www.burmeseclassic.com

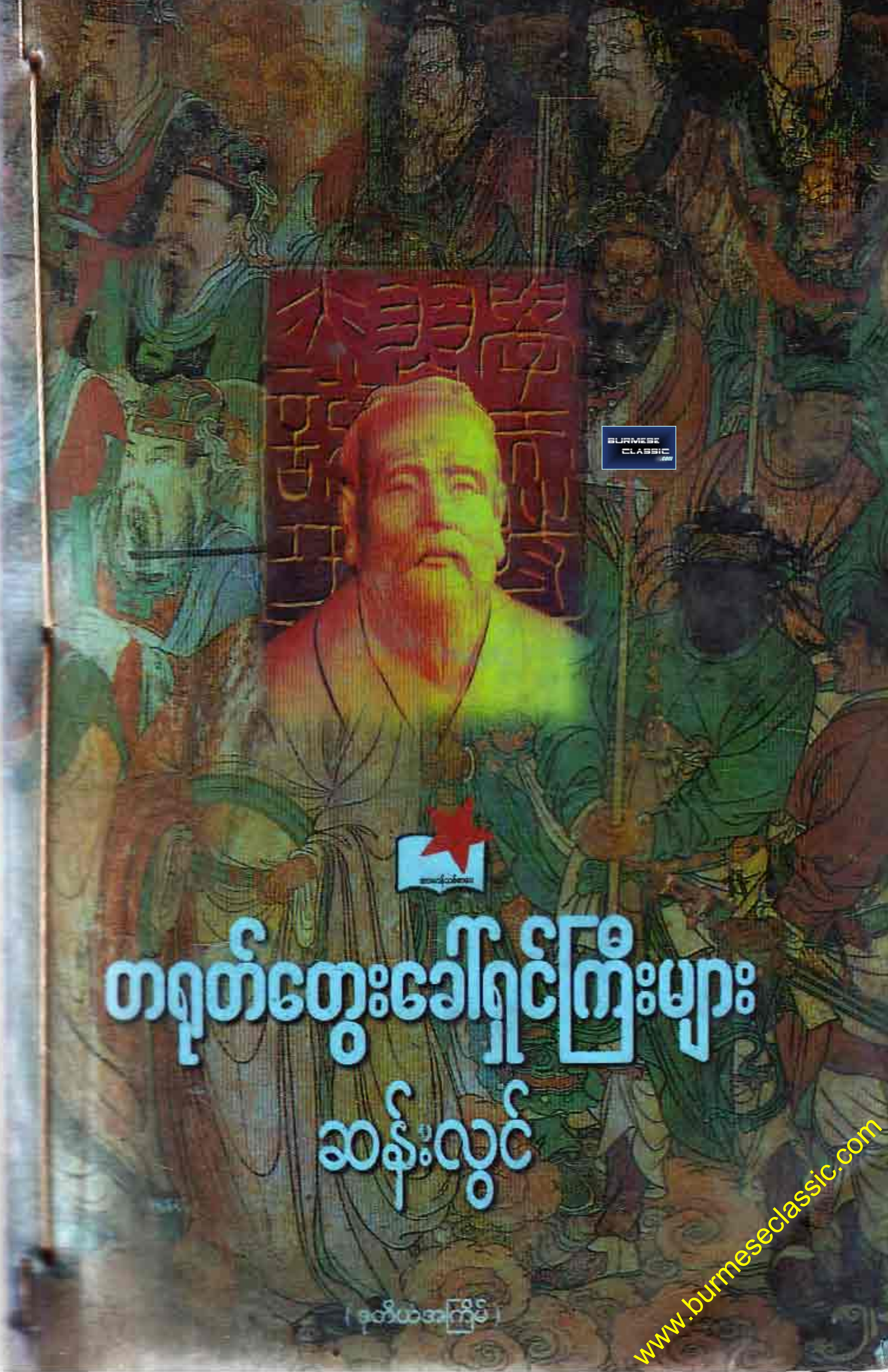

တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများ

ဆန်းလွင်

(ဒုတိယအကြိမ်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာမူခွင့်ပြုချက် - ၇၁၉/၉၉(၉)
အဖုံးခွင့်ပြုချက် - ၃၁၅/၂၀၀၀(၅)
အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ရှုခင် (၀၅၄၄၉)၊
ဝင်းလိုက်မိတ်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်- ၃၅၂၊ စရည်းပင်လမ်း၊
သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်။
မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ် - ဦးတိုးဝင်း
နေလရောင်အော့ဖ်ဆက်
(၉၆/ခ)၊ ၁၁ လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသူ - ဦးသန်းမြင့် (လင်းလင်းစာပေ)
အမှတ်- ၄/၂၉၊ မြဝတီမင်းကြီးလမ်း၊
၁၀ မိုင်ကုန်း၊ အင်းစိန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
အဖုံးပန်းချီ - စံတိုး
အကြိမ် - ဒုတိယအကြိမ်
ထုတ်ဝေသည့်လ - ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်၊ ဇွန်လ
အုပ်ရေ - ၁၀၀၀
စာအုပ်ချုပ် - ပပစိုးနင်အဖဲ
တန်ဖိုး - 2200

တရုတ်စေတွးခေါ်ရှင်ကြီးများ

ဆန်းလွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏
ပဓာနကျသောတာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

* ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကိုဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

BURMESE CLASSIC .com

မာတိကာ

၁။ တရုတ်အတွေးအမြင်များ၏ သဘောသဘာဝ ၁
၂။ ကွန်ဖြူးရှပ် ၁၃
၃။ မင်းစီးယပ် ၃၃
၄။ လောင်ဇူး ၇၉
၅။ ချောင်ဇူး ၁၀၇
၆။ ယန်ချူး ၁၂၉
၇။ မိုဇူး ၁၄၇
၈။ ဆွန်ဇူး ၁၈၁
၉။ ဟန်ဖိုင်ဇူး ၂၁၉
၁၀။ ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ် ၂၄၅
၁၁။ အနောက်တိုင်း အတွေးအခေါ်များ
လွှမ်းမိုးလာခြင်း .... [illegible]
၁၂။ မော်စီတုန်း .... [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမှာစကား

အနောက်တိုင်း တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသဘောတရားဆရာကြီးများ အကြောင်းကို "ကမ္ဘာ့တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများ" စာအုပ်ဖြင့် တင်ပြခဲ့ပါသည်။ မြန်မာစာဖတ်သူအများက သိပ္ပံပညာကို စတင်ပေးခဲ့ကြသူ လောကအကျိုးကို ရှေ့ရှုစဉ်းစားခဲ့ကြသူ အတွေးအခေါ်များကို လိုလိုလားလား အားပေး ဖတ်ရှုကြသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် များစွာအားရခဲ့ပါသည်။

အမှန်မှာ ဒဿနိကဗေဒ (Philosophy) ခေါ်သော အတွေးအခေါ် လုပ်ငန်းသည် အနောက်တိုင်းမှာသာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့ အရှေ့တိုင်းမှာလည်း အထင်အရှား ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ကို စာရှုသူတို့ လေ့လာနိုင်စေရန် ဤ "တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများ" စာအုပ်ကို အပတ်တကုတ် ပြုစုထုတ်ဝေလိုက်ရပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အရှေ့တိုင်းသားများ၏ အတွေးအခေါ်များနှင့် အနောက်တိုင်းသားတို့၏အတွေးအခေါ်များကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရလျှင် စာဖတ်သူတို့၏ စိတ်ထဲတွင် စဉ်းစားစရာ၊ စာနာစရာ တစ်ပုံကြီးဖြစ်လာမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

လူတို့၏ဘဝသည် လူတို့၏အတွေးအခေါ်ကို စေ့ဆော်ပုံဖော်ကြသည်။ အတွေးအခေါ် သဘောတရားသည်လည်း လူ့ဘဝကို ပြန်လည်ရှေ့ဆောင်တတ်ကြပြန်ပါသည်။ သို့ဖြင့် လူ့ဘဝသည် တစ်ဆင့်ထက်ကဲ တိုးတက်လာရသည်။ ယဉ်ကျေးလာရသည်။ ပိုမိုကောင်းမွန်ရေးသို့ ရှေ့ရှုလာရသည်။

အရှေ့တိုင်းသားများထဲတွင် တရုတ်လူမျိုးတို့ကား ယဉ်ကျေးမှုအားဖြင့် ရှေးအကျဆုံးဖြစ်သည်ကို အများသိကြပါသည်။

သူတို့သည် အတွေးအခေါ်အားဖြင့်လည်း ရှေ့တန်းရောက်လျက်ရှိရာ သူတို့ ဘယ်သို့လောကကြီးကိုရှုမြင်ခဲ့ကြပုံ၊ လူ့ဘဝတိုးတက်ရေးအတွက် သူတို့ ဘယ်လိုကြံစည်ခဲ့ကြပုံ အလုံးစုံကို ဤစာအုပ်တွင် စာဖတ်သူတို့ လေ့လာကြရပေမည်။

စိတ်ဝင်စားဖွယ်၊ တွေးရှုဖွယ်၊ ဆင်ခြင်ဖွယ်ရာများစွာကိုလည်း တွေ့နိုင်ကြမည်ဟု မျှော်လင့်မိပါသည်။

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အဘက်ဘက်မှ အားပေးကူညီကြသော မိတ်သင်္ဂဟများ၊ တပည့်များအား အထူးကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြပါသည်။

မြန်မာစာပေနယ်သို့ အတွေးအခေါ်များကို ရောက်ရှိအောင် စတင်သည်ပိုးရသူအနေနှင့် အကန့်အသင့်သော ချွတ်ယွင်းမှုများ၊ မပြည့်စုံမှုများ ရှိတန်သလောက်ရှိပါမည်။ ပြည့်စုံပြီဟုလည်း မယူဆထားသည့်အလျောက် နောင်အရှည်တည်တံ့စေရန် တစ်စတစ်စ ပြုပြင်မွမ်းမံသွားမည့်တာဝန်သည် ကျွန်တော်တို့အပေါ်တွင်ရှိပါကြောင်း။

(မြန်မာပြည်သူတို့ အတွေးအခေါ် ရင့်သန်ပါစေ)

ဆန်းလွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိဒါန်း

တရုတ်အတွေးအမြင်များ၏ သဘောသဘာဝ

တရုတ်အတွေးအမြင်များ၏ သဘောသဘာဝကို အကြမ်းဖျင်း လေ့လာခြင်းအားဖြင့် အနောက်တိုင်းသားတို့၏ အတွေးအမြင်များနှင့် မည်သို့ ခြားနားသည်ကိုပါ အလွယ်တကူ သိမြင်နိုင်ပေသည်။

အနောက်တိုင်းသားတို့၏ အတွေးအမြင်များ (ဒဿနိကဗေဒ)သည် သဘာဝတ္တသိပ္ပံ၌ ပညာ ဘာသာရေးတို့နှင့် နီးနွယ်လျက်ရှိသော်လည်း တရုတ်အတွေးအမြင်များမှာ လူမှုရေးပညာများဖြစ်သော ကိုယ်ကျင့်တရားပညာ၊ နိုင်ငံရေးပညာ၊ စာပေအနုပညာတို့နှင့်သာ နီးနွယ်လျက်ရှိ၏။ လူမှုရေးအတတ်ပညာများနှင့် ဤသို့ဆက်စပ်နေရခြင်းမှာ အခြားအကြောင်းကြောင့် မဟုတ် အရှေ့တိုင်းသားတို့အနေနှင့် မည်သည့်အတတ်ပညာ၊ အသိပညာကို မဆို လူသားအတွက် အသုံးချရန်သာ ရည်ရွယ်ပြီး အသိပညာသည် အသိပညာအတွက်သာဖြစ်သည်ဟု သဘောမျိုးမထားကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ပလေတိုနှင့် အာရစ္စတော်တယ်တို့က သိပ္ပံပညာသည် အံ့သြခြင်းက စတင်ပေါ်ပေါက်သည်ဟု ဆိုခဲ့ခြင်းမှာ သိချင်နားလည်ချင်သော စိတ်က စသည်ဖြစ်၍ သိရခြင်း၊ နားလည်ရခြင်းရှိဖို့သာ အဓိကဟု ယူဆခြင်းဖြစ်ပေသည်။

တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များကား ထိုသို့သဘောမထားတတ်ကြချေ၊ တွေးခေါ်ရှင်တို့၏အလုပ်မှာ 'သဘာဝဖြစ်ပျက်ခြင်းရာတို့ကို နားလည်ရန်နှင့် လူတို့၏ ဘဝလိုအပ်ချက်များကို သိရှိရန်ဖြစ်သည်'ဟု ယူဆကြလေသည်။

ဤကား သဘောတရားရေးသက်သက် အသိပညာသက်သက်ထက် လက်တွေ့သဘောဘက်သို့ ပို၍ယိုင်ညွတ်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့ပြင် လူ၏ အစွမ်းသတ္တိ၊ ကြံစည်ဖန်တီးမှုစွမ်းအားတို့ထက် ကိုယ်ကျင့်တရားကိုသာ ပို၍ အရေးထားမှုကြောင့် တရုတ်အတွေးအမြင်များမှာ သိပ္ပံပညာ၏အုတ်မြစ် ကင်းမဲ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တရုတ်လူမျိုးတို့သည် ရှေးကျစွာ ယဉ်ကျေးမှု

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထွန်းကားခဲ့၏။ စက်မှု တီထွင် ဖန်တီးမှုများကိုလည်း အမှတ်ထင်ထင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ သိပ္ပံပညာဘက်တွင်လည်း ကြီးကျယ် ထွန်းကား သင့်သည်ဟု တွေးတော ယူဆဖွယ်ရာ ရှိ၏။ သို့ရာတွင် ကိုယ်ကျင့်တရား ကိုချည်း နေရာထားကာတွင် ရှေ့တန်းတင်မှုများကြောင့် ထင်သလောက် ထွန်းကားခြင်း မရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ဤနေရာတွင် 'တာအို' ခေါ် ထွက်ရပ် လမ်းဝါဒီတို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာဘက်တွင် အရိပ်အမြွက် တိုးတက်ခဲ့သည် ကို ဖော်ပြသင့်၏။

'တာအို' ခေါ် ထွက်ရပ်လမ်းဝါဒီတို့သည် ပြဒါးရှင်လုံး နှင့် အသက် မသေဆေးကို ရှာရန်အတွက် အင်္ဂယတ် ထိုးခဲ့ကြရာမှ ဓာတုဗေဒပညာ အစပျိုးခဲ့ကြောင်း တွေ့ရ၏။ တရုတ်လူမျိုးတို့သည် အနောက်တိုင်းသား များလောက် ဘာသာရေးကိုလည်း အရေးမထားကြပေ။ ထာဝရ ဘုရား သခင် ရှိသည်ဆိုသော အယူအဆများကိုလည်း လက်မခံကြပေ။ ချောင် မင်းဆက်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော 'မိုဇူး' ဆိုသူ တွေးခေါ်ရှင် တစ်ဦး သာလျှင် ကောင်းကင်ဘုံနှင့် ထာဝရဘုရားဝါဒကို လက်ခံ ယုံကြည်ကြ ကြောင်း တွေ့ရ၏။ အများအားဖြင့် အနောက်တိုင်းသားတို့သည် ဘုရား တရား ကြည်ညိုကြ၏။ တရုတ်တို့က ဘာသာရေးထက် ကိုယ်ကျင့်တရား နှင့် နိုင်ငံတော်သားကောင်း ဖြစ်ရေး၊ လူပီသရေးကိုသာ အဓိကထား စဉ်းစားတတ်ကြ၏။

တရုတ် တွေးခေါ် မြော်မြင်ရေး သဘောတရား (ဒဿနိကဗေဒ)နှင့် အနောက်တိုင်း တွေးခေါ် မြော်မြင်ရေး သဘောတရားတို့သည် လောက ကြီး၏ အဖြစ်အပျက်များကို ရှုမြင် လေ့လာပုံ နည်းနိဿယများကိုလည်း မတူကြချေ။ ပါမောက္ခ 'အက်ဖ် အက်-စီ-နော့ သရော့' ဆိုသူက အရှေ့နှင့် အနောက်တိုင်းသားတို့၏ လောကအမြင် ဆိုင်ရာ နည်းလမ်းများ ကွဲပြားမှု ကို အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြား ဖော်ပြခဲ့၏။ အရှေ့တိုင်းသားတို့၏ နည်းကို တခ်ဏာပွတ္တိခေါ် တစ်မုဟုတ်ချင်း ရှုမြင်နည်း၊ အနောက်တိုင်းသားတို့၏ နည်းကို အနုမာန မျက်ရမ်းဆနည်းဟု သူက ဆိုလေသည်။

တရုတ် တွေးခေါ် မြော်မြင်ရေး သဘောတရားများမှာ ပထမနည်း အရ ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်း၊ ယောဂီနည်းများဖြင့် လောက၏ ဖြစ်ပျက်ခြင်းရာ ကို သိအောင် ကြိုးစားသည်။ အနောက်တိုင်းသားတို့မှုကား မြော်မြင် တွေးဆမှုနှင့် ယုတ္တိဗေဒ အရသာလျှင် လောက၏ ဖြစ်ပျက်ခြင်းရာများကို လေ့လာကြသည်။ ဤသို့ လောကအကြောင်းကို လတ်တလော တစ်မု

ဟုတ်ချင်း ဉာဏ်အဟုန်ဖြင့် သိအောင် ကြိုးပမ်းမှုများကြောင့် တရုတ် အတွေးအမြင်များတွင် ယုတ္တိဗေဒဘက်၌ အားနည်းနေကြောင်း တွေ့နိုင် သည်။ အထူးသဖြင့် လက်တွေ့ စမ်းသပ် တီထွင်မှုဘက်တွင် လုံးလုံး လျားလျား ချို့ယွင်း ပျက်ကွက်ခဲ့ရ၏။

အရှေ့ အနောက် အတွေးအမြင်ပညာ၌ နောက်ထပ် ကွဲပြား ခြားနား ချက်များလည်း ရှိသေး၏။ ၎င်းမှာ အကြောင်းအရာ ခြားနားမှုပင် ဖြစ် သည်။ အနောက်တိုင်းသားများသည် အတွေးအမြင်ပညာ၌ အကြမ်းအား ဖြင့် အကြောင်းအရာ ငါးခုကို အဓိကထား၍ လေ့လာကြသည်။ ၎င်းတို့ မှာ ယုတ္တိဗေဒခေါ် လေ့လာမှု နည်းဥပဒေသများ၊ အလှအပသဘော၊ ကိုယ်ကျင့်တရားပညာ နိုင်ငံရေးဗေဒနှင့် တတ္တိကဝါဒတို့ ဖြစ်ကြပေသည်။ တရုတ် အတွေးအခေါ်များတွင် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် လက်တွေ့ အသုံးချ ရေးကိုသာ အရာရာတွင် ရောယှက် စဉ်းစားသည်ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

ဤသို့ ဆိုခြင်းကြောင့် တရုတ်တို့တွင် ယုတ္တိဗေဒ သော်လည်းကောင်း၊ အလှအပပညာနှင့် တတ္တိကဝါဒ သော်လည်းကောင်း ပါဝင်ခြင်းမရှိဟု မဆိုလိုပေ။ ၎င်းတို့အားလုံးပင် တသီးတခြား တစ်ခန်းတစ်ကဏ္ဍ အနေနှင့် မရှိဘဲ အားလုံး ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့်သာ နှီးနွှယ်နေသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တခြားသော ကွဲပြားမှု တစ်ရပ်လည်း ရှိပေသေး၏။ ၎င်းမှာ အနောက်တိုင်း အတွေးမြင်များတွင် ပဋိပက္ခ (ဆန့်ကျင်ဘက်) သဘော များ ပေါ်လွင်လျက်ရှိ၏။ ဥပမာ- ဘုရားနှင့် လူသား၊ ရုပ်နှင့် နာမ်၊ ပုဂ္ဂလိက နှင့် သံဃိက စသည် ဖြစ်၏။ တရုတ်တို့ကား ထိုသို့မရှိ။ လူသည် စကြဝဠာ ၌ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်၍ စကြဝဠာသည် လူ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ရပ် အဖြစ် မြင်သည်။ အထူးသဖြင့် တရုတ်တို့သည် လောကကြီး၏ ညီညွတ်စွာ ဖြစ်ပေါ်မှု သဘောကိုသာ ပို၍ နားလည်ကြ၏။

တရုတ် တွေးခေါ် မြော်မြင်ရေး သဘောတရား၏ အနှစ်သာရ ဖြစ် သော 'တာအို' ခေါ် ထွက်ရပ်လမ်းဝါဒ၌ ဆန့်ကျင်ဘက်ဟု ထင်ရသော အယူအဆ နှစ်ခုရှိသည်။ ဥပမာ- 'ယင်' နှင့် 'ယန်း' ဆိုသော သဘော ဖြစ်သည်။ 'ယင်' ဆိုသည်မှာ မ ဓာတ် ဖြစ်ပြီး 'ယန်း' မှာ ဖို ဓာတ် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဤ ဖိုဓာတ်နှင့် မ ဓာတ်မှာ ဆန့်ကျင်ဘက်များ မဟုတ်၊ တာအို အတွက် လိုအပ်သော အစဉ် ညီညွတ် ပေါင်းဆုံမှုရှိသည့် ဓာတ်များ ဖြစ် သည်ဟု တရုတ်တို့က ယူဆသည်။

အလားတူပင် 'ယု' နှင့် 'ဝု' ဆိုသော သဘောနှစ်ရပ်မှာ ဂရိတ်ကျင်းသား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တို့ ယူဆသော ရှိခြင်း (အတ္တ) နှင့် မရှိခြင်း (အနတ္တ) ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ သို့သော် ၎င်းတို့လည်း မဆန့်ကျင်ဘဲ တာအိုတွင် ပေါင်းဆုံကြသည်ဟု ဆိုသည်။

တရုတ်တွေးခေါ် မြော်မြင်ရေး သဘောတရားအစ

တရုတ် အတွေးအမြင်များသည် အတွေးအမြင် ရေစီးကြောင်း နှစ်သွယ်မှ စတင် စီးဆင်းလာကြ၏။ ထို ရေစီးကြောင်းနှစ်သွယ်မှာ ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အတွေးအမြင်များနှင့် လာအိုဇူး၏ 'တာအိုဝါဒ' ခေါ် အတွေးအမြင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ထို အတွေးအမြင် နှစ်ရပ်စလုံးပင် ဘီစီ ခြောက်ရာစုခေတ်လောက်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြ၏။ ဤသို့ ဆိုရသော်လည်း တရုတ်တွေးခေါ် မြော်မြင်ရေး သဘောတရားများမှာ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် လာအိုဇူးတို့က စတင်ခဲ့သည် ဟူ၍ကား သေချာစွာ မဆိုသာချေ။ အဆိုပါ တွေးခေါ်ရှင်ကြီး နှစ်ဦးစလုံးပင် တရုတ်တို့၏ ဂန္ထဝင် အတွေးအမြင်များကို မှီငြမ်း အသုံးပြုခဲ့ကြကြောင်း တွေ့ရသည်။

ရှေးဟောင်း အမွေအနှစ်များအရ တရုတ်တို့၏ တွေးခေါ် မြော်မြင်ရေး သဘောတရားသည် 'ပါကောင်း' ခေါ် မျဉ်းဖြောင့်များကို အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ဆက်စပ် ဖော်ပြထားသော အောက်ပါပုံမှ စတင်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

အထက်ပါပုံသည် **ယီချင်း** ခေါ် **သင်္ချိုင်း** ကျမ်းတွင် **ပါဝင်သော** အဋ္ဌကဝါဒ၏ အခြေခံဖြစ်ခဲ့သည်။

အထက်ပါပုံတွင်ပါဝင်သော ပုံရှစ်ခုသည် ဤစကြဝဠာကြီးထဲတွင် ပေါင်းစပ်ပါဝင်လျက်ရှိသော မဟာဘုတ်(အခြေခံ)ဓာတ်ကြီးရှစ်ခုကို **သရုပ်** ဆောင်ဖော်ပြသောပုံများ ဖြစ်ကြ၏။ (၎င်းတို့မှာ ကောင်းကင်ဓာတ်၊ **မြေ** ကြီးဓာတ်၊ လျှပ်စစ်နှင့် မိုးကြိုးဓာတ်၊ ရေဓာတ်၊ တောင်၊ လေ၊ **မီး၊** Marshus တို့ ဖြစ်သည်)

ကွန်ဖြူးရှပ် မပေါ်ပေါက်မီအချိန်က တရုတ်တိုင်းသားတို့သည် အထက်ပါပုံများပါဝင်သော ကျမ်းစာအုပ်ကိုပင် သဘာဝအဖြစ်အပျက်များနှင့် လူ့အဖြစ်အပျက်များကို ဖြေရှင်းရာ၌ မဏ္ဍိုင်သဖွယ် အသုံးပြုခဲ့ကြ၏။ ထိုစာအုပ်ကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် 'ယီ'ဟု ခေါ်သည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် တာအိုဝါဒပေါ်ပေါက်ပြီးနောက် နောင်းကာလများမှာပင်လျှင် ဤ'ယီ'ခေါ် ကျမ်းစာအုပ်ကိုပင် အချို့ သင်ကြားပို့ချချက်များ၌ အသုံးပြုကြသေးသည်။

တရုတ်ဂန္ထဝင်စာပေထင်ရှားသော အခြားကျမ်းတစ်စောင်မှာ 'ရှုချင်း' ခေါ် သမိုင်းကျမ်းဖြစ်သည်။ ဤစာအုပ်တွင် ဘီစီ ၂၄၀၀ မှ ၈၀၀ အထိ ရာစုခေတ် ၁၆ ခေတ်အကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ တရုတ်တို့၏ နိုင်ငံရေး၊ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသမိုင်းများကို အလွယ်တကူလေ့လာနိုင်သော ကျမ်းဖြစ်သည်။

တရုတ်တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေး သဘောတရားစတင်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားဖွယ်တစ်ချက်မှာ အနောက်တိုင်းသားတို့နှင့်မတူ ဟစ်မူကွဲပြားစွာ ပေါ်ပေါက်လာပုံဖြစ်သည်။

အနောက်တိုင်း အတွေးအမြင်များမှာ ဘီစီ ၆၀၀ လောက်က ဂရိခေါ် ခေါမတိုင်းသားတို့က စတင်ခဲ့၏။ ခေါမတိုင်းသားတို့ကား ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ခရီးခြေဆန့်ခဲ့ကြပေရာ အခြားလူမျိုးများနှင့် ထိတွေ့ပြီး လောကကြီးအကြောင်း သိလိုဇောကြီးမားခဲ့ကြ၏။ သဘာဝ၏ ဖြစ်မှုကို ပြုပြင်ဖန်တီးတိုးတက်မှု အဖုံဖုံနှင့်အတူ လူသည် ထိုလောကထဲတွင် ပါဝင် နေရပုံများကို စူးစမ်းလေ့လာခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့လေ့လာမှုကစ၍ တွေးခေါ် ကြီးများသည် သိပ္ပံပညာဘက်သို့ ဦးတည်လာခဲ့ကြလေသည်။

တရုတ်တို့မှာကား ရှေးအခါက ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော အတွင်း နေထိုင်ကြရသည်ဖြစ်၍ ပြင်ပကမ္ဘာသို့ ကူးလူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် တရုတ်တို့အဖို့ လောကသဘာဝဘက် လူမှုရေးသဘာ
အတွင်းရှိ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး ပြဿနာများကိုသာ ပို၍ဦးစားပေး၍စဉ်းစာ
ခဲ့ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာဘက်သို့ ခြေဦးမလှည့်နိုင်ခဲ့ကြချေ။

ဤအချက်ကြောင့်ပင် ခေါမတိုင်းသား တွေးခေါ်ရှင်များမှာ သိပ္ပံ
ပညာရှင်များ ဖြစ်လာကြသော်လည်း တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များမှာ နိုင်ငံရေး
သဘောတရား ပညာရှင်များသာ ဖြစ်လာကြသည်ကို တွေ့ရပေသည်။

တရုတ်တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေး သဘောတရား၏ ဂန္ထဝင်မြောက်ခေတ်

သမိုင်းပညာရှင်များက ဘီစီ ၁၁၂၂ မှ ၂၅၆ အထိ ရှည်ကြာခဲ့သော
တရုတ်ပြည် ချောင်မင်းများခေတ်ကို ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားသော ဂန္ထဝင်
မြောက်ခေတ်ဟု အသိအမှတ်ပြုကြသည်။ ဤခေတ်သည် ခေါမတိုင်းသားတို့
တွင် ရွှေခေတ်ဟုခေါ်သောခေတ်မျိုးနှင့် နှိုင်းလောက်သောခေတ်ဖြစ်၏။
ဤခေတ်များတွင် လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံးနှင့် စပ်ဆိုင်သော ယဉ်ကျေးမှု 'စံ'
များကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် တရုတ်ပြည်၌ နောင်အခါ
ပေါ်ပေါက်လာမည့် တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသဘောတရားမှန်သမျှသည် ချောင်
ခေတ်အတွေးအမြင်များအပေါ်တွင် အခြေခံကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဘီစီ ၉၀၀ လောက်ကစ၍ ချောင်မင်းဆက် ပြိုယွင်းပျက်စီးစ
အတိတ်နိမိတ်များ ပေါ်လာသည်။ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရနေသော ချောင်
ပဒေသရာဇ်မင်းငယ်များသည် ကိုယ့်ပိုင်နက်အတွင်း ကိုယ့်ဘာသာ အင်အား
ကြီးမားအောင်လုပ်လာကြသည်။ တစ်နိုင်ငံနှင့် တစ်နိုင်ငံ စစ်မက်ပြုလာ
ကြသည်။ တစ်စတစ်စနှင့် စစ်မက်ဒဏ် မခံနိုင်သော အင်အားနည်းသည့်
နိုင်ငံများ ပြုတ်ကုန်ကြသည်။ ကျန်သော အင်အားရှိနိုင်ငံများကလည်း
ဗဟိုမှ ချောင်ဧကရာဇ်မင်းအား ဖက်ပြိုင်အံတုလာကြသည်။ ဘီစီ ၇၇၁
လောက်တွင် ချောင်အင်ပိုင်ရာ၏မြို့တော်ကို 'လိုရိ'သို့ ပြောင်းရသည်။
မင်းဆက်အမည်ကိုလည်း ထိုမှစ၍ အရှေ့ဘက်ချောင်မင်းဆက်ဟု ခေါ်တွင်
ကြသည်။ ဘီစီ ၇၂၂ မှ ၄၈၁ အထိ အခြေအနေကောင်းမွန်လျက် ရှိသေး
သည်။ သို့သော် ဘီစီ ၄၈၀ မှ ၂၂၂ အတွင်းတွင်ကား စစ်အင်္ဂါများ
ပြွမ်းတီးလျက်ရှိတော့သည်။ ချောင်ဧကရာဇ်လည်း အမည်ခံမျှသာ ဖြစ်နေ
လေတော့သည်။

ဤအချိန်အတွင်း၌ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေး
အဘက်ဘက်၌ တည်ဆောက်ထွန်းကားလာသမျှကို အဖျက်သဘောနှင့်
ဝေဖန်လာကြသည်။ ဤကဲ့သို့ အဘက်ဘက်မှ ကျပ်တည်းကျဉ်းမြောင်းလာ
သော အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို တစ်ဖက်ကနေ၍ ဆန့်ကျင်တွန်းလှန် ဝေဖန်
သုံးသပ်ကြရာမှစ၍ အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းများ ပေါ်ပေါက်လာရပေတော့သည်။
ဤသို့ဝေဖန်ဆန်းစစ်သော အလေ့အထ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်းကို ဥရောပတွင်
ခေတ်သစ်ညာဉ် ဝင်စားလာသည်ဟု ဆိုစမှတ်ပြုကြသည်။ ယခင်က အစဉ်
အလာကိုသာ အမြဲရိုကျိုးကိုးကွယ်လာသော တရုတ်တိုင်းသားတို့သည် ခေတ်
သစ်ညာဉ်ဝင်စားလာသည့်အချိန်ကစ၍ နှောင်ကြိုးအထပ်ထပ်ကိုဖြတ်ပြီး
လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးခေါ်ကြသည်။ လူတို့သည် သစ်ဆန်းသော အတွေး
အမြင်အယူအဆများကို ထောင့်အသီးသီးမှ ရှုမြင်လာကြသည်။

ဘီစီ ၆၀၀ မှ ၃၀၀ အတွင်းတွင်ကား တရုတ်ပြည်ကြီးတွင် အတွေး
အမြင်အရပ်ရပ် ရှင်သန်ပွင့်လန်းလာကြောင်း တွေ့ရ၏။ အတွေးအခေါ်
ဂိုဏ်းပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ၎င်းတို့အနက် ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်း
နှင့် တာအိုဝါဒဂိုဏ်းတို့မှာ အလွန်ထင်ရှားသည်။ ကျန်ဂိုဏ်းပေါင်းများစွာ
တို့လည်း အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းကြီး (၆)ဂိုဏ်းအဖြစ် စုစည်း၍ဖော်ပြနိုင်သည်။

၎င်းတို့မှာ တာအိုချိုင်(တာအိုဝါဒဂိုဏ်း)၊ ဂျူချိုင်(ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒ
ဂိုဏ်း)၊ မိုချိုင်ခေါ် မိုဟာစ်ဂိုဏ်း၊ ဖချိုင်း(တရားဥပဒေဂိုဏ်း)၊ ယင်ယန်းချိုင်း
(occultism)၊ မင်းချိုင်း(ဆိုဖိဂိုဏ်း)တို့ဖြစ်သည်။ ဤဂိုဏ်းများအနက်
ပထမဂိုဏ်းကြီး(၄)ဂိုဏ်းသာ ကြာရှည်တည်တံ့သည်။

ယင်ယန်းဂိုဏ်းမှာ ကြာရှည်မတည်ခဲ့သော်လည်း ၎င်းတို့၏ အတွေး
အမြင်များမှာ သိပ္ပံပညာဘက်တွင် များစွာအထောက်အကူပြုခဲ့သည်။ 'ယင်'
ဆိုသော မ,ဓာတ်နှင့် 'ယန်း'ဆိုသော ဖိုဓာတ်တို့၏ အပြန်အလှန်တုံ့ပြန်
ဆက်ဆံလှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဤစကြဝဠာကြီးအတွင်း၌ ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်မှုများ
ဖြစ်လာရသည်ဆိုသောအချက်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြ၏။

သို့ရာတွင် ဤဂိုဏ်းသားများမှာ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးထက် နိုင်ငံ
ရေးဘက်တွင်သာ ပို၍ဦးစားပေးသွားကြသောကြောင့် ဤဂိုဏ်းမှာ [illegible]
သွားသည်။

တရုတ်အတွေးအမြင်များတွင် အစဉ်လွှမ်းမိုးနေသော [illegible]
ဂိုဏ်းကြီးလေးဂိုဏ်းမှာ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒ၊ တာအိုဝါဒ၊ မ[illegible] အနှင့် တရား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဥပဒေဝါဒတို့ဖြစ်၏။ ဤဝါဒများ ထုတ်ဖော်ဟောကြားခဲ့သော တွေးခေါ်ရှင်ကြီး ရှစ်ဦးရှိသည်။ ၎င်းတို့မှာ လောင်ဇူး၊ ကွန်ဖြူးရှပ်၊ မိုဇူး၊ ယန်ချူ၊ မင်းစီးယပ်၊ ချောင်ဇူး၊ ဆွန်းဇူးနှင့် ဟန်ဖိုင်ဇူး စသူတို့ဖြစ်ကြသည်။ တစ်ပါးသော တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေး သဘောတရားဆရာများမှာ အထက်ကဖော်ပြခဲ့သော ဂိုဏ်းကြီးလေးဂိုဏ်းမှ ဆင့်ပွားပေါ်ပေါက်ခဲ့သူများသာ ဖြစ်ကြသည်။ အထက်ပါတွေးခေါ်ရှင်ကြီးရှစ်ဦးသာလျှင် ခေတ်အခြေအနေကို တုံ့ပြန်ထင်ဟပ် ရှုမြင်ခဲ့သူများ ဖြစ်ကြ၏။

လောင်ဇူးက ခေတ်တစ်ခေတ် ယိုယွင်းပျက်စီးရခြင်းသည် ထိုခေတ်ရှိ လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် ယဉ်ကျေးမှုတို့၏ တုံ့ပြန်ဖွဲ့စည်းပုံသဘောသဘာဝများယွင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။

လူသားသည် လောကနိဗ္ဗာန်ကို လက်ဝယ်ရရှိထားသူ ဖြစ်ပါလျက် ၎င်းကို မစိုးပိုင်မစံစားရခြင်းမှာ လူဖန်တီးထားသော(အတု) ယဉ်ကျေးမှုကို ပြုစုပျိုးထောင်လိုသည့် မှားယွင်းသော အပြုအမူများကြောင့်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် လူသားမှန်သမျှ ယဉ်ကျေးမှုအတုဆီမှ သမိုင်းဦးဘုံမြေခေတ်သို့ ပြန်သွားမှသာ ပြဿနာအရပ်ရပ် ပြေလည်နိုင်မည်ဟု ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

လောင်ဇူး၏ တာအိုဝါဒကို လက်ခံကြသူများသည် အထက်ပါသဘောအယူအဆကို လက်ခံကြသော်လည်း 'တာအို'ဆိုသောစကား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုလက်ခံရာ၌ နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွဲပြားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

'တာအို'ဆိုသောစကား လောင်ဇူးက စကြဝဠာ၏ တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်မှုကို ဖြစ်စေသော တွန်းအား(အင်အားစု)ဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ချောင်ဇူးကမူ 'တာအို'ဆိုသည်မှာ စကြဝဠာကြီးတစ်ခုလုံး၏ အစဉ်ဆက်စပ်၍ အလျင်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေသောဖြစ်စဉ် (ဝါ) တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်မှု အလျင်အင်အားဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ ဤအင်အားအရ လောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် သူ့ဘာသာသူ အလိုလို အစဉ်မပြတ် တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်နေသည်ဟု ဆိုလေသည်။ ဤအမြင်ကား စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လှသော တာအိုဝါဒတစ်မျိုးဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ယန်ချူးဆိုသူကမူ တာအိုသည် ရုပ်လောက၏ သဘာဝဖြစ်ပေါ်မှုအင်အားစုဖြစ်သည်။ ဤအင်အားစုမှာ တစ်စုံတစ်ရာသောအသိ(စိတ်)၏ စေစားရာသို့ လိုက်ဖြစ်နေသည်မဟုတ် မလွှဲမရှောင်သာသော

သဘာဝဓမ္မနှင့် အခါအားလျော်စွာ ဖြစ်တတ်သော မမျှော်မှန်းသာသော ကြုံကြိုက်သလိုဖြစ်တတ်မှုများအတိုင်း ဖြစ်နေခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဤအမြင်ကား ရုပ်ပဓာနထားသော ဝါဒအမြင်ဘက်သို့ ယိမ်းယိုင်သောဝါဒဖြစ်သည်။

လောင်ဇူး၏ သဘာဝတရားလို ပဓာနထားသော တာအိုဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်သောအမြင်မှာ ကွန်ဖြူးရှပ်၏အမြင်ဖြစ်သည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်သာလျှင် ခေတ်၏ပျက်ယွင်းသောအခြေအနေများကို ထိန်းသိမ်းနိုင်ရန်အတွက် ပိုမိုကောင်းမွန်သော လူ့ဘောင်တည်ဆောက်ရေးကို အားပေးသည့်အယူဝါဒများကို မွေးထုတ်ပေးခဲ့သည်။ သူကား ကိုယ်ကျင့်တရားကို အရေးထားသောလူကိုသာ ပဓာနထားသော ဝါဒသမားသက်သက်ဖြစ်လေသည်။ တရုတ်တိုင်းသားတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုအသွင် လက္ခဏာမှန်သမျှတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသာလျှင် ရာစုနှစ်ပေါင်း ၂၅ ရာစုတိုင်တိုင် လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့၏။ သူအခြေချ၍ပျိုးပေးခဲ့သောဝါဒကို 'မင်းစီးယပ်'နှင့် 'ဆွန်ဇူး'တို့က ထပ်မံတည်ဆောက်၍ စည်ပင်အောင် လုပ်ခဲ့ကြသည်။

မင်းစီးယပ်နှင့် ဆွန်ဇူးတို့နှစ်ဦးစလုံးပင် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အယူဝါဒကို ဆက်ခံကြသူများဖြစ်ကြ၏။ သို့ရာတွင် မင်းစီးယပ်နှင့် ဆွန်ဇူးတို့နှစ်ဦးမှာ လူ့သဘာဝနှင့်ပတ်သက်၍ အမြင်ချင်းခြားနားကြ၏။

မင်းစီယပ်သည် လူ့သဘာဝကိုရှုမြင်ရာ၌ လူ့သဘာဝအားဖြင့် အလွန်ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်သည်ဟုမြင်သည်။ ဆွန်ဇူးကား ထိုသို့မမြင်၊ လူသည် သဘာဝအားဖြင့် ပကတိသန့်စင်မွန်မြတ်သည်ဟု မယုံကြည်ချေ။ထို့ကြောင့် လူ့သဘာဝကို ထိန်းကိုင်ရန် အာဏာနှင့် ထိန်းချုပ်မှုများလိုသည်ဟု ယူဆခဲ့၏။ ဤအမြင်သည် နောင်အခါတွင် ပေါ်ပေါက်လာမည့် တရားဥပဒေဝါဒီများဖြစ်သော 'ဟန်ဖိုင်ဇူး'နှင့် 'လီဆူး'တို့ကို ရှေ့ဆောင်ခဲ့သော အမြင်ဖြစ်၏။

ဤခေတ်တွင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော တတိယအတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းမှာ 'မိုဇူး'နှင့် သူ့နောက်လိုက်များ၏ဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ မိုဇူးသည် သာမန်အောက် တန်းစားထဲက ထွက်ပေါ်လာသူဖြစ်သည်။ သူသင်ကြားပြသသော သ[illegible] တရားများမှာ အောက်တန်းစားသာမန်လူတန်းစားတို့၏ လိုအင်[illegible] ကိုက်ညီသော ဘဝအဖြစ်များ ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ အောက်ဆုံးလွှာက လူတန်းစားများ[illegible] သော တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသဘောတရားများကြောင့် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောင်ဇူး စသော အထက်တန်းစား မင်းနှားစိုးနီး တွေးခေါ်ရှင်များ၏အမြင်များနှင့် ဆန့်ကျင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ မိုဇူးသည် တော်လှန်ရေးအမြင်ကို ဆောင်ယူသော တွေးခေါ်ရှင်ဖြစ်သည်။ သူ၏တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသသော တရား၌ ပိုမိုကောင်းမွန်သော အနာဂတ်ကို မျှော်မှန်းသော လက်တွေ့ကျသော အမြင်များကို တွေ့ရသည်။

အထက်ပါဂိုဏ်းသုံးဂိုဏ်းအပြင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သော တရားဥပဒေရေးရာဂိုဏ်းလည်း ရှိပေသေးသည်။ ထိုဂိုဏ်း၏ခေါင်းဆောင်မှာ ဟန်ဖိုင်ဇူးဆိုသူဖြစ်၏။ ဤဂိုဏ်းသည် ချောင်မင်းဆက်ကျဆုံးပြီး ချင်မင်းဆက်ပေါ်ပေါက်လာသော ဘီစီ ၃ ရာစုအတွင်း တရုတ်တိုင်းသားတို့အပေါ်လွှမ်းမိုးခဲ့သောဝါဒဖြစ်သည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များသည် 'ရှင်ဟောင်'၏ (အာဏာ) 'ရှင်ပုဟိုင်'၏ (နိုင်ငံတော်)နှင့် 'ရှန်ယန်း'၏ (တရားဥပဒေ) စသော စာအုပ်များမှ မြစ်ဖျားခံ၍ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် ဆွန်ဇူး၏လူ့သဘာဝအမြင်များကိုလည်း သူ့အတွေးအမြင်များတွင် လက်ခံခဲ့၏။ ဤသို့လက်ခံခဲ့ခြင်းမှာ သူ၏ လူမှုရေးစနစ်ခိုင်မာမှု၊ စနစ်ကျပြီး ငြိမ်းချမ်းမှုအတွက် ဥပဒေသည် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည်ဟူသော အမြင်ကို အထောက်အကူပြုရန်အတွက်ဖြစ်၏။ ဤဂိုဏ်းသားများမှာ အလွန်တင်းကျပ်လွန်းသည်ဖြစ်၍ ရှေးက ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသော အတွေးအမြင်များမှာကား အရာရာကို ဥပဒေနှင့်ချုပ်ကိုင်သည်ထက် လူသား၏ အကျင့်သိက္ခာနှင့် စောင့်စည်းမှုတရားများကို ပို၍ဦးစားပေးခဲ့ကြ၏။

ဤကဲ့သို့ ဥပဒေဝါဒီများနှင့် ရှေးက လောကအမြင်များ ပဋိပက္ခဖြစ်လာသောအခါ ချင်းဧကရာဇ် ရှီဟွမ်တီလက်ထက်တွင် သူ၏အမတ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ ဥပဒေဝါဒီလီဆူး အကြံပေးချက်အရ ရှီဟွမ်တီသည် ရှေးက ဂန္ထဝင်မြောက်စာပေများ ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ကျမ်းစာများကို သုတ်သင်ရန် အမိန့်ထုတ်ဖျက်ဆီးခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ ဤတွင် ရှေးက အညွန့်လူ၍တက်လာသော ပညာရှင်များ၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှု လှုပ်ရှားမှုများအားလုံး ရုတ်တရက် အညွန့်ကျိုး၍ ဆုံးခန်းတိုင်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကွန်ဖြူးရှပ်

၁။ ကွန်ဖြူးရှပ်
CONFUCIUS

တရုတ်ပြည်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသော တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများအနက် ကွန်ဖြူးရှပ်ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးက အသိများကြသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဆိုသော အမည်မှာ အနောက်တိုင်းသားတို့က တရုတ်စကား 'ကွန်ဖူး' ကို အနောက်ဟန်ဖြင့် ထွင်ထားသောစကားဖြစ်သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်သည် တရုတ်ပြည်တွင် ပထမဦးဆုံးပြည့်ဝသော အတွေးအမြင်စနစ်တစ်ရပ်ကို ဖော်ထုတ်နိုင်သူဖြစ်၏။ သူပေါ်ပေါက်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင့်ငါးရာကျော်တိုင်အောင် တရုတ်ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ယင်းတိုင်းရင်းသားတို့၏ အတွေးအမြင်အယူအဆ အပြုအမူများ၌ သူ၏သဘောတရားများက ဩဇာလွှမ်းမိုးနေခဲ့လေသည်။

တရုတ်ပြည်တွင် ကွန်ဖြူးရှပ်မပေါ်မီ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာကပင် ကြွယ်ဝသော စာပေကျမ်းဂန်များ သမိုင်းမှတ်တမ်းများရှိခဲ့သော်လည်း ထိုကျမ်းကြီး ကျမ်းခိုင်များမှာ တစ်စုတစ်ဝေးတည်းမရှိဘဲ ပြန့်ကျဲနေခဲ့၏။ ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်ရောက်မှသာ ရှေးကျမ်းကြီးများမှာ ကောင်းနိုးရာရာကို ရွေးထုတ်စီစစ်ယူပြီး ထိုရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်များပေါ်တွင်တည်ကာ သူ၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေး သဘောတရားများကို ဖော်ထုတ်ရေးသားခဲ့လေသည်။ ဤအချိန်ကစပြီး ကွန်ဖြူးရှပ်သည် တရုတ်ပြည်သမိုင်းတွင် တွေးခေါ်ရှင်ကြီးအဖြစ် မှတ်တမ်းဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်

အသက်ဆယ့်ငါးနှစ်အရွယ်၌ ငါသည် လေ့ကျက်သင်ကြ[illegible] ၌သော ငါ့စိတ်ကိုမွေးမြူခဲ့၏။ အသက်သုံးဆယ်သို့ရောက်သော အခါ၌ ငါသည် ငါ၏လိုလားချက်၊ မျှော်မှန်းချက်များအ[illegible] ရပ်တည်ခဲ့၏။ အသက်လေးဆယ်သို့ရောက်သောအခါ [illegible] ဦးတည်ချက်ဖြစ်သော အလုပ်ကိုလုပ်ခဲ့၏။ အသက်ငါးဆယ်သို့ ရောက်သောအခါတွင်ကား ငါသည် 'မင်း'(ဆိုသော [illegible]

www.burmeseclassic.com

ကောင်းကင်ဘုံ၏ ညွှန်ပြချက်)ကို သိရပြီဖြစ်၏။ အသက်ခြောက်ဆယ်အရွယ်တွင် ငါသည် အမှန်ကို အမှန်အတိုင်း သိရပြီဖြစ်၏။ ယခု အသက်ခုနစ်ဆယ်အရွယ်တိုင်သောကာလ ငါ့အဖို့တွင် ငါ၏နှလုံးသားစေစားရာသို့လိုက်၍ တရားသဘောအတိုင်း ပြုမူဆောင်ရွက်နိုင်ပြီဖြစ်သတည်း။

ကွန်ဖြူးရှပ်

ကွန်ဖြူးရှပ်ကို ဘီစီ ၅၅၁ လောက်က လုပြည်နယ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ် ဖွားမြင်စဉ်အခါကလည်း အတိတ်၊ နိမိတ်၊ အိပ်မက်များ ထူးခြားစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဟူ၍ တရုတ်လူမျိုးများ ဆိုစမှတ်ပြုလေသည်။ ဆိုရိုးစကားများအရ ကွန်ဖြူးရှပ်၏မိခင်သည် အခါတစ်ပါး သားဆုပန်သည်ဟူ၏။ ထိုသို့ သားဆုပန်သောညမှာပင် ကောင်းကင်တမန်တော်များက မိခင်၏ ဆုတောင်းသည့်အတိုင်း ပြည့်ဝမည်ဖြစ်ကြောင်း အိပ်မက်ပေးသောဟူ၏။ ကွန်ဖြူးရှပ်၏မိခင်သည် သားဖွားချိန်စေ့သောကာလ ယခင်ဆုတောင်းခဲ့ဖူးသော ဂူကြီးသို့သွား၍ ဆုတောင်းပြန်သည်ဟူ၏။ ထိုသို့သားဆုတောင်းစဉ်မှာပင် ကွန်ဖြူးရှပ်ကို ထိုနေရာ၌ ဖွားမြင်လေသည်ဟူ၏။ ဤကား ဒဏ္ဍာရီစကားများသာ ဖြစ်ကြသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်တို့မျိုးရိုးမှာ ရှန်မင်းဆက်၌ ထင်ရှားသော မှူးမျိုးမတ်နွယ် အထက်တန်းစား လူကုံထံမျိုးဖြစ်၏။ သူ့ဖခင်ဖြစ်သူမှာလည်း ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ သူရသတ္တိတို့ဖြင့် ပြည့်ဝသည်ဟု ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော စစ်သူကြီး ကွန်းရှုလီယန်မာဆိုသူဖြစ်၏။ သူ့အသက်သုံးနှစ်သားအရွယ်မှာပင် ဖခင်ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝ အဖြစ်အပျက်များကိုကား များစွာ မသိရပေ။ အသက် ၁၅ နှစ်သားအရွယ်ရောက်သောအခါမှသာ ကွန်ဖြူးရှပ်သည် စာပေကျမ်းဂန်များကို လေ့လာလိုက်စားခဲ့သည်ဆို၏။ အသိပညာများစွာကို ဤအသက်အရွယ်ပိုင်းတွင် ဆည်းပူးမိသည်။

အသိပညာလေ့လာသင်ယူမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ကွန်ဖြူးရှပ်က မွေးကတည်းက အသိပညာ ပြည့်စုံစွာပါလာသူကား ယောကျာ်း

အထူးဆုံးသောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။ ဒုတိယထူးခြားသူများမှာ သင်အံလေ့ကျက်သမျှ တတ်မြောက်နိုင်စွမ်းရှိသူဖြစ်၏။ တတိယအမျိုးအစားမှာကား အသိပညာ၊ အတတ်ပညာကို ပြင်းထန်စွာ ကြိုးစားမှ တော်ရုံတတ်မြောက်သူဖြစ်၏။ အနိမ့်ဆုံးသောလူများကား မည်မျှပင် ကြိုးစားသင်ပါသော်လည်း မတတ်မြောက်နိုင်သူများဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ဖူးလေသည်။

သူ့ကိုယ်သူကား မွေးကတည်းက ပညာတတ်လာသူ၊ အသိစုံလာသူဟူ၍ မယူဆခဲ့ပေ။ အသိပညာကို သိလိုဇော၊ ရလိုဇော ကြိုးစားရှာဖွေ၍သာ တတ်မြောက်လာသူဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ် ငယ်စဉ်အချိန်တွင် ဖခင်ကြီးဆုံးရှုံးသွားရာ သူ၏မိသားစုမှာ ဆင်းရဲခြင်းသဘောကို နားလည်ခဲ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် ငယ်စဉ်က ပညာရေးကို လိုက်စားရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ တစ်ဖန် ပညာသင်ရချိန်တွင်လည်း အထက်တန်းစား မှူးမျိုးမတ်နွယ်သားသမီးများ သင်ကြားရသော ဆင်စီး၊ မြင်းစီး၊ စစ်ထိုး၊ ဂီတအနုပညာဂဏန်းနှင့် သမိုင်းပညာများကို သင်ခဲ့ရသည်။ သူ၏ဘဝကယ့်ဘဝ စတင်ရသောအချိန်မှာကား စပါးကျီ ကြီးကြပ်ရေးမှူးအဖြစ် သူအလုပ်ဝင်လုပ်သောအချိန် ဖြစ်လေသည်။

အသက်ဆယ့်ကိုးနှစ်အရွယ်တွင် ဆွန်ပြည်နယ်မှ ရှိယန်ကွမ်မျိုးနွယ်မှ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့လေသည်။ သားယောကျာ်းတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့၏။

ဘီစီ ၅၂၈ တွင် ကွန်ဖြူးရှပ်သည် အစိုးရအလုပ်မှ နုတ်ထွက်လိုက်ပြီးနောက် ရှေးဟောင်းစာပေများမှ သမိုင်းနှင့် အနုစာပေများကို လေ့လာလိုက်စားသည်။ ထို့နောက်တွင် ကွန်ဖြူးရှပ်သည် အများပြည်သူတို့အား စာပေပို့ချသူ ဆရာအဖြစ် အသက်မွေးခဲ့သည်ဟု ထင်ရသည်။ အကြောင်းမူကား ၅၁၈ ဘီစီတွင် လုပြည်နယ်မှ မှူးကြီးမတ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ မင်းဆိုရှူးဆိုသူက သူသေခါနီးတွင် ကျန်ခဲ့သော သားတော်နှစ်ဦးအား ကွန်ဖြူးရှပ်ထံတွင်သွားရောက်၍ ရှေးဟောင်းစာပေများကို သင်ကြားရန် တိုက်တွန်းခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ထို့နောက် ကွန်ဖြူးရှပ်သည် လုပြည်နယ်ဘုရင်ခံ ချာအိုဇုံ[illegible] ဘွန်းချက်အရ ချောင်မင်းဆက် မြို့တော်'လို'သို့ ခရီးထွက်သည် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းဆက်မှာ ထိုစဉ်က နိုင်ငံရေးအရ တည်ငြိမ်မှုမရှိခဲ့သော်လည်း ယဉ်ကျေး အရပ်ရပ်၏ ဗဟိုအချက်အချာဌာနဖြစ်ခဲ့၏။ ကွန်ဖြူးရှပ်သည် 'လိုမြို့တော် တွင် ဂီတ၊ အနုပညာ၊ စာပေများကို လေ့လာနေစဉ် လာအိုဇူး (လာအိုတဲ့ ဟုလည်း ခေါ်သည်)နှင့် တွေ့ဆုံကြရသည်။

'လိုမြို့တော်တွင်နေခဲ့သော အချိန်ကာလမှာ တိုတောင်းခဲ့သော်လည်း ကွန်ဖြူးရှပ်သည် တရုတ်ယဉ်ကျေးမှု၏ကြီးကျယ်ခမ်းနားပုံကိုကား နားလည် ခွင့်ရခဲ့ပေသည်။ 'လိုမြို့တော်မှနေရင်း လုပြည်နယ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ တွင်လည်း ကွန်ဖြူးရှပ်သည် စာပေပို့ချသောလုပ်ငန်းကိုပင် ဆက်လက် လုပ်ကိုင်နေခဲ့၏။ သူ့အသက် ၅၂ နှစ်အထိ စာပေပို့ချနေရင်း သူ၏ကျော်စော မှုမှာ အရှိန်အဝါတက်လာခဲ့၏။ အသက် ၅၂ နှစ်တွင် ကွန်ဖြူးရှပ်အား ရွှန်းတုမြို့တွင် တရားသူကြီးချုပ်အဖြစ် ခန့်ထားခြင်းခံရသည်။ ထို့နောက် မကြာမီမှာပင် တရားရေးဌာနဝန်ကြီးရာထူးသို့ တိုးမြှင့်မြှောက်စားခြင်းခံရပြန် သည်။ နောက်ဆုံး အထက်ပါရာထူးကို မစွန့်လွှတ်ရမီ ၁၃ နှစ်ကာလ အတွင်း ကွန်ဖြူးရှပ်သည် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ တပည့်လက်သားများနှင့် အတူ ခရီးလှည့်လည်၍ ပညာရပ်များကို ဆည်းပူးခြင်း၊ သင်ကြားပို့ချခြင်း ပြုနေခဲ့သေး၏။

အသက် ၆၈ နှစ်အရွယ်မှစ၍ ကွန်ဖြူးရှပ်သည် အစိုးရကိစ္စများ တွင် ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဝင်ရောက်လွှမ်းမိုးရန် မကြိုးစားတော့ဘဲ စာပေ သင်ကြားပို့ချခြင်း၊ ရှေးဟောင်းစာပေများကို တည်းဖြတ်သုတ်သင် ပြင်ဆင် ရေးသား ပြုစုခြင်းကိုသာ လုပ်နေခဲ့လေသည်။

အသက် ၇၃ နှစ်အရွယ် ဘီစီ ၄၇၉ လောက်တွင် ကွန်ဖြူးရှပ် ကွယ်လွန်ခဲ့၏။

တွေးခေါ်ရှင်ကြီး ကွန်ဖြူးရှပ် အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်ကာလအတွင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို သုံးပိုင်းခွဲနိုင်သည်။ ၎င်းတို့မှာ (၁) အစိုးရနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပါဝင်ကူညီခြင်း၊ (၂) လူငယ် တပည့်လက်သားများကို စာပေပို့ချခြင်းနှင့် (၃) ရှေးဟောင်းစာပေများကို ရှာဖွေတည်းဖြတ် မှတ်တမ်းတင်ခြင်းအလုပ်များ ဖြစ်၏။

နိုင်ငံရေးသမား ကွန်ဖြူးရှပ်

မင်းသည် မင်းပဲဖြစ်ပါစေ။
မှူးမတ်တို့သည် မှူးမတ်ပဲဖြစ်ပါစေ။
ဖခင်သည်လည်း ဖခင်သာဖြစ်၍၊
သားသည် သားပဲဖြစ်ပါစေ။

ကွန်ဖြူးရှပ်

ကွန်ဖြူးရှပ် ထွန်းပေါ်လာသောအချိန်မှာ ချောင်မင်းဆက် ကျဆုံးစ အချိန်ဖြစ်၏။ လက်အောက်ခံပြည်နယ်မှ မင်းညီမင်းသားများက ကိုယ့်နယ် ကို ကိုယ်ထင်သလို အုပ်ချုပ်လာသောအချိန်ဖြစ်၏။ ထိုကာလမှာ ဘီစီ ၇၂၂ မှ ၄၈၁ အတွင်း ဖြစ်၏။ အုပ်ချုပ်မှုအာဏာ ကျဆုံးပျက်စီးလာသည် နှင့်အမျှ လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံးလည်း ဖရိုဖရဲဖြစ်လာသောအချိန် ဖြစ်၏။တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံးလည်း မငြိမ်မသက်နှင့် ပြည်ထောင်အချင်းချင်း ရန်ဘက်ပြိုင်လာကြသည်။

ဤသို့ ယိုယွင်းပျက်စီးလာသော အခြေအနေ၌ ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ထိုအခြေအနေများကို ဆန့်ကျင်၍ တိုင်းပြည်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး လူအချင်းချင်း ဆက်ဆံရေး၌ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာထားရှိရေးတရားများကို ဟောကြားခဲ့၏။ ကွန်ဖြူးရှပ်၏အမြင်မှာ ဤလောက၌ မတည်ငြိမ်သောအခြေအနေများ ဖြစ်လာရခြင်းမှာ မင်းက မင်းလိုမကျင့်၊ မှူးမတ်များက မှူးမတ်များလိုမကျင့် မှုများကြောင့်သာ ဖြစ်ရသည်ဟု ယူဆသည်။ ထို့ကြောင့် ယိုးယွင်းပျက်စီး လာသော လူ့ဘောင်၏ မတည်ငြိမ်သော အခြေအနေများကို ကုစားအဖတ် ဆည်လိုလျှင် ထိုလူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း နေထိုင်ကြသော လူပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းသည် မိမိတို့၏ ကိုယ်စီကိုယ်ငတာဝန်နှင့် ကိုယ့်အခန်းကဏ္ဍကို ကိုယ်သိနားလည် ပြီး တိကျကျ လိုက်နာကျင့်ကြံရမည်ဟု ဟောကြားခဲ့၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ နိုင်ငံရေးအမြင်အားလုံး၏ အနှစ်သာရသဘောမှာ ကမ္ဘာ့အစိုးရအဖွဲ့ကြီး 'တတွန်း'ကို ဖွဲ့စည်းရန်ဖြစ်လေသည်။

အထက်ပါသဘောတရားနှင့်ပတ်သက်၍ သူ၏ လီချီခေါ်ကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့လေသည်။

(တာအိုခေါ် မြတ်သောထွက်ရပ်လမ်းစဉ်အတိုင်းသာလျှင် လူ တိုင်း ညီညာဖြဖြ လိုက်နာကျင့်ကြံကြမည်ဆိုလျှင် ဤသဘော၌

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူသားတို့အတွက် ဘဝသာယာရေးဟူသော အမြင့်သည်သာလျှင် ပျံ့နှံ့လွှမ်းခြုံနေပေလိမ့်မည်။ သည်းခံစိတ် အမြော်အမြင်ကြီးမှုနှင့် ပါရမီရင့်သန်မှုရှိသူများကိုလည်း တာဝန်ရှိသောရာထူးများသို့ ရွေးချယ်ခန့်ထားရပေမည်။ ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုနှင့် ညီရင်းအစ်ကိုသဖွယ် ချင်ခင်ရင်းနှီးမှုတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ရမည်။ အလေးအနက်ပြုရမည်။ ထိုအခါမှသာ လူတို့သည် ကိုယ့်မိဘမှ ကိုယ့်မိဘ၊ ကိုယ့်သားသမီးမှ ကိုယ့်သားသမီး စိတ်မျိုးထားတော့မည်မဟုတ်၊ သက်ကြီးရွယ်အိုတို့အားလည်း သေသည်အထိစောင့်ရှောက်ကြရမည်။ အလုပ်လုပ်နိုင်သူတို့အား အလုပ်ပေးရမည်။ ငယ်ရွယ်သူများအား အသက်ရှင်နေရေးအတွက် လိုအပ်သောအရာများကို ထောက်ပံ့ရမည်။ မုဆိုးမများ၊ မိဘမဲ့ကလေးသူငယ်များအား မေတ္တာရှေ့ထား သနားကြင်နာရမည်။ ဤသို့ဖြင့် တိုင်းနိုင်ငံအတွင်း ကိုယ်ကျိုးရှာစိတ် တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်များ မပေါ်ပေါက်အောင် ထိန်းသိမ်းကြရမည်။ ထိုအခါ၌ ခိုးသားဓားပြများလည်း ကင်းဝေးမည်၊ တိုင်းသူပြည်သားများမှာ အစိုးရိမ်ကင်းလျက် တံခါးဟင်းလင်းဖွင့်၍ အိပ်နိုင်ကြမည်။ ထိုအခြေအနေရောက်မှသာ မဟာခနသဟာရနိုင်ငံကြီး ဖြစ်လာပေမည်ဟူ၏။)

လူ့လောကအရေးအခင်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ကွန်ဖြူးရှပ်အား ချောင်မြို့စားက အားပေးခဲ့သည်။ သူစိတ်ကူးယဉ်ခဲ့သော ကမ္ဘာ့အစိုးရကြီး တည်ဆောက်ရေးကို အကောင်အထည်ဖော်ရန်အတွက် ကွန်ဖြူးရှပ်သည် အသိဉာဏ်ကြီးသော မင်းတစ်ပါး ပေါ်ပေါက်လာမည့်အချိန်အခါကို တမ်းတမျှော်လင့်နေခဲ့လေသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် နေရာခပ်သိမ်းတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်သည် စိတ်ကူးယဉ်နာမ်ဝါဒသမားတစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်မဟုတ်။ လူတို့မျှော်လင့်တောင့်တအပ်သော လူမှုရေးစနစ်တစ်ရပ်၏ မုချရှိရမည့် လက္ခဏာများနှင့် သူ့ဘဝရေးရာများတွင်ကား ဒိဋ္ဌမေ့ကျသော အစီအစဉ်များကို ချမှတ်နိုင်ခဲ့သည်။

တစ်ခါက သူ၏တပည့်ရင်းဖြစ်သူ ဇူကွန်းက အစိုးရကောင်းတစ်ခု၏ လိုအပ်သော ပဓာနအင်္ဂါရပ်များကား အဘယ်နည်းဟုမေးရာ ကွန်ဖြူးရှပ်က အချက်သုံးချက်ကိုပါ ဖော်ပြသည်။ ၎င်းတို့မှာ အစားအသောက် အလျှံပယ် ကြွယ်ဝမှု၊ လက်နက်အင်္ဂါပြည့်စုံမှုနှင့် ပြည်သူတို့၏ ယုံကြည်အားထား

မှုတို့ ဖြစ်သည်။ ထိုအင်္ဂါသုံးရပ်အနက်တွင် ပြည်သူတို့၏ယုံကြည်မှုသည် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်၍ ပြည်သူ၏ယုံကြည်မှုမရှိလျှင် အစိုးရလည်းမရှိနိုင်ဟု ကွန်ဖြူးရှပ်မြင်ခဲ့သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်က တိုင်းပြည်ကို အုပ်စိုးသူတို့သည် မနေအင်အားနည်းပါးမှုနှင့်မဆိုင် ရှိသမျှခနေအင်အားကို အညီမျှ ခွဲဝေတတ်မှုနှင့်သာ ဆိုင်သည်။ သူသည် ဆင်းရဲမှုနှင့်မဆိုင်၊ ဘဝလုံခြုံမှုနှင့်သာ ဆိုင်သည်။ နိုင်ငံအတွင်း ညီမျှသော ခနခွဲဝေမှုရှိလျှင် ထိုနိုင်ငံသည် မဆင်းရဲနိုင်၊ ညီညွတ်မှု အဆင်ပြေမှုရှိလျှင် မရှိမရဟူ၍လည်း မည်သူမျှ မတောင်းဆို။ တိုင်းပြည်ကျေနပ်လျှင် ပုန်ကန်မှုလည်း မရှိနိုင်ဟု ဆိုလေသည်။

လုပြည်နယ်တွင် လူမှုရေးဘဝ၌ မတည်ငြိမ်ဘဲ စီးပွားရေးဘက်တွင်လည်း မညီမမျှဖြစ်နေခဲ့သောအခြေအနေများကို ကွန်ဖြူးရှပ်သည် တတ်အားသမျှ ပြုပြင်ရန် ကြိုးပမ်းခဲ့၏။ သို့သော် ထင်သလောက် မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။

တစ်ခါကလည်း ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ချီပြည်နယ်သို့ ပြည်နယ်ရေးများ အခြေအနေများနှင့်ပတ်သက်၍ နယ်စားအား တိုက်တွန်းရန် သွားရောက်ခဲ့သေးသည်။ သို့ရာတွင် ချီနယ်စားက သူ့ကို ထိုက်တန်သောရာထူးပေး၍ တာဝန်အပ်နှင်းရန် တွေနေခဲ့သည့်အတွက် သူသည် နေရင်းလုပြည်သို့ ပြန်ခဲ့ရသည်။

ထိုသို့ပြန်လာပြီးနောက် နိုင်ငံရေးရာများတွင် ဝင်ရောက်ဆောင်ရွက်ခြင်းမရှိဘဲ လုပြည်နယ်မှာပင် နှစ်ပေါင်းအတော်ကြာနေခဲ့သေးသည်။ ဘီစီ ၅၀၁ လောက်တွင် ပြည်ထောင်အချင်းချင်း ဖက်ပြိုင်ရာမှ မင်းအိုးရူး အာဏာရလာသည်။ မင်းအိုးရူးမှာ ကွန်ဖြူးရှပ်၏ တပည့်ဖြစ်ဖူးသည်နှင့် ၎င်းအာဏာရလာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူ့ဆရာအား ချန်တုမြို့တွင် တရားသူကြီးချုပ်အဖြစ် ခန့်ထားလိုက်၏။ ထို့နောက်တစ်ဖန် တရားရေးဌာနဝန်ကြီးအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းခံရပြန်သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ် ရာထူးလက်ခံသောအချိန်မှာ တရုတ်ပြည် နိုင်ငံရေးသမား အကျော်အမော်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဇူချန်ကွယ်လွန်ပြီး ၂၅ နှစ်ကြာသောအချိန်တွင် ဖြစ်သော်လည်း ၎င်း၏အယူအဆများသည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ပြုပြင်ရေးလုပ်ငန်းမှန်သမျှတွင် လွှမ်းမိုးခဲ့ကြောင်း တွေ့ရ၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်၏အနေအထိုင် ခြိုးခြံခြင်း၊ အထက်လူကြီးနှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ပြတ်သားဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ အောက်လူအပေါ်တွင် ကြင်နာခြင်း၊ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရာတွင် တရားမျှတမှုရှိခြင်းသည် ဂုဏ်ပုဒ်များကြောင့် ကွန်ဖြူးရှပ်သည် သူ၏နိုင်ငံရေးသက်တစ်တစ်လျှောက် အောင်မြင်မှုရခဲ့၏။ လုပြည်နယ်မှာ သူ့လက်ထက်တွင် အခြေအနေများစွာ ကောင်းမွန်လာသောကြောင့် ဘေးဘန်းအိမ်နီးချင်း ပြည်ထောင်စုများကပင် မနာလို မရှုစိမ့် ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ လက်တွေ့လုပ်ဆောင်ချက်များသည် အများပြည်သူတို့အပေါ် လွှမ်းမိုးနိုင်သည်ဖြစ်၍ ယောက်ျားမိန်းမမဟူ ရိုးသားဖြောင့်မှန်ခြင်း၊ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်း ဖြောင့်တန်းခြင်းရှိလာရုံသာမက အဖိုးတန်ရတနာများကို လမ်းပေါ်တွင် ချထားသည့်တိုင် မတော်မတရားပြုလုပ်မှုများ မရှိသလောက်ကင်းမဲ့လာလေတော့သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ နိုင်ငံရေးသမားဘဝနှင့် ဆောင်ရွက်ချက်များ တွေးခေါ်မြော်မြင်ပုံများကား လှသဖြင့် အနုစိတ်မဖော်ပြလိုတော့ပေ။

သူ့ဘဝကို ပညာပေးသူတစ်ယောက်အဖြစ် လေ့လာကြည့်ကြပါကုန်။

ပညာရေးသမား ကွန်ဖြူးရှပ်

ပညာရေးတွင် လူအတန်းအစား ခွဲခြားမှုဟူ၍ မရှိ။
ကွန်ဖြူးရှပ်

ကွန်ဖြူးရှပ်သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံးတွင် နိုင်ငံရေးသမားတစ်ဦးဖြစ်ရန် ရည်မှန်းချက်ကြီးမားခဲ့သော်လည်း သူ၏ တကယ့်ကျော်စောထင်ရှားမှုကိုကား ပညာရေးအားဖြင့်သာ ရခဲ့လေသည်။ သူ့တစ်သက်လုံးဆိုသလိုပင် တပည့်တပန်းများ ဝန်းရံလျက် စာပေပို့ချမှု၊ စာပေပြုစုမှုကိုသာ အမြဲတစေဆိုသလို လုပ်ခဲ့ရ၏။

ချောင်မင်းဆက်အတွင်း ကွန်ဖြူးရှပ်မတိုင်မီကဆိုလျှင် ပညာရေးသည် မင်းညီမင်းသား မှူးမျိုးမတ်နွယ်အတွက်သာ ဖြစ်ခဲ့၏။ ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်မှစ၍သာလျှင် ပညာဟူသည် လူတိုင်းအတွက် ဖြစ်ခဲ့လေသည်။ သူသည် တရုတ်ပြည် ပညာရေးသမိုင်းတွင် လက်ဦးဆရာပင်တည်း။

ပညာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ကွန်ဖြူးရှပ်က သူ့အမြင်ကို တင်ပြထား …ည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ထံပါးသို့ ပညာဆည်းပူးရန်အလို့ငှာ ရောက်လာ… မည်သူ့ကိုမျှ ငြင်းပယ်မည်မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်အား ဆန်တစ်ဆုပ်တစ်ပင် …ပေးမကမ်းလိုကလည်း နေစေ၊ ကျွန်ုပ်က ပညာလိုသူအား ပညာသင်ပေး…ည်သာ ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုပြောလည်း ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ပညာမသင်လိုသူအား သင်ကြားလေ့လာရန် မတိုက်တွန်းပေ။ အလားတူပင် ပင်ကိုဉာဏ်အား မရှိသူ…ိုလည်း ပညာမသင်ပေးခဲ့ပေ။

နိုင်ငံရေးကိစ္စများမှ အနားယူပြီး ကိုယ်ပိုင်ကျောင်းနှင့် စာပေပို့ချသင်ကြားနေချိန်တွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ထံသို့ တရုတ်ပြည်အရပ်ရပ်မှ ပညာသင်များ ရောက်လာကြသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ထိုသို့ ပညာသင်ကြားပြီးသူများအား လုပြည်နယ်ဘုရင်ခံထံတွင် မင်းမှုထမ်းရာထူးများရအောင်လည်း ဆောင်ရွက်ပေးသဖြင့် သူ့တပည့်များစွာမှာ မင်းမှုထမ်းရာထူးဌာနန္တရများ ရခဲ့သည်ဆို၏။

သူ့ခရီးလှည့်လည်ရာအရပ်တိုင်းသို့ တကောက်ကောက်လိုက်ပါနေကြသော တပည့်များမှာ လေးမျိုးလေးစားဖြစ်လာသည်။ ပါရမီရင့်သန်သူများ၊ စကားအရာ လိမ္မာကျွမ်းကျင်သူများ၊ အစိုးရအရာထမ်းဘဝ၌ ထူးချွန်သူများ၊ စာပေပညာရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ထံတွင် ဥပနိဿရည်းခံ၍ လိုက်ပါခဲ့ကြသောတပည့်ကြီးများမှာ နောင်အခါ ထင်ရှားသော စာပေပညာရှင်ကြီးများ၊ တွေးခေါ်ရှင်များ ဖြစ်လာကြ၏။ ဤကဲ့သို့ တပည့်ကောင်းများ မွေးထုတ်နိုင်မှုကြောင့်လည်း ၎င်းတို့မှတစ်ဆင့် ကွန်ဖြူးရှပ်၏အယူအဆများသည် တရုတ်ပြည်တစ်ဝှန်းလုံး ပျံ့နှံ့လျက် ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးနေနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ယေဘုယျအားဖြင့် ကွန်ဖြူးရှပ် သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့သော ပညာများမှာ ကိုယ်ကျင့်တရားပညာ (လောကနီတိ)၊ ဝိဇ္ဇာပညာနှင့် အနုပညာများဖြစ်၏။ ဂီတနှင့် ကဗျာများကိုလည်း အထူးဦးစားပေးခဲ့၏။

အထက်ပါ ဝိဇ္ဇာပညာများအပြင် 'ရှု'ခေါ် သမိုင်းပညာနှင့် …
တရုတ်ပြည် ဂန္ထဝင်မြောက်ကျမ်းခေါ်သော ရှေးဟောင်း…

www.burmeseclassic.com

လည်း သင်ပေးသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ပညာရေးခံယူချက်မှာ 'အသိပညာသည် အသိပညာအတွက်မဟုတ်ဘဲ လူတို့၏ဘဝ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် ဖြစ်သည်'ဟူ၏။

စာပေသင်ကြားပုံစနစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ကွန်ဖြူးရှပ်က–

တွေးတောဆင်ခြင်မှုမပါသော လေ့လာဆည်းပူးမှုမျိုးသည် အချည်းနှီး အကျိုးမရှိ၊ အလားတူပင် လေ့လာဆည်းပူးမှုမပါသော တွေးတောဆင်ခြင်မှုမျိုးသည်ကား အဆိပ်သဖွယ် ကြောက်စရာကောင်းသည်ဟု ဟောပြောခဲ့ဖူးသည်။

ထို့ပြင်လည်း လူသည် မိမိ၏ ကိုယ်စွမ်းကိုယ်စ မည်၍မည်မျှရှိသည်ဆိုသော ဒိဋ္ဌဓမ္မအခြေအနေကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်သိအောင် လုပ်ရမည်ဟုလည်း ဆိုဆုံးမခဲ့လေသည်။

တစ်ခါက ဖူးလုဆိုသူအား ကွန်ဖြူးရှပ်သည် အောက်ပါအတိုင်း ပြောခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်သည် အသိပညာရအောင် ရှာပုံရှာနည်းကိုသာ သင်ကြားပေးပါရစေ၊ သင်ကမူ သင်တကယ်သိသောအခါမှ သိသည်ဟုပြောပါ၊ ကိုယ်မသိသည်ကိုလည်း အမှန်တကယ်မသိသည့်အတိုင်း၊ မသိမှန်း သိအောင်လုပ်ပါ။ ဤနည်းကား အသိပညာရရာရကြောင်းနည်းဖြစ်၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ကိုယ်ကျင့်တရားပညာကိုသာ အဓိကထားသင်၏။ သူ၏ပညာရေးရည်မှန်းချက်မှာ လူတိုင်းလူတိုင်းကို ပညာသင်ကြားပေးခြင်းအားဖြင့် ထိုလူသည် လောက၏ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ကိုယ်တိုင် အမှားအမှန် ခွဲခြားသိမြင် ကျင့်ကြံနိုင်ကြရန် ဖြစ်၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်က–

ဤလောက၌ မိမိလုပ်နေရသည့်အလုပ်ကို ဘာကြောင့် လုပ်နေရမှန်းမသိဘဲ လုပ်နေသူတွေကား များလှဘိ၏။ ကျွန်ုပ်ကား ထိုသို့သောလူများထဲတွင်မပါချေ။ ကျွန်ုပ်သည် ကြားရသမျှထဲမှ အကောင်းကိုသာရွေး၍ လုပ်တတ်၏။ မြင်ရသမျှ မှတ်သားလေ့လာထား၏။ ဤသို့ မှတ်သားလေ့လာထားသမျှသည် နောင်အခါ မှန်ကန်သော အသိတရားများ ပညာများ ဖြစ်လာကြ၏ဟု သွန်သင်ညွှန်ပြခဲ့လေသည်။

ယခုအခါ တရုတ်ပြည်တွင် 'အမျိုးသားဆရာများနေ့'ကို ကွန်ဖြူးရှပ်၏ မွေးနေ့၌ ကျင်းပကြသည်ဟု ဆိုသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ် တွေးခေါ်မြော်မြင်ခဲ့သမျှ အတွေးအမြင်များအားလုံးတွင် ပင်မအချက်အချာဖြစ်သော အမြင်တစ်ရပ်က အမြဲလွှမ်းခြုံထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုအမြင်မှာ ရဲန် (Jen) ခေါ် 'လူသည် လူဆန်ရေး၊ လူစိတ်မွေးမြူရေး'ပင် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကျင့်တရားအမြင်၊ နိုင်ငံရေးအမြင်နှင့် ကျန်လူမှုရေးအမြင်အားလုံးကို အထက်ဖော်ပြပါ ပင်မလောကအမြင်ပေါ်တွင် အခြေစိုက်ထားသည်။

ရဲန်ဆိုသော သဘောတရားမှာ လူပီသခြင်း၊ လူ့စိတ်ဓာတ်မွေးမြူခြင်း၊ လူဆန်ခြင်း၊ လူသည် လူ့သိက္ခာနှင့်အညီ ကျင့်ခြင်း၊ လူ့အခွင့်အရေးကို ကာကွယ်ခြင်း စသော မွန်မြတ်သောသဘောအားလုံး ပါဝင်သည်။

ချူးဆီ(၁၁၃၀–၁၂၀၀ အေဒီ)သည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ သဘောတရားများကို ဆက်ခံခဲ့သော တွေးခေါ်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ တရုတ်ပြည်၊ ဆွန်မင်းဆက်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သူဖြစ်၏။

ချူးဆီသည် ကွန်ဖြူးရှပ်စတင်ခဲ့သော 'ရဲန်'သဘောကို အောက်ပါအတိုင်း အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ဖော်ပြခဲ့သည်။

ရဲန်–ရဲန်ဆိုသည်မှာ လူ့ဝိညာဉ်တွင်ရှိသော ပါရမီထူးတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဤကား 'မေတ္တာ၏မူအယူအဆ' ကောင်းကင်ဘုံနှင့် မြေမဟီ၏ ဇာတိဌာနဖြစ်သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ သွန်သင်ချက်များအရ လူသားအချင်းချင်း၏ဆက်ဆံရေးသည် 'ရဲန်'သဘောတရားအပေါ်တွင် တည်ထားအပ်သည်။ ရဲန်သဘောအားဖြင့် ဆက်ဆံမှုသည် လူသားအချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြင်နာမှုကို ဖြစ်စေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်က 'ရဲန်'သဘောသည် သူတစ်ပါးအပေါ် မေတ္တာထားမှုသဘောပါသည်။

'ရဲန်'သဘောကို ဆိုင်အို (Hsiao) ခေါ် သူတစ်ပါးအပေါ်တွင်ကြင်နာထောက်ထား သနားငဲ့ညှာတတ်မှုနှင့် တိုင် (Ti) ခေါ် ညီရင်းအစ်ကိုချစ်နှင့် ချစ်ခြင်းသဘောနှစ်ရပ်စလုံးအဖြစ် မှတ်ယူနိုင်သည်။

ကြင်နာထောက်ထား သနားငဲ့ညှာမှုကား ထာဝရကာလ၌တည်၍ ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းကား အနန္တကမ္ဘာသို့တိုင်သတည်း။

ဤတရားကို ကွန်ဖြူးရှပ်သည် စိတ်ကူးယဉ်စွာ ဖော်ပြခဲ့ခြင်းမဟုတ်။ ပင်ကိုကပင် လက်တွေ့ကျသော သဘောရှိသူပီပီ ဤတရားကို လူမှုရေးအဆောက်အအုံ၏ အခြေခံမှုအဖြစ် ထားရှိစဉ်းစားခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်းအတွင်း၌ ဤတရားကို ပွားများခြင်းဖြင့် လူမှုရေး အဆောက်အအုံ ခိုင်မြဲမှုနှင့် လူတို့၏ ခေတ်အဆက်ဆက်ကို ချည်နှောင် ဆက်စပ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

အထက်ပါတရားနှင့်တူညီသော အယူအဆနှစ်ရပ် ရှိပေသေး၏။ ၎င်းတို့မှာ 'ချွန်'ခေါ် သစ္စာရှိမှုနှင့် 'ရှု'ခေါ် ပရဟိတတရားများဖြစ်၏။

'ချွန်'ဆိုသော သစ္စာရှိမှုသဘောမှာ လူ၏စိတ်အနေအထားနှင့်ဆိုင်၍ ထိုစိတ်ဓာတ်အင်အားမျိုးကို ကိုယ်တိုင် ရိုးသားစွာ ကျင့်ကြံခြင်းအားဖြင့် ရရှိနိုင်သည်။

'ရှု'ခေါ် ပရဟိတသဘောမှာ ကိုယ်မှအပဖြစ်သော လောကကြီးကို ရှုမြင်နားလည်နိုင်စွမ်းနှင့် လောကသတ္တဝါများအပေါ် ကြင်နာတတ်မှုမှ ပေါက်ပွားသော စိတ်ဓာတ်အင်အားဖြစ်သည်။

'ချွန်'နှင့် 'ရှု'သဘောမှာ 'ရဲန်'လမ်းစဉ်ကို ကျင့်သုံးပုံ ကျင့်သုံးနည်း များ ဖြစ်သည်။

ထိုကျင့်သုံးပုံမှာ သူတစ်ပါးအပေါ်၌ မိမိကိုယ်နှင့် ထပ်တူပြုရန် မိမိအပေါ်၌ မပြုမူစေလိုသကဲ့သို့ သူတစ်ပါးကိုလည်း မပြုမူရန်ဖြစ်သည်။

ဤသဘောတရားသည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အတွေးအမြင်အားလုံး၏ ဗဟိုအချက်အချာဖြစ်ရုံသာမက တရုတ်ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ်လုံးကို လွှမ်းမိုး နေသော သဘောတရားဖြစ်၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်သည် လူသား၏ သဘာဝစိတ်ထားတည်နေပုံကို ရှုမြင် ရာ၌ လူသည် သဘာဝအားဖြင့် ကောင်းမြတ်သောသဘောရှိသည်ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ ဆွန်ရှုးယူဆသကဲ့သို့ လူ့သဘာဝသည် ပင်ကိုဗီဇကပင် ယုတ်ညံ့ သည်ဟူ၍လည်းကောင်း မယူဆချေ။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အတွေးအမြင်မှန်သမျှသည် လောကကြီး၏ ဒိဋ္ဌဓမ္မ အခြေအနေများနှင့် မကင်းမကွာဘဲ၊ အမြဲနီးနီးကပ်ကပ် ရှိသည်။ သူသည် အထူးသဖြင့် လူကို အနီးကပ်လေ့လာရှုမြင်ရာ၌ လူမှန်သမျှ အနှစ်သာရအား ဖြင့် အတူတူပင်ဖြစ်သည်ဟု မြင်သည်။ သူ့အမြင်တွင် မည်မျှပင် အမျိုးမြတ် သောသူမှ မွေးဖွားသန့်စင်ခဲ့သူပင်ဖြစ်စေ၊ မိမိ၏အမျိုးဂုဏ်သိက္ခာကိုပင် မထောက်ဘဲ တိရစ္ဆာန်နှင့်မခြား ပြုမူသည်လည်းရှိသည်။ ထိုကဲ့သို့ အမျိုးဂုဏ် ကင်းမဲ့သော အသိုင်းအဝိုင်း မွေးဖွားသူပင်ဖြစ်စေ၊ အလွန်မွန်မြတ်စွာ လူ

င်သိက္ခာနှင့်အညီ ကျင့်ကြံသည်လည်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့် လူ၏ယုတ်ခြင်း ြတ်ခြင်းသည်ကား အမျိုးဂုဏ်နှင့်မဆိုင်ဟု မြင်သည်။

ထို့ပြင် လူ့လောကအတွင်း လူတွေသည် အမျိုးမျိုးအပြားပြား ကွဲနေ ြသည်။ ဤသို့ ကွဲနေကြသော်လည်း ထိုသူတို့ကား သဘောတစ်ရပ်၌ ညီကြ၏။ ထိုသဘောမှာ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် သုခ၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်းကို လိုလားတောင့်တတတ်သည့်သဘော ဖြစ်၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်ပေါ်ပေါက်လာသောအချိန်၌ တရုတ်ပြည်သူအပေါင်းတို့ သည် သူဌေးမျိုးတို့၏ နှိပ်စက်မှုကိုလည်းကောင်း၊ စစ်မက်ဒဏ်အမျိုးမျိုး ၏ ဖိနှိပ်မှုကိုလည်းကောင်း ခံစားနေကြရသည်။ ထိုအခြေအနေကို တုံ့ပြန် သောအားဖြင့် ကွန်ဖြူးရှပ်သည် လူသား၏ ပျော်ရွှင်စွာနေလိုက်သောဆန္ဒကို အလေးအနက်ထား၍ ဖော်ပြသည်။

လူ့လောက၏ အဓိကလိုအင်မှာ ပျော်ရွှင်ရေးဖြစ်၏။ လူသား၏ လုပ်ငန်းမှန်သမျှတွင် လူတိုင်း၏ ပျော်ရွှင်မှုကိုသာ အဓိကထားလုပ်ကြရ သည်။ တိုင်းပြည်ကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်သော အစိုးရကောင်းတို့မည်သည် တိုင်းသူ ပြည်သားများကို ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်စွာထားနိုင်သော အစိုးရဖြစ်သည်ဟူ၍ ကွန်ဖြူးရှပ် ရေးသားခဲ့၏။

လူသည် အပေါင်းအသင်းနှင့်နေတတ်သော သတ္တဝါဖြစ်ပြီး လူ၏ လိုလားမှုမှာ ပျော်ရွှင်ရေးဖြစ်သည်။ အသင်းအဖွဲ့သဘောနှင့် ပျော်ရွှင်မှု သဘောသည်လည်း အစဉ့် တစ်ခုကိုတစ်ခု ကျေးဇူးပြုလျက် တွယ်မှီလျက် ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် လူသည် မိမိ၏လုပ်ငန်းဆောင်တာများ၌ သူတစ်ပါး ၏အကျိုး မိမိပါဝင်နေရသော လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုလုံး၏ ပျော်ရွှင်စွာ နေနိုင်ရေးကို ရှေ့ရှုရမည်။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကျေးဇူးပြုလျက် အချင်းချင်း အတုံ့အလှည့်ထား လျက်သာ လူ့ဘောင်အတွင်းနေအပ်ပုံကို ကွန်ဖြူးရှပ်က မိမိအပေါ်၌ မပြုမူ စေလိုသကဲ့သို့ သူတစ်ပါးအပေါ်၌လည်း ပါရမီရှင် လူတော်လူမြတ်တို့ မည်သည် မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကိုလိုသော သူတစ်ပါးအကျိုးစီးပွားကို ဦးစွာ ဆောင်ကြဉ်းတတ်၏။ မိမိအောင်မြင်မှုကိုလိုသော် သူတစ်ပါး၏အောင်မြင်မှု အတွက် ဦးစွာဆောင်ရွက်တတ်၏ဟု သွန်သင်ပေးခဲ့သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်အနေနှင့် အထက်ကဖော်ပြခဲ့ပြီးသောမှုအယူအဆ [illegible] သဘောတရားများကို လူတွေက သိမှတ်ကြရုံမျှဖြင့် လူမှုပြဿနာ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြီးငြိမ်းမည်ဟူ၍ အလွယ်လိုက်သောနည်းဖြင့် မယူဆချေ။ လူမှန်သ ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်လိုကြသည်။ ပျော်ရွှင်စွာနေရသောအဖြစ်ကိုလည်း လိုလ တောင့်တကြသည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် လူများလုပ်နေကြပုံမှာကား ရတ်တရက် ချက်ချင်း၊ လက်ငင်းရသော တဒင်္ဂပျော်မှုကိုသာလည်းကောင်း မိမိပျော်ရမှုအတွက် သူတစ်ပါးကို ခုတုံးလုပ်၍လည်းကောင်း မှားယွင်း ပြုမူနေကြသည်။ အဆိုပါ ပျော့ကွက်ညံ့ကွက်များကို ပြုပြင်ရန်လိုသည် ထိုသို့ပြုပြင်နိုင်ရန်မှာလည်း လူများကို လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်ရလာအောင် ပည ပေး နှိုးဆော်ကြရမည်။

အပြစ်ပေး၍ ဆုံးမခြင်းသည် လူတို့အား ယာယီအားဖြင့် ဘာလု သင့်သည်ကို လုပ်စေနိုင်ပြီး ရေရှည်အားကိုးလောက်သော အပြုအမူမဟုတ် ချေ။ ကွန်ဖြူးရှပ်က–

လူတွေကို ဥပဒေနှင့်တစ်မျိုး၊ အပြစ်ဒဏ်နှင့်တစ်သွယ် ချုပ်ချယ် ထိန်းကိုင်ရန် ကြိုးပမ်းမှုသည် ထိုလူများကို အကျင့်သိက္ခာနှင့် မစောင့်စည် အပ်သော သံဝရတရား နားမလည်ဘဲ အပြစ်ကိုကွင်းရှောင်တတ်အော လုပ်ပေးခြင်းနှင့်သာတူသည်ဟု ဟောကြားခဲ့ဖူးသည်။ အမှန်မှာ လူတိုင်းသည် ကိုယ့်တာဝန် ကိုယ့်ဝတ္တရားများကို သိတတ်သော အသိဖြင့်သာ ပြုပြင်သ သည်။

ဤနေရာ၌ အထက်ပါသဘောကို အတွေးခေါင်၍ မစဉ်းစားသင့် ပေ။ အကယ်၍ လူတွေသည် ကိုယ့်အသိနှင့်ကိုယ် (တရားဥပဒေနှင့် အပြ ဒဏ်မလိုဘဲ) တာဝန်သိတတ်စွာ နေသွားနိုင်မည်ဆိုလျှင် တစ်နေ့တွင် အစိုး ပင်မလိုတော့ဟု ယူဆဖွယ်ရှိ၏။ ကွန်ဖြူးရှပ်ကား ထိုအတိုင်းအတာအထိ အစွန်းတစ်ဖက်သို့ရောက်လောက်အောင် စဉ်းစားသူကားမဟုတ်၊ သူ၏ အတွေးအမြင်များတွင် 'အစိုးရကောင်း' လိုအပ်ကြောင်း တောင့်တမျှော်လင့် ချက်များပါသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အတွေးအမြင်များကား တရုတ်ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ် လုံးကို ခေတ်အဆက်ဆက် လွှမ်းမိုးခဲ့ရုံသာမက ယနေ့တော်လှန်ရေးခေတ်မှာ ပင် အတော်အသင့် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြောင်း တွေ့ရပေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် ဂန္ထဝင်ကျမ်းများ

ကျွန်ုပ်သည် ကူးပြောင်းပေးသူသာဖြစ်၏။ ဖန်တီးတီထွင်သူ ကား မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်သည် ရှေးကစာပေများအပေါ်တွင် ထို လည်းယုံကြည်သည်။ မြတ်နိုးမှုလည်းရှိသည်။

ယခုဖော်ပြအံ့သော ဂန္ထဝင်ခြောက်ကျမ်းသည် ကွန်ဖြူးရှပ်မတိုင်မီက ပင် ရှိလေသလားဟူသော အချက်မှာ အငြင်းပွားဖွယ်ရှိခဲ့သော်လည်း ထိုကျမ်း များမှာ ယခုကဲ့သို့ လူသိများလာခဲ့ခြင်းမှာကား ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အားထုတ်မှု ကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ကို မငြင်းနိုင်ပေ။

ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ရှေးဂန္ထဝင်ကျမ်းများကို သူ့ခေတ်သူ့အခါ၌ အစိုးရ အဖွဲ့များ လက်တွေ့လိုက်နာရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လေ့လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့လေ့လာခဲ့ပြီးနောက် နောင်လာနောက်သားတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ထိုကျမ်းများကို သူကိုယ်တိုင် စုစည်းတည်းဖြတ်ရင်း မှတ်တမ်းတင်ရင်း ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ခေတ်နှင့်လျော်ညီစွာ သူ၏ပင်ကို ကိုယ်ကျင့်တရားအမြင် တို့ကိုပါ ထည့်သွင်းမွမ်းမံခဲ့၏။

သို့ဖြစ်ရကား ကွန်ဖြူးရှပ်၏ စွမ်းဆောင်မှုများကို သိလိုလျှင် ထို ဂန္ထဝင်ကျမ်းများနှင့် အနည်းနှင့်အများ ရင်းနှီးရန် လိုအပ်သည်။

(၁) **ရှုချင်း (သမိုင်းကျမ်း)** ဤသမိုင်းကျမ်းတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်သည် တရုတ်ပြည်မင်းဆက်ပေါင်း ၁၀၀ ကျော်ကို မှတ်တမ်းတင်ခဲ့၏။ ဘီစီ ၂၄ ရာစုမှ ၈ ရာစုအထိ ပါဝင်ခဲ့၏။ အဖြစ်အပျက်များကို ခေတ်အလိုက် အစီအစဉ်ကျအောင်လည်း ကွန်ဖြူးရှပ်ကစီစဉ်ပြီး သူ၏စကားညွှန်းများကိုပါ ထည့်သွင်းထားခဲ့သည်။ ဤကျမ်းပါအကြောင်းအရာများမှာ အများအားဖြင့် ချောင်မင်းဆက်၏ဆောင်ရွက်ချက်များမှရရှိပြီး ထိုကျမ်းတွင် 'နိုင်ငံတော်' ဟူသည် အဘယ်နည်းဟူသောအချက်ကို မင်းနှင့်မှူးမတ်တို့ ဆွေးနွေးခန်း များ ပါသည်။ ထိုဆွေးနွေးခန်းတွင် အမျိုးသားရေးဝါဒ စစ်မထွက်မီပြု သော ဤကျမ်း၏နောက်ပိုင်းတွင် ရှေးမင်းဆက်များမှ သူရဲကောင်း မျိုးချစ်ဂိုလ်ကြီးများ၏ အကြောင်းအရာများနှင့် စကားပုံများကိုပါ ထည့်သွင်း ခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤကျမ်းကိုကွန်ဖြူးရှပ်ပြုစုစီမံရာ၌ သုတေသီများအတွက် မင်းဆက်များ တက်လာပုံ ကျဆုံးသွားပုံကိုပါ ပေါ်လွင်အောင် စီစဉ်ခဲ့ပေ၏။ ရှေးက တရုတ်လူမျိုးတို့၏သမိုင်းနှင့် နိုင်ငံရေးအမြင်များကို လေ့လာသူများသည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ဤ'သမိုင်းကျမ်း'ကို လေ့လာရမည်သာဖြစ်၏။

(၂) **ရှီချင်း(ကဗျာကျမ်း)** ဤကျမ်းတွင် ဘီစီ ၁၂ ရာစုမှ ၈ ရာစု အထိ နှစ်ပေါင်း (၅၀၀)အတွင်းက ကဗျာအကျော်အမော်များကို စုပေါင်းရေးသားထား၏။ ချောင်မင်းဆက်၏ ထိုကာလပိုင်းကို တရုတ်တို့သမိုင်းတွင် နွေဦးပေါက်နှင့် ဆောင်းဦးပေါက်ကာလဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြ၏။

ကဗျာစာစုပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်ထဲမှ ၃၀၅ ပုဒ်ကိုသာ ကွန်ဖြူးရှပ်က ရွေးထုတ်မှတ်တမ်းတင်ခဲ့၏။ ထိုကဗျာများကိုလည်း သာမန်လူတန်းစားတို့၏ ဖိုမဆက်ဆံရေးကဗျာများ၊ သာမန်လူတို့အတွက် ပွဲလမ်းသဘင်ဆိုင်ရာ ကဗျာများ၊ မင်းခမ်းမင်းနားဝင် ကဗျာများ၊ ဘုရားကျောင်းကန်ကဗျာများ ဟူ၍ အပိုင်းလိုက် ခွဲခြားတင်ပြခဲ့၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်သည် သူ၏တပည့်များအား ကဗျာလင်္ကာအတတ်ကို သင်ကြားပို့ချပေး၏။ ဤသို့ပို့ချပေးရခြင်းမှာ အကြောင်းများစွာရှိလေသည်။ ချောင်မင်းဆက်ခေတ် နွေဦးပေါက်နှင့် ဆောင်းဦးပေါက်ဟု မှည့်ခေါ်ရသော ကာလတွင် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော လူ့အသိုင်းအဝိုင်းဝင်များက စကားပြောရာမှာပင် ကဗျာလင်္ကာ ညှပ်ပြောလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ကွန်ဖြူးရှပ်က 'လင်္ကာမပါ စကားမချော'ဟု မှတ်ချက်ချဖူး၏။

ထို့ပြင်ကဗျာများ၌ပါဝင်သော ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ကျင့်ဝတ်တန်ဖိုးများကိုလည်း ကွန်ဖြူးရှပ်က အလေးအနက်ပြခဲ့၏။

> ကဗျာလေ့လာရခြင်း၏အကျိုးမှာ ကဗျာသည် လူသား၏ ထိုးထွင်းဉာဏ်ကို ဖြစ်စေ၏။ သွေးမာန်တက်ကြွစေ၏။ လူမှုရေးရာ အဖြာဖြာကို သိနားလည်စေ၏။ ကဗျာကို လေ့လာခြင်းဖြင့် မိဘ ဆွေမျိုး၊ မင်းမှူးမတ်တို့အား အလုပ်အကျွေးပြုတတ်လာ၏။ အယုတ်ဆုံး ကဗျာဖတ်ခြင်းဖြင့် ငှက်များ၊ သစ်ပင်တောတောင်များ၏အကြောင်းသိရသည်သာဟု ကွန်ဖြူးရှပ်က မှတ်ချက်ချလေသည်။

(၃) **ယာအို(ဂီတကျမ်း)** ကွန်ဖြူးရှပ်ခေတ်ကဆိုလျှင် ဂီတနှင့်ဘာသာသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်နေသောအရာဖြစ်ခဲ့၏။ ရှေးကဗျာများကို ရွေးထုတ်စီစစ် မှတ်တမ်းတင်ရင်းပင် ထိုတည်းဖြတ်ပြီးကဗျာတို့နှင့်စပ်သော ဂီတအသံစဉ်စည်း နရီ စသည်တို့ကို ဖော်ထုတ်လာခဲ့၏။

အကယ်၍ ကွန်ဖြူးရှပ်သာ ထိုဂီတကျမ်းကို ပြုစုခဲ့ခြင်းမရှိလျှင် တရုတ်လူမျိုးများအဖို့ ဂီတစာပေ တစ်စောင်တစ်ဖွဲ့မျှပင် ကျန်ရှိတော့မည် မဟုတ်ပေ။ အထက်က ကဗျာကို လေးမျိုးခွဲခြားပြသခဲ့သလို ဂီတတွင်လည်း လေးမျိုးခွဲထားခဲ့လေသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ဂီတနိသျှရည်းကို နားလည်ရုံသာမက ကိုယ်တိုင်ပင် ဂီတပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်တန်ရာ၏။

တစ်ခါက လုပြည်နယ်မှ ဂီတပညာရှင်တစ်ဦးအား ကွန်ဖြူးရှပ်ပြောသောစကားရှိ၏။ ထိုစကားမှာ–

> ဂီတရဲ့ မူအယူအဆ(ဥပဒေသ)မှာ ဤသို့ရှိ၏။ ဂီတတစ်ပုဒ်ကို တီးတော့မည်ဆိုလျှင် အသံစဉ်ဟာ အားလုံးလှိုင်းပြီး အညီအညွတ် ထွက်ရမည်။ ထိုသို့ အသံရှိန်ရလာသည်နှင့်အမျှ နရီကလည်း ပြက်ပြက်ထင်ထင် ပေါ်လာမည်။ သင်္ကေတများကလည်း ရှင်းလာမည်။ စည်းဝါးနှင့် အသံစဉ် ညီညွတ်မှုကိုပါ တစ်ပြိုင်နက်ရပြီး စိုပြည်ပေမည်ဟူ၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်အမြင်အရ ဂီတသည် လူ၏ခံစားမှုရသမျှတွင်သာ မျှတညီညွတ်စေသည်မဟုတ်၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင်လည်း ညီညွတ်မှု၊ စနစ်အစီအစဉ်ကျမှုကို ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ဂီတသည် လူ၏အကျင့်သိက္ခာကိုလည်း ခိုင်မာစေသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းပြည်က လိုအပ်သောအတိုင်းအတာအထိ ဦးစားပေး၍ မြေတောင်မြှောက်သင့်သည်ဟူ၍ပင် ကွန်ဖြူးရှပ် အမိန့်ရှိဖူးသည်။

(၄) **လီချီ(ပူဇော်မှုကျမ်း)** "ပူဇော်သက္ကာယမရှိဘဲနှင့် မည်သူမျှ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လူတစ်လုံးသူတစ်လုံးဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်"။ ရှေးကဆိုလျှင် ပူဇော်သက္ကာယကို ဘာသာရေးကိစ္စများတွင်သာ ပြုကျင့်ခဲ့ကြ၏။ နောက်ပိုင်း မင်းစိုးရာဇာများ ပဒေသရာဇ်ပွဲလမ်းများအဖြစ် အသုံးပြုလာကြ၏။ ထိုခေတ်က သော ကွန်ဖြူးရှပ်၏ သဘောတရားမှာ ရှေးအခါကပင် လူမှုရေးထုံးတမ်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'လီ'သည် ကွန်ဖြူးရှပ်မတိုင်မီကပင် တရုတ်လူမျိုးများအတွင်း၌ တည်ရှိခဲ့သော လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် လူမှုထုံးတမ်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့၏။ ချောင်မြို့စား လက်ထက်ရောက်မှသာ ဤအလေ့အထကို စာပေအက္ခရာတင်ခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ အက္ခရာတင်လိုက်သောအခါ 'လီ'ကျင့်ထုံးနှင့်ပတ်သက်၍ အမြင် ကွဲပြားမှုများစွာ ပေါ်ခဲ့သေး၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်သည် သူ၏ကျမ်းတွင် ကွဲပြားခဲ့သော အမြင်များကို စုစည်း၍ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် သုတ်သင်ခဲ့လေသည်။

(၅) **ရီချင်း(သင်္ခါရကျမ်း)** ကွန်ဖြူးရှပ်တည်းဖြတ်ပေးခဲ့သော ရှေးဂန္ထဝင်ကျမ်းကြီးများအနက် 'ရီချင်း'ခေါ် (သင်္ခါရ)ကျမ်းသည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အဓိကကျမ်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤကျမ်းတွင် တရုတ်တို့၏အတွေးအမြင် (ဒဿန) အစကို ပုံရှစ်ခုဖြင့် တင်ပြခဲ့၏။ မျဉ်းဖြောင့်သုံးကြောင်းစီဖြင့် သရုပ်ဖော်ခဲ့သော ပုံရှစ်ခုမှာ ဖူဆီအုပ်ချုပ်စဉ်ခေတ်က လိပ်ခွံပေါ်တွင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုပုံတစ်ခုစီ၏အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုမူ ချောင်မင်းဆက်လက်ထက် 'ဝင်ဘုရင်'က ထုတ်ဖော်ခဲ့သည်ဟူ၏။ ကွန်ဖြူးရှပ်မတိုင်မီက ဤကျမ်းကို ဘာသာရေးကျမ်းစာအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ကြ၏။ ဤပုံများကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ပါက ဩကာသလောကကြီး၏ ရှုပ်ထွေးလိမ်ယှက် နက်နဲဆန်းကြယ်ပုံကို မြင်သာသည်။ သို့ဖြင့် လူသားတို့၏ ကြမ္မာအကောင်းအဆိုးကိုပါ မြင်နိုင်သည်ဟု တရုတ်တို့ ယုံကြည်ကြ၏။

သင်္ခါရကျမ်းသည် စင်စစ် တရုတ်တို့၏ ဒဿနပညာအစနှင့် အနုပညာကို ဖော်ထုတ်သော ဝိဇ္ဇာပညာကျမ်းတစ်စောင်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်းဆိုလျှင် ဒိဋ္ဌဓမ္မ(ဒဗ္ဗ)အကျိုးနှင့် စိတ္တဇအကြောင်း၊ ဒဗ္ဗအကြောင်းနှင့် စိတ္တဇအကျိုးကို ပြန်လှန်ဆက်စပ်ပေးသောကျမ်း ဖြစ်ပေသည်။

တရုတ်တို့က ဤစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဩကာသလောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် 'ယင်'နှင့် 'ယန်'ဟု ခေါ်သော ဆန့်ကျင်ဘက် တရားနှစ်ခု ပေါင်းစပ်နေခြင်းအဖြစ် ရှုမြင်သည်။

'ယင်'ကို မျဉ်းဖြောင့်အပြည့်ဖြင့် သရုပ်ဖော်ပြီး 'ယန်'ကိုမူ မျဉ်းပြတ်ဖြင့် သရုပ်ဖော်ခဲ့ကြ၏။ တစ်နည်းဆိုလျှင် 'ယန်'သည် ဖိုဓာတ်ဖြစ်၏။

...င်'သည် မ,ဓာတ်ဖြစ်ပေသည်။ ထိုမျဉ်းဖြောင့်မျဉ်းပြတ်တို့၏ **အဆောင်** ...င်သည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး၊ နေနှင့်လ၊ အလင်းနှင့်အမှောင်၊ **အသက်** ...င်ခြင်းနှင့် သေခြင်းတရားတို့ကို သရုပ်ဆောင်သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်တွင် ဤကျမ်းကို တရုတ်တို့၏ လောက ...မြင်ကို ဖော်ညွှန်းသည့်ကျမ်းအဖြစ် စံတင်ခဲ့လေသည်။

(၆) **ချွန်ချီအု(နွေဦးပေါက်နှင့် ဆောင်းဦးပေါက်ကျမ်း)** ဤကျမ်း ...ည် တရုတ်လူမျိုးများ၏ နိုင်ငံရေးသိပ္ပံကျမ်းဟု ဆိုလျှင်လည်း ဆိုနိုင်၏။ ...်နည်း ကွန်ဖြူးရှပ်၏ သမိုင်းအမြင်ကျမ်းဆိုလျှင်လည်း ဆိုနိုင်၏။ ချောင် ...င်းဆက်ခေတ် 'ယင်'မြို့စားလက်ထက် ဘီစီ ၇၂၂ မှ ထိုမင်းဆက် ၁၄ ...က်မြောက် 'အိုင်း'မြို့စား ၄၈၁ ဘီစီအထိ နိုင်ငံရေးအဖြစ်အပျက်အစုံကို ...ဇာရီမှတ်တမ်းသဖွယ် မှတ်တမ်းတင်ထားသော ကျမ်းတစ်စောင်ဖြစ်၏။

ဤကျမ်းတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ အစိုးရကောင်း ...စ်ခု၏ လိုအပ်သော စံထားဖွယ်စည်းမျဉ်းများကို ပြဆိုပြီး အဂတိလိုက်စား ...သာ မှူးမတ်တို့ကို ရှုတ်ချရန်။ သို့ဖြင့် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် အမျိုးသား ...ည်းလုံးရေး ရယူရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ပေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ဤကျမ်းဖြင့် လူ့သမိုင်းကို မှတ်တမ်းတင်လိုရုံသာ ...က မှတ်တမ်းတင်ပြီးသားသမိုင်းကို လူတို့က ပြန်လည်လေ့လာကြရန် ...မိုင်းသင်ခန်းစာပေးရန် ဖြစ်ပေသည်။

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းစီးယပ်

၂။ မင်းစီးယပ်
MENCIUS

ချောင်မင်းဆက်မကျဆုံးမီကပင် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အစဉ်အလာကို လိုက်နာကြသော အတွေးအမြင်ဂိုဏ်းများ ပေါ်လာကြသည်။ သို့ရာတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို အောင်မြင်စွာ မည်သူမျှ မဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ကြပေ။ မင်းစီးယပ်လက်ထက်မှာသာ ဤဝါဒကို အထင်ကရဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ ကိုယ်တိုင်က ကွန်ဖြူးရှပ်၏ သွန်သင်ညွှန်ပြချက်များကို ယုံကြည်ရင်းစွဲရှိသည်ကတစ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း စွမ်းဆောင်နိုင်စွမ်းသတ္တိရှိသည်က တစ်ကြောင်းကြောင့် မင်းစီးယပ်သည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ဝါဒကို ရေပန်းစားအောင် ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့၏။ ဤသို့ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို ပေါ်လွင်အောင်လုပ်ရင်းက တခြားသောအတွေးအမြင်ဂိုဏ်းများကို တိုက်ခိုက်ဝေဖန်ခဲ့၏။

မည်သို့ပင် ကွန်ဖြူးရှပ်အစဉ်အလာကိုလိုက်ပြီး ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို ဆက်ခံခဲ့စေကာမူ မင်းစီးယပ်အား တရုတ်ပြည်သားများက ဒုတိယအထင်ရှားဆုံး တွေးခေါ်ရှင်ကြီးဟု အသိအမှတ်ပြုကြသည်။

ဘဝနှင့်စာပေ

'မင်းစီးယပ်'ဆိုသောအမည်မှာ တရုတ်သံထွက်မဟုတ်၊ လက်တင်ဘာသာအသံထွက်ဖြင့် ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ တရုတ်ဘာသာအားဖြင့် **မင်းကော** (MENG KO) သို့မဟုတ် **မင်းဇူး** (MENG TZU)ဟု ခေါ်ကြသည်။ မင်းစီးယပ်ဆိုသောအမည်သာ တရုတ်ပြည်မှအပ အခြားကမ္ဘာတွင် အသိများသောကြောင့် ဤမည်ကိုပင် ဤစာစောင်ကို လက်ခံထားပါသည်။

မင်းစီးယပ်သည် ကွန်ဖြူးရှပ်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ကျော်တွင် မွေးဖွားသည်။ အနီးစပ်ဆုံးခန့်မှန်းချက်အရ မင်းစီးယပ်၏ မွေးသက္ကရာဇ်ကို ဘီစီ ၃၇၂–၂၈၉ ဟု မှတ်တမ်းပြုကြ၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်မှာကဲ့သို့ပင် မင်းစီးယပ်ကို မီးရှူးသန့်စင်ဖွား[illegible]နှင့်စပ်၍ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်များ တော်တော်များများ ရှိခဲ့၏။ မင်း[illegible] ဝန်ဆောင်ရှိစဉ်က သူ့မိခင်ထံသို့ ကောင်းကင်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟု ဆိုကြ၏။ မွေးချိန်တန်သောအခါတွင်လည်း သူ့မိခင်နေထိုင်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသတစ်ခုလုံး ရောင်မျိုးစုံလျှံလင်း၍ ဝင်းပကြည်လင်နေခဲ့သည်ဟူ၏။ အမှန်မှာ ဤပုံပြင်များသည် ဤတွေးခေါ်ရှင်ကြီးအား ရိုသေမြတ်နိုးမှုနှင့် ယုံကြည်ကိုးစားမှုများကြောင့် ပေါ်လာသော စကားများပင် ဖြစ်တန်ရာ၏။

မင်းစီးယပ်သည် ယခုအခါ ရှန်တောင်ပြည်နယ်ရှိ ဇောင်စီယန်ဟုခေါ်သော (ယခင်ဇောင်) အရပ်ဇာတိဖြစ်၏။ သူကား ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ ဆင်းရဲသားမျိုးရိုးက မွေးဖွားလာသူမဟုတ်။ လုပြည်နယ်ရှိ မင်းဆွန်ဟုမည်တွင်သော အခွင့်ထူးခံလူတန်းစားမိဘများက မွေးဖွားလာသူဖြစ်၏။ လုပြည်နယ်တွင် အာဏာကျပြီး မင်းဆက်ပြတ်ခါနီး၌ ဤမိသားစုသည် ဇောင်ဒေသသို့ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်ခဲ့ကြ၏။

ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝ ဖြစ်ရပ်များ၌ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် မင်းစီးယပ်တို့ တူကြ၏။ သူ့မှာလည်း ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် ငယ်ရွယ်စဉ် 'အသက် ၃ နှစ်သား'ကပင် ဖခင် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။ ထိုအချိန်ကစ၍ မိခင်ကြီး၏ ကြပ်မတ်ဂရုစိုက်မှုဖြင့် ကြီးမြင့်လာခဲ့ရ၏။

မိခင်ကြီးသည် သားဖြစ်သူ မင်းစီးယပ်အပေါ်၌ လွန်စွာ သံယောဇဉ်ကြီး၏။ မျှော်လင့်ချက်လည်း ဖရာမထား၏။ သားငယ်ရွယ်စဉ်က သူ့သားလူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ်ရေးအတွက် ရည်ရွယ်ပြီး သားနှင့်သင့်လျော်ဟပ်စပ်မည့် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုရွေးကာ နေရာသုံးနေရာ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့သည်ဆို၏။

ပထမမင်းစီးယပ်တို့မိသားစုသည် သင်္ချိုင်းအနီးတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုသို့နေစဉ် သူ့သားကလေးသည် ကစားမြူးထူးသောအခါ၌ လူသေမြှုပ်နှံသောကစားနည်း၊ လူသေ၍ ပူဆွေးသောကရောက်ရသောကစားနည်းများကိုသာ ကစားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုသို့တွေ့ရလေရာ မိခင်မှာ များစွာစိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ပြီး ထိုနေရာတွင် ဆက်လက်မနေတော့ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

ထိုနေရာမှ ချက်ချင်းရွှေ့ပြောင်းပြီး ဈေးနှင့်နီးသောတစ်နေရာတွင် နေထိုင်ပြန်၏။ ထိုအခါ သားငယ်သည် ဈေးရောင်းဈေးဝယ်ကစားနည်းဖြင့် ကစားပြန်လေသည်။ မိခင်သည် ဈေးရောင်းဈေးဝယ်ခြင်းဖြင့် ကစားသောသားကိုမြင်သော် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရပြန်၏။

တစ်ဖန် ထိုနေရာမှ ကျောင်းနှင့်နီးသော တစ်နေရာသို့ ရွှေ့ပြန်၏။ ထိုအခါ အလွန်အတုခိုးလွယ်၊ စိတ်၌ ပတ်ဝန်းကျင်အဖြစ်အပျက် ငြိတွယ်လွယ်သော သားငယ်သည် ကျောင်းသားဟန်၊ ဆရာဟန် လာသည်ကို မြင်ရ၏။ မိခင်မှာ ဤတစ်ကြိမ်တွင်ကား လွန်စွာ ဝမ်း ခြင်းဖြစ်၏။

ဤအဖြစ်အပျက်ကလေးသည် သာမန်အားဖြင့် အထူးအဆန်းမဟုတ် ဆိုနိုင်သော်လည်း တရုတ်လူမျိုးမိခင်များမှ နောင် ခေတ်အဆက်ဆက် မင်းစီးယပ်မိခင်၏ အမူအကျင့်ကို ထုံးစံသဖွယ်လုပ်လာခဲ့ကြလေသည်။

စာပေကျမ်းဂန်များကို လေ့လာလိုက်စားလာချိန်၌ မင်းစီးယပ်သည် ဖြူးရှပ်အား အလွန်ကိုးကွယ်အားထားခဲ့၏။

တစ်ခါက မင်းစီးယပ် ထုတ်ဖော်မြွက်ဟဖူး၏။

ဤကမ္ဘာမြေပြင်၌ လူစတင်ပေါ်လာချိန်ကစ၍ ယခုတိုင်တိုင် ကွန်ဖြူးရှပ်လိုလူကား နှစ်ယောက်ယှဉ်ပြိုင်မရှိနိုင်ခဲ့။ ကျွန်ုပ်သည် ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လိုလှပါ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အပါးဝယ် ထပ်ကြပ်မကွာလိုက်ပါ၍ အန္တေဝါသိက တပည့်ရင်း မဖြစ်ခဲ့ရငြားလည်း သူထားခဲ့သော အမွေအနှစ်များအားဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ စွမ်းအားရှိသမျှ ကြိုးပမ်း၍ ပါရမီဖြည့်ဆည်းမည်သာဖြစ်၏ ဟု ဆိုခဲ့ဖူးသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်သည် မင်းစီးယပ်၏ စံထားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ခဲ့သည် မှန်၏။ သို့ရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးသည် အစစအရာရာ တူညီကြသည်ကား မဟုတ်၊ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ထူးချွန်မှုရှိခဲ့ကြသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏အရည်အသွေးမှာ မိမိကိုယ်တိုင်က တက်မြောက် ကျွမ်းကျင်သည့်ပညာကို နှုတ်ကထုတ်ဖော်ပြောဆိုနိုင်သောအခါ မင်းစီးယပ် လောက် မအောင်မြင်ခဲ့ပေ။ မင်းစီးယပ်မှာ သူ့ခေတ်သူ့အခါကမူ အလွန် အပြောကျွမ်းသူ ဖြစ်လေသည်။ ခက်ခဲသော ပြဿနာတစ်ရပ်ကို ယှဉ်မေးလာ သောအခါဖြစ်စေ နှုတ်နှင့်ယှဉ်ပြိုင်ရသောအခါဖြစ်စေ ကွန်ဖြူးရှပ်မှာ မကြာ မကြာ အခက်အခဲ တွေ့တတ်၏။ မင်းစီးယပ်ကား ထိုသို့မဟုတ်၊ မိမိ တိုက်လာသူကိုပင် မိမိထံတွင် အတိုက်ခံရသူဖြစ်သွားအောင် စကား လိမ္မာစွာ ပြောဆိုချေပနိုင်စွမ်းသည်ဟူ၏၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းစီးယပ်သည် သူ၏အတွေးအမြင်လုပ်ငန်းများစွာကို ဘီစီ ၄ ရာ အတွင်း အများဆုံးလုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။ ထိုကာလသည် တရုတ်လူ များသမိုင်းတွင် ခေတ်ပြောင်းကာလဖြစ်၏။ ခေတ်ဟောင်း စနစ်ဟောင်းမျာ ကျဆုံးပျက်စီးပျောက်ကွယ်စပြုသည်နှင့်အမျှ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုများ အစားဝင်လျက်ရှိသော ကာလလည်းဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆိုလျှင် ခေတ်ပြော ကာလဖြစ်၍ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး မတည်ငြိမ်မှုများ ဖြစ်ပွားနေချိန်ဖြစ်၏ ထိုအကြောင်းကြောင့် မင်းစီးယပ်၏ နိုင်ငံရေးအရ လွှမ်းမိုးရန်ကြိုးစားခဲ့သ ထင်သလောက် မအောင်မြင်ဘဲ ရှိခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ကွယ်လွန်ပြီးနောက် တပည့်တပန်းပေါင်း ခုနစ်ဆယ်ရှ သည် တိုင်းပြည်တွင်းရှိ ပဒေသရာဇ်များထံသို့ သွားရောက်ကာ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ရေးကို ကြိုးကိုင်နိုင်သူများဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျာ အနက် အချို့မှာ မင်းဆရာများ ဖြစ်လာကြ၏။ အချို့မှာလည်း မှူးကြီး မတ်ကြီးများ ဖြစ်လာသည်။ 'မင်းစီးယပ်'အမည်ပါ စာအုပ်အဆိုအရ ကွန် ဖြူးရှပ် နောက်လိုက်တော်တော်များများသည် လုပြည်နယ်တွင် ရာကြီးထူး ကြီးများ ရကြသည်ဆို၏။ ထိုအထဲတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ မြေးဖြစ်သူမှာ 'ဝေ' ပြည်နယ်တွင် မှူးကြီးမတ်ကြီးရာထူးပင် ရခဲ့သည်ဆို၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်ကွယ်လွန်ပြီး နှောင်နှစ်ပေါင်းတစ်ရာအတွင်း တပည့် နောက်လိုက်များသည် သူ့ဆရာကဲ့သို့ပင် နိုင်ငံရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင် ရန်အတွက် ပြည်နယ်တစ်နယ်မှတစ်နယ်သို့ သွားရောက်ကာ သူတို့၏ပညာ များ၊ အတွေးအမြင်များကို ဖော်ထုတ်ကြသည်။ ၎င်းတို့မှာ များသောအားဖြင့် ကွန်ဖြူးရှပ်နောက်လိုက်များဟု ဆိုရပေမည်။ ထိုသို့ဆိုရခြင်းမှာ တရုတ်ပြည် သမိုင်းတွင် ရှေးဦးဆုံးသော စာပေပညာရှင်ဆရာကြီးများမှာ ကွန်ဖြူးရှပ်ဖြစ် သောကြောင့်တည်း။

စင်စစ် ထိုပညာရှင်အားလုံးမှာ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို လက်ခံသူများ ကား မဟုတ်ကြချေ။

ထိုစဉ်က 'လီယန်'ပြည်နယ်ဘုရင်က တွေးခေါ်ရှင်များကို သူ့ပြည် နယ်၏ မြို့တော်တွင် လာရောက်နေထိုင်ကြရန် ပင့်ဖိတ်ခဲ့၏။ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာများလည်း ပေးခဲ့၏။ ထိုသို့ပင့်ဖိတ်မြှောက်စားခြင်းခံရသူများထဲတွင် မင်းစီးယပ်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်၏။

လီယန်ပြည်နယ်ဘုရင်ကသာမဟုတ် 'ချီ'ပြည်နယ်ဘုရင် **'ဆုအန်'**က ည်း အလားတူပညာရှင်များကို ပင့်ဖိတ်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ဟန်မင်းဆက်အကြောင်းကိုလေ့လာကြည့်ပါက အထက်ပါ **'ဆုအန်'** င်သည် အတွေးအခေါ်ပညာရှင်များကို မြို့တော်သို့ခေါ်ယူ၍ လုပ်ကျွေးပြု ၍ မင်းစီးယပ်အပါအဝင် အချို့ကို လခရိက္ခာကြီးများပင် ပေးထားခဲ့သည် လည်း သိရလေသည်။

သမိုင်းအထောက်အထားများအရ 'ဆုအန်'ဘုရင်သည် 'ချီ'ပြည်နယ် ဆောက်၍ တွေးခေါ်ရှင်များအတွက် ကြီးကျယ်ခမ်းနားသောဗိမာန်အဆောက် အုံကြီးတစ်ခုကို ဆောက်လုပ်၍ လာသမျှ အတွေးအခေါ်ပညာရှင်များကို နေရာချထားခဲ့သည်ဆို၏။

ဤကဲ့သို့ ပြည်နယ်ဘုရင်များက ပညာရှင်ကြီးများကို အပြိုင်အဆိုင် ပင့်ဖိတ်မြှောက်စားခြင်းမှာ နိုင်ငံရေးအကြောင်းရှိ၏။ ချောင်မင်းဆက် အာဏာ ကျဆုံးပြီး ပြည်ထောင်မင်းများ အာဏာထွားလာရာ မတည်ငြိမ်သောအခြေ အနေ၌ အင်အားကြီးသူ၊ အမြော်အမြင်ကြီးသူက တန်ခိုးထွားနိုင်ရန်အလို့ငှာ ပညာရှင်များထံမှ အကြံဉာဏ်ယူလို၏။ ထို့ကြောင့် ပညာရှင်များကို သူ့ထက် ငါ လု၍ ပင့်ဖိတ်မြှောက်စားလာခြင်းဖြစ်၏။

သမိုင်းမှတ်တမ်းများအရ လီယန်ဘုရင်က တွေးခေါ်ရှင်များကို ဖိတ်ကြားခဲ့ခြင်းမှာ အခါခါစစ်ရေးနိမ့်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ တွေးခေါ်ရှင်တို့မှာ ကွဲပြားသောအမြင်များရှိလျက်က တူညီသော အချက်တစ်ချက်လည်းရှိသေး၏။ ထိုအချက်မှာ ၎င်းတို့၏အမြင် အရ တိုင်းပြည်ထူထောင်လျှင် ထိုသို့ထူထောင်သူသည် တစ်ကမ္ဘာလုံး(တရုတ် တစ်ပြည်လုံးကို ဆိုလိုသည်)ကို စုစည်းကြီးစိုးနိုင်မည်ဟူသော မျှော်လင့်ချက် ပေးထားနိုင်ခြင်းပင်ဖြစ်၏။ စစ်ရှုံးသူဘုရင်များကလည်း တွေးခေါ်ရှင်များထံမှ အမြင်များကို ဖြေသိမ့်ရေးအတွက် တောင်းခံခြင်းမဟုတ် ထိုအမြင်ဖြင့် ပြန်လည်လက်စားချေကာ ကိုယ့်အာဏာကို ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် အတွက် ဖြစ်လေသည်။

မင်းစီးယပ်သည် ဦးစွာ လီယန်ပြည်နယ်တွင်နေခဲ့သည်ဟု သိရ၏၊ ဘီစီ ၃၂၀ လောက်ကဖြစ်၏။ ထို့နောက် ဘီစီ ၃၁၈ လောက်တွင် လီယန်မှ ထွက်ခွာပြီး ချီပြည်နယ်တွင် သွားရောက်နေထိုင်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လီယန်ပြည် 'ဟူရီ'(HUI)ဘုရင်သည် မင်းစီးယပ်အား မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် ဆီးကြိုလက်ခံခဲ့၏။ မင်းစီးယပ်ကလည်း အစိုးရကိစ္စများတွင် စိတ်ပါဝင်စားသောကြောင့် ထိုပြည်နယ်သို့ သွားရောက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် မင်းစီးယပ်နှင့် နယ်ရှင် ဘုရင်တို့ ပဋိပက္ခဖြစ်လာကြ၏။ အကြောင်းမှုကား တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အမြင်ချင်းကွာခြားမှုကြောင့်ဖြစ်၏။ တစ်ဦးက နာမ်လောကကို ဦးစားပေး၍ တစ်ဦးက ရုပ်လောက၊ ဒိဋ္ဌဘဝအခြေအနေများကို ဦးစားပေးသောကြောင့်ဖြစ်၏။

'ဟူရီ'ဘုရင်က မင်းစီးယပ်ကို နိုင်ငံတော်ကြီး တိုးတက်ကြီးပွားအကျိုးအမြတ်များအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါမည်နည်းဟုမေးလေသည်။

ထိုအခါ မင်းစီးယပ်က–

"အရှင်မင်းကြီး အကျိုးအမြတ်ဆိုသည့် စကားကို အဘယ်ကြောင့် ဆိုရပါသနည်း၊ လူ့လောကတွင် လူဆန်သော လူ့နှလုံးသားရှိမှုနှင့် တော်တည့်ဖြောင့်မှန်မှုရှိလျှင် လုံလောက်ပေပြီမဟုတ်လော" ဟု ဆိုလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရင်သည် မင်းစီးယပ်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကို အားကိုးခြင်းဖြင့် တန်ခိုးအာဏာတိုက်ပွဲတွင် အကျိုးမများနိုင်ဟု ယုံကြည်လာသည်။ ဤသို့ယုံကြည်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မင်းစီးယပ်သည် သုံး၍မရသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လာလေတော့သည်။ အကျိုးအမြတ်ကို ရှာလိုသောစိတ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် ဘေးရန်များကို မင်းစီးယပ်က ဆင်ခြင်ပြသေးသည်။

"ရှင်ဘုရင်သည် တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးအမြတ်ကိုရှာအံ့၊ ထိုအခါ မှူးကြီးမတ်ကြီးတို့သည် သူတို့၏ဆွေမျိုးသားချင်း၏ အကျိုးအမြတ်ကို ရှာပေတော့အံ့။ ထိုအခါ သာမန်ပြည်သူများနှင့် ဝန်ထမ်းများက ကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို ရှာပေတော့အံ့။ ဤသို့အကျိုးအမြတ်ကို ရှာကြသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် အထက်နှင့်အောက် ဆော်ကြနက်ကြ တိုက်ကြခိုက်ကြပေတော့မည်။ ထိုအခါ တိုင်းပြည်ကြီးလည်း ကြီးစွာသောဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ရပေတော့မည်"

အကြောင်းမူကား–

လူတို့သည် အကျိုးအမြတ်ကိုသာ အရေးပဓာနထားပြီး တော်တည့်ဖြောင့်မှန်မှုကို အရေးမထားတတ်ကြသောအခါ ထိုသူတို့သည်

အခြားသူတို့၏ ပိုင်ဆိုင်မှုကို မထိပါးဘဲနှင့် မရောင့်ရဲနိုင်တော့သော။ ထို့ကြောင့် အရှင်မင်းကြီးသည် အကျိုးအမြတ်ကို မရှာသင့်ဟု သူက ပြောကြားခဲ့လေသည်။

တစ်ခါကလည်း ထိုဘုရင် 'ဟူရီ'သည် မင်းစီးယပ်အား မိမိ စစ်ရေးနိမ့်ခဲ့ပြီ၊ နယ်ပယ်လည်း ဆုံးခဲ့ပြီ၊ သားကြီး၏အသက်ပင် ဆုံးခဲ့ရပြီဖြစ်၍ မည်သို့ထိရောက်မှုရှိအောင် ထိုအရှုံးများအတွက် ထေမိအောင် မည်သို့လုပ်ရမည်နည်းဟု မေးသည်။

ထိုအခါ၌လည်း မင်းစီးယပ်က "အရှင်မင်းကြီး တစ်ပါးရန်သူက ချွန်ထက်သော မြား၊ လှံ စသည့်လက်နက်ဖြင့် ထိပါးလာသောအခါ အရှင်မင်းကြီး၏ ပြည်သူပြည်သားများက သစ်သားလက်နက်ဖြင့်သာ ခုခံကာကွယ်ပါစေ"ဟု ဖြစ်လေသည်။

ဘုရင်အားလည်း စစ်ရေးကို စစ်ရေးနှင့် မရေးပြန်ဘဲ မိမိနိုင်ငံအတွင်း အခွန်အတုပ်လျှော့၍လည်းကောင်း၊ အပြစ်ဒဏ်ကို လျှော့၍လည်းကောင်း အုပ်စိုးသော အစိုးရကောင်းတစ်ခုကို တည်ထောင်ရန်သာ သူက တိုက်တွန်းလေသည်။

ဤတွင် မင်းစီးယပ်သည် ပြည်နယ်ဘုရင်၏ နိုင်ငံရေးကိစ္စများ၌ ဩဇာမညောင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လာရ၏။ မင်းစီးယပ်သည် လီယန်ပြည်နယ်မှာပင် ဘီစီ ၃၁၉ လောက်အထိ နေခဲ့၏။ ဟူရီဘုရင် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် သူ့သားတော် စီအန် နန်းတက်သောအခါမှ ချီပြည်နယ်သို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့လေသည်။

ချီပြည်နယ်သည် နှစ်ပေါင်းနှစ်ရာခန့် တစ်ပါးပြည်နယ်များ၏ အစိုးအမိုးခံခဲ့ရ၏။ ဆူအန်ဘုရင်လက်ထက်ကျမှ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းအဖြစ် ထူထောင်လာနိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ဆူအန်ဘုရင်သည် နိုင်ငံရေးအမြော်အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှကို သူ့ပြည်နယ်သို့ လာရောက်နေထိုင်နိုင်ရန် တံခါးဖွင့်ထားခဲ၏။ ပညာရှင်ကြီးများ သံရေးတမန်ရေးသည် ကျွမ်း[illegible] လိမ္မာသူများလည်း သူ၏နန်းတော်သို့ စုဝေးရောက်ရှိလာကြ၏။ [illegible] လည်း ပညာရှင်မှန်သမျှအား တခမ်းတနား အဆောင်အ[illegible] ချီးမြှင့်မြှောက်စားလေသည်။ သို့ရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအ[illegible] အဖြစ် မသတ်မှတ်ခဲ့ပေ။ ဤကဲ့သို့ မသတ်မှတ်ခဲ့[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင်များမှာ တိုင်းရေးပြည်ရေးများနှင့် မပတ်သက်ဘဲ မိမိတို့ဘာသာ တိုင်းပြည်အတွက် ကောင်းနိုးရာရာ အကြံဉာဏ်များကို ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့ကြလေသည်။

ဆူအန်ဘုရင်သည် သူ့ပြည်နယ်သို့ မင်းစီးယပ်ကြွလာသည်ဆိုသော သတင်းကို ကြားလတ်သော် သူ့သားတော်အား နယ်စပ်အထိသွားရောက်ပြီး အဆောင်အယောင်နှင့်တကွပင် ဖိတ်စေခဲ့၏။

ထိုကဲ့သို့ မြှောက်စားချီးမြှင့်မှုကြောင့်လည်း ချီပြည်နယ်သည် မင်းစီးယပ်အဖို့ သူ၏အတွေးအမြင်များကို စိတ်ချလက်ချရောင်းချနိုင်သော ဈေးကွက်ကြီးသဖွယ် ဖြစ်ခဲ့၏။

သို့ရာတွင် ဆူအန်ဘုရင်မှာလည်း အခြားသော ပဒေသရာဇ်မင်းများနည်းတူ တန်ခိုးသြဇာလွှမ်းမိုးမှုကို များစွာလိုလားနေသူဖြစ်သောကြောင့် မင်းစီးယပ်အဖို့ ယခင်ကကြုံရဖူးသော အခက်အခဲများနှင့် ကြုံဆုံစရာအကြောင်း ဖန်လာပြန်လေ၏။

မင်းစီးယပ်ကား စာပေပညာရှင် တွေးခေါ်ရှင်ကြီးပီပီ ရှင်ဘုရင်၏ အလိုဆန္ဒနှင့်အညီ နေနိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့သေး၏။ မည်သို့ပင် သူတစ်ပါးဆန္ဒနှင့် ကိုက်ညီအောင် ကြိုးစားနေစေကာမူ မင်းစီးယပ်ကား ကြာကြာမနေနိုင်၊ သူ၏ပင်ကိုသဘာဝသည် မကြာမီမှာပင် ဘူးပေါ်သလို ပေါ်လာလေတော့သည်။

အောက်ပါဆွေးနွေးခန်းကလေးကိုကြည့်လျှင်ပင် သိသာနိုင်ပေပြီ။

"အရှင်မင်းကြီး ဆိုကြပါကုန်... အရှင်မင်းကြီး၏ မှူးမတ်တစ်ဦးသည် သူ ခရီးယာယီထွက်ခွာခါနီး၌ သူ၏သားမယားများကို မိတ်ဆွေရင်းချာတစ်ဦးထံ၌ ယုံကြည်အပ်နှံခဲ့၏။ ထိုသို့တပြီး သူ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသောအခါ၌ သူ့သားမယားတို့သည် အဝတ်ဆင်းရဲ၊ အစားဆင်းရဲနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုအခါ ထိုမှူးမတ်သည် သူ့မိတ်ဆွေရင်းချာအား ဘယ်သို့ပြုမူရပါသနည်း"

မင်းကြီး– သုတ်သင်လိုက်ရမည်ပါ့ ငါ့ဆရာ။

မင်းစီးယပ်–အရှင်မင်းကြီး ဆိုကြပါကုန်။အရှင်မင်းကြီး၏ ဝန်ကြီးချုပ်သည် တိုင်းရေးပြည်ရာ၌ ကောင်းစွာစီမံဖန်တီးနိုင်ခြင်းမရှိ။ ထိုအခါ အရှင်မင်းကြီး ဘယ်သို့ပြုမူပါမည်နည်း။

မင်းကြီး– အလုပ်က ဖြုတ်လိုက်ရုံပါ့ ငါ့ဆရာ။

မင်းစီးယပ်–ကောင်းပြီ ဆိုကြပါကုန်။ ထိုသို့သာ ပြုမူနေလျှင် အရှင်မင်းကြီး၏ နိုင်ငံတော်၌ ကောင်းမြတ်သောအစိုးရမရှိပြီး ထိုအခါ အရှင်မင်းကြီးသည် အဘယ်သို့ပြုမူပါမည်နည်း။

ထိုအခါ ရှင်ဘုရင်သည် မျက်နှာလွှဲ၍ တခြားတစ်ပါးသောကိစ္စများကိုသာ ဆွေးနွေးလျက်နေလေသည်။

ဆူအန်ဘုရင်သည် ဤသို့ပြုမူသည်ကို တွေ့ရသောအခါ မင်းစီးယပ်သည် ဤပြည်နယ်၌ ဆက်လက်နေထိုင်၍ အကျိုးမရှိတော့ပြီကို သိလေ၏။ ထိုအခါ ချီပြည်နယ်ကို စွန့်ခွာထွက်သွားခဲ့ပြန်လေသည်။

ဤသို့လျှင် ပြည်နယ်တစ်ခုမှတစ်ခု မင်းတစ်ပါးမှတစ်ပါး ပြောင်းရွှေ့သွားနေရာ၌ မင်းစီးယပ်နောက်ပါးမှ တပည့်သားမြေးများစွာ ပါကြသည်။ သူ့အား ပြည်နယ်ပဒေသရာဇ်ဘုရင်များက နည်းအမျိုးမျိုး မျှော်လင့်ချက်အမျိုးမျိုးဖြင့် လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများ ပေးကြသည်။ မင်းစီးယပ်သည် မဆိုင်း လက်မခံခဲ့ပေ။ သူ့အတွက်လိုအပ်သမျှကို ကန့်သတ်၍သာ လက်ခံခဲ့သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ခြေရာကိုနင်းရာ၌ မင်းစီးယပ်သည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အစဉ်အလာကို ယုံယုံကြည်ကြည် လိုက်ခဲ့သူဖြစ်၏။

မင်းစီးယပ်အနေနှင့် သူ၏ယုံကြည်လက်ခံချက်များ ပြုမူကျင့်ကြံပုံများအားလုံးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် တစ်ထေရာတည်းတူညီသည်ဟု စွဲမြဲယုံကြည်ခဲ့၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် ကွဲပြားချက်တစ်ရပ်မှာကား ကွန်ဖြူးရှပ်သည် သူ၏ကျမ်းဂန်များ၌ မိမိသည်သာ မှားယွင်းသူဖြစ်ပါသည်ဟု အခါခါ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝန်ခံခဲ့ပါလျက် မင်းစီးယပ်သည် ထိုသို့အမှားကို ဝန်ခံခဲ့သည်ကို မတွေ့ရပေ။

မင်းစီးယပ်အနေနှင့် အခြေအတင် ပြဿနာပေါ်လာတိုင်း သူ့ဘက်က အနိုင်ရရေးကိုသာ ရှေ့ရှုတတ်သည်ဆို၏။ သူသည် အတွေးအမြင်များ၌ အမှန်တရားကို ဦးစားပေး၍ ရှာဖွေကြောင်း မတွေ့ရပေ။ အကြောင်းမှာ သူ့အနေနှင့် အမှန်တရားကို အထူးအထွေရှာနေရန်မလို သူ့တွင် အမြဲတမ်း ရှိသားဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့သူဖြစ်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသည်မှာ မင်းစီးယပ်၏ ထူးခြားချက်တစ်ရပ်ဖြစ်၏။ တစ်ခါ တပည့်တစ်ဦးသည် မင်းစီးယပ်အား ဝေဖန်သည်။

ငါ့ဆရာ... ဆရာသည် ရှေးကဆရာဆိုဖူးသော စကားထုံးတမ်း ပြုမူခြင်းလည်း မရှိပါတကားဟုဆိုသည်ကို မင်းစီးယပ်က-

ငါ့တပည့် ထိုအချိန်ကား ထိုအချိန်သာဖြစ်၍ ယခုအချိန်မဟုတ် တော့ပြီဟု ပြန်ချေခဲ့လေသည်။ ဤမှုနှင့်ပင် မင်းစီးယပ်၏ စိတ်ထား သဘောထားကို သိမြင်လောက်ပေပြီ။

တစ်သက်လုံး မိမိစိတ်အကြံအတိုင်း မည်သည့်ပြည်ထောင်မင်းကိုမျှ ဆွဲဆောင်၍မရခဲ့သော်လည်း သူသည် သူ့ဆရာကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး စိတ်ပျက်ခြင်းမရှိခဲ့ပေ။

သူသည် ချီပြည်နယ်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသောအခါ၌ သူ၏ အသက်သည် ၆၁ နှစ် ရှိပေပြီ။ နှစ်ကား ဘီစီ ၃၁၂ ဖြစ်၏။ ထိုပြည်နယ်မှ ထွက်ပြီးနောက်သော်ကား တီယန်ပြည်နယ်၌ တစ်ကြိမ်အမြှောက်အစားခံရ သေးသည်။ ထိုစဉ်က တီယန်ပြည်နယ်မှာ ပြည်နယ်ကြီးဖြစ်သော ချူနှင့် ချီပြည်နယ်အကြား၌တည်သော ပြည်ငယ်ကလေးဖြစ်၏။ အိမ်နီးနားချင်း ပြည်ထောင်များက ထိပါးစော်ကားခြင်းကို ခံနေရ၏။ ထို့ကြောင့် တီယန် ပြည်နယ်ဘုရင် 'ဝင်'(WEN)သည် မင်းစီးယပ်၏ အကူအညီကို တောင်းခဲ့ လေသည်။ မင်းစီးယပ်သည် ထိုပြည်နယ်ကပေးအပ်လာသော ရာထူးဌာနန္တရ ကိုမူ လက်မခံ၊ ဤသို့ပေးအပ်ခြင်းမှာလည်း ရိုးသားသော ချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ် သည်ဟု မယုံကြည်ခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် ပြည်နယ်ဘုရင်အား မင်းစီးယပ်သည် လယ်ယာမြေစနစ်ပြုပြင်ရေးနှင့် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးစနစ်အတွက် အကြံ ဉာဏ်များကိုကား ပေးခဲ့ပေသည်။ ထိုပြည်နယ်တွင် မင်းစီးယပ်သည် ကြာမြင့် စွာ မနေခဲ့ဘဲ ဘီစီ ၃၀၇ ခုနှစ်တွင် လုပြည်နယ်သို့ ထွက်ခွာသွားကြပြန် သည်။ ထိုပြည်နယ်မှ သူ၏အတွေးအမြင်မှတ်တမ်းဖြစ်သော မင်းဇူး(MENGTZU) ကို ပြုစုရင်း တပည့်များအား ပညာသင်ကြားပို့ချရင်း အနားယူလျက်နေစဉ် ဘီစီ ၂၈၉ အသက် ၈၄ နှစ်တွင် ကွယ်လွန်လေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ ဘဝအဖြစ်အပျက်များ၊ အတွေးအမြင်အယူအဆများ၊ အမူအကျင့်များ၊ ဆောင်ရွက်ချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရေးသားကြသည့် ကျမ်းဂန်စာပေများအနက် 'မင်းစီးယပ်'အမည်ဖြင့် ရေးသားခဲ့သောကျမ်းမှာ

အပြည့်စုံဆုံးကျမ်းဟု ဆိုရပေမည်။ 'မင်းစီးယပ်'အကြောင်းကို လေ့လာ ရေးသားခဲ့သော အိုင် အေ ရစ်ချာ(ဒ်) (I.A. RICHARD)ကမူ မင်းစီးယပ်ကို ခေါ်မတိုင်းသား ကမ္ဘာ့တွေးခေါ်ရှင်ကြီး 'ပလေတို'နှင့်ပင် တစ်တန်းတစ်စား ဘည်းထား၍ သုံးသပ်တင်ပြခဲ့၏။

'မင်းစီးယပ်'ကျမ်းမှာ အလွန်ကျယ်ဝန်းသောကျမ်းကြီးတစ်စောင် ဖြစ်ပေသည်။ အများအားဖြင့် ဤကျမ်းကြီးကို မင်းစီးယပ်ကိုယ်တိုင် ပြုစု သည်ဟု ဆိုရိုးပြုကြသည်။ သို့ရာတွင် ဤမျှကြီးကျယ်သောကျမ်းကို သူ၏ တပည့်ရင်း၊ နောက်လိုက်များက စုပေါင်းပြုစုရေးသားခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုခြင်းက ပို၍မှန်ကန်ဖွယ်ရှိပါသည်။

မင်းစီးယပ်ဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း၍ နားလည်ရခက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း မှတ်ချက်ပြုကြ၏။

မင်းစီးယပ်သည် ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် နှိမ့်ချသောတပည့်မျိုးကို လက်ခံပညာသင်ပေးရန် ဘယ်အခါမျှ နောက်ဆံတင်းခြင်းမရှိခဲ့ချေ။ အခါ တစ်ပါး မင်းစီးယပ်နှင့်တပည့်များသည် ဘုရင်နန်းတော်တွင် အာဂန္တုအဖြစ် ရောက်သွားကြ၏။ ထိုအခါ နန်းတော်စောင့်များက မင်းစီးယပ်၏တပည့် များသည် တစ်ခါက နန်းတော်မှ ဖိနပ်တစ်ရန်ကို ခိုးယူဖူးကြောင်း ပြော၏။ ထိုစကားကို မင်းစီးယပ်က ပြန်ပြောသည်။

အချင်းတို့ ငါသည် ဘယ်သောအခါမျှ ငါ့ထံပါးသို့ ပညာရှာရန် ရောက်ရှိလာသော မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး၏ အတိတ်ဖြစ်စဉ်ကိုမျှ စုံစမ်းရန် စိတ်မရှိ၊ ငါ့ထံသို့ ပညာလို၍လာသောသူမှန်သမျှကို ငါလက်ခံရန်အသင့်သာ ရှိသည်ဟု ပြန်ဆိုလေသည်။

သို့ရာတွင် မင်းစီးယပ်သည် သူ့ထံသို့ ပညာလို၍လာသော တပည့် အချို့ကိုမူ ငြင်းပယ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုတပည့်များမှာ အထက်တန်းစား လူကုံထံ များ၏ သားသမီးများဖြစ်၏။ သူတို့က မင်းစီးယပ်အား သူတို့၏ အဆင့် အတန်းအခြေအနေကို ထောက်ထားပြီး ဦးစားပေးစဉ်းစားရန် တောင်းဆိုလာ သူများ ဖြစ်ကြလေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ ရိုးသားသော ယုံကြည်မှုတစ်ရပ်မှာ မိမိက အတွေး အမြင် အယူအဆများမှာ အသစ်အဆန်းမဟုတ်၊ သူ့ဆရာ ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ဝါဒလမ်းစဉ်ကိုပါ လိုက်ပါဆက်ခံခြင်းသာဖြစ်သည်ဆိုသည် …

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤအချက်သည် သူ့ဘက်ကကြည့်လျှင် မမှားသော်လည်း စင်စစ်မမှန်ချေ။ အမှန်မှာ မင်းစီးယပ်၏ အတွေးအမြင်များသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ကို နည်းမှီသည်၊ ဆက်ခံသည်ဆိုငြားလည်း တစ်ထပ်တည်းမတူချေ။ ပြောင်းလဲခဲ့သော ခေတ်ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် အဖြစ်အပျက်များကြောင့် အသစ်အဆန်းများရှိခဲ့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းစီးယပ်သည် ဆရာကွန်ဖြူးရှပ်၏ လမ်းရိုးပေါင်းတွင် ထပ်ခါထွင်သော်လည်း သူ့အမြင်များက အသစ်အဆန်းများစွာ ပါဝင်ခဲ့ပေ သည်။

ထူးခြားချက်တစ်ရပ်မှာ– ကွန်ဖြူးရှပ်သည် သူ၏ကျမ်းဂန်စာပေများ၌ မိမိ၏အယူအဆများ မှားပါသည်။ တိမ်းစောင်း ယွင်းချွတ်သည်ဟု အခါခါဝန်ခံခဲ့ဖူးသော်လည်း မင်းစီးယပ်ကား မိမိ၏အတွေးအမြင်သည် မှားဖူးသည်ဟု တစ်ခါမျှ ဝန်ခံသည်မရှိစဖူးပေ။ ဤသည်ပင်လျှင် ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် မင်းစီးယပ်တို့၏ စိတ်ထားအခြေခံ ခြားနားမှုဖြစ်ရုံသာမက သူတို့၏ အတွေးအမြင် အခြေခံခြားနားချက်ကြီးတစ်ရပ်လည်းဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်းဆိုလျှင်လည်း ဤအခြင်းအရာများသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ ရပ်တည်ရှင်သန်ရသော ဘဝပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ ခြားနားချက်များနှင့်လည်း ဆက်စပ်နေသည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ခေတ်အခါကဆိုလျှင် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ဝါဒသည် ပြိုင်ဘက်မရှိ။ ဇမ္ဗူတလူဖြစ်ခဲ့၏။ မင်းစီးယပ်ခေတ်အခါက ထိုသို့မဟုတ်ချေ။ မင်းစီးယပ်ခေတ်တွင် သူနှင့်စင်ပြိုင် အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်း များစွာရှိခဲ့၏။ ထိုဂိုဏ်းများအားလုံးသည် နောက်လိုက်တပည့်များရရှိရေးနှင့် အုပ်ချုပ်သူလူတန်းစားတို့၏ မြှောက်စားခံရရေးအတွက် အပြိုင်ကျဲနေရသည့် ခေတ်မျိုးလည်းဖြစ်ပေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ခေတ်ကဆိုလျှင် ကွန်ဖြူးရှပ်သည် မိမိ၏တပည့်ဖြစ်သူများနှင့် များစွာအချိန်ယူပြီး ပြဿနာမှန်သမျှအတွက် အမှန်တရားပေါ်လာသည်အထိ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ဆွေးနွေးနိုင်သည်၊ ညှိနှိုင်းဖော်ထုတ်နိုင်သည်။

မင်းစီးယပ်ခေတ်မှာကား ထိုသို့ဆွေးနွေးခွင့်မရခဲ့ပေ။ မိမိဂိုဏ်းထင်ပေါ်မှု၊ မိမိဝါဒကို ကာကွယ်နိုင်မှုအတွက် ယှဉ်ပြိုင်ဖော်ထုတ်နေရသည်သာများ၍ အမှန်တရားရရှိရေးထက် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားရေးကိစ္စကသာ ရှေ့တန်းရောက်လျက်ရှိနေခဲ့ပေသည်။ ထိုသို့သောအခြေအနေမျိုးတွင် ရပ်တည်လာရသည်ဖြစ်၍ မင်းစီးယပ်၏ ဆင်ခြေများကို လေ့လာကြည့်မည်

...သော မိမိစကားအောင်နိုင်ရေးကိုသာ အဓိကဖြစ်ပြီး တရားနည်းမှန်လမ်း...ရေးကိုမူ များစွာအရေးမထားခဲ့ပေ။ ဤသို့ဆိုသည့်အတွက် အမှန်ကို...ပယ်သည်၊ ထည့်သွင်းစဉ်းစားမှု အလျဉ်းမရှိဟုလည်း စင်စစ် မဆိုသာ...သူ့အနေနှင့်မူ မိမိပြောဆိုပြုမူတွေးခေါ်သည်များသည် မှန်ပြီးသားချည်း...သည်ဟုလည်း မှတ်ယူထားသည့်အလျောက်လည်း မိမိအား ဖက်ပြိုင်သူ...အနိုင်ရအောင်ပြောဆိုတင်ပြတတ်ခြင်းမှာ မိမိဘက်က မှန်နေသည်ကို...ပြိုင်သူက လက်ခံအောင်လုပ်ခြင်းသာဖြစ်သည်ဟုလည်း ယူဆထား၏။

ဤသို့သော အမူအကျင့်မျိုးကို မင်းစီးယပ်တစ်ယောက်သာ ပြုမူ...သည်ဆိုလျှင်လည်း တရားလမ်းကျမည်မထင်ပေ။ အနောက်တိုင်း တွေးခေါ်...များထဲမှာလည်း ဤသို့သော အမူအကျင့်များတွေ့ရတတ်သည်သာ ဖြစ်ပေ...သည်၊ အမှန်အားဖြင့် ဤသို့သောအမူအကျင့်မျိုးသည် ကောင်းသောအမူ...အကျင့်ဟူ၍ မဆိုသာ။ တစ်ခါတစ်ရံ မင်းစီးယပ်သည် မိမိစကားအောင်နိုင်...ရေးကိုသာ အဓိကထားသည်ဖြစ်၍ အတွေးအခေါ် မှောက်မှားမှုမျိုးနှင့်...ဆိုင်ရသည်များလည်း ရှိတတ်ပေသည်။

တစ်ခါက သူ၏တပည့်ရင်းတစ်ယောက်က သူ့ကိုဝေဖန်ရာ၌ မင်း...စီးယပ်သည် သူကိုယ်တိုင် ရေးကချမှတ်ခဲ့သော မူဝါဒအတိုင်း ကျင့်ကြံ...ခြင်းမရှိ၊ သွေဖည်ဖောက်လွဲသည်ဟု တင်ပြသည်။ ထိုအခါ မင်းစီးယပ်က ...ကောက်ပင်ရိပ်လှီးနည်းဖြင့် စကားပြတ်ပြောလိုက်၏။ 'ဟိုစကားကို ဟိုအချိန်...က ပြောခဲ့ခြင်းသာဖြစ်၏။ ယခုအချိန်သည် ဟိုအချိန်မဟုတ်တော့'ဟု ...ဆိုသည်။

အဖြစ်အပျက်တစ်ရပ်တွင်လည်း သေရေးရှင်ရေးကိစ္စမျိုးဖြစ်လျက် မင်းစီးယပ်၏ ငါထင်လျှင် အမှန်ဆိုသည့်သဘော ဆောင်ရွက်မှုကြောင့် ...ဘေးဥပါဒ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရသည်မျိုးပင် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ထိုစဉ်က မြောက်ဘက်မှ ...ယင် (YEN)ပြည်နယ်အစိုးရမှာ အကျပ်အတည်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေရ၏။ ပြည်သူ...များမှာလည်း ဒုက္ခများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရ၏။ ထိုသို့ ယင်ပြည်နယ် ဒုက္ခသုက္ခ ...ရောက်နေခိုက် ချီ (CHI)ပြည်နယ်မှ အစိုးရက ယင်ပြည်နယ်ကို ကျူးကျော် ...တိုက်ခိုက်ရလျှင် ကောင်းမကောင်း၊ ဖြစ်မဖြစ် အကြံဉာဏ်တောင်းသည် ...ဆို၏။ မင်းစီးယပ်ပေးသော အကြံဉာဏ်များနှင့်ပတ်သက်သော မှတ်[illegible] ...များမှာ တစ်ခုနှင့်တစ်ခုမတူ ကွဲပြားကြသော်လည်း ကျူးကျော်[illegible] ...ကို မင်းစီးယပ်က မငြင်းဆန်ခဲ့ကြောင်းမှာ ထင်ရှားသည်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံရေးနှင့် လူသားဝါဒဘက်က စဉ်းစားမည်ဆိုပါက မင်းစီးယပ်ကို ထေ ဖြစ်တင်ရပေမည်။ 'ချီ'ပြည်နယ်က 'ယင်'ပြည်နယ်ကို စိုးမိုးသောအ နိုင်သူတို့က ဖိနှိပ်ညှင်းပမ်းလွန်းသောကြောင့် 'ယင်'ပြည်နယ်တွင် တော်လှ ပုန်ကန်မှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ အချို့ကလည်း မင်းစီးယပ်သည် ချီပြည်နယ ကို ယင်ပြည်နယ်အား တိုက်ခိုက်ရန် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မတိုက်တွန်း ကြောင်း၊ တိုက်တွန်းသည်ဆိုသည်မှာလည်း ဖြစ်နိုင်ဖွယ်မရှိကြောင်း ရေးသာ ကြသည်လည်း ရှိပေသည်။

မင်းစီးယပ်နှင့်ပတ်သက်၍ သိရသောအချက်အလက်များတွင် ကြည့် ညိုဖွယ်အကြောင်းအချက်များလည်း များစွာရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မင်းစီးယပ်ပေါ်ပေါက်သော ခေတ်အခြေအနေ

မင်းစီးယပ်၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသဘောတရားများကို အနီးကပ် မလေ့လာမီ သူရှင်သန်ပေါက်ဖွားခဲ့ရသော ခေတ်၏ ယေဘုယျအခြေအနေ များကိုလည်း အထိုက်အလျောက် သိဖို့လိုသည်ဟု ထင်ပါသည်။ သူ ကြီးထွားရှင်သန်ခဲ့ရသော ခေတ်ကို ခြုံ၍သုံးသပ်ရမည်ဆိုက ခေတ်ဆိုး စစ်မက်ပြည့်လျှမ်းသောခေတ်၊ စစ်လိုလားသောပြည်နယ်များ အကွဲကွဲ အပြား ပြား တည်ထောင်စိုးမိုးနေသောခေတ်ဟု ဆိုရလေမည်။

ရှေးအပိုင်းများတွင် သိခဲ့ကြရသည့်အတိုင်း ချောင်ဧကရာဇ်၏ ဗဟို အုပ်ချုပ်မှုစနစ် ယိမ်းယိုင်ပြိုကွဲရသည့်အချိန်ကစ၍ ပြည်နယ်များမှာ ဝါး အစည်းပြေသကဲ့သို့ အစိတ်စိတ်အမြွာမြွာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပြည်တွင်းအခြေအနေ လည်း ငြိမ်သက်မှုမရှိ၊ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေခဲ့၏။ ပြည်နယ်ကလေးများကို အပိုင်စားခွင့်ရသည့် နယ်ရှင်စော်ဘွား၊ ပဒေသရာဇ်မင်းများအနက် အချို့ သော စော်ဘွားတို့မှာ အင်အားတောင့်တင်းမှုရှိအောင် ကြိုးပမ်းကြသည်။ အနည်းငယ် အင်အားတောင့်တင်းနိုင်မာလာသောအခါ မိမိ၏ ဘုန်းရိပ် အာဏာစက် ကြီးထွားအောင် ကြိုးပမ်းကြပြန်သည်။ တရုတ်တစ်ပြည်လုံး အာဏာလုပွဲကြီး ဖြစ်နေလေသည်။

'စစ်ပြိုင်ခင်းနေသော ပြည်နယ်များခေတ်'မှ တရုတ်ပြည်အခြေအနေ ကို သရုပ်ပေါ်အောင် ဖော်ပြရမည်ဆိုလျှင် အောက်ပါစကားလုံးများဖြင့် ဖော်ပြရပေမည်။

ဘယ်ဘက်ကပင်ကြည့်ကြည့် တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံးမှာ စစ်ရေး ကော်ရေး ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိ၏။ ပြည်နယ်ကြီးခုနစ်ခုမှာလည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ယှဉ်ပြိုင်ကာ မိမိတန်ခိုးသြဇာကြီးမားရေး၊ ထင်ပေါ်ရေးကို ရှေ့ရှုလုပ်ဆောင် နေခဲ့ကြလေသည်။ တစ်ဖက်က ဤသို့ အင်အားကြီးနိုင်ငံများက တန်ခိုး သြဇာ ကြီးမားရေးအတွက် အားပြိုင်နေကြသည့်အတွက် ကျန်တစ်ဖက်က ချို့နဲ့သော ပြည်နယ်များမှာ အားမတန်မာန်လျှော့ကာ ကိုယ့်တိုင်းပြည်၏ရန် ကို ကာကွယ်နိုင်ရေးလောက်သာ လုံးပမ်းနေရတော့သည်။ သည်တိုက်ပွဲ ကြီးထဲတွင် မသေမပျောက် ကြွင်းကျန်ဖို့လောက်သာ အရေးထား ဂရုပြုနေ ကြရသည်။

တင် (TENG)ပြည်နယ်စော်ဘွား 'ဝင်'(WEN)က မင်းစီးယပ်ထံ ရေးသားခဲ့သည့် အောက်ပါစာကိုကြည့်ကာ အခြေအနေအရုပ်ရုပ်ကို ရှုမြင် သာသည်။

"တင်သည်၊ သေးငယ်သော ပြည်ကလေးတစ်ပြည်သာ ဖြစ်ပါ သည်။ ကျွန်ုပ်က အင်အားကြီးနိုင်ငံများကို မည်သည့်အလုပ်အကျွေး ပြုလုပ်ပါသော်လည်း ထိုပြည်နယ်တို့၏ ညှဉ်းပမ်းမှုဒဏ်မှ မလွတ် ကင်းတန်ရာ ထိုဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်ကင်းလွတ်အောင် ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်သို့လုပ်ရပါမည်နည်းဆိုသည်ကို ထောက်ချင့်စဉ်းစားလျှင် အခြေ အနေအရုပ်ရုပ်ကို နားလည်နိုင်လောက်ပေသည်။

ဤအခြေအနေမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရရုံသာမက စစ်မက်အရေးအခင်း များကြောင့် ပြည်နယ်တိုင်းမှာပင် စစ်အတွက် ကုန်ကျငွေများ၊ ကြွေးများ ဖြင့် ဖိစီးလျက်ရှိပါ၏။ စစ်ဒဏ်ကို အကြောင်းပြု၍လည်း အခွန်တော် ကြီးလေးမှုဘေးဆိုးကိုပါ မလွှဲမရှောင်သာ ရင်ဆိုင်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် ကောက်ပဲသီးနှံများ အထွက်ကောင်းသောကာလတွင်လည်း ပြည်သူများမှာ ဆင်းရဲခြင်းဘေးဒုက္ခက မလွတ်၊ ကောက်ပဲသီးနှံ ညှံ့ဖျင်းသော နှစ်မျိုးဆိုလျှင် ကား ငတ်မွတ်သေကျေသော ဒုက္ခအဖုံဖုံကို အလူးအလဲ ခံစားနေကြရလေ သည်။

ပြည်သူတွေက ဆင်းရဲမွဲတေ၊ သေကျေပျက်စီးနေရသောကာ သံမှုတမန်မှု၌ ကျွမ်းကျင်သောပညာရှင်များ၊ နိုင်ငံရေးသမား တစ်ပြည်နယ်မှ တစ်ပြည်နယ်သို့ အခွင့်သာသလို အနေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်သွားလာကာ ခြေရှုပ်နေသောကာလဖြစ်လေသည်။ မည်သူမျှ တိကျသော မူဝါဒနှင့် ခံယူချက်မျိုးလည်းမရှိ။ အခွင့်အရေးကိုသာ ရှာကြံလျက်နေခဲ့ကြသည်။ လီယန်ပြည်နယ်ဘုရင် ဟွီ (HUI) တစ်ဦးသာလျှင် ပညာရှင်ကြီးများ၊ နိုင်ငံရေးကျွမ်းကျင်သူများကို နန်းတော်အတွင်း ခေါ်ယူပြုစုမြှောက်စားထားသည်မဟုတ်၊ အခြားနယ်ပိုင်စော်ဘွား၊ ဘုရင်ခံများလည်း အလားတူပြုလုပ်နေကြ၏။ ထိုအခွင့်ကောင်းကိုယူ၍ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားရှာသူများမှာကား အခြားပုဂ္ဂိုလ်များမဟုတ်၊ ပညာတတ်လူတန်းစား၊ နိုင်ငံရေးပါရဂူများ၊ တွေးခေါ်ရှင်များ ဖြစ်ကြပေသည်။ များသောအားဖြင့် နယ်ရှင်စော်ဘွား၊ စော်ကန်များမှာ တွေးခေါ်ရှင်များ၊ နိုင်ငံရေးပညာရှင်များ၏ လက်ထဲတွင် ကစားချင်သလို ကစားခြင်းခံနေရပေသည်။

'ဤအတွေးအခေါ်ပညာရှင်၊ နိုင်ငံရေးကျွမ်းကျင်သူများ ဒေါသဖြစ်လျှင် နယ်ရှင်စော်ဘွားများပင် သိမ့်သိမ့်တုန်မျှ ကြောက်ရွံ့ကြရ၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်တွေ နိုင်ငံရေးထဲကထွက်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး အနားယူပါမှ တစ်ကမ္ဘာလုံး ငြိမ်းချမ်းကြရတော့သည်'ဟုပင် ဆိုစမှတ်ပြုကြရပေတော့သည်။

ကမ္ဘာ့သမိုင်းတွင် ရှုပ်ထွေးပွေလီခဲ့သော ခေတ်ကာလများနည်းတူ တရုတ်ပြည်မှ ဤခေတ်သည်လည်း ပညာတတ်တို့၏ အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းများ လှုံ့လှုံ့လှုပ်ရှား၊ အငြင်းပွားရာခေတ်တစ်ခေတ်သာ ဖြစ်၏။ မတည်ငြိမ်သော အခြေအနေအရပ်ရပ်၊ အတွေးအခေါ်အဖုံဖုံက ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကိုပင် ကိုင်လှုပ်ယမ်း ခြိမ်းခြောက်လျက်ရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို ခြိမ်းခြောက်နေမှုကို ကာကွယ်ရန်အတွက် မင်းစီးယပ် ပေါ်လာရပေရာ ရှုပ်ထွေးလိမ်ယှက်သော အခြေအနေများကို ကျော်လွှားရန် ကြိုးပမ်းရင်း မင်းစီးယပ်၏ အတွေးအခေါ်များမှာ တောက်ပြောင်ရင့်ကျက်လာရ၏။

မင်းစီးယပ်အား သူ၏တပည့်နောက်လိုက်များက အဘယ်ကြောင့် ဤမျှလောက် အငြင်းပွားမှု၊ တိုက်ခိုက်မှုတို့ မွေ့လျော်ပါသနည်းဟု မေးသည့် အမေးကို သူက ပြန်ဖြေပုံကိုကြည့်ခြင်းဖြင့် ခေတ်အခြေအနေကို အကဲခတ်နိုင်ပေသည်။

"စင်စစ် မည်သူမျှ အငြင်းပွားမှုတို့ မမွေ့လျော်၊ ငါလည်း အဘယ်မှာလျှင် ပျော်မွေ့ပါမည်နည်း။ သို့ရာတွင် အငြင်းမပွားလိုသော်လည်း အငြင်း

မပွားဘဲ ငါဘယ်သို့နေနိုင်မည်နည်း။ ရှေးခေတ်ကဆိုလျှင် **ယုအောင်မြင်စွာ** [illegible] ကြီးလက်ထက်၊ ရေကြီးလွှမ်းမိုးစေခြင်းဖြင့် ကမ္ဘာကြီးကို **စည်းထားစွာ** [illegible] ဖြစ်အောင် သန့်စင်စေခဲ့သည်။ ချောင်မင်းလက်ထက်မှာလည်း **ထိုး** [illegible] စသည် လူရိုင်းများကိုလည်း အပြင်းအထန် သုတ်သင်ခဲ့သည့်အတွက် **ပြည်သူ** လူထုမှာ ဘေးရန်ခပ်သိမ်းမှ ကင်းငြိမ်းခြင်းအရသာကို ခံစားခဲ့ကြ**ရ၏**။ ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်မှာလည်း ရန်ပြုလိုသော မှူးမတ်တို့အား **နှိမ်နင်းခဲ့**သည်ဖြစ်၍ သူ၏ **နွေဦးပေါက်ကျမ်းနှင့် ဆောင်းဦးပေါက်ကျမ်းတို့ကို ပြီး** ပြတ်အောင် ရေးသားနိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ ငါလည်း အဆိုပါအစဉ်အလာများ**ကို** လိုက်ရမည်သာဖြစ်၏။ ငါ အငြင်းပွားရခြင်းကား သဘောထားမမှန်မှုတို့ကို မှန်အောင်၊ မလျော်ကန်သော အပြုအမူများကို လျော်ကန်အောင် **နှလုံး** စိတ်ဝမ်း ဖြောင့်တန်းအောင် ရည်ရွယ်၍ ငြင်းခုံရခြင်းသာဖြစ်၏"ဟု **ပြန်ဖြေ**ခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် မင်းစီးယပ် အဓိကထား၍တိုက်ခိုက်ခဲ့သူများမှာ တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များအနက်မှာ **ယန်းချူးနှင့် မိုတီတို့** ဖြစ်ကြသည်။

ယန်းချူးနှင့် မိုတီတို့၏ သင်ကြားချက်များသည် ဤကမ္ဘာလောကကို လွှမ်းခြုံလျက်ရှိ၏။ လူခပ်သိမ်းတို့မှာလည်း ယန်းချူးနောက်လိုက်မဟုတ်လျှင် မိုတီနောက်လိုက် ဖြစ်နေကြ၏။ သူတို့နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမဟုတ်တစ်ဦး၏စကားကို နာယူနေကြ၏။ ယန်းချူး၏မူဝါဒမှာ 'ကိုယ်ကောင်းလျှင် ခေါင်းဘယ်မှမရွေ့၊ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အဓိက'ဆိုသောသဘောဖြစ်၏။ ဤဝါဒသည် အချုပ်အချာအာဏာပိုင်ဆိုင်မှုမလိုဟူသော အမြင်သို့ ဆိုက်ရောက်လျက်ရှိ၏။

မိုတီ၏ 'တစ်လောကလုံးကို မေတ္တာထားရေး သြကာသလောကတစ်ခုလုံးနှင့်ဆိုင်သော မေတ္တာတရားဝါဒ'သည်လည်း မိဘမေတ္တာကို **မျက်**ကွယ်ပြုရာရောက်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး၏ဝါဒကို သုံးသပ်သော် အုပ်**ချုပ်**သောမင်းနှင့် ပုံပြင်ကျွေးမွေးခဲ့သောမိဘကို စွန့်ပယ်သည့်ဝါဒဖြစ်**သော**ကြောင့် လူ့လောကတစ်ခုလုံးကို ရိုင်းစိုင်းသော တိရစ္ဆာန်လောကသို့ [illegible] အောင်ပို့သည့်ဝါဒဖြစ်သည်ဟု မင်းစီးယပ်က ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် [illegible] နှင့် မိုတီတို့၏ ဝါဒသဘောတို့ကို ချုပ်ချယ်ကန့်သတ်ဖို့လိုသည် [illegible] ၏ ဝါဒကို မြေတောင်မြှောက်ဖို့လိုသည်။ သို့မဟုတ်ပါက [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူ့စိတ်နှလုံးကင်းရပေတော့မည်။ တော်တန်ဖြောင့်မှန်ခြင်းတရား ကင်းပေတော့မည်။ ထိုအခါ လူတို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဖျက်ဆီးကြပေတော့မည်ဟု အလေးအနက် ဆိုခဲ့ကြသည်။

ထို့ပြင် မင်းစီးယပ်သည် တရုတ်ပြည်တောင်ပိုင်းမှ တွေးခေါ်ရှင်များကိုလည်း မညှာမတာ ဝေဖန်ခဲ့ကြ၏။ တောင်ပိုင်းမှ တွေးခေါ်ရှင်များမှာ 'ဘုရားသခင်၏ ယာတောရှင်'အမည်တွင်သော **ရှင်နွန်း (Shen Nung)** ၏ ဟောပြောသွန်သင်ချက်များကို ဆည်းကပ်ခဲ့သူများဖြစ်ကြ၏။ ဤတောင်ပိုင်းသားများမှာ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ့်လယ်ယာကို တစ်ဝမ်းတစ်ခါးအတွက် လုပ်ကိုင်စားသောက်ကြရင်း မိမိလယ်ယာ၏ အရှင်သခင်သည် မိမိတို့သာ ဖြစ်သည်။ မိမိတို့သာလျှင် အချုပ်အချာ အာဏာပိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤအမြင်ကို မင်းစီးယပ်က ရယ်သွမ်းသွေးခဲ့၏။ လှောင်ပြောင်ပုတ်ခတ်ခဲ့၏။ ဤသို့ရှုတ်ချရင်း လယ်သမား၏တာဝန်ဝတ္တရားနှင့် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သော မင်းတို့၏ တာဝန်ဝတ္တရား ခြားနားကွဲပြားပုံကိုပါ တင်ပြခဲ့လေသည်။

သူ၏အကြောင်းပြချက်များမှာ တချို့သောအလုပ်အကိုင်များသည် ကြီးကျယ်သူများနှင့်သာ ကိုက်ညီထိုက်တန်သည်လည်းရှိ၏။ အချို့အလုပ်များမှာ နိမ့်ကျသူတို့နှင့်သာ ထိုက်တန်သည့် သေးသိမ်သောအလုပ်များလည်းရှိ၏။ ထို့ပြင် လူတိုင်းလူတိုင်းသည် တခြားသူ၏ ထုတ်လုပ်မှုကိုလည်း စားသုံးနေရ၏။ အကယ်၍ အုပ်ချုပ်သူများသည် မိမိတို့စားသုံးဖို့ကို မိမိတို့ဘာသာ ထုတ်လုပ်ရယူနေရလျှင် ဤလောကကြီးတစ်ခုလုံး အုပ်မရထိန်းမနိုင် ကသောင်းကနင်း ဖြစ်နေပေတော့မည်။ ထို့ကြောင့် စကားစဉ်တစ်ခုရှိ၏။ 'အချို့သောသူတို့ကား စိတ်နှင့်အလုပ်လုပ်ရာ၏။ အချို့သောသူတို့ကား ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အလုပ်လုပ်ရာ၏'ဟူလို။

စိတ်နှင့်အလုပ်လုပ်သူ စိတ်အကြံအစည်ကို စေစား၍ ကြီးပမ်းသူတို့သည် သူတစ်ပါးကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်သူတို့ ဖြစ်ကြသည်။ လောက၌ မိမိကိုယ်ကိုသာ အသုံးပြု၍ အလုပ်လုပ်ရသူတို့ကား သူတစ်ပါး၏ အအုပ်အချုပ်ကို ခံရသူများသာ ဖြစ်တတ်ပေသည်။ အုပ်ချုပ်ခံရသူသည် စားစရာကို ရှာဖွေပေးသူဖြစ်၍ အုပ်ချုပ်သူတို့ကား ကျွေးမွေးသူဖြစ်ပေသည်။ ဤကား တလောကလုံးက အသိအမှတ်ပြုသည့် မူသဘောပင်တည်း။

ဤကဲ့သို့ ယိုယွင်းရှုပ်ထွေးနေသော အခြေအနေကြားထဲတွင် ရှင်သန်ရပ်တည်ခဲ့ရသော မင်းစီးယပ်သည် အသိပညာတကယ်တမ်းရှိ၍ အမြော်

အမြင်ကြီးသော မင်းတစ်ပါးကို လိုက်ရှာနေခဲ့သည်မှာ **အဆန်းမဟုတ်ချေ။** တိုင်းပြည်အတွင်း ငြိမ်းချမ်းမှု၊ တရားဥပဒေအုပ်စိုးမှု၊ တည်ငြိမ်မှုများ**ကို** အသိပညာ အမြော်အမြင်ကြီးသော မင်းတစ်ပါးကသာ ဖြစ်**အောင်လုပ်နိုင်**သည်ဟု မင်းစီးယပ် ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။

သို့ရာတွင် မင်းစီးယပ်တွင် နောက်ဆုံးဖွင့် အောက်ပါစကား**တို့ကို** ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့ရတော့သည်။

တကယ်ဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်းငါးရာမျှသောကာလအတွင်း အမြော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော မင်းကောင်းတစ်ဦးတစ်ယောက်လောက်တော့ ပေါ်ပေါက်ဖို့ကောင်းပါသည်။ နှစ်အရေအတွက်နှင့်သာ ပြောရပါမူကား အချိန်ကာလမှာ လိုသည်ထက်ပင် ပို၍ရင့်ညောင်းခဲ့ပါပြီ။ အရပ်ရပ်သော အခြေအနေတို့နှင့်သာ နှိုင်းစာပြောရပါမူလည်း ငါတို့သည် မင်းကောင်းစိုးကောင်းတစ်စုံတစ်ယောက်လောက်ကိုတော့ မျှော်လင့်ထိုက်လှပါပြီ။

သို့ရာတွင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည် ဤကမ္ဘာလောက ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုနှင့် ကောင်းမြတ်သောအစိုးရ တည်ရှိရေးကို အလိုတော်ရှိဟန်မတူချေ။ အကယ်၍ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ကသာ အလိုရှိပါမူကား ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် အစိုးရကောင်းရရှိတန်ပါ၏။ ငါ့အပြင် ဤလောက၌ ငါ့ထက်ပို၍ မည်သူသည် အစိုးရကောင်းရရှိရေး၊ ငြိမ်းချမ်းမှုရရှိရေးတို့အတွက် ကြိုးပမ်းသည် ရှိခဲ့ဖူးပါသနည်းဟု ညည်းတွားခဲ့လေသည်။

မင်းစီးယပ်ခေတ် အခြေအနေသည် တည်ငြိမ်မှု၊ လုံခြုံမှုမရှိသည်နှင့်အမျှ တွေးခေါ်ရှင်တို့က ထက်မြက်ကောင်းမွန်သော မင်း(အစိုးရ)ကို လိုလားတောင့်တခဲ့ကြသည်။ မင်းစီးယပ်သည် သူ့ဆရာ ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် သင်တန်းတစ်လျှောက်လုံး မင်းကောင်းမင်းမြတ်ရရှိရေးဝါဒကို ဆုတ်ကိုင်ရင်းတစ်မင်းမကောင်း တစ်မင်းပြောင်းကာ သွားလာနေခဲ့လေသည်။

ထိုခေတ်အုပ်စိုးသူ ပြည်နယ်ပဒေသရာဇ်မင်းများကလည်း သူတို့ကို ထင်ရှားပေါ်လွင်အောင် လုပ်ပေးနိုင်မည့် တွေးခေါ်ရှင်တို့ကို ဆည်းကပ်ရသော ကာလဖြစ်ပြန်သည်။ တွေးခေါ်ရှင်နှင့် အုပ်စိုးသူအစိုးရတို့ ဘတစ်ပြန်ကျားတစ်ပြန် ဖြစ်နေကြ၏။ တွေးခေါ်ရှင်များဘက်ကလည်း မိမိတို့အမြင် မြှောက်စားခံရရေးသာ အဓိကထားနေကြသည်။ မင်းစီးယပ်၏ ... စကားအရမူ သူသည် ထက်မြက်သော အမြော်အမြင်ရှိသည့် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျှော်လင့်ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားသည်။ သို့ရာတွင် ခေတ်က သူ၏လိုလားချက် ပြည့်ဝအောင် မဖန်တီးနိုင်ခဲ့ချေ။

မင်းစီးယပ်၏ လူ့သဘာဝအမြင်

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အတွေးအခေါ်များတွင် လူ့စိတ် လူ့နှလုံးထားရှိရေး (ဂျင်)သဘောကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ မင်းစီးယပ်သည် ကွန်ဖြူးရှပ် အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းဝင် တွေးခေါ်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်ကိုလည်း သိပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းစီးယပ်၏ အတွေးအခေါ်များထဲတွင်လည်း အဆိုပါ 'လူ့စိတ်နှလုံးထား'သဘောတရားသည် ကွန်ဖြူးရှပ်မှာကဲ့သို့ပင် မဏ္ဍိုင်အတွေးအခေါ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် မင်းစီးယပ်လက်ထက် လူ့စိတ်နှလုံးထား သဘောကို မဏ္ဍိုင်ပြုရာ၌ အနည်းငယ်ဖြည့်စွက်ပြုပြင်မှုများ ရှိခဲ့ပါသည်။ မင်းစီးယပ်က လူသား၏ ကောင်းမြတ်သောပါရမီဖြည့်ဆည်းရာတွင် လူ့စိတ်နှလုံးထား (ဂျင်) သဘောတစ်ခုတည်းနှင့်မပြီး၊ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်မှု (ယီ) သဘောကိုပါ ပေါင်းဖက်ဖြည့်ဆည်းရမည်ဟု ဟောကြားခဲ့သည်။

> "အကြင်လူသားတစ်ယောက်နှင့် သူ့စိတ်ထဲတွင် မြဲမြံစွာထားရမည့် အရာမှာ စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းတည်းဟူသော လူ့စိတ်နှလုံးထားဖြစ်၏။ အလားတူစွာ အကြင်လူသား၏ အပြုအမူ၌လည်း ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ခြင်းတရားကို အမြဲစွဲကိုင်ထားရန်လိုသည်"
>
> ဤကား မင်းစီးယပ်၏ သွန်သင်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါသဘောထားမှာ သူ၏အတွေးအခေါ်ဆိုင်ရာ အခြေခံသဘောထား ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသဘောထားသည် လူ့ကျင့်ဝတ် (ဝါ) ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ အခြေခံသဘောထားလည်းဖြစ်၏။ ထိုအခြေခံသဘောထားကို တိုးပွား ကျယ်ပြန့်လာစေရန်အတွက် မင်းစီးယပ်သည် သူ၏အတွေးအခေါ်များတွင် အယူအဆသစ်တစ်ရပ်ကို ထိုးသွင်းစဉ်းစားခဲ့ပေသည်။ ထိုအယူအဆသစ်မှာ လူ့သဘာဝသည် မွေးကတည်းက ဇာတိအားဖြင့် ကောင်းမွန်မြင့်မြတ်ပြီးသား ဖြစ်သည်ဆိုသောသဘောဖြစ်ပေသည်။ မင်းစီးယပ်သည် တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများ၏ တွေးခေါ်မှုသမိုင်းတွင် လူ့သဘာဝအမြင်တရားကို ဖော်ထုတ်နိုင်မှုကြောင့် ထင်ရှားလာခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်ပေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်တွင်လည်းကောင်း ကွန်ဖြူးရှပ်လွန်ပြီးနောက်တွင်လည်းကောင်း ကွန်ဖြူးရှပ်၏နောက်လိုက်တပည့်များထဲတွင် လူ့သဘာဝနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အမြင်မြင်အမျိုးမျိုး အယူအဆအမျိုးမျိုးဖြင့် အငြင်းပွားမှုများ ရှိခဲ့ပေသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အနက် မင်းစီးယပ်သည် လူ့သဘာဝမှာ ကောင်းမြတ်ခြင်း၊ ကြင်နာခြင်းဘက်ကိုသာ ယိုညွတ်ကြောင်း ပထမဆုံး အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့သူဖြစ်၏။

လူ့သဘာဝနှင့်ပတ်သက်၍ အယူအဆအဖုံဖုံကို တင်ပြဆွေးနွေးကြရာ၌ မင်းစီးယပ်ခေတ်တွင် အယူအဆ(၃)မျိုးသည် အထင်အရှား ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။

လူ့သဘာဝဆိုင်ရာ ပထမအမြင်တစ်ရပ်မှာ ကောင်းဇူး (KAO TZU)၏အမြင်ဖြစ်ပေသည်။

ကောင်းဇူးသည် လူ့သဘာဝကို ရှုမြင်နားလည်ရာ၌ မင်းစီးယပ်နှင့် မတူပေ။ ကောင်းဇူး၏ အမြင်တွင် လူ၏ပင်ကိုသဘာဝသည် ကောင်းလည်း မကောင်း၊ ဆိုးလည်းမဆိုးချေ။

အခြားအမြင်တစ်ရပ်ကမူ လူ၏ပင်ကိုသဘာဝမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ပေါ်တွင် တည်သည်။ လူ့သဘာဝ၏ ကောင်းမှုဆိုးမှုသည် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ဆက်နွယ်နေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေပေါ်မူတည်ကာ လူ၏သဘာဝ စိတ်ဓာတ် အခြေအနေများသည် ကောင်းရဆိုးရခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆလေသည်။

တတိယမြောက်တစ်ရပ်ကမူ တချို့သောလူတို့၏ သဘာဝပင်ကိုစိတ်သည် ကောင်းမွန်ပြီး တချို့က မကောင်းသည်လည်းရှိသည်ဟူ၏။

မင်ဇူး (MENG TZU)ရေးသားခဲ့သော အောက်ပါစာပိုဒ်ကိုကြည့်လျှင် လူ့သဘာဝသည် ပင်ကိုအားဖြင့် ကောင်းသည်ဆိုသောအမြင်ကို ထောက်ခံနေသည်ကို တွေ့ရမည်။

> "လူသား၏ဗီဇပင်ရင်းသန္ဓေစိတ်၏ စေတသိက်များကိုကြည့်လျှင် ကောင်းပြီးသား စင်ကြယ်ပြီးသား ဖြစ်ရကား လူ့သဘာဝသည် ပင်ကိုအားဖြင့် ကောင်းမွန်သည်ဟု ဆိုရမည်။ အကယ်၍ လူသားသည် မကောင်းမှုကို လုပ်သည်ဆိုအံ့၊ ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းအတွက် သူ၏ဗီဇစိတ်၊ ဇာတိကို အပြစ်ဆိုဖွယ်မရှိချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူသားမှန်သမျှတွင် တစ်ပါးသူ၏ ဒုက္ခအပေါ်၌ ကရုဏာထားသည့် ကြင်နာမှုစိတ်ဓာတ်ရှိကြသည်။ အလားတူပင် ဟိရိဩတပ္ပတရားတို့လည်း ကိုယ်စီကိုယ်င ရှိကြသည်။ ကြင်နာကရုဏာစိတ်သည်လည်း အခြားမဟုတ်၊ လူ့စိတ်လူ့နှလုံးထားရှိခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ရှက်ကြောက်ခြင်းတရား ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား အမှားအမှန်ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်ခြင်း(ပညာ)တို့သည် လူ့စိတ်လူ့နှလုံးထား၌ ကိန်းသည်။

သို့ဖြစ်ရာ လူ့စိတ်နှလုံးထား ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ ပညာ၊ သမာဓိ စသည်တို့သည် ဗဟိလောက အပြင်ပကမ္ဘာမှ ရောက်လာကိန်းဝပ်ကြသည်မဟုတ်။လူသား၏အဇ္ဈတ္တအတွင်းသဏ္ဌာန်၌ မွေးရာပါ သဘာဝပစ္စည်းများ ဖြစ်ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ယင်းတရားတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့သည် မေ့လျော့ပေါ့ဆနေတတ်ကြသည်။ ယင်းသို့ မေ့လျော့ပေါ့ဆရခြင်းသည်လည်း မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ပြန်မကြည့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ စကားစဉ်တစ်ခုမှာလည်း 'ရှာလျှင်တွေ့တွေ့ မေ့လျှင်ပျောက်တတ်သည်'ဟု ရှိ၏။

ကဗျာကလေးတစ်ပုဒ်လည်း ရှိသည်။ ယင်းကဗျာမှာ–

ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သည်၊ မြေပြင်လူသား၊
မြောက်အမြားကို၊ သီးခြားဖန်ဆင်းထား၊
အရာရာအား၊ နိယာမတရားက ထိန်းချုပ်နေသား၊
လူသားသဘာဝ၊ နိယာမကား၊
ကောင်းမြတ်သည့်ပါရမီ၊ ဆောက်တည်ရအများ။ "

အထက်ပါကဗျာအယူအဆမှာ (၁) လူသားသည် သဘာဝအရ ကောင်းပြီးသားဖြစ်၍ လူ့သဘာဝမှာ ကောင်းရာကိုသာ လုပ်လိုသောသဘောရှိသည်။ (၂) လူသားမှာ ကောင်းမြတ်သောပါရမီများလည်းရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ လူ့စိတ်နှလုံးရှိခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သမာဓိ၊ ပညာ စသည်ဖြစ်သည်။ (၃) လူသားကို လူသား၏ ပင်ကိုဗီဇသဘာဝနှင့်တကွ ကောင်းကင်ဘုံက ဖန်ဆင်းခဲ့သည်။ စသော အယူအဆများ ဖြစ်ကြသည်။

လူ့သဘာဝနှင့်ပတ်သက်၍ မင်းစီးယပ်နှင့် ကောင်းဖူးတို့သည် အချင်းချင်း အပြန်အလှန် စကားစစ်ထိုး၍ ငြင်းခုံခဲ့ကြသည်လည်း ရှိပေသည်။

ကောင်းဖူး။ ။လူ့သဘာဝဆိုသည်ကား နေစာမြက်နှင့် တူ၍ ဖြောင့်မတ်ခြင်းဆိုသည်ကား သစ်ခွက်သစ်အုပ်နှင့် အလားသဏ္ဌာန်တူ၏။

ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် လူ့နှလုံးသားကို ကြီးမားပွားများအောင် လုပ်ခြင်းသည် နေစာမြက်မှ သစ်ခွက်သစ်အုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်သည်နှင့် သဏ္ဌာန်တူ၏။

မင်းစီးယပ်။ ။အချင်းကောင်းဖူး အချင်းသည် နေစာမြက်၏ သဘာဝကိုလိုက်၍ မြက်မှသည် သစ်ခွက်သစ်အုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ပါမည်လော၊ အကယ်၍ အချင်းကောင်းဖူးသည် သစ်ခွက်သစ်အုပ်လုပ်ရန်အလို့ငှာ မြက်၏သဘာဝကို ဖျက်ဆီးလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ လူ၌သော်လည်း အလားတူ လူ့သဘာဝကိုဖျက်ဆီး၍ လူ့နှလုံးသားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ပွားများအောင် လုပ်သော်လည်းကောင်း၊ အချင်းကောင်းဖူး၏ စကားတို့သည် လူတို့အား ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားနှင့် လူ့နှလုံးထားရှိခြင်းသည် ယုတ်ညံ့သောအလုပ်ဟု ဆိုရာကြပေတော့မည်။ (အကြောင်းမူကား ဤသို့ဖြောင့်မတ်စေခြင်းအလို့ငှာ လူ့သဘာဝကို ဖျက်ဆီးသောကြောင့်တည်း"

ဤနေရာ၌ ကောင်းဖူး၏ ဂုဏ်ရည်တူနှိုင်းယှဉ်မှုသည် မှားယွင်းနေသည်။ မြက်ကို သစ်ခွက်ဖြစ်အောင် လုပ်၍မရသည်မှာ သဘာဝဖြစ်၏။ လူသား၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ လူ့စိတ်နှလုံးသား ပွားများခြင်းတို့ကား လူ့သဘာဝနှင့် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက် ကောင်းဖူးက ပြောပြန်သည်။

လူ့သဘာဝသည် ရေဝဲနှင့်တူ၏။ အရှေ့ဘက်က ထွက်ပေါ[illegible] ပေးလျှင်ရသည်။ အရှေ့ဘက်က ထွက်ယိုစီးဆင်းတတ်ပြီး အနော[illegible] ဘက်က ထွက်ပေါက်ပေးလျှင်လည်း အနောက်ဘ[illegible] ယိုစီးဆင်းတတ်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့ဆိုခြင်းမှာ လူ့သဘာဝသည် ကောင်းလည်းမကောင်း ဆိုး လည်း မဆိုးပေ။ ရေကဲ့သို့ပင်ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆိုသည်။ ထည့်ရာခွက်၏အလို ထွက်ပေါက်ရှိရာဘက်သို့ လိုက်တတ်သည့်သဘောကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

မင်းစီးယပ်သည် ဤအမြင်ကိုလည်း အောက်ပါတိုင်း ငြင်းပယ်ခဲ့ သည်။

"ရေသည် အရှေ့ဘက်၊ အနောက်ဘက်မရွေး လိုက်ပါ စီးထွက်တတ်သည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် အောက်မှအထက်သို့ စီးထွက်တတ်သည်ဟူ၍ကား မရှိချေ။ ရေသည် မြင့်ရာမှ နိမ့်ရာသို့ သာ စီးဆင်းတတ်သကဲ့သို့ လူ့သဘာဝသည်လည်း ကောင်းသော ဘက်သို့သာ လိုက်ပါလိုတတ်သည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်ပေသည်။ ဤ လောက၌ အောက်မှအထက်သို့ စီးသွားတတ်သည့်ရေမျိုး မရှိသကဲ့ သို့ ဤလောကသည် ကောင်းမြတ်ခြင်းသဘောကို မခံမင်သည့် လူမျိုးလည်း မရှိချေ။ အချင်းကောင်းဖူးသည် ရေကို ခေါင်းပေါ်သို့ တက်အောင်လည်းကောင်း၊ တောင်ပေါ်သို့ စီးအောင်လည်းကောင်း လုပ်နိုင်သည်ထားပါဦး၊ ဤကား ရေ၏သဘာဝမဟုတ်တော့ပေ။ အပြင်ပ ပယောဂကြောင့် ဖြစ်ရခြင်းသာဖြစ်ပေမည်။ အကယ်၍ လူသားကိုလည်း မကောင်းမှု၌ မွေ့လျော်အောင်လုပ်သော် ဤကား လူ့သဘာဝကြောင့်မဟုတ်၊ ပြင်ပ ပယောဂကြောင့်သာ ဖြစ်ပေတော့ သည်"

လူ့သဘာဝနှင့်ပတ်သက်၍ စူးစမ်းလေ့လာရာတွင် လူ့သဘာဝသည် လူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ ဖြစ်ပေါ်တိုက်ခိုက်လာသည်။ ပြင်ပ ပယောဂများကြောင့် ရှုပ်ထွေးပွေလိမ်လာရသည်ဟု မင်းစီးယပ်က ရှုမြင်ခဲ့၏။ သူ၏ အတွေး အမြင်များကို အောက်ပါအတိုင်း 'နွားတောင်ဘို့'နှင့် တင်စား၍ သရုပ်ဖော် ပြခဲ့သည်ကို လေ့လာရပေသည်။ 'နွားတောင်ဘို့'တွင် သူသည် လူ၏ဗီဇ သဘာကို လောကဖြစ်ရပ်များ ဘယ်ကဲ့သို့ ဖျက်ဆီးကြပုံကို ဖော်ပြထား သည်။

သူ့စကားအတိုင်းပင် ဖော်ပြပါရစေ-

" 'နွားတောင်ဘို့'ပေါ်တွင် ပေါက်ရောက်လျက်ရှိကြသော သစ်ပင်တို့သည် တစ်ကြိမ်ကမူ အင်မတန်လှပခဲ့ဖူးသည်။ သို့ပေမင့်

ဤနွားတောင်ဘို့သည် ကြီးကျယ်သော နိုင်ငံတော်မှ မင်းနေမြို့ ကြီးအနီးတွင် ရှိခဲ့ရကား လှပသောသစ်ပင်တို့လည်း ဓား၊ ပုဆိန်တို့ ၏အစာဖြစ်ကာ ပျက်စီးကုန်ကြလေပြီ။ သို့ပျက်စီးသော်ငြား မိုးရေ နှင်းစက်တို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဘာဝတရား၏ အဟောင်း ကြွေလျှင် အသစ်ဖြစ်မြဲတတ်ထွာ ဓမ္မတာ၏ နေ့ညမပြတ် စေ့ဆော်မှု ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သစ်ငုတ်တိုမှ အစို့အညှောက်သစ်တို့သည် ထွက်လာကြသေးသည်။ ဤသို့ထွက်လာသော အစို့အညှောက်၊ ရွက်နုပုရစ်တို့သည်လည်း ကြာရှည်မခံကြချေ။ ကျွဲနွား၊ သိုးဆိတ်တို့ ရောက်လာကာ ရွက်သစ်တို့အား ဆွတ်ခြွေစားသောက်လိုက်ကြပြန် သည်။ အပင်တို့လည်း တုံးရပြန်သည်။ တောင်ဘို့လည်း တောင် ကတုံးဘ၀ ရောက်ရပြန်သည်။ ယခုမူ လူတို့က အဖြစ်မှန်ကို မမြင်လေဘိသို့ရှိ၏။ ဤတောင်ကိုလည်း အပင်မပေါက်သည့် တောင်ဟု ထင်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် တောင်၏ သဘာဝကြောင့်လား မဟုတ်ပါချေ။

အလားတူပင် လူ့သဘာဝသည်လည်း ဤအတိုင်း ဖြစ်နေရ ၏။ လူသားသည် လူ့နှလုံးသားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတို့ကို မျက်ကွယ်ပြုသည်၊ ကွင်းရှောင်သည်ဟု မည်သူဆိုနိုင်သနည်း၊ ဆိုပြီး သော နွားတောင်ဘို့မှာ သစ်ရွက်လည်းပြုန်း ကတုံးစင်စစ်ဖြစ်ရဘိ သို့ လူမှာလည်း စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်းတို့ကို အညွန့်ချိုးခံနေရ ခြင်းသာဖြစ်၏။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ပတ်ဝန်းကျင်၏ တိုက်ခိုက်ထိုးနှက် မှုကို ခံနေရပေရာ လူ့နှလုံးသား၌ ကောင်းမြတ်သောသဘောတို့သည် ကိန်းဝပ်နေနိုင်ပါဦးတော့မည်လား။ သို့တစေလည်း သန့်စင်ကြည် လင်သော အရုဏ်ဦး၏ လေကောင်းလေသန့်ကလေးကို ရှူရှိုက်မိ တိုင်း နေ့ညမပြတ် လှုပ်ရှားဖြစ်ပေါ်နေသော ဘဝတွန်းအားကလေး ကို ခံစားမိတိုင်း လူသားသည် လူ့ဘောင်လောက၏ ကောင်း ကောင်းကြောင်း စိတ်ဆန္ဒများ ပွားများနေမိသေးသည်။ သို့ပါ လည်း ဤကောင်းမြတ်သော စိတ်ရင်းဆန္ဒ အစို့အညှော များကို တစ်နေ့တာအတွင်း တွေ့ကြုံလုပ်ကိုင်ရသည့် အ အဖြစ်အပျက်များက ဆုတ်ချေဖျက်ဆီးပစ်ကြသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

> အဖျက်အဆီးကို ခံစားနေရသည်။ ညမှာ မွေးထားပျိုးထောင်ထားသမျှ စိတ်ကောင်းကလေးများကို နေ့ရောက်တိုင်း အဖျက်အဆီးခံနေကြရ၏။ သို့နှင့် သမင်မွေးလိုက်၊ ကျားစားလိုက်ဖြစ်ကာ ခေါင်းထူထခွင့်မရှိတော့။ နောက်ဆုံး လုံးလုံးပြုန်းတီးရတော့မလို ဖြစ်တော့သည်။
>
> ထိုသို့ချည်းဖြစ်နေရကား လူသည်လည်း နောက်ဆုံး၌ ကျေးငှက် တိရစ္ဆာန်နှင့်မခြားသော ဘဝမျိုးကို ရောက်မှန်းမသိ ရောက်သွားရပေသည်။
>
> ထိုသို့ဖြစ်နေသည့်လူသားကိုကြည့်ပြီး ယခုတော့ လူများက လူတွင်ဘယ်တုန်းကမျှ စိတ်ကောင်းမရှိခဲ့။ လူ့သဘာဝသည် ဘယ်တုန်းကမျှ မကောင်းခဲ့ဟု တွေးထင်ယူဆကြတော့သည်။ သို့သော် ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် စင်စစ် လူ့သဘာဝအစစ်အမှန်ပေလော"

ဤသို့လျှင် လူ့သဘာဝ လူ့ပင်ကိုသဘောကို မင်းစီးယပ်သို့ တင်စားပုံဆောင်၍ ဖော်ပြခဲ့သည့် အထက်ပါစကားဆိုလိုရင်းမှာလည်း ရှင်းလှပါသည်။

လူသားသည် နွားတောင်ဘို့ကဲ့သို့ပင် အစက လှပခဲ့၏။ သို့သော် ပြင်ပ ပယောဂများ၏ ဖိစီးနှိပ်စက်မှု ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တို့ကို ခံရဖန်များလာသောအခါ လူသားသည်လည်း တောင်ဘို့ကဲ့သို့ပင် အစက လှပခဲ့သော အလှအပတို့ ပျက်ယွင်းခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ဤအချက်ကို ထောက်ရှုရခြင်းအားဖြင့် လူ့သဘာဝသည် မကောင်းဘူး၊ မလှဘူးဟု မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဆိုသာချေ။ မင်းစီးယပ်သည် သူ့အယူအဆကို တောင်နှင့်နှိုင်း၍ တင်ပြရခြင်းမှာတောင်တို့မညီညာရခြင်းသည် ပြင်ပ ပယောဂပတ်ဝန်းကျင်မှ စေ့ဆော်တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဖြစ်ရသလို လူမှာလည်း အစက သဘာဝအားဖြင့် အတူတူဖြစ်သော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်ပယောဂကြောင့် အမျိုးမျိုးအစားစား ကွဲပြားနေရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည် ဤသဘောကို ပေါ်လွင်စေရန်အတွက် သလေးစပါးပင်များနှင့် နှိုင်းယှဉ်တင်ပြခဲ့သည်လည်း ရှိ၏။ သူ့အမြင်မှာ ရေ၊ မြေဩဇာ၊ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ထူသောနေရာ၌ သလေးစပါးပင်များကို စိုက်ပျိုးပါက သလေးစပါးတို့သည် ညီညီညာညာ ပေါက်ကြမည်သာဖြစ်၏ဟု ဆိုခဲ့လေသည်။

လူသား၏ ကောင်းမြတ်သောသဘာဝကို ပျက်စီးအောင်မလုပ်နိုင်။ ပတ်ဝန်းကျင်က တိုက်ခိုက်သော်လည်း မဖြို။ ကြံ့ကြံ့ခိုင်နေနိုင်ရန်အတွက် တိတိကျကျ မဖော်ပြနိုင်သော အကွက်တစ်ကွက်သာ ရှိ၏။ ယင်းအကွက်မှာ လူသားသည် ကိုယ်ကျင့်တရားမြဲမြံမှု၊ ကျင့်ဝတ်နှင့်အညီ ပြုမူလိုသော ဆန္ဒကြီးမားမှုဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ခံနိုင်သူများလည်း ထိုက်သင့်အားလျော်စွာ ရှိကြသည်။ ထို့ကြောင့် လူချင်းတူသော်လည်း ကျင့်ဝတ်သိက္ခာနယ်တွင် မညီမညာဖြစ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်းမူကား လူသား၏ ဗဟိဒ္ဓကမ္ဘာ ပြင်ပလောကသည် အမြဲဒုက္ခပေးတတ်၏။ ဤသဘောရှိသော ပြင်ပပယောဂတို့သည် လူသား၏ ပျောင်းလွယ်၊ ညွတ်လွယ်သောသဘောရှိ၍ ဘာမျှ အစွန်းမထင်သော ကျင့်ဝတ်နယ်သို့ ထိုးဝင်လာ၏။ ထိုအခါ လူသားက ကောင်းရာကိုပြု၊ ကောင်းမှုကိုရှာသော်လည်း မိမိပြုမှုသမျှ အနှောင့်အယှက်နှင့်မကင်းတော့ပေ။

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော မင်းစီးယပ်၏လူ့သဘာဝနှင့်ပတ်သက်သည့် ကျယ်ပြန့်သော အယူအဆများကိုကြည့်လျှင် လူသားတွင် လူ၏ ကောင်းမြတ်မှုကို ဖန်တီးနိုင်သည့် ပါရမီဓာတ်ခံကိုဖြစ်စေသော အရင်းခံ စိတ်ဓာတ်မျိုးရှိသည်ဟု ယုံကြည်ထားကြောင်း တွေ့ရသည်။ အထက်ပါ သဘောတို့ကို ပေါ်လွင်စေရန် မင်းစီးယပ်ဖော်ပြသွားသော ဥဒါဟရုဏ်ကလေးတစ်ခုလည်း ရှိပေသေးသည်။အောက်တွင် ယင်းဥဒါဟရုဏ်ကလေးကို လေ့လာကြည့်ပါဦးစို့-

> "အကယ်၍ လူတို့သည် ကလေးတစ်ယောက် ရေတွင်းထဲသို့ ကျလုဆဲဆဲအချိန်တွင် ရုတ်တရက် မြင်လိုက်ရသည် ဆိုပါစို့။ ထိုသို့မြင်လိုက်ရသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် စိုးရိမ်ခြင်း၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ပူပန်ခြင်းစိတ်တို့သည် တစ်မုဟုတ်ချင်း ဖြစ်ပေါ်လာကြမည်ကား မလွဲချေ။ သည်လိုခံစားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်းသည် ကလေး၏ မိဘများထံမှ ကျေးဇူးတင်စကား ကြားလို၍မဟုတ်ချေ"

အိမ်နီးနားချင်း အပေါင်းအသင်းတို့၏ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမှုကို [illegible] ခြင်းကြောင့်လည်း မဟုတ်ချေ။ ကလေးအော်သံငိုသံကို ကြား[illegible] မချမ်းသာဖြစ်မည်ကို စိုးသောကြောင့်လည်းမဟုတ်ချေ။ ဤ[illegible] ကလေးကို ထောက်ရှုဆင်ခြင်ကြည့်လျှင် အကြင်သူ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရား၊ ဟိရိသြတပ္ပတရား ရိုးဖြောင့်ခြင်းတရား၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းတရား၊ အမှားအမှန် ဝေဖန်ပိုင်းခြားခြင်းတရားတို့ ကင်းပသည်ဆိုပြား ထိုသူသည် စင်စစ် လူမဟုတ်ချေ။ ကြင်နာကရုဏာတရားသည်ကား လူသားအဖို့ လူ့စိတ် လူ့နှလုံးထားရှိမှုကို ဖွံ့စည်းဖြစ်ပေါ်စေနိုင်၏။ ဟိရိသြတပ္ပတရားသည် ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ခြင်းကို ဖွံ့စည်းဖြစ်ပေါ်စေ၏။ ရိုးသားခြင်း၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်းသည် သဒ္ဒါတရား၊ သင့်မြတ်သောအပြုအမူတို့ကို ပွားများစေ၏။ အမှန်အမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်ခြင်းသည် ပညာကို ဖွံ့စည်းဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဤတရားလေးပါးသည် လူတွင် ခြေလက်သဖွယ် အရေးပါအရာ ရောက်လှသည်ဟု မင်းစီးယပ်သည် လူ့သဘာဝကို မြင်လွယ်အောင် အရှင်းဆုံး ဥပမာ ဥပမေယျဖြင့် တင်ပြခဲ့၏။ အထက်ပါသဘောကိုမြဲ၍ အောက်ပါအတိုင်း သူ့အတွေးအမြင်ကို ဖော်ပြခဲ့ပေသေးသည်။

> "လူတွင် ဆိုခဲ့ပြီးသောတရားလေးပါးသည် အမြဲရှိ၏။ ယင်းတရားလေးပါး၏ အစသည်လည်းရှိ၏။ သို့ဖြစ်၍ ထိုလမ်းစများကို လိုက်၍ ထိုတရားလေးပါးကို ပွားများကြီးကျယ် တိုးတက်နိုင်မာအောင် မည်သို့အားထုတ်ရမည်ဆိုသည်ကို သိစေအပ်၏။ ထိုတရားများကို လိုက်နာကျင့်သုံးပုံကိုလိုက်၍ အကျိုးနှစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာပေမည်။ အစကောင်းလျှင် အနှောင်းသေချာမည်ဆိုသကဲ့သို့ လောင်တတ်သည့်မီး၏ စတင်မှုဖြင့် စတင်ခြင်းသည်လည်း အကျိုးတစ်ရပ်ရပေမည်။ ကြည်လင်အေးမြသော စမ်းချောင်းငယ်၏ စတင်ခြင်းမျိုးဖြင့် စတင်ခြင်းသည်လည်း အကျိုးတစ်ရပ်ကို ရရှိပေမည်"

ထို့ကြောင့် လူသားမှန်သမျှ ဤအခြေခံကျင့်ဝတ်တို့ကို ဆောက်တည်ကျင့်ကြံရမည်မှာ လူသား၏တာဝန်သာ ဖြစ်ပေတော့သည်ဟု မင်းစီးယပ်က သွန်သင်ခဲ့၏။

> "လူ့စိတ်ထားဆိုသည်မှာ လူ့အသည်းနှလုံးနှင့်တူ၍ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ခြင်းဆိုသည်မှာ လူသားလျှောက်ရမည့် လမ်းနှင့်တူ၏။ ယခုမူ လူတို့မှာ အသည်းနှလုံးခြောက်ခန်း၍ လမ်းပျောက်နေကြ၏။ ခြောက်သွားသည့် နှလုံးရည်ကြည်ကိုလည်း မဖြည့်စွမ်း၊ ပျောက်သွားသော လမ်းကိုလည်း မရှာကြတော့ပြီ။ ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက်ကိုမူ လူတို့သည် ရှာတတ်၏။ အသည်းနှလုံး ခန်းခြောက်၍ လမ်း

> ပျောက်ကိုမူ လူတို့ ဘယ်သို့ရှာရမှန်းမသိယောင်တကား၊ စင်စစ် အတတ်ပညာ ရှာဖွေလေ့လာခြင်းမည်သည် လူ၏ပျောက်သည့် လမ်းစကို ပြန်ရှာရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ဆုံးရှုံးသည့်အသည်းနှလုံးကို ပြန်ရှာရန်အတွက်လည်းကောင်း ဖြစ်သည်"

ဟုလည်း မင်းစီးယပ်သည် အလေးအနက် ရေးသားတင်ပြခဲ့လေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ဝါဒအရ ပျောက်ဆုံးနေသော အသည်းနှလုံးကို ပြန်ရှာရမည်ဆိုသည်မှာ လူတို့၏ပျောက်ဆုံးနေသော ကောင်းမြတ်သောသဘာဝကို ပြန်ရှာရန်ပင်ဖြစ်၏။ ဤသို့ပြုမူခြင်းသည် လူသားအဖို့ အကြီးမားဆုံးသော တာဝန်တစ်ရပ်လည်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆလေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ အတွေးအမြင်များအရ ဤလောကတွင် မွန်မြတ်ခြင်းတရားနှစ်ပါးရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်က အသိအမှတ်ပြုသော မွန်မြတ်ခြင်းနှင့် လူ့လောကက အသိအမှတ်ပြုသော မွန်မြတ်ခြင်းတရားတို့ ဖြစ်ကြ၏။ လူ့လောကက အသိအမှတ်ပြုသော မွန်မြတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ ရာထူးဌာနန္တရကြီးခြင်း၊ မင်းစိုးရာဇာဖြစ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ပေသည်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်က အသိအမှတ်ပြုသော မွန်မြတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ အကြင်နာကရုဏာတရား ပွားများခြင်း၊ တရားမျှတခြင်း ဣန္ဒြိယသံဝရသီလဟု ဆိုအပ်သော ချုပ်တည်းအပ်သောတရားနှင့်အညီကျင့်ခြင်း၊ သစ္စာတရားမြဲမြဲခြင်း စသည်တို့ဖြစ်၏။

လူတော်လူကောင်းဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွင်ရှိအပ်သော အရည်အချင်းများနှင့် ပတ်သက်၍လည်း မင်းစီးယပ်သည် အောက်ပါအတိုင်း ပြောဟောခဲ့ဖူးသည်။

> "အကြင်သူသည် ကြီးကျယ်လှစွာသော လူ့လောကအိမ်ကျယ်ကြီးထဲ၌လည်းနေ၏။ ထိုလောကကြီးထဲ၌ မိမိ၏နေရာမှန်ကိုလည်း ရယူထား၏။ လောက၏ မှန်ကန်သောလမ်းမကြီးပေါ်၌လည်းအစဉ်တစိုက် လျှောက်သွားနေ၏။ မိမိရလိုသော ဌာနန္တရကိုရသောအခါ၌ ကျင့်ဝတ်နှင့်အညီ ပြုအပ်ကျင့်အပ်သည်ကိုလည်း တိတိကျကျ ပြုကျင့်တတ်၏။ ရာထူးဌာနန္တရကို ရလိုသောဆန္ဒဖြင့် ရယူခဲ့စဉ်ကလည်း ထိုရာထူးနှင့် ထိုက်လျှောက်သည့်အတိုင်း မိမိဘာသာ ဖြောင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မတ်စွာ ကျင့်ခဲ့သည်။ ထိုရာထူးတို့ကို စိတ်ပျက်သောကာလ၌လည်း မိမိဘာသာ ဖြောင့်မတ်စွာကျင့်ခဲ့သည်။ ဥစ္စာဓနေ၊ စီးပွားချမ်းသာ၊ ဂုဏ်ပကာသနတို့ကြောင့်လည်းသူမပျက်စီး၊ ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ၌လည်း သူသည် မတုန်လှုပ်၊ မပြောင်းလဲ၊ တန်ခိုးအာဏာနှင့် ခြိမ်းခြောက်မြှောက်စားမှုမျိုးကိုလည်း သူမဖြုံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသာလျှင် စင်စစ် လူတော်လူကောင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤသို့လျှင် ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရည်အသွေးကို ဖော်ထုတ်ဖော်ပြထားခဲ့သည်။ အထက်ပါသဘောတရားများမှာ စိတ္တဇသဘောသက်သက် မဟုတ်ကြချေ။ လက်တွေ့လုပ်ရမည့် အချက်များဖြစ်၏။ ယင်းသဘောတို့ကို အုပ်ချုပ်သူ မင်းစိုးရာဇာများလည်း လိုက်နာကျင့်ကြံရန် ဖြစ်ပေသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်တွင် အစိုးရမင်းများ မှူးမတ်များကိုအမြော်အမြင်ကြီးမားသော ပညာရှင်များဖြစ်လာအောင် လုပ်ကြဖို့ များစွာတိုက်တွန်းခဲ့ဖူးသည်။

လူ့သဘာဝကို စာကြောစစ်ဆေး၍ ထွင်းဖောက်ရှုမြင်မိသမျှ သူသည် 'လူ့သဘာဝသည် ပင်ကိုအားဖြင့်ကောင်းသည်'ဟု ယူဆသည်။ ဤကောင်းသောသဘာဝသည် ပတ်ဝန်းကျင်လှုံ့ဆော်ရိုက်ခတ်မှုများကြောင့် ပျက်ယွင်းနေသည်။ ပျောက်ဆုံးနေသည်။ လူသား၏တာဝန်မှာ ဤပျောက်ဆုံးနေသော ကောင်းမြတ်သော အစစ်အမှန်သဘာဝကို ရှာဖွေရန်သာဖြစ်သည်။ မင်းမှအစ ပြည်သူအားလုံးသည် ကြင်နာမှုတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတို့ကိုသာ ရှေ့ထားအပ်သည်ဟု ဆိုခဲ့၏။

ဤသို့ရှုမြင်သည့်အတွက် တစ်ခါတစ်ရံ တပည့်သာဝကများသူ့အား စောဒကတက်ကြသည်လည်းရှိ၏။

တစ်ခါက တပည့်တစ်ဦးသည် မင်းစီးယပ်ရှိရာသို့လာ၍ ဝေဖန်၏။

"ဆရာ... ယခု ဆရာ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ် သဘာဝနှင့် ပတ်သက်၍ တချို့က လူ့သဘာဝသက်သက်သည် ကောင်းလည်း မကောင်း၊ ဆိုးလည်းမဆိုးဟု ဆိုနေကြသည်။ တချို့ကလည်း လူ့သဘာဝသည် ပင်ကိုမွေးဇာတိအားဖြင့် ကောင်းဆိုး မဆိုသာသော်လည်း ကောင်းအောင်ဆိုးအောင် ပြုပြင်၍ကား ရသည်ဟု ဆိုလေသည်။ တချို့မူကား လူ့သဘာဝသည် ပင်ကိုအားဖြင့် လုံးဝမကောင်း ဆိုးယုတ်သည်ဟု ဆိုနေကြ၏။ ယခုမူ ဆရာက လူ့သဘာဝသည် ပင်ကိုအားဖြင့် အလွန်ကောင်းသည်ဟု ဆိုသည်မှာ ဆရာသာမှန်၍

ကျန်သောအယူအဆတို့ မှားသည်ဟု ဆိုလိုပါသလား"ဟုမေးရာ မင်းစီးယပ်က ဤသို့ပြန်ဖြေသည်။

"လူ့မှာ ကောင်းရာကောင်းကြောင်းဘက်သို့သာ ယိုင်ညွတ်သော စိတ်စေတသိက်တို့ဖြင့် ပြည့်လျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လူ့သဘာဝသည် ကောင်းသည်ဟု ငါကဆိုသည်။ အကယ်၍ လူသည် မကောင်းမှုကို ပြုလုပ်ကြစေဦး၊ အမှန်မှာ ထိုသို့ပြုလုပ်ရခြင်းသည် လူတို့၏ ပင်ကိုအခြေခံသဘာဝနှင့် မဆိုင်ချေ။ လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ ကြင်နာထောက်ထားသည့်စိတ် ရှိကြသည်။ ဟိရိဩတပ္ပတရား ရှိကြသည်။ ရိုသေလေးစားတတ်မှု အမှားအမှန်ကို အသိအမှတ်ပြုမှုများလည်းရှိကြသည်။ ဤစေတသိက်များကို အကြောင်းပြု၍ လူမှာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၊ ကြင်နာခြင်းတရား၊ သမာဓိပညာတို့ ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ ဤပါရမီတို့သည် အပြင်ပက ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြသည်လည်းမဟုတ်၊ ဤတရားတို့သည် ငါ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင်း၌ အမြဲတစေရတနာများအဖြစ် အစဉ်ကိန်းဝပ်နေသောတရားများသာ ဖြစ်ကြသည်။ ယခု ငါရှုမြင်သော အမြင်နှင့် ခြားနားသောအမြင်တို့သည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်မကြည့်တတ်သောအမြင်များသာ ဖြစ်ကြသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ရှာလျှင်တွေ့၊ မေ့လျှင် ပျောက်တတ်သည်ဆိုသည့် စကားမျိုးပင် ဖြစ်သည်ဟု ပြန်ဖြေလေသည်။

အမှန်အားဖြင့် ယခုဖြစ်ပွားလျက်ရှိသော အငြင်းပွားမှုသည် အဆုံးမရှိဖြစ်နေခြင်းမှာ လူ့သဘာဝ၏ ကောင်းမြတ်ခြင်းဆိုရာ၌ ကောင်းမြတ်ခြင်းသဘောကို လေ့လာသည်ထက် လူ့သဘာဝကိုသာ ပို၍အလေးပေးစဉ်းစားနေကြခြင်းမှာ လမ်းလွဲလျက်ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ စင်စစ် ကောင်းမြတ်ခြင်းဆိုသောပုဒ်ကို ဦးစားပေး၍ ဝေဖန်သုံးသပ်ခြင်းသည် ပို၍အကျိုးများပေမည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်မှာကဲ့သို့ပင် မင်းစီးယပ်လက်ထက်မှာလည်း ကောင်းမြတ်ခြင်းသဘော အယူအဆသည် လူ့သဘာဝနှင့် သဟဇာတဖြစ်မှုကို [illegible] ဆိုဟန်ရှိသည်။ လူ၏ဝမ်းဗိုက်ကို ဥပါဒ်ဖြစ်စေသောအစားအစာသည် မ[illegible] သောအစားအစာဖြစ်သည်။ မြက်ခြောက်သည် နွားမြင်းတို့အတွက် [illegible] သော အစားအစာဖြစ်၏။ သို့သော် လူအတွက် မကောင်း[illegible] အကြောင်းမှုကား လူ့သဘာဝနှင့် မကိုက်ညီ မဆီလျော်သောကြောင့် ဖြစ်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အလားတူပင် တစ်ရက်တွင် (၂၄)နာရီရှိသည့်အနက် (၂)နာရီလောက်သာ အိပ်နားအပန်းဖြေခွင့်ရှိသောဘဝမျိုးလည်း ကောင်းမွန်သောဘဝမျိုးလည်းမဟုတ်ချေ။ အကြောင်းမူကား လူ့သဘာဝနှင့်မကိုက်ညီခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ မူဝါဒများ စည်းစနစ်များကိုလည်း အထက်က ချမှတ်ပြထားသော အခြေခံပေါ်တွင် တည်ဆောက်နိုင်ပေသည်။ လူ့သဘာဝကို ဆွေးနွေးကြတိုင်း မင်းစီးယပ်က ထောက်ပြလေ့ရှိသည်မှာ လူတိုင်းလူတိုင်းတွင်ရှိသော နား၊ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်တို့သည် တူညီကြသလို လူသားတို့သည် 'အကြိုက်'၊ 'မကြိုက်' စသည် အာရုံခံစားမှုများမှာလည်း တူညီနေကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း တူညီသော ကိုယ်ကျင့်တရားမျိုး ရှိသည်ကို သူတို့၏စိတ်က လက်ခံပြီးသားဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

တစ်နည်းဆိုသော် မင်းစီးယပ်စိတ်ထဲတွင် ကောင်းမြတ်ခြင်းသဘောကို ပြောတိုင်း ကောင်းမြတ်ခြင်းသည် လူ့သဘာဝနှင့်အတူတူဟု ယူဆထားပြီးဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းစီးယပ် အတွေးအခေါ်များ၌ ကိုယ်ကျင့်တရားပညာနှင့် စိတ်ပညာသည် လွန်စွာနီးစပ်လျက်ရှိပေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ လူ့သဘာဝအမြင်များကို လေ့လာတင်ပြရာ၌ သူ၏စိတ်ပညာသဘောတရားများကိုပါ ထည့်သွင်းမဖော်ပြလျှင် ပြည့်စုံမည်ဟု မထင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ဤအခန်းမှာပင် သူ၏စိတ်ပညာသဘောတရားအချို့ကိုပါ ဆက်လက်တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မင်းစီးယပ်အကြောင်းကို အကျယ်တဝင့် လေ့လာတင်ပြခဲ့ဖူးသော အနောက်တိုင်းမှ ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ အိုင် အေ ရစ်ချာ့(ဒ်)က မင်းစီးယပ်၏ စိတ်ပညာသဘောတရားအချို့သည် 'ဆန်ဂမန်ဖရော့(ဒ်)'၏ ပညာပေးညွှန်ပြမှုဆိုသော စိတ်ပညာသဘောတရားများကို ရှေ့ဆောင်လမ်းပြပြုခဲ့သည်။ (ဝါ) ဖရော့(ဒ်)ထက် စောစွာကပင် တွေးမြင်နိုင်ခဲ့သည်ဟု မှတ်ချက်ပြုထားလေသည်။ ရစ်ချာ့(ဒ်)ကပင် ကျွန်ုပ်တွေ့ဖူးသော စိတ်ပညာရှင် (ဆိုင်ခီယက်ထရစ်) အချို့က မင်းစီးယပ်၏ စိတ်ပညာသဘောတရားများကိုဖတ်ပြီး ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် ယခုခေတ် ဆိုခီယက်ထရီးခေါ် စိတ်က ခွဲခြမ်းစိစစ်မှုပညာမှ သီဝရီအချို့ကို ကြိုတင်၍ ရှေးအခါကပင် တင်ပြနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်ဟု

ဆိုဖူးကြောင်း။ မင်းစီးယပ်၏ စိတ်ပညာသဘောတရားများကို အကုန်အစင်နားလည်ရန်မှာလည်း ခက်ခဲလှကြောင်း၊ မင်းစီးယပ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း စိတ်သဘောကို ဖော်ပြရန် မိမိသုံးနှုန်းထားသော ဝေါဟာရများကို နားလည်အောင် ရှင်းပြဖို့ရာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ဆိုထားရာ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်သုံး ဝေါဟာရများသို့ ဘာသာပြန်ယူပါက မင်းစီးယပ်စိတ်ထဲရှိသည့် အယူအဆများစွာ အလှမ်းဝေးသွားဖွယ်ရှိသည်ဟုလည်း မှတ်ချက်ပြုထားပြန်သည်။

မင်းစီးယပ်သည် စိတ်ပညာဆိုင်ရာ ဒွိတ္တဝါဒကို လက်ခံသူဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လူတွင် **ခံစားမှုသဘာဝစိတ်နှင့် ဆင်ခြင်မှုသဘာဝစိတ်များ** အထင်အရှားရှိသည်ဟူသောအချက်ကို လက်ခံခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထိုနှစ်မျိုးတွင် တစ်ခုကောင်းမြတ်ပြီး တစ်ခုကဆိုးယုတ်သည်ဟု မင်းစီးယပ်က ဆိုလိုသည်မဟုတ်။ သို့ရာတွင် ဆင်ခြင်မှုသဘာဝစိတ်၌ ထိန်းချုပ်မှုရှိသည်ဟူ၍ကား သူယုံကြည်သည်။

အကယ်၍ ဆင်ခြင်မှုသဘာဝစိတ်ကိုသာလျှင် ကောင်းစွာဖွံ့စည်း၍ တည်ဆောက်မှုရှိမည်ဆိုပါက ယင်းစိတ်က ခံစားမှုသဘာဝစိတ်ကို ကွပ်ကဲထိန်းချုပ်နိုင်သည်။ အကယ်၍ ခံစားမှုသဘာဝကသာ လွန်စွာစုစည်းကျစ်လျစ်၊ သိပ်သည်းမာကျောလာမည်ဆိုပါက (ထိုအခါမျိုးတွင်) ဆင်ခြင်မှုသဘာဝစိတ်၏ ကွပ်ကဲမှုကို ခံစားမှုသဘာဝစိတ်က ပယ်လှန်လာတတ်သည်။

မင်းစီးယပ်၏ သဘောတရားအရ လူတို့၏ ခံစားမှုသဘာဝစိတ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည်ဆိုသော်လည်း ယင်းစိတ်ကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်နည်းဖြင့် ဖိနှိပ်၍ မရစကောင်းပေ။ အကယ်၍ ဤခံစားမှုသဘာဝစိတ်ကို ဆီလျော်သင့်မြတ်အောင် ကျုံးသွင်းနိုင်ပါက ကိုယ်ကျင့်တရားဘက်တွင် ထိခိုက်ဖို့ဝေးစွ များစွာအထောက်အကူပြုသည့် စိတ်ဓာတ်အင်အားတစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်သည်ဟုလည်း သူ၏ အတွေးအမြင်များတွင် ဖော်ပြထားလေသည်။ ထို့ကြောင့် လူတို့၏ ခံစားမှုသဘာဝစိတ်ကို ကောင်းစွာပျိုးထောင်ရေးသည် အလွန်အရေးကြီးသည်ဟုလည်း သူယုံကြည်ခဲ့ပေသည်။

လူသည် မိမိ၏လိုအင်ဆန္ဒများကို နည်းနိုင်သမျှနည်းအောင် ကြိုးစားတည်ဆောက်ရမည်။ အကြင်သူတစ်ဦးသည် ဤလောက၌ ရည်မှန်းချက်အမြောက်အမြား ထားနေမည်ဆိုပါက သူသည် စိတ်တည်ငြိမ်မှုနှင့် [illegible] သထက်ဝေးသွားရုံသာမက နောက်ဆုံးတွင် မိမိရည်မှန်း[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုခုကို ပေါက်မြောက်ဖို့ပင် မလွယ်တော့ပေဟု ဆိုလေသည်။ သို့ရာတွ
မင်းစီးယပ်သည် လိုအင်ဆန္ဒကို ဆိုးယုတ်သောစိတ်ဟု ဆိုလိုခြင်းမဟုတ်ချေ

တစ်ခါက မင်းစီးယပ်နှင့် လီယန်ဘုရင်တို့ တွေ့ဆုံစဉ် လီယန်ဘုရ
က ဝန်ခံဖူးသည်။ မိမိသည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ သင်ကြားချက်များကို လိုက်န
နိုင်သူ မဟုတ်ခဲ့ပေ။ အကြောင်းမူကား မိမိမှာ အာရုံထွေပြားလျက်ရှိ၏။
မိမိသည် ဂီတကိုလည်းကောင်း၊ စီးပွားချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ကာမ
လည်းကောင်း ခုံမင်သူသာဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံခဲ့၏။ ထိုအခါ မင်းစီးယပ်က
ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည် သဘာဝအလျောက်ဖြစ်ပေါ်သော အာသာဆန္ဒများသာ
ဖြစ်ကြသည်။ အကယ်၍ မင်းကြီးသည်သာ သဘာဝတရားကပေးထားသော
ကြင်နာထောက်ထား သနားငဲ့ညှာမှုဘက်သို့ ကိုင်းညွတ်မည်ဆိုပါက ယင်
ဆန္ဒတို့သည်ပင် မကောင်းမှုများ မဟုတ်ကြရုံသာမက ကောင်းမြတ်မှုများ
ဖြစ်လာနိုင်သည်ဟု ပြောပြခဲ့လေသည်။ ဤဆန္ဒတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်
မြေတောင်မြှောက်ပေးခြင်းအားဖြင့် မိမိတိုင်းပြည်ကို ကာကွယ်ရမည်။ တိုင်း
သူပြည်သားများနှင့်တကွ မိမိကိုယ်တိုင်က ဤဆန္ဒများကို ကောင်းစွာအသုံး
ချပြီး ဂီတကိုလည်း အရသာခံပါ။ တိုင်းနိုင်ငံ ချမ်းသာစီးပွား တိုးတက်
များပြားအောင်လည်း လုပ်ပါ။ အလားတူစွာ မိမိကိုယ်တိုင်က ကာမဂုဏ်
ခံစားသကဲ့သို့ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံး အိမ်ထောင်ပြု၍ ခံစားခွင့်ပြုပါဟု
ဆိုလေသည်။

တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ မိုးဇူးကမူကား ခံစားမှုကို
သုတ်သင်ရမည်ဟု ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့်တကွ သူ၏နောက်လိုက်
တပည့်များ၏ အတွေးအမြင်များ၌ လူတို့တွင်ရှိသော ခံစားမှုသဘာဝစိတ်ကို
ဖျောက်ဖျက်ရမည်ဆိုသည်မှာ ဖြစ်လည်းမဖြစ်နိုင်။ လိုလားအပ်သောသဘော
ထားလည်း မဟုတ်ဟု ရှုမြင်ခဲ့ကြလေသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များအမြင်အရ ခံစားမှု
စိတ်ကို လျော်ကန်သင့်မြတ်စွာ သုံးတတ်လျှင် လူတို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရား
ကောင်းမွန်မှု၌ များစွာ အထောက်အကူပြုနိုင်သောအရာဖြစ်သည်ဟု မြင်
ကြသည်။

ထို့ကြောင့် မင်းစီးယပ်နှင့် အပေါင်းပါ ကွန်ဖြူးရှပ်၏တပည့်များ
သည် မိုဇူးသင်ကြားခဲ့သော 'ဩကာသလောကအလုံးနှင့်အမျှ ဖြစ်သော
မေတ္တာ'ဆိုသောသဘောကို နားမလည်ကြပေ။ သူတို့အဖို့ ကြံ့ကြံ့ခိုင်နိုင်
သော စိတ်ဓာတ်ကို မွေးယူရသည်ဟုသာ နားလည်သည်။ လူတစ်ဦးသည်

စီးပွားရေးပျက်ကပ်နှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ၌ ကောင်းစွာ ကြံ့ကြံ့ခိုင်နေနိုင်
ရေးသည် သူ၏ 'ပညာ'အပေါ်တွင် တည်သည်ဟု မြင်သည်။

'ပညာရေး'ဆိုသည်မှာလည်း တခြားမဟုတ် ကိုယ်ကျင့်တရား
ကောင်းမွန်အောင် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု မင်းစီးယပ်က
သွန်သင်ညွှန်ပြခဲ့၏။ ဤသို့ပြုစုပျိုးထောင်ရာ၌ လူသား၏ ပင်ကိုသဘာဝကို
မြဲမြံစွာ ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ရေးသည် အဓိကရည်မှန်းချက် ဖြစ်ပေသည်။

မင်းစီးယပ်က–

"လူနှင့်ကြက်ငှက်တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခြားနားမှုမှာ တခြားမဟုတ်၊
မိမိ၏သဘာဝအနေအထားကို ပယ်မှု မပယ်မှုဆိုသည့် အချက်
ကလေးသာဖြစ်၏။ လူသားစင်စစ်တို့သည် လူ့သဘာဝကို ထိန်းသိမ်း
နိုင်သူများဖြစ်၏။ ထိုထက်ကဲ၍ ကြီးမြတ်သူတို့ကား မိမိတို့၏
ကလေးဘဝက နလုံးသားမျိုးကို မပျောက်မပျက် ထိန်းသိမ်းထား
သူများဖြစ်ကြ၏ဟုလည်း ပြောကြားခဲ့ဖူးသည်။"

ထို့ကြောင့် ခြုံ၍သုံးသပ်ကြည့်ပါက မင်းစီးယပ်နှင့် ကွန်ဖြူးရှပ်တို့
၏ အတွေးအမြင်များ၌ လူ့သဘာဝအမြင်နှင့် စိတ်ပညာသဘောတို့၌သာ
အနည်းငယ်ကွာခြားမှုကလေးများ ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

မင်းစီးယပ်၏ လူ့သဘာဝအမြင် စိတ်ပညာသဘောတို့သည် သူ၏
ကိုယ်ကျင့်တရား ပညာအမြင်တို့နှင့်သာ ဆက်စပ်နေသည်မဟုတ်။ သူ၏
နိုင်ငံရေးအမြင်၊ နိုင်ငံရေးသဘောတရားတို့နှင့်လည်း ဆက်စပ်နေသည်ကို
တွေ့ရပေသည်။

ထို့ကြောင့် မင်းစီးယပ်အကြောင်းကို အဆုံးမသတ်မီ သူ၏ နိုင်ငံရေး
သဘောတရားအမြင်များကိုပါ ဆက်လက်လေ့လာသင့်ပေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ နိုင်ငံရေးသဘောတရားအမြင်

ဤအခန်းတွင် သူ၏နိုင်ငံရေး၊ တရားဥပဒေရေး၊ စီးပွားရေး စသည်
တို့နှင့် ပတ်သက်သော လောကအမြင်တို့ကို မဖော်ပြမီ ထိုခေတ် လူ
စနစ်အရ မင်းစီးယပ်သည် နိုင်ငံအုပ်ချုပ်သူ မင်းအစိုးရနှင့် တွေးခေါ်ရှင်တို့၏
ဆက်ဆံရေးအပေါ် သူထားသည့်သဘောထားအချို့ကို ဦးစွာ
ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းစီးယပ်၏စိတ်တွင် ပညာရှင်တစ်ဦးသည် ဘုရင့်ရှေ့မှောက်သို့ အာဏာနှင့် ဆင့်ခေါ်သောကြောင့် အစားရောက်ရသည်ဆိုလျှင် ပညာရှင်တို့၏ သိက္ခာကျလွန်းသည်ဟု အောက်မေ့ယုံကြည်သည်။ 'ချီ'ပြည်နယ်တွင် နေထိုင်စဉ်က ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်ကလေးတစ်ခုကို ကြည့်မည်ဆိုက သူ၏သဘောထားကို ပို၍သိသာသည်။ တစ်နေ့တွင် မင်းစီးယပ်သည် နန်းတော်သို့သွားရန် အသင့်ဖြစ်နေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဘုရင့်နန်းတော်ထဲက တမန်ရောက်လာ၏။ ဘုရင်သည် မင်းစီးယပ်အား နန်းတော်သို့ ဆင့်ခေါ်လို၏။ သို့ရာတွင် သူ၏စိတ်ဓာတ်ကိုသိသောကြောင့် မိမိသည် ဆရာမင်းစီးယပ်ထံသို့ လာမည်ပြုပြီးကာမှ များစွာနေထိုင်မကောင်းသောကြောင့် မလာနိုင်သည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန်နှင့် အကယ်၍ ဆရာမင်းစီးယပ်ကသာ နန်းတော်သို့ကြွလာနိုင်မည်ဆိုပါက များစွာပင် နှစ်ထောင်းအားရရှိလှမည်ဖြစ်ကြောင်း စာတွင်ပါရှိသည်။ ထိုစာကို ဖတ်ပြီးသောအခါ မင်းစီးယပ်သည် နန်းတော်သို့ မူလကသွားရန်လုပ်ထားပြီး အစီအစဉ်ကိုပင် ဖျက်လိုက်သည်။ ပြီးမှ မိမိလည်း နေထိုင်မကောင်းသောကြောင့် နန်းတော်သို့မလာနိုင် ပြန်ကြားလိုက်သည်။ ဤသို့ပြန်ကြားပြီး နောက်တစ်နေ့မှာပင် တခြားတစ်နေရာသို့ ခရီးလှည့်လည်ထွက်ခွာသွားသည်။ ထိုအခါ ဘုရင့်နန်းတော်မှ မင်းစီးယပ်ထံသို့ မင်းစီးယပ်၏ရောဂါကို ကုသရန် သမားတော်တစ်ဦးကို စေလွှတ်ပေးလိုက်သည်ဆို၏။ ဤအကြောင်းကိုသိသော မင်းစီးယပ်၏ တပည့်သားချင်းတစ်ယောက်သည် သူရှိရာအရပ်သို့ ရောက်လာပြီး အကြောင်းစုံပြောပြကာ မင်းစီးယပ်အား အိမ်သို့ပြန်မလာဘဲ တခြားတစ်နေရာသို့ ထွက်သွားတိမ်းရှောင်နေရန် လိုက်ပြောရသည်ဆို၏။ မင်းစီးယပ်လည်း လွတ်ရာအရပ်သို့ ထွက်သွားတိမ်းရှောင်နေလေသည်။

မင်းစီးယပ်သည် မိရိုးဖလာဆက်ခံသော အစိုးရစနစ်မျိုးကို ဆန့်ကျင်ရာ၌ ကွန်ဖြူးရှပ်ထက်ပင် ပြင်းထန်သေးသည်။ ဤသဘောထားကို ထုတ်ဖော်လိုသည့်အတွက် မင်းစီးယပ်သည် ဒဏ္ဍာရီထဲမှ 'ယောင်'ဘုရင်မင်းမြတ်အကြောင်းကို အခါခပ်သိမ်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ 'ယောင်'ဘုရင်သည် သူလွန်သောအခါ ထီးနန်းရိုက်ရာကို သားဖြစ်သူအား ဆက်ခံခွင့်မပြုဘဲ နိုင်ငံတော်ထဲတွင် အတော်ဆုံး အထက်မြက်ဆုံးဖြစ်သော လယ်သမား 'ရှွန်း'ဆိုသူအား ရွေးချယ်၍ ထီးနန်းကို လွှဲအပ်ခဲ့ဖူးသည်ဆို၏။ တစ်ခါက

လည်း 'ချီ'ဘုရင်အား မင်းစီးယပ်က တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မှုအာဏာကို အုပ်ချုပ်တတ်သူတို့လက်သို့ လွှဲအပ်ပေးသင့်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့လေသည်။ ထို့ပြင် ရှင်ဘုရင်လုပ်သူက တကယ်တမ်း အုပ်ချုပ်မှုဘက်၌ စွမ်းစွမ်းတမံဆောင်ရွက်တတ်သူတို့ အုပ်ချုပ်နေစဉ် အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စများ၌ ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်ခြင်းသည် ကျောက်သွေးအတတ်ကို အလွန်ကျွမ်းကျင်သူအား ကျောက်ကိုမည်သို့သွေးရသည်ဟု ဝင်ရောက်စွက်ဖက်ပြောသည်နှင့် သာ တူကြောင်းလည်း ပြောသေးသည်။

မင်းစီးယပ်သည် နန်းမွေ (ဝါ) အစိုးရအာဏာကို သားစဉ်မြေးဆက် အစဉ်အလာအရ ဆက်ခံခြင်းမျိုးကို မလိုလားသော်လည်း မိမိကိုယ်တိုင်က အခွင့်ထူးခံအတန်းအစားကလာသူပီပီ ပဒေသရာဇ် မြေရှင်စနစ်ကိုမူ လိုလားထောက်ခံခဲ့သူဖြစ်လေသည်။ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို မင်းစီးယပ်၏ ဆရာဖြစ်သူ ကွန်ဖြူးရှပ်လည်း ထောက်ခံအားပေးခဲ့လေသည်။

ဤသို့ ပဒေသရာဇ်စနစ်ကို လိုလားသူဖြစ်သော်လည်း သူ၏တစ်ကိုယ်တော်ဝါဒကြောင့် သူသည် မင်းပင်ဖြစ်စေ အပြစ်ရှိလျှင် အပြစ်ရှိသည့်အတွက် အပြစ်ဒဏ်ခံထိုက်ကြောင်း ဖွဲ့ချက်တင်ခဲ့၏။

လီယန်ဘုရင်အား မင်းစီးယပ်က မေးဖူးသည်။

"အရှင်မင်းကြီး လူတစ်ဦးအား တင်းပုတ်နှင့် ရိုက်နှက်သတ်သေခြင်းနှင့် မုတ်ဆိတ်ရိပ်ဓားဖြင့် လှီးဖြတ်သတ်၍ သေခြင်းသည် မည်သို့ခြားနားပါသနည်း"ဟုမေးရာ ဘုရင်ကြီးက– "တစ်စုံတစ်ရာ ခြားနားမှုမရှိပါ"ဟု ဖြေလေသည်။ ထိုအခါ မင်းစီးယပ်က– "အလားတူပင် ဤသို့သတ်ဖြတ်ခြင်း၌ မုတ်ဆိတ်ရိပ်ဓားနှင့် အစိုးရတို့၏ ပြုမူပုံသည်လည်း မခြားနားပေ။ အစိုးရတို့ ညံ့ဖျင်းသောကြောင့် တိုင်းသူပြည်သားကို သတ်သည်မည်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရင်သည်လည်း လူသတ်သမားပင် ဖြစ်သည်"ဟု ရဲဝံ့စွာဆိုလေသည်။

ချီဘုရင်နှင့် ဆုံမိသောတစ်နေ့တွင်လည်း မင်းစီးယပ်က ဤသို့ အပြင်းအထန်ဆိုရာ ဘုရင်လည်း သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ မေးသည်။

ဘုရင်က ရှန်မင်းဆက်၏ နောက်ဆုံးမင်းတစ်ပါးဖြစ်သော [illegible] ဘုရင်ကို သူ့တိုင်းသူပြည်သားတစ်ဦးက သတ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်[illegible] ဤသို့မှန်လျှင် ထိုပြည်သား၏အပြုအမူသည် မှန်ကန်သော[illegible] သည်ဟု ဆိုမည်လားဟုမေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခါ မင်းစီးယပ်က "မှတ်တမ်းများအရတော့ ဒီအတိုင်းပင် ကြားဖူးသည်"ဟု ဖြေသည်။ ထိုစကားကိုကောက်၍ ဘုရင်က မေးပြန်သည်။ "ကောင်းပြီ သို့ဆိုလျှင် ပြည်သူပြည်သားတစ်ဦးက အချုပ်အချာအာဏာပိုင်ကို သတ်သင့်သလော"ဟု ထပ်ဆင့်မေး၏။ ဘုရင်၏စိတ်ထဲတွင်လည်း ဤတစ်ကြိမ်တွင်မှ မင်းစီးယပ်အား ချောင်ပိတ်မိအောင် ပြောနိုင်ပြီဟု မှတ်လိုက်မိသည် ထိုအမေးကို မင်းစီးယပ်က အလွယ်တကူဖြေသည်။

"အရှင်မင်းကြီး ပါရမီဓာတ်ခံတရား မင်္ဂလာတရားတို့ကို ချိုးဖောက်တတ်သူသည် လူတွင်လူစဉ်တုံးသူဖြစ်ပါသည်။ အလားတူ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မထီလေးစားပြုသည်လည်း ကြမ်းကြုတ်သော လူယုတ်မာမည်ပါသည်။ ဤလောကတွင် လူစဉ်တုံးသူ ကြမ်းကြုတ်သူ လူယုတ်မာကို လူဟုမဆိုသာ၊ အကောင်တစ်ကောင်ဟုသာ ဆိုရပါမည်။ ကျွန်ုပ်ကြားဖူးသည်မှာ 'ချောင်'ဆိုသည့် အကောင် တစ်ကောင်ကို သတ်ပစ်လေဖူးသည်ဟူ၍သာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် တိုင်းပြည်၏ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင်ကို သတ်ပစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်မကြားဖူးပါ"ဟု ပြန်ဖြေလိုက်လေသည်။

ရှေးကျသော တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များအနက်တွင် မင်းစီးယပ်အား တရားဥပဒေကြီးစိုးအောင် အဆောင်ရွက်နိုင်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုသော် မှားမည်မထင်ပေ။ မင်းစီးယပ်ကို လေ့လာကြည့်သောအခါ သူသည် နောက်ပိုင်းက နေ၍ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်သည် မည်သို့ဖြစ်ထိုက်သည်ကို စီမံခန့်ခွဲကြိုးဆွဲချင်သူအဖြစ် တွေ့ရ၏။

မင်းစီးယပ်၏ နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်များ၏ အခြေခံအယူအဆကို အလွယ်ဆုံးဖော်ပြရလျှင် "ပါရမီသည် အောင်မြင်မှုကို ပေးစွမ်းသောအရာ ဖြစ်သည်"ဟု ဆိုရပေမည်။

လီယန်ပြည်နယ်ဘုရင်သည် မင်းစီးယပ်အား တွေ့စဉ်အခါက ဤသို့ ပြောဆို၏။ "ကျွန်ုပ်၏ နိုင်ငံတော်သည် ကျွန်ုပ်မအုပ်စိုးမီကဆိုလျှင် ကြီးကျယ်ခိုင်ခန့်လှ၏။ ကျွန်ုပ်အုပ်စိုးသည့်အချိန်မှစ၍ တစ်စတစ်စ ကြုံလိုလာ၏။ အိမ်နီးနားခြင်းနိုင်ငံတို့ကလည်း ရန်စ စစ်ပြုကာ နိုင်ငံတော်၏နယ်မြေများကို အပိုင်းပိုင်းဖဲ့ထုတ်ယူကုန်ကြပြီ။ ကျွန်ုပ်၏သားတော်လည်း ဤစစ်ပွဲများအတွင်းမှာပင် ကျဆုံးခဲ့ရပြီ။ ယခု ကျွန်ုပ်သည် ဤရန်ကြွင်းရန်စကို ချေလိုသည်။ ကျွန်ုပ်ဘာလုပ်သင့်သည်ကို အကြံဉာဏ်ပေးပါ"ဟု ဆိုသည်။

ထိုအခါ မင်းစီးယပ်က အလွန်သေးငယ်သော နိုင်ငံလေးပင်ဖြစ်စေ တရုတ်ပြည်ကြီးတစ်ခုလုံးကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်နိုင်ကြောင်းပြ၍ ဤသို့ပြောဆိုသည်။

"အကြင်မင်းကြီး အရှင်မင်းကြီးသည် ပြည်သူတို့အားကြင်နာသော အစိုးရမျိုးကို ပေးပါလော့၊ ကြီးသောအမှုကို ငယ်စေ၍၊ ငယ်သောအမှုကို ပ လပ်စေပါလော့။ ကြီးလေးသော အခွန်အတုပ်ကိုလည်း လျှော့နိုင်သမျှလျှော့၍ ငယ်စေပါလော့။ တန်ခိုးအာဏာရှိသူတို့ကိုလည်း သနားငဲ့ညှာခြင်းတရား၊ ရိုးသားခြင်းတရား၊ မိဘမေတ္တာတရား၊ သစ္စာတရားတို့ကို များစေပါလော့။ သို့ဖြင့် အိမ်တွင်းမှာလည်း ကြီးသူကို ငယ်သူက ရိုသေလေးစားစေ။ အိမ့်အပြင်မှာလည်း အုပ်ချုပ်သူကို အုပ်ချုပ်ခံသူများက ရိုသေလေးစားစေရပါမည်။ ထိုအခါ အရှင်မင်းကြီး နိုင်ငံတော်တွင်းရှိ စစ်မှုထမ်းများသာမက တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံးသည် တစ်ပါးရန်သူကို လှေခွက်ချည်းကျန် အလံမလဲစိတ်ဖြင့် အားမာန်ဖွဲ့တို့ဖြင့်ခဲ၍ တိုက်ကြပါလိမ့်မည်"ဟု အကြံဉာဏ်ပေးလေသည်။

ဤသို့အကြံဉာဏ်ပေးရာ၌ မင်းစီးယပ်၏ အတွေးအမြင်တို့သည် စိတ်ကူးယဉ်ဆန်လွန်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ သူ့အမြင်တွင် စစ်တပ်တစ်တပ်၏ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှု ကိုယ်ကျင့်ကောင်းမှုသည် လက်နက်အင်အားထက်ပို၍အရေးကြီးသည်ဟု ဆိုရာရောက်နေပေတော့သည်။ ဤသို့ဆိုလိုခြင်းမှာလည်း မင်းစီးယပ်ဘက်ကကြည့်လျှင် မှန်သည်။ မင်းစီးယပ်သည် စစ်မုန်းသူဖြစ်သည်။ စစ်မုန်းသူဆိုရာတွင်လည်း မတရားသောစစ်ကို ဆိုလိုသည်။ တရားသောစစ်မျိုးကိုမူ မင်းစီးယပ်သည် ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိချေ။

တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သောမင်းတို့သည် တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ကြည်ညိုမှုကို မရလျှင် စစ်ဖြစ်သောအချိန်သည် ထိုတိုင်းသူပြည်သားတို့သည် မိမိဘက် တိုက်ပေးကြလိမ့်မည်ဟု မမှတ်ယူအပ်ကြောင်းကိုလည်း ပြောကြားခဲ့၏။ တစ်နည်းဆိုလျှင် တိုင်းသူပြည်သားများအပေါ်၌ ကြင်ကြင်နာနာ ပြုမူသော မင်းအစိုးရသူများသည် အရေးကြုံသောအခါ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ သစ္စာရှိစွာ ထောက်ခံမှုကို ရကြမြဲဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

တရုတ်ပြည်သူတို့၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုပညာ သမိုင်းတစ်[illegible] လုံးတွင် တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏ စီးပွားရေးအပိုင်းကို မင်းစီးယ[illegible] အရေးပေးစဉ်းစားခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကား မရှိသလော[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်သောမင်းတစ်ပါးသည် တိုင်းသူပြည်သားတို့ကို ကောင်းစားစေချင်သည်။ ချမ်းသာကြွယ်ဝစေချင်သည်။ သာယာငြိမ်းချမ်းစေချင်သည်ဆိုရုံမျှဖြင့် မပြီးသေးချေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ စီးပွားရေးဘဝ ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ဘယ်သို့လုပ်မည်ဆိုသည့် လက်တွေ့နည်းလမ်းအစီအစဉ်များ ရရှိပေမည်။ တစ်ခါက မင်းတစ်ပါးအား အကယ်၍ အစိုးရကောင်းတစ်ခုကို လက်တွေ့ထူထောင်လိုလျှင် မိမိတိုင်းပြည်၏ လယ်ယာမြေများကို ပြန်လည်တိုင်းတာစစ်ဆေးသည့် စစ်တမ်းများလုပ်ရမည်။ လယ်ယာမြေများကို စနစ်တကျ အကွက်ရိုက်၍ အညီအမျှ ခွဲဝေရမည်။ အိမ်ထောင်တစ်ခုလျှင် လယ်ရှစ်ကွက်ပေးရမည်။ တစ်ဖန် အိမ်ထောင်အဖွဲ့တစ်စုတွင် ရှစ်အိမ်ထောင်ပါဝင်ပြီး လယ်များကို ပေါင်းစုလုပ်ကိုင်ရမည် စသည်ဖြင့် လယ်ယာမြေစီမံကိန်းများကိုပင် မင်းစီးယပ်လက်ထက်တွင် ချမှတ်ခဲ့ဖူးလေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ စီးပွားရေးသဘောတရားအချို့မှာ ခေတ်မီသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ လယ်ယာမြေများတွင် အသီးအနှံအမျိုးမျိုးခွဲ၍ စိုက်ပျိုးနည်း၊ သီးထပ်၊ သီးညှပ် စိုက်ပျိုးနည်းများ၊ စိုက်ပျိုးရေးနှင့်အတူ မွေးမြူရေးတို့ကိုပါ အကြံဉာဏ်ကောင်းများ ပေးသွားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့ထက်ပို၍ ထူးခြားမှတ်သားဖွယ်ကောင်းသော အချက်မှာ သစ်တောထိန်းသိမ်းရေးနှင့် ငါးမွေးမြူရေး စီမံကိန်းများဖြစ်သည်။

မင်းစီးယပ်၏ စီးပွားရေးသဘောတရားများသည် သဘောတရားသက်သက်မဟုတ် လက်တွေ့သဘောနှင့်ပါ ပေါင်းစပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အလားတူပင် သူ၏စီးပွားရေးသဘောတရားများသည် သူ၏ ကိုယ်ကျင့်တရားပညာအမြင်များနှင့်လည်း တစ်ဆက်တည်းဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူက ငတ်နေသူများကို ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်ရမည်ဟု မျှော်လင့်တောင့်တခြင်းမျိုးသည် အချည်းနှီးဖြစ်ကြောင်း၊ အူမ မတောင့်သရွေ့ သီလမစောင့်နိုင်ကြောင်းကို ထုတ်ဖော်ခဲ့သည်။ လူ့လောကတစ်ခုလုံးကို စီးပွားရေးဥပဒေသများက ချုပ်ကိုင်ချယ်လှယ်နေသည်ဟုချည်း မယူဆသော်လည်း လူတို့ကို ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းမွန်စေလိုလျှင် စီးပွားရေးဖူလုံအောင် လုပ်ပေးနိုင်ရမည်။ ပြည်သူတို့၏ စီးပွားဖူလုံမှုအတွက် ပညာပေးရန်လည်း လိုသည်။ လေ့လာရသမျှ တရုတ်ရာဇဝင်အထောက်အထားများအရ မင်းစီး

ယပ်လက်ထက်ကစ၍ တရုတ်ပြည်တွင် ပြည်သူ့ကျောင်းစနစ် ပေါ်ပေါက်ခဲ့လေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ နိုင်ငံရေးသဘောတရားများတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် ကောင်းမြတ်သောအစိုးရကို တမ်းတချက်များပါသည်။ သားစဉ်မြေးဆက်ဆက်ခံသောစနစ်ကို ပယ်လှန်ထားသည့်ပြင် ရဲရင့်သောတော်လှန်ရေးသဘောတရားများလည်း ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ နိုင်ငံရေးတွင် စီးပွားရေးသည်ပင် မဖြစ်ကြောင်းကို "အူမ,မတောင့်ဘဲ သီလမစောင့်နိုင်"ဆိုသော စကားဖြင့် ဖော်ပြခဲ့သည်။ လူမှုရေးတစ်ရပ်၏ ကျောရိုးသည် စီးပွားရေးစနစ်ဖြစ်သည်ကို မင်းစီးယပ် ကောင်းကောင်းသဘောပေါက် နားလည်ခဲ့သည်မှာ ထင်ရှား၏။

သူသည် ပြည်သူ့ဘက်တော်သားတစ်ဦးဖြစ်သည်ဆိုက မမှားပေ။

သူသည် သားစဉ်မြေးဆက် နန်းမွေဆက်ခံသောဝါဒကို ဆက်ကျင့်ရုံသာမက အကယ်၍ ဘုရင်တစ်ပါးသည် တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ဘဝ သာယာကြီးပွားအောင် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ခြင်းမရှိလျှင် ထိုမင်း ထိုအစိုးရမျိုးကို တော်လှန်ဖယ်ရှားပစ်ရမည်ဟုလည်း ခွဲခွဲမြဲမြဲ ယုံကြည်သူဖြစ်လေသည်။ အမှန်မှာ မင်းစီးယပ်၏ သဘောတရားတရ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်သောမင်းသည် အမွေဆက်ခံသူဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်ပါးသူဖြစ်ဖြစ် ပြည်သူလူထုက လိုလားနှစ်ခြိုက်သူဖြစ်ရမည်။ ပြည်သူ့အကျိုးကို တကယ်တမ်း သည်ပိုး ဆောင်ရွက်နိုင်သူဖြစ်ရမည်။ ဤအမြင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဒဏ္ဍာရီထဲမှ 'ယောင်'ဘုရင်သည် လယ်သမား'ရှွန်း'ကို နန်းအပ်ခဲ့သည့်ထုံးစံကို သူသည် အခါအခွင့်သင့်သလို ပြောဆိုတတ်သည့်ပြင် 'ယူ'ဘုရင်လက်ထက်တွင် 'ယူ'ဘုရင်သည် သူ၏အမတ်ကြီးတစ်ဦးအား နန်းမွေဆက်ခံစေလိုသော်လည်း လူထုက သူ၏သားတော်ကိုသာ လိုလားသောကြောင့် 'ယူ'ဘုရင် ကွယ်လွန်သောအခါ သားတော်သည်ပင် လူထုသဘောကျ နန်းတက်ခဲ့ကြောင်းကို သူက ထောက်ခံပြောဆိုသည်လည်းရှိပေသည်။

ဤနေရာ၌ မင်းစီးယပ်သည်လည်း ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် 'ရှေးထုံးကိုလည်း မပယ်နှင့်'ဆိုသော သဘောတရားကို လက်ကိုင်ထားသူဖြစ်[illegible] အထင်အရှားတွေ့ရသည်။

မင်းစီးယပ်သည် တရုတ်ပြည်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသော [illegible] ရှင်များအနက် မိုဇူးနှင့်လည်း ခြားနားသည်။ မိုဇူးသည် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အများအမှန် အဆိုးအကောင်းကို ယင်းအလုပ်ကရလာသည့် အမြတ်အစွန်း အကျိုးစီးပွားနှင့် တိုင်းရမည်ဟု ယုံကြည်သူဖြစ်၏။ သို့သော် မင်းစီးယပ်သည် အကျိုးမျှော်ဝါဒကို မနှစ်ခြိုက်ပေ။

ဟွီဘုရင် (လီယန်ပြည်နယ်ဘုရင်)နှင့် မင်းစီးယပ်တွေ့ကြစဉ်အခါက ဟွီဘုရင်က–

"လေးစားရပါသောဆရာ ဤမျှဝေးကွာလှမ်းသောအရပ်က ဤနန်းတော်သို့အရောက် ဆရာကြွလှမ်းလာခဲ့ရာ၌ ဆရာ့တွင် ကျွန်ုပ်၏ နိုင်ငံတော်အတွက် အကျိုးစီးပွားဖြစ်စေမည့် အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းများ ပါလာခဲ့သည်ဟု ကျွန်ုပ် များစွာမျှော်လင့်ယုံကြည်ပါသည်။ ဟုတ်ပါစ ဆရာ"ဟု မေးလေလျှင် မင်းစီးယပ်က ချက်ချင်းပင် စကားခွန်းတုံ့၍ ဤသို့ဆိုလေသည်။

"အရှင်မင်းကြီး အဘယ်အကြောင်းကြောင့် အကျိုးစီးပွားအစွန်းအမြတ်ကို အဓိကထား၍ ဆိုရပါသနည်း။ ကျွန်ုပ်တွင် အရှင်မင်းကြီးကို ပေးရန်မှာ ကြင်နာတရား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားက လွဲ၍ တခြားမပါပါ။ အကယ်၍ အရှင်မင်းကြီးက ကျွန်ုပ်နိုင်ငံအတွက် အကျိုးအမြတ်ဖြစ်မည့်အရာ ဘာလဲဟုမေးလျှင် အရှင်မင်းကြီး၏ မှူးကြီးမတ်ကြီးများက ကျွန်ုပ်တို့အိမ်ထောင်စုအတွက် အကျိုးအမြတ်ဖြစ်မည့်အရာ ဘာလဲဟု မေးကြပေတော့မည်။ ထိုအခါ သာမန် တိုင်းသူပြည်သားတို့ကလည်း မိမိတို့ကိုယ်ကျိုးစီးပွားဖြစ်မည့်အရာ ဘာလဲဟု ဆင့်ကဲဆင့်ကဲမေးကြပေတော့မည်။ ထိုသို့သော အကျိုးအမြတ်ကို မျှော်ကိုးသည့်စိတ်ဓာတ်များ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံး ပျံ့နှံ့သွားလျှင် အရှင်မင်းကြီး၏အသက်အန္တရာယ်ကိုပင် စိုးရိမ်ရသောအခြေသို့ ဆိုက်ရောက်လာမည် မလွဲပေ"ဟု မင်းစီးယပ်က ပြန်ဖြေလေသည်။

"ဤလောက၌ ကြင်နာသောသူသည် မိဘကို ပစ်ပယ်ရိုးထုံးစံမရှိသလို ဖြောင့်မတ်သောသူတို့သည်လည်း မိမိ၏အစိုးရသူတို့၏ အကျိုးကို ပစ်ပယ်သည်မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် အရှင်မင်းကြီးသည် အကျိုးအမြတ်ဆိုသည့် စကားကိုမဆိုပါနှင့် ကြင်နာခြင်းတရားနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ပွားများဖို့ကိုသာ အခါမလပ် ပြောပါတော့"ဟု လည်း တိုက်တွန်းခဲ့လေသည်။

တစ်ဖက်ကကြည့်လျှင် မင်းစီးယပ်၏အတွေးအမြင်တို့သည် အကျိုးမျှော်ဝါဒမဟုတ်ဆိုစေကာ သူ၏အယူအဆအရ ကြင်နာခြင်းတရား ပွားရမည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား ပွားရမည်ဆိုခြင်းမှာ ဤတရားတို့သည် ဘုရား ချက်၊ နတ်ကြိုက်ဖြစ်၍လည်းမဟုတ် (ဝါ) လောကဝဇ္ဇဟု ဆိုအပ်သော လုပ်မဖြစ်သောတရားများဖြစ်သောကြောင့်လည်း မဟုတ်ချေ။ ဤတရားတို့ကို ပွားများလျှင် ပြည်တွင်းစစ်နှင့် မင်းမဲ့ဝါဒ၊ တရားဥပဒေမဲ့ဝါဒများကို ကာကွယ်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

မင်းစီးယပ်၏ နိုင်ငံရေးအမြင်ပါသော အောက်ပါစကားတို့ကို လာဆင်ခြင်ကြည့်ပါဦးစို့။

"လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ တစ်ဖက်သား၏ဒုက္ခကို မရှုစိမ့်သော အသည်းနှလုံးကိုယ်စီရှိကြပါသည်။ ရှေးက မဟာသမ္မတမင်းကောင်းမင်းမြတ်များမှာလည်း ကြင်နာသော အသည်းနှလုံးများ ကိုယ်စီရှိခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုခေတ်ထိုအခါက အစိုးရမင်းများသည် ပြည်သူလူထုအပေါ် လွန်စွာ ကြင်နာသနားထောက်ထားစာနာခဲ့ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး အေးချမ်းသာယာပြီး ဘာမဆို မရှိမရှား ရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည်သူများသည် တိုင်းနိုင်ငံတွင် အဓိကအကျဆုံးဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ဒုတိယအရေးအကြီးဆုံးမှာ စီးပွားရေးဖြစ်၍ မင်းအစိုးရမှာ နောက်ဆုံးအရေးကြီးသည်ဟု ဆိုအပ်၏။

ပြည်သူတို့သည် မီးနှင့်ရေမရှိလျှင် အသက်ရှင်မနေနိုင်ပါ။ သို့တစေ အကြင်သူသည် မီးနှင့်ရေကို အလိုရှိ၍ မည်သူ့အိမ်ပေါက်ဝတွင်ရပ်ပြီး တောင်းခံသည်ဖြစ်စေ လူတိုင်း အရံသင့်ထုတ်ပေးကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ မပေးမရှိပါ။ အကြောင်းမူကား မီးနှင့်ရေကား အလျှံပယ် များပြားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနည်းတူစွာ စားစရာ ဝတ်စရာ နေစရာဟုဆိုအပ်သော လူတို့၏အသုံးအဆောင်များ အလျှံပယ်များပြားလာသောအခါ၌ မီးနှင့်ရေကို လိုသလောက်ပေးကမ်းနိုင်သကဲ့သို့ပင် ပေးကမ်းနိုင်ကြပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အကယ်၍ ဥတု၊ အာဟာရ သင့်မြတ်လျှင် ပြည်သူတို့စား သည်ထက် စပါးဆန်ရေ ပေါများပေလိမ့်မည်။ ပိုက်ကွန်မြုံးသ တို့အား ရေကန်အင်းအိုင်၌ မကျက်စားစေပါက သားငါးလိပ် အလျှံပယ် ပေါများကြလိမ့်မည်။ အခါသင့်သောအခါ၌ သစ်ခုတ် သမားတို့ တောသို့သွားနိုင်ကြလျှင် သစ်ဝါးတို့ လိုသည်ထက် များကြပေလိမ့်မည်။ ပြည်သူတို့အဖို့ စားနိုင်သည်ထက် စပါးဆန် သားငါးတို့ ပိုလျှံသောအခါ၌ဖြစ်စေ အသုံးပြုလိုကြသည်ထက် သ ဝါးတို့ ပေါများပိုလျှံသောအခါ၌ဖြစ်စေ ပြည်သူတို့သည် ကြော ကြမဲ့စွာဖြင့် ရှင်သူကို ကျွေးမွေး၍ သေသူကိုလည်း လျှောက်ပတ် မြှုပ်နှံနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ပြည်သူတို့ ထိုသို့နေနိုင်ရန် လုပ်ပေးရမည် အဓိကတာဝန်သည် ကောင်းမြတ်သောအစိုးရတို့၏တာဝန်သာ ဖြ သည်"

အထက်ကဖော်ပြခဲ့သောစကားတို့ကို သုံးသပ်ကြည့်မည်ဆိုပါက မင်းစီးယပ်သည် ပြည်သူတို့အား အစားဆင်းရဲခြင်း၊ အဝတ်ဆင်းရဲခြင်း အနေဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခအပေါင်းမှကင်းဝေးသော အလျှံပယ်ကြွယ်ဝသော စီးပွားရေးဘဝကို ရလိုစေသည့် စေတနာရှိ၏။ သို့သော် ယင်းဒုက္ခတို့မှ ကင်းဝေးမှုကို ဖန်တီးရမည်မှာ ပြည်သူတို့၏ တာဝန်မရှိ၊ အစိုးရတွင်သာ တာဝန်ရှိသည်ဟု ဆိုခဲ့ခြင်းမှာကား တရားလွန်ကျူးလွန်းသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ မင်းစီးယပ်၏ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊ တွေးခေါ်မြော်မြင် ရေး သဘောတရားအားလုံးကို ခြုံ၍သုံးသပ်ကြည့်ပါက ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် များစွာခြားနားခြင်းမရှိ သူ့ဆရာကို ဆက်ခံဝါဒများသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ သည်။

ဤတွေးခေါ်ရှင်ကြီး နှစ်ဦးစလုံးသည် ကောင်းမြတ်သောအစိုးရကို အလိုရှိလိုသော ဆန္ဒပြင်းပြသူများအဖြစ် တွေ့ရ၏။ သို့ရာတွင် ဆရာတပည့် ခြားနားသွားသောအချက်ကြီးတစ်ချက်ကို ခြုံ၍သုံးသပ်ကြည့်သောအခါ တွေ့ ရ၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အတွေးအမြင်များတွင် တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်သောမင်း သည် အချုပ်အခြာအာဏာ အပိုင်ဆုံးဖြစ်ရမည်ဟုဆိုသော်လည်း မင်းစီးယပ် လက်ထက်တွင် တိုင်းပြည်၏ အချုပ်အခြာအာဏာကို ပိုင်သူမှာ ပြည်သူများ သာဖြစ်သည်ဟု ယူဆလာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း အစိုးရမင်း တို့သည် တိုင်းပြည်အကျိုး မသည်ပိုးနိုင်ပါက ယင်းအစိုးရမင်းမျိုးကို ဖြုတ်ချ ပစ်ရမည်ဟု အတိအလင်း ကြေညာခဲ့၏။ ဤသို့ကြေညာခြင်းမှာ ပြည်သူတို့ ၏ အာဏာပိုင်ဆိုင်မှုကို အသိအမှတ်ပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မင်းစီးယပ်နှင့် ကွန်ဖြူးရှပ်တို့နှစ်ဦးစလုံးပင် အစိုးရသည် ပြည်သူ လူထုတို့၏ ရုပ်ပိုင်းစိတ်ပိုင်း နှစ်ရပ်စလုံး တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကို ဆောင်ရွက် ရမည်ဆိုသည့်အချက်အပေါ်တွင် တူညီသောသဘောထား ရှိခဲ့ကြလေသည်။ မင်းစီးယပ်၏ အတွေးအမြင်များအနက် လူ့သဘာဝစစ်တမ်းကား ထူးခြား သော သူ၏ပင်ကိုအမြင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေသည်။

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောင်ဇူး

၃။ လောင်ဇူး
LAO TZU

တရုတ်ပြည်တွင်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော "တာအို"ဝါဒဂိုဏ်းသား တွေးခေါ်ရှင်များစွာအနက် ရှေးအကျဆုံးပုဂ္ဂိုလ်မှာ **လောင်ဇူး** ဖြစ်သည်။ လောင်ဇူးဆိုသည့်အမည်မှာ ရှေးဆရာကြီးဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ စင်စစ် တာအိုဝါဒကို တောင်တီထွင်သူမှာ လောင်ဇူးပင်ဖြစ်ပေသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ထက်လည်း အသက်ကြီးသည်။ ဘီစီ ၆ ရာစုခေတ်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သူဖြစ်၏။ အတွေးအခေါ်စနစ်များ ထူထောင်ရာ၌ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ရှေးခေတ်ကဆိုလျှင် လောင်ဇူး၏ဂုဏ်သတင်းမှာ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် တန်းတူကျော်စောခဲ့သည်။ သူ၏အတွေးအမြင်များ သွန်သင်ညွှန်ကြားချက်များမှာလည်း ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် အလွန်သြဇာသောင်းခဲ့သည်။ တရုတ်ပြည်သူတို့အပေါ်တွင် များစွာလွှမ်းမိုးခဲ့လေသည်။ သို့သော်လည်း ရှေးခေတ်ဂရိတိုင်းသား ပညာရှင်ကြီးများဖြစ်သောပလေတိုနှင့် အာရစ္စတိုတယ်တို့သည် ဆရာတပည့်ဖြစ်လျက် အယူအဆချင်း ခြားနားခဲ့ကြသကဲ့သို့ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် လောင်ဇူးတို့လည်း ခေတ်ပြိုင်ဟုသာ ဆိုရသည်။ အတွေးအခေါ်တွင် လွန်စွာကွဲပြားခြားနားခဲ့ကြလေသည်။

လောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များသည် လူတို့အပေါ် မည်မျှလွှမ်းမိုးစိမ့်ဝင်နိုင်သည်ဆိုသောအချက်ကို အထွေအထူး တိုင်းတာကြည့်စရာမလို။ သူ့ခေတ်သူ့အခါကပင် လူများသည် သူ့ကို တာအိုဝါဒ၏အရှင် (နတ်ဘုရား) ဟုယူဆရာ ခဝပ်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြလေသည်။ ဤကား ထူးခြားလှ၏။ အကြောင်းသော်ကား လောင်ဇူးကိုယ်တိုင် ဘာသာကိုးကွယ်မှုမရှိခဲ့သော ထာဝရဘုရားမဲ့ဝါဒီ (အနိဿရနိမ္မာနဝါဒီ)ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ သူ၏သင်ကြားချက်များတွင် ဘာသာကိုးကွယ်မှု နတ်ဘုရားဝါဒများကို ဆန့်ကျင်ခဲ့သူဖြစ်ပါလျက် သူကိုယ်တိုင်ကိုမူ ဘုရားတစ်ဆူအဖြစ် ကိုးကွယ်ခံခဲ့ရသည်မှာ အံ့ဩ ကောင်းလှသည်။

လောင်ဇူးနှင့်ပတ်သက်၍ အငြင်းပွားမှုများလည်း ပေါ် ရှိသည်။ တချို့က လောင်ဇူးဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည် ကွန်ဖြ

www.burmeseclassic.com

ရှေးကျသည့်ခေတ်က ပေါ်ပေါက်နိုင်ခဲ့မည်လားဟု တွေးတောသူများရှိသည်။ ဤလောင်ဇူးအမည်ဖြင့် ကျမ်းတစ်ကျမ်းလည်း ရှိသေးသည်။ ထိုကျမ်းမှာ "တာအိုတီချင်း"ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ "ပါရမီဖြည့်ဆည်းနည်း"ဟု အနီးစပ်ဆုံးပြန်ဆိုရပေမည်။ ဤကျမ်းသည် လောင်ဇူးကိုယ်တိုင်ရေးသားသော ကျမ်းဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုကြ၏။ သို့ရာတွင် အနီးစပ်ဆုံး လေ့လာရှာဖွေရရှိသမျှကို တင်ပြပါမည်။

လောင်ဇူး၏ ဘဝနှင့်စာပေ

လောင်ဇူး၏အမည်ကို တချို့က လောင်တန်ဟုလည်း အမှတ်အသားပြုကြသည်။ တချို့ကမူ လောင်ဇူးသည် တကယ်အသက်ထင်ရှားရှိခဲ့သူတစ်ယောက်မဟုတ် ပုံပြင်ဒဏ္ဍာရီတွေထဲက နာမည်တစ်ခုသာဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုကြလေသည်။ သို့ရာတွင် 'ရှီချိုင်း'ခေါ် ရာဇဝင်မှတ်တမ်းကျမ်းတွင်ပါသော ပုဂ္ဂိုလ်ရေးရာ မှတ်တမ်းအတိုအထွာကို လေ့လာပါက လောင်ဇူးအကြောင်း သိနိုင်သည်။ 'ရှီချိုင်း'ကိုရေးသူမှာ ဂရိပညာရှိ ဟီရိုဒိုတပ်ကဲ့သို့ ထင်ရှားသော တရုတ်ပညာရှင် 'ဆူမာချိန်'(Ssu-ma Chien)ဖြစ်၏။ သူ့မှတ်တမ်းများကိုပင် ခိုင်မာသော အထောက်အထားများအဖြစ် မှတ်ယူခဲ့ကြ၏။

လောင်ဇူးဆိုသည်မှာ ရှေးဆရာကြီးဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီ။ ဤကား အမည်မဟုတ်တန်ရာ ဘွဲ့မည်ရန်သာဖြစ်၏။ သူ၏အမည်ရင်းမှာ **လိုင်တန်**ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လူများက သူ့ကို ရိုသေသမှုပြု၍ လိုင်ဇူးခေါ်ကြရာမှ နောင်အခါ 'လောင်'(ရှေးကျသော)ကိုထည့်ပြီး 'လောင်ဇူး' ခေါ်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

လောင်ဇူးသည် 'လို'(Lo) ပြည်နယ်မှ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မော်ကွန်းထိန်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့်တွေ့သောအချိန်မှာ ကွန်ဖြူးရှပ်သည် ချောင်ပြည်နယ်သို့လာသောအချိန်တွင် ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ရသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦး တွေ့ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ အကြောင်းမူ ထိုသို့တွေ့ကြသည့်အချိန်ကျမှ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွေးခေါ်မြော်မြင်ကြရာတွင် တစ်ဦး၏လောကအမြင်နှင့် တစ်ဦးမှာ အလွန်ကွားခြားနေကြောင်း တွေ့ကြရခြင်းခြင်း၏။

ကွန်ဖြူးရှပ်က လူသာပဓာနထားသူဖြစ်ပြီး အထူးသဖြင့် လူမှုရေးကိစ္စများကို အဓိကထား၍ စဉ်းစားသည်။ သို့သော် လောင်ဇူးကမူ သဘာဝတရားကိုသာ အခြေစိုက်စဉ်းစားသောကြောင့် သူ့လောကအမြင်များတွင် လူမှုရေးကိစ္စများ မပါဝင်သလောက်ဖြစ်သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် လောင်ဇူးတို့၏ အတွေးအမြင်များ ကွဲပြားခြားနားခဲ့ခြင်းသည် သူတို့မွေးဖွားကြီးပြင်းလာရသော ဒေသများ၏ ပထဝီဝင်အနေအထားများ ခြားနားခဲ့ကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ကို 'လူ'ပြည်နယ်တွင် မွေးဖွားပြီး လောင်ဇူးကို 'ချန်'(CHAN)ပြည်နယ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ချန်ပြည်နယ်မှာ ယခုခေတ် ဟိုနန်နယ်ဖြစ်သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ် မွေးဖွားရာနယ်ဖြစ်သော 'လူ'ပြည်နယ်သည် ချောင်ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားရာနယ်ဖြစ်ခဲ့ပြီး လောင်ဇူးမွေးဖွားရာနယ်ဖြစ်သော 'ချန်'ပြည်နယ်မှာ 'ရှန်'ယဉ်ကျေးမှုထွန်းကားရာနယ် ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုယဉ်ကျေးမှုနှစ်ရပ်၏ ကွဲပြားခြားနားမှုသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒနှင့် တာအိုဝါဒ(လောင်ဇူး၏ ဝါဒ)တွင် လာရောက်အရိပ်ထင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်သည် နိုင်ငံရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများအတွက် တစ်ပြည်နယ်မှ တစ်ပြည်နယ်သို့ ခရီးလှည့်လည်သွားလာနေခဲ့သော်လည်း လောင်ဇူးကား ထိုသို့မဟုတ်၊ တတ်နိုင်သမျှ အမည်မဖော်ဘဲ မိမိကျင့်စဉ်'တာအို'ကို ကျင့်ကြံလျက်သာ နေခဲ့လေသည်။ လောကကြီး၏ဖြစ်ရပ်အမှန်ကို နားလည်ရန် ကြိုးပမ်းလျက်သာနေခဲ့လေသည်။ ဤသို့ တရားအားထုတ်ပြီး မိမိအလုပ်လုပ်ကိုင်နေရာ 'လို'ပြည်နယ်၏မြို့တော်မှာပင် အချိန်ကြာမြင့်စွာနေခဲ့သည်မှာ နောက်ဆုံး ချောင်မင်းဆက် ပျက်စီးလာသည့်အချိန်အထိပင်ဖြစ်သည်။

ချောင်မင်းဆက် ယိမ်းယိုင်ပြိုလဲစပြုလာသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် သူသည် မော်ကွန်းထိန်းရာထူးမှနုတ်ထွက်ကာ လွတ်ရာကျွတ်ရာသို့ ထွက်သွားခဲ့လေသည်။ ဤသို့ထွက်သွားရာနယ်စပ်သို့ ရောက်သောအခါ သူ့အားတားဆီးပြီး သူရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သော အတွေးအမြင်များကို ရေးသားရန် တိုက်တွန်းကြသောကြောင့် ထိုအချိန်ကစ၍ သူ၏အတွေးအမြင်များကို [illegible] ရေးသားသည်ဟုလည်း ဆိုစမှတ်ပြုကြလေသည်။ ထိုအချိန်ကစ၍ [illegible] အတွေးအခေါ်များကို ရေးသားခဲ့ရာ 'တာအို'နှင့် 'တီ'ခေါ် [illegible] ရေးပြီးသည်အထိ ဖြစ်သည်ဆို၏။ ထိုကျမ်းနှစ်တွဲကို [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပျောက်သွားပြန်သည်ဆို၏။ ထိုအချိန်ကစ၍ လောင်ဇူး၏အကြောင်းကို အစအနပင် ရှာမရတော့ပေ။

အစဉ်အလာရဆိုလျှင် အတွေးအခေါ်ကျမ်းများကို တရုတ်ရာဇဝင်တွင် ပထမဆုံးရေးသားမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သူမှာ လောင်ဇူးဖြစ်သည်ဟုဆိုကြသည်။ တချို့ကလည်း လောင်ဇူး၏ကျမ်းများမှာ ဟန်မင်းဆက်လက်ထက်ကျမှ ပြုစုထားသောအတု (ကျမ်းတု)များ ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုကြပြန်သည်။ နောက်ဆုံးအဆိုအရပ်ရပ်ကို ပေါင်းစပ်ဆင်ခြင်ပါက ကွန်ဖြူးရှပ်သည် သူ၏ဆောင်းဦးပေါက်ကျမ်းနှင့် နွေဦးပေါက်ကျမ်းများကို ရေးသားသည့် (၇၂၂–၄၈၁ ဘီစီ)ခေတ်က လောင်းဇူး အသက်ထင်ရှားရှိခဲ့သည် မှန်စေဦး၊ သူ၏ 'တာအိုတီချင်း'ကျမ်းပါ သဘောတရားတို့ကိုထောက်၍ စစ်မက်အင်္ဂါအများဆုံးခေတ် (၄၈၀–၂၂၂ ဘီစီ)လောက်တွင်မှ ထိုကျမ်းကို ရေးသားခဲ့သည်ဟု ခန့်မှန်းရပေသည်။ သို့ရာတွင် အထက်ပါသဘော အယူအဆတို့မှာ တိကျသည်ဟုကား မဆိုသာချေ။ ပြဿနာများ ကျန်ရှိနေပေသေးသည်။

အငြင်းများဖွယ် အချက်အလက်များထဲမှ သာမန်တွေးကြည့်ပါမူကား 'တာအိုတီချင်း'ကျမ်းကို ရှေးကပင် ရေးသားခဲ့သော်လည်း စစ်အင်္ဂါများသောခေတ်ကျမှ သူ့တပည့်များက စုပေါင်းဖော်ထုတ်ကြခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်ဟုလည်း ဆိုဖွယ်တစ်ချက်ရှိပါသည်။ ဤစကားသည် သဘောယုတ္တိတန်၏။ အကြောင်းမူကား ကွန်ဖြူးရှပ်ကျမ်းအချို့နှင့် ရှေးကပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသော ဂန္ထဝင်ကျမ်းများမှာ များသောအားဖြင့် ဆရာရင်းတပည့်များက နောင်ခေတ်နှောင်းသောအခါမှ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ကြသည့်ထုံးစံ ရှိသောကြောင့်တည်း။ နောက်တစ်ချက် ထောက်ထားဖွယ်ရှိသည်မှာ စာအုပ်ထဲတွင် ပါဝင်သော အခန်းများသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အဆက်အစပ်များစွာမရှိဘဲ အကွဲကွဲအပြားပြားဖြစ်နေရခြင်းမှာ နှောင်းလူများက စုပေါင်းဖော်ထုတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်တန်ရာသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ တာအိုဝါဒဂိုဏ်းသားတို့သည် မိမိ၏အဇ္ဈတ္တသဘာဝကို လေ့လာသည်ထက် ဗဟိဒ္ဓလောကကိုသာ ပို၍အရေးပေးစဉ်းစားခဲ့ကြသည့် အချက်ကိုကြည့်လျှင် လောင်ဇူးစခဲ့သော ဤဝါဒသည် တရုတ်တို့၏ အတွေးခေါ်မှုသမိုင်းတွင် အစောဆုံးပေါ်ပေါက်ခဲ့သောဝါဒ ဖြစ်နိုင်ပေသည်။ ဘီစီ ၆ ရာစုမတိုင်မီခေတ်ထိ လူတို့သည် လူသား၏ကြမ္မာနှင့် ကျင့်ဝတ်

အရာတို့ကို များစွာမစဉ်းစားခဲ့ကြချေ။ ဘီစီ ၆ ရာစုနောက်ပိုင်းမှသာ စဉ်းစားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ဗဟိဒ္ဓလောကမှ အဇ္ဈတ္တအခြေခံသို့ တွေးခေါ်မှုပြောင်းလဲလာပုံကိုမူ ကွန်ဖြူးရှပ်ကစ၍ တွေ့ရပေသည်။ နောက်ဆုံးပြောနိုင်သည်မှာကား "တာအိုတီချင်း"ကျမ်းသည် လူတစ်ဦးတည်းရေးသောကျမ်းမဟုတ်၊ အများက စုပေါင်းရေးသော ကျမ်းဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုကျမ်းမှာပါသော အတွေးအမြင်များ သဘောတရားများသည် စင်စစ် လောင်ဇူး၏အတွေးအမြင်များသာ ဖြစ်ပေသည်။

တာအိုတီချင်းကျမ်းတွင် တာအိုနှင့် တီခေါ် အပိုင်းနှစ်ပိုင်းပါဝင်သည်။ ဟန်မင်းဆက် အင်ပိုင်ရာချင်းလက်ထက် (၁၅၆–၁၄၁ ဘီစီ)တွင် ဤကျမ်းကို တာအိုတီချင်းဟုပင် ခေါ်ခဲ့ပြီး ဟန်မင်းဆက် အင်ပိုင်ရာ ဆုအန်ချုန်း (၇၁၃–၇၅၅ အေဒီ)လက်ထက်တွင် ဤကျမ်းကို 'တာအိုချင်း' နှင့် 'တီချင်း'ဟု နှစ်အုပ်ခွဲပစ်လိုက်သည်။ အခန်းများကိုလည်း တသီးတခြားစီ ခွဲထုတ်လိုက်လေသည်။

'တာအို'လမ်းစဉ် သဘောတရား

လူသားသည် ကမ္ဘာမြေကြီးနှင့် သင့်မြတ်၏။
မြေကြီးသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံနှင့် သင့်မြတ်၏။
ကောင်းကင်နိုင်ငံသည် တာအိုနှင့် သင့်မြတ်၏။
တာအိုသည် သဘာဝတရား (ဝါ) လောကနိယာမများနှင့် သင့်မြတ်၏။

ဤကား လောင်ဇူးအတွေးအမြင်စနစ်၏ ယေဘုယျလက္ခဏာ (ဝါ) အကျဉ်းချုပ်သဘောဖြစ်သည်။

အထက်ပါစကားတွင် 'သဘာဝတရား'ဆိုသည်မှာ စကြဝဠာလောကကြီးအတွင်း ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်မှုများကို ဆိုလိုသည်။ အစဉ်မပြတ် လှုပ်ရှား[illegible] နေသည့် ဖြစ်စဉ်ကြီးတစ်ခုလုံးသည် သဘာဝတရား (ဝါ) လူဖန်[illegible] သော အတုမှန်သမျှမှ ကင်းသည့် ဖြစ်စဉ်လောကကြီးသည်[illegible] မည်ပေသည်။ ဤသို့လျှင် ဖြစ်တတ်သော သဘောသဘာ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၌ အရာဝတ္ထုတို့ကို အဆီးအတားမရှိ သဘာဝနိယာမအတိုင်း ဖြစ်ပျက်ခွင့် ပေးထားလျှင် သဘာဝတရားသည် အစီလိုက်အစဉ်လိုက် ဖြစ်နေတတ်၏။ အကြောင်းမူကား အရာဝတ္ထုတို့သည် အစီလိုက် အစဉ်လိုက် အထစ်အငေါ့ အတားအဆီးမရှိ တစ်သမတ်တည်း ညီညွတ်မှုတစ္စာဖြင့် ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်နေတတ်သော 'တာအို'ခေါ် သဘာဝလမ်းစဉ်ကြီးကို လိုက်နာနေသောကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသည်။

တာအိုက ဘာကိုမှုဖြစ်အောင် ဖန်တီးနေသည်မရှိ။ သို့ရာတွင် ဤလောကထဲ၌ ဘာတစ်ခုမျှ တာအိုနှင့်ကင်း၍ သူ့အလိုဖြစ်သည်လည်း မရှိချေ။

အထက်ပါသဘောကို ဝူဝီ (Wu Wei) ဟုခေါ်၍ ထိုသဘောသည်ပင် လောင်ဇူးတွေးခေါ်မှုစနစ်၏ အခြေခံချက်ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါအယူအဆမှ ဆင့်ပွားပေါ်ပေါက်လာသော အယူအဆ တစ်ရပ်မှာ 'ရှန်တီ'ခေါ် အယူအဆဖြစ်သည်။ သူ၏'သမိုင်း'ကျမ်းနှင့်'ကဗျာ' ကျမ်းများတွင် ဤရှန်တီခေါ် အယူအဆကို ထာဝရတန်ခိုးတော်ရှင်အဖြစ် တင်စား၍ အသက်ချင်းဖော်ပြခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် ဤထာဝရတန်ခိုး တော်ရှင်ဆိုသည်မှာ 'တာအို'ကို ဆိုလိုခြင်းသာဖြစ်၍ ဘုရားသဘော ဘာသာ ရေးသဘော မပါဝင်ချေ။

လောင်ဇူးသည် ဘာသာရေးကို ယုံကြည်သူမဟုတ်ကြောင်းလည်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ သူတင်စားဖော်ပြသော တာအို (ထာဝရတန်ခိုးရှင်)ဆို သည် သဘာဝထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ဖြစ်စဉ်ကြီးကို ဆိုလိုခြင်းသာဖြစ်ပေ သည်။

ဒုတိယဆင့်ပွားပေါ်ပေါက်လာသော အယူအဆတစ်ရပ်မှာ သဘာဝ တရားကိုသာ အထင်အမြင်ကြီးပြီး လူတို့ဖန်တီးသော အနုပညာ၊ အတတ် ပညာ၊ ယဉ်ကျေးမှုများကို အထင်သေးသည့် အယူအဆဖြစ်သည်။

လောင်ဇူး၏အတွေးအမြင်အရ လူသည် သူ့ပင်ကိုသဘာဝအရ ပျော် ရွှင်တတ်သောသတ္တဝါဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လူတို့ကို မပျော်နိုင်အောင် အမြဲ ဒုက္ခဖြစ်စေသောအရာမှာ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲက ဖြစ်လာသည့် မတည်ငြိမ်မှု များနှင့် ပြောင်းလဲမှုများသာ ဖြစ်သည်ဆို၏။ လူတို့၏ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်း ကို ဖြစ်စေနိုင်သည့် နည်းလမ်းရှိသည်။ ထိုနည်းလမ်းမှာ လူတို့သည် မိမိ

တို့လုပ်ယူထားသော အတုယဉ်ကျေးမှုကြီးကို စွန့်ပြီး သစ်တစ်ပင်ရင်း ဝါးတစ်ပင်ရင်းမှာ သဘာဝက ပေးထားသည့်အတိုင်း နေထိုင်ရန်ပင်ဖြစ်၏။

လူ့အသိတရားနှင့် တာအိုခေါ် သဘာဝအတိုင်း နေထိုင်နိုင်ခြင်း သဘောကို အောက်ပါစကားတို့ဖြင့် ပြထားလေသည်။

"အသိပညာနောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်နေလျှင် လူ တို့အတွက် တစ်နေ့တခြား တိုးပွားလာသည်ကားမှန်၏။

တာအိုနောက်သို့လိုက်လျှင် လူတို့အတွက် တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ ဆုတ်ယုတ်ဆုံးရှုံးလာသည်လည်း မှန်၏။

လူတစ်ယောက်သည် ဆုံးရှုံးမှုကိုသိလျက် အဆုံးရှုံးဆက်၍ ခံနေနိုင်က ချမ်းမြေ့ခြင်း၊ တည်ငြိမ်ခြင်း (ဝူဝီ)သို့ ရောက်လာရမည်။

ဘာမျှမလုပ်နှင့် ထိုသို့ဘာမျှမလုပ်ဘဲနေခြင်းဖြင့်ပင် အားလုံး လုပ်ပြီးသားဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပေမည်။ (ဝါ) ဘာမျှမလုပ်ဘဲ မကျန်သည်ကို တွေ့ရမည်။

လူတစ်ဦးသည် ဘာကိုမှုမလုပ်ဘဲနေနိုင်ခြင်းကြောင့် ကမ္ဘာ ကြီးတစ်ခုလုံးကို အောင်နိုင်ပြီဆိုသည်ကို တွေ့ရမည်။

သို့ရာတွင် ကမ္ဘာကြီးအကြောင်းကို ခြုံငုံ၍သိဖို့ရာ ကြိုးစား မိတိုင်း ကမ္ဘာကြီးကို ကိုယ်က မအောင့်နိုင်တော့ကြောင်းလည်း တွေ့ရမည်။

အထက်ပါစကားတို့ကား လောင်ဇူး၏စကားများဖြစ်၍ ဂရုတစိုက် ထင်မြင်ကြည့်ရန်လိုပါသည်။ ဤစကားတို့၏ ဆိုလိုရင်းသဘောမှာ နက်နဲ သလောက် အကောင်အထည်ရှာရန် ခက်လှသည်။ ဆိုလိုရင်းအချက်ကို အပေါ်လွင်ဆုံးစကားများဖြင့် ဖော်ပြရမည်ဆိုလျှင် လောကကြီးအကြောင်းကို အစွမ်းကုန်သိဖို့ကြိုးစားလျှင် ဘယ်တော့မှ အကုန်မသိတော့။ လိုက်လေ ဝေးလေဖြစ်ဖို့သာရှိသည်။ သည်တော့ ကမ္ဘာကြီးအကြောင်း၊ လောကကြီး အကြောင်း သိဖို့ထက် ဤလောက၏သဘာဝအနေအထားအတိုင်း (ဘာ[illegible] ကိုယ်က ထူးထူးထွေထွေမလုပ်ဘဲ) လိုက်နေကြည့်ရမည်။ ထိုအခါ [illegible] ကြီးကား ဤသို့ပါတကားဟု သိရုံသာမက လောကကြီးတစ်[illegible] ကိုယ်သည် ဘာကိုမျှ ဒုက္ခဟု မမှတ်မထင်တော့၊ ထိုအခါ [illegible] ဟု ဆိုလိုသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'တာအို'ဆိုသော စကား၏လိုရင်းအဓိပ္ပာယ်ကို တော်ရုံနှင့် သဘော ပေါက်ရန်မလွယ်ပေ။ သို့ရာတွင် ဤစကားနောက်ကွယ်တွင်ရှိသော သဘော တရားတို့သည်ကား လောင်ဇူးအတွေးအမြင်များ၏ အနှစ်သာရ ဖြစ်ပေ သည်။

သူ၏'တာအိုတီချင်း'ကျမ်း အဖွင့်စကားတွင် ရေးသားထားသော အဖွင့်စကားကိုကြည့်လျှင် အထက်ကသဘောကို မိမိကိုယ်တိုင်ခံစားကြည့် မြင်နိုင်မည်ထင်ပါသည်။

> တာအိုဆိုရာ၌ စကားလုံးထဲက တာအိုကိုဆိုလိုသည်မဟုတ်။
> တာအိုကို စကားလုံးနှင့်လည်း ဖော်ပြဖို့မလွယ်ပေ။ စကားလုံးနှင့် ဖော်ပြသော တာအိုသည် ထာဝရတာအိုမဟုတ်ချေ။
> နာမည်ပေး၍ ဖော်ပြနိုင်သော သဘာဝတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်စေ၊ ထိုသဘာဝသည် နာယူမှတ်သားနေရသော စကားလုံး (နာမည်) မဟုတ်ချေ။

ဟု ဆိုထားသည်ကိုလည်း ထောက်ချင့်စဉ်းစားရာသည်။ စင်စစ် ဆိုလိုသည်မှာ စကားလုံးအဖြစ် ဖော်ပြထားသော တာအိုသည် သဘာဝ လမ်းစဉ်တစ်ရပ်ဖြစ်သော (တာအို)ကို တိကျအောင် ဖော်ပြခြင်းငှာမတတ် သာဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာ၌ ဗုဒ္ဓ၏'နိဗ္ဗာန်'ဆိုသည့် သဘောသဘာဝကို စကားလုံး နှင့် မည်မျှပင် ကြိုးပမ်းဖော်ပြသော်လည်း ထိုသဘာဝကို လက်တွေ့မျက်တွေ့ ခံစားသလို ပြက်ပြက်ထင်ထင် မမြင်သာ။ စကားလုံးတို့နှင့် ဖော်ပြနိုင်သည် ထက် ထိုသဘာဝက ပို၍နက်နဲသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းမျိုးပင်တည်း။

လောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များတွင် ဤလောကကြီးမပေါ်ပေါက်မီ ကာလကပင် တစ်စုံတစ်ရပ်သော အခြင်းအရာကြီးသည် ရှိခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ထိုတစ်စုံတစ်ရပ်သော အခြင်းအရာကြီးသည်ပင် တာအိုဟု သတ်မှတ်သည့် အဖြစ်ပေသည်။ သို့ဆိုရာ၌ တာအိုသည် အမည် မည်ကာမတ္တမဟုတ်၊ တကယ်ရှိသော တစ်စုံတစ်ရာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် 'တာအို'ကို စကားလုံးနှင့် ဘယ်သို့ပင် ပုံဖော်ပြစေကာ မလုံလောက်နိုင်၊ ယင်းတာအိုကို လူတို့၏ မျက်စိအာရုံ၊ နားအာရုံတို့ဖြင့်လည်း မမြင်စွမ်း၊ မစွမ်းသာပေ။

"အကြောင်းမူကား မျက်လုံးတို့သည် အစဉ်ငေးမောကြည့်နေလျက် ဘယ်တော့မှမမြင်သောအရာလည်း ရှိ၏။ ထိုအရာကား 'ယိ'(YI)မည်၏"

"အကြောင်းမူကား နားတို့သည် အစဉ်နားထောင်နေလျက် ဘယ် တော့မှမကြားသောအရာလည်းရှိ၏။ ထိုအရာကား 'ဆိ'(HSI) မည်၏"

"အကြောင်းမူကား လက်တို့သည် အစဉ်ထိတွေ့နေလျက် ဘယ် တော့မှ မဆုပ်ကိုင်မိသောအရာလည်းရှိ၏။ ထိုအရာကား 'ဝီ'(WEI)မည်၏"

ဤသုံးမျိုးသောအရာကို သည့်ထက်လည်း ပို၍စူးစမ်းစိစစ်ခြင်းငှာ မတတ် သာတော့ပြီ၊ အကြောင်းရှာကား ထိုသုံးခုစလုံးသည် တစ်ခုတည်းဖြစ်သော ကြောင့်တည်းဟု ဖော်ပြခဲ့ပြန်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ "တာအို"ဆိုသည်မှာ မမြင်နိုင်စွမ်းသောအရာ၊ မကြားနိုင် စွမ်းသောအရာ၊ မထိတွေ့နိုင်စွမ်းသောအရာသာ စင်စစ်ဖြစ်ပေတော့သည်။

သို့ရာတွင် ထိုသို့ မျက်စိအာရုံ၊ နားအာရုံတို့ဖြင့် မထိမတွေ့ မမြင် မကြားနိုင်စွမ်းသော်လည်း ထိုအရာသည် မရှိမဟုတ်ရှိ၏။ ထာဝရဖြစ်၏။ ဖော်ပြရန်မလွယ်သောအရာဖြစ်၏။

"တာအို"သည် လောကတစ်ခုလုံး၏ ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်အစဉ်ကြီး ပြောင်းလဲမှုအလျင်ကြီးကို ဖန်အောင် ဖန်တီးနေသော အရာပင်တည်း၊ ဤအရာကား နိစ္စထာဝရတည်း၊ ဤအရာကား အနန္တော အနန္တတည်း။ အလုံးစုံတည်း။ ဤအရာမှအပ ဖြစ်သောအရာဟူ၍ မရှိပြီ။ ထို့ကြောင့် သဘာဝတရားကြီးအတိုင်း ဖြစ်နေသော ဤတာအိုသဘော တာအိုဖြစ်စဉ် အတိုင်းပင် ရေမြေ၊ ကောင်းကင်ဘုံမှအစ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် လိုက် လျောညီထွေ ဖြစ်နေကြခြင်းပင်တည်း။

လောင်ဇူး၏ "တာအိုသီချင်း"ကျမ်းပါ 'တီ'သဘောကို ရှင်းပြခြင်း အားဖြင့် တာအိုသဘောကိုပါ ပို၍နားလည်နိုင်စရာအကြောင်းရှိပေသည်။ ဤစာအုပ်တွင်သုံးထားသော 'တီ'ဆိုသော ဝေါဟာရ၏သဘောမှာ ကွန်ဖြူး ရှပ်ဝါဒတွင် ပါဝင်သော 'ပါရမီ'ဆိုသည့်စကားထက် ပို၍ကျယ်ဝန်းသည်၊ သို့သော် ပိုရှင်းသည်။

တာအိုသဘောကား ဤသို့တည်း၊ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် တာအိုအတိုင်းသာလျှင် ဖြစ်လာကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်လာပုံ အလုံး သည် တာအိုတည်း။

ဤသို့ဖြစ်လာကြရာ၌ တစ်ခုစီတစ်ခုစီ ဖြစ်တည်နေသော [illegible] ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့သည် အကြွင်းမဲ့သဘောရှိသော တာအိုမှ [illegible] အရာကို ရယူလာခဲ့ကြသည်သာဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဓာိုဘာစ်စုံတစ်ခုသောအရာမှာ 'တီ'ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တီဆိုသည်မှာ ယေဘုယျသဘောကြီး (တာအို)ထဲမှ သီးခြားဝတ္ထုအဖြစ် ပေါ်လာရာတွင် ပါဝင်လာသော ဂုဏ်ပုဒ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။ 'တီ'သည် ဤလောကထဲ၌ အရာဝတ္ထုဖြစ်လာသည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့၏ တည်နေပုံအသွင်လက္ခဏာပင်တည်း။ အရာဝတ္ထုတို့သည် ဘယ်ပုံဘယ်နည်းတည်နေကြသနည်း၊ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း ဖြစ်ပျက်နေကြသနည်း။ ထိုသို့တည်နေကြပုံ၊ ဖြစ်ပျက်နေကြပုံ၊ အလုံးစုံသည် 'တီ'ဖြစ်ပေသည်။

သတ္တဝါတို့၏ ဘဝဖြစ်စဉ်တွင်လည်း 'တာအို'သည်ဘဝ၏အဆုံးစွန်ဖြစ်သော အမြဲတော်မာတ်ဖြစ်၏။ လူသည် ထိုသဘောနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် နေကြရသည်။ 'တီ'ကား ဘဝ၏ အတက်အကျကိုဖြစ်စေသော တွန်းအားဖြစ်သည်။ ဤ'တာအို'နှင့် 'တီ'သဘောနှစ်ရပ်စလုံးသည် တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းအစဉ်အတိုင်းဖြစ်နေသော သဘာဝတရားပင်တည်း၊ တစ်နည်းဆိုလျှင် တလောကလုံးနှင့်ခြုံ၍ တစ်ဆက်တည်းတစ်စပ်တည်း အစီလိုက်အစဉ်လိုက် ဖြစ်ပေါ်နေသော လောက၏ယေဘုယျဖြစ်စဉ်ကြီးသည် တာအိုဖြစ်၏။ အလားတူပင် သီးခြားတည်နေကြသည့် ဝတ္ထုပစ္စည်း ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးစီ၏သဘာဝ၌ အစဉ်လိုက် ဆက်စပ်ဖြစ်နေသော ဖြစ်စဉ်သည်ကား 'တီ'ပင်တည်း။

ယခု လေ့လာခဲ့ပြီးဖြစ်သော 'တာအို'သဘောကိုခြုံငုံ၍ လေ့လာကြည့်မည်ဆိုပါက လောင်ဇူးက အရာခပ်သိမ်းသည် 'တာအို'မှ စတင်ပေါ်ပေါက်လာကြသည်ဆိုခြင်းမှာ အရာခပ်သိမ်းသည် သူ့ဘာသာသူ သဘာဝအလျောက်ဖြစ်လာပြီး သဘာဝအလျောက် လှုပ်ရှားပြုပြင်တိုးတက်လာကြသည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း 'တာအို'လည်း ဘာမျှမလုပ်၊ သို့သော် တာအိုမှကင်း၍ ဘာမျှဖြစ်မလာဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

'တာအို'နှင့်ပတ်သက်၍ လောင်ဇူးတင်ပြခဲ့သည့် မူရင်းစကားအချို့ကို တတ်အားသမျှ အနီးစပ်ဆုံးဖြစ်အောင် ဘာသာပြန်၍ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

"တာအိုကား အိုးစည်ကြီးတစ်လုံးနှင့်တူ၏၊ အထဲတွင် ဘာမျှမရှိသော်လည်း ယူသုံးလိုရာယူသုံး၍လည်း မကုန်။

ဘာမျှမရှိသောကြောင့် ဖြည့်ပေးစရာလည်းမလို အလွန်ကျယ်ဝန်းသလောက်လည်း နက်လှ၏။

ဤအရာသည် အရာခပ်သိမ်း၏ ရှေးအကျဆုံးသောအရာလည်း ဖြစ်၏။

ဤအိုးစည်ထဲသို့ ကြမ်းတမ်းခက်ထရော်သော အရာကိုထည့်လိုက်ပါကလည်း ချောမွတ်သွား၏။ အခက်ခဲဆုံးသောအရာကိုလည်း ရှင်းစေ၏။ ထာဝရတရားကဲ့သို့လည်း တည်ငြိမ်ပါဘိ။

ကျွန်ုပ်ကား ဤအရာသည် မည်သူက မွေးပေးလိုက်သော အရာမှန်းတော့ မသိချေ"ဟု ဆိုခဲ့လေသည်။

တစ်ဖန် တာအိုဝါဒီများ၏အယူအဆကို လောင်ဇူးသည် အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ပေသေးသည်။

ပြော၍မကုန်၊ ရေ၍မရသော အရာတို့လည်း ဖြစ်ခဲ့ကြပြီ၊ သူတို့သည် ဌာနေဟောင်းသို့ ပြန်ကြလေပြီဆိုသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် စောင့်ကြည့်ခဲ့ဖူးပြီ။

ယင်းအရာဝတ္ထုတို့သည် မည်မျှပင် စည်းစိမ်ဂုဏ်သိမ်ကြွယ်ဝခဲ့သည်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်။

နောက်ဆုံးတော့ သူတို့လာခဲ့သည့် မူရင်းဟောင်းသို့သာ ပြန်ကြရသည်ချည်း။

ဤအပြန်စခန်းသည်ကား ငြိမ်သက်ခြင်းတည်း။ ဤသည်ပင်လျှင် အရာဝတ္ထုတိုင်း၏ ဆုံးခန်းပန်းတိုင်တည်း။

အရာတိုင်းအရာတိုင်း ကိုယ့်ပန်းတိုင်သို့ ကိုယ်ကြွမြန်းကြပုံကဖြင့် တစ်ပုံစံတည်း။

ထိုထာဝရပုံစံ ပန်းတိုင်မှန်ကို သိခြင်းသည်ပင် ပညာတစ်စောင် ဉာဏ်ရောင်ပြောင်ခြင်းတည်း။

သည်ဖြစ်ကြောင်းကို မသိသူတို့ကား ကြမ္မာဆိုးသူတို့သာဖြစ်ကြသည်။

အားလုံးကို ထောင့်စေ့အောင် ခြုံငုံကြည့်တတ်သူကား ဘက်မလိုက်တတ်သူဖြစ်၏။

ဘက်မလိုက်တတ်သူတို့ကား အုပ်စိုးနိုင်သူတည်း၊ အုပ်စိုးနိုင်သူ ကောင်းကင်ဘုံနှင့်တူ၏။

ကောင်းကင်ဘုံနှင့်တူရခြင်းသည် တာအိုလမ်းစဉ်နှင့် တစ်

တစ်ထပ်တည်းဖြစ်သူတည်း။ တာအိုနှင့် တစ်ထပ်တည်းကျ

နည်းတူ မပျက်စီးနိုင်တော့ပြီ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်(ရုပ်)ကြီး ပျက်စီးပျောက်ကွယ်စေတော့၊ သူကား ဒုက္ခအပေါင်း၊ ဥပဒ်အပေါင်းကို ကျော်လွန်နိုင်သည် ဖြစ်တော့သည်။

သဘာဝတရား၏ အဆင့်ဆင့်တိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်တရား

'တာအို'ခေါ် သဘာဝတရား၏လမ်းစဉ်ကို သဘာဝတရား၏ အဆင့်ဆင့် တိုးတက်မှုဖြစ်စဉ် (အီဖော်လူးရှင်း)တွင် အသုံးချမှုနှင့်ပတ်သက်၍ အဓိကအားဖြင့် အချက်ကြီး (၃)ချက်ကို သတိပြုလေ့လာရန်လိုပါသည်။

ပထမဆုံးအချက်မှာ–

ဤကမ္ဘာပေါ်၌ ဖြစ်တည်လာသမျှသော အရာခပ်သိမ်းတို့သည် 'ယု'ခေါ် အရှိတရားကြီးက စတင်ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။

တစ်ဖန် ယုခေါ် အရှိတရားကြီးသည် 'ဝု'ခေါ် မရှိတရား (ဝါ) ဘာမျှဖြစ်တည်ခြင်းမရှိသေးသော အခြေအနေတစ်ရပ်က စဖြစ်လာသည်၊ ရှိလာသည်၊ တည်လာသည် ဟူသော အချက်ဖြစ်ပေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် သိလွယ်အောင် ဖော်ပြရပါမူ ဤလောက၌ ကောင်းကင်ဘုံနှင့် မြေကြီးတို့ စတင်ပေါ်ပေါက်ခြင်းမရှိသေးမီကပင် 'ဝု'ခေါ် သော အခြေအနေကြီးတစ်ရပ်သည် ရှိခဲ့၏။ လောကတွင် ဘာဆိုဘာမျှ အကောင်အထည်နှင့် မပေါ်ပေါက်သေးမီက ရှိနေခဲ့သော သဘာဝသည် 'ဝု'ခေါ် ဘာမျှမထင်ရှား ဘာမျှမရှိသေးသော အခြေအနေဖြစ်၏။ ထိုအခြေအနေမှ တစ်စတစ်စ လောကထဲရှိ ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ ရုပ်လုံးပေါ် ကွဲပြားလာသော အခြေအနေကိုမူ 'ယု'ဟုခေါ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ 'ဝု' (ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ ထင်ရှားစွာမပေါ်မီအခြေအနေ)မှ 'ယု' (ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ ကွဲကွဲပြားပြား ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်ပေါက်လာသော အခြေအနေ)သို့ ရောက်လာအောင် ကော့စမစ်အင်အားစုများက ဖန်တီးကြသည်။ ထိုအင်အားကား တခြား မဟုတ် 'တာအို'ပင်ဖြစ်သည်။ တာအိုသည် စကြဝဠာကြီးထဲတွင် ပုန်းလျှိုး ကွယ်ပျောက်နေသော်လည်း ယင်း'တာအို'သည်ပင် 'ဘဝ' စတင်ဖြစ်ပေါ်မှု၏ အင်အားလည်းဖြစ်သည်။ ဘဝ၏ ယေဘုယျသဏ္ဍာန်လည်းဖြစ်သည်။ ဘဝ၏ ထာဝရအခြေခံလည်းဖြစ်၍ ဘဝ၏အနှစ်သာရဟုလည်း ဆိုနိုင်ပေသည်။

လောင်ဇူးသည် 'မဟာကေထာဝရ'ဟု အမွမ်းတင်ခေါ်ဆိုအပ်သော [illegible]အိုတရားကြီးကို ဖော်ပြရင်း လောကကြီးတစ်ခုလုံး၏ အဆင့်ဆင့် [illegible]ဘက်မှုဖြစ်စဉ်ကို ရှင်းပြခဲ့လေသည်။ လောင်ဇူး၏အတွေးအမြင်အရ [illegible]အိုသည် တစ်ခုတည်းသော အစစ်အမှန်တရားကြီး (မဟာကေထာဝရ) [illegible]သော်လည်း ယင်းအထဲမှ စကြဝဠာကြီးကို ဖွဲ့စည်းဖြစ်ပေါ်စေမည့် [illegible]ကအင်အားစုကြီးနှစ်ခု ထပ်မံဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။ ထိုအင်အားစုကြီး [illegible]ပါးမှာ 'ယင်း'(YIN)နှင့် 'ယန်း'(YANG)တို့ ဖြစ်ကြသည်။ 'ယင်း' [illegible]ည်မဓာတ်ကြီးဖြစ်၏။ 'ယန်း'သည် ဖိုဓာတ်ကြီးဖြစ်လေသည်။ ထိုမဓာတ် [illegible]နှင့် ဖိုဓာတ်ကြီးတို့၏ အညမည တုံ့ပြန်ဆက်ဆံမှုများကြောင့် တတိယ [illegible]စဉ်ကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာရပြန်သည်။ ဤကား ဖြစ်ခြင်းတရားဘဝ (ဝါ) [illegible]ဓာတ်ကြီးဖြစ်ပေသည်။ ဤတတိယအဆင့်သည်ပင် လောကထဲရှိ အရာ ခပ်သိမ်း အစပျိုးပေါ်ပေါက်ရာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

တတိယအချက်မှာ–

လောကကြီး၏ အဆင့်ဆင့်တိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်ကြီးအတွက် ဖြစ်ပျက် [illegible]သမျှ အဖြစ်အပျက်တိုင်းတွင် ဆန့်ကျင်ဘက်သဘော ဆန့်ကျင်ဘက် [illegible]တ်တို့ ပေါင်းစည်း၍ ဖြစ်နေကြသည်ဟူသော အချက်ဖြစ်၏။ အသက်ရှင် [illegible]ခြင်းနှင့် အသက်သေခြင်း၊ လင်းခြင်းနှင့် မှောင်ခြင်း၊ အေးခြင်းနှင့်ပူခြင်း၊ [illegible]ခြင်းနှင့် မြင့်ခြင်း၊ နီးခြင်းနှင့် ဝေးခြင်း၊ ကောင်းခြင်း ဆိုးခြင်း စသည်တို့ [illegible]မာပုံတည်း။

လောင်ဇူးစကားအရ ဖော်ပြရလျှင်–

"လောကကြီးကို လှနေသည်ဟု မြင်ရသည့်အချိန်၌ ထို လောကထဲတွင် အရုပ်ဆိုး၊ အကျည်းတန်တွေလည်း အပုံရှိ၏။

လောကကြီးကိုကောင်းသည်ဟု မြင်သောအချိန်၌ ထိုလောက ထဲတွင် ဆိုးယုတ်ခြင်းတရားတို့လည်းအပုံရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း နှင့် မဖြစ်ခြင်း၊ ရှိခြင်းနှင့် မရှိခြင်း၊ ခက်ခဲခြင်းနှင့် လွယ်ကူခြင်း တရားတို့သည်လည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု မလွတ်ကင်းသော အစဉ်၌[illegible] လျက် ရှိနေကြသည်။

အလားတူပင် အတိုနှင့်အရှည်သည် လည်းကောင်း [illegible] အနိမ့်သည်လည်းကောင်း ဆက်ဆံနေကြ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုအခြင်းအရာတို့ကို ထောက်ချင့်၍ လောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် ဆန့်ကျင်ဘက်အသွင်ကို ဆောင်ယူနေကြသည့် အခြင်းအရာတို့ အစုံအစုံ ဒွန်တွဲလွန်ဆွဲရင်းသာ သွားနေကြ၏။ ယင်းတို့အားလုံး၏ အခြေခံအကျဆုံး ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောမှာ ရှိခြင်းနှင့် မရှိခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

သို့ဖြစ်၍ လောကကြီးထဲတွင် အရာဝတ္ထု၏ ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်၊ လှုပ်ရှားမှုဖြစ်စဉ်တို့ကို ခြုံယူခေါ်ဆိုအပ်သော အဆင့်ဆင့် ပြောင်းလဲတိုးတက်ခြင်းဆိုသည်မှာ အခြေခံအားဖြင့် မရှိခြင်းသဘောက ရှိခြင်းသဘောသို့ ကူးပြောင်းလာခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ ဤသို့လျှင် အရာခပ်သိမ်းတို့သည် ပြောင်းလဲနိုင်သည်နှင့်အမျှ အစဉ်မပြတ် ပြောင်းလဲ၍သာ နေကြလေသည်။ သို့ရာတွင် ဤသို့ပြောင်းလဲနေသော အနိစ္စဆိုသည့်တရားကြီးသည်ကား နိစ္စအမြဲတည်နေပေတော့သည်။

ယင်းပြောင်းလဲခြင်းတရားဟု ဆိုအပ်သော လောကနိယာမတို့တွင် အခြေခံအကျဆုံးမှာ "ပြန်ပြောင်းခြင်းသည် တာအို၏ လှုပ်ရှားမှုဖြစ်သည်" ဆိုသည် သဘောသည် အရင်းခံအကျဆုံးတရားဖြစ်၏။ ဤသဘောတရား၏ ဆိုလိုခြင်းမှာ မည်သည့်လှုပ်ရှားပြောင်းလဲတိုးတက်မှုမျိုးမဆို၊ ယင်းတိုးတက်မှု၏ အဆုံးစွန်သို့ရောက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် မူလစခန်းဆီသို့ ပြန်ပြောင်းသွားတတ်ခြင်း နိယာမပင်ဖြစ်ပေသည်။

ဥဒါဟရဏ်အားဖြင့်–

ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်း ကြမ္မာဆိုး၏ အဆုံးသည်ကား ကောင်းကြမ္မာနှင့် သုခချမ်းသာခြင်းကို ဖော်ဆောင်ကြမြဲတည်း။

အမှန်၏အဆုံးသည်ကား အမှားသို့သာ ဦးတည်၏။ အလားတူပင် အကောင်းဆုံးလျှင် အဆိုးသို့သာ ရောက်ရမြဲဖြစ်ပြန်လေသည်။

အထက်ပါသဘောတို့သည် လူမှုဖြစ်ရပ်များ၌သာ မှန်ကန်သော တရားများမဟုတ်၊ လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းခြုံစေ့ဆော်နေသည့် အဆင့်ဆင့်ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုတစ်ခုလုံးမှာလည်း သည်အတိုင်းသာ ဖြစ်နေပေတော့သည်။

ဤသို့လျှင် သဘာဝတရား၏ မဖောက်မပြတ် ဖြစ်မြဲတံထွာ နိယာမတရားတို့ကို လောင်ဇူးက **စမ္မတာ** (ချန်း CHANG)ဟု ခေါ်လေသည်။

အကယ်၍ သဘာဝတရားသည် စမ္မတာတရားနှင့်အညီမဖြစ်ဘဲ ဖောက်ပြန်ပါက သဘာဝစက်ကြီးလည်း တစ်ချက်တည်းရပ်တန့်သွားပေလိမ့်မည်။ အနောက်ကနေထွက်ပြီး အရှေ့ကနေဝင်ခြင်းသည် စမ္မတာကို ကျော်လွန်သောအဖြစ်သာ ဖြစ်ချေမည်။ သို့ရာတွင် သဘာဝတရားကား ဘယ်တော့မှ ထိုကဲ့သို့ ဖောက်ပြန်မည်မဟုတ်ချေ။

အကြောင်းမူကား ထိုသို့ဖောက်ပြန်လျှင် 'တာအို'ကို ဆန့်ကျင်ခြင်း ဖြစ်ပေတော့မည်။

ထို့ကြောင့် လောင်ဇူးက–

လောကစမ္မတာကို သိသူကား အရာရာပြီးမြောက်နိုင်သူ တည်း။

အရာရာပြီးမြောက်နိုင်ပြီဆိုပါက ထိုသူသည် အတ္တကင်းသူ ဖြစ်ပြီတည်း။

အတ္တကင်းပြီဆိုသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထိုသူသည် လူထူး လူမြတ် ဖြစ်ပေပြီ။

လူထူးလူမြတ်ဖြစ်သောအခါ ထိုလူသည် တန်ခိုးရှင်ဖြစ်လာ၏။

တန်ခိုးရှင်ဖြစ်ပါလျှင် ထိုသူသည် တာအိုနှင့်အတူဖြစ်သူတည်း။

တာအိုနှင့်အတူဖြစ်သောကာလ ထိုလူကား အမြဲရှင်သန်သူ နိစ္စဖြစ်လေပြီဟု သူ၏အတွေးအမြင်ကို အတိအလင်း ဖော်ပြခဲ့လေ သည်။

တတိယအချက်မှာ–

ယခု ဖော်ပြအံ့သော တတိယအတွေးအမြင်မှာ သူ၏ "ဝူဝီ" သဘောတရားက ဆင့်ပွားပေါ်ပေါက်လာသော အမှန်တရားတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ထိုသဘောတရားမှာ လောကတွင်ရှိရှိသမျှ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ပျက်ပျက် သမျှတို့သည် သဘာဝဖြစ်စဉ်အတိုင်းသာ လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်နေကြသည် ဟူသော အချက်ဖြစ်၏။ နေသည် အလင်းရောင်ကိုပေး၏။ ရေသည် [illegible] တတ်၏။ ဤသို့ အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်ရသနည်း။ အကြောင်း[illegible] ဤသို့ ဖြစ်ရခြင်းသည် နေနှင့်ရေတို့၏ သဘာဝတရားပင်တည်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နွယ်ပင်တို့သည် ပေါက်မြောက်ရှင်သန်လာကြ၏။ ထို့နောက် သေဆုံးပျောက်ကွယ်သွားကြ၏။ ဤသည်လည်း သူတို့၏သဘာဝပင်တည်း။ လောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များတွင် ထာဝရဘုရားသခင်ကဲ့သို့သော တန်ခိုးရှင်အယူအဆကိုလည်းကောင်း လောကကြီး၏ တိုးတက်နေမှု လှုပ်ရှားပြောင်းလဲနေမှုများကို တစ်စုံတစ်ယောက်သော တန်ခိုးတော်ရှင်က စီမံဖန်တီးနေသည်ဆိုသော အယူအဆကိုလည်းကောင်း ငြင်းပယ်ထားလေသည်။ သူက တန်ခိုးရှင်ဟု ဆိုထားသော မိုးကောင်းကင်နှင့် မဟာပထဝီမြေကြီးတို့သည် အရာဝတ္ထုတို့၏ ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုဖြစ်စဉ်ကို ဖန်တီးနိုင်သော အရာများအဖြစ် ယူဆသည်မဟုတ်၊ လောကထဲတွင် တည်ရှိနေသောအရာဝတ္ထုများသည် သူ့သဘာဝနှင့်သူ ဖြစ်နေကြခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု လောင်ဇူး ရှုမြင်နားလည်ခဲ့ပေသည်။

လောင်ဇူးနောက်ဆုံးပြောသည့်စကားကို ကြည့်မည်ဆိုပါက လောကကြီးမှာ ဖြစ်ပျက်နေသမျှသည် ဤသို့ဖြစ်ပါစေတော့ဆိုသည့် စေတနာဆန္ဒများဖြင့် ဖြစ်နေသည်လည်းမဟုတ်၊ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်မျှလည်းမရှိ သူ့သဘာဝနှင့်သူ ဖြစ်ဖို့ရှိသည်အတိုင်း ဖြစ်နေရခြင်းသာဖြစ်သည်ဟူသော အချက်ကို တွေ့ရသည်။

"လောကသဘာဝထဲမှာ ကိုယ်ကျင့်တရား တာဝန်ဝတ္တရား ဆိုတာမျိုး မရှိဟူ၍ လောင်ဇူးက ကြေညာခဲ့လေသည်"

နေလတို့၏ တောက်ပသည့်ရောင်ခြည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရေ၏ ဖွဲ့စည်းစီးယိုတတ်ခြင်းသဘောသည်လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်ပန်းမန်တို့၏ ပေါက်ပွားရှင်သန်နေသည်လည်း ထိုအရာတို့၏ ဇီဇထဲတွင်ရှိသည့် ဓာတ်ခံများအရ သဘာဝ၏ဖြစ်မြဲတံထွာ ဓမ္မတာတရားကိုလိုက်၍ ဖြစ်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ စကြဝဠာကြီးတစ်ခုလုံးသည် စဉ်ဆက်မပြတ် ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်နေသော ဖြစ်စဉ်ကြီးတစ်ခုသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သဘာဝတရားကြီးထဲမှာ လိုအင်ဆန္ဒ စိတ် စေတနာ ရည်ရွယ်ချက် တာဝန်ဝတ္တရားဆိုသည့် ကျင့်ဝတ်သဘောများလည်းမရှိ သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်စဉ်ရှိသည့်အတိုင်း လည်ပတ်ဖြစ်ပျက်နေခြင်းသာ အမှန်ဖြစ်ပေတော့သည်။

သို့ရာတွင် သဘာဝတရားထဲတွင် အစဉ်ပြောင်းလဲဖြစ်ပျက်နေမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး သူကိုယ်တိုင်ကမူ ဘယ်တော့မှ မပျက်နိုင်သည့် တန်ခိုးသတ္တိ

[illegible]ရှိသည်ဆိုသော အချက်ကိုမူ လောင်ဇူးက မငြင်းပယ်ချေ။ ထိုတန်ခိုး[illegible]ဆိုသည်မှာ တခြားမဟုတ် သူ့အတွေးအမြင်များအားလုံး၏ အချက်[illegible]ဖြစ်သော 'တာအို'ပင် ဖြစ်ပေသည်။

တာအိုသည်ကား အတ္တကင်း၏ အစိန္တေယျာဟုပင် ဆိုရပေမည်။ [illegible]ဆိုသော အကုန်အစင်ကို ဘယ်တွင်မှ လူသားသည် နားလည်နိုင်မည်[illegible]တ်ပေ။ လောကတစ်ခုလုံးရှိ အရာခပ်သိမ်းတို့သည် တာအို၌ပင် တည်[illegible]သော်လည်း တာအို၏ ပင်ကိုယ်အသွင်သဏ္ဌာန်သည် ဘယ်သို့ဖြစ်သည်ကို [illegible]ည်သူမျှ မဖော်ပြနိုင်။ တာအိုကား စင်စစ် ပုံသဏ္ဌာန်မဲ့သောသဘော[illegible]တ်သက်သာ ဖြစ်ပေသည်။

အမှန်မှာ တာအိုက ဤလောကကြီးကို ဖန်တီးသည်လည်းမဟုတ် [illegible] ဖန်လည်းမဖန်တီးနိုင်ချေ။ အထက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့က သဘာဝလောက[illegible]ကို တာအိုက ဖန်တီးနေသည်ဟူသော သဘောအယူအဆပါ အသုံး[illegible]နှုန်းတို့ဖြင့် ဖော်ပြခဲ့ရာ၌ တကယ့်ဆိုလိုရင်းမှာ သဘာဝတရားသည် [illegible]ဓမ္မတာအတိုင်း၊ အစီလိုက်အစဉ်လိုက် မဖောက်မလွဲ အမြဲအစဉ် ဖြစ်ပျက်[illegible]ပြင်နေခြင်းကိုသာ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဤသဘောကိုကား နားလည်ဖို့မလွယ်ကူချေ။ အတွေးအခေါ်[illegible]သန့်သူတို့သာ တာအိုကို ကောင်းစွာသဘောပေါက်ကာ ကိုယ်တိုင်ကျင့်သုံး[illegible]နိုင်ကြောင်းကို လောင်ဇူးက အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့ဖူးသည်။

"ပါရမီအရင့်အမာ ရှိသူတို့သာ တာအိုအကြောင်းကြားရလျှင် လက်တွေ့ကျင့်သုံးနိုင်စွမ်းရှိကြသည်။ သာမန်လူပုဂ္ဂိုလ်တို့ကမူ တာအိုကိုကြားရလျှင် စိတ်ဝင်စားကြမည်လည်းမဟုတ်ချေ။ လူပေါ့လူသွမ်းများ အဖို့မူ တာအိုကိုကြားရလျှင် ရယ်သွမ်းသွေးကြမည် မှန်၏။ ဤသို့ လူဖျင်းလူညံ့တို့က ရယ်သွမ်းသွေးခြင်းမရှိလျှင် တာအိုလည်း မဟုတ်တော့ပေ"ဟု ဆိုခဲ့ဖူးလေသည်။ ဤစကားကိုစဉ်းစားကြည့်ကြပါကုန်။

ဘဝ၏စံ

ဘဝနှင့်ပတ်သက်၍ လောင်ဇူးချမှတ်ခဲ့သည့် 'စံ'သဘော[illegible] သူ၏ 'ဝူဝီ'သဘောတရားအပေါ်မှာပင် အခြေခံထားသည်[illegible] ဘာမှမလုပ်ဘဲ နေနိုင်ခြင်းကြောင့် ရလာသည့် ထူးခြား[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မက ဘာမျှမဖြစ်ခြင်းတွင်လည်း ထူးကဲသောပါရမီရှိကြောင်းလည်း ဖော်ပြ လေသည်။ အထက်ပါသဘောကို သူ၏အတွေးအမြင်များတွင် ဘီန်းတစ်ခု အခေါင်း။ အိုးတစ်ခုမှ အတွင်းဘက်ဟောင်းလောင်းဖြစ်နေပုံ၊ အိမ်တစ်ဆောင် ၏အတွင်းဘက် ခန်းဖွင့်ကျယ်တို့ဖြင့် ပုံဆောင်၍ အတွင်းတွင်ဘာမျှမရှိဘဲ လစ်လပ်နေခြင်းသည် တန်ဖိုးမရှိဘူးဟု မယူဆနိုင်ကြောင်းကို အောက်ပါ စကားတို့ဖြင့် တင်ပြခဲ့သည်။

"အရာဝတ္ထုတို့ ဖြစ်တည်လာခြင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အကျိုး အမြတ်ကို ရရှိသည်။

အရာဝတ္ထုတို့ ဖြစ်တည်ခြင်းမရှိခြင်းကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အတွက် အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေသည်သာ"ဟု

သူကဆိုသည်။ ဤကဲ့သို့ ဘာမျှမရှိဘဲ ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေခြင်း ကို သူက ဘဝ၏အရင်းခံအကျဆုံးသဘောဟုဆိုသည်။ ယင်းကိုပင် မ,ဓာတ် နှင့်လည်း နှိုင်းပြသည်။ မ,ဓာတ်သဘောမှာ လောကကြီးကို အနုနည်း အပျော့ဆွဲနည်းဖြင့် အနိုင်ရသည့်နည်းဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုပြန်သည်။ ထို့ ကြောင့် လောင်ဇူးက--

လူသည် အသက်ရှင်စဉ်က ပူးနွေး၍ ပျော့ညံ့ပြီး ညွတ်လွယ် ကွေးလွယ်၏။ သို့သော် သေသောအခါ အေးစက်ပြီး တောင့်တင်း နေတတ်သည်။

အလားတူပင် မြက်ပင် သစ်ပင်မှအစ အရာခပ်သိမ်းသည် အသက်ရှင်စဉ်အခါ ပျော့ပျောင်း၍ ကွေးလွယ်ညွတ်လွယ်၏။ သို့ သော် ယင်းတို့သေကြသောအခါ ခြောက်သွေ့ပြီး မာကျောကြွပ် ဆတ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် အေးဆေးပြီး မာကျောသည့်နည်းသည် သေနေ သောနည်းသာဖြစ်သည်။ ပူနွေးပြီး ပျော့ညံ့သောနည်းသည် အသက် ရှင်နေသည့်နည်းဖြစ်သည်။

မာကျောသော လက်နက်ပစ္စည်းတို့ကား ကျိုးပဲ့နိုင်၏။ အလား တူပင် တောင့်တင်းနေသော သစ်ပင်သစ်ကိုင်းတို့သည်လည်း ကျိုးပဲ့ နိုင်၏။

အမာခံများ ခက်ထန်မှုများသည် ယင်းတို့၏နေရာမှ ကျိုး၍ အောက်သို့သာ ကျတတ်၏။ သို့သော် အပျော့စားများသည်ကား

ယင်းတို့၏နေရာမှ ထောင်၍သာ ထတတ်ကြ၏ဟု ဆိုခဲ့ကြလေ သည်။

သူ၏သဘာဝနည်းလမ်းကို ပုံဖော်ပြရာ၌ လောင်ဇူးသည် ရေ၏အမူအကျင့်ကို ရှုမြင်ပြီး တင်ပြထားသည်။

"လောကတွင် ဘယ်အရာမျိုးမှ ရေထက်ပို၍ ပျော့ပျောင်း တိမ်းညွတ်လွယ်သည့်အရာမျိုးမရှိချေ။

သို့ရာတွင် ဘယ်လောက်ပင် အားကောင်းကောင်း မာကျော ကျော ထိုအရာသည် ရေ၏အားကိုတော့ မခံနိုင်"ဟု ပုံဆောင်၍ ဆိုခဲ့လေသည်။

သူ၏အတွေးအမြင်များအရရေ၏အပေါ်ရှိသဘောသည် ပျော့ပျောင်း ၏၊ နူးညံ့၏၊ တိမ်းညွတ်လွယ်၏၊ ဤသဘောသည် မ,ဓာတ်သဘောတည်း။

သို့ရာတွင် ရေသည် တောင်ပေါ်မှစီးကျလာသောအခါ၌ ဖိဓာတ် လို အင်မတန်ကျစ်မာသော ကျောက်ဆောင်တို့ကဲ့သို့သော အတားအဆီးများ ကိုပင် လွယ်လွယ်ကလေး ခြေဖျက်ပြီးလျှင် အလွန်ကြီးကျယ်သော မြစ် ချောင်းများကို ဖြစ်စေနိုင်စွမ်းသည်။

ထို့ကြောင့် လောက၌ ကျစ်မာသော အင်အားကြီးသောဖိဓာတ်ကို သည် နောက်ဆုံးတွင် ပျော့ပျောင်းသော ညင်သာသော အားနွဲ့ဟန်ရှိသော မ,ဓာတ်သဘောကိုလိုက်၍သာ ဖြစ်နေကြရပေသည်။ သို့ဖြစ်၍--

"ပျော့ပျောင်းညင်သာခြင်းသည် တာအို၏နည်းလမ်းတည်း"ဟု လောင်ဇူးက အချုပ်ဆိုခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် လူတို့သည် တာအိုခေါ် သဘာဝနည်းလမ်းကို မလိုက် ကြရုံသာမက တာအိုကိုဆန့်ကျင်၍ ပြုမူဆောင်ရွက်နေကြသည်ကို တွေ့မြင် နေရသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်က သဘာဝ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသဖြစ်ပါလျက် သဘာဝထဲတွင် အစဉ်ကိန်းလျက်ရှိသည်။ သဘာဝနိယာမတရားများကို တွန်းလှန်ရောင်ဖယ်ထွက်ရန် လူတို့သည် ကြိုးစားအားထုတ်နေကြ၏၊ ထို့ကြောင့် လူတို့မှာ ဒုက္ခအဖုံဖုံကို ခံစားနေကြရခြင်းဖြစ်၏။ လောက ဒဏ်ခတ်ခြင်းအသွယ်သွယ်ကိုလည်း မရှုမလှခံစားနေကြရ [illegible] သဘာဝတရားကမူ ဘာမျှလည်းမခံစားရ၊ သူ့ဘာသာသူ [illegible] မဖောက်မပြန် အစဉ်မှန်စွာ ညီညွတ်စွာ ဖြစ်နေသည် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချောမောမော ဖြစ်နေ၏။ အထစ်အငေါ့လည်းမရှိ၊ ငြိမ်းချမ်းလျက်သာရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ဤသဘာဝလောကထဲတွင် လူတို့သည် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနေလိုကြလျှင် သဘာဝအတိုင်း မှန်မှန်ကန်ကန် လိုက်နာနေထိုင်ကြရန်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့ သဘာဝအပေါ်၌ ရိုးသားမှုထားခြင်းသည်ပင် ဘဝ၏ 'စီ'တစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။

"တာအိုနှင့် တစ်သားတည်းကျအောင် နေနိုင်သူတို့ကား လောကအခြင်းအရာတို့ကို ထွင်းဖောက်ရှုမြင်နိုင်စွမ်းသော ပညာရှိသူဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် သူတို့ကား ရေခဲရေကဲ့သို့ အေးချမ်းပျော့ပျောင်း ညင်သာသောသဘောရှိကြ၏။ သူတို့၏အမူအကျင့်သည်လည်း ရိုးသားစင်ကြယ်ကြ၏။ သူတို့၏စိတ်ထားသည်လည်း အပြောကျယ်သော လွင်ပြင်ပမာ ကျယ်ဝန်းနက်ကျယ်လှသည်။ သူတို့၏ အမြင်အတွေးသည် စင်ကြယ်သောရေပမာ အဂတိသို့မလိုက်သည်သာမက သည်းခံခြင်းအပေါင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံလှပေသည်ဟု လောင်ဇူးသည် သူစံထားသော လူ့သဘာဝသဘောကို ပုံဖော်ပြခဲ့လေသည်။

ဤကဲ့သို့ သဘာဝကိုလိုက်ပြီး လူတို့၏ တီထွင်ယူရသောသဘာဝကို တော်လှန်ပစ်ပယ်ခဲ့သည်ဖြစ်၍ လောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များနှင့် ထိပ်တိုက်ဝင်သည်မှာ မဆန်းပေ။

လောင်ဇူးအမြင်၌ လူသားပီသမှုဆိုသောသဘောသည် တာအိုနှင့် တီမှ လျှောကျခြင်းသာဖြစ်သည်ဟုမြင်သည်။ သူ့စကားအတိုင်း ဖော်ပြရမူကား-

" 'တာအို'ပျောက်ဆုံးသောအခါ 'တီ'ကျန်၏။ 'တီ'ပျောက်ဆုံးသောအခါ လူသားပီသမှုသဘောကျန်၏။

ထိုလူသားပီသခြင်းသဘော ပျောက်ဆုံးသောအခါ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကျန်၏။

ထိုဖြောင့်မတ်ခြင်း ပျောက်ဆုံးသောအခါ မှန်ကန်ခြင်းကျန်သည်။

မှန်ကန်ခြင်းသဘော စည်းကမ်းတို့ကား သစ္စာမဲ့မှုကိုအကြောင်းပြု၍သာလျှင် ပေါ်ပေါက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

အလားတူပင် လောင်ဇူးက 'အသိပညာ'ကို ဘာမျှအသုံးမကျ၊ တန်ဖိုးမရှိသောအရာဟု သတ်မှတ်သည်။ အလုပ်သည် အပို (ဝါ) မလိုသောအရာ

ဖြစ်၏။ ဆန္ဒလိုအင်တို့သည် ဒုက္ခပေးသောအရာများဖြစ်ကြ၏။ ဂုဏ်နေတို့ကား အချည်းနှီးသောအရာများ ဖြစ်ကြသည်။ ယခုဖော်ပြခဲ့သော အသိပညာ၊ အလုပ်အကိုင်၊ ဆန္ဒလိုအင်၊ ဥစ္စာနေ၊ ဂုဏ်သတင်းတို့သည် လူကကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် ရွေးချယ်ဖန်တီးသောအရာများသာ ဖြစ်ကြ၏။ သဘာဝအလျောက် ပေါ်ပေါက်လာကြရသောအရာများကား မဟုတ်ကြချေ။ ယင်းတို့သည် အတုများချည်းဖြစ်ကြ၏။ သဘာဝအစစ်အမှန်တရားများမဟုတ်ကြချေ။ လူသည် သဘာဝအတိုင်းလိုက်၍ မှန်မှန်နေမည်ဆိုပါကသဘာဝက ထိုလူသားအား ပျော်ရွှင်ခြင်း(သုခ)ကို ပေးပေမည်။ သို့သော်သူ့အသိပညာ၊ သူ့စိတ်ဆန္ဒတွေက သူ့ကို အပေါ်စီးရအောင် ဖန်တီးပေးသလိုနှင့် နောက်ဆုံးတွင် ဒုက္ခညွှန်တွင် နစ်စေကြသည်မှာ အမှန်ဖြစ်၏။

အရောင်ငါးမျိုးကြောင့် မျက်စိတွေကန်းနေကြ၏။

အသံငါးမျိုးကြောင့် နားတွေပင်းနေကြ၏။

အရသာငါးမျိုးကြောင့် အရသာကင်းနေကြ၏။

ပျော်မှုအရသာ သုခကိုသာ ရှာနေသည့်အတွက် စိတ်ဂနာမငြိမ်ဖြစ်ကြရသည်။

ခနဉစ္စာဂုဏ်သတင်းကို မက်သောကြောင့် မှောက်မှားကြရသည်ဟူ၍လည်း လောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များတွင် သွန်သင်ထားလေသည်။

ထိုသို့ လူ့ဘို့ မှောက်မှားပျက်စီးရခြင်းအကြောင်းကို ရှုမြင်တတ်သော၊ ပညာရှိတို့သည် လိုအင်ဆန္ဒလည်းကင်း၏။ ရခဲသောအရာကို မက်မောခြင်းလည်း ကင်း၏။ အတတ်ပညာရှာမှု၌လည်း မနှစ်မြို့၊ သူ့အဖို့ အရာရာကို သဘာဝအတိုင်းထားတတ်သူ ဖြစ်ပေသည်။

သဘာဝတရား၏ အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ လူသားသည် အခြားသော သက်ရှိသက်မဲ့ပစ္စည်းများနှင့်အတူ ဝေမျှဆက်ဆံနေရသည်။ မိုးကောင်းကင်နှင့် မြေသားပထဝီသည် တာအိုအတိုင်း ဖြစ်နေကြသည်ဖြစ်သောကြောင့် အစဉ်သဖြင့် ညီညာဖြောင့်တန်းလျက် အစီအစဉ် [illegible] ဖြစ်နေကြ၏။ အလားတူပင် လူတွင်လည်း အထူးဆုံးအမြတ်ဆုံး [illegible] သည်။ သို့ရာတွင် လူသားသည် မိမိတို့မှာရရှိထားသည့် တန်ဖိုး [illegible] အားကိုးနှင့် ကိုယ့်လမ်းကို ကိုယ်ရွေးကာ လူအဖွဲ့အစည်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောက်ကာ လူမှုအစွဲအလမ်းများကို ဆောက်တည်လာကြ၏။ ထိုအခါ လူ၏ အမူအကျင့်တို့သည် တာအိုတရားကြီးကို ဆန့်ကျင်လာကြသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ကိုယ်ဖန်တီးယူထားသည့် ယဉ်ကျေးမှုလောကက အတုကြီးအတွင်းတွင် လူသည် မရှုမလှ ဒုက္ခဆင်းရဲများကို ခံစားနေကြရခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း လောင်ဇူးသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲက ယဉ်ကျေးမှုများ၊ ဂုဏ်ဒြပ်များအားလုံးကို ရှောင်ဖယ်ပြီးလျှင် တာအိုနှင့်အတူ နေနိုင်ရေးကိုသာ ရှေ့ရှုခဲ့လေသည်။ သူ့အမြင်တွင် ကလေးအရွယ် လူမမယ်ဘဝက ထားသည့်စိတ်၊ စေတသိက်တို့သည်သာလျှင် လူ့ဘဝအတွက် စံတင်အပ်သော စိတ်နေစိတ်ထား ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ ကလေးဘဝ၊ လောကကြီးအကြောင်းလည်းမသိ၊ လိုအင်ဆန္ဒတွေလည်း မရှိသလောက်နည်းပါးစဉ်ကာလသည် လူတွင် တာအိုလမ်းစဉ်နှင့် အနီးစပ်ဆုံးနေနိုင်သောအချိန် ဖြစ်သည်ဟူ၍ လောင်ဇူးသည် လူ့ဘဝ၏သဘောကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အစိုးရနှင့်ပတ်သက်သော သဘောတရား

လောင်ဇူး၏အတွေးအမြင်ပါဝင်သော သဘောတရားတို့သည် တစ်ခုအပေါ်တွင် တစ်ခုမှီတွယ်ဆက်စပ်နေကြသည်။ အစိုးရနှင့်ပတ်သက်သော သဘောတရားသည် ပုဂ္ဂလိက ဘဝဆိုင်ရာသဘောတရားများကဲ့သို့ပင် 'ဝူဝီ'သဘောတရားများအပေါ်တွင် တည်နေကြသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။

လောင်ဇူး၏ခေတ်အခြေအနေမှာ ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည့်အတိုင်း လူမှုရေးဖက်ကကြည့်ကြည့်၊ နိုင်ငံရေးဖက်ကကြည့်ကြည့်၊ ရှုပ်ထွေးလိမ်ယှက်နေသော ခေတ်ပျက်ကြီးဟု ဆိုရပေမည်။ ဤကဲ့သို့ ခေတ်ကြီး ကမောက်ကမဖြစ်ရခြင်းသည် အကြောင်းနှစ်ရပ်အပေါ်တွင်တည်သည်ဟု လောင်ဇူးက ခွဲခြားပြခဲ့လေသည်။ ယင်းတို့မှာ (၁) နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေးအဆောက်အအုံများ ရှုပ်ထွေးမှုနှင့် (၂) အုပ်ချုပ်သူလူတန်းစားများ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များ ဖြစ်ပေသည်။

လောင်ဇူး၏အမြင်တွင် ဥပဒေများ၊ အခမ်းအနား၊ အထိမ်းအချုပ်များ နောက်ဆုံး ကျင့်ထုံးများပင်လျှင် လူ့လောကထဲက မောင်းထုတ်ပစ်ရမည့်

အရာများဖြစ်သည်ဟု မြင်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သည်လိုအတုအယောင် စည်းမျဉ်းများကို ချမှတ်လာခြင်းသည် လူသားတို့အား သဘာဝ ညီးမျဉ်း၊ သဘာဝနည်းလမ်းကိုပါ ချိုးဖောက်လာချင်စိတ်ပေါက်အောင် လုပ်ပေးသည်နှင့် တူနေသည်ဟု သူမြင်သည်။ ထို့ကြောင့် သူက–

"လူတွေကို အချုပ်အချယ်၊ အတားအဆီးတွေ များများလုပ်လေ ပိုပြီး လူတွေဆင်းရဲဒုက္ခရောက်လေဖြစ်၏။ ချွန်ထက်သော လက်နက်များကို ပိုသုံးလေ နိုင်ငံတစ်ခုလုံး ကသောင်းကနင်း ဖြစ်လေ ဖြစ်၏။ လူတွေမှာ အတတ်ပညာတွေများလာလေလေ မဟုတ်မတရားမှုများကို လူတွေ ပိုပြီး လွယ်လွယ်နှင့်လုပ်လေဖြစ်မည်။ ဥပဒေတွေ၊ အတားအဆီး အချုပ်အချယ်တွေ ပိုပြီးလုပ်လေ ခိုးသားဓားပြ ပိုပေါလေ ဖြစ်မည်"

ထို့ကြောင့် အုပ်စိုးသူအစိုးရသည် ထိုကဲ့သို့သော လူမှုရေးမငြိမ်သက်မှုများ၊ နိုင်ငံရေး ရှုပ်ထွေးမှုများကိုဖြစ်စေမည့် အကြောင်းခြင်းရာများအားလုံးကို ပထမဆုံးဖယ်ရှားခြင်းအလုပ်ကို စတင်လုပ်နိုင်ရပေမည်။

"အသိပညာတွေ၊ အတတ်ပညာတွေ အားလုံးကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်လိုက်ပါ။ ထိုအခါ လူတွေအတွက် အဆအရာ၊ အထောင်ပို၍ အကျိုးစီးပွား များပြားလာပေလိမ့်မည်။ လူ့နှလုံးသားဆိုသည့် သဘောတို့ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဆိုတာတို့ကိုလည်း ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရမည်။ ထိုအခါ လူတွေ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပို၍ချစ်လာကြလိမ့်မည်။ ကျွမ်းကျင်မှုတို့ အကျိုးအမြတ်တို့ကို ဖျောက်ဖျက်ပစ်ရမည်။ ထိုအခါ ခိုးသားဓားပြလည်း မရှိတော့သည်ကို တွေ့ရမည်ဟူ၍ လောင်ဇူးသည် သူ၏ တာအိုလမ်းစဉ်အတိုင်း သုံးသပ်တင်ပြခဲ့၏"

အလားတူပင် တိုင်းပြည်ကို အကောင်းဆုံးအုပ်ချုပ်ပုံ အုပ်ချုပ်နည်းမှာ–

လူတွေကို ဗိုက်ပြည့်နေအောင်ကျွေးပြီး နှလုံးသားကို ဟာလာဟင်းလင်း ဖြစ်နေစေရမည်။

လူတွေ၏အရိုးတွေကို မာအောင်လုပ်ပေးပြီး လိုအင်ဆန္ဒ စိတ်စေတသိက်တွေကို ပျော့ညံ့အောင်လုပ်ရမည်။

ဤနိုင်ငံရေးအယူဝါဒကို အဘယ်ကြောင့် လောင်ဇူး [illegible] သည်ဆိုသည်ကို အောက်ပါအတိုင်း အကြောင်းပြခဲ့၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"လူတွေ ငတ်မွတ်မှု ဒုက္ခခံစားရသည်မှာ အုပ်စိုးသူတို့၏ အခွန်အတုပ်များဖြင့် ဖိစီးထားသောကြောင့်ဖြစ်၏။ လူများကို အုပ်ချုပ်ရခက်လာသည်မှာ အုပ်ချုပ်သူများသည် လူတွေကို တိုက်ချင်ခိုက်ချင်လာအောင် လုပ်သောကြောင့်ဖြစ်၏"

လူတွေသည် အသက်ကိုစွန့်သည်အထိ လုပ်ခြင်းမှာလည်း မိမိတို့ဘဝရပ်တည်မှုအတွက် ပူပန်သောကရောက်လွန်းရသောကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်ပေရာ တာအိုနှင့်အညီ နေတတ်၊ ကျင့်တတ်သော ပြည်သူပိုင်အစိုးရတို့သည်ကား လူထုကို အသိအမြင်ကျယ်ပေါအောင် ဘယ်သောအခါမျှ မပြုအပ်။ ထိုသူတို့ကို ရိုးရိုးနေအောင် ဘာမျှ မသိနားမလည်အောင် လုပ်ထားရမည်။ (ဆိုလိုသည်မှာ ကလေးများကဲ့သို့ နေနိုင်အောင် လုပ်ရမည်။)

ရိုးသားမှုနှင့် မသိနားမလည်မှုတို့ကိုသာ လူတိုင်းစိတ်ဝယ် ကိန်းဝပ်နေစေရမည်။ ထို့ကြောင့် တရုတ်ဘာသာစကားနှင့် 'ယု'ခေါ်သော ရိုးသားမှု၊ ဘာမျှထူးထူးထွေထွေ နားမလည်မှုသည် လောင်ဇူးသဘောအရ အပြစ်မဟုတ်၊ ဤသဘောသည် လူသားအတွက် ထူးမြတ်သောသဘောသာဖြစ်ပေသည်။

လောင်ဇူး၏ အစိုးရဝါဒသဘောတရားများကို လေ့လာကြည့်ပါက တတ်နိုင်သမျှ အချုပ်အချယ်ကင်းအောင်ထားရေးဝါဒဖြစ်၏။

သူ့စကားအရပြောရလျှင် "ကြီးမားကျယ်ဝန်းသော တိုင်းပြည်ကြီးတစ်ပြည်လုံးကို ငါးကလေးများချက်သည့်နည်းအတိုင်း အုပ်ချုပ်ပါ"ဟူ၏။

ဤစကား၏ဆိုလိုရင်းမှာ ငါးသေးငါးမွှားကလေးများကို ချက်ပြုတ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်မှုလည်း များများမလို၊ အချိန်လည်း များများမလိုဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ အလားတူစွာ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရာ၌လည်း ဘယ်မျှပင်ကြီးမားကျယ်ပြန့်စေကာ လွယ်လွယ်ကလေးသဘောထား၍ အုပ်ချုပ်ရမည်။ အစိုးရသည် တိုင်းသူပြည်သားများကို သူတို့နေချင်သလိုနေစေဟု သဘောထား၍ အုပ်ချုပ်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

"ငါက ဘာမျှမဟုတ်ဘဲ ကြည့်နေလျှင် လူတွေက သူတို့ဘာသာသူတို့ ပြုပြင်လာကြလိမ့်မည်။

ငါက ငြိမ်ငြိမ်နေနိုင်သလောက် လူတွေကလည်း ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် လုပ်လာကြလိမ့်မည်။

ငါက ဘာမျှမကြိုးစားလျှင် လူတွေသည် သူတို့ဘာသာသူတို့ ကြွယ်ဝလာကြလိမ့်မည်။

ငါက လိုအင်ဆန္ဒရမ္မက် လောဘနည်းလေလေ လူတွေက သူတို့ဘာသာ ရိုးသားစင်ကြယ်လာကြလေလေ ဖြစ်ပေမည်။

ဤသို့ လွတ်လပ်စွာ ထင်သလိုလုပ်နိုင်ခြင်းပေါ်လစီသည် လောင်ဇူးအတွေးအမြင်များ၌ လွှမ်းမိုးနေကြသည်။

အထက်ပါ လျှော့လွန်းသောဝါဒသဘောတရားကြောင့် လောင်ဇူး၏ နိုင်ငံရေးသဘောတရားများတွင် စံပြမြို့နိုင်ငံ (IDEAL STATE)အယူတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သူတမ်းတခဲ့သော လူတို့မလုပ်နိုင်သည့် စံပြနိုင်ငံကြီးကို သူ့စကားများဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ပုံဖော်ခဲ့လေသည်။

"စံပြနိုင်ငံသည် ကိုယ့်အိုးနှင့်ကိုယ့်ဆန် တန်ရုံကြီးရမည်၊ လူဦးရေလည်း မများစေရ။

နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများအနေနှင့် ရနိုင်သုံးနိုင်သော်လည်း ကုန်ထုတ်ကိရိယာများ၊ လက်နက်ပစ္စည်းများကို မသုံးစွဲစေရ။

တတ်အားသမျှ ပြည်သူတို့အနေနှင့် သက်စွန့်ဆံဖျားလုပ်မှုကို ရှောင်ရမည့်ပြင် ကိုယ့်ပြည်နှင့် ဝေးကွာလှမ်းသောဒေသများသို့လည်း ခွာသွားခြင်းမရှိရ၊ သို့လျှင် ပြည်တွင်း၌ ယာဉ်ရထားများရှိစေဦး၊ လူတို့အနေနှင့် စီးနင်းမှုမပြုရပေ။

စစ်လက်နက်ပစ္စည်းများကို ရှိစေကာလည်း ထိုစစ်လက်နက်ပစ္စည်းများကို မည်သူမျှလည်း မစွဲမကိုင် ပြည်သူတို့သည် ရှိသမျှအစားအစာနှင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ကြ၏။ ရှိသမျှ အဝတ်အထည်နှင့်ပင် ဖူလုံအောင်နေ၍ ကျေနပ်ခြင်းလည်းရှိ၏။ အိမ်ထဲမှာလည်း ငြိမ်းချမ်းစွာ ရသမျှနှင့်နေကြ၏။ အိမ်နီးနားချင်းတို့လျှင် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နီးစပ်ကြသည်ဖြစ်၍ တစ်ဦးအိမ်က ခွေးဟောင်သံ ... ယောက်အိမ်ကကြားရ၏။ အိမ်ကကြက်တွန်သံသည် ... သို့ ပျံ့နှံ့၏"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဤသို့လျှင် နေနိုင်သောကာလ ထိုနိုင်ငံသည် စံပြနိုင်ငံတည်း။ ဤကား လောင်ဇူး၏ စိတ်ကူးယဉ်စံပြနိုင်ငံတည်း။

လောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များကို အကဲဖြတ်ရာ၌ လောင်ဇူးဝါဒကို ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒနှင့် ယှဉ်ထိုးအကဲဖြတ်ခြင်းသည် ပို၍ပေါ်လွင်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ ဤဝါဒနှစ်ခုသည် တာအိုလမ်းစဉ်နှင့်ပတ်သက်၍ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးဆန့်ကျင်သော အမြင်များရှိကြသည်။ လောင်ဇူးအဖို့ တာအိုလမ်းစဉ်ဆိုသည်မှာ "ဘာမျှမလုပ်ဘဲ လုပ်ပြီးသားဖြစ်နေသည်ဆိုသောဝါဒ"ဖြစ်၏။ သူသည် တမင်တကာလုပ်မှ ပြီးမြောက်ခြင်း (ဝါ) လုပ်ယူရခြင်းသဘောကို ငြင်းပယ်သူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်လည်း လောင်ဇူး၏ အတွေးအခေါ်များထဲတွင် လူတို့ဖန်တီးယူသည့် ယဉ်ကျေးမှုအဆောက်အဦတို့၊ အသိပညာ အတတ်ပညာတို့ကိုလည်း ပစ်ပစ်ခါခါ ဝေဖန်ပြီး ပစ်ပယ်ထားသည်။ သူ့အနေနှင့် အရင်းအတိုင်း၊ သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်သည်ကလွဲ၍ ဖန်တီးယူရသမျှ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လက်မခံလိုပေ။

ကွန်ဖြူးရှပ်အဖို့မူကား ထိုသို့မဟုတ်ချေ။ တာအိုဆိုသည်မှာ ဘာမျှမရှိသည်ကို လုပ်ယူရခြင်းဖြစ်၏။ စင်စစ် လုပ်သည်ဆိုရာ၌ ဘာမျှမဟုတ်သည့်အတွက်ပင် လုပ်စေဦး။ ထိုသို့လုပ်ရခြင်း၌ပင် မွေ့လျော်ခြင်းသာဖြစ်၏။ လောင်ဇူးက သဘာဝအတိုင်းဖြစ်သည်ကလွဲလျှင် ကျန်သော ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်မှုမှန်သမျှကို မကောင်းမှုများချည်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ကား ထိုသို့မဟုတ် ယဉ်ကျေးမှု၊ ပျိုးထောင်မှုများ၏ တန်ဖိုးကို အသိအမှတ်ပြု၏။

ဒုတိယကွဲလွဲချက်ကြီးတစ်ရပ်မှာ လူနှင့် ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့၏ ဆက်စပ်မှုသဘောအပေါ်တွင် အမြင်ကွဲလွဲကြခြင်းဖြစ်၏။ လောင်ဇူးအဖို့ လူသည် သဘာဝ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် ရှုမြင်ထားသောကြောင့် လူနှင့် အရာဝတ္ထုများသည် ကွဲပြားမှုမရှိ တစ်သဘောတည်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။

ဤသို့ဖြင့် သဘာဝတရားကြီးသည် 'ဧကသဒ္ဒါ'ဟု ဆိုအပ်သော သဘောတည်း။ တစ်မျိုးတည်းဟု ဖော်ပြလိုရင်းဖြစ်သည်။ တစ်သဘောတည်း၊ တစ်ပုံစံတည်းမှ အရာရာဆုံဆည်းနေသည်ဟု ဖော်ပြခြင်းကြောင့် လူနှင့် ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့သည် တစ်သဘောတည်း ဖြစ်နေရသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ကား လူနှင့် ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို ခွဲပြရုံသာမက လူသည် လူ့ဘဝအတွက် အရေးပါဆုံးသောအရာဖြစ်ကြောင်းလည်း အသိအမှတ်ပြု

လူကို တွေ့ဝေအောင်ဖန်တီးသည်မှာ သဘာဝလောကကြီး၏ အထစ် အဘားအဆီးများမဟုတ်၊ လူ့ဘဝထဲက မညီညာမှု အဆစ်အထုံးများ သာ ဖြစ်သည်။ ခြုံ၍ကြည့်လျှင် လောင်ဇူး၏သဘောတရားများမှာ တွေ့မကျ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်သည်၊ နာမ်ပါဒဆန်သည်ဟု ဆိုရမည်။ ဖြူးရှပ်အယူအဆများကား လက်တွေ့ကျသည်၊ လူသားဆန်သည်ဟု သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် လောင်ဇူးတို့သည် တာအိုနှင့် မိုးကောင်းကင်သဘော ဆက်စပ်မှုကို တွေးမြင်ရာ၌လည်း ကွဲပြားကြသည်။ လောင်ဇူးအဖို့ င်းကင်ဘုံသည် တာအိုနောက်မှ ဖြစ်လာသောအရာဖြစ်သည်၊ နှစ်ဦး င် ကောင်းကင်ဘုံလောကကို ဖန်ဆင်းသည်ဆိုသောသဘောကို လက်ခံ လည်း တာအိုထက် ကောင်းကင်ဘုံက အလျင်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆ ည်။

လောကကြီးထဲရှိ သဘာဝနိယာမများအတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံရမည် ၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးစလုံးသည် ဆင်တူဖြစ်၏။ မည်သည့်အရာမဆို း၌နှန်အခြေသို့ရောက်အောင် တိုးတက်ပြီးလျှင် မူရင်းသို့ ပြန်ပြောင်း င်းသွားတတ်သည်ဟူသောသဘောကို နှစ်ဦးစလုံး လက်ခံသည်။

လောင်ဇူး၏ခံယူချက်များတွင် အရာရာကို ပြောင်းပြန်ကြည့်သည်က သည်၊ ရိုးသားမှု၊ နိမ့်ချမှုတို့ကို ဟောရင်း ယုံဝလှူပ်ရှားမှုမရှိဘဲ ဖြစ် နှင့် ရောင့်ရဲခိုင်းသည်၊ သူ့အမြင်တွင် လူတို့၏ဆန္ဒများကို ကြည့်ဖို့ ကြိုးစားရ။ ယင်းဆန္ဒတို့ကို ဆိတ်သုဉ်းအောင်သာ သဘာဝကပေးထား သည့်အတိုင်း နေခိုင်းသည်။ သို့သော် လူ့အောင်လောကထဲတွင် လူတို့သည် ယဉ်ကျေးမှု၊ ပျိုးထောင်မှုများကို မလုပ်ဘဲနေ၍မရအောင် သဘာဝက တီးသောကြောင့် လုပ်လာရခြင်းဖြစ်သည်ဟူ၍ကား သူမမြင်နိုင်ချေ။ ဖက်ကကြည့်လျှင် လူတို့၏လုပ်ဆောင်မှုမှန်သမျှကို လူတို့သည် ကိုယ့် သဘောနှင့်ကိုယ် ရွေးချယ်ပြီး လုပ်နေကြသည်ဟုသာမြင်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်၏ ဘိုးမှုကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားခြင်းမရှိခဲ့ချေ။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ လောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များသည် ဘဝ လောကတွင် အသုံးပြု၍မရသော စံပြဝါဒကြီး၊ စိတ်ကူးယဉ်ဝါဒကြီးသာ ဖြစ်သည်ကို တွေ့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချောင်ဇူး

၄။ ချောင်ဇူး
CHUANG TZU

မင်းစီးယပ်သည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အတွေးအမြင်များကို လူသိရှင်ကြားများအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့သကဲ့သို့ ချောင်ဇူးသည် လောင်ဇူး၏ စိတ်ကူးယဉ်၊ အဘိညာဉ်ဝါဒဟု ဆိုအပ်သော တာအိုဝါဒကိုကျော်ကြား၊ ရေပန်းစားလာအောင် ကြိုးစားခဲ့ရာတွင် မင်းစီးယပ်ထက် အဆပေါင်းများစွာ ပိုသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများထဲတွင် အလွန်အသိပညာထက်မြက်သူတစ်ဦးဖြစ်သော ချောင်ဇူးသည် လောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်ဝါဒအပေါ်တွင်မှီ၍ တွေးခေါ်ခဲ့သူဖြစ်သော်လည်း သူ၏ထက်မြက်မှုကြောင့် သူရရှိလာသော ဂုဏ်သတင်းမှာ သူမှန်းသည်ထက်ပင် ပိုကဲသည်ဟု ဆိုထိုက်၏။ သူ့အနေနှင့်ဆိုလျှင် တာအိုဝါဒက သွန်သင်ချက်များကိုပင် လိုက်ခဲ့သော်လည်း ထိုသို့လိုက်ရင်း ထိုဝါဒကို မိမိ၏ပင်ကိုအတွေးအမြင်များ ဖြည့်စွက်ချဲ့ထွင်လာခဲ့ရာ သူ့ဆရာလောင်ဇူး အိပ်မက်ပင်မမက်နိုင်ခဲ့သော သဘောတရားများကို သူ့လက်ထက်တွင် တွေ့ရှိသိမြင်လာခဲ့လေသည်။ ချောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များတွင် သဘာဝနိုင်ငံသဘောကို ဖော်ထုတ်ပြီး ထိုနိုင်ငံထဲတွင် မိမိအလိုကျ တရားမဲ့ ဓားနဲ့နေနိုင်ရေးတည်းဟူသော ပုဂ္ဂလိကဆန္ဒဖွဲ့ဝါဒကို အားပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လောင်ဇူးကဲ့သို့ပင် သူသည်လည်း လူတို့တီထွင်ယူထားသော ယဉ်ကျေးမှုအသီးအပွင့်များကို သူမလိုလားချေ။ လူကဖန်တီးပြုမူရသော ဘယ်ယဉ်ကျေးမှုမျိုးမဆို ဘယ်အတတ်ပညာမျိုးကိုမဆို သူ့အကွေးအမြင်များတွင် တော်လှန်ဆန့်ကျင်ခဲ့လေသည်။

ချောင်ဖူးဘဝနှင့် သူ၏သင်ကြားချက်များ

ချောင်ဇူး (ဘီစီ ၃၆၉–၂၈၆)၏ အမည်ရင်းမှာ ချောင်ချူဖြစ်သော်လည်း နောင်အခါ ချောင်ဇူးအဖြစ်သာ လူသိများကြလေသည်။ [illegible] တာအိုဂိုဏ်းသားများအနက် အထင်ရှားဆုံး၊ အတော်ဆုံး၊ အထက်[illegible] ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုရပေမည်။ ချောင်ဇူး၏ နက်ရှိုင်းသောလောဘအ[illegible] [illegible] သော စာပေဟန်တို့ကြောင့်လည်း သူ့ကို လူအများက [illegible]

www.burmeseclassic.com

ဤကဲ့သို့ ကြည်ညိုစိတ်သန်မှုကို အကြောင်းပြုပြီး သူနှင့်ပတ်သက်သော ဆိုထုံးစကား ဒဏ္ဍာရီများ၊ အမြောက်အမြား ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးလေသည်။ သူ့ကို ပူဇော်ပ,သ သည်။ ပွဲလမ်းသဘင်များကိုလည်း ကျင်းပကြသည်။ ဤသို့ပူဇော်ပ,သ ရာ၌ သူ့ကို ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် အာစရိယပူဇော်ပွဲမျိုး ပူဇော်ခြင်းမဟုတ် နတ်ကိုပူဇော်ခြင်းမျိုးဖြင့် ပူဇော်ကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ လူများက သူ့ကို နတ်ဘုရားသဖွယ် ပူဇော်သက္ကာယပြုလုပ်လာကြခြင်းမှာ သူရေးသားခဲ့သော အရေးအသားများထဲတွင် ပါဝင်နေသော လွှဲဟန်ရှိသည့် စာပိုဒ်များကြောင့် ဖြစ်ပေသည်ဟု အချို့သော ပညာရှင်များက ထင်ကြေးပေးခဲ့ကြလေသည်။

ချောင်ဇူး၏ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ်ကိုမူ အသေးစိတ်မသိရပေ။ သူသည် မင် (MENG) ဆိုသည့်ပြည်နယ်တွင် မွေးဖွားကြီးပြင်းလာသူတစ်ဦးဖြစ်ကြောင်းလောက်သာ သိရသည်။ ထိုပြည်နယ်မှာ ယခုခေတ် ရှန်တုန်နှင့် ဟိုနယ် နယ်စပ်ရာ နယ်ခြားတွင်ရှိခဲ့သည့် ပြည်နယ်တစ်ခုဖြစ်၏။

ထို'မင်'ပြည်နယ်တွင်နေစဉ်က သူသည် အစိုးရဌာနတစ်ခုတွင် အမှုထမ်း ဝင်လုပ်ခဲ့ဖူးသည်ဆို၏။ သို့ရာတွင် ထိုအလုပ်တွင် ကြာကြာမလုပ်ခဏသာလုပ်ခဲ့ပြီး နိုင်ငံရေးလောကကို စိတ်ပျက်သည်နှင့် အလုပ်မှထွက်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ချောင်ဇူးသည် သူ့ဆရာလောင်ဇူးကဲ့သို့ပင် သဘာဝသမားဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံရေးလောကကို စိတ်ပျက်သည်မှာ အဆန်းမဟုတ်ချေ။ ထိုသည်ထိုလောကတွင် ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ကြာကြာမနေနိုင်ချေ။ သူ့ခေတ်ကာလ၏ လူနေမှုအခြေအနေအရပ်ရပ်ကလည်း ရှုပ်ထွေးပွေလီလှသည်။ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ဆိုးဝါးလာသောအခြေအနေများကို မြင်ရသောအခါ သူအလွန်စိတ်ပျက်သည်နှင့် နောက်ဆုံးတွင် ဤမျှရုန်းရင်းဆန်ခတ်နှင့် ရှုပ်ထွေးလှသော လောကကြီးကို မျက်ကွယ်ပြုကာ လူမှုလူရေးများတွင်လည်း စိတ်မဝင်စားတော့ လုံးလုံး လူတို့၏ဝတ်ကြောင်လောကမှ အဆက်ဖြတ်သွားသည်။

ဆိုရိုးစကားတစ်ခုကမူ ချူပြည်နယ်ဘုရင်က ချောင်ဇူးအား ဝန်ကြီးချုပ်ခန့်ထားရန် တမန်များစေလွှတ်၍ ရောက်ရှိလာသောအချိန်က သူသည် 'ပုံမြစ်'ထဲတွင် ငါးမျှားနေသည်ကို တွေ့ရသည်ဟုဆိုသည်။ ထိုသို့ စာချွန်တော်နှင့်တကွ ရောက်လာကြသည့် တမန်များကို မိမိသည် ရွှံ့ထဲညွန်ထဲတွင်

မြှုပ်နေရသော်လည်း အသက်ရှင်နေနိုင်သည့် လိပ်ဘဝကိုသာ မက်မောပါသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ မျိုးရိုးစဉ်ဆက် မပျက်ထိန်းသိမ်းလာသော ရွှေနန်းတော်ကြီးထဲမှ ရွှေကြုတ်ကြီးထဲတွင် သိမ်းမွှိးသိမ်းဆည်းထားကြောင့် သေနေရသည့်ဘဝမျိုးကိုတော့ မမက်မောပါဟုဆို၍ ပေးလာသည့်ရာထူးကို ငြင်းပယ်လိုက်သည်ဟုဆိုသည်။

ချောင်ဇူးသည် သူ၏အတွေးအမြင်များအားလုံးကို သူ့နာမည် (ချောင်ဇူး)ဖြင့် စာအုပ်ထဲတွင်ရေးပြီး နောင်လာနောက်သားတို့အတွက် ထားရစ်ခဲ့လေသည်။

ဤစာအုပ်သည် အတွေးအမြင်များကိုဖော်ပြရာ၌ လုပသည့်ဟန်နှင့်နှစ်လိုဖွယ်သော အရေးအသားတို့ကြောင့် ပြိုင်စံရှားဟုဆိုနိုင်သည်။ ယခုအထိတည်နေသော ချောင်ဇူး၏ကျမ်းတွင် အခန်းပေါင်းသုံးဆယ့်သုံးခန်း ပါဝင်သည်။ ဤကျမ်းကို ကောင်ဆီးယန်း (KOU HSIANG) က ရှာဖွေစုပေါင်းဖွဲ့စည်းသည်ဟု အဆိုရှိသည်။ ကောင်ဆီးယန်းသည် ၁၃ ရာစုနှစ်တွင် ချောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်ရင်း ထင်ရှားလာသူဖြစ်၏။ ဤချောင်ဇူးကျမ်းတွင် အယူအဆများ ထပ်ခါထပ်ခါ ဖြစ်နေတတ်ခြင်းကြောင့် တချို့ပညာရှင်များက ဤကျမ်းကို ကောင်ဇူးရေးသောကျမ်းမဟုတ်ဟူ၍ပင် အငြင်းပွားနေလေသည်။

သို့ရာတွင် တာအိုဓ၏သဘာဝအခြင်းအရာများကို ဖော်ပြသည့်အခန်းများမှာမူ ကောင်းဇူးကိုယ်တိုင်ပင် မရေးဘူးဆိုစေဦး၊ သူ၏အယူအဆများသာဖြစ်ကြသည်မှာ မမှားနိုင်ပေ။ အထက်ကျမ်းပါ အတွေးအမြင်များကိုစုပေါင်းသုံးသပ်ကြည့်ပါက သူ့အတွေးအမြင်များတွင် အပိုင်းကြီးသုံးပိုင်း ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ယင်းတို့မှာ (၁) တက္ကိကဝါဒ (၂) ကိုယ်ကျင့်တရားပညာနှင့် (၃) အသိပညာအခန်းများ ဖြစ်ကြ၏။

တက္ကိကဝါဒ

'တာအို'သည် အရာခပ်သိမ်း၏သက်စောင့်အင်အားစု (ဝါ) မိခင်ဓာတ်ဖြစ်သည်ဟု လောင်ဇူးသည် သူ့အတွေးအမြင်တွင် ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

"တာအိုသည် အစစ်အမှန်တရား ထင်ရှားသော [illegible] သည်ဖြစ်ပြီး လှုပ်ရှားမှုနှင့် သဏ္ဌာန်ကင်းသည်။ တာအိုသည် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နိုင်သော်လည်း မပိုင်ဆိုင်။ တာအိုသည် ကောင်းကင်ဘုံနှင့် မဟာပထဝီမြေကြီးတို့ မပေါ်ပေါက်မီကပင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီး ထာဝရတည်မြဲနေမည်။ နိစ္စရူပ အခြင်းအရာသည်သာဖြစ်၏။ နတ်များ ဝိညာဉ်များကို ကြိုတင်သိမြင် ဖန်ဆင်းခြင်းအလို့ငှာလည်းကောင်း၊ မိုးနှင့် မြေကြီးကို မွေးထုတ်လုပ်ဆောင်ခြင်းအလို့ငှာလည်းကောင်း တာအိုကပင် ဖန်တီးသည်။ တာအိုမှာ အဝန်းပမာဏ အတိုင်းအဆမရှိ၊ အလားတူပင် ကာလအပိုင်းအခြားဟူ၍မရှိချေ။

အထက်ပါ ချောင်ဇူး၏စကားအရ တာအိုသည် ဝိညာဉ်များ၊ နတ်များကိုလည်းကောင်း မိုးကောင်းကင်နှင့် မဟာပထဝီမြေကြီးကိုလည်းကောင်း ဘယ်သို့အကြောင်းပြု ဖန်တီးပါသနည်းဟု မေးရန်ရှိ၏။ အမှန်မှာ တာအိုက ဆိုခဲ့ပြီးသော ဝိညာဉ်များ၊ နတ်များ၊ မိုးကောင်းကင်နှင့် မဟာပထဝီများကို အကြောင်းပြုခြင်း၊ ဖန်တီးခြင်း၊ ထုတ်လုပ်ခြင်းမျိုး မလျှဉ်းမရှိချေ။ ထိုအရာတို့သည် သူတို့ဘာသာသူတို့ ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်လာကြခြင်း ထုတ်လုပ်ရယူကြခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်။

ချောင်ဇူး၏စကားနှင့်သာဆိုရလျှင် တာအိုက အထက်ပါ ယင်း နတ်၊ ဝိညာဉ်၊ မြေကြီး၊ မိုးကောင်းကင်တို့ကို တမင်မဖန်တီးဘဲ ဖန်တီးပြီးသား ဖြစ်နေကြခြင်းသာဖြစ်၏။ မလုပ်ဘဲနှင့် လုပ်ပြီးသားဖြစ်နေကြခြင်းသာဖြစ်၏ဟု ဆိုရပေမည်။ ဘာမျှမလုပ်ပါဘဲလျက် လုပ်ပြီးသားဖြစ်နေခြင်းသည် 'ဝူဝိ'သဘောတရား၏ အခြေခံပင်ဖြစ်ပေသည်။

တစ်ဖန် တာအိုသည် အရာခပ်သိမ်းတွင် အနှစ်သာရအဖြစ် ပါနေသည်။

"တာအိုသည် အကြီးဆုံးသောအရာဝတ္ထုအတွက်လည်း မငယ် အငယ်ဆုံးသော အရာဝတ္ထုအတွက်လည်းမကြီးချေ။ အရာဝတ္ထုတိုင်း၏ အတွင်းသားတွင် တာအိုရှိနေ၏။ ကြီးကြီးငယ်ငယ်မဟူ၊ အကြီးဆုံးသဘောနှင့်သာဆိုလျှင် တာအိုသည် အတိုင်းအတာမဲ့သကဲ့သို့ အနက်ရှိုင်းဆုံးသဘောမှာလည်း တာအိုသည် ထောက်စမ်း၍မရအောင်ပင် နက်လှသည်တကား"

တစ်ဖန် တာအိုသည်အစမရှိ(အနာဒိ)သည့်အပြင် အဆုံးလည်းမရှိ (အနန္တ)သော အရာသာဖြစ်သည်။

အထက်ပါမှတ်ချက်သည် အဓိကဖြစ်၏။ ချောင်ဇူးသည် လောကကြီး၏ မတည်မငြိမ်၊ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲ လှုပ်ရှားနေသည့်သဘောကို မြဲခြင်းနှင့် မမြဲခြင်းသဘာဝကို ရှုကြည့်ဆင်ခြင်ရာမှ နားလည်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်ထဲမှ ပြောင်းလဲနေရင်း မပြောင်းလဲသောသဘောကို မြင်လာရသည်။ အရာခပ်သိမ်းတို့သည် အစဉ်ပြောင်းလဲနေကြသော်လည်း ယင်းပြောင်းလဲနေမှုကား ထာဝရသာတည်း။ ထိုပြောင်းလဲမှုတွေထဲက မပြောင်းလဲသော နိစ္စဓူဝတရားကား တခြားမဟုတ် တာအိုပင်ဖြစ်လေသည်။

'တာအို'ဆိုသည်ကား ကြားလည်းမကြားနိုင်၊ မြင်လည်းမမြင်နိုင် သိတွေ့ခြင်းငှာလည်း မတတ်နိုင်သောအရာသာ ဖြစ်ချေသည်။

"တာအိုကို ကြားချင်၍လည်းမကြားနိုင်။
ကြားနိုင်လျှင်လည်း တာအိုမဟုတ်ချေ။
တာအိုကို မြင်ချင်၍လည်း မမြင်နိုင်။
မြင်နိုင်လျှင်လည်း တာအိုမဟုတ်ချေ။
တာအိုကို နှုတ်ဖြင့်ပြောပြခြင်းငှာလည်း မပြောနိုင်။
ပြောပြနိုင်လျှင်လည်း တာအိုမဟုတ်တော့ချေ။

အထက်ပါ ချောင်ဇူးသင်ကြားချက်၏အနှစ်သာရကို ထုတ်ကြည့်လိုက်လျှင် တာအိုသည် ဘာကိုမျှမကြည့်ဖို့၊ ဘာကိုမျှ မကြားဖို့ပင် ဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ ဘာမျှမရှိခြင်း၊ ဘာမျှမဖြစ်ခြင်းသည်ပင် 'တာအို'မည်၏။ ဤကား ချောင်ဇူးရော၊ လောင်ဇူးပါ နှစ်ဦးစလုံး အတွေးအမြင်များ၏ အနှစ်အချုပ်ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

တာအိုသည် လောကအလုံး နှံ့စပ်၏။ တာအိုမရှိသည့်နေရာဟူ၍ မရှိချေ။ တာအိုဘက်ကကြည့်လျှင် တစ်လောကလုံးသည် တစ်မျိုးတစ်စားတည်း တစ်သဘောတည်းသာဖြစ်၏ဟု ချောင်ဇူးလည်း ယုံကြည်လက်ခံခဲ့သည်။ အထက်ပါ တာအို၏ နိစ္စဓူဝသဘော၊ အနန္တော အနန္တသဘောတို့ကို လောကကြီး၏အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်မှုနိယာမတွင် ထည့်သွင်းဆဉ်[illegible] သောအခါ အောက်ပါအချက် (၃)ချက်ကိုပါ စဉ်းစားရန်လိုသည်။

ပထမဆုံးအချက်မှာ လောကတစ်ခုလုံးတွင် ရှိရှိသမျှ [illegible] သည် ပြောင်းလဲနေကြသောအရာများသာဖြစ်ကြသည်၊ [illegible] အယောင်များချည်းသာ ဖြစ်ကြသည်။ ဘာတစ်ခုမျှ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချောင်ဇူးစကားအရ–

ပိန်းကောလှေငယ်ကို တောင်ပတ်ကြားအက်တစ်ခုထဲတွင် ထည့်၍ထား၏။ ထိုလှေငယ်ကို ရေရှင်လည်း ပတ်ဝန်းနေ၏။ ထို့ကြောင့် ပိန်းကောလှေငယ်သည် လုံခြုံသောအရပ်ရှိသည်ဟု ဆိုကြပါစို့။ သို့ရာတွင် ညဥ့်သန်းခေါင်၌ အင်အားကြီးမား သန်စွမ်းသူတစ်ဦးသည် ရောက်လာလတ်၍ လှေငယ်ကို ထမ်းယူခိုးပြေး၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် မည်သည့်အရာကိုမဆို မည်သို့ပင် ဝှက်ကွယ်သိမ်းထားစေကာ ထိုအရာအတွက် ဆုံးရှုံးရမည့် အခွင့်အလမ်း အမြဲတမ်းရှိသည်ကိုမူ လူတို့မမြင်တတ်ရောင်တကား။

သို့ဖြစ်၍ လုံခြုံပြီထင်သော်လည်း ဘယ်အရာမျှ အမြဲတမ်းလုံခြုံသည် မရှိချေ၊ ထာဝရလုံခြုံမှုဟူသည် မရှိ။ အကြွင်းမဲ့လုံခြုံမှုဆိုသည်လည်း စကားအရာသာဖြစ်၍ လက်တွေ့မရှိချေ။ အလားတူပင် ကျွန်ုပ်တို့အာရုံတွင် ထင်မြင်လာသမျှ ဗဟိဒ္ဓလောကမှ ရူပါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ သောတာရုံတို့သည်လည်း ထာဝရမတည်မြဲကြကုန်။ အရိပ်အယောင်တွေမျှသာ ဖြစ်ကြ၏။ အစစ်အမှန်တရားတွေကား မဟုတ်ကြချေ။

ဒုတိယအချက်မှာ ဤလောကကြီးတစ်ခုလုံးတွင် ရှိရှိသမျှ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ အခြင်းအရာတို့သည် ဒွန္ဒဖြစ်ကြ၏။ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့ ဒွန်တွဲနေသည့် အခြင်းအရာများ ဖြစ်ကြ၏။ ဖိုဓာတ် မ,ဓာတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလမိဋ္ဌာန် ဓမ္မမိဋ္ဌာန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကံပိုင်း ကတ္တားပိုင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ အတ္တ အနတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ နိစ္စ အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း အတွဲလိုက် ဒွန္ဒတရားများ ဖြစ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် တာအိုဘက်မှကြည့်သောအခါ မဆုံးသောဖြစ်စဉ်၌ ထိုဒွန္ဒတရားတို့သည် တစ်ခုထဲတွင် တစ်ခု အကျုံးဝင်နေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို့ကြောင့် အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်တွင် ဘယ်အရာမှ မိမိ၏ဆန့်ကျင်ဘက်သဘောနှင့် ကင်း၍မဖြစ်နိုင်ဟု နားလည်ရပေမည်။

"မွေးခြင်း အသက်ရှင်ခြင်း အစရှိလျှင် သေခြင်းအဆုံးရှိ၏၊ သေခြင်းအဆုံးရှိမှုကြောင့်လည်း အသက်ရှင်ခြင်းအစဟူ၍ ရှိနေခြင်းဖြစ်၏။

ဖြစ်နိုင်သောသဘောရှိနေလျှင် မဖြစ်နိုင်သောသဘောရှိသည်လည်း ရှိမြဲသာ၊ မဖြစ်နိုင်သောသဘောရှိခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ခြင်းဟူသည်ရှိနေရ၏။

မှန်မှုရှိခြင်းကြောင့် မှားမှုလည်းရှိ၏။ မှားမှုရှိခြင်းကြောင့်လည်း မှန်မှုရှိနေရသည်ဟူ၍ ချောင်ဇူးက ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

ချောင်ဇူး၏ သဘောတရာများမှာ ယခုခေတ် 'ဒိုင်ယာလက်တစ်' ခေါ် သဘောတရားများနှင့် အတော်ပင်နီးစပ်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုထက်ပို၍ထူးခြားနေသည်မှာ ချောင်ဇူးတင်ပြခဲ့သည့် 'ဘဝစက်ဝိုင်း'အမြင်များသည် ဗုဒ္ဓ၏ သံသရာစက်ဝိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားနှင့် လွန်စွာနီးစပ်နေကြောင်းလည်း တွေ့ရ၏။

ဗုဒ္ဓသည် အရာဝတ္ထုတို့၏အစကိုရှာရာ၌ ဖန်တီးရှင်ဝါဒကို ငြင်းပယ်ခဲ့သလို လောင်ဇူးနှင့် ချောင်ဇူးတို့လည်း ငြင်းပယ်ခဲ့ကြ၏။ ဖန်ဆင်းမှုဟူသည် မရှိ၊ သူ့ဘာသာသူဖြစ်ပေါ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဖြစ်ပျက်ပြုပြင် အစဉ်ကြီးကား အဆုံးမရှိ တစ်ခုကိုတစ်ခု အကြောင်းပြု၍သာလျှင် သံသရာလည်နေကြသည်ဟု ဖော်ပြရာ၌ သူတို့၏လောကအမြင်သည် ဗုဒ္ဓ၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားနှင့် နီးစပ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။

တတိယအချက်မှာ လောကတစ်ခုလုံးတွင် ရှိရှိသမျှအရာတိုင်းသည် အဆုံးအစမရှိသော တာအိုအတွင်းမှာပင် တည်နေကြသည်ဟူသောအချက်ဖြစ်၏။ ဤအချက်ကို အထက်တွင်လည်း ဖော်ပြခဲ့လေပြီ။

ဆုံးစမဲ့ခြင်းသဘောသည် စက်ဝိုင်းလည်နေသော ဘဝဖြစ်စဉ်ထဲတွင် ထင်ရှားသောသဘောတစ်ရပ် ဖြစ်၏။ ဤနေရာ၌ ပြောင်းပြန်ဖြစ်ခြင်းနိယာမကိုလည်း မမေ့ရာ၊ လောင်ဇူးအတွေးအခေါ်များထဲတွင် အရာဝတ္ထုတို့၏ တိုးတက်မှုအဆုံးသည် မူရင်းသို့ ပြန်ကျရခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့လေပြီ၊ ယင်းသဘောအတိုင်းပင် အဆုံးအစမဲ့ခြင်းသဘောဆီသို့သာ ပြန်လည်လျှောကျမြဲတန်းဟု ချောင်ဇူးက ထပ်ဆင့်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

တိုးပွားမှုနှင့် ဆုတ်ယုတ်မှုသဘောသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ထပ်ပြန်တလဲလဲဖြစ်ကာစက်ဝန်းလည်နေကြသည်ဖြစ်၍ တစ်ခု၏အဆုံးသည် တစ်ခု၏ အစတည်း။

ကိုယ်ကျင့်တရားပညာ

ချောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များနှင့် လောင်ဇူး၏အတွေးအမြင်များ
ကိုယ်ကျင့်တရား ပညာပိုင်းတွင်လည်း များစွာမခြားနား သော

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို အခြေစိုက်၍ ဘဝကို ရှုမြင်မှုများသာ ဖြစ်ကြသည်။ ချောင်ဇူးကလည်း လူသားသည် ပင်ကိုသဘာဝအားဖြင့် ပျော်ရွှင်မှုရှိသူသာဖြစ်သည်။ သောက အပူမီး တောက်လောင်ရခြင်း၊ ဒုက္ခအဖုံဖုံ ခံစားနေရခြင်းမှာ ကိုယ့်အတတ် ကိုယ်စူးနေကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဖန်တီးယူလာကြသော အတုအယောင်ပစ္စည်းတို့၏ ကွဲပြားခြားနားပြောင်းလဲနေမှုများကြောင့်လည်း ကောင်း၊ သဘာဝကို လွန်ဆန်ပြီး ကိုယ်တိုင်ဖန်တီးသောအယူအဆ အတွေး အမြင်များကို တစ်ပါးသူများအပေါ် လွှမ်းမိုးအောင်၊ တစ်ပါးသူများက သက်ဝင်လာအောင် ကြိုးပမ်းနေမှုများကြောင့်လည်းကောင်း လူမှာ ချမ်းသာ သုခ ကင်းလာရခြင်းဖြစ်သည်ဟု မြင်သည်။ ထိုသဘောကိုတည်၍ ချောင်ဇူး က ဤသို့ဆိုသည်။

"မိမိကိုယ်တွင်းမှာ ရှိသည်ကိုသာ မြတ်နိုးပါလော့၊ မိမိအပများ ကိုလည်း ကိုယ်တွင်းသို့ ဝင်မလာနိုင်အောင် ပိတ်ဆို့ထားပါလော့၊ အကြောင်းသော်ကား အသိများလျှင် သောကများရသည်"

လူ့သဘာဝ၏ ပင်ကိုအနေအထားကို ပျက်စီးရာပျက်စီးကြောင်းဖြစ် သည့် အကြောင်းတရားငါးပါးရှိသည်။ ယင်းအကြောင်းတရားများမှာ–

(၁) အရောင်အဆင်းဟုဆိုအပ်သော စက္ခုပသာဒ၌ဖြစ်သည့်အာရုံ များ၊ ထိုအာရုံများမှာ စက္ခုအလင်းကို တားဆီးနေကြသည် ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ စက္ခုအလင်းသည် မကြည်လင်တော့ပေ။

(၂) အသံစဉ်များ၊ ယင်းတို့သည် သောတအာရုံကို ရှုပ်ထွေးစေ လျက် အကြည်ဓာတ်ကင်းမဲ့အောင် ဖန်တီးနေကြသည်။

(၃) အနံ့အရသာငါးမျိုး၊ ယင်းတို့သည်လည်း ဂန္ဓာရုံဟုဆိုအပ် သော နှာခေါင်းသို့ တိုးဝင်ကာ ယင်းတို့ကို စွဲမိလေသော ကြောင့် အကြည်ဓာတ်ပျက်ပြီး ထုံထိုင်းစေတတ်ကြသည်။

(၄) အရသာရုံငါးပါး၊ ယင်းတို့လည်း လျှာ၏ထက်မြက်သော သိမြင်မှုကို တားဆီးပိတ်ပင်လျက်ရှိကြ၏။

(၅) နှလုံးဟဒယ၌ဖြစ်သော လိုလားမှု၊ မလိုလားမှုတည်းဟူသော သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ၊ တရားများသည်လည်း နှလုံးသား ကို ကျစ်မာတောင့်တင်းစေတတ်ကြ၏။

ဤတရားများကြောင့် လူတွင် မိမိ၏ ပင်ရင်းသဘာဝ ပျက်ယွင်း ချောက်ကွယ်နေရသည်။ ဤတရားတို့သည်ကား လူ့ဘဝ၏ ညစ်ညမ်းသော

…းများ၊ အကုသိုလ်တရားများ၊ အနိဋ္ဌာရုံများသာ ဖြစ်ကြသည်ဟု ချောင်ဇူး … အကျယ်ဖွင့်ဆိုပြခဲ့လေသည်။

"ထို့ကြောင့် မိမိတို့၏ သဘာဝ၌ အကြွင်းမဲ့ငြိမ်သက်နားနေ ခြင်းနှင့် အကြွင်းမဲ့ စင်ကြယ်ခြင်းတရားကို ပွားများရမည်။ ကိုယ့် ကိုယ်ကို မညှဉ်းဆဲပါနှင့်၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အနှောင့်အယှက်မရှိစေ နှင့်။ ထိုသို့နေနိုင်သည်နှင့်အမျှ သင်သည် ထာဝရဖြစ်ပြီတည်း။ အကြောင်းမှုကား မျက်စိက ဘာကိုမျှ ယခုမြင်သည့်အတိုင်း မမြင်ရ တော့မှ နားကလည်း ယခုကြားသည့်အတိုင်း ဘာကိုမျှမကြားရ တော့မှ၊ သင်၏ဝိညာဏ်က သင်၏အတ္တ(ကိုယ်)ကို မြင်မည်သိမည်၊ သို့မှသာ သင့်ကိုယ်သည် ထာဝရတည်မြဲပေတော့မည်။ ဘယ်တော့မှ မသေတော့"ဟုလည်း သွန်သင်ခဲ့၏။

လူတို့တွင် တကယ်လိုအပ်နေသည့်အချက်မှာ သဘာဝတရားကြီးနှင့် …ကွ အရာခပ်သိမ်း၏ သဘာဝအမှန်ကို သိနားလည်ရန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ရှင်ခြင်း၊ သေခြင်းတရားဟူသည်ကား တပြောင်းပြန်ပြန် ဖြစ်တတ် သည့် သဘာဝတရားကြီးထဲမှ အဆင့်ဆင့်တိုးတက်ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်မှု …ယာမ ဖြစ်စဉ်၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသာဖြစ်၏။ နေ့နှင့်ည ပမာပုံတည်း။ …ာသီစက်ဝန်းလည်ပတ်ပုံတည်း။

လူသားသည် မိမိ ဘယ်ကာလက အသက်ရှင်လာသည်။ လူ့ဘဝ ကို ရလာသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘယ်အခြေရောက်လျှင် သေရမည်ဆိုသည် ကိုလည်းကောင်း မသိနိုင်ကြချေ။ ထိုသို့သေခြင်း၊ ရှင်ခြင်းနှစ်ရပ်တွင် ဘယ်သင်းက အရင်ဖြစ်သည်ကိုလည်း မသိနိုင်ကြချေ။ လူအနေနှင့် ကိုယ် ဘာဖြစ်မည်ဆိုသည်ကို မသိနိုင်ဘဲလျက်လည်း ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်နေရသည် သာဖြစ်၏။

အထက်ပါသဘောကိုချောင်ဇူးသည် သူ၏ကိုယ်ရေးမှတ်တမ်းတစ်ခု တွင် အောက်ပါအတိုင်း ပေါ်လွင်အောင် သရုပ်ဖော်၍ ရေးပြခဲ့ဖူးလေသည်။

"တစ်ရံရောအခါက ချောင်ဇူးသည် အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင် မက်ဖူး၏။ သူ၏အိပ်မက်ထဲတွင် သူသည် လိပ်ပြာကလေး… သည်။ လိပ်ပြာကလေးဘဝနှင့် ဟိုမှသည်မှ လူးလာပျံသန်း… ထိုစဉ်ကမူ အတွေးရော၊ စိတ်ကူးရော၊ လိုအင်ဆန္ဒ…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လင့်ချက်တွေအားလုံးသည်လည်း လိပ်ပြာ၏ဆန္ဒတွေ၊ မျှော်လင့်ချ တွေချည်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုစဉ်ကမူ သူသည် သူ့ကိုယ်သူလည် ချောင်ဇူးအဖြစ် မသိခဲ့ပေ။ ဗြုန်းခနဲ လန့်နိုးကာမှပင် သူသည် ချောင်ဇူးပြန်ဖြစ်နေပြန်လေသည်။ သို့ရာတွင် သူမသိသည်ကာ တစ်ချက်ရှိ၏။ ထိုအချက်မှာ (လိပ်ပြာဖြစ်နေသည်ဟု ချောင်ဇူး အိပ်မက်မက်နေလေသလား၊ သို့မဟုတ် ချောင်ဇူးဖြစ်နေသည်ဟု လိပ်ပြာကပင် အိပ်မက်မက်နေလေသလား) အဘယ်သို့ အဖြေရှာ မည်နည်း"

သေခြင်းတရား ရှင်ခြင်းတရားတို့နှင့်ပတ်သက်၍ လူ၏သဘာဝကို လေ့လာရာ၌ ချောင်ဇူး၏အတွေးအမြင်များမှာ လောင်ဇူးနှင့်မတူချေ။ ချောင် ဇူးက လူတို့မှာ စိတ်မချမ်းသာဖြစ်ရခြင်း၏ တကယ့်အကြောင်းရင်းသည် ကား သေမည်ကိုစိုးရိမ်ပူပန်းခြင်း ကဲမိုးခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။ သို့ရာတွင် ချောင်ဇူးသင်ကြားချက်များကိုသာ တကယ်တမ်းသဘောပေါက် နားလည်မည်ဆိုပါက အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်သည် ယင်းသို့သော စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ မှာ အဓိပ္ပာယ်မရှိကြောင်း သိလာပေမည်။

အထက်ဖော်ပြပါ သဘောအယူအဆများနှင့် စပ်ဟပ်သော ချောင်ဇူး ၏ အဖြစ်အပျက်တစ်ရပ်ရှိသည်။ ထိုအဖြစ်အပျက်ကလေးအား သိသင့် သိထိုက်သည်ဟုယူ၍ ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တစ်ခါက ချောင်ဇူးသည် ချူပြည်နယ်သို့အသွားတွင် လမ်းခရီး လမ်းဘေးတွင် ဦးခေါင်းခွံ(အရိုး)တစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ ထိုအခါ သူသည် မြင်းပေါ်မှနေ၍ ဦးခေါင်းခွံကို နှင်တံနှင့်ရိုက်ပြီး ဤသို့မေး၏။ "အိုအရှင် အရှင်၏ ကြီးမားလှသော မျှော်လင့်ရည်မှန်းချက်များနှင့် အရှင်၏ ဆုံးခန်း မတိုင်သောလိုအင်ဆန္ဒများက အရှင့်အား ဤဘဝသို့အရောက် ပို့ပေးကြ ခြင်းပေလား၊ အရှင်ထူထောင်ခဲ့ပြီး ကြီးမားကျယ်ပြန့်ခဲ့သော နိုင်ငံတော် ကြီးလည်း ယခုအခါ မှန်ကင်းတို့ ထင်းဖြစ်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လေလား၊ သို့တည်း မဟုတ် အရှင်သည် မကောင်းသော (ဝါ)ဆိုးယုတ်သော ဘဝ၌နေခဲ့၍ နာမည်ပျက် အမည်းစက်ထင်ခဲ့သောကြောင့် ဤဘဝသို့ရောက်ခဲ့ရခြင်းပေ လား၊ မဟုတ်မူလည်း ငတ်မွတ်ခြင်း၊ ချမ်းအေးခြင်းဒုက္ခတို့က အရှင်အား ဤသို့ဖြစ်အောင် လုပ်ကြခြင်းပေလား၊ သို့မဟုတ် အရှင်သည် သဘာဝတရား ၏ စီမံမှုကြောင့် ဤသို့ဖြစ်လာခြင်းပေလား"

ဤသို့ဆိုပြီးလျှင် ချောင်ဇူးသည် ဦးခေါင်းခွံကိုကောက်ယူခဲ့ပြီးလျှင် မိမိဦးခေါင်းအောက်တွင် ခေါင်းအုံးကာ အိပ်ပျော်သွားလေသည်။ ညဉ့်နက် သောကာလ အိပ်မက်မက်သောအခါ အိပ်မက်ထဲတွင် ဦးခေါင်းခွံက ချောင် ဇူးအား သေခြင်း၏သုခကို ပြောပြသည်။ ချောင်ဇူးကမူ သေခြင်း၏သုခ ဆိုသည်ကို ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ သူက ဦးခေါင်းခွံကို အသက်ပြန်ရှင် ပြီး မိမိ၏အိမ်သို့ပြန်ပို့မည်ဆိုပါက မလိုချင်လားဟု မေးလေသည်။

ထိုအခါ ဦးခေါင်းခွံက မျက်ပြူးဆန်ပျာနှင့် ပြန်ပြော၏။ "ဘုရင် မင်းမြတ်၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာထက် အဆပေါင်းများစွာ ပိုကဲသော သုခ ချမ်းသာကို ပစ်ပယ်၍ ဒုက္ခ၊ သောကများဖြင့် လူးလိမ့်နေရသောဘဝသို့ မပြန်ချင်လောဟု သင်အဘယ်ကြောင့် ငါ့အားမေးဘိသနည်း"ဟု ပြန်မေးလေ သည် ဟူ၏။

ချောင်ဇူးအမြင်တွင် လူ့ဘဝတွင် အကောင်းဆုံးသောဘဝသည် ရွှေတွေကို တောတောင်ထဲမှာမြှုပ်ထားပြီး ပုလဲများကိုလည်း ပင်လယ် ထဲမှာ ထည့်ထားသည့်ဘဝဟု ဆိုသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ စည်းစိမ် ချမ်းသာအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ ကျော်စောထင်ရှားခြင်းအတွက် သော်လည်းကောင်း ထိုသူသည် လုံးဝမကြိုးပမ်း အသက်တမ်း ရှည်လျားမှုအတွက်လည်း မမွေ့လျော်၊ စောစောသေဆုံးရမည်ကို လည်း မကြောင့်ကြ၊ အောင်မြင်မှုဖြင့်ရသည့် သုခချမ်းသာကလည်း မရှား၊ ဆုံးရှုံးမှုကြောင့်လည်း စိတ်မပျက်၊ ထီးနန်းရိပ်ငြိမ်၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာကိုလည်း မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် မမျှော်လင့်သလို ကြီးကျယ် သော နိုင်ငံတော်ကိုလည်း မိမိဂုဏ်သတင်းအတွက် မရလို။ သူ့ရလို သော ဂုဏ်သတင်းသည်ကား ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးသည် တစ်မျိုး တည်းဖြစ်၍ သေခြင်းနှင့်ရှင်ခြင်းသည်လည်း အတူတူပါတကားဟု သိမြင်နိုင်သော အမြင်သာဖြစ်ပေတော့သည်။

လိုအင်ဆန္ဒလည်းမရှိ၊ အသိလည်းမရှိ၊ အတတ်ပညာလည်းမရှိသည် ဖြစ်၍ ကလေးလူမမည်ကဲ့သို့ သဘာဝအားဖြင့် ရိုးသားစင်ကြယ်ခြင်းသည် ဘဝထဲတွင် အမြတ်ဆုံးဘဝ၊ အကောင်းဆုံးဘဝဖြစ်၏

ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် ပတ်သက်၍ ချောင်ဇူး၏ အမြင်း[illegible] အတိုင်းဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

"အမှားအမှန်သဘောနှင့် ပြောရပါမူ အကယ်၍ အမှန်ဆိုသော သဘောတရားသည် အမှားနှင့်မတူဟူ၍ ပြောစရာအကြောင်း မရှိတော့ပေ" ဟူ၏။

ချောင်ဇူးသည် အထက်တွင် အရာရာကို နှစ်ပက္ခသဘောအဖြစ်မြင်ပြီး ထိုသဘောနှစ်ရပ်သည်လည်း အညမညအဖြစ် ဒွန်တွဲလွှန်ဆွဲနေကြသည်ဟု မြင်သကဲ့သို့ ကိုယ်ကျင့်တရားဆိုင်ရာ တန်ဖိုးသဘောတို့တွင်လည်း ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု၊ မှန်မှု၊ မှားမှုတို့ကိုလည်း ဒွန်တွဲနေသောသဘောများ အဖြစ် မြင်လေသည်။

"လူတို့သည် အမှားအမှန်သဘောတို့ကို တစ်နေ့တွင် အထင်အရှားမြင်လာကြပေလိမ့်မည်။ ထိုနေ့ကား တခြားနေ့မဟုတ်၊ လူ့ဘဝကြီးသည် စင်စစ် မဟာအိပ်မက်ကြီးတစ်ခုပါတကားဟု သိသောနေ့ဖြစ်သည်ဆို၏"

လောကတွင် ဘာတစ်ခုမျှမတည်မြဲချေ။ ဘာတစ်ခုမှလည်း ဇကန်မဖြစ်။ သို့ဖြစ်၍ အောင်မြင်မှုကိုမျှ ရလိုဇောနှင့် အငမ်းမရရှာဖွေနေခြင်းသည် ရယ်ဖွယ်သက်သက်ဖြစ်တော့သည်။ အမှန်မှာ အလုပ်ကို အပြင်းအထန်လုပ်သူသည် ဘယ်တော့မှ အောင်မြင်မှုကို မရနိုင်သည်မှာ သေချာလှသည်။

"လက်ဖျားထိပ်ကလေးပေါ်တွင် ရပ်ချင်သူ၏ခြေသည် မခိုင်မြဲချေ။ ခြေလှမ်းကျဲကျဲလှမ်းသောသူလည်း အလှမ်းကျယ်၍ အလယ်လပ်ခဲ့သည်မှာ အများအပြားရှိ၏" ဟူ၍ လောင်ဇူးကလည်း ပြောခဲ့ဖူးသည်။

ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့်ပတ်သက်၍ တာအိုဝါဒကိုဏ်းသားများ၏ အယူအဆကို ခြုံကြည့်လျှင် ဘာမျှမပူနှင့်၊ ဘာမျှမလုပ်နှင့် သို့နေနိုင်လျှင် နောက်ဆုံးတွင် အားလုံးပြီးမြောက်ပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဆိုသည့် ဝါဒဖြစ်၏။

ချောင်ဇူး၏ဝါဒသည် သဘာဝနည်းလမ်းကို အခြေစိုက်သည့်ဝါဒဖြစ်သောကြောင့် လူတို့ဖန်တီးယူခဲ့ကြသည့် ယဉ်ကျေးမှုမှန်သမျှကို ငြင်းပယ်ခဲ့ကြောင်း အထက်ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးဖြစ်ပေသည်။ ဤကဲ့သို့ လူများကို ဒုက္ခပင်လယ်ဝေအောင် ယဉ်ကျေးမှုအဆောက်အဦများဖြစ်လာအောင် လုပ်ခဲ့ကြသည်မှာ လူများမဟုတ်၊ ပြည်သူများကို ဘာမျှအပြစ်ဆိုဖွယ်မရှိ၊ အပြစ်ဆိုရမည့်သူများမှာ သူတော်စင်ပညာရှိ ရသေ့များသာဖြစ်သည်ဟု သူက စွပ်စွဲသည်။

သူသည် ရသေ့ရဟန်းဝါဒကို ရှုတ်ချခဲ့၏။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များကို သူက ကစားသမားများ၊ လူသတ်သမားများဟူ၍ပင် စွပ်စွဲခဲ့၏။ လုပြည်နယ်မှ မင်းသည် စင်ရော်များကိုသတ်၍ အရက်နှင့်မြည်းခဲ့သကဲ့သို့ ရသေ့ရဟန်း ပညာရှိဆိုသူတို့လည်း ရက်စက်သူများသာဖြစ်သည်ဆို၏။

"အကယ်၍ မင်းသည် ငှက်လို့သာ သဘောထားနိုင်မည်ဆိုလျှင် ငှက်တို့ကို တောနက်ထဲတွင် ပျော်သလိုနေခွင့်ပေးပေမည်။ လွင်ပြင်ကျယ်မှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျံခွင့်ပေးမည်။ ပင်လယ်ပြာမှာ သူ့ဘာသာ သူ့သဘာဝအတိုင်း နေခွင့်ပေးမည်သာ ဖြစ်သည်" အစိုးရဆိုသည်ကား မင်းနှင့်တူ၏။ ပြည်သူသည်ကား ငှက်တို့နှင့်တူ၏။ ပြည်သူများမှာ အကယ်၍ လူများက သူတို့အတွက် ချမှတ်ပေးသော အမှားအမှန်တရားကို လိုက်နာကျင့်ကြံနေရမည်ဆိုပါက ပြည်သူတို့သည် အဘယ်မျှ စိတ်ဆင်းရဲကြပါမည်နည်း။ တောတိရစ္ဆာန်တို့ကို လူက ယဉ်ပါးအောင်လုပ်သောအခါ ယင်းတို့ကို မညှဉ်းဆဲဘဲမဖြစ်နိုင်။ ထိုနည်းတူစွာ လူကိုလည်း အင်အားလက်နက်ချုပ်ချယ်မှုများမပါဘဲ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ အုပ်ချုပ်၍ မရနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် အစိုးရတို့၏အလုပ်သည် ချုပ်ချယ်ညှဉ်းပမ်းခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ဤသဘောကိုယုံကြည်သော ချောင်ဇူးက နောက်ဆုံးတွင် အစိုးရကောင်းတို့မည်သည် အစိုးမရခြင်း မအုပ်စိုးခြင်းပင်တည်းဟု ဆိုလေသည်။

ဤသဘောတရားတွင်လည်း ချောင်ဇူးသည် ဆရာဖြစ်သူလောင်ဇူး၏ သဘောတရားများကို လိုက်နာခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။ ချောင်ဇူးအမြင်မှာ လူများကို ထိန်းချုပ်ကွပ်ကဲနေစရာမလို။ လူကို သဘာဝအတိုင်း လွတ်လပ်စွာ တိုးတက်ခွင့်မျိုး ပေးထားရမည်။ ဘယ်သူကမျှ ဘယ်သူ့ကို အုပ်ချုပ်နေစရာမလိုဟူ၏။

အသိပညာ

ချောင်ဇူးအမြင်အရ အသိပညာဆိုရာမှာ အဆင့်နှစ်ဆင့် [illegible] ကျွန်ုပ်တို့၏ အာရုံများမှတစ်ဆင့်သသော အသိပညာမျိုး [illegible] အသိ"ဟု ခေါ်သည်။ ကျန်အသိပညာတစ်မျိုးမှာ စိတ် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသိပညာမျိုးဖြစ်သည်။ ယင်းအသိပညာမျိုးကို "အမြင့်ပိုင်းအသိ"ဟုခေါ်သည်။ သို့ရာတွင် လူတို့သည် အမြင့်ပိုင်းအသိနှင့် မသိနိုင်ကြဘဲ အာရုံသိလောက်ဖြင့်သာ ကျေနပ်နေကြသည်ကို လောင်ဇူးက ညည်းတွဲပြောဆိုခဲ့ဖူးသည်။

အနိမ့်ပိုင်းအသိနှင့်ပတ်သက်၍ ချောင်ဇူး၏အမြင်ကို သရုပ်ဖော်ရန် ပုံပြင်တစ်ခုရှိ၏။

ဆောင်းဦးပေါက်ကာလတစ်ခုတွင် မြစ်ချောင်းတို့၌ ရေလျှံသောကြောင့် မြစ်ပြင်များမှာ ရှိရင်းစွဲထက် များစွာကျယ်ပြောခဲ့ကြသည်။ မြစ်စောင့်နတ်ကလည်း ဤကဲ့သို့ ရေလျှံလာသောကြောင့် မိမိမြစ်ထဲတွင် မြေပေါ်ရှိလှပသော အရာခပ်သိမ်းကို တွေ့ရသောကြောင့် ကျေနပ်၏။ မြစ်ကြောင်းကိုလိုက်၍ သူသည် အရှေ့ဘက်သို့ ခရီးယာယီလှည့်၏။ နောက်ဆုံးတွင် ပင်လယ်သို့တိုင် ရောက်သွားသည်။ ထိုသို့ပင်လယ်သို့ရောက်သောအခါ အရှေ့ဘက်တွင် ပို၍ကျယ်ပြန့်သော ရေပြင်ကြီးကိုတွေ့၏။ ဤရေပြင်ကား အဆုံးပင်မထင်တော့သည်ကိုလည်း တွေ့၏။ ထိုအခါ မြစ်စောင့်နတ်က ခေါင်းကိုခါ သက်ပြင်းကိုချ၍ ပင်လယ်စောင့်နတ်ကိုပြောသည်။ "ဤလောက၌ ဆိုရိုးစကားတစ်ခုရှိ၏။ လောကတွင် တာအို၏အစိတ်အပိုင်းဖြစ်ကြပါလျက် ငါနှင့်တူသောလူသည်မရှိဟုဆို၏။ ကျွန်ုပ်သည်ကား ထိုလူမျိုးပင်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်သာ သင့်ကိုမတွေ့ရလျှင် ဤလောက၌ ရယ်ဖွယ်ကောင်းသောသူတစ်ဦးသာ ဖြစ်နေပေရော့မည်"ဟု ဆိုလေသည်။

ထိုအခါ ပင်လယ်စောင့်နတ်က ပြန်ပြောသည်မှာ "အချင်းသည် ပင်လယ်ကို ရေတွင်းထဲကဖားကိုပြောသကဲ့သို့ မပြောဆိုပါနှင့်။ ပင်လယ်သည်လည်း အဆုံးမရှိသည်ကားမဟုတ်။ အချင်းသည် နွေပိုးကောင်ကို ရေခဲအကြောင်းမပြောရာ။ အရာရာတွင် အချိန်ပိုင်း အကန့်အသတ်နှင့် အတိုင်းအတာဟူသည်ရှိ၏။ အချင်းသည် စာချုသူတစ်ဦးအား တာအိုအကြောင်းကို ပြော၍မဖြစ်။ သူ၏သင်ကြားပို့ချမှု အတိုင်းအတာဟူသည်ရှိ၏။ ယခုမူ သင်သည် သင်၏နယ်ကျဉ်းကျဉ်းကလေးမှနေ၍ ပင်လယ်ကြီးကို မြင်ရပြီ။ သင်၏ နိမ့်ကျည့်ဖျင်းမှုကိုလည်း သင်သိပြီ။ ငါပြောနိုင်သည်ကား ဧရာမစည်းမျဉ်းဥပဒေသကြီး ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာတွင် မြစ်စောင့်နတ်ကား လူတစ်ယောက်နှင့်တူ၏။ ထိုလူသည် မိမိအာရုံနှင့်သိသမျှကို လောကအသိကြီးဟု မှတ်ထင်နေသူဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ အသိပညာကျဉ်းမြောင်းမှုကြောင့် လူသည် လောကကြီး၏ ဆန့်ကျင်ဘက် နိယာမနယအထိ မမြင်စွမ်းနိုင်။ ထိုလူသား၏အသိသည် အာရုံနှင့် အမှတ်သည်များ အပေါ်တွင် တည်သောကြောင့် ယင်းအသိထဲတွင် ဝိရောဓိတရားများ ရောပြွန်းနေ၏။ ဤကဲ့သို့အာရုံသိသည် ကျဉ်းမြောင်းသည်၊ ဝိရောဓိများဖြင့် ရောပြွန်းနေသည်။ အကန့်အသတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခမ္ဘမိဋ္ဌာန်ကျသော ကမ္ဘပိုင်းဖြစ်ရပ်များကို မသိနိုင်။ အမှန်တရားကို ပေါက်မြောက်အောင် မရှုမြင်နိုင်ဟု ချောင်ဇူးက မြင်သည်။

"ကိုယ်ကသိပါသည်ထင်လျက် မသိနိုင်သည်လည်းရှိ၏။ မသိထင်လျက် သိနိုင်သည်လည်းရှိသည်"ဟု ချောင်ဇူးက ဆိုပြန်လေသည်။

"အသိပညာ" (ဝါ) သိမှုဝေဒနှင့်ပတ်သက်၍ ချောင်ဇူးကျမ်းအခန်း(၂) "အရာဝတ္ထုတို့၏ ညီမျှမှုသဘော"တွင် အကျယ်တဝင့် ရှင်းလင်းချက်များ ပါဝင်သည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း အကန့်အသတ် အဖြတ်အတောက်ရှိသောအသိပညာသဘောသည် ကျဉ်းမြောင်းသည်ဖြစ်၍ အငြင်းပွားမှုများကို ဖြစ်စေသည်။ ယင်းအငြင်းပွားမှုမှာ ဘယ်သောအခါမျှ ဆုံးခန်းတိုင်သည်မရှိ။ ဤသို့ အငြင်းပွားလာရခြင်းမှာ လူတွင် ခမ္ဘမိဋ္ဌာန်ကျသော အသိပညာကို ယုံကြည်ရင်းစွဲရှိသောကြောင့်ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဆိုခဲ့ပြီးသောအသိပညာမျိုးတွင် ခမ္ဘမိဋ္ဌာန်သဘောမပါသောကြောင့် လူတွင် ဘယ်ဘက် မှန်သည်မှားသည်ကို ဆုံးဖြတ်ရန်လည်း မဖြစ်နိုင်ချေ။

"ဆိုကြပါစို့၊ သင်နှင့်ကျွန်ုပ်တို့ အငြင်းပွားကြသည့်အခါ သင်က ကျွန်ုပ်ထက်ပို၍ ငြင်းခုံနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါတွင်ဘည်၍ သင့်ကိုနိုင်စေ၊ ငါ့ကိုရှုံးစေဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် သင်ကမှန်သောကြောင့် ငါမှားသောကြောင့်ဟု စင်စစ်ပြောနိုင်ပါမည်လော။ [illegible] မဟုတ်မူဘဲ ကျွန်ုပ်က အနိုင်ရသောကြောင့် [illegible] သင်က မှားသည်ဟုဆိုသော် ရပါမည်လား။ [illegible] တွင် တစ်ယောက်သောသူကမှား၍ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မည်ဟုဆို၍ကော ရပါမည်လော။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးစလုံးက မသိဘဲ နှစ်ဦးစလုံးမှား၍ နှစ်ဦးစလုံးမှန်ခြင်းမျိုးကော မဖြစ်နိုင်ပါလော။

ဤကဲ့သို့ ချောင်ဇူးဆင်ခြင်ရခြင်းမှာ လောကအခြင်းအရာပေါ်တွင် သာမိုသော အနိမ့်တန်းစားအသိပညာမျိုး၌ လောကကြီး၏ မတည်ကြည်သော ပြောင်းလဲခြင်းသဘောတို့ ပါနေကြသည်။ ထို့ကြောင့် ပြောင်းလဲခြင်းသာ စိုးမိုးနေသော ကမ္ဘာထဲတွင် အားလုံးသည် အတူတူ သူမသာ ကိုယ်မသာဖြစ်ကြ၏။ အကြွင်းမဲ့မှန်ခြင်း၊ အကြွင်းမဲ့မှားခြင်းသဘောကိုလည်း လူတို့ မသိနိုင်ကြချေ။ လူ့လောကတွင် လူတို့က မှားသည်မှန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်နေကြခြင်းမှာအတ္တနောမတိသို့လိုက်သည်။ ကိုယ့်ဘက်က အမြင်နှင့် ကိုယ်ပြောနေကြခြင်းသာဖြစ်၏။ဘယ်အရာ ဘယ်အဖြစ်မျိုး၌မဆို မကောင်းသော သဘောရော၊ မဆိုးသောသဘောတို့သည် ဒွန်တွဲ၍သာနေကြ၏။ ဤလောကတွင် ထာဝရမှန်ကန်ခြင်းသစ္စာသဘောကို သိနိုင်သည့်နည်းလမ်းလည်း မရှိပါချေ။ ထို့ကြောင့် လူသည် အနိမ့်စားအသိနှင့်ပင် ရပ်တည်နေရလေသည်။

အမြင့်တန်းစား အသိပညာဆိုသည်ကား အလုံးစုံကို နားလည်ခြင်းသဘောပေါက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ထိုအသိမှာ အထက်တွင်ဖော်ပြပြီးဖြစ်ခဲ့သည့်အတိုင်း လူနှင့်သဘာဝတရားသည် တစ်သားတည်း၊ တစ်စားတည်းဖြစ်သည်ဟု ဆင်ခြင်ပေါက်မြောက်နားလည်ခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။

"ရှေးအခါက အသိပညာမျိုးကား အမြင့်တန်းစား အသိမျိုးဖြစ်ကြသည်။ အသို့နည်း။ အသို့ဟူမူကား ရှေးအခါကမူ လောကတွင် အရာဝတ္ထုတို့ တည်နေကြသည်ကိုပင် မသိခဲ့ကြသေး။ ဤသို့ဘာကိုမျှ မသိခဲ့ကြခြင်းကား အမြင့်ဆုံး၊ အမှန်ဆုံးအသိပင်ဖြစ်၏။ နောက်မှ လူတို့သည် လောကထဲတွင် အရာဝတ္ထုများ ရှိနေကြသည်ကို သိလာကြ၏။ သို့ရာတွင် အရာဝတ္ထုတို့ တကွဲတပြား ဖြစ်နေကြသည်ဟု ခွဲခြား၍လည်း မသိခဲ့ကြချေ။ နောက်မှတစ်ဖန် အရာဝတ္ထုတို့ကို ခွဲခြားရှုမြင်လာတတ်ကြပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအရာဝတ္ထုတို့အပေါ်တွင် တိတိကျကျ ဘယ်ဟာဘယ်ရယ်ဟူ၍ မဆုံးဖြတ်တတ်ကြသေးပေ။

ချောင်သောအခါ ဤကဲ့သို့ ခွဲခြားသိမြင်တတ်လာကြ၏၊ ထိုအချိန်ကစ၍ တာအိုလည်း ပျက်စီးခဲ့ရလေသည်။ ဤကဲ့သို့

အလုံးစုံပြည့်ဝခြင်း၊ တစ်လုံးတည်းဖြစ်ခြင်းသဘော ပျက်ယွင်းသည်မှစ၍ လောကတွင် ပုဂ္ဂလိကအတ္တစွဲများ၊အာဃာတများ ပေါ်ပေါက်လာကြခြင်းဖြစ်ပေတော့သည်"

ဤကား ချောင်ဇူး၏ အသိပညာအဆင့်နှစ်ဆင့်ကို ခွဲပြပုံဖြစ်သည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း အနိမ့်တန်းစား အသိပညာနယ်တွင် လူတို့သည် ဆိုဟာ၊ ဤဟာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကောင်းခြင်း ဆိုးခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ မှန်ခြင်း မှားခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ရှင်ခြင်း သေခြင်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ 'ငါ'နှင့် 'ငါမဟုတ်သူ'ဟူ၍လည်းကောင်း အမျိုးမျိုးခွဲခြားလာကြလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအနိမ့်စားအမြင်မျိုးကို ရှောင်ရှားလိုလျှင် ဆိုခဲ့ပြီးသော ခွဲခြားမှုများကို စွန့်ပစ်ရပေမည်။ မေ့ပျောက်ပစ်ရန်လိုသည်။ ထိုကဲ့သို့ ခွဲခြမ်းရှုမြင်ခြင်းမျိုးများကို စွန့်ဖယ်မေ့ပျောက်နိုင်သည်နှင့်အမျှ တစ်ခုတည်းသောသဘောသာ ကျန်ပေတော့မည်။ ဤနည်းအတိုင်း ခွဲခြမ်းမှုများကို ကျော်လွှန်နိုင်ခြင်းသည် အသိပညာနယ်၌ ဉာဏ်စဉ်တစ်ဆင့်တက်ခြင်း၊ အမြင့်တန်းသို့ရောက်လာခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။ ဤအသိပညာမျိုးကို တန်းမြင့်အသိပညာဟု ချောင်ဇူးကခေါ်သည်။ သို့ရာတွင် ဤအသိသည် ရုပ်ဝတ္ထုအာရုံများက တဆင့်ဆင့် ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ သဘာဝအတိုင်း တိုးတက်ရှုမြင်ပြီး နောက်ဆုံးဘယ်အရာမှ အစိတ်အပိုင်း အခွဲအခြားမရှိ တစ်ခုတည်းသာဖြစ်သည်ဟု နားလည်လာခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ချောင်ဇူးစကားနှင့်ဆိုလျှင်–

"ဤအရာဆိုသည်မှာ ထိုအရာပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအရာသည်လည်း ဤအရာပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအရာ၌ မှားခြင်း မှန်ခြင်းစနစ်ရှိ၏။ ဤအရာ၌လည်း မှားခြင်း မှန်ခြင်းစနစ်သည် ရှိ၏။ ထိုအရာနှင့် ဤအရာသည် စင်စစ် ခွဲခြားမှုရှိပါသလော၊ သို့မဟုတ် ခွဲခြားမှုရှိပါသလော၊ သို့မဟုတ် ခွဲခြားမှု မရှိပါသလော။ ထိုအရာနှင့် ဤအရာတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဆိတ်သုဉ်းခြင်းသည် တာအို၏အနှစ်သာရဖြစ်၏။ ထိုအနှစ်သာရသဘောသည်သာလျှင် အဆုံးမဲ့သော ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း စက်ဝန်း၏ ဗဟိုအချက်အချာဖြစ်၏။ မှန်ခြင်းသည်လည်း အဆုံးမဲ့သောပြောင်းခြင်းဖြစ်၏။ အလားတူစွာ မှားခြင်းသည်လည်း အဆုံးမဲ့သော ပြောင်းလဲခြင်းသာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်နည်းဆိုသော် ဤဝိရောဓိ(ဆန့်ကျင်ဘက်)တို့သည် သံသရာစက်ဝန်းသဖွယ် အဆုံးမဲ့ တဝဲလည်လည်ဖြစ်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဤသို့လည်နေခြင်းကား တစ်မျိုးတည်းသာဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် တာအို၏အနှစ်သာရကား ဘာမျှမမြင်ခြင်း၊ ဘာမျှမကြားခြင်း၊ ဘာမျှမလုပ်ခြင်းသာဖြစ်၏။

"ကိုယ့်နားကိုပိတ်၍ ကိုယ့်စိတ်ကို ရပ်နားပါစေတော့။ ကိုယ့်ဝိညာဉ်ကိုလည်း ဇာတိဒ္ဓလောကကိုဥပေက္ခာပြုစေ၍ အပြောကျယ်စွာဖြစ်စေတော့။ ဤကား တာအိုကိုလိုက်နာခြင်းတည်း"

အချုပ်မှာ တာအိုတွင်နစ်၍ တစ်သားတည်းကျအောင် လုပ်၍ပင်ဖြစ်သည်။ တည်ငြိမ်ခြင်း၊ ညီညွတ်ခြင်း၊ ပြေပြစ်ခြင်း၊ အရာရာကို ဥပေက္ခာပြုခြင်း လက္ခဏာတို့ကို တည်စေရမည်ဟူ၍ ချောင်ဇူး သွန်သင်ခဲ့ဖူးလေသည်။

ချောင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များနှင့် သူ့ဆရာ လောင်ဇူး၏အတွေးအမြင်များကို ယှဉ်နှိုင်းလေ့လာသောအခါ အဓိကကျသော သဘောလက္ခဏာသုံးရပ်တွင် တူညီနေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ တာအိုဝါဒကိုဏ်းသားများအားလုံး၏ပင်မအတွေးအမြင်ဝါဒမှာ သဘာဝလမ်းစဉ်ပင်ဖြစ်သည်။ အရာရာကို သဘာဝတရားနှင့်သာ တစ်သားတည်းမြင်ကြသည်။ ချောင်ဇူးလည်း သူ့ဆရာကဲ့သို့ပင် လူ့သဘာဝသည် မူရင်းကအကောင်းဟု စံတင်သည်။ လူ့သဘာဝမကောင်းဖြစ်လာရခြင်းမှာ လူသည် မိမိသဘာဝကို လွန်ဆန်ချိုးဖောက်ခဲ့ကြသောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု နားလည်သည်။ လူတို့ဖန်တီးပြုစုသော လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်း အစိုးရတရားဥပဒေအတတ်ပညာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးစလုံး ရွံရှာမုန်းတီးကြသည်။ လူဖန်တီးသော ယဉ်ကျေးမှုများကို ပစ်ပယ်ပြီး မင်းမဲ့၊ တရားမဲ့၊ ဓားမဲ့ဝါဒ၊ ပုဂ္ဂလိကဆန္ဒစွဲဝါဒကိုသာ အားပေးထောက်ခံခဲ့ကြလေသည်။ လူတို့သည် သမိုင်းဦးခေတ်ကလို မင်းမရှိ၊ တရားဥပဒေမရှိ၊ အအုံအဖွဲ့မရှိ တီထွင်ဖန်တီးမှုများမရှိဘဲ သဘာဝထဲမှာပင် သဘာဝအတိုင်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေခြင်းသည် အကောင်းဆုံးဟု ဆိုသည်၊

လောင်ဇူးနှင့် ချောင်ဇူးတို့၏ ဒုတိယတူညီချက်မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုးလုံးသည် အန္တိမသစ္စာတရား၊ ပရမတ္ထသစ္စာတရားရှိသည်ဆိုသောအချက်ကို ယုံကြည်လက်ခံကြသော်လည်း ထိုတရားကို လူတို့သည် မိမိတို့၏ သိမ်ငယ်

သော ဉာဏ်စွမ်းဖြင့် မထိမတွေ့နိုင်၊ လက်လှမ်းမမီနိုင်ဟူ၍လည်း ဟောပြောကြ၏။

ထိုကဲ့သို့ လက်လှမ်းမမီသောအရာကို စဉ်းစားနေမည့်အစား မိမိ၏အတွင်းသဏ္ဍာန်ကို မီးထွန်းကြည့်တတ်ဖို့သာ အရေးကြီးသည်။ လူ့နှလုံးသား ရှိရမည်။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားရှိရမည် စသည်ဖြင့် တမင်ဖန်တီးယူရသော သဘောတို့ကို အကုန်စွန့်ပြီး 'ဝူဝီ'အယူအဆအတိုင်း ဘာမျှလုပ်ယူရသောမလိုဘဲ အလိုလိုလုပ်ယူပြီးသားဖြစ်နေအောင်သာ ကျင့်ကြံရမည်ဟုလည်း ဆိုခဲ့ကြလေသည်။

တတိယတူညီချက်မှာ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးသည် မြင်ရကြားရသော ဇာတိဒ္ဓလောကကြီးသည် အမှန်မဟုတ်သောကြောင့် တာအိုနှင့် တစ်သားတည်းဖြစ်အောင် လုပ်ကြရမည်ဟု ဟောရာ၌ နှစ်ဦးစလုံးပင် အဘိညာဉ်ဝါဒသို့ရောက်လာကြလေသည်။

တစ်ဖန် 'ချောင်ဇူး'နှင့် 'လောင်ဇူး' မတူညီသည့်အချက်များကိုလည်း သုံးမျိုးသုံးစား ခွဲခြားနိုင်သည်။ ပထမဆုံးခြားနားချက်ကြီးမှာ သူတို့နှစ်ဦးသည် 'တာအို'ကို ခံယူသည်။ ခံယူချက်ခြင်း မတူကြချေ။ လောင်ဇူးအမြင်တွင် တာအိုသည် ဖြစ်ခြင်းနှင့် မဖြစ်ခြင်း၊ ရှိခြင်းနှင့် မရှိခြင်း ပေါင်းဆုံညီညွတ်မှုဖြစ်သည်ဟု မြင်သည်။ 'လောကတစ်ခုလုံးရှိ အရာဝတ္ထုမှန်သမျှ ရှိခြင်းကစသည်၊ ရှိခြင်းသည် မရှိခြင်းကစသည်'ဟု လောင်ဇူးက ဆိုလေသည်။

ဤနေရာ၌ မရှိခြင်းက ရှိလာရာတွင် ကူးပြောင်းမှုတစ်ခု ပါဝင်နေသည်။ သို့ရာတွင် ဤကူးပြောင်းမှုမှာ တပြောင်းပြန်ဖြစ်နေခြင်းနိယာမအတိုင်းသာ သံသရာလည်နေခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ရှိခြင်းနှင့် မရှိခြင်းသည် တစ်ခုတည်းတွင် တစ်ခုပါဝင်ပေါင်းစပ်နေခြင်းသာဖြစ်သည်ဟု လောင်ဇူးက ယူဆခဲ့၏။ ချောင်းဇူးကမူ တာအိုသည် ရှိခြင်းတည်းဟူသော မရှိခြင်းနှင့် မရှိခြင်းတည်းဟူသော ရှိခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

"ဘယ်အရာမဆို မရှိခြင်းက စတင်ပေါက်ပွားလာကြ၏၊ မရှိခြင်းသည်ပင် ရှိခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ရှိခြင်းက ရှိခြင်းဖြစ်မလာနိုင်... သာ ရှိခြင်းဖြစ်လာသည်"ဟု ဆိုသည်။ မရှိခြင်းက ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၌ ဤပြောင်းလဲစဉ်သည် ရပ်နေသည်ကားမဟုတ်။ တိုးတက်မှုသည် အ
သစ်ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ချောင်ဇူးသည် တာအို၏ အ
ပြောင်းမှုသဘောကို လက်ခံသည်။

လောကကြီး၏ အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ပြောင်းလဲခြင်း နိယာမ
ရှုမြင်ရာ၌လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးတို့သည် ခြားနားနေကြပြန်သည်
လောင်ဇူးအတွေးအမြင်များတွင် တာအို၏လှုပ်ရှားရုန်းကန်မှု၊ ပြောင်း
ဖြစ်ပေါ်မှုမှန်သမျှသည် ပြန်လှန်ဖြစ်တတ်ခြင်းသဘောကြောင့် ဖြစ်ရသည်
အလေးအနက်ဆိုခဲ့သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ မည်သည့်လှုပ်ရှားပြောင်းလဲမှုမျိုး
ရင်း၏ တိုးတက်မှုအဆုံးတိုင်ရောက်လတ်သော် မူရင်းအခြေအနေသို့ ပြန်
၍တစ်ပတ်လည်ဖြစ်တတ်သည်ဟုဆို၏။ "လေပွေ့မုန်တိုင်းသည် တစ်နံန
လုံး မတည်မြဲနိုင်၊ မိုးရိပ်မိုးတိမ်တိုက်တို့သည်လည်း တစ်နေကုန် တစ်
တစ်ဝေးတည်း မနေနိုင်ချေ" ဤကား သဘာဝတရားကြီးထဲရှိ နိယာမ
တည်း။ အကယ်၍ လောကကြီးတစ်ခုလုံးရှိ ဖြစ်ပျက်ပြုပြင်မှုများသည်
ဆိုခဲ့ပြီးသော နိယာမသို့မလိုက်ဘဲ ပျက်ယွင်းချိုးဖောက်သည်ရှိသော်
စကြဝဠာကြီးလည်း အသက်မဲ့သည်သို့ ရပ်တံ့သွားပေတော့မည်။

ချောင်ဇူးကမူ တာအိုသည် သဘာဝတရားကြီး၏ အစဉ်မပြတ်ဖြ
သော စဉ်ဆက်ဖြစ်ပျက်မှုကြီးတစ်ရပ်သာ ဖြစ်သည်ဟု မြင်သည်။ ဤအမြ
ဝါဒသည် ချောင်ဇူး၏ သဘာဝတရားဆီသို့ ပြန်လည်သွားခြင်းသဘော
တရား၏ အခြေခံဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့က တာအိုသည် သဘာ
တရားထဲရှိ ခပ်သိမ်းသောအရာဝတ္ထုတို့ကို ထုတ်လုပ်သည်ဟုဆိုခြင်းမှာ
သဘာဝထဲရှိ အရာဝတ္ထုတို့သည် သူတို့ဘာသာသူတို့ ထုတ်လုပ်ခြင်း (ဝ
ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်လာကြခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်ဟု ဆိုလိုခြင်းသာဖြစ်သည်
ယင်းအရာဝတ္ထုတို့သည် သဘာဝဖြစ်စဉ်အတိုင်း စဉ်ဆက်ဖြစ်ပေါ်လာကြခြ
သာဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးတို့၏ မင်းမဲ့ဝါဒ (ဝါ) အ
မရလိုသောဝါဒသဘောထားများတွင် ခြားနားလာရသည့်အကြောင်းများ
လည်း မြင်သာလောက်ပေပြီ။

နောက်ဆုံးအနေနှင့် လောင်ဇူးနှင့် ချောင်ဇူးတို့သည် ဆရာတပည့်
များပင်ဖြစ်ကြစေကာ သူတို့၏ 'စံ' ပြုဘဝ သဘောထားများမှာလည်း ကွဲပြ
ခြားနားမှုရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ နှစ်ဦးစလုံးအနေနှင့် ယဉ်ကျေး

လူမှုအဆောက်အအုံ ဖွဲ့စည်းမှုမျိုးကို မလိုလားကြဘဲ သမိုင်းဦးဘုံမြေခေတ်
လူမှုရေးဘဝမျိုးကိုသာ နှစ်လိုခဲ့ကြသည်။ လောင်ဇူးကမူ အထက်ပါနည်း
သည် 'စံ' ပြုလူ့ဘောင်တည်ဆောက်ရာတွင် အမှန်ဆုံးသောနည်း သစ္စာရှိ
သောနည်းဖြစ်သည်ဟုမြင်သည်။ ဤကဲ့သို့ လူသားတို့ ပြုစုပျိုးထောင်ယူသည့်
ယဉ်ကျေးမှုအဆောက်အအုံကို မလိုလားသော်လည်း သူ့အနေနှင့် ဤလောကီ
ဘဝကိုမူ လုံးဝစွန့်လွှတ်ရမည်ဟု မဆိုလိုခဲ့ပေ။ ချောင်ဇူးကမူ ဤအမြင်တွင်
လောင်ဇူးထက် ပို၍ပြင်းထန်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဤအကြောင်းမူကား
ချောင်ဇူးအမြင်အရ "ထူးမြတ်သောလူသည် မိမိကိုယ်ကိုမိမိ ကောင်းကင်နိုင်ငံ
မှသော်လည်းကောင်း မဟာပထဝီမြေကြီးမှသော်လည်းကောင်း ကင်းပအောင်
နေရမည်။ လောကီပစ္စည်းအားလုံးနှင့် အဆက်ဖြတ်နိုင်ရမည်" ဟူ၏။

တာအိုဝါဒသည် လူမှုဒုက္ခအဖုံဖုံမှ လူတို့လွတ်မြောက်မှုကို ရှာဖွေခဲ့
ရာ၌ လူတို့၏ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးကို ကြီးကျယ်များမြောင်အောင် ဖန်တီး
ခြင်းကို ငြင်းပယ်သည့်ဝါဒဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆိုလျှင် လောကီကောင်းစား
ရေးကို ဆန့်ကျင်ပြီး လူသားမှန်သမျှ သဘာဝကပေးအပ်ထားသည့်အတိုင်း
သဘာဝနိယာမများနှင့် တစ်သားတည်းကျအောင် ဖြစ်သလိုနေသည့်ဝါဒ
ဖြစ်၏။ လူသည် ထိုကဲ့သို့ သဘာဝအတိုင်းနေပြီး ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်
ဘာတစ်ခုမျှ သဘာဝထက်ကဲလွန်ပြီး မဖန်တီးမှသာ လူမှုဒုက္ခအဖုံဖုံက
ကင်းဝေးမည်ဟု ယုံကြည်သည်။ သဘာဝတရားနှင့် တစ်သားတည်းကျရေး
ဆိုသည်မှာ တမလွန်ဝါဒမျိုးမဟုတ်၊ ဗုဒ္ဓဝါဒကဲ့သို့ ဉာဏ်စဉ်မြင့်မားပြီး
နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ကျင့်ကြံရသည့်ဝါဒမျိုးလည်း မဟုတ်ချေ။ လူသားဝါဒ
ကို လက်ကိုင်ထားသူများဘက်ကကြည့်လျှင် တာအိုဝါဒသည် တိရစ္ဆာန်များ
ကဲ့သို့ ဖြစ်သလို သဘာဝက ထားသလိုနေပြီး သဘာဝဖြစ်စဉ်ကို နားလည်
ခြင်းဝါဒဖြစ်ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယန်ချူး

၅။ ယန်ချူး
YANG CHU

ယန်ချူးသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိချစ်ခင်ရေး လူ့ဘဝတွင် ခံစားစရာရှိသမျှ ခံစားစံစားရေးအမြင်များကို ဟောကြားခဲ့သောကြောင့် ထင်ရှားခဲ့သော တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ယန်ချူး၏ အတွေးအမြင်ဝါဒများကို ရုပ်ဝါဒဖြစ်ပါသည်၊နာမ်ဝါဒဖြစ်ပါသည် စသည်ဖြင့်ယတိပြတ်သတ်မှတ်၍ ခွဲခွဲခြားခြားဖော်ပြရန် မလွယ်ကူပေ။ တာအိုဝါဒနှင့်ကား အတော်ပင်ဆင်တူသည်ဟု ဆိုမည်ဆိုက ဆိုနိုင်ပါသည်။ အကြောင်းမူကား လူ့ဘဝနှင့်ပတ်သက်သောသူ၏ ကျင့်ဝတ်မဲ့အမြင်တရားများ၊ သေခြင်းတရားနှင့်ပတ်သက်သော တရားသေတရားလွန်ကျသော ပဋ္ဌာနအမြင်တရားများသည် တာအိုဝါဒနှင့် လွန်စွာနီးစပ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

လောင်ဇူးကွယ်လွန်ပြီးနောက် တာအိုဝါဒတွင် ဂိုဏ်းနှစ်ခုကွဲသွားလေသည်။ ပထမဂိုဏ်းကို တည်ထောင်ခဲ့သူမှာ ချောင်ဇူးဖြစ်သည်။ ချောင်ဇူး၏ဝါဒကို သဘာဝတ္တတာအိုဝါဒဟု ဆိုထိုက်၏။ နောက်ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းမှာ ယန်ချူးထူထောင်သည့်ဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ ယန်ချူးကမူကား တာအိုသည်ဘာမျှအသိအမြင်မရှိသော အကန်းအင်အားစုကြီးတစ်စုသာဖြစ်၍ ယင်းအင်အားစုက သဘာဝလောကကြီးကို ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ဖန်တီးထုတ်လုပ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ ဖန်တီးရာ၌ တစ်စုံတစ်ရပ် အသိဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ဖန်တီးထုတ်လုပ်ခြင်းမျိုးမဟုတ်မူဘဲ သူ့ဘာသာသူ မရှိမဖြစ်သော ဓမ္မတာတရားများ အခွင့်အခါအားလျော်စွာဖြစ်တတ်သော ကြုံကြိုက်မှုများအရသာလျှင် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ဟု ယူဆသည်။ ဤအမြင်ကို ရုပ်ဝါဒအမြင်ကျသော တာအိုဝါဒဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော အမြင်နှစ်ရပ်စလုံးကို တာအိုဝါဒဂိုဏ်သားတစ်ဦးဖြစ်သူ လိုင်ယဇူး (LIEH TZU)၏ မှတ်တမ်းများတွင် တွေ့ရသည်။

ဘဝနှင့် စာပေ

ယန်ချူး၏ဘဝဖြစ်စဉ်နှင့်ပတ်သက်၍လည်း များများ[illegible]
ပေ။ အနည်းအကျဉ်းမျှလောက်သာ မှတ်တမ်းများ၌ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယန်ချူးသည် ချာအို (CHAO) ပြည်နယ်သားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ချာအိုပြည်နယ်မှာ ယခုခေတ်တွင် ရှန်စီပြည်နယ်ဟုခေါ်သော ပြည်နယ်ဖြစ်သည်။ ချာအိုပြည်နယ်သည် စင်ပြည်နယ်၏ အစိတ်အပိုင်းသုံးပိုင်းအနက်မှ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ဘီစီ ၄၈၀ မှ ၂၂၂ အတွင်း စစ်မက်ရေးရာကာလအခြေအနေဆိုးများကြောင့် ချာအိုပြည်နယ်မှာလည်း မငြိမ်မသက် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ယန်ချူးသည် ချောင်မင်းများ၏နန်းတော်မှ မင်းနားစိုးနီး အထက်တန်းစား လူကုံထံအမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာခဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ သူ၏ ဘိုးဘွားများမှာ ဆူအန်ဘုရင် (၈၂၇–၇၈၁ ဘီစီ)၏ အငယ်ဆုံးသား၏ အနွယ်များဖြစ်ကြသည်။ ဘိုးဘွားများမှာ နောင်အခါ စင်ပြည်နယ်က သိမ်းပိုက်ဝါးမျိုလိုက်သော ယန်ပြည်နယ်ကလေး၏ ဘုရင်ခံများဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ယန်ချူးတွင် ဒဿနပညာတွင် အချိန်ရှိသရွေ့ စိတ်ရောကိုယ်ပါမြုပ်နှံပြီး အတွေးအမြင်အလုပ်ကိုသာ လုပ်နေနိုင်ခြင်းမှာ မိဘမျိုးရိုးကကြွယ်ဝချမ်းသာသောကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာများစွာကို အမွေရလိုက်သည့်အတွက်ဖြစ်သည်ဟု ထင်ရသည်။ ယန်ချူးပေါ်ပေါက်ခဲ့သော နှစ်အပိုင်းအခြား(သက်တမ်း)မှာလည်း ဘီစီ ၅၀၀ မှ ၄၀၀ အတွင်း တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းနိုင်သော အထောက်အထားများစွာရှိပေသည်။ လီယူအန် (LIU. AN) ရေးသားသော ဟွိုင်နန်ဇူး (HUAI. NAN. TZU) ကျမ်းတွင် ယန်ချူးသည် မိုဇူး(ဘီစီ ၄၆၈–၃၉၀)ထက်ငယ်ပြီး မင်းစီးယပ်(ဘီစီ ၃၇၂–၂၈၉)ထက်လည်း ကြီးသည်ဟု ဆိုလေသည်။

သို့ကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည် မိုဇူး၏ အတွေးအမြင်ဝါဒများကို ယန်ချူးက ငြင်းဆိုထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ အလားတူပင် ယန်ချူး၏ အတွေးအမြင်ဝါဒများကိုလည်း မင်းစီးယပ်က ဝေဖန်ငြင်းဆိုထားကြောင်း တွေ့ရသည်။

ယန်ချူး၏ အတွေးအမြင်သင်ကြားချက်များကို လိုင်ယဇူးခေါ် တာအိုဝါဒကျမ်းနှင့် အခြားသောကျမ်းများတွင် ရေးသားထားချက်များမှာ ရှာဖွေစုပေါင်း ပြုစုရခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ယန်ချူး၏ အခြေခံသင်ကြားချက်

ယန်ချူး၏ သင်ကြားချက်များကို 'ဝူဝိ'ခေါ် ဘာမျှမလုပ်ဘဲနေခြင်းဝါဒမှ ထွက်ပေါ်လာသော အယူအဆများဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ခွင့်ရှိသည်။

သူ့အမြင်အရ ဤလောကထဲတွင် ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ပျက်ပျက်သမျှအားလုံးသည် ကံကြမ္မာတရား၏ စိုးမိုးချယ်လှယ်သည့်အတိုင်းသာ ဖြစ်နေရသည်ဟူ၍ ဟုဆိုလေသည်။

အသက်ရှင်ခြင်း၊ သေဆုံးခြင်း၊ အောင်မြင်ခြင်း၊ ရှုံးနိမ့်ခြင်း၊ ဥစ္စာဓနဂုဏ်သတင်း တန်ခိုးအာဏာအားလုံးကို ကံကြမ္မာတရားက ချုပ်ကိုင်ထားသည်။ ကံကြမ္မာစီမံရာသာ ဖြစ်ကြရသည်။ မိမိဖြစ်လိုတိုင်း ဆန္ဒလိုအင်ရှိတိုင်းလည်း မဖြစ်နိုင်။ မိမိကံကြမ္မာအလျောက် ဖြစ်ဖို့ရှိသလောက် ရဖို့ရှိသလောက်သာ ဖြစ်ကြရကြသည်။ ဘုရားသခင်လည်း မတတ်နိုင်၊ လူလည်းမတတ်နိုင်၊ လောကတွင် ကံကြမ္မာတရားသည်သာ အချုပ်အခြာဖြစ်ပေတော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကံစီမံရာဖြစ်ကြရသည်။ မိမိက ဘာမျှမတတ်နိုင်ဟုဆိုသောကြောင့် မိမိကိုယ်သည် အပြစ်ဖြေလွှတ်ထားသော (ဝါ) အပြစ်မဲ့သောသူသာဖြစ်ပေသည်။ 'လိုင်ယဇူး'ကျမ်းတွင်ပါဝင်သော 'ကြိုးပမ်းနှင့် ကံကြမ္မာ' အမည်ပါအခန်းတွင် အထက်ပါအယူအဆများကို သရုပ်ဖော်ရေးသားခဲ့၏။

"ကြိုးပမ်းမှုက ကံကြမ္မာကိုပြောသည်မှာ သင်၏အောင်မြင်မှုများသည်ကား ကျွန်ုပ်၏အောင်မြင်မှုများနှင့် မနိုင်းလောက်"ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ကံကြမ္မာက အချင်း၏အောင်မြင်မှုဆိုသည်ကား အဘယ်နည်း၊ အသင် အဘယ်အရာကို အောင်မြင်ခဲ့ပြီနည်း၊ ကျွန်ုပ်နှင့် မနိုင်းမီ ကိုယ့်ကိုယ်နှင့်သာ နှိုင်းကြည့်ပါဦးဟု ပြန်ပြောသည်။

ကြိုးပမ်းမှုက ထိုစကားကိုကြားပြန်သော် ပြန်ပြောသည်။ ဤလောက၌ စီးပွားဥစ္စာ၊ ဂုဏ်ပကာသန၊ တန်ခိုးအာဏာ စသည် အောင်မြင်မှုအားလုံးသည် ကျွန်ုပ်ကြိုးပမ်းမှုကြောင့်သာ ရလာသည် မဟုတ်လော၊ ထိုစကားကိုကြားသော် ကံကြမ္မာက ပြန်ပြောသည်မှာ ပန်ဇူး၏ပညာသည် ရှေးအခါက ယာအိုနှင့်ရှွန်းခေါ် ဘုရင်နှစ်ပါးကို မကျော်လွန်နိုင်ခဲ့ဖူးပေ။ သို့ရာတွင် ထိုသူကား နှစ်ပေါင်း[illegible] တိတိ အသက်ရှည်ခဲ့ဖူးသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်၏ တပည့်ရင်း[illegible] ဖြစ်သူ 'ယင်ယူအန်'သည်လည်း သာမန်လူတို့ထက် အဆ[illegible] မနိမ့်သော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် အသက် ၃၂ နှစ်[illegible] ခဲ့လေသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ပါရမီသည်လည်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏ ပါရမီထက် မနိမ့်ကျပေ။ သို့ရာတွင် သူသည် ချင်းနှင့် ဆိုင်ပြည်နယ်များမှာနေစဉ်က အငတ်ပြဿနာနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရဖူးသည်။ ရှန်းပြည်နယ်မှ စဉ်းလဲသောမင်းတစ်ပါးဖြစ်သူ ချိုးသည်လည်း မှူးမတ်များထက်ပို၍ ထူးမြတ်သူမဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် သူကသာ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ခွင့်ရရှိခဲ့ပေသည်။ အကယ်၍ ဤအခြင်းအရာ အဖြစ်သနစ်တို့သည် အချင်းကြိုးပမ်းမှုကြောင့် ဖြစ်ရသည်ဆိုလျှင် ပန်ဇူးကိုမူ အသက်ရှစ်ရာရှည်စေ၍ ယင်ယူအန်ကိုမူ အချိန်မရောက်မီ သေစေခြင်းမှာ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ရပါသနည်း။ သို့ဖြစ်သည့်အခြင်းအရာကို စီစစ်ကြည့်သော်လည်း ပညာရှိသောသူတို့ကား နိမ့်ကျ၍ လူယုတ်မာတို့ကား ကောင်းစားနေကြသည့်အဖြစ်များသည်လည်းကောင်း၊ ဆိုးသွမ်းသူတို့ကချမ်းသာ၍ မွန်မြတ်သူတို့က ဆင်းရဲနေကြရသည့်အဖြစ်များသည်လည်းကောင်း အချင်းကြိုးပမ်းမှုကြောင့်သာ ဖြစ်ရပေတော့မည်။ ကြိုးပမ်းမှုက ဆိုပြန်သည်။ အကယ်၍ ကျွန်ုပ်သည် မည်သည့်အဖြစ်အပျက်ကိုမျှ ချုပ်ကိုင်ခြင်းငှာ မစွမ်းဟုဆိုလျှင် ယခုကဲ့သို့ လောကကခြင်းရာတို့ ကမောက်ကမ ဖြစ်နေရခြင်းသည် အချင်းကံကြမ္မာ၏ စိုးမိုးချုပ်ကိုင်မှုကြောင့်ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။

ဤအချက်ကို ကံကြမ္မာက ပြန်ပြောသည်။ အချင်းကြိုးပမ်းမှု ကံကြမ္မာဆိုသည့်စကားကိုက အထိန်းအချုပ်မဲ့ခြင်း၊ သူ့ကြမ္မာအလျောက် သူဖြစ်ရခြင်းမျိုးကိုသာ ဆိုလိုသည်။ လမ်းကဖြောင့်မတ်နေလျှင် ဖြောင့်သည့်အတိုင်း လမ်းကကွေ့ကောက်နေလျှင်လည်း ကွေ့ကောက်သည့်အတိုင်းသာ ကျွန်ုပ်က ဖြစ်စေသည်။ အသက်ရှည်ခြင်း၊ အသက်တိုခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း စသည်တို့သည် သူ့သဘာဝအတိုင်း သူ့ဘာသာသူ၊ သူ့ကြမ္မာအလျောက် ဖြစ်လာကြခြင်းသာ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏ပဓာနအကြောင်းတရားကိုမူကား ကျွန်ုပ်မသိချေ”ဟု ပြန်ပြောလေသည်။

အထက်ပါကောက်နုတ်ချက်သည် ယန်ချူး၏ အတွေးအမြင်ဝါဒကို သရုပ်ပဖော်ရာ၌ အတော်ပင်သရုပ်ပေါ်အောင် ဖော်ပြနိုင်သည်။ ဤအမြင်အရ လောကကြီးတစ်ခုလုံးတွင် ဖြစ်ပျက်နေသမျှ အဖြစ်အပျက်တို့သည် လူသား

၏ ကြိုးပမ်းမှုဖြင့် ချုပ်ကိုင်နိုင်သော အခြင်းအရာများ မဟုတ်ကြ။ အထက်ကပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကံကြမ္မာအလျောက်သာ ဖြစ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူသားအဖို့မှာ မိမိကံကြမ္မာက ထားရာတွင် ကံကြမ္မာ၏စေစားမှုအတိုင်း လိုက်လျောအောင် နေတတ်ဖို့သာ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်ပေသည်။ ကံစီမံရာလိုက်နာရင်း ဘဝ၏သာယာပျော်ရွှင်မှုကို ရှာကြရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ယန်ချူး၏ အထက်ပါအမြင်ဝါဒသည် ယန်ချူးက လူ့ဘဝ၏ သခၤါရသဘောကို ရှုမြင်နားလည်မှုအပေါ် မူတည်၍ ဖြစ်လာသည့်ဝါဒဖြစ်ပေသည်။

“နှစ်ပေါင်းတစ်ရာဆိုသည်ကား အသက်ရှည်သောလူတို့၏ အကန့်အသတ်တစ်ခု ဖြစ်ချေ၏။ သို့ရာတွင် ဤလောကတွင် တစ်ထောင်လျှင်တစ်ယောက်သော်မှ ထိုသက်တမ်းအထိ နေရသည် မရှိချေ”

အကယ်၍ သက်တမ်းတစ်ရာစေ့အောင် နေရစေကာ ထိုသက်တမ်းအတွင်း ကလေးသူငယ်ဘဝ၊ အသိမရှိ၊ ခံစားမှု၊ နာကျည်းမှုမရှိ၊ ကာလကြာမြင့်စွာ အိပ်ပျော်နေသည့် ဘဝသက်တမ်းမျိုးကိုသာ ယန်ချူးက ပိုမိုလိုလားကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောကြားခဲ့၏။

“ဤလောက၌ တစ်နေ့တစ်နာရီမျှ သောကကင်းကင်း နေနိုင်သည်လည်း မရှိခဲ့ဖူးပါချေတကား၊ သို့ဖြစ်၍ ဤလောက၌ အသက်ရှင်ရခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်သည် သည့်ပြင် ဘယ်အရာကျန်ရှိသေးသနည်း။ လူ့ဘဝ၌ ပျော်ရွှင်သာယာမှုဆိုသည်ကား အဘယ်အရာဖြစ်ချေသနည်း။ သာယာပျော်ရွှင်မှုဆိုသည်ကား ကောင်းမြတ်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်၌တည်၏။ လှပသော ဝတ်စားတန်ဆာ၌ တည်၏။ သာယာချိုမြိန်သော ဂီတအလျဉ်၌တည်း၏”

ဤကား ယန်ချူး၏ဝါဒဖြစ်သည်။ ဤဝါဒသည် အနောက်တိုင်းသားတို့၏ ‘သုခပဓာနဝါဒ’ဟုဆိုအပ်သော ပျော်ရွှင်ချမ်းသာမှုသည်သာ လူသား၏ အနှစ်သာရဖြစ်သည်ဆိုသောဝါဒနှင့် တူသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သိထားသော ကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် [illegible] ခြင်းကင်းလျက် အစဉ်လှုပ်ရှားပြုပြင်ပြောင်းလဲနေသည် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင့် ချိုးမွမ်းခြင်းတို့သည်လည်း တဒင်္ဂသာတည်သောအရာများ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဤလောက၌ ချမ်းသာခြင်း(သုခ)နှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်းဘဝကို တကယ်တမ်း ရနိုင်သောနည်းသည် အာရုံ၌မွေ့လျော်ခြင်းသာဖြစ်ချေသည်။ အစားကောင်းစားခြင်းဖြင့်ရအပ်သော အာရုံ၌မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ခြင်း၊ အဝတ်ကောင်းတန်ဆာ ဝတ်ဆင်ရခြင်းဖြင့်ရအပ်သော အာရုံ၌မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ခြင်း၊ ဂီတအရသာကိုခံစား၍ရအပ်သော အာရုံ၌မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်ခြင်းစသည့် အာရုံခံစားမှုနည်းလမ်းသည်သာ ဤမတည်မြဲသောလောကအတွင်း၌ သုခချမ်းသာဖြစ်စရာ နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ယန်ချူးက သွန်သင်ညွှန်ပြခဲ့လေသည်။

"လောက၌ အကွဲကွဲအပြားပြား တစ်မျိုးတစ်စားစီဖြစ်နေသော အခြေအနေသည်ကား အသက်ရှင်နေသောဘဝဖြစ်၍ အရာခပ်သိမ်းတညီတည်း၊ တစားတည်း၊ တစ်ပုံတည်းရှိသော အခြေအနေသည်ကား သေသောဘဝဖြစ်သည်။ အသက်ရှင်နေစဉ်ကာလ၌ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ခြင်း၊ ထုံထိုင်းခြင်း၊ ဂုဏ်ကြီးခြင်း၊ ဂုဏ်သိမ်ခြင်းစသည့် ကွဲပြားခြားနားမှုများ ရှိကြ၏။ သို့ရာတွင် နောက်ဆုံးသေသောတစ်နေ့၌မူကား ပုပ်သိုးဆွေးမြည့်ခြင်း၌ အားလုံးအတူဖြစ်ကြရသည်။ တစ်ဆုံတစ်ယောက်သောသူက အသက်ငယ်ငယ်ဆယ်နှစ်အရွယ်၌ သေကြသော်လည်း တချို့ကမူ အသက်တစ်ရာတိုင်ရှည်ခဲ့ကြ၏။ ဘာကိုမျှ အစိုးရသည်လည်းမရှိချေ။

ပညာဉာဏ်ထက်မြက်၍ ကြင်နာတရားရှိသောသူတို့လည်း သေကျေပျက်စီးခဲ့ကြ၏။ အလားတူပင် ဆိုးသွမ်းယုတ်မာသူတို့လည်း သေကျေပျက်စီးကြရကုန်သည်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ယခုဘဝ ဤတစ်ခဏမျှ အသက်ရှင်ရသော အခိုက်အတန့်ဝယ် ကျွန်ုပ်တို့၏တာဝန်မှာ ဘဝကို ကောင်းစွာအသုံးချပြီး ဘာမျှခံစားစံစားကြရတော့မည်မဟုတ်ရကား သေသောဘဝကို ဂရုစိုက်နေစရာမလိုတော့ပေ။

လူ့ဘဝတွင် အသက်ရှင်နေမည်ကာလ၌ ချမ်းသာသုခကို ရရှိခံစားနိုင်စေရန် အကောင်းဆုံးသောနည်းလမ်းမှာ လူ့ဘဝကို အချုပ်အနှောင် အတားအဆီးမထားဘဲ လွတ်လပ်စွာ ခံစားစံစားခွင့်ပေးရန်

ဖြစ်၏။ နားကလည်း မိမိနှစ်သက်ရာကို သောတအာရုံကို လွတ်လပ်စွာ နားထောင်ခံစားနိုင်စေရာသည်၊ မျက်လုံးကလည်း မိမိနှစ်လိုရာ မြင်ချင်ရာ စက္ခုအာရုံကို လွတ်လပ်စွာ ကြည့်မြင်ခံစားနိုင်စေရာသည်။ နှာခေါင်းကလည်း မိမိနှစ်သက်ရာ အနံ့အရသာကို လွတ်လပ်စွာ ခံစားနိုင်စေရာသည်။ ပါးစပ်ကလည်း မိမိနှစ်သက်ရာ ရသအာရုံ၌ လွတ်လပ်စွာ တွေ့ထိခံစားနိုင်စေရာသည်။ ကိုယ်ခန္ဓာကလည်း နှစ်သက်ရာကို အတားအဆီးမရှိ လွတ်လပ်စွာခံစားနိုင်စေရာသည်။ စိတ်ကလည်း မိမိနှစ်သက်ရာကို တွေးမြင်ခံစားနိုင်စေရာသည်။

လူ့လောက၌ မိမိ၏အာရုံများ လိုအင်ဆန္ဒများကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်င် များများဖြည့်ဆွမ်းနိုင်လေလေ လူ့ဘဝသည် နေပျော်ဖွယ်ဘဝမျိုးလာလေလေ ဖြစ်တော့သည်။ ထို့ကြောင့် အာရုံများ လိုအင်ဆန္ဒများကို ချယ်တားဆီးခြင်းသည် "သောကပင်လယ်ဝေစေသော ဒုက္ခကိုဖြစ်စေရာ သတိအကြောင်းတရား"ဖြစ်တော့သည်။

ဤကဲ့သို့ ဒုက္ခကိုဖြစ်စေတတ်သော အချုပ်အနှောင်တရားကို ရှောင်ပြီး မသေမီ တစ်ရက်၊ တစ်လ၊ တစ်နှစ် စသည် တည်မြဲချမ်းမြေ့စွာနိုင်မှုသည်ပင် ဤလောက၌ ဘဝကို အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ ခံစား၊ စံစားခြင်းသည်ဟူ၍ ယန်ချူး၏ အတွေးအမြင်ဝါဒများတွင် သွန်သင်ညွှန်ပြခဲ့သည်။ ယန်ချူး၏ အထက်ပါအတွေးအမြင်ဝါဒကို သေချာစွာ စီစစ်ကြည့်လျှင် ဤဝါဒ ဤအမြင်များသည် သူ၏ အတ္တပဓာနဝါဒ၊ အတ္တဟိတအတွင် အခြေခံ၍ ပေါ်ပေါက်လာသော အမြင်များသာဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

စံပြလူ့ဘဝ (အတ္တဟိတဝါဒ)

ယန်ချူး၏ လောကအမြင်များတွင် အရင်းအကျဆုံး အနှစ်အရသာဖြစ်ဆုံးမှာ သူ၏ အတ္တဟိတဝါဒပင်ဖြစ်ပေသည်။ အတ္တဟိတဝါဒသည် ခံဖြစ်သော အယူဝါဒနှစ်ရပ်ရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ (၁) "လှူတိုင်းလှူတိုင်း တွေ့ဖို့ကိုယ်သာ ရှုကြည့်ခြင်းဝါဒနှင့် (၂) ဗဟိဒ္ဓလောကမှ အရာဝတ္ထုများကို န်ဖိုးမထား ဘဝကိုသာ တန်ဖိုးထားရေးဝါဒတို့ ဖြစ်ကြသည်"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အထက်ပါအမြင်များကို အဘယ်ကြောင့် ပေါ်ပေါက်လာသ
သော အကြောင်းကို အောက်တွင်ဖော်ပြထားသော အဖြစ်အပျက်က
ဖတ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် သိသာထင်ရှားပေသည်။

တစ်ခါက ချင်ဇူးကယန်ချူးအား အကယ်၍ သင်၏ဦးခေါ
ပေါ်မှ ဆံပင်တစ်မျှင်မျှကိုဖြတ်ပြီး လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို
တင်ချင်ပါသည်ဆို၍ ရပါမည်လောဟု မေးလေသည်။

ယန်ချူးက ပြန်ဖြေသည်။ "လောကကြီးတစ်ခုလုံးကို
တစ်မျှင်ဖြင့် ကယ်တင်စရာမလိုပါတကား"

ချင်ဇူး။ "ဟုတ်ပါသည်၊ ပမာပုံဆိုပါစို့ အသင် ကိုသို့ကယ်မ
ပါမည်လော။

ထိုသို့မေးပြန်သောအခါ ယန်ချူးက အဖြေမပေးတော့ပေ။ ထို့ကြေ
ချင်ဇူးသည် မင်ဆွန်းယန်ဆိုသူထံသွား၍ အကြောင်းကိုပြောလေ၏။ ထို
မင်ဆွန်းယန်က အသင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အာစရိ၏ သဘောထားအမှန်ကို
မသိချေ။ ကျွန်ုပ်ရှင်းပါမည်။ ဆိုကြပါစို့။ သင့်ကိုယ်ခန္ဓာမှ အသား
တစ်တုံးကိုဖြစ်စေ၊ အရေပြားတစ်လွှာကိုပင်ဖြစ်စေ ဆုတ်ဖြတ်ယူပြီး ထို
တို့အတွက် ထိုထက်အဆအရာများသော ရွှေငွေတို့ကိုပေးမည်၊ ဆိုပါ
သင်သည် ရွှေငွေတို့အတွက် သင်၏အသားတစ်ကို လှီးဖြတ်အယူခံပါမ
လော။

ချင်ဇူး။ "ခံပါမည်"

မင်ဆွန်းယန်။ "ကောင်းပါပြီ၊ ဆိုပါဦးစို့ အသင်၏လက်ရုံးအစုံ
ဖြတ်တောက်ပြီး သင့်အား နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံမျှသော စည်
စိမ်ချမ်းသာကို ပေးမည်ဆိုအံ့ အသင်အဖြတ်ခံချေမည်
လော"

ထိုအခါ ချင်ဇူးက နှုတ်တုံ့မပြန် ငြိမ်၍သာနေလေသည်။

မင်ဆွန်းယန်က ဆက်ပြောပြန်သည်– "ဆံတစ်မျှင်
သည် အသားတစ်တစ်နှင့် မနှိုင်းစာအပ်၊ အလားတူပင်
အသားတစ်တစ်သည်လည်း လက်ရုံးတစ်စုံနှင့် မနှိုင်း
ယှဉ်အပ်ချေ။ သို့ရာတွင် ဆံပင်အများကို စုပေါင်း
သော အသားတစ်တမျှလောက် တန်ဖိုးရှိလာ၏။

မင်ဆွန်းယန်။ "သားရေတစ်ပြားနှင့် နှိုင်းစာလျှင် အမွေးတစ်မျှင်၊
ဆံတစ်ပင်သည် အရေးမကြီးဟု ထင်ရ၏။ လက်ရုံး
အစုံနှင့် နှိုင်းစာလျှင်လည်း သားရေတစ်ပြားသည် မဆို
စလောက်ဖြစ်ချေသည်။ သို့ရာတွင် ဆံပင်များကို စု
ပေါင်းသော် အရေပြားတစ်လွှာတမျှ အရေးကြီးသည်
သာ အရေပြားလွှာအများ စုပေါင်းသော် လက်ရုံးအစုံ
တမျှ အရေးပါပေသည်။ ဆံတစ်ပင်ပင်ဖြစ်စေ၊ ယင်း
ဆံတစ်ပင်သည် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး၏ အစိတ်အရာ
အထောင်ပိုင်းတွင် တစ်ပိုင်းအပါအဝင်ဖြစ်ချေသည်။
အသို့လျှင် ဆံတစ်မျှင်မို့ ပမာထားပြုအပ်ပါမည်နည်း။

ယန်ချူး၏ အတ္တဟိတဝါဒတွင် တာအိုဝါဒများ စွန်းထင်းရောပါနေ
သည်ကို တွေ့ရ၏။ ဤမဟာစကြဝဠာကြီးသည် မဟာဇရာမထာဝရအခြေခံ
တရားကြီးဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ "အတ္တ"သည် ယင်းမဟာဇရာမ ထာဝရ
အခြေခံတရားကြီးက ပေါက်ပွားထွန်းကားလာသော ထာဝရအခြေခံတရား
ကလေးဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရုပ်ခန္ဓာသည် ကျွန်ုပ်တို့အတ္တ၏ တည်နေ
ပုံသဏ္ဍာန် (ဝါ) တည်နေပုံ အနေအထားမျှသာဖြစ်သည်။ ပုံသဏ္ဍာန်သက်
သက်သည် သူ့ဘာသာသူ သီးခြားတည်နေနိုင်ခြင်းမရှိချေ။ တစ်စုံတစ်ရုပ်
သော အခြေခံတရား (ရုပ်ဒြပ်)အပေါ်တွင် တည်မှီပြီးမှသာ ပုံသဏ္ဍာန်သည်
ဖြစ်ပေါ်နိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ထာဝရအခြေခံဝတ္ထုသည် ပင်ကိုအား ရပ်တည်နိုင်ခွင့်
ရှိသော ယထာဘူတတရား အစစ်အမှန်တရား ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းထာဝရ
အခြေခံတရားသည်ပင် 'အတ္တ'မည်ပေသည်ဟု ယန်ချူးတွေးမြင်ယူခဲ့လေ
သည်။ လူတို့၏အသွင်သဏ္ဍာန်များ ကွဲပြားခြားနားနေကြစေကာ လူတို့တွင်
ကိန်းဝပ်လျက်ရှိသော ထာဝရအခြေခံ'အတ္တ'ကား ခြားနားမှုမရှိ အတူတူသာ
ဖြစ်ကြကုန်သည်။

ယန်ချူး၏ အတွေးအမြင်မှာ အကယ်၍ လူတို့သည် မိမိတို့အချင်း
ချင်း ကွဲပြားခြားနားမှုရှိသည်နှင့်အညီ ပျော်ရွှင်မှုသုခချမ်းသာကို လိုက်
ရှာဖွေကြရာ၌လည်း ကွဲပြားခြားနားမှုရှိကြမည်ဆိုလျှင် လူတိုင်းလူတိုင်း
ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုရှိကြမည်။ ကမ္ဘာလောကကြီးတစ်ခုလုံးလည်း [illegible]
အတိ ပြည့်ဝမည်။ လောကခြင်းရာအားလုံးလည်း အစဥ [illegible]

BURMESE CLASSIC .com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မျှတမှုရှိပေမည်။ လောက၌ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ကိုယ့်ဖို့ကိုယ်သာဆိုသည့် တရားကို စွဲမြဲကျင့်ကြံရာသည်ဟု ယန်ချူးသင်ကြားခဲ့၏။ သူ၏အယူမှာ လူတိုင်းလူတိုင်းသည် ကိုယ့်တာဝန်၊ ကိုယ့်ဝတ္တရား၊ ကိုယ့်အလုပ်ကိုသာ ဂရုစိုက်လုပ်ဆောင်ရာသည်။ သူတစ်ပါးကိစ္စတွင် ဝင်မရှုပ်သင့်ဟူသော အယူဖြစ်သည်။ ဤအမြင်တရားသည် တာအိုဂိုဏ်းသားတို့၏ အတွေးအမြင်ဝါဒနှင့် သင့်မြတ်မှုရှိပေသည်။

လိုင်ယရှူးကျမ်းတွင် ယန်ချူးက–

"ရှေးသူမြတ်တို့သည် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး၏ အကျိုးစီးပွားကို မိမိဆံတစ်မျှင်မျှ အနာခံ၍ လုပ်ပေးလျှင် ဖြစ်မည်သိသော်လည်း မိမိဘက်က အနစ်နာခံရမည်ဆိုပါက ဆံတစ်ပင်ကိုပင် အနာမခံခဲ့ကြပေ။ ကမ္ဘာနှင့်အဝှန်း ရှိရှိသမျှသူတို့အား ပေးကမ်းထောက်ပံ့သော်လည်း ထိုသူမြတ်တို့သည် လက်ခံခဲ့ဖူးသည်မရှိခဲ့ပေ။ ယင်းသို့ ရှေးသူမြတ်တို့သည် လောကကြီးအတွက် ဆံတစ်ပင်မျှကိုပင်ဖြစ်စေ အနာမခံ၊ လောကကြီး၏ မြှောက်စားမှုများကို ရသည်ဖြစ်သော်လည်း လက်မခံခဲ့သောကြောင့် ဤလောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် အဆင်ပြေ ငြိမ်းချမ်းခဲ့လေသည်"ဟု ဆိုလေသည်။

ဖော်ပြပါအမြင်သည် ယန်ချူး၏ 'အတ္တဟိတဝါဒ'မှ ထူးခြားသော အမြင်တစ်ရပ်ဖြစ်လေသည်။ သူ၏အထက်ပါအမြင်ကို ခြုံငုံဆင်ခြင်ကြည့်ပါက "လောကထဲရှိ ဥစ္စာပစ္စည်း အဆောင်အယောင်တို့ကိုစွန့်၍ မိမိဘဝကိုသာ တန်ဖိုးထားရေး"ဟူသော ဝါဒဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် လောကအဆောင်အယောင်တို့ကို ပစ်ပယ်၍ မိမိဘဝကိုသာ တန်ဖိုးထားရမည်နည်းဆိုသည့် အမေးကို ယန်ချူးသည် အောက်ပါစကားတို့ဖြင့် အကြောင်းပြဖြေဆိုခဲ့ပေသည်။

ဤလောက၌ အသက်ရှင်လျက်ရှိကြကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင် သဘာဝဓာတ်ကြီးငါးပါးကို ပိုင်စားသော လူသတ္တဝါသည် သတ္တဝါအားလုံးတို့ထက် အသိဉာဏ်အရှိဆုံးဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လူ၏လက်ရုံးအစုံဖြင့်လည်း မိမိကိုယ်ကိုယ် အပြည့်အဝမကာကွယ်နိုင်။ မိမိအရေခွံကလည်း ပြင်ပလောက၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ကြံ့ကြံ့မခံနိုင်။ မိမိ၏အင်အားဖြင့် ပြေးလွှားသော်လည်း ဘေးအန္တရာယ်တို့

မှ မလွတ်ကင်းသာချေ။ လူတို့မှာ အမွှေးအအေးဒဏ်ကို ကာကွယ်နိုင်ရန် အမွှေးအမျှင်လည်း အလုံအလောက်မရှိချေ။ လူသည် မိမိမှ အပဖြစ်သော အခြားပစ္စည်းများကိုသာ အားကိုးရ၏။ ထိုအခါ လူသားသည် ပြင်ပအင်အားစုများကို အားကိုးသည်ထက် ဆင်ခြင်ဉာဏ်ကို ပို၍အားကိုးအားထားပြုလာရလေသည်။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်သည် မိမိ၏ ပင်ကိုသဘာဝမှ ပေါက်ပွားလာသောကြောင့်လည်း အဖိုးတန်ပေသည်။ အင်အားစုများမှာကား လူသား၏ အပြင်အပမှသာ ရရှိနိုင်သောကြောင့် ဆင်ခြင်ဉာဏ်လောက် အဖိုးမတန်လှပေ။ အလားတူပင်ဖြစ်၏။ ဆံတစ်ပင်မျှပင်ဖြစ်စေ၊ ထိုဆံတစ်ပင်သည် မိမိကိုယ်မှ ပေါက်ပွားရှင်သန်လာရသည့်အရာဖြစ်သောကြောင့် မိမိအပြင်အပမှ လောကကြီးတစ်ခုလုံးရှိ ရှိရှိသမျှအရာခပ်သိမ်းတို့ထက် အဖိုးတန်၏။ မနှိုင်းအပ်ပေ။ ပြင်ပလောကကား မိမိကိုယ်မှဖြစ်သော ဆံတစ်ပင်မျှပင် အဖိုးမတန်ချေ"ဟူ၍ ယန်ချူးသည် သူ၏ 'အတ္တဟိတဝါဒ'တွင် အလေးအနက် ဆိုခဲ့လေသည်။

"လူသားတို့သည် လေးပါးသောအရာတို့ကို လိုလားတောင့်တနေခြင်းကြောင့် ကောင်းစွာမနေနိုင်။ စိတ်ဝမ်းမငြိမ်းချမ်းနိုင်ဘဲ ရှိကြ၏။ ထိုလေးပါးသော တောင့်တမှုများမှာ အသက်ရှည်လိုခြင်း၊ ကျော်စောထင်ရှားလိုခြင်း၊ အရာအထူး ဘွဲ့ဂုဏ်ရလိုခြင်း၊ ဥစ္စာဓနပေါကြွယ်ဝလိုခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုတောင့်တမှုများကို ဖြည့်ဆည်းနေကြ၏။ ဖြည့်ဆည်း၍ ပြည့်စုံသောအခါ လူတွင် သေမင်းကို ကြောက်လန့်စိုးရွံ့လာ၏။ လူလူချင်းကို ကြောက်လန့်စိုးရွံ့လာ၏။ အာဏာရှိသူတို့ကို ကြောက်လန့်စိုးရွံ့လာ၏။ သို့ဖြင့် လူသားသည် သဘာဝကို ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလာကြ၏။ မိမိကိုယ်ကို အပြင်အပ ပယောဂတို့ဖြင့် စိုးမိုးတုပ်နှောင်ခြင်း ခံလာကြ၏။ အကယ်၍သာ လူသားသည် မိမိတို့၏ ကြမ္မာဘက်တရားအလျောက် နေနိုင်ကြမည်ဆိုလျှင် သူသည် ယင်းတောင့်တမှုများလည်း ရှိ[illegible] မဟုတ်ချေ။ ထိုအခါ သဘာဝအလျောက် နေနိုင်ပြီဖြစ်၍ [illegible] အပြင်ပ ပယောဂတို့၏ အချုပ်အနှောင်မှ ကင်း[illegible] သဘာဝအလျောက် အေးချမ်းစွာ နေနိုင်[illegible]

www.burmeseclassic.com

အထက်ပါ အမြင်တရားမှာ လောကကြီးတစ်ခုလုံး၏ တည်ငြိမ်ခြင်းမရှိဘဲ အစဉ်ပြုပြင်ပြောင်းလဲနေခြင်းသဘောကို အတိအကျ ရှုမြင်နိုင်စွမ်းသော ယန်ချူး၏လောကအမြင်ပေါ်တွင် တည်၍ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။ လူသားမှာ မျှော်လင့်နိုင်သည့်ကနည်းနည်း ပူပန်သောကရောက်ရသည်က များများဖြစ်၏။ ဘဝသံသရာစက်ဝန်း၌ အပြောင်းအလဲ အဖြစ်အပျက်တို့ ကြုံရသည်။ ယင်းသို့ကြုံရသည် သောကဖြစ်တော့သည်ဟုလည်း ယန်ချူးဆင်ခြင်မိသည်။

> "[redacted]ည့်နောက် ဤဘဝတွင် သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ထိုက်သည့်အတိုင်း ဖြစ်ပါစေ၊ ဤဘဝ၌ ဆန္ဒလိုအင်တို့အတွက် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုကိုသာရှာ၍ နောက်ဆုံး ခန္ဓာကြွေမည့်နေ့ကိုသာ စောင့်စားနေရာသည်။ သေခြင်းတရားသည် နီးကပ်နေသော်လည်း သဘာဝအတိုင်း ဖြစ်ထိုက်သလိုဖြစ်ပါစေ။ ထိုသို့သဘာဝအတိုင်းဖြစ်ရသည်၌ နှစ်ခြိုက်ရွှင်လန်းမှုရှိသော် သေခြင်းတရားသည် စောသည် နောက်ကျသည်မဟူ ဖြစ်ထိုက်သည့်အတိုင်းဖြစ်သမျှအတွက် [redacted]

ဤသို့လျှင် သေခြင်းတရားအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်ကင်းသောသူသည် ဘဝလုံခြုံမှုရှိပြီဖြစ်၍ လောက၏အလှကိုလည်း ရှုမြင်ခံစားနိုင်ပြီ။ မျက်မှောက်ဘဝ၏ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်းရသကိုလည်း ခံစားနိုင်ပြီဟူ၍ ယန်ချူး ဟောကြားခဲ့လေသည်။

လူမှုရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအတွေးအမြင် (ပုဂ္ဂလိကဆန္ဒစွဲဝါဒ)

လူသားသည် လူ့ဘဝကိုရရှိလာသည့်အချိန်ကစ၍ သဘာဝအလျောက်ဖြစ်သလိုနေပြီး ကြမ္မာ့ဂတ်တရားစီမံရာ လိုက်နာဖို့သာလိုကြောင်း၊ အခြားသော မိမိကိုယ်မှအပဖြစ်သည့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ဂုဏ်သတင်း ရာထူးဌာနန္တရစသည်တို့အတွက် မကြိုးပမ်းအပ်ကြောင်း ယန်ချူးဟောကြားခဲ့လေသည်။ ယန်ချူးအနေနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် ကိုယ်ကျင့်တရား လူမှုရေးထုံးတမ်းဥပဒေသ စသည် လူကိုနှောင်ဖွဲ့သောတရားများ မရှိအပ်ဟု ယုံကြည်လက်ခံသည်။ လူသား၏ စိတ်အတွင်းမ ရည်မှန်းချက်သည် ချမ်းသာသုခ ပျော်ရွှင်ခြင်းသာဖြစ်ပေရကား မည်သည့်ကိုယ်ကျင့်တရား၊ မည်သည့်လူမှုရေး စည်း

မ်းထုံးတမ်းများနှင့်မျှ လူ၏ရပိုင်ခွင့်နှင့် ပုဂ္ဂလိကဆန္ဒကို မချုပ်ချယ်အပ်၊ ားဆီးအပ်၊ မနှောင်ဖွဲ့အပ်ဟူ၏။ "လူ၏ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း ခ)ကို ရရှိခြင်းဆန္ဒအား ပြည့်စုံကြောင်းဖြစ်သော မည်သည့်အပြုအမူ ကျင့်အကြံမျိုးမှ ညစ်ညမ်းသည် ယုတ်ညံ့သည်ဟူ၍ မရှိချေ။ တရားဥပဒေ မှုရေးစည်းကမ်းထုံးတမ်းများသည် လူတို့၏ ပျော်ရွှင်သာယာရေးကို ားအဆီး အနှောင့်အယှက်ပြုကြသည့် အရာများသာ ဖြစ်ချေသည်။ င်းတို့ကြောင့် လူသားတို့ ဒုက္ခရောက်ကြရသည်။ စိတ်ဝမ်းမသာ နာကျင်ပန်းကြရသည်ဟု ယန်ချူးရှုမြင်နားလည်ခဲ့၏။

> "လူသားသည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ အပြစ်ဒဏ်၏ ခြိမ်းခြောက်မှုကိုလည်း ခံနေရ၏။ သြဇာတိက္ကမကျော်စောခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်းတို့ဖြင့်လည်း အမြှောက်အပင့်ခံနေရ၏။ တစ်ဖက်က တရားဥပဒေ၏ အတုပ်အနှောင်ကိုလည်း ခံနေရသည်ဖြစ်၍ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းကို ရင်ဝယ်ပိုက်ထွေးနေရသည်"
>
> ကြားသင့်သောအရာ၊ မြင်သင့်သောအရာ၊ လုပ်သင့်သောအရာတို့ကို ရွေးချယ်လုပ်ဆောင်နေရသည်ဖြစ်၍လည်း လူတို့မှာ မျက်မှောက်ကြုံလာရသော ပျော်ရွှင်စရာ ချမ်းသာစရာများကို မိမိအာရုံအလိုအတိုင်း မခံစား မစံစားကြရတော့သည်ဖြစ်၍ လူသည် သံခြေကျင်းခတ်ထားသော ရာဇဝတ်ကောင်နှင့်သာ တူတော့သည်ဟု ယန်ချူးကဆိုသည်။

ယန်ချူးက ပညာရှင်ဟုဆိုအပ်သောသူတို့မှာ ရစ်သေ့ရဟန်းသူတော်စင်များမဟုတ်၊ တရားဥပဒေ၊ အမိန့်အာဏာ၊ ထုံးတမ်းဓလေ့၊ ကိုယ်ကျင့်တရားတို့၏ အနှောင်အဖွဲ့မှ ကင်းလွတ်သော သဘာဝလောကကြီးနှင့် တစ်သားတည်းနေနိုင်သော လူသားသာလျှင် ပညာရှင်အစစ်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ သူ့အမြင်အရ 'လူ့အဖွဲ့အစည်း'ဆိုသည်မှာလည်း လူတို့၏ ချမ်းမြေ့သာယာခြင်း(သုခ)ကို ဖျက်ဆီးသောအရာဖြစ်လေသည်။ ယခုဖော်ပြသော သဘာဝအတိုင်းနေရေး၊ သမိုင်းဦးဘုံမြေဘဝသို့ ပြန်ပြောင်းရေးဝါဒသည် [illegible] ပင်ဖြစ်သည်။

ယန်ချူး၏ ပုဂ္ဂလိကဆန္ဒအစွဲဝါဒ အတ္တအခြေပြုဝါဒသည် [illegible] ဝါဒ၊ နိုင်ငံမဲ့ဝါဒ၊ လူတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုအဆောက်အအုံ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝါဒသို့သာ ရှေးရှုနေလေသည်။ တစ်နည်းဆိုလျှင် ယန်ချူး၏ အတွေးအမြင် ဝါဒများသည် ရှုပ်ထွေးသော လူမှုအရေးအခင်းများကို ဖြေရှင်းရန်အတွက် လွယ်လွန်းသောနည်းလမ်းဖြစ်နေသည်။ သို့ရာတွင် တစ်ဖက်ကကြည့်လျှင် သူ့အမြင်တွင် ပုဂ္ဂလိကဝါဒ၊ အတ္တဗဟိုပြုဝါဒတို့ကြောင့် အကယ်၍ လူတို့ က အချင်းချင်း လက်ဝါးကြီးအုပ်လိုမှုဆန္ဒ၊ ခေါင်းပုံဖြတ်လိုမှုဆန္ဒတို့ကို ဆောင်လာ၍ ပြဿနာပေါ်လာသော် ထိုသို့ပြုလုပ်ခြင်းကိုပင် အားပေး အားမြှောက်ပြုရာရောက်နေပေတော့သည်။

ယန်ချူး၏ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေးအမြင်များကို ခြုံလွှမ်းကြည့်မည်ဆိုပါ က အခြေခံအားဖြင့် တာအိုဂိုဏ်းသားတို့နှင့်မခြားနားပေ။ ယန်ချူး၏ဝါဒကို အလွယ်ဆုံးနှင့် တဲ့တိုးစကားလုံးဖြင့် ဖော်ပြရသော် အတ္တကောင်းစားရေးဝါဒ၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဂါဒဟု ဆိုရပေမည်။

သူ၏အတွေးအမြင်များတွင် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်းတရားကို အခြေခံ ထား၍ စဉ်းစားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အခြားသောအတွေးအမြင်များမှာ ပျော်ရွှင်ခြင်း (သုခ)၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ဆောင်သည့်အတွေးအမြင်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

ယန်ချူး၏ ပထမဆုံးခံယူချက်မှာ လူတို့၏ ပုဂ္ဂလိကလိုအင်ဆန္ဒကို ကျေနပ်အောင် ဖြည့်ဆည်းခြင်းဖြင့်ရအပ်သော ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ချမ်းမြေ့ခြင်း (သုခ)ကိုရအောင်လုပ်ရမည်ဆိုသော အမြင်ပင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် ယန်ချူး မရှုမြင်နိုင်ခဲ့သောအချက်မှာ လူတွင် လိုအင်ဆန္ဒတို့သည် တစ်မျိုးတည်း တစ်စားတည်း ရှိသည်မဟုတ်ဘဲ ဆန္ဒအချင်းချင်းအားပြိုင်နေမှု၊ ဝိရောဓ အသွင်ကိုဆောင်ယူနေမှုမျိုးလည်း ရှိသည်ဆိုသောအချက်ပင်ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆန္ဒတို့ ကိုယ်စီရှိတတ်ကြရာ အဘယ်ဆန္ဒကို ဦးစွာဖြည့်တင်း ရမည်ဆိုသည်ကို ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်ရန်လိုသည်။

ပျော်ရွှင်မှုဆိုရာ၌ လတ်တလော ပျော်ရွှင်မှု နောင်မှ တစိမ့်စိမ့်ခံစား ရသော ပျော်ရွှင်မှု၊ ကိုယ်ချမ်းသာမှု၊ စိတ်ချမ်းသာမှုဟူ၍ ရှိပေရာ ယန်ချူး ဝါဒအရ ဘယ်သင်းကိုရေးရမည်နည်းဟုသိရန် လိုပြန်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ယန်ချူးသဘောတရားအရဆိုလျှင် လတ်တလော ချမ်းသာမှု၊ ကိုယ်ချမ်းသာ မှုမျိုးကိုသာ ရွေးချယ်ရပေမည်။ ထိုသို့ရွေးချယ်လျှင်လည်း ဆန္ဒချင်းညီ ကြမည်မဟုတ်ပေ။ အားပြိုင်မှုများ ရှိကြဦးမည်သာဖြစ်၏။ ယန်ချူးသည်

ဆန္ဒအားပြိုင်မှု၊ ဆန့်ကျင်မှုများကို လျစ်လျူရှုခဲ့ဟန်တူသည်။ သူသည် သူတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒများနှင့် ကျေနပ်မှုများ၏ ချိန်ခွင်ညှာညီမှု၊ ဟန်ချက် ညီမှုကို ဂရုမစိုက်ဘဲ အလုံးစုံကျေနပ်မှု၊ အပြည့်အဝကျေနပ်မှုကိုရှာဖို့သာ တိုက်တွန်းခဲ့၏။ ဖြစ်နိုင်ပါမည်လော။

ယန်ချူးလိုလားသော ချမ်းသာမှု(သုခ)သည် သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် ရသော သုခမျိုးမဟုတ်ဘဲ လက်ငင်းချက်ချင်းရသောသုခမျိုးသာ ဖြစ်သည် ဆို၏။

ဤနေရာ၌ စဉ်းစားဖွယ်ရာရှိသည်မှာ ပျော်ရွှင်ချမ်းသာခြင်းသုခဆို သည်ကား လူတို့၏အဆုံးစွန်ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ဖြစ်၏။ ယင်းပန်းတိုင်ကို ချက်ချင်းရလိုသည်ပင် ဆိုစေဦး၊ ထိုပန်းတိုင်စခန်းသို့ရောက်စေရန် နည်းလမ်း ရှိရပေဦးမည်။ သုခကိုရလိုလျှင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ရအောင်လုပ်ကြရသည့် သာဖြစ်၏။ သုခကို တစ်စုံတစ်ခု၏ အကူအညီမပါဘဲမရနိုင်ပေ။ 'အနာမခံ ဘဲ အသာမစံရ'ဆိုသည့် မြန်မာစကားရှိ၏။ ပျော်ရွှင်ချမ်းသာခြင်းကိုလိုသော် ရအောင် တစ်နည်းနည်းနှင့် လုပ်ယူကြရသည်ဖြစ်၍ ဒုက္ခမပါဘဲမရနိုင်။ သုခကိုလိုသော် ဒုက္ခနှင့် ရင်းကြရသည်သာဖြစ်၏။

တစ်ဖန် ယန်ချူး၏ 'ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ'ဝါဒသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကောင်းအောင်လုပ်၊ ကိုယ့်အကျိုးစီးပွားကို ကိုယ်ရှာဆိုသော အယူဖြစ်သော ကြောင့် အချုပ်အခြာအာဏာ (အစိုးရ)မလိုဟူသော အယူဖြစ်လေသည်။ ဤအယူသည် လူ့ဘဝ၌ အချင်းချင်းဆက်ဆံမှုမှန်သမျှ (လူလူချင်းဆက်ဆံမှု၊ လူနှင့် ပစ္စည်းတို့ဆက်ဆံမှုအားလုံး)ကို အကြီးအကျယ်ရှုပ်ထွေးပွေလီအောင် လုပ်ခြင်းနှင့်သာ တူပေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ခေတ်သစ်အယူဖြင့်သာဆို ကြမည်ဆိုလျှင် တစ်ကိုယ်ကောင်းဝါဒသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းကိုပျက်စီးအောင် လုပ်သည့် ဝါဒသာဖြစ်ပေသည်။ လူတို့သည် အတ္တဟိတတစ်ခုတည်းကိုသာ အရေးထားကြမည်ဆိုလျှင် လူ့အဖွဲ့အစည်းလည်း မရှိနိုင်တော့ပေ။ လူ့အဖွဲ့ အစည်းကြီးဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ အတ္တဟိတ ပရဟိတ မျှတနေခြင်းကြောင့် သာ ဖြစ်ပေသည်။

ယန်ချူး၏ တစ်ကိုယ်ကောင်းဝါဒသည် ကွန်ဖြူးရှပ်သွန်သင် [illegible] ရဲန် (JEN)နှင့် ယီ(YI)သဘောတရားတွင်ပါဝင်သော 'တစ်ပ [illegible] ဆိုသည့်အယူနှင့် လွန်စွာဆန့်ကျင်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တရုတ်လူမျိုးတို့၏ အတွေးအမြင်သမိုင်းတစ်လျှောက် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော တွေးခေါ်ရှင်များအနက် ယန်ချူး၏ အတွေးအမြင်များသည် 'မိုတီ'၏ အတွေးအမြင်များကဲ့သို့ပင် အစွန်းတစ်ဖက်သို့ကျူလွန်းသော အမြင်များဖြစ်ခဲ့၏။ ယန်ချူးနှင့် မိုတီမှာလည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည်။ ယန်ချူးက အတ္တဟိတဝါဒကို တွင်တွင်ဟောကြားခဲ့၏။ မိုတီကမူ တလောကလုံးသို့ မေတ္တာဖြန့်ဝေရေး၊ ပရဟိတသက်သက်ဖြစ်သော ဝါဒကိုသာ တွင်တွင်ဟောကြားခဲ့လေသည်။

ယန်ချူးနှင့် မိုတီတို့၏ဝါဒများသည် တရုတ်ပြည်တစ်ခုလုံးတွင် အတော်ပင် သြဇာညောင်းခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းစီးယပ်က "လောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် ယန်ချူးနှင့် မိုတီတို့၏ အယူဝါဒများဖြင့်သာ ပြည့်လျှမ်းနေပေတော့သည်။ သူတို့၏ အတွေးအမြင်များမှာ လောကအနှံ့ ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ယန်ချူးဘက်မပါလျှင် မိုတီဘက်သို့ လိုက်ပါနေကြသည်သာဖြစ်၏။ ယန်ချူး၏ တစ်ကိုယ်ကောင်းဝါဒကလည်း မင်းမဲ့ဝါဒသို့ ပို့ဆောင်နေ၏။ မိုတီ၏ လောကအလုံး မေတ္တာဖြန့်ဝေရေးဝါဒကလည်း မိဘမေတ္တာကို ပစ်ပယ်သော တိရစ္ဆာန်ဝါဒသာဖြစ်တော့သည်"ဟု မှတ်ချက်ချခဲ့လေသည်။

မိုဇူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၆။ မိုဇူး
MO TZU

ရှေးခေတ်တရုတ်လူမျိုးတို့၏ အတွေးအမြင်ပညာရှင်များသမိုင်းအစဉ် မိုဇူး(ဝါ) မိုတီခေါ်သော တွေးခေါ်ရှင်တစ်ပါးသည် အလွန်ထင်ရှားကျော် ကြားခဲ့ဖူးသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် ဩဇာကြီးမားသူလည်းဖြစ်သည်။ သူ၏ အတွေးအမြင်များမှာ တရုတ်လူမျိုးများအပေါ်တွင် ပျံ့နှံ့လွှမ်းမိုးခဲ့လေ သည်။ သူ၏ဝါဒကို အနောက်တိုင်းသားတို့က မိုဟစ်ဇင်း (Mohism) ဟု ခေါ်ကြသည်။

မိုဇူးသည် အခြားသော တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များနှင့်မတူ တမူထူးခြား သည်မှာ သူသည် အထက်တန်းစားလူကုံထံမျိုးနွယ်မှ ဆင်းသက်ခဲ့သူမဟုတ်၊ သာမန်ဆင်းရဲသား အောက်တန်းစားအမျိုးအနွယ်မှ ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက် ဖြစ်လာသူဖြစ်သည်။ သူ၏ အဓိကအတွေးအမြင်များမှာ အနောက်တိုင်းသား တို့က "ယူတီလစ်တေးရီယန်းနစ်ဇင်း"(Utilitarianism) ဟု ခေါ်သော အသုံးဝင်မှုပဓာနဝါဒပင်ဖြစ်သည်။ ဤသဘောတရားအပေါ်တွင်တည်၍ သူ၏ လူ့အဖွဲ့အစည်းတည်ဆောက်ရေးဝါဒကို ဟောကြားခဲ့၏။ ပဒေသရာဇ် အမွေစားအမွေခံဝါဒကို မိုဇူးဆန့်ကျင်ခဲ့လေသည်။ သူ့အတွေးအမြင်များ၏ အရင်းခံသဘောတရားမှာ တလောကလုံးကို မေတ္တာလွှမ်းခြုံရေး(ဝါ) အလုံးစုံ ပါဝင်သော မေတ္တာအနန္တဝါဒဖြစ်သည်။

ဘဝနှင့်စာပေ

မိုဇူးဘဝအရေးအခင်းများနှင့်ပတ်သက်၍လည်း အယူအဆအမျိုးမျိုး ရှိကြပြန်လေသည်။ သူ့ဘဝကိုမဆိုထားဘိ၊ သူ့အမည်နှင့်ပတ်သက်၍ပင် အငြင်းပွားမှုများ ရှိလေသည်။ 'မို'ဆိုသောအမည်မှာ သူ၏မျိုးရိုးအမည် မဟုတ် ဆိုသောအချက်ကိုမူ အများကလက်ခံကြသည်။ မိုဇူးအမည်သည် အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်း၏အမည်ကို စွဲယူခေါ်ကြခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆို ကြသည်။ 'မို'ဆိုသောစကား၏ အဓိပ္ပာယ်ရင်းမှာ ကျေးကျွန်များကို အပြစ် ပေးသည့်အခါ သံပုံးရိုက်၊ ဗုံတီးခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။ ရှေးအခါက ကျွန်များမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စစ်ပွဲတွင် ဖမ်းမိလာခဲ့သော စစ်သုံ့ပန်းများ ဖြစ်ကြ၏။ ယင်းကျွန်များကို ရှေးအခါက မြို့ကြီးများတွင် သီးသန့်ရပ်ကွက်များ သတ်မှတ်ပေးပြီးနောက် နောင်အခါ အနုပညာသမားများဖြစ်လာအောင် သင်ကြားပေးသည်။ အနုပညာသမားများကို အရောင်းအဝယ်ပြုကြသည်။ တရုတ်ပြည်သူတို့၏ ယုံကြည်ချက်အရ မိုဟစ်ဂိုဏ်းသားများမှာ အနုပညာရှင်အတန်းအစားကလူများ ဖြစ်ကြသည်။ မိုဇူးကိုယ်တိုင်မှာလည်း ယင်းအတန်းအစားထဲကပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

အလားတူပင် 'မိုတီ'ဟုခေါ်ကြရာ၌လည်း 'တီ'မှာ သူ၏မျိုးရိုးအမည်ဟုဆိုသည်။ 'တီ'၏အဓိပ္ပာယ်မှာ 'ငှက်မွေး'ဖြစ်၏။ ရှေးက အနုပညာရှင် အတွေးအမြင်ပညာရှင်တို့မှာ တောခေလှေဒဏ္ဍာရီများ ခင်းကျင်းကပြရာ၌ ငှက်မွေးကို အသုံးပြုခဲ့သည်ဆို၏။

အရပ်ရှပ်ပြောစမှတ်ပြုကြသည့်စကားများအရ မိုဇူးသည် အောက်တန်းစားအမျိုးအနွယ်မှ ဆင်းသက်လာသူ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည်ဆိုသည်မှာ ယုံမှတ်လောက်သည်။ သူ၏မျိုးရိုးအနွယ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤမျှဖော်ပြရခြင်းမှာ သူ့အတွေးအမြင်များကို စဉ်းစားသောအခါ အရေးတကြီးထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် လိုအပ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

မိုဇူး၏မွေးနေ့သက္ကရာဇ် ကွယ်လွန်သောနှစ်များကို မည်သည့်နေရာတွင်မျှ တိတိကျကျ ဖော်ပြထားသည်ကို မတွေ့ရပေ။ အကဲခတ်တတ်သူများက မိုဇူးသည် ဘီစီ ၄၈၀ မှ ၄၆၅ အတွင်း မွေးဖွားခဲ့ပြီး ဘီစီ ၃၉၀ မှ ၃၇၅ တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်ဟု ဆိုထုံးပြုကြလေသည်။ ဤခန့်မှန်းချက်အရ မိုဇူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်နောက် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော တွေးခေါ်ရှင်ဖြစ်သည်ဟု ယူနိုင်သည်။ သူနှင့် ယန်ချူးတို့သည် ခေတ်ပြိုင်ဖြစ်ကြပြီး မင်းစီးယပ်ထက်မူ အနည်းငယ်စောသည်ဟု ဆိုရမည်။

မိုဇူး၏မွေးရပ်ဒေသနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း အမျိုးမျိုးပြောကြသည်။ တချို့က 'ဆွန်း'ပြည်နယ်တွင် မွေးသည်ဟုဆိုကြသည်။ တချို့ကမူ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် မင်းစီးယပ်တို့မွေးဖွားရာ 'လု'ပြည်နယ်မှာပင် မွေးဖွားခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ များသောအားဖြင့် ဒုတိယအဆိုကို အမှန်ဟု မှတ်ယူခဲ့ကြသည်။

မိုဇူးကို 'လု'ပြည်နယ်တွင် မွေးဖွားခဲ့သော်လည်း သူ၏မင်းမှုထမ်းခဲ့သောနယ်မှာ 'ဆွန်း'ပြည်နယ်ဖြစ်သည်။ နောင်အခါ၌ မိုဇူးသည် 'ချီ'ပြည်နယ်များသို့လည်း ခရီးလှည့်လည်နေထိုင်ခဲ့ဖူးလေသည်။

မိုဇူး၏ ငယ်ရွယ်စဉ်ကာလ အဖြစ်အပျက်များကိုလည်း အတန်သိရခက်သည်။ တွေ့သိရသမျှအမှတ်သားများအရ သူသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားတစ်ဦးဖြစ်သူ 'ရှိချိုင်ယူ'ထံတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ယခုအဆိုပြုချက်မှာ အကြောင်းသင့်မြတ်သည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားများထံ၌ ပညာသင်ခဲ့သောကြောင့်သာ သူသည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ဝါဒအရင်းခံနှင့်တကွ သူ့တပည့်သားမြေးများ၏ အယူဝါဒများကိုပါ ရင်းရင်းနှီးနှီး သိရှိကျွမ်းဝင်ဟန်ရှိသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒနှင့် ကျွမ်းဝင်လာခဲ့သည်မှာ ကြာသော်ငြားငွေ့လာသည်ဖြစ်၍ မိုဇူးသည် ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းတစ်ခုကို ထူထောင်လာခဲ့ခြင်းပင်လောဟု တွေးတောယူဖွယ်ရာလည်း ရှိပြန်သည်။

ဘီစီ ၂၀၀ တန်းတွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော "ဟွိုင်နန်ဇူ'ခေါ် ကျမ်းတွင် မိုဇူးနှင့်ပတ်သက်၍ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။

> "မိုဇူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားများထံတွင် ပညာဆည်းပူးခဲ့သောကြောင့် သူသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ထံမှ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒအတွေးအမြင်များနှင့် ကျွမ်းဝင်ရင်းနှီးစွာ လေ့လာခွင့်ရခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုအခါ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒတွင် ပါဝင်သော ပဒေသရာဇ်တို့၏ ယဇ်ပွဲများ၊ ပူဇော်ပသမှုများကို နှစ်လိုဖွယ်ရာ အချက်များနှင့် ရွံမုန်းငြီးငွေ့ဖွယ်ရာ အချက်များအားလုံးကို နားလည်လာခဲ့ပြန်သည်။ ပဒေသရာဇ်တို့၏ အဆောင်အယောင် ခမ်းနားကြီးကျယ်သော သင်္ဂြိုဟ်ပွဲများ၌ အကျိုးမဲ့ အချည်းနှီးဖြုန်းတီးမှုများကြောင့် ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာများ ဆုံးရှုံးရခြင်းများသည်လည်းကောင်း၊ လပေါင်းများစွာ သေသူအတွက် ပူပင်သောကရောက်နေရခြင်းကြောင့် ပြည်သူတို့၏ သာယာဝပြောမှုတွင် ထိခိုက်နေရခြင်းများသည်လည်းကောင်း မလိုလားအပ်ကြောင်း ရှုမြင်နားလည်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ကစ၍ မိုဇူးသည် ချောင်မင်းဆက်ထုံးဓလေ့များကို ပစ်ပယ်ပြီး ဆီယာ (Hsia) မင်းဆက်ထုံးဓလေ့များကို လက်ခံခဲ့လေသည်"

မိုဇူးနှင့်ပတ်သက်သောအကြောင်းအရာများကို မိုဇူးနာမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေခဲ့သောကျမ်းမှ အများဆုံးလေ့လာတွေ့ရှိရပေသည်။ အချို့သော ပညာရှင်များက 'မိုဇူး'နာမည်ပါစာအုပ်ကို သူကိုယ်တိုင်ရေးသည်ဟု [illegible] ဤအဆိုမှန်စေဦး၊ အချို့သောအခန်းများကိုမူ သူမရေးခဲ့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ မိုရှူးကျမ်းပါ အချို့သောအခန်းကဏ္ဍများကို သူ၏နောက်လိုက်တပည့်များက ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မိုရှူးကျမ်းတွင် အခန်းပေါင်းမြောက်မြားစွာပါဝင်သည်။ အချို့အခန်းများလည်း ပျောက်ဆုံးကုန်ပြီ။ သို့ရာတွင် ဤကျမ်းထဲတွင် ဆွေးနွေးခန်းများ၊ စာတမ်းများ အပြည့်အစုံပါဝင်သည်ကို တွေ့ရ၏။

မိုရှူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို ဦးစွာလေ့လာခဲ့ရသော်လည်း ထိုဝါဒတွင် လူအများကို ဒုက္ခရောက်အောင် သောကနှင့်ရင်ဆိုင်ရအောင် အတိအလင်း ရေးမထားစေကာ သွယ်ဝိုက်သောအားဖြင့် ထိုထက် ဆိုးဆိုးဝါးဝါးဖြစ်အောင်ပင် ဖန်တီးနေသည်ဟု သူယုံကြည်လာသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို စွန့်ခဲ့ပြီး တစ်စင်ထောင်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ တစ်စင်ထောင်သည်ဆိုရာ၌ မိုရှူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ဝါဒများကို အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်သည်လည်းရှိသည်။ တစ်ပိုင်းတစ်စအားဖြင့်လည်း ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒများကို လက်ခံခဲ့သည်လည်းရှိသည်။ မိုရှူးလည်း 'တာအို'ဝါဒကို မြဲမြဲစွာ လက်ကိုင်ထားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ရှေးခေတ်ဟောင်းက ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသော သူတော်စင်ရှေးဘုရင်များကို ကိုးကားပြောဆိုရာ၌လည်း ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် မိုရှူးတို့ တူကြပြန်သည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်တွင် 'ချောင်'ဘုရင်ကို အမွှမ်းတင်၍ပြောဆိုခဲ့ဖူးသကဲ့သို့ မိုရှူးလက်ထက်တွင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ (ဘီစီ ၂၂၀၅-၁၇၆၆)က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဆိုသော ဒဏ္ဍာရီထဲက 'ယူ'ဘုရင်ကို အမွှမ်းတင်ပြောခဲ့လေသည်။

မိုရှူးစကားအရ ရှေးအခါက 'ဆီယာ'ပြည်နယ်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဆိုသော 'ယူ'မင်းတရားသည် လူအပေါင်းတို့ကို ဆင်းရဲတွင်းက ကယ်တင်တော်မူသော ကယ်တင်ရှင်လည်းဖြစ်၏။ ကိုယ်ကျိုးကိုစွန့်၍ တိုင်းရေးပြည်ရာတာဝန်မှန်သမျှကိုလည်း ကျေပွန်စွာဆောင်ရွက်တတ်၏ဟု ဆိုသည်။

မိုရှူးသည် 'ယူ'မင်းကျင့်သုံးသည့် ကျင့်ထုံးကို လွန်စွာသဘောကျနှစ်မြို့က်သည်ဖြစ်၍ ထိုမင်း၏ အမူအကျင့်အတိုင်း လိုက်နာကြရန် ဟိုလားသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း အောက်တန်းကျသောအမျိုးမှ မွေးဖွားပေါ်ထွန်းလာရသူဖြစ်သောကြောင့် ဘဝရေးရာ အတွေးအမြင်များကိုသာ သင်ကြားပို့ချပေးသည်။ မိမိအပါအဝင် ဝေနေယျသတ္တဝါမှန်သမျှအား ကယ်တင်နိုင်သောကိုယ်ဖြစ်ရမည်ဟူသောအယူကို ယူခဲ့သည်။ မိုရှူးအနေနှင့် ဤတရားများကို

ဟောကြားခဲ့ရုံသာမက သူကိုယ်တိုင်လည်း မိမိကိုယ်ကိုခြိုးခြံစွာကျင့်ကြံ၍ မိမိတရားနှင့်အညီနေခဲ့သည်၊ သူ၏ ခြိုးခြံသောအကျင့်မျိုးကို သူ၏ နောက်လိုက်များကပါ လိုက်နာကျင့်ကြံကြ၏။ မိမိကိုယ်ကို အဆင်းရဲအပင်ပန်းခံကာ အများပြည်သူတို့၏ကောင်းကျိုးချမ်းသာအတွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် မိုရှူးလည်း စံပြနိုင်ငံ၊ စံပြလူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ပေါ်ပေါက်လာရေးအတွက် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားခဲ့လေသည်။ ဤအကြံအောင်မြင်ရေးအတွက် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြည်နယ်တကာသို့ ခရီးလှည့်လည်၍ မိမိ၏ အနန္တမေတ္တာ လောကမေတ္တာတရားပါဒနှင့် မကျူးကျော်ရေးဝါဒကို အများကလက်ခံလာအောင် ဟောကြားနေခဲ့လေသည်။ တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများအနက် စစ်၏ဆိုးကျိုးဆိုးပြစ်များကို အကျယ်တဝင့်ထုတ်ဖော်ဟောကြားခဲ့သူများမှာ မိုရှူးတစ်ယောက်တည်းသာ မဟုတ်သော်လည်း စစ်ကိုရှောင်ရှားရန်နည်းလမ်းများကို တိတိကျကျ ချမှတ်ပေးနိုင်ခဲ့သူကား မိုရှူးဆိုသူပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးသာရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

မိုရှူးသည် ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ရေးစစ်၊ ထိုးစစ် မှန်သမျှကို အပြင်းအထန် ဝေဖန်ကန့်ကွက်ပြီး ဆန့်ကျင်ခဲ့၏။ ထိုးစစ်၏ဒဏ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံးခုခံကာကွယ်၍ ချေမှုန်းရမည်ဟုဆိုသောကြောင့် မိုရှူးသည် လက်တွေ့သမားတစ်ဦးသာဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။ သူ့အနေနှင့် မခုမခံ မတိုက်မခိုက်ဘဲ လက်နက်မဲ့ကာကွယ်ရေးတည်းဟူသော စိတ်ကူးယဉ်ဝါဒကို ဟောကြားခြင်း မရှိခဲ့ချေ။ ထိုးစစ်ဆင်လာလျှင် အကောင်းဆုံး အထိရောက်ဆုံး ခုခံကာကွယ်ချေမှုန်းရမည်ဟု တိတိကျကျ ဖော်ပြခဲ့၏။ မိုရှူးအပါအဝင် မိုဟစ်ဂိုဏ်းသားများ အားလုံးသည် လက်မှုပညာသည် အတန်းအစားက ထွန်းပေါ်လာသူများဖြစ်သောကြောင့် ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လက်တွေ့လုပ်ငန်းပိုင်းဆိုင်ရာ သဘောကိုလည်းကောင်း၊ စစ်ရေးအသိပညာ နည်းဗျူဟာ၊ မဟာဗျူဟာများကိုလည်းကောင်း အထူးကျွမ်းကျင်ကြလေသည်။

မိုရှူးသည် စစ်ရေးစစ်ရာနှင့်ပတ်သက်၍ ခံစစ်ကိုမူ အားပေးခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူ၏ပင်မအတွေးအခေါ်များမှာ စစ်ရေးအတွေးအခေါ်များ မဟုတ်ချေ။ လူသားတို့၏ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် တရားဥပဒေကြီးစိုးရေးတို့သည် ပဓာနကျသော အတွေးအမြင်များဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သူသည် အနောက်တိုင်းသား တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများဖြစ်သော ဂျေ အက်(စ)မီး(လ)နှင့် ဘင်သင်တို့ကဲ့သို့ အရာရာကို အသုံးချရေးဝါဒသည်သာလျှင် မိုဇူးအတွေးအမြင်အားလုံး၏ အချက်အချာဖြစ်သည်။ မိုဇူး၏ ထူးခြားချက်တစ်ရပ်ရှိသည်။ ယင်းအချက်မှာ သူ၏နေ့စဉ် ပြုမူဆောင်ရွက်ချက်မှန်သမျှသည် ကောင်းကင်ဘုံရှိ အနန္တဝိဉာဏ်တော်က သူ့အား လူ့ဘောင်အတွင်း လောကမေတ္တာဝါဒပြန့်ပွားရေးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ရန် ပို့လွှတ်ခြင်းကြောင့် လုပ်ကိုင်နေရခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆသည်။ သူ့လက်ထက်တွင် မိုဟစ်ဂိုဏ်း၊ မိုဟစ်အဖွဲ့အစည်းအဆေးကို ထူထောင်ပြီးလျှင် ထိုအဖွဲ့အစည်းကို ဦးဆောင်သူအဖြစ် အသက်ထက်ဆုံး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားခဲ့သည်။

မိုဇူးဂိုဏ်းဝင်ပညာရှင်ပေါင်း သုံးရာထက်မနည်း ရှိခဲ့သော်လည်း ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များအနက် တစ်ရာ့ရှစ်ဆယ်သာလျှင် သစ္စာရှိသောသာဝကများဖြစ်သည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင် မိုဟစ်ဂိုဏ်းအတွက် ဦးမတွန့်ဆဲမရွံ့ သက်စွန့်ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သူများ ဖြစ်သည်ဟူ၍ သတ်မှတ်ခြင်းခံခဲ့ရ၏။ ဤဂိုဏ်း၏ သဘောလက္ခဏာမှာ ဘာသာရေးဂိုဏ်းများကဲ့သို့ စည်းကမ်းကြီးသည်။ အမိန့်တော်ရှိသည့်အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း တည့်မတ်စွာ ဆောင်ရွက်ရသည်။ မိုဟစ်ဂိုဏ်းသားတို့ ကျင့်သုံးသော ကိုယ်ကျင့်တရားမှုမှာ ဂိုဏ်းသားမှန်သမျှ 'စံစားအတူတူ ခံစားအတူတူ'ဆိုသည့်မူဖြစ်၏။ ဤမူဝါဒပေါ်အခြေခံ၍ လောကသားအားလုံးသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အဆင့်အတန်းမရွေး၊ အသားအရောင် အခြေအနေမရွေး ချစ်ခင်ရေး မေတ္တာထားရေး သဘောတရားကို မိုဇူးချမှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အထက်ပါကျင့်စဉ်များ၊ အယူဝါဒများကို မိုဇူးကွယ်လွန်ပြီးနောက် သစ္စာရှိဂိုဏ်းသားများထဲမှ ရွေးကောက်တင်မြှောက်ခဲ့သော 'သာသနာပိုင်'က ခေါင်းဆောင်၍ ထိန်းသိမ်းခဲ့လေသည်။ ဤကဲ့သို့ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်အတွက် မိုဇူးဂိုဏ်းသည် စစ်မက်ရေးရာကာလဟုခေါ်ဆိုအပ်သော ဘီစီ ၄၈၀ မှ ၂၂၂ အတွင်း အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် တည်ရှိခဲ့သည့်ပြင် ဘီစီတစ်ရာစုအထိပင် ကျဆုံးပျောက်ကွယ်ခြင်းမရှိဘဲ တည်တံ့နေခဲ့သည်ကိုတွေ့ရ၏။ သို့ရာတွင် သည့်နောက်ပိုင်း၌ မိုဟစ်ဂိုဏ်းသားများမှာ သုံးဂိုဏ်းသုံးခြမ်း ကွဲပြားသွားလေသည်။

ချောင်ဇူးအမည်ပါကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်ကို ဖတ်ရသည်။

> တောင်ပိုင်း မိုဟစ်ဂိုဏ်းသားထဲတွင် ဝူဟောင်းနှင့် ဆိုင်းလီချင်းတို့၏ တပည့်တပန်းများဖြစ်ကြသော ကူဟော၊ ချီရှိ၊ တင်လင်းတို့ပါဝင်ကြသည်။ သူတို့အားလုံး မိုဟစ်ဝါဒကို လေ့လာလိုက်စားကြသည်။ သို့သော် အမြင်ပိုင်းတွင် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်မတူဘဲ ကွဲပြားသွားကြသည်။ စင်ပြိုင်ဂိုဏ်းများအားလုံးက မိမိတို့လက်ခံထားသော မိုဟစ်ဝါဒများသာလျှင် မှန်သည်ဟု ခွဲမှတ်လာကြသည်။ ဂိုဏ်းတိုင်းက မိမိတို့တင်မြှောက်သော သာသနာပိုင်သာလျှင် မိုဟစ်ဝါဒ၏ စစ်မှန်သောခေါင်းဆောင်မှုပေးနိုင်သူဟု ယူဆသည်ဖြစ်၍ မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် မိုဟစ်ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် အစစ်အမှန်ဖြစ်သင့်သည်ကို ဆုံးဖြတ်ရန်မလွယ်တော့ပေ။

မိုဇူး၏အတွေးအမြင်ဝါဒများကို သူ၏အမည်ဖြင့် ထုတ်ဝေသောကျမ်းတွင် အပြည့်အစုံရေးမှတ်ထားကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၏။ ဤကျမ်းတွင်ပါဝင်သော အခန်းပေါင်းခုနစ်ဆယ်ကျော်ကို မိုဇူးတစ်ဦးတည်း အကုန်အစင် ရေးသားခဲ့သည်မဟုတ်၊ သူ့တပည့်များက နောင်အခါမှ မှတ်တမ်းတင်ရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မိုဇူးကျမ်းတွင် ရေးသားထားသော ရေးဟန်မှာ တိုတိုနှင့်လိုရင်းသို့ရောက်သောဟန်၊ ဖတ်လွယ်နားလည်လွယ်သော ဟန်မျိုးဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် စကားပြောဟန် အချေအတင်ဆွေးနွေးဟန်များဖြင့် ရေးသားထားသော အချို့အပိုင်းများမှာမူ အသိခက်သည်။ ဟန်ဖီဇူးကျမ်းတွင် ဤကိစ္စကိုဆွေးနွေးထားသည်။ ချူးမင်းက မိုဇူး၏တပည့်တစ်ဦးအား ဤကိစ္စကိုမေးရာ သူ့တပည့်က ဆရာသည် အချို့သောအခန်းများကို အသိခက်အောင်ရေးခဲ့ခြင်းမှာ ထိုအချက်များကို သူကိုယ်တိုင် ဆွေးနွေးရှင်းလင်းပြရန် ဖြစ်သည်။ ဤသို့လုပ်ရခြင်းမှာ ဆရာ၏ကျမ်းကို ဖတ်ရှုသူတို့သည် သူ၏စာဟန်ကိုသာ နှစ်ခြိုက်ကြပြီး စာဟန်တွင်သာ မွေ့ပျော်နေကြသည်ဖြစ်ရာ သူ့အတွေးအမြင်များကို လက်တွေ့အသုံးချရန်မတတ်ဘဲ ရှိကြသောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု ဖြေခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိုဇူးအတွေးအမြင်များ၏ ကျောထောက်နောက်ခံများ

မည်သည့် တွေးခေါ်ရှင်၏အတွေးအမြင်မျှ မိုးကျရွှေကို အတွေးအမြင်မဟုတ်ချေ။ လောကအမြင်ဟူသည် ပုဂ္ဂလိကလူသားတစ်ဦး၏ ထက်မြက်သောဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်ထင်ရာ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် တွေးမြင်သည့် အမြင်မျိုးလည်း မဟုတ်ချေ။ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသဘောတရား (လောကအမြင်) မှန်သမျှ ယင်းလောကအမြင်ကို ဖော်ထုတ်သော တွေးခေါ်ရှင်၏ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ် တည်နေသော ရုပ်ပိုင်းစိတ်ပိုင်း ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေများနှင့် ဆက်စပ်ပြီးမှ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

မိုဇူး၏အတွေးအမြင်များသည်လည်း အလားတူပင်ဖြစ်၏။ သူ့ခေတ် သူ့အခါက ရှိခဲ့သော လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေး စသည့် ရုပ်ပိုင်းပတ်ဝန်းကျင်နှင့် စိတ်ပိုင်းပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေတို့ကို အခြေခံ၍ သူ့အတွေးအမြင်များသာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

တွေးခေါ်ရှင်ကြီးမိုဇူး အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က လသည် တရုတ်ရာဇဝင်တွင် စစ်ရေးမက်ရေးကာလ သွေးစွန်းသောကာလဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ချောင်ဧကရာဇ်ဆိုသည်မှာ ညတ်လောက်သာရှိပြီး တကယ်တမ်း အာဏာမရှိသော ဧကရာဇ်ဖြစ်နေ၏။ လက်အောက်ခံပြည်နယ်များမှာ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်သူ မင်းညီမင်းသားများနှင့် တသီးတခြားမင်းမူလျက် ရှိ၏။

သီးခြားပြည်နယ်များမှ လက်အောက်ခံမင်းညီမင်းသား ပဒေသရာဇ်များမှာ ချောင်ဧကရာဇ်၏ လက်အောက်ခံဟု အမည်အားဖြင့် ဆိုမှတ်နေရသော်လည်း စင်စစ် လက်အောက်မခံကြပေ။ ကိုယ့်ပြည်နယ်ကို ကိုယ်က အခိုင်အမာ အတောင့်အတင်းပြုထားကြသည်။ မိမိသာလျှင် အကာအကွယ်အရှိဆုံး တန်ခိုးအကြီးဆုံးမင်း ဖြစ်ရမည်ဟုလည်း ရည်မှန်းချက်များ ထားနေကြလေသည်။ ပဒေသရာဇ်စနစ်အစည်းပြေပြီး ဗဟိုကချုပ်ကိုင်မှု လျော့ရဲလာသည်နှင့်အမျှ တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံးမှာ တရားဥပဒေအုပ်စိုးမှုလည်း မရှိတော့၊ လူမှုရေးထုံးတမ်းစည်းကမ်းများလည်း မထားတော့ ကမောက်ကမ ကသောင်းကနင်း ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ အင်အားကြီးပြည်နယ်များက အင်အားချိနဲ့သောပြည်နယ်များသို့ နိုင့်ထက်စီးနင်းပြုမူကြသည်။ တိုက်ခိုက်ချေမှုန်းကြသည်။ အင်အားငယ်နိုင်ငံများမှာလည်း အားကြီးသောနိုင်ငံများက တိုက်ခိုက်လာလျှင် လုံခြုံအောင် ကာကွယ်နိုင်ဖို့လောက်သာ ဂရုစိုက်နေရလေ

သည်။ အင်အားကြီးနိုင်ငံများက ကျူးကျော်လာသော ထိုးစစ်များကို ခုခံကာကွယ်နိုင်ရန် ခံစစ်ဘက်ကလုံလောက်သော မဟာဗျူဟာ နည်းဗျူဟာ ရှိရမည်။

နိုင်ငံငယ်များ၏ ခံစစ်တွင်လိုအပ်သော နည်းဗျူဟာများကို မိုဇူးနှင့် သူ့ဂိုဏ်းသားများက တွေးခေါ်ထုတ်ပေးခဲ့လေသည်။

တစ်ဖက်က မိုဇူးနှင့် သူ့တပည့်များသည် အားငယ်သောနိုင်ငံများ၏ ကာကွယ်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ပေးရင်း တစ်ဖက်ကမူ ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းကင်းသော လောကမေတ္တာဝါဒနှင့် မကျူးကျော်ရေးတရားတို့ကို အစဉ်တစိုက် ဟောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ သူ၏ လက်တွေ့ကျသော အတွေးအမြင် အဆောင်အရွက်များ အစီအစဉ်များကို ဒုက္ခရောက်နေသော ပြည်သူအများက လက်ခံကြသည်။ ဆင်းရဲငတ်ပြတ်နေချိန်တွင် ပွဲလမ်းသဘင်၊ ဂီတသုခမသဘင်၊ အဆင်အယင် အထုံးအဖွဲ့တို့ထက် ဝမ်းဝဖို့၊ ခါးလှဖို့၊ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနေရဖို့သာ အပိုရေးကြီးသည်ဟုမြင်သည်။ မိုဇူး၏ နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေးဝါဒများတွင် ဖော်ပြပါ လက်တွေ့ကျသော မြေကြီးနီးနီးစပ်သော အယူအဆများသည် အနှစ်သာရများအဖြစ် ပါဝင်ကြသည်။ လက်တွေ့ကျကျ ဖြစ်နိုင်သလောက်ကစ၍ စဉ်းစားခြင်းအလေ့အထသည် စံပြမြို့နိုင်ငံကို တည်ထောင်ချင်သော ကွန်ဖြူးရှပ်၊ လောင်ဇူး စသည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ စိတ်ကူးယဉ်ဝါဒနှင့် မိုဇူး ခြားနားလာသည့်အချက်ပင်ဖြစ်သည်။

ယခုလိုစိတ်ကူးယဉ်မှုကင်းသော လက်တွေ့ကျကျဖြစ်နိုင်သလောက်ကသာ စ၍စဉ်းစားသော အလေ့အထများ၊ မိုဇူးအတွေးအမြင်များ၌ ကိန်းဝပ်လာရခြင်းအကြောင်းကို သိလိုလျှင် သူဆင်းသက်လာရသော အောက်တန်းအလွှာရှိ လူတန်းစားတို့၏ သူ့ခေတ် လူနေမှုအခြေအနေကို အတန်အသင့် သိဖို့လိုသည်။

ချောင်ပဒေသရာဇ်စနစ် ကြီးစိုးစဉ်က တရုတ်ပြည်တွင် အထက်တန်းစားဆိုသူများနှင့် သာမန်ပြည်သူအောက်တန်းစား လက်လုပ်လက်စားများအကြားတွင် ခြားနားနေသော ကြားကွက်လပ်ကြီးမှာ ကြီးကျယ်လွန်းလှသည်။ လူတန်းစားတစ်ရပ်နှင့်တစ်ရပ် အဆမတန် ကွာဟနေသည်။ မှူးမတ်နွယ် အခွင့်ထူးခံများနှင့် ပညာတတ်ဘူဇွာများအား အထက်တန်းစားများဟု ခေါ်ကြသည်။ ထိုအတန်းအစားထဲတွင် နိုင်ငံရေးသမားများ၊ ပညာရှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များ၊ သံတမန်များ စသည် ပါဝင်သည်။ အောက်တန်းစားများထဲတွင် လက်လုပ်လက်စားများ၊ တောင်သူလယ်သမားများ ပါဝင်ကြသည်။ သူတို့ ဘဝ၏ တိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်းအတွက် မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့နေသ များ ဖြစ်ကြသည်။ 'မင်းနေး'ကျမ်းထဲက စာပိုဒ်တစ်ပိုဒ်သည် တရုတ်ပြည်သ တို့၏ ထိုခေတ်အခြေအနေကို ရှင်းရှင်းဖော်ပြနေသည်။

"ဆိုရိုးစကားတော့ရှိပါသည် 'တချို့က ဦးနှောက်အသိဉာဏ် ကို အသုံးပြု၍ အလုပ်လုပ်ကြ၏။ တချို့က ကိုယ်အားကိုအသုံးပြု ၍ အလုပ်လုပ်ကြသည်'ဆိုသည်။ ဉာဏ်အားကိုးနှင့် လုပ်သူများက ကျန်လူများကို စိုးမိုးအုပ်ချုပ်နေ၏။ ကိုယ်အားကိုးနှင့် အလုပ်လုပ်သူ များကမူ အုပ်စိုးခြင်းခံနေရ၏။ အုပ်ချုပ်ခံသူများက အထောက်အပံ့ ခံရ၏။ ဤကား လောကမွေတာ ထုံးစံပမာဖြစ်နေလေပြီ"ဟူ၏

မိုဇူးကား အောက်တန်းစား၊ ဖိနှိပ်ခံအတန်းအစားက လာရသော တွေးခေါ်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ သူ့အတွေးအမြင်ဝါဒတွင် လူလူ ချင်း အတန်းအစားခွဲခြားခြင်းစနစ်ကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ လူလူချင်း အဆင့်အတန်းတူမျှမှု အခွင့်အလမ်းညီမျှမှုတို့အတွက် ကြွေးကြော်တောင်းဆို ခဲ့လေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်ကစ၍ ခေတ်စားလာသော အခမ်းအနား အဆောင်အယောင်ဖြင့် ကျင်းပသော ပူဇော်ပသမှုမှန်သမျှကိုလည်း မိုဇူး လက်ထက်တွင် ဆန့်ကျင်ခဲ့လေသည်။ လောင်ဇူးလည်း လူတို့၏ အဆောင် အယောင် တပ်ဆင်မှုဝါဒကို ငြင်းခဲ့၏။ သို့ရာတွင် မိုဇူးနှင့် အမြင်ချင်းမတူ လောင်ဇူးငြင်းဆန်ရခြင်းမှာ အဆောင်အယောင်၊ အခမ်းအနားနှင့် ပူဇော်ပသ ခြင်း အလေ့အထများသည် လူသား၏ ပင်ရင်းသဘာဝကို ဖျက်ဆီးရာကျ သည်။ တာအိုနည်းလမ်းနှင့် လွဲချော်သည်ဟုမြင်သည့်အတွက် ဖြစ်၏ သို့ရာတွင် ပစ္စည်းမဲ့လုပ်သားပြည်သူတို့ဘက်က ရပ်တည်ခဲ့သော မိုဇူးကို ဤကဲ့သို့ အဆောင်အယောင် အခမ်းအနား ပွဲလမ်းသဘင် စသည်တို့သည် ဖိမ်ခံမှု တပမှုမျိုးသာဖြစ်၍ လူမှုရေးဘဝအတွက် အသုံးမကျသည့်ပြင် တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေးကိုလည်း များစွာထိခိုက်သည်ဟု မြင်သည်။ မိုဇူး အနေနှင့် တာအိုဂိုဏ်းသားတို့၏ 'သဘာဝနိုင်ငံတော်'ဝါဒမျိုးကိုလည်း မနှစ်ခြိုက်ပေ။ သူ့အနေနှင့် သဘာဝနိုင်ငံဟူက တရားမဲ့ ဓားမဲ့ ဖြစ်ချင်တိုင်း

ဖြစ်နေလိမ့်မည်ဟု မြင်သည်။ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်တွင် တရားဥပဒေကြီးစိုး ရေးနှင့် ငြိမ်းချမ်းသာယာရေးသည် အဓိကအကျဆုံးဖြစ်သည်ဆိုသောအချက် ကို မိုဇူး မြဲစွာယုံကြည်လက်ခံခဲ့လေသည်။

မိုဇူး၏အတွေးအမြင်များသည် ရှေးက ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အတွေး အမြင်များကို တော်လှန်နေယောင်ရှိ၏။ ရှေးအယူကို နှစ်ခြိုက်သူတို့က မိုဇူး၏ဝါဒသည် လူ့ဘောင်ကို သာယာအောင် ဖန်တီးနေသော ယဉ်ကျေးမှု အရပ်ရပ်ကို စီးပွားရေးအကျိုးအမြတ်တစ်ခုတည်းအတွက် အားလုံးအဆုံးခံ သည့် ဝါဒဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲကြသည်။ ဤကဲ့သို့စွပ်စွဲကြမည်ဆိုသည်ကိုလည်း မိုဇူးသည် ကြိုတင်သိမြင်ထားဟန်ရှိ၏။ ဤဝေဖန်ချက်များအတွက် အဖြေရှာ ထား၏။ သူ့အဖြေကား သူ၏ 'ကောင်းကင်ဘုံက စေစားချက်'ဆိုသည့် ဝါဒဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး ရှင်းရှင်းဆိုရလျှင် သူ၏လက်တွေ့ကျသော သဘောတရားများ အောင်မြင်ရေးအတွက် သူသည် ဘာသာရေးအမြင်များ ကို သွတ်သွင်းပြီး သူ့ဝါဒမှန်ကြောင်း တင်ပြခဲ့ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ပရဟိတဝါဒ

မိုဇူးအတွေးအမြင်များ၏ လိုရင်းအချက်မှာ ငြိမ်းချမ်း၍ တရားဥပဒေ ကြီးစိုးသော စံပြနိုင်ငံတစ်ခုတည်ဆောက်ရေးဖြစ်သည်။ စံပြနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်မြောက်လာရေးသည် နိုင်ငံသူနိုင်ငံသား ပြည်သူအများက တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦး ချစ်ခင်ကြင်နာစိတ်ထားမှု၊ တစ်ဦး၏အကျိုးစီးပွားနှင့် ငြိမ်းချမ်း သာယာရေး၊ ဘဝဖူလုံရေးကို ကျန်တစ်ဦးက လိုလားတောင့်တမှု ကြံစည် ကြိုးစားမှုများအပေါ်တွင် တည်နေသည်။ ပြည်သူအချင်းချင်း မေတ္တာထား ရေး၊ အကျိုးစီးပွား အပြန်အလှန်မျှော်တွေးရေးသည် လက်တွေ့လုပ်နိုင်သော ကိစ္စဖြစ်သည်။ ဤလောက၌ ပရဟိတဝါဒ၊ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်သည်သာ လျှင် လူသားတို့အဖို့ မြတ်သောပါရမီဖြစ်၍ လောကသားတို့အပေါ် အညီ အမျှ မေတ္တာမျှဝေရေးသည် လူသားတိုင်း၏တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု မိုဇူးက ဆိုသည်။ ဤအယူအဆသည် မိုဇူးအတွေးအမြင်အားလုံး၏ အနှစ်အသား ဖြစ်သည်။

လူတိုင်းလူတိုင်း မိုဇူးချမှတ်ခဲ့သောနည်းလမ်းကို သ နားလည်ပြီး ကျင့်ကြံလိုက်နာကြမည်ဆိုလျှင် သဖော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟူသည် ကွန်ဖြူးရှပ်တင်ပြခဲ့သော လူ့စိတ်နှလုံးသားမွေးမြူရေးအမြင်ထက် အဆအရာ ပိုမိုကျယ်ပြန့်ကြောင်း တွေ့မြင်ရပေမည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်၏သဘောအရ မေတ္တာတရားသည် စိတ်၏လှုံ့ဆော်မှုအင်အားကိုလိုက်၍ အနိမ့်အမြင့် အဆင့်ဆင့်ကွဲပြားသည်။ သားချစ်သမီးချစ်၊ မိဘချစ်၊ မောင်နှမချစ်၊ သဒ္ဓါချစ်၊ တဏှာချစ် စသည်ကွဲပြားနိုင်သည်။ မိုဇူးကား ထိုသို့မမြင်။ မေတ္တာတရားဟူသည် အနိမ့်အမြင့် အပေါ့အလေး ကွဲပြားခွဲခြားစရာမလို လူမှန်သမျှ၊ သတ္တဝါမှန်သမျှအပေါ်၌ အညီအမျှ ထားရှိနိုင်မှသာ စစ်မှန်သောမေတ္တာမည်သည်ဟု ဆိုသည်။

မိုဇူးကျမ်းထဲတွင် လောကအလုံးနှင့်ဆိုင်သော အနန္တမေတ္တာသဘောကို အခန်း(၃)ခန်းခွဲ၍ ရေးသားတင်ပြခဲ့သည်။ မေတ္တာသဘောကို တင်ပြရာ၌ လောဘကို ဘေးဥပဒ်ဖြစ်စေသောအချက်များကို ဦးစွာရှာဖွေတင်ပြခဲ့သည်။

"နိုင်ငံကြီးက နိုင်ငံငယ်ကို ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်လည်းတစ်ပါး၊ အိမ်ထောင်စုကြီးက အိမ်ထောင်စုငယ်အပေါ် အနိုင်ကျင့်ခြင်းသည်လည်း တစ်ပါး၊ အားနွဲ့သူကို အားကောင်းသူက နိုင်ထက်ကလူပြုမူခြင်းလည်း တစ်ပါး၊ လူနည်းစုကို လူများစုက နိုင်လိုမင်းထက်ပြုမူခြင်းလည်းတစ်ပါး၊ ရိုးသားသူကို ကောက်ကျစ်သူတို့က ဖျက်ဆီးခြင်းလည်းတစ်ပါး၊ ဂုဏ်သိန်မြင့်သူတို့က ဂုဏ်ငယ်သူတို့အား မထီမဲ့မြင်ပြုခြင်းတစ်ပါး၊ ဤတရားအားလုံးသည် လောကကို ဖျက်ဆီးသောတရားများပင်တည်း"

မိုဇူး၏ပရဟိတအမြင်တွင် 'ခွဲခြားခြင်းသဘော'နှင့် 'အလုံးစုံညီညွတ်ခြင်းသဘော'တို့ကို ခွဲခြားဖော်ပြခဲ့၏။

ခွဲခြားခြင်းသဘောဆိုရာ၌–

"သားက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာချစ်ပြီး ဖခင်ကိုချစ်ရမှန်းမသိခြင်းကြောင့် ကိုယ်ကျိုးကိုယ့်စီးပွားအတွက် ဘနမှုးသိုက်တူးခြင်းမျိုး၊ ငယ်သူတို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာချစ်ပြီး ကြီးလူကိုမချစ်မခင်သောကြောင့် ကိုယ်ကျိုးကိုယ့်စီးပွားအတွက် ကြီးသူကိုပင်ဖြစ်စေ သတ်ဖြတ်ရန် ဝန်မလေးခြင်းမျိုး၊ မှူးမတ်တို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာချစ်ပြီး ဘုရင်အပေါ်၌ ချစ်ခင်ခြင်းကင်းသောကြောင့် ကိုယ်ကျိုးကိုယ့်စီးပွား

အတွက် ဘုရင်ကိုပင် သုတ်သင်ရန် ဝန်မလေးခြင်းမျိုး စသည်ခွဲခြားမှုတို့ကြောင့် ဖခင်သည် သားအပေါ်၌ မိဘမေတ္တာကင်းရသည်။ ကြီးသူက ငယ်သူအပေါ် မွေးချင်းညီရင်းအစ်ကို မေတ္တာကင်းရသည်။ ဘုရင်သည်လည်း မှူးမတ်အပေါ် ကြင်နာခြင်းကင်းရချေသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းအားလုံးသည် ခွဲခြားခြင်းတရား အရင်းထားသောကြောင့်ပင်တည်း။

သို့ရာတွင် အလုံးစုံညီညွတ်ခြင်း ပြည့်ဝခြင်းသဘောတွင်–

"နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသည် အခြားနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံအတွက် ကိုယ်နှင့်ထပ်တူပြုသည်။ အိမ်ထောင်စုသည် အခြားအိမ်ထောင်စုတစ်ခုအပေါ်၌ ကိုယ်သွေးရင်းမခြား ထပ်တူပြုသည်။ လူတစ်ဦးသည်လည်း အခြားလူတစ်ဦးအပေါ်တွင် ကိုယ်နှင့်မခြား ထပ်တူပြု၏။ ဤသို့ပြုသည်ဖြစ်၍ ပြည်ထောင်မင်းအချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြ၏။ ပြည်ထောင်မင်းတို့ အချစ်ခြင်းညီသောကာလ၊ စစ်မက်အရေးအခင်းကင်းရချေသည်။ မှူးမတ်တို့အချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြသောကြောင့်လည်း ဆူပူလှုပ်ရှားမှု ကင်းရချေသည်။ လူအချင်းချင်း ချစ်ခင်ကြသည်ဖြစ်သောကြောင့်လည်း သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲမှုများ ကင်းရချေသည်။ နောက်ဆုံး၌ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးတွင် ဥပဒ်ဘေးရန်မတင်၊ စင်ကြယ်၏။ လူတိုင်း တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မေတ္တာမျှဝေကြကုန်၏ဟူ၍ မိုဇူးက ခွဲခြားတင်ပြခဲ့သည်"

ဤသို့ လောကကအလုံး ငြိမ်းချမ်းသာယာသည်ဖြစ်၍ လူတို့၏အပြုအမူမှန်သမျှတွင် လောကမေတ္တာဟု ဆိုအပ်သော ဩကာသလောကအလုံးကို မေတ္တာထားခြင်းတရားလက်ကိုင်ထား၍ ပြုမူရမည့် လူသားမှန်သမျှ မေတ္တာတရားအရင်းထား၍ ပြုမူဆက်ဆံကြလျှင်–

နားရှိသမျှ သူတစ်ပါးအကျိုးဆောင်ရွက်ရန်ဖြင့် မျှော်ကိုးနားစွင့်နေကြမည်။ ခြေလက်အင်္ဂါတို့သည်လည်း တစ်ဦးအကျိုး တစ်ဦးသည်ပိုးရွက်ဆောင်ဖို့ အမြဲအားသစ်လောင်း၍ အရံသင့်စောင့်စားနေကြမည်။ အသိပညာရှိသူအချင်းချင်းလည်း တစ်ဦးအကျိုးအတွက် တစ်ဦးက အကြံဉာဏ်နည်းလမ်းများကို ပေးနေကြမည်။ သို့ထောက်ပံ့ခြင်းအမှု ပြုကြသော... ဆင်းရဲသော သက်ကြီးရွယ်အိုများနှင့် သားသေလင်ဆုံး ... ဘဝစခန်း၌ လမ်းဆုံးဖြစ်နေကြသူများအဖို့မှာလည်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခံရမည်။ ထိုအခါ မိဘမဲ့သား ရေနည်းငါးတို့လည်း ပစ်ထားခြင်းမခံရတော့သည်ဖြစ်၍ ရှင်သန်ကြီးထွားကြပေမည်။

ဤသဘောတို့၏အချုပ်မှာ မိုဇူးလိုလားတောင့်တသောစံပြမြို့နိုင်ငံ အသွင်လက္ခဏာတို့ပင်တည်း။ ဤလက္ခဏာတို့ကို လောကမေတ္တာတရားကို လက်ကိုင်ထား ကျင့်သုံးခြင်းဖြင့် တည်ဆောက်ကြရမည်ဟူ၏။ ဩကာသ လောကတစ်ခုလုံး လွှမ်းခြုံသော မေတ္တာဝါဒကို အခြေစိုက်သည့် မကျူးကျော်ရေးဝါဒ အဆိုပြုချက်ကို တင်လာခဲ့သည်။ သတ္တဝါမှန်သမျှအပေါ် မေတ္တာထားခြင်းနှင့် မကျူးကျော်မစော်ကားခြင်းသည် သဘောထားညီသည်ဟု မိုဇူးယုံကြည်သည်။ သူတစ်ပါးအပေါ်၌ မေတ္တာထားသောသူသည် သူတစ်ပါးကို ကျူးကျော်စော်ကားခြင်းမရှိ။ အလားတူစွာ သူတစ်ပါးအပေါ် ကျူးကျော်စော်ကားခြင်းမပြုတတ်သူသည် သူတစ်ပါးအား မေတ္တာထားသူဖြစ်သည်ဟု မိုဇူးမြင်သည်။ ဤအမြင်ကို ပီသပေါ်လွင်စေခြင်းငှာ မိုဇူးသည် သူ၏ကျမ်းတွင် အခန်းသုံးခန်းဖြင့် သရုပ်ဖော်ခဲ့၏။

အောက်တွင်ဖော်ပြထားသော ကောက်နုတ်ချက်သည် ပထမအခန်းတွင် သရုပ်ဖော်ထားသည့်အထဲက အချက်တစ်ချက်ဖြစ်သည်။

"အကြင်သူတစ်ဦးသည် တစ်ပါးခြံတွင်းမှ သစ်တော်သီး၊ ဆီးသီးတို့ကို အရှင်မသိဘဲ ခိုးယူ၏။ ထိုသူအား လူအများက ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ပြီး အုပ်ချုပ်သူတို့က အပြစ်ဒဏ်ခတ်ကြမည်မှာ ဧကန်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်း၊ အပြစ်ပေးခြင်း ခံရသည်မှာ အခြားအကြောင်းကြောင့်မဟုတ် မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် သူတစ်ပါးအား သောကရောက်စေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် အကြင်သူတစ်ဦးသည် သူတစ်ပါးခြံထဲက ကြက်၊ ဝက်တို့ကို ယူငင်သတ်ဖြတ်စားသောက်၏။ ထိုသူသည် ပထမလူထက် မတရားသောအမှုကို ပြု၏။ ပို၍မတရားခြင်းမှာ ထိုသူသည် မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် သူတစ်ပါး၏ ပျက်စီးခြင်းကို ပိုမိုဆောင်ကြဉ်းသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ပိုမတရားသောကြောင့်လည်း သူခံရမည့်အပြစ်ဒဏ်မှာ ပို၍ပြင်းထန်သည်။ တစ်ဖန် အကြင်သူတစ်ဦးသည် သူတစ်ပါးမြင်းစောင်း၊ နွားခြံတို့အနီးမှ ဖြတ်ကျော်၍ သူတစ်ပါးပိုင် နွား မြင်း စသည်တို့ကို တိုက်ခိုက်လုယူ၏။ ထိုသူ၏မတရားမှုသည် ဒုတိယလူထက် ပိုကဲ

သောကြောင့် ဤသို့မကောင်းမှုကို ပြုသူမှန်သမျှအား ပညာရှိတို့သည် လည်းကောင်း၊ သူတော်သူမြတ်တို့သည်လည်းကောင်း ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကြမည်။

ယခုမူ မင်းဆိုသူတို့သည် သူတစ်ပါးနိုင်ငံသို့ မတရားကျူးကျော်တိုက်ခိုက်နေကြသည်ကို လူတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်း မပြုကြရုံသာမက ချီးမွမ်းထောပနာပြုယောင်ရှိ၏။ တရားမျှတသည်ဟုပင် မြင်ယောင်ရှိကြ၏။ သို့ဖြစ်ရာ ယခုအခါ၌ တရားလမ်းမှန်ခြင်းနှင့် တရားလမ်းမမှန်ခြင်းသဘောကို ဘယ်သို့ခွဲကြပါမည်နည်း။

ဤအခါ၌ အကြင်သူသည် အနက်ရောင်ကိုမြင်၍ အနက်မှန်းလည်းသိ၏။ သို့သော် သူ၏စိတ်အခန့်မသင့်သောအခါ၌ ထိုသူသည် အနက်ရောင်ကို မြင်ပါလျက် အဖြူရောင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုချေတော့မည်။ တစ်ဖန် အကြင်သူသည် ခါးသောအရသာကိုခံစား၍ ခါးမှန်းလည်းသိ၏။ သို့ရာတွင် ခါးမှန်းသိပါလျက် ချိုသည်ဟု ဆိုကြပေတော့မည်။ ယခုလည်း ထိုသို့ဖြစ်ယောင်ရှိတကား၊ လူတို့သည် တခြားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မဆိုစလောက်သော အမှားကိုမူ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်နေကြလျက် တစ်တိုင်းတစ်ပြည်လုံးကို ဒုက္ခဖြစ်စေသော ထိုးစစ် တိုက်စစ်များကိုမူ ချီးမွမ်းနေကြ၏။ တရားနည်းလမ်းကျသည်ဟုဆိုနေကြ၏။ ထိုအခါ၌ တရားနည်းလမ်းကျခြင်းနှင့် တရားနည်းလမ်း မကျခြင်းကို အဘယ်သို့ခွဲခြားရှုမြင်ရပါအံ့နည်း။ သို့ရာတွင် သူတော်သူမြတ်တို့သည် ခွဲခြားနိုင်ရမည်သာဖြစ်ပေသည်"ဟု မိုဇူးတင်ပြခဲ့လေသည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များအနက် မိုဇူးတစ်ဦးသာလျှင် စစ်ကိုမုန်းတီးသူမဟုတ် ပြည်တွင်းပြည် မငြိမ်မသက်၊ စစ်မက်ပေါ်များနေချိန်ဖြစ်၍ တွေးခေါ်ရှင် ပညာရှင်တိုင်း စစ်ရေးပြဿနာကို မစဉ်းစားဘဲ မနေနိုင်ချေ။ လူတိုင်း စဉ်းစားခဲ့ရသည်။ ဘီစီ ၅၀၀ တွင် စစ်ရှုတ်ချရေးအတွက် ညီလာခံတစ်ရပ် ကျင်းပခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

သို့ရာတွင် ဤညီလာခံမှာ နိုင်ငံရေးလှည့်ကွက်တစ်ခုသာ ဖြစ်သည် မအောင်မြင်ခဲ့။ ထိုအခါ မိုဇူးသည် စစ်ဆန့်ကျင်ရေးကို လက်တွေ့[illegible]လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ခါက ချူပြည်နယ်သည် ဆွန်းပြည်နယ်ကို စစ်ပြုရန် ပြင်ဆင်နေသည်ဆို၏။ အချိန်မီ မိုဇူးကြားသိသည်နှင့် ဆယ်ရက်ဆယ်ညခရီးပြင်းနှင်ကာ ချူမင်းဆက်အား စစ်မပြုရန် တိုက်တွန်းသည်ဆို၏။ တစ်ဖက်ကလည်း သူ၏နောက်လိုက် ၃၀၀ ကျော်ကို လက်နက်အပြည့်အစုံဖြင့် ဆွန်းပြည်နယ်၏ မြို့တော်ကို အလုံအခြုံကာကွယ်၍နေစေသည်ဟု ဆိုရိုးစကားရှိသည်။ ဤအချက်ကို ထောက်ရှုကြည့်လျှင် မိုဇူးသည် လက်တွေ့ကျသော သဘောတရားရေး ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်၊ သူတစ်သက်လုံး ဟောကြားခဲ့သော ပရဟိတဝါဒသည် ခေတ်အခြေအနေနှင့် ဟပ်စပ်သည့်ပြင် တိုင်းပြည်ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် တရားဥပဒေကြီးစိုးရေးကို ဆောင်ကြဉ်းသောဝါဒဖြစ်သည်မှာ ထင်ရှားသည်။

အသုံးဝင်ခြင်းသာ ပမာနဝါဒ(ကိုယ်ကျင့်တရားအမြင်)

မိုဇူး၏ အတွေးအမြင်များအားလုံးကို ခြုံကြည့်လျှင် အတွေးအမြင်သည် အတွေးအမြင်သက်သက်အတွက်ဟု သဘောမထား၊ သူတွေးမြင်နေခြင်းသည် လူတွေအတွက်ဟုသာ သဘောထားသည်။ လူတို့အတွက် အသုံးဝင်ခြင်းသည် သူ့အတွေးအမြင်ဝါဒများတွင် ဖွဲ့ဝင်နေသော သက်ပွတစ်ရပ်ပင်တည်း။ ဤသက်ပွတရားကြောင့်လည်း လူတို့၏ပြုမှုဆောင်ရွက်မှုများကို အကဲဖြတ်ရာ၌ အကျိုးပြုမှု အကျိုးမဲ့မှုတို့ကို 'စံ'ထားဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်တန်ရာသည်။

သူက–

အကျိုးစီးပွားဟူသည်ကား ကျွန်ုပ်တို့လိုလားတောင့်တသော အရာတည်း။ အကျိုးမဲ့မှုကိုကား မည်သူမျှ မနှစ်မြို့ မလိုလားတတ်ကြပေဟု ဆိုသည်။

ယခုဖော်ပြခဲ့သော အကျိုးပြုမှု အကျိုးမဲ့မှုဆိုသည့်စကားတို့၏ အနက်မှန်ကိုသိစေရန် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ဆောင်ရလေဦးမည်။ မိုဇူးဆိုလိုရင်းမှာ အကျိုးပြုမှုဆိုသည် အဆိုးထက် အကောင်းကို ပိုမိုပေးစွမ်းခြင်း ပိုမိုဆောင်ကြဉ်းခြင်းကို ဆိုသည်။ အကျိုးမဲ့မှုဆိုသည်မှာကား အကောင်းထက်အဆိုးကို ပိုမိုဆောင်ယူတတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

မိုဇူးစကားနှင့် ဖော်ပြရသော်–

"လက်ရုံးတစ်ခုလုံး အကျိုးအတွက် လက်သန်းတစ်ချောင်းဖြတ်ရခြင်းသည် အကျိုးပြုခြင်းမည်၏။ အကျိုးပြုခြင်းကများ၍ အကျိုးမဲ့ခြင်းက နည်း၏။ အကျိုးမဲ့မှုအနည်းငယ်ကို လုပ်ရခြင်းရှိသည့်အခါမျိုးလည်းရှိ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသို့လုပ်ရခြင်းသည် အကျိုးမဲ့အောင်လုပ်ခြင်းမဟုတ် အကျိုးများအောင် လုပ်ခြင်းသာဖြစ်၍ အကျိုးပြုမှုမည်သည်"ဟု ဆိုသည်။

ဤအယူအဆမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ လူတို့တွင် အကျိုးကိုလို၍ ပြုမူဆောင်ရွက်တတ်ကြသော်လည်း အဆုံး၌ အကျိုးမဲ့ဖြစ်ရသည်များ ရှိတတ်သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်တတ်သည်များကြောင့် လူတို့သည် အကျိုးကိုလိုသော် အဆိုးကိုလည်း ခံနိုင်ရည်ရှိစေရန် ဦးစွာပြင်ဆင်ထားဖို့လိုသည်။ အဆိုးတို့လွန်ပြီးမှ အကျိုးကိုရသည်အထိ ခံနိုင်ရည်ရှိရမည်ဟု ဆိုယောင်ရှိသည်။

မိုဇူးအတွေးအမြင်အရ အကျိုးပြုမှုဆိုသည်မှာ ပုဂ္ဂလိကအကျိုးထက် သံဃိကအကျိုးကိုသာ ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။ အများဆုံးသော အစိတ်အပိုင်းကို အကျိုးပြုမှသာ အကျိုးပြုသည်မည်၏။ အနည်းစုကို အကျိုးပြုခြင်းသည် အကျိုးပြုသည်မမည် အကျိုးယုတ်သည်မည်၏။ ပမာပုံဆိုသော် လူတစ်ထောင်တစ်သောင်းထဲက လေးငါးဦးကိုသာ ကုစားနိုင်သောဆေးသည် ဆေးကောင်းမဟုတ်ချေ။

အလားတူပင်တည်း။ ကမ္ဘာပေါ်၌ လူမျိုးသုံးလေးပါးကိုသာ အကျိုးပြုသော စစ်ဝါဒကို လူတိုင်း၏အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်သော အမြင်တရားဟု မမှတ်ယူရာ။

တစ်ဖန်ဆိုဦးစို့။

အကြင်သူသည် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသားတို့၏ အကျိုးအတွက် မိမိကိုယ်ကို သတ်၍သေစေ၏။ ထိုသေခြင်းကား အကျိုးပြုသောသေခြင်းတည်း။ ကောင်းသောသေခြင်းတည်း။

သို့ဖြင့် အကျိုးပြုခြင်းတရားနှင့် အကျိုးယုတ်ခြင်းတရား [illegible] ပြဿနာကို မိုဇူးရှင်းခဲ့၏။ "အများဆုံးပြုမှုကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ [illegible] ထို့အတူ အနည်းဆုံးအကျိုးယုတ်မှုကိုသာ ကျွန်ုပ်တို့ လို [illegible] ဖော်ပြခဲ့ပြန်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ဆိုလျှင် အကျိုးပြုမှုသဘောနှင့် အကျိုးယုတ်မှုသဘောကို ရွေးထုတ်စိစစ်နိုင်ရန် ဓမ္မခိဋ္ဌာန်ကျသော 'စံ'(မှတ်ကျောက်)ရှိရပေမည်။ ထို'စံနှုန်း' က မိုဇူးက အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

"အကောင်းအဆိုး အကျိုးအပြစ်ကို ရွေးထုတ်ဆင်ခြင်ရန် ကြုံလာသောအခါ သုံးပါးသော စံ(တရား)ကို လက်ကိုင်ထား၍ ဆင်ခြင်ရာသည်။ ထိုစံနှုန်းများမှာ **စူးစမ်းခြင်း၊ စိစစ်ခြင်းနှင့် အသုံးပြုခြင်း** တို့ပင်တည်း။ အဘယ်ကို စူးစမ်းရမည်နည်း၊ ရှေးသူမြတ်တို့၏ အစဉ်အလာ၌ ဤအမှုကို ဘယ်သို့ဆုံးဖြတ်သနည်းဟု စူးစမ်းရမည်။ အဘယ်ကို စိစစ်ရမည်နည်း၊ ဤအမှုမျိုးကို လူသာမန်တို့ပင်လျှင် မြင်နိုင်ကြားနိုင်၏လောဟု စိစစ်ရမည်။ အဘယ်ကို အသုံးပြုရမည်နည်း၊ ဤအမှုကို လက်တွေ့ကျင့်ကြံကြည့်လော့။ ထိုအခါ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးတစ်ခုလုံး၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်ကြဉ်းသလော၊ မဆောင်ကြဉ်းသလော ခွဲခြားသိမြင်ရပေမည်။

ဤကား မိုဇူး၏ကျင့်ထုံးများဖြစ်ကြသည်။ ဤစံများကို အကြောင်းပြု၍ **ဆင်ခြင်လေ့လာမှုနည်းလမ်း** သုံးသွယ်ကိုလည်း မိုဇူးတင်ပြလေသည်။ နည်းလမ်းသုံးသွယ်မှာ (၁) သမိုင်းကြောင်းအရ စူးစမ်းလေ့လာဆင်ခြင်ခြင်း၊ (၂) လက်တွေ့စမ်းသပ်လေ့လာဆင်ခြင်ခြင်းနှင့် (၃) လက်တွေ့အသုံးချလေ့လာ ဆင်ခြင်ခြင်းနည်းလမ်းများ ဖြစ်ကြသည်။

သမိုင်းကြောင်းအရ လေ့လာရှာဖွေ ဆင်ခြင်စဉ်းစားခြင်းဆိုရာ၌ ရှေးလူကြီးသူမ ပညာရှင်များ၏ အရိုးအစဉ်ကို အမြဲခံထား၍ ကျင့်သုံးခြင်းဖြစ်၏။ လက်တွေ့စမ်းသပ်ခြင်းဖြင့် လေ့လာရှာဖွေ ဆင်ခြင်စဉ်းစားခြင်းဆိုရာ၌ မျက်မှောက်အတွေ့အကြုံကို ရှာဖွေစူးစမ်းဖော်ထုတ်ခြင်း၊ စိစစ်ခြင်းဖြစ်၏။ လက်တွေ့အသုံးချခြင်းဆိုရာ၌ အနာဂတ်တွင် ရရှိလတ္တံ့သော ဝိဘာဂ်အကျိုးဆက်ကို မျှော်ခေါ်စဉ်းစားခြင်းတို့ဖြစ်သည်။ ဤနည်းသုံးနည်းတွင် တတိယဖြစ်သော လက်တွေ့အသုံးချနည်းသည်ကား အရေးအကြီးဆုံးသောနည်းလမ်းဖြစ်သည်။

မိုဇူး၏ ဝါဒအရ **မည်သည့်အရာဝတ္ထု၊ မည်သည့်အပြုအမူမဆို အသုံးဝင်၍ အကျိုးပြုမှသာ မှန်ကန်သည်၊ ကောင်းမြတ်သည်၊ တန်ဖိုးရှိသည်** နိုင်ငံနှင့်ပြည်သူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ဆောင်၏။ ပြည်သူတို့

အတွက် အသုံးလည်းဝင်၏။ ထိုသို့သောအရာသည်သာ ကောင်းမြတ်သည်၊ မှန်ကန်သည်၊ အဖိုးတန်သည်ဟု မိုဇူးယုံကြည်သည်။ ဤအမြင်သည်ပင် သူ၏ 'ကျင့်ထုံးစံ'ဖြစ်သည်။

ဤအမြင်၌ မိုဇူးနှင့် ကွန်ဖြူးရှပ်တပည့်များအား အဘယ်ကိုရည်ရွယ်၍ သူတို့သည် ဂီတကို မြတ်နိုးကြပါသနည်းဟုမေးရာ ကွန်ဖြူးရှပ်တပည့်တို့က **"ဂီတသည် ပျော်ရွှင်မှုသာဖြစ်သည်"** ဟု ဆိုသည်။ ထိုအခါ မိုဇူးက ဆိုသည်။

"အသင်တို့သည် ငါ၏အမေးကိုကား အဖြေမပေးကြကုန်၊ အကယ်၍ ငါက သင်တို့အား သင်တို့သည် အိမ်ကိုအဘယ်ကြောင့် ဆောက်ကြပါသနည်းဟုမေး၍ သင်တို့က အိမ်ကို နွေမိုးဆောင်း၌ ရာသီဒဏ်ကို ကာကွယ်ရေးအတွက်လည်းကောင်း၊ အိမ်သူအိမ်သားများအနက် ယောကျ်ားမိန်းမ ခွဲခြားနေထိုင်နိုင်ရေးအတွက်လည်းကောင်း၊ အိမ်ကိုဆောက်ရသည်ဟု ဖြေမှသာ သင်တို့သည် ငါမေးသောအမေးကို ဖြေရာကျချေမည်။ ယခုမူ ငါက သင်တို့သည် အဘယ်အတွက် ဂီတကို လိုလားကြသနည်းဟုမေးသည်ကို သင်တို့က ဂီတသည် ပျော်ရွှင်မှုပင်ဖြစ်သည်ဟု ဖြေကြသည်။ ဤအဖြေကား အိမ်ဆိုသည်မှာ အိမ်လုပ်ဖို့ပင်ဖြစ်သည်ဟု ဖြေသည်နှင့်သာ တူတော့သည်"

မိုဇူး၏လိုရင်းအချက်မှာ "မည်သည့်အမြင်ဝါဒမျိုးမဆို လက်တွေ့အသုံးချနိုင်မှသာ နှစ်လိုဖွယ်၊ ချီးမွမ်းဖွယ်ဖြစ်၏။ လက်တွေ့အသုံးမချနိုင်သော အမြင်ဝါဒသည်ကား အနှစ်သာရမရှိ စကားလုံးသာရှိ၏"ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤနေရာ၌ ဆင်ခြေတက်စရာ၊ စောဒကတက်စရာတစ်ချက်ရှိသည်။ ထိုအချက်မှာ အခြားမဟုတ် မိုဇူးပြောဟောနေသော တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုး၏ အကျိုးစီးပွားဆိုသည် အဘယ်နည်းဆိုသည့်အချက်ဖြစ်၏။

မိုဇူးအတွေးအမြင်အရ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုး၏ အကျိုးစီးပွားဆိုသည်မှာ ကောင်းမြတ်သော အစိုးရသူတို့၏ ရင်၌ဖြစ်သောမေတ္တာစာတ်ကြောင့် ဘစ်နေ့တခြား ပြည်ရွာစီးပွားတိုးတက်ခြင်း၊ ပြည်သူပြည်သား တိုးပွားစည်ကားလာခြင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ပြည်ရွာစီးပွားတိုးတက်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ မိုဇူးက "မင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့သည် တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်သောအခါ ပြည်ရွာစီးပွား ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပွားလိမ့်မည်။ ဤသို့နှစ်ဆတိုးခြင်းသည် သူတစ်ပါးကို ထိခိုက်စေပြီး
တိုးပွားခြင်းမျိုးမဟုတ်၊ ပြည်ရွာကို ကောင်းစွာအသုံးချခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း
အသုံးမဝင်သော အကုန်အကျကို ကန့်သတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း နှစ်
တိုးပွားခြင်းကိုသာ ဆိုသည်"ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။ "ပြည်ရွာကို ကောင်း
အသုံးချခြင်းဆိုသည်မှာ ကုန်ထုတ်လုပ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အသုံးမကျသော
ကုန်ကျမှုကို ကန့်သတ်ခြင်းဆိုသည်မှာ စီးပွားခြိုးခြံခြင်းဖြစ်သည်။ ပြည်
စီးပွားတိုးတက်ရေးတွင် ကုန်ထုတ်စွမ်းအား တိုးတက်ရေးနှင့် ခြိုးခြံသုံးစွဲခြင်း
သည် အခြေခံဖြစ်သည်ဟု မိုရှူး ရှုမြင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပြည်သူလူဦးရေ တိုးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်၍ မိုရှူးက–

"လူဦးရေကို နှစ်ဆတိုးအောင်ပြုလုပ်သောကိစ္စမှာ လွယ်
သောကိစ္စမဟုတ်ချေ။ သို့သော် ဖြစ်အောင်လုပ်သည့်နည်းလမ်းက
ရှိ၏။ ရှေးမင်းမြတ်တို့ လုပ်ထုံးဥပဒေတစ်ရပ်ရှိ၏။ ထိုဥပဒေအ
ယောက်ျားပျိုတစ်ဦးသည် အသက် ၂၀ ပြည့်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက်
အိုးအိမ်ထူထောင်ရမည်။ မိန်းမပျိုတစ်ဦးသည် ၁၅ နှစ်ပြည့်သည်နှင့်
တစ်ပြိုင်နက် အိမ်ထောင်ဖက်ယောက်ျား ရှိရမည်ဟု ဆိုခဲ့၏။
အကယ်၍ ကျွန်ုပ်တို့က စောစောအိမ်ထောင်ပြုကြသည့်စနစ်ကို
တီထွင်လျှင် အဘယ်မှာလျှင် လူဦးရေနှစ်ဆမတိုးဘဲနေချိမ့်မည်နည်း
ဟု ဆိုသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူမှာ ယောက်ျားကလေး အသက်
သုံးဆယ်နှင့် မိန်းကလေး အသက်နှစ်ဆယ်ကို အိမ်ထောင်ပြုနှစ်ဟု သတ်မှတ်
ခဲ့ကြသည်။ မိုရှူးကမူ ကွန်ဖြူးရှပ်ထက် ၁၀ နှစ်စော၍ လက်ထပ်ရေးမှုကို
ကျင့်သုံးလျှင် လူဦးရေနှစ်ဆတိုးမည်ဟု ယူဆသည်။

တင်ပြခဲ့သော ပြည်သူ့စီးပွားတိုးတက်ရေး၊ လူဦးရေတိုးပွားရေးသည်
ပြည်၏အကျိုးစီးပွားဟု ဖော်ပြရင်း မိုရှူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်က
ကဲ့သို့ မသာပွဲကြီး ခြိမ့်ခြိမ့်သဲဆင်နွှဲခြင်း၊ မင်းမှူးမတ်တို့ ဇိမ်ခံခြင်း၊ မင်းပွဲ
စိုးပွဲများ ကျင်းပခြင်းမျိုးများကို တိုက်ခိုက်ရှုတ်ချခဲ့လေသည်။ မိုရှူးဝါဒအရ
တိုင်းပြည်၏စီးပွားကို အကျိုးမဲ့ဖြုန်းတီးခြင်းအမှုမှန်သမျှသည် ယုတ်မာသော
အပြုအမူများသာဖြစ်သည်။

မိုရှူး၏ ဘာသာရေးအတွေးအမြင်

မိုရှူး၏လောကအမြင်များတွင် ဘာသာရေးအယူအဆများ အဘယ်ကြောင့် စိမ့်ဝင်နေရကြောင်း အထက်က အမြွက်လောက် ဖော်ပြခဲ့သည်။ မိုရှူးကျမ်းတွင် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်၏ ဆန္ဒတော်ဆိုသည့် အယူအဆကို သရုပ်ဖော်ခန်း သုံးခန်းပါဝင်သည်။ အခန်းသုံးခန်းတွင် ဝိညာဉ်များတည်ရှိပုံနှင့် ကြမ္မာကံတရား၏စီမံရာ လူသားတို့ ခံနေရသည်ဆိုသော ပဓာနဝါဒကို ငြင်းဆိုချက်များကို အကျယ်ဖော်ပြထားသည်။ ဤအချက်အလက်များသည် မိုရှူးဘာသာရေးအမြင်၏ အနှစ်အသားဖြစ်သည်။

မိုရှူး၏အတွေးအမြင်များသည် ပြည်သူတို့ကြားက ပေါ်ပေါက်လာသည့်နည်းတူ ပြည်သူတို့အတွက်သာ ရည်ညွှန်းကြသည်။ မိုရှူးက ပြည်သူတို့အား ဘုရားသခင်က ထာဝရစောင့်စားကြည့်ရှု၍ ကူညီစောင်မနေသည်ဟု ဆိုရကား ဤကဲ့သို့ မတည်ငြိမ်သော စစ်မက်ကာလမျိုး၌ ဤအယူအဆလောက် အဘယ်အယူအဆမျိုးသည် လူထုကို ဖွဲ့မက်စေပါမည်နည်း။ လူတို့၏ အရေးကိစ္စမှန်သမျှကို ဘုရားကသိသည်ဆိုသောကြောင့် လူတို့မှာ ကိုးကွယ်ရာရနေခြင်းပင်ဖြစ်၏။ တစ်ဖန် သူ၏လောကမေတ္တာဝါဒကလည်း လူ၏စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးသိမ်းသွင်းနိုင်၏။ မိုရှူးကလည်း သူ၏မူဝါဒများ၊ သိဝရီများသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် ကိုက်ညီသည်ဟု ယုံကြည်ယူဆလေသည်။ ထို့ကြောင့် ရှန်တီခေါ် အပေါ်မှအုပ်စိုးသော ကောင်းကင်နိုင်ငံသည် လူသားမှန်သမျှကို ချစ်ခင်၍ လူတိုင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အပြန်အလှန်ချစ်ခင်မှုကိုလည်း လိုလားသည်ဟု ဟောကြားခဲ့၏။

ကောင်းကင်ဘုံစံဘုရား ရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ လူမှန်သမျှ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံသူနိုင်ငံသားများဖြစ်၍ ဘုရားသခင်သည် လူတိုင်းကို ချစ်ခင်သည်၊ ကြင်နာသည်ဆိုသောအချက်ကိုလည်းကောင်း၊ မိုရှူးသည် သက်သေပြဖို့ ကြိုးစားခဲ့၏။ ကောင်းကင်ဘုံစံဘုရားသခင်ရှိသည်ဆိုသော အချက် သက်သေပြရာတွင် ကျေနပ်လောက်အောင် အောင်အောင်မြင်မြင် မဖော်ပြနိုင်၊ ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်မရှိ၊ သို့သော် မှတ်ဖွယ်တင်[illegible] သည် သဘာဝအားဖြင့် အချင်းချင်းချစ်ခင်စိတ်ရှိသည်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြောင့် ဘာသာရေးကို လူ့လောကအမြင်(လောကမေတ္တာတရား) အောင်မြင်ရေးအတွက် ခုတုံးသဖွယ်အသုံးပြုခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့ခေတ်သည် ပြည်ရွာနိုင်ငံ မသာမယာ မငြိမ်အသက်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိုရှူးသည် သူ၏ဝါဒများကို ဘုရားသခင်၏အလိုဝါဒအဖြစ် ဟောကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဤနေရာ၌ ဘုရားသခင်၏အလိုဆိုသည်မှာ 'ငြိမ်းချမ်းသာယာပျော်ရွှင်စရာဖြစ်သော ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော်ဖြစ်မြောက်ရေး'ဖြစ်သည်။ ဤတရားကို ဟောခြင်းအားဖြင့် လူတို့သည် ပြည်ရွာငြိမ်းချမ်း၍ တရားဥပဒေ ကြီးစိုးရေးတွင် သက်ဝင်ယုံကြည်လာမည်ဟု ယူခြင်းဖြစ်သည်။ စင်စစ် မိုရှူး၏တရားများကို ဘာသာတရားဟုဆိုရစေကာ လောကုတ္တရာအကျိုးစီးပွားကိုမျှော်သော တရားများမဟုတ် လောကီသားတို့ ဘဝအရေးအခင်းများ လောကီစီးပွားရေးနှင့်သာ သက်ဆိုင်သောဝါဒဖြစ်သည်။

မိုရှူးလက်ထက်တွင် ရှေးမင်းမြတ်တို့ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ရှိသော နတ်ကိုးကွယ်မှု အရိုးအစဉ်ကို ပုတ်ခတ်သူတို့အား မိုရှူးသည် အပြင်းအထန်ဝေဖန်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ သူ၏ကျမ်းတွင် နာနာဘာဝတို့ရှိခြင်းကို သက်သေပြခြင်းအမည်ဖြင့် အခန်းတစ်ခန်း သီးသန့်ပါရှိပြီး ယင်းအခန်းတွင် နတ်တို့သည်လည်း ဘုရားကဲ့သို့ပင် ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ချီးပင့်၍ မကောင်းမှုအကုသိုလ်ကို ရှုတ်ချတတ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

"ရှေးက သူမြတ်မင်းတို့၏ အစဉ်(၃)ဆက်မျှ ပျက်ယွင်းသည်သာ ရှိသေး၏။ လောက၌ တရားမှုကင်း၍ မတရားသော အားတို့သာ လွှမ်းမိုးနေကြကုန်၏။ ကမ္ဘာကြီးလည်း ဝါးအစည်းပြေသကဲ့သို့ အစီအစဉ်မရှိ မညီမညွတ်ဖြစ်ရပြီ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ဖြစ်ရပါသနည်း။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ လူတို့သည် နတ်များ၊ ဝိညာဉ်များ၊ နာနာဘာဝများ ရှိကြသည်ဆိုသည်ကိုလည်းမသိ။ ယင်း အရူပက္ခန္ဓာ၊ ဝိဉာဏက၊ နာနာဘာဝတို့သည် ကုသိုလ်မှုကိုသာလိုလား၍ အကုသိုလ်မှုတို့ကို မလိုလားကြသည်ကိုလည်း မသိသောကြောင့် ဖြစ်သည်" ဟု မိုရှူးက အကြောင်းပြသည်။

အကြောင်းအမျိုး၊ ပြယုဂ်အသွယ်သွယ်ဖြင့် နတ်များရှိကြောင်းကိုလည်း မိုရှူး သက်သေခုတ်ဆောင်ပြခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ယင်းပြယုဂ် ဥဒါဟရဏ်များကို ကိုယ်တိုင်ကပင် သဘာဝမကျသော အယူသည်းမှုများစွာ

ပါဝင်နေသည့်အတွက် ယုံမှတ်ဖွယ်မရှိ။ စင်စစ် မိုရှူးလို လက်တွေ့ဘဝ၌ အသုံးကျမှုကိုသာ ပဓာနထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအနေနှင့် တက္ကိကဝါဒ သက်သက်ကို တကယ်တမ်း စိတ်ဝင်စား၍ ဟောကြားခြင်းဖြစ်မည် မဟုတ်တန်ရာ။

သူ၏အယူဝါဒများသည် လူ့လောကအတွက် အသုံးဝင်မှုကိုသာ ပဓာနထား၏။ သို့ရာတွင် လူတို့က သူ့ဘာသာရေးသင်ကြားချက်များကို အကောက်အယူများကြသည်။ လူတို့အနေနှင့် သူဟောသလို လောကမေတ္တာထားသူကို သမာဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့က ကယ်မ၍ လူကိုလူချင်းခွဲခြားတတ်သူတို့အား နတ်တို့က ဒဏ်ခတ်တတ်သည်ဆိုခြင်းကို တကယ့်ကိစ္စများတွင် လက်မခံနိုင်ဘဲ ရှိတတ်သည်။

ဥပမာ—

အခါတစ်ပါး မိုရှူးနာမကျန်းရှိစဉ် သူ၏တပည့်ဖြစ်သူ တိုင်ပီက လာလတ်၍ "အို ဆရာ သင်ဆိုသည်ကား သမာဒေဝနတ်တို့သည် အသိပညာလည်းရှိ၏။ ကောင်းသူကိုကယ် မကောင်းသူကိုပယ်သည်ဟုလည်း ဆို၏။ ဆရာသည်ကား သူတော်သူမြတ်ဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ရောဂါခံစားနေရပါသနည်း။ နတ်တို့က မကယ်ကြယောင်တကား၊ အဘယ့်ကြောင့်လဲ ဆရာ၏သွန်သင်ညွှန်ပြမှုများ၊ ဆရာ၏တရားများသည်ပင် စင်စစ်မှားနေ၍ပင်လော သို့တည်းမဟုတ် နတ်တို့သည်ပင် အသိပညာနုံချာ၍ပင်လော" ဟု မေးသည်။

ထိုစကားကို မိုရှူးက ပြန်ဖြေသည်။ "ငါ နာမကျန်းဖြစ်သော်လည်း နတ်တို့သည် အသိပညာနုံနဲ့သည်ဟုမဆိုသာ၊ နာမကျန်းဖြစ်ခြင်းနှင့် အသိပညာ နုံနဲ့ခြင်းသည် မစပ်မဆိုင်၊ လူတစ်ဦး နာမကျန်းဖြစ်နိုင်သည်ကား အကြောင်းအမျိုးမျိုးနှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်၏။

တချို့သောသူတို့သည် ရာသီဥတုဆိုးဝါးမှုကြောင့်လည်း နာမကျန်းဖြစ်တတ်၏။ တချို့ကလည်း အလုပ်ဒဏ်ဖိစီးလွန်း၍ နာမကျန်းဖြစ်တတ်၏။ နှိုင်းယှဉ်တင်ပြရသော် ဤအဖြစ်သည် တံခါးပေါက်တစ်ရာရှိသော အိမ်ကြီးတစ်ဆောင်နှင့်တူ၏။ သို့ဖြစ်ရကား တံခါးပေါက်ပိတ်ထားကာမျှဖြင့် ဤအိမ်တွင်းသို့ ရန်သူဓားပြတို့ မဝင်နိုင်ပြီလော" ဟု ပြန်မေးသည်။

မိုရှူး၏ဝါဒမှာ လက်တွေ့ဘဝ အကျိုးပြုဝါဒဖြစ်၏ ... မည်သည့်ပဓာနဝါဒ (က်ကြမ္မာက ပြဋ္ဌာန်းသည့်အတိုင်း ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယူသောဝါဒ)မျိုးကိုမျှ လက်မခံချေ။ လူတို့သည် ကံ၊ ကမ္မသကာသာဖြစ်၏။ ကိုယ်လုပ်သလိုဖြစ်ကြရသည်။ ကြုံးပမ်းသမျှ ခံစားကြရသည်သာ ဖြစ်သည်ဟု မြင်သည်။ ကံကြမ္မာဆိုသည်မှာ မိမိ၏ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်မှု၏ရလဒ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤနေရာတွင် လောင်ဇူးနှင့် ကွန်ဖြူးရှပ်တို့ နားလည်သော ကံကြမ္မာနှင့် မိုဇူးနားလည်သော ကံကြမ္မာကား ခြားနားလှသည်။ လောင်ဇူးအဖို့ ကံတရားဆိုသည်မှာ လောကကြီး၏ တည်ငြိမ်ယာမသသောတရားတစ်ရပ်ဖြစ်၍ လူ၏ဖန်တီးခြင်းနှင့်မဆိုင်ဟု နားလည်ခဲ့၏။

မိုဇူးကား ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့်လည်း ခြားနား၏။ ကွန်ဖြူးရှပ်က သူ့အလိုလိုဖြစ်နေသည့် ကံတရားကို သိနားလည်တတ်ဖို့လိုကြောင်း၊ သူကိုယ်တိုင် အသက် ၅၄ နှစ်ရောက်မှ ကံတရားကြမ္မာကို နားလည်ခဲ့ကြောင်း ဆိုသည်။

ကြမ္မာကံတရားကို နားမလည်သူသည် သူတော်သူမြတ်မဖြစ်နိုင်၊ လူထူးမဖြစ်နိုင်ဟုလည်း ဆိုခဲ့သည်။ မိုဇူးကမူ ကွန်ဖြူးရှပ်တို့ကဲ့သို့ လူကဘာမျှမတတ်နိုင် ကံစီမံရာဖြစ်ရသည်ဆိုသောဝါဒကို ငြင်းပယ်ခဲ့သည်။

သူ့အနေနှင့် ကံစီမံရာခံရသည်ဆိုသော ပဓာနဝါဒသည် ရှေးသူမြတ်တို့ထုံးစံနှင့်မညီသောအယူဟုဆို၍ မိုဇူးက အောက်ပါတိုင်း ပြောဖူးသည်။

"ရှေးအခါက ဆီယာမင်းဆက် နောက်ဆုံးမင်းဖြစ်သော 'ချိုင်ယာ'ဘုရင်လက်ထက် ပျက်ယွင်းလာသော အခြေအနေတို့ကို ရှန်မင်းဆက်တည်ထောင်သူ 'တန်'ဘုရင်လက်ထက်၌ နေသားတကျဖြစ်အောင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပေပြီ။ တစ်ဖန် ရှန်မင်းဆက်နောက်ဆုံးဘုရင်'ချော'လက်ထက် ပျက်ယွင်းလာသော အခြေအနေတို့ကို ချောင်မင်းဆက်တည်ထောင်သူ ဝူဘုရင်လက်ထက်၌ နေသားတကျ ပြုပြင်နိုင်ခဲ့လေပြီ။ 'ချိုင်ယာ'နှင့် 'ချော'တို့လက်ထက်တွင် ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ကသောင်းကနင်းဖြစ်ခဲ့၏။ သို့ရာတွင် တန်နှင့်ဝူလက်ထက်တွင် ကမ္ဘာကြီးသည် ငြိမ်ဝပ်ပိပြား အေးချမ်းသာယာခဲ့၏။ သို့ဆိုပါက ကံကြမ္မာဖန်ရာ ဖြစ်ကြရသည်ဟူ၍ အဘယ်သို့လျှင် ဆိုနိုင်ပါအံ့နည်းဟူ၍ ရေးသားခဲ့လေသည်။

တစ်ဖန် ကံကြမ္မာတရားဆိုသောသဘောသည် မျက်မှောက်ခေတ်အတွေ့အကြုံများနှင့်လည်း မကိုက်မညီရှိ၏။

'ကံကြမ္မာတရားရှိသလား မရှိလားဆိုသည်ကို ဆုံးဖြတ်ရန်' အတွက် နားမျက်စိ စသည်အာရုံ ဒွါရတို့သာ အားကိုးရာရှိ၏။ အကယ်၍ နားက ကြားရသည်ဆိုသော် မျက်စိကမြင်ရသည်ဆိုစေ၊ ကံကြမ္မာတရားရှိသည်ဟု ဆိုဖွယ်ဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆိုသော် မျက်စိကလည်း မမြင်နိုင်၊ နားကလည်း မကြားနိုင်ပါက ကံကြမ္မာတရား မရှိ၍ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အတွေ့အကြုံမှာ ကံကြမ္မာတရားဆိုသည်ကို ထိတွေ့ခံစားရဖူးသည် ရှိပါ၏လော"

ဤကား မိုဇူး၏အမေးဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် မိုဇူးသည် အာရုံသိကိုသာ ပဓာနထားသော တွေ့ကြုံမှုပဓာနဝါဒီဟု ဆိုနိုင်သည်။ သူ့အနေနှင့် အတွေ့အကြုံအားဖြင့် မသိနိုင်သော အသိပညာမျိုးကို မှန်ကန်သောအသိပညာဟု ယူဆဟန်မတူပေ။

တစ်ဖန် ကံကြမ္မာတရားဝါဒသည် အနာဂတ်အကျိုးစီးပွားနှင့်လည်း မကိုက်မညီရှိပြန်သည်။ ဤသဘောကို မိုဇူးသည် အောက်ပါဆင်ခြေဖြင့် ဖော်ပြခဲ့သည်။

"အကယ်၍ ပြည်ပရှင်မင်းတို့သည် ကံကြမ္မာကိုသာ ယုံကြည်အားထားပါက မိမိအစိုးရအလုပ်ကိစ္စများကို မျက်ကွယ်ပြုပေတော့မည်။ ထိုအခါ မှူးမတ်တို့ကလည်း ကံစီမံရာဖြစ်ရမည်ဖြစ်၍ မင်းမှုမင်းရေး မတွေးမရှုတော့ပြီ။ တောင်သူယာလုပ်တို့ကလည်း မိမိလယ်ယာကို မလုပ်တော့ပြီ။ အိမ်သူမိန်းမတို့ကလည်း ရက်ကန်းမဝင် ချည်မငင်ဘဲနေကြပေတော့မည်။ နောက်ဆုံး ကံကြမ္မာ၏ရလဒ်သည်ကား ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး ဆုံးရှုံးပျက်စီးရတော့မည်။ ပြည်သူတို့လည်း စားရာမဲ့ ဝတ်ရာမဲ့ဖြစ်ပေတော့မည်။

ထို့ကြောင့် ကံကြမ္မာကို ပုံချသောဝါဒသည်ကား အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် ကာလသုံးပါးစလုံးအတွက် အကျိုးပြုသောဝါဒသာလျှင်ဖြစ်ကြောင်း မိုဇူးညွှန်ပြခဲ့၏။ တစ်ဖန် စဉ်းစားစရာတစ်ချက်ရှိသေး၏။ အကယ်၍ လောကထဲတွင် ဖြစ်ဖြစ်သမျှအားလုံးသည် ကံကြမ္မာတရားအတိုင်း ကြိုတင်စီမံထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်နေကြရခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဆိုပါမူကား လူတို့သည် မကောင်းမှုကိုပြု၍ ခံစားရမည့်အပြစ်ဒဏ်ကိုလည်း ကြောက်လန့်[illegible] မည်မဟုတ်။ ကောင်းမှုကိုလည်း ရွေးလုပ်ကြတော့မည်မဟုတ်[illegible] သည် အနာဂတ်၌ဖြစ်မည့်အရေးကို တွေးတောပူပန်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၏ ကံကြမ္မာကို သိဖို့လိုခြင်းအကြောင်းတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်အမှုကိစ္စကိုပင် ဆောင်ရွက်စေ ယင်းအမှုကိစ္စအတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်မချမီ အနာဂတ်တွင် ဘယ်သို့ဖြစ်မည်ကို သိနိုင်ရန်အလို့ငှာ အတိတ်က ဖြစ်ရပ်များကို ရွေးထုတ်စိစစ်ဖို့လိုသည်ဟုလည်း မိုရူးက သင်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤနည်းဖြင့် လူတို့သည် အနာဂတ်အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်မှုကင်းအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်သည်။ ယင်းသို့ စိုးရိမ်ကင်းသောအခါ လူသားသည် ကံကြမ္မာကို စိုးထိတ်ကြောက်လန့်နေစရာ အကြောင်းလည်း မရှိတော့ပေ။

မိုရူး၏ နိုင်ငံရေးအမြင်

မိုရူးကျမ်းထဲတွင် ကိုယ်ကျင့်တရား၊ ဘာသာရေးတရားတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ၃ ခန်းစီရေးသားခဲ့သကဲ့သို့ နိုင်ငံရေးတရားနှင့်စပ်လျဉ်း၍လည်း အခန်း ၃ခန်းခွဲ၍ ရေးသားတင်ပြခဲ့လေသည်။ မိုရူး၏ နိုင်ငံရေးအတွေးအမြင်များသည် သူ၏ လောကအမြင်အပေါ်တွင်ကည်သည်။ ထူးခြားသည်မှာ သူ့နိုင်ငံရေးအမြင်များ အနောက်တိုင်းမှာ သောမတ်ဟော့(ဗ)၏ နိုင်ငံရေးအမြင်များနှင့် လွန်စွာနီးစပ်နေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ (ဟော့(ဗ)သည် သူ၏လူမှုရေး ဆက်စပ်ဖြစ်ပေါ်ပုံသီဝရီ (Social Contract Theory)တွင် သဘာဝနိုင်ငံ (The State of Nature))ဆိုသည့်ခေတ်မျိုး၊ လူနေမှုစနစ်မျိုးကို ကောင်းသောစနစ်ဟု မမြင်ခဲ့ချေ။ တိရစ္ဆာန်သဘော လွှမ်းမိုးသော လူနေမှုစနစ်အဖြစ်သာမြင်သည်။ အလားတူပင် တာအိုဂိုဏ်းသားတို့တင်ပြခဲ့သော သမိုင်းဦးဘုံမြေ လူနေမှုစနစ်၊ သဘာဝတရားနှင့် တစ်သားတည်းဖြစ်အောင်နေခြင်းစနစ်ကို မိုရူးက ရှုတ်ချဝေဖန် ငြင်းပယ်ခဲ့လေသည်။ ဤသို့ ဝေဖန်ရခြင်းမှာ သမိုင်းဦးခေတ်သည် တရားဥပဒေကြီးစိုးမှုလည်းမရှိ၊ ကသောင်းကနင်း မတည်မငြိမ်ရှိသော ခေတ်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

မိုရူးအမြင်အရ လူသားတို့ စတင်ပေါ်ဦးစခေတ်အခါက တရားဥပဒေဟူ၍ မည်မည်ရရ မရှိသေးရကား၊ ထိုစဉ်က လူတို့၏ဓလေ့ထုံးစံမှာ "ကိုယ်ထင်ရာကိုယ်လုပ်"ဆိုသည့် ထုံးစံသာဖြစ်သည်။

ကိုယ်ထင်ရာကိုယ်လုပ်ဆိုရာ လူတိုင်းလူတိုင်းမှာ ကိုယ်စီအထင်အမြင် အယူအဆများ ရှိကြသည်သာဖြစ်၏။ လူနှစ်ဦးဆိုလျှင်

အယူအဆနှစ်မျိုး မတူတော့ပေ။ ဆယ်ဦးဆိုလျှင် အယူအဆဆယ်မျိုး ရှိတော့မည်။ လူများလာလေလေ အယူအဆများ အထင်အမြင်များ များလာလေလေ ဖြစ်တော့မည်။ လူတိုင်းကလည်း ကိုယ့်အထင်အမြင် ကိုယ့်အယူအဆများကို မှန်သည်။ သူတစ်ပါး အထင်အမြင် အယူအဆများကို မှားသည်ဟု ဆိုတတ်ကြသည်။ ဤသို့အယူအဆကွဲပြားမှုကြောင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် မနာလိုမုန်းတီးမှုများနှင့် ပဋိပက္ခအမှုများ ကြီးထွားလာရသည်။ ခွဲခြားမှုများ၊ မသင့်မြတ်မှုများ၊ မညီညွတ်မှုများသည်သာ တစ်နေ့တခြား ကြီးထွားလာရသည်။ လူတစ်ဦးကတစ်ဦးကို ရေနှင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ မီးနှင့်ဖြစ်ဖြစ်၊ လက်နက်နှင့်ဖြစ်ဖြစ် သတ်ဖြတ်ဖို့ကြိုးစားလာကြသည်။ ထိုအခါ၌ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကူညီစောင်မခြင်းတရား၊ သင်္ဂဟတရားလည်း ကွယ်ပျောက်ရလေသည်။ ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံးသည် အုန်းအုန်းကျွက်ကျွက် မငြိမ်မသက်ဖြစ်ရတော့သည်။ လူတို့သည်လည်း လူနှင့်မတူတော့ကြက် ငှက် တိရစ္ဆာန်များနှင့်သာ တူတော့သည်။

ဟူ၍ အတိအလင်းဖော်ပြခဲ့သည်။ သူ့အယူအဆအရ ဤသဘာဝနိုင်ငံကြီးသည် ကြာကြာမခံနိုင် မည်သည့်သာမန်လူသားမျိုးမဆို ဤအခြေအနေမျိုးတွင် ကြာကြာနေရန် မဖြစ်နိုင်ပေ။ အစုအစည်း အသိုက်အဝန်း၊ အအုံအဖွဲ့ လုပ်လာရသည်။ ဆက်သွယ်လာကြရသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သမစိတ္တ သမဝါယမဖြင့် ဆက်ဆံလာကြရသည်။ ထိုအခါမျိုး၌ လူတို့သည် စုရုံးပြီး အချင်းချင်းတိုင်ပင်ကာ နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းကို ထူထောင်ကြရသည်။ အမြော်အမြင်ကြီးသူ၊ ဉာဏ်ကြီးသူတို့ကို အုပ်ချုပ်သူများအဖြစ် ရွေးကောက်တင်မြှောက်လာကြရသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လူတို့ကို ထိန်းကွပ်နိုင်စေခြင်းအလို့ငှာ မေတ္တာရှေ့ထားတရားဖြင့် ပြုမူသူတို့အား ချီးပင့်ကြပြီး မတရားခွဲခြားသမှု ပြုမူဆက်ဆံလာသူတို့အား အပြစ်ဒဏ်ပေးကြရလေသည်။

လူတို့သည် နိုင်ငံရေးအဖွဲ့အစည်းနှင့် အုပ်ချုပ်သူကင်းမဲ့သည့်အတွက် လူ့ဆောင်ထဲတွင် မညီမညွတ် မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေကြရမှန်း သိနားလည်လာကြသည်။ ထို့ကြောင့် လူအများထဲမှ ဉာဏ်အမြော်အမြင်အကြီးဆုံး၊ အစွမ်းအစအရှိဆုံးဆိုသူကို ကောင်းကင်[illegible] (ဘုရား)၏သားတော် (ဧကရာဇ်မင်း)အဖြစ် ရွေးကောက်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရွေးအခါက လူတို့သည် မင်းကိုရွေးကောက်ပြီးသော် ထိုမင်း၏ မှူးမတ်များအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် ကျန်ပညာကြီးသူများထဲမှ ရွေး ကြရပြန်သည်။ ထို့နောက်မှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့က ကမ္ဘာကြီးကို နိုင်ငံများ အဖြစ် ခွဲခြား၍အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးလူတို့ ရွေး ချယ်တင်မြှောက်ခဲ့ကြသည်မှာ ခေါင်းဆောင်များဖြစ်သည်။

ဤကား မိုဇူး၏အမြင်ဖြစ်သည်။ သူ၏နိုင်ငံရေးအာဏာပိုင်အဖွဲ့တွင် ဧကရာဇ်မင်းသည် ထိပ်ဆုံးကဖြစ်၍ သူသည် အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စအဝဝတွင် အာဏာအပိုင်ဆုံးဖြစ်သည်။ မင်းကို မှူးမတ်တို့က အုပ်ချုပ်ရေးကိစ္စအဝဝ တွင် ကူညီရသည်။ မိုဇူး၏နိုင်ငံရေးအတွေးအမြင်အရ မင်းမှအစ ခေါင်း ဆောင်အထိ အုပ်ချုပ်သူမှန်သမျှကို လူထုက ရွေးကောက်တင်မြှောက်၍ တိုင်းပြည်တည်ငြိမ်အောင် လုပ်ချုပ်စေခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် 'နိုင်ငံ'ဆိုသည်မှာ ပြည်သူလူထုက တည်ဆောက်ထား သောအရာဖြစ်သည်ဟု မိုဇူးယုံကြည်သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်က ကောင်းကင်နိုင်ငံ၏ လက်အောက်တွင် လူ့လောက ကို ဖန်တီးထားပြီး မင်းနှင့်ဆရာတို့အား လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အုပ်ချုပ်စေ သည်ဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ကွန်ဖြူးရှပ်၏အယူဝါဒကို "ဘုရားသခင်က စေလွှတ်အုပ်ချုပ်သောဝါဒ"ဟု ဆိုနိုင်ပြီး မိုဇူးဝါဒကိုမူ "လူမှုရေး ဆက်စပ် ဖြစ်ပေါ်မှုဝါဒ"ဟု ဆိုနိုင်သည်။

မိုဇူးအမြင်အားဖြင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် 'နိုင်ငံ'မပေါ်ပေါက်မီအခါ က လောကကြီးတစ်ခုလုံး အကွပ်အထိန်းမရှိ ပရမ်းပတာ ဖြစ်နေခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်လက်ခံသည်။ ထိုခေတ်အခါက လူများမှာ ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် မှန်နေမှားနေကြရကား သဘောကွဲလွဲမှုများစွာရှိခဲ့ပေမည်။ နိုင်ငံဟူသော အဖွဲ့အစည်းသဘောတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာမှသာ လူတို့မှာ ကိုယ်စီဆန္ဒ ကိုယ်စီအယူအဆများကို စွန့်လွှတ်ကြပြီး အုပ်ချုပ်သူတို့သဘောကို လိုက်နာ ကြလေသည်။ သို့ဖြင့် အခင်းပွားမှု၊ အငြင်းပွားမှုများ နည်းပါးလာကာ ကမ္ဘာကြီးမှာ သာတောင့်သာယာဖြစ်လာသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် အုပ်ချုပ်သူတို့၏ အလိုကိုလိုက်နာရန် အရေးကြီးပုံကို မိုဇူးက အောက်ပါ အတိုင်း ရေးသားတင်ပြပြန်သည်။

"ယခုအခါ၌ နိုင်ငံထဲတွင် ကြီးသူက ငယ်သူကို အဘယ်ကြောင့် အုပ်စိုးခြင်းငှာ မတတ်သာဘဲ ဖြစ်နေရပါသနည်း။ အကြောင်းမူကား

လူ့ဘောင်ထဲတွင် မှန်ခြင်းမှားခြင်း သဘောအယူအဆတို့သည် မညီ မညွတ် ဖြစ်နေကြခြင်းကြောင့်သာဖြစ်၏။ ကြီးမြတ်သူတို့က တစ်စုံ တစ်ယောက်အား ချီးပင့်သောအခါ အများသူက မှန်သည်ဟုမထင် ဖြစ်တတ်ရကား ထိုသို့ချီးပင့်ခြင်းသည် ထိုသူအဖို့ ကောင်းမှုကို အားပေးရာမရောက် ဖြစ်ရတော့သည်။ အကြင်သူတစ်ဦးကို အုပ်စိုး သူတို့က အပြစ်ပေးသောအခါ၌ ထိုသူအား ပြည်သူတို့က ချီးမွမ်း အားပေးကြ၏။ ထိုအခါ ထိုသူအဖို့ အပြစ်ပေးခြင်းသည် မကောင်းမှု ကို အားမပေးရာမရောက် ဖြစ်ရပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်အထင်မှာကား ဤသို့ ချီးပင့်သော်လည်း ချီးပင့်ရာမရောက် ရှုတ်ချသော်လည်း ရှုတ်ချရာမရောက် ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဤလောက၌ အယူအဆများ များပြားလွန်းသောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်"

ဤကား မိုဇူး၏သဘောတရားတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဤသဘောတရား ...ို အောင်မြင်စွာ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန် မိုဇူးသည် သူ၏ 'နိုင်ငံ ...တော်ဝါဒ'ကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ နိုင်ငံတော်ဝါဒဆိုသည်မှာ ကိုယ့်အထက်က ...ဍ္ဍာကို လိုက်နာခြင်းသဘောဖြစ်သည်။

ထိုသဘောအရ အိမ်ထောင်ဦးစီးတို့သည် ဘုရင်၏ ဩဇာ အာဏာနှင့်အညီ ကိုယ့်အိမ်ထောင်စုကို လိုက်နာကျင့်ကြံစေရန် လှုံ့ဆော်ခြင်းဖြင့် ခေါင်းဆောင်များနှင့် သဘောတိုက်ဆိုင်အောင် ဖန်တီးနိုင်သည်။ ခေါင်းဆောင်များက တစ်ဖန် ပြည်သူတို့ကို စည်းရုံး၍ မင်းမှူးမတ်တို့နှင့် သဘောတိုက်ဆိုင်အောင် ဆောင်ရွက် နိုင်သည်။ တစ်ဖန် မှူးမတ် မင်းညီမင်းသားတို့က ပြည်သူများကို ဧကရာဇ်မင်းမြတ်နှင့် သဘောချင်းတိုက်ဆိုင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင် သည်ဟု မိုဇူးသင်ကြားခဲ့လေသည်။ ဤကား သူ၏စံပြနိုင်ငံဝါဒဟု လည်း ဆိုနိုင်သည်။

မိုဇူးသည် နိုင်ငံရေးနှင့်ပတ်သက်၍ သူ့ခေတ်က အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ဝေဖန်ခဲ့သည်။

"ယခုခေတ်တွင် အစိုးရသောမင်းတို့သည် မိမိပိုင်နိုင်ငံကို ကြွယ်ဝချမ်းသာစေနိုင်ကြ၏။ လူဦးရေပွားများစည်ကားစေချင်ကြ... မိမိတို့အုပ်ချုပ်ရေး ထိရောက်ခြင်းဖြင့် တရားဥပဒေ... ကြ၏။ သို့ရာတွင် လက်တွေ့၌ နိုင်ငံက ဆင်းရဲ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကလည်း ဆုတ်ယုတ်နေသည်။ တရားဥပဒေကြီးစိုးမှုလည်း
တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေရသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ကြ
သနည်း။ အကြောင်းမှုကား အစိုးရသောမင်းတို့သည် မိမိအ
တိုင်းပြည်ကို ထိထိရောက်ရောက် အုပ်ချုပ်နိုင်သော ပါရမီ
လူတော်လူကောင်းများကို ရအောင်မလုပ်နိုင်ခြင်းကြောင့်သာဖြစ်
အကယ်၍ တိုင်းပြည်တွင် အစွမ်းထက်သော အရာရှိမှူးမတ်ပည
များ များပြားလာလျှင် တိုင်းပြည်ကို စနစ်တကျ (ကောင်း
အုပ်ချုပ်နိုင်ပေမည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ နည်းပါးနေလျှင် တိုင်းပြည်
စနစ်တကျ အုပ်ချုပ်နိုင်မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ပြည့်ရှင်မင်းတို့သ
အစွမ်းထက်မြက်သော လူတော်လူကောင်းများ ပေါ်များလာအေ
လုပ်ကြရပေမည်။ လူတော်လူကောင်းများ ပေါ်များလာအောင် အဘ
နည်းနှင့်လုပ်ကြရပါမည်နည်း"

လူတော်လူကောင်းများရရှိအောင် လုပ်နည်းကား မဆန်းချေ။ ပုံစံ
သော် အစေအပါးကောင်းကိုလိုသော် ယင်းတို့အား အထောက်အပံ့ပြ
ကြွယ်ဝစေရာ၏။ ရာထူးဌာနန္တရနှင့်အပ်၍ ချီးမြှင့်မြှောက်စားရ၏။ ထိုအ
အစေအပါးများ များပြားလာပေမည်။ အလားတူပင် မြှောက်စားခြ
ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေး၌ လူတော်လူကောင်းများ ပေါ်မားလာအေ
လုပ်ရာသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင် ပြည်ရတနာ၊ ပြည်၏အဆ
တန်ဆာများဖြစ်၍ တိုင်းပြည်ကို ကူမနိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည်ဟုဆိုသည်

မိုဇူး၏ နိုင်ငံရေးအမြင်အရ 'နိုင်ငံ'ဆိုသည်မှာ မငြိမ်းချမ်း မငြိမ်သ
သော အခြေအနေများ ပပျောက်စေရန် တည်ထောင်လာရသည့် အဆော
အအုံဖြစ်၍ နိုင်ငံသည်သာ အာဏာအရှိဆုံး တန်ခိုးအကြီးဆုံး ဖြစ်ရပေမည်
အလားတူ အစိုးရသောမင်းတို့သည်လည်း သက်ဦးဆံပိုင် အကြွင်းမဲ့အာဏာ
ရှိသူများသာ ဖြစ်ရမည်။ တစ်ဖန် နိုင်ငံတော်အစိုးရ၏တာဝန်မှာလည်
အယူအဆများကို တညီတညွတ် တစ်လုံးတစည်းတည်းဖြစ်အောင် စုစည်
မည့် တာဝန်ရှိသည်။ ထိုအခါ၌ ကွဲပြားခြားနားမှုများ၊ စည်းလုံးခြင်းပျက်ပြ
စေသော အယူဝါဒများကို ချိုးနှိမ်နှိပ်ကွပ်ပစ်ရမည်ဟုဆိုရာ၌ မိုဇူးက–

"မည်သူမဆို အမှန်အမှား ကြားရသမျှ မိမိအထက်က အစိုး
သူတို့အား တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် တင်ပြရမည်။ ထို့နောက် အထက်

အစိုးရသူတို့က မှန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်ကို မှန်သည်ဟုယူဆကြရမည်။ မှားသည်ဟု ဆုံးဖြတ်သည်ကိုလည်း မှားသည်ဟုယူကြရမည်"ဟု ဟောကြားသည်။

မိုဇူး၏ ဤအယူအဆ အတွေးအမြင်တို့သည် မိုဇူး၏ အတွေးအမြင်များ၏ သွင်ပြင်လက္ခဏာများအဖြစ်သာ ပေါ်လွင်နေကြသည်မဟုတ်၊ သူ့ခေတ်အခြေအနေကိုပါ ဖော်ပြနေကြသော အယူအဆများသာဖြစ်ကြသည်။

မိုဇူး၏ လောကအမြင်များကို အကျဉ်းချုံး၍ သုံးသပ်ကြည့်ပါက သူ့ဝါဒသည် တလောကလုံးအပေါ် မေတ္တာထားရေးတရား၌ အခြေခံသည့် စံပြနိုင်ငံ၊ စံပြလူ့ဘောင်တည်ဆောက်ရေးဝါဒပင်ဖြစ်သည်။ စံပြလူ့ဘောင်ထဲတွင် လူတိုင်းသည် တစ်ဦးအကျိုးစီးပွားကို တစ်ဦးက ဆောင်ကြဉ်းသည့် ပရဟိတတရား ရှေ့ထားရမည်။ ပရဟိတဝါဒ၊ လောကမေတ္တာဝါဒနှင့် ဆန့်ကျင်သော ကျူးကျော်စစ်၊ ထိုးစစ်၊ ရန်စစ်မှန်သမျှကို မိုဇူး ရှုတ်ချဝေဖန်ခဲ့သည်။ ရန်စစ်ကို မုန်းတီးသကဲ့သို့ ပဒေသရာဇ်တို့၏ လက်တွေ့ဘဝတွင် အကျိုးမပြုသည့်ပူဇော်ပွဲ(သဘင်)ဆင်ယင်ကျင်းပခြင်း၊ ငွေဖြုန်းတီးခြင်းမျိုးကိုလည်း ဝေဖန်ပြစ်တင်ခဲ့သည်။

မိုဇူးအနေနှင့် လူသားသည် ပင်ကိုအားဖြင့် ကောင်းမြတ်သည်ဟု မယူ။ လူ၏ပျော့ကွက်ညံ့ကွက်ကို အသိအမှတ်ပြုသည်။ ထို့ကြောင့် လူတို့အား ကောင်းကင်ဘုံမှ သမာဒေဝနတ်ဘုရားများနှင့် မြေပြင်ပေါ်မှ မင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့ကဲ့သို့ ဩကာသလောကအနန့် မေတ္တာတရားမွေးမြူရန် တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

မိုဇူးအတွေးအမြင်များကို ဝေဖန်ကြသည့်ခေတ်သစ်တရုတ်ပညာရှင်အချို့၏အမြင်နှင့် သုံးသပ်ချက်များကို ဤစာစောင်တွင် တင်ပြပါမည်။

'ဆိုင်ဇင်းယူ'သည် မိုဇူး၏လောကအမြင်များကို သူ၏တရုတ်ရာဇဝင်ကျမ်းများ (ပထမတွဲ)တွင် ဝေဖန်သုံးသပ်တင်ပြရာ၌ မိုဇူးလောကအမြင်များသည် သူ၏ဘာသာရေးအမြင်တွင် အခြေခံသည်ဟုဆိုသည်။

နတ်၊ ဝိညာဉ်၊ နာနာဘာဝများရှိသည်ဟု ခံယူသော မိုဇူး၏
ယုံကြည်ချက်များသည် လူတို့၏အထင်အမြင် အယူအဆများ
(လောကအမြင်များ)ကို ပြောင်းလဲသွားစေခဲ့သည် ... ယုံကြည်
ချက် တည်ရှိနေလျှင်မူ လူတို့သည် သေရမည် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင်ရမည်ကိုလည်း မကြောက် ဖြစ်လာသည်။ ထိုအခါ လူသည် သူတစ်ပါး အကျိုးစီးပွားကိုဆောင်လိုသောစိတ်နှင့် စွန့်ရဲသောသတ္တိ ရှိလာခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မိုဇူးအသက်ရှင်ခြင်းကိုသာ အရာခပ်သိမ်းထက် အမွန်အမြတ်ထားသော ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် အလွန်ခြားနားခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် **"မိုဇူး၏ အတွေးအမြင်ကျမ်းများကို လေ့လာခြင်း"**ကျမ်းတွင် "လီယန်ချီချာ"က မိုဇူးဝါဒသည် လောကအလုံးကို မေတ္တာထားသည့် ဝါဒဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့၏။

မင်းစီးယပ်ကမူ "မိုဇူးသည် လောကအလုံးသို့ မေတ္တာမျှရေးတရားကို ဟောကြားခဲ့သည်။ အလားတူ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး (ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး) လူသားတို့အဖို့ ပေးစွန့်နိုင်ခဲ့သူလည်းဖြစ်သည်"ဟု ဆိုသည်။ ဤဖော်ပြချက်တွင် မိုဇူးအမြင်အားလုံး၏ အနှစ်သာရဖြစ်သော မျိုးဆွေပါသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သူသင်ကြားခဲ့သော မကျူးကျော်ရေးဝါဒသည်လည်း လောကမေတ္တာဝါဒမှာပင် အခြေခံသည်။ သူ၏ ချွေတာသုံးစွဲရေး အဆောင်အယောင်မဲ့သော သင်္ဂြိုဟ်ခြင်း ကံကြမ္မာတရားကို ငြင်းပယ်ခြင်း စသော အယူအားလုံးသည်လည်း ဤအခြေခံတစ်ခုတည်းက ပေါက်ပွားခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ကြောင်း လီယန်ချီချာက မှတ်ချက်ချသည်။

"တရုတ်တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေး သဘောတရားသမိုင်းအကျဉ်း"ကို ရေးသားခဲ့သူ 'ဟူရှိ'ကမူ မိုဇူး၏ လက်တွေ့အသုံးချရေးအမြင်တရားသည် သူ့လောကအမြင်များအားလုံး၏ အနှစ်သာရဖြစ်သည်ဟု ထောက်ပြခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် **"မိုဇူး၏ သင်ကြားချက်များ"**ကျမ်းကို ရေးသားခဲ့သော 'ဟူပိုအန်'ကမူ မိုဇူး၏ မကျူးကျော်ရေးဝါဒသည်သာလျှင် သူ့အတွေးအမြင်အားလုံး၏ အနှစ်သာရဖြစ်သည်ဆို၏။ ဤသို့ယူဆရာ၌ သူ၏အကြောင်းပြချက်မှာ မိုဇူးရပ်တည်နေခဲ့ရသော ဘဝပတ်ဝန်းကျင်သည် ခေတ်ပျက်ခေတ်ဆိုးကြီးဖြစ်ရကား တွေးခေါ်ရှင်တစ်ဦးအနေနှင့် မိုဇူးသည် ဤကဲ့သို့ လောကချမ်းသာတရားကို ရှေ့တန်းတင်ဟောကြားလာရခြင်းဖြစ်သည်ဆို၏။ ဤလောကချမ်းသာတရားတွင် နာမ်ပိုင်းနှင့်ရုပ်ပိုင်းဟူ၍ နှစ်ပိုင်းခွဲခြားသတ်မှတ်ယူဆနိုင်ရာ နာမ်ပိုင်းမှာ လောကကြီးအပေါ် မေတ္တာထားရေး၊

ကြီးသူ ဩဇာညောင်းရေး၊ ကောင်းကင်ဘုံစံ ဘုရားသခင်၏ ဆန္ဒတော်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံရေးဖြစ်၍ ရုပ်ပိုင်းမှာ ခြိုးခြံစွာသုံးစွဲရေး၊ ရိုးရိုးအကုန်အကျနည်းစွာ သင်္ဂြိုဟ်ရေး၊ ကံကြမ္မာကို ပုံမချရေးအယူတို့ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဟူပိုအန်က ဆိုသည်။ သို့ရာတွင် တွေးခေါ်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်သူ ဆွန်ဇူးကမူ "မိုဇူးသည် အသုံးချရေးလောက်သာမြင်ပြီး လောကအလှ၏ တန်ဖိုးကိုမူ မမြင်နိုင်"ဟု ဝေဖန်ခဲ့သည်။

ချောင်ဇူးကျမ်းတွင်လည်း–

"လူသည် တေးဆိုသည်သာဖြစ်၏၊ သို့သော် မိုဇူးက တေးဆိုခြင်းကို ဖြစ်တင်သည်။ လူသည် အားရပျော်ရွှင်မည်သာဖြစ်၏။ သို့သော် သူက ပျော်ရွှင်မှုကို မလိုလား။ လူသည် ပူဆွေးမည်သာဖြစ်သည်။ သို့သော် သူက ပူဆွေးမှုကိုရှုတ်ချသည်။ သို့ဆိုလျှင် ထိုကဲ့သို့ တေးလည်းမဆို ငိုလည်းမငို ရယ်လည်းမရယ်သည်မှာ လူ့သဘာဝနှင့် ကိုက်ညီပါသလော"ဟု မေးခွန်းထုတ်၍ ဝေဖန်ခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ လူ့သဘာဝနှင့် ဆန့်ကျင်ခြင်းဝါဒသည် မိုဇူးသဘောတရားများ ကျဆုံးရသည့်အချက်ဖြစ်သည်ဟု ချောင်ဇူးက ဟောကြားခဲ့ပေသေးသည်။

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆွန်ဇူး

၇။ ဆွန်ဇူး
HSUN TZU

ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အတွေးအမြင်ဝါဒများကို ဆက်ခံသူများထဲတွင် ဆွန်ဇူးသည်လည်း ထင်ရှားသောပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။ ဆွန်ဇူးကို ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒဆက်ခံသူဟု ဖော်ပြရသော်လည်း ဆွန်ဇူးဆက်ခံပုံမှာ မင်းစီးယပ် ဆက်ခံပုံနှင့်မတူ တစ်ပုံတစ်နည်း ကွဲပြားသည်ကို မှတ်အပ်သည်။ မင်းစီးယပ်သည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို ကျော်ကြားအောင် ကြိုးပမ်းခဲ့ရာ၌ ဝိညာဏဝါဒဘက်သို့ လိုက်သည်။ ဆွန်ဇူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို ဆက်ခံရာ၌ ပရမတ္ထဝါဒ ယထာဘူတအမြင်သို့ လိုက်ခဲ့သည်။ ဤသို့ ကွဲပြားခဲ့ခြင်းကြောင့် ဆွန်ဇူးအတွေးအမြင်ထဲတွင် မင်းစီးယပ်ကို ဝေဖန်သုံးသပ်ချက်များ ပါလာသည်။ ဆွန်ဇူးသည် လူ့သဘာဝကို ရှုကြည့်ရာ၌ လူ၏ချွတ်ယွင်းချက်များ ညံ့ကွက်များကို မြင်သည်။ လူမှုရေးဘဝကို ရှုမြင်ရာ၌လည်း လူ၏ ပျော့ညံ့သောသဘာဝကို မြင်ပြီးဖြစ်၍ လူမှုရေးထိန်းချုပ်ကွပ်ကဲမှုလိုကြောင်း အလေးအနက်ဆိုလာသည်။

ဆွန်ဇူးကို ကွန်ဖြူးရှပ်၏ အစဉ်အလာတရားများကို အစွမ်းကုန်ကာကွယ်ခဲ့သူဟု ဆိုရငြားလည်း သူ့ပင်ရင်း အတွေးအမြင်များ၌ တိုင်းပြည် (နိုင်ငံရေး)၏ အရေးပါသော အခန်းနှင့် အစိုးရ၏အာဏာစက်(လက်နက်အင်အား)အခန်းတို့ကိုမူ အထူးဦးစားပေးစဉ်းစားခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဤသို့ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံတွင် မရှိမဖြစ်သော အာဏာစက်သဘောကို ရှုမြင်ခဲ့သောကြောင့် ရှိဟောင်တီ(ချင်မင်းဆက်)လက်ထက်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော "ဓမ္မသတ်ဝါဒီ" (Legalist)တို့ကို ဆွန်ဇူးအား ချီးကျူးခဲ့လေသည်။

ဆွန်ဇူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒတစ်ခုတည်းကိုသာလက်ခံသည်မဟုတ်၊ အခြားအတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းများ (တာအိုဂိုဏ်း၊ မိုဇူးဂိုဏ်း၊ ဓမ္မသတ်ဂိုဏ်း)၏အတွေးအမြင်ဝါဒများကိုလည်း သူ့အတွေးအမြင်တွင် ဆိုင်သင့်ရာရာ အခန်းများ၌ ထည့်သွင်းအသုံးပြုနိုင်ခဲ့သည့်အတွက်လည်း ထင်ရှားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆွန်ဇူး၏ အတွေးအမြင်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ ကြိုးပမ်း[illegible] ရေးသူဟောင်းတို့၏ အောင်မြင်ထင်ရှားခဲ့သော အယူ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခေတ်လူများအတွက် ကောက်ချက်ချပေးခဲ့ခြင်းများသည်လည်း ထင်ရှား
အချက်တစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။

ဘဝနှင့်စာပေ

'ဆွန်ဇူး'ဆိုသည်မှာ အမည်ရင်းမဟုတ်ချေ။ သူ၏ယေနာမည်
'ကွန်း'(KUANG) ဖြစ်သော်လည်း နောင်အခါ၌ 'ဆွန်ချင်း'အမည်ဖြင့်
လူသိများခဲ့လေသည်။ ဆွန်ဇူး၏ မွေးဇာတိရပ်မှာ ချာအိုပြည်နယ်ဖြစ်သည်
ချာအိုပြည်နယ်မှာ ဟန်းတာ့(ဂ်)နှင့် မောင်ဂိုလူမျိုးများ တရုတ်ပြည်
ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရာလမ်းတွင် ကျရောက်ခဲ့သော ပြည်နယ်ဖြစ်သည်

ဆွန်ဇူး၏ မွေးနေ့သက္ကရာဇ်ကို အတိအကျမဆိုနိုင်စေကာ
အတွေးအမြင်ဆိုင်ရာ လှုပ်ရှားမှုများမှာ ဘီစီ ၃ ရာစုအတွင်း ဖြစ်သည်
ခန့်မှန်းကြသည်။ တရုတ်ပြည်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသော တွေးခေါ်ရှင်များ
သည် သူတို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် "မင်းကောင်း
အစိုးရကောင်း၊ စနစ်ကောင်း"ကိုသာ မျှော်တခဲ့ကြသည့်နည်းတူ ဆွန်
လည်း ကောင်းသောအစိုးရစနစ်တစ်ခုခု ရရှိရေးအတွက် တွေးခေါ်မြော်မြင်
သည်။ ဤနေရာတွင်လည်း ဆွန်ဇူးနှင့် မင်းစီးယပ်တို့ ခြားနားကြသည်ကို
တွေ့ရသည်။ မင်းစီးယပ်ရော ဆွန်ဇူးပါ နှစ်ဦးစလုံး နေခဲ့ရသောခေတ်သည်
ခေတ်ပျက်ကြီးဖြစ်သည်။ ဆွန်ဇူးခေတ်ကပင် ပိုဆိုးသေးသည်ဟု ဆိုချင်ဆိုနိုင်
သည်။ ခေတ်ပျက်ကြီးထဲတွင် ပေါ်ပေါက်လာကြသူများဖြစ်ကြရာ၌ မင်းစီး
ယပ်၏ လူ့စိတ်နှလုံးသား မွေးမြူရေးဝါဒသည် သူ့ခေတ်က အုပ်ချုပ်သူ
လူတန်းစားကို သက်ဝင်ယုံကြည်မှု မပေးနိုင်ခဲ့သော်လည်း ဆွန်ဇူး၏ဝါဒ
ကား သူ့ခေတ်အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ရောင်ပြန်ဟပ်နိုင်ခဲ့သည်။

တွေးခေါ်ရှင်ကြီး ဆွန်ဇူး၏ ဘဝဖြစ်စဉ်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍လည်း
ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လုံလုံလောက်လောက် သိခွင့်မရပေ။ သူသည် ငယ်ရွယ်စဉ်
အခါက 'ယင်'ပြည်နယ်တွင် နေခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။ ယင်ပြည်နယ်ဘုရင်က
ဆွန်ဇူး၏ အသိပညာထက်မြက်ပုံကိုသိ၍ မျက်စိကျသော်လည်း ရုတ်တရက်
သူ့အပေါ်သို့ခေါ်ပြီး အမှုထမ်းစေရန်မှာ စောလွန်းသည်ထင်ကာ တွေဆနေခဲ့
သည်။ ဤသို့ ဘုရင်က ဆုတ်ဆိုင်းနေမှုကြောင့် ဆွန်ဇူးသည် သူ့အသက်

(၅၀)အရွယ်တိုင် အသိပညာရှာဖွေခြင်းအလုပ်ကို မလုပ်တော့ဘဲ နေခဲ့သည်
ဆို၏။ နောက်မှ 'ချီ'ပြည်နယ်က သူ့ကို ဖိတ်ကြားခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍သာ
ဓာပေပရိယတ္တိကို ပြန်လိုက်စားသည်ဆိုသည်။

ဘီစီ ၃ ရာစုရှေ့ပိုင်းလောက်ကစ၍ တရုတ်ပြည်တွင် ချီပြည်နယ်၏
တန်ခိုးသြဇာ မှေးမှိန်စပြုလာသည်မှန်သော်လည်း ချီဘုရင် 'ဆိုင်ယန်'က
သူ့နိုင်ငံသို့ ပညာရှိများ တံခါးမရှိ၊ ဓားမရှိ ဝင်နိုင်ရန် လမ်းဖွင့်ထားခဲ့လေ
သည်။ ဘုရင်က ဆွန်ဇူးရောက်လာသောအခါ အဆောင်အယောင်နှင့်တကွ
ပြုစုစောင့်ရှောက် မြှောက်စားသည်။ ဆွန်ဇူး၏အတွေးအမြင် သင်ကြားချက်
များကိုလည်း တန်ဖိုးထားသည်။ တိုင်းရေးပြည်မှု၌လည်း သူ့အကြံဉာဏ်များ
ကို တောင်းခံသည်။ ဤအချိန်ကစ၍ ဆွန်ဇူးသည် နိုင်ငံရေးကိစ္စများနှင့်
ပထမဆုံးအကြိမ် ပတ်သက်လာခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

သို့မြှောက်စားခံရသည့်အတွက် လက်ရှိတန်ခိုးသြဇာညောင်းသူ မှူး
မတ်များမှာ ဆွန်ဇူးကို မနာလိုဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ သူ့သြဇာကို တန်ပြန်လာ
ကြသည်။ နောက်ဆုံး သူ့ကို ဖြောင်ကျကျ ဆန့်ကျင်လာခဲ့ကြသည်။
ထို့ကြောင့် ဆွန်ဇူးသည် သူ့ရာထူးကို စွန့်ခဲ့ပြီး ချုပြည်နယ်သို့ ထွက်ခွာသွား
ခဲ့သည်။ ချုပြည်နယ်သို့ရောက်သောအခါ ပြည်နယ်ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်သော
ချွန်ဆွန်းချွန်၏ ထောက်ခံချက်ဖြင့် ဆွန်ဇူးသည် လန်လင်းမြို့၌ တရားသူ
ကြီးချုပ်ရာထူးကိုရသည်။

ဆွန်ဇူး၏ဝါဒတစ်ရပ်မှာ သူ့ဆရာကွန်ဖြူးရှပ်နှင့်တူသည်။ သူ့အမြင်
မှာ ပြည့်ရှင်မင်းတို့သည် တိုင်းတစ်ပါးမှ ရန်သူတို့အား စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ရာ၌
လက်နက်အားကိုး အုပ်ချုပ်ခြင်းထက် ပြည်သူကို ရင်ဝယ်သားပမာထား
သော မြတ်သောနှလုံးထားဖြင့် အုပ်ချုပ်ခြင်းက ပို၍အကျိုးရှိသည်ဟု မြင်
သည်။

ဆွန်ဇူးနှင့် မင်းစီးယပ်တို့ တူညီသည့်အချက်လည်းရှိ၏။ ဆွန်ဇူးသာ
လည်း မင်းစီးယပ်ကဲ့သို့ပင် အစိုးရကောင်းတစ်ခု၏ အခြေခံသည် ပြည်သူ
တို့၏ အားရကျေနပ်ခြင်း၊ စီးပွားရေးအရ ဖူလုံတောင့်တင်းခြင်းပင်ဖြစ်သည်
ဟု မြင်သည်။

ချုပြည်နယ်မှာနေစဉ် ဝန်ကြီးချုပ် ချွန်ဆွန်းချွန် ...
လေသည်။ ချွန်ဆွန်းချွန်ကွယ်လွန်ခြင်းသည် ဆွန်ဇူးအား ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနားယူရန် ဖန်တီးခဲ့၏။ ဤသို့ နိုင်ငံရေးလောကမှအနားယူခဲ့ရသော်လည်း သူသည် ချူပြည်နယ်မှ ထွက်ခွာသွားခြင်းမပြုတော့ပေ။

လန်လင်းမြို့တွင် တရားသူကြီးချုပ်လုပ်နေစဉ်ကာလ သူ့အနားတွင် တပည့်တပန်းများ ဝိုင်းလျက်ရှိသည်။ နောင်အခါ သူ့တပည့်များထဲမှ နိုင်ငံရေးသမားများ၊ ပညာရှင်များအဖြစ် ကျော်ကြားလာသူ များစွာရှိသည်။ နိုင်ငံရေးမှ အနားယူသောအခါတွင်ကား ဆွန်ဇူးသည် စာပေပြုစုခြင်း၊ သူ၏ အတွေးအမြင်များကို သင်ကြားပို့ချခြင်းအလုပ်ကိုသာ လုပ်ကိုင်နေခဲ့လေသည်။

သူ့ဘဝဖြစ်စဉ်များသည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ဘဝဖြစ်စဉ်များနှင့် များစွာတူသည်။ သူ့ဘဝကို အနည်းငယ်မျှ တစီတစောင်း သုံးသပ်ကြည့်လျှင် သူ့ပတ်ဝန်းကျင် လူ့နေမှုစနစ် ပတ်ဝန်းကျင်ခေတ်ကြီးထဲက အဖြစ်အပျက် အခြေအနေများကို မြင်ရ ကြားရ တွေ့ရသည်မှာ သူ့အား စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် ဖြစ်စေခဲ့သည်။ စိတ်ပျက်ဖွယ်ကောင်းသော ပတ်ဝန်းကျင်လူနေမှုစနစ်ကြီးကို မိမိစွမ်းအားအလျောက် ပြုပြင်ဖို့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများ ပေါ်လာသည့်အတွက် လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုလုပ်ငန်းနယ်ပယ်သို့ ဆွန်ဇူး ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤရည်ရွယ်ချက်များကို ဆွန်ဇူးသည် အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ရန်အတွက် နိုင်ငံရေးနယ်သို့ခြေချလိုက်ကာ တစ်ဖက်ကလည်း တပည့်သူငယ်များကို စာပေပို့ချသင်ကြားပေးသည်။ ဆွန်ဇူး၏ကြိုးပမ်းချက်မှန်သမျှသည် အောင်မြင်မှုကနည်းပြီး ဆုံးရှုံးမှုက ပိုများခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဆွန်ဇူးသည် ဘဝအတွက် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်ပြီး အရှုံးပေးညည်းညူတတ်သူမျိုးကား မဟုတ်ချေ။ လူသည် ကိုယ့်ကြမ္မာကိုယ်ဖန်တီးနိုင်သော ကြမ္မာ၏အရှင်သခင် လူမှုရေးဘဝကို ကိုယ်လိုချင်သည့်အတိုင်း လူသည် ဖန်တီးနိုင်ခွင့်ရှိသည် ဆိုသော အမြင်တို့ကိုသာ အစဉ်သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

သူ့အတွေးအမြင်များ၌ ကွန်ဖြူးရှပ်ကို ဆရာတစ်ဆူထားသည်။ လေးစားသည်။ သူ့ဝါဒများသို့ လိုက်သည်။ သို့ရာတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်နောက်သို့ သူလိုက်ပုံမှာ မင်းစီးယပ်လိုက်ပုံနှင့် မတူပေ။

သူနှင့် မင်းစီးယပ်သည် အတွေးအမြင်ဝါဒ၌ အခြေခံကစ၍ကွဲသည် ဟု ဆိုနိုင်သည်။ မင်းစီးယပ်က လူ့သဘာဝကို ရှုမြင်ရာ၌ လူသည် သဘာဝအားဖြင့် ကောင်းပြီဖြစ်သည်ဟုယူသည်။ ဆွန်ဇူးက ထိုသို့မယူ၊

လူသည် ပျက်ယွင်းသော လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး ပတ်ဝန်းကျင်က မွေးဖွားရှင်သန်လာရသည်ချည်းဖြစ်၍ သဘာဝအားဖြင့် ယုတ်ညံ့သည်ဟု ယူသည်။

ဆွန်ဇူး၏ 'ကောင်းကင်နိုင်ငံတော် အယူဝါဒ'သည် တာအိုဂိုဏ်းသားတို့ ယူဆသကဲ့သို့ သဘာဝဖြစ်စဉ်တရားကို ဆိုလိုရိပ်ရှိသည်။ ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်ဆိုသည်မှာ သဘာဝတရားကြီး၏ မပြောင်းလဲ မဖောက်ပြန်သော ဖြစ်စဉ်တရားကြီးသာ ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။

"နက္ခတ်တာရာတို့သည် သူတို့ဘာသာ လှည့်ပတ်သွားလာနေကြသည်။ နေနှင့်လတို့လည်း တစ်လှည့်စီ အလင်းရောင်ကိုပေးလျက် ရှိကြ၏။ ဥတုလေးပါး (တရုတ်ပြည်တွင် လေးပါးရှိသည်) တို့လည်း တစ်ခုပြီးတစ်ခု အစီလိုက်အစဉ်လိုက် ဖြစ်နေကြ၏။ အရာခပ်သိမ်းသည် အစီအစဉ်တကျ ညီညွတ်စွာ ဖြစ်ပျက်လှုပ်ရှားရှင်သန်နေကြရသည်သာ ဖြစ်ပေတော့သည်"ဟု ဆွန်ဇူးက တင်ပြသည်။

ဆွန်ဇူးသည် ပညာရေးဘက်တွင် အလွန်ထူးချွန်သူဖြစ်သည်။ ဆွန်ဇူး၏ တပည့်ရင်းများအနက် အထင်ရှားဆုံးပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးမှာ လီဆူ(Li Ssu) ချင်းမင်းဆက် ပထမဆုံးနန်းရင်းဝန်နှင့် ဟန်ဖီ(နောင်အခါဟန်ဖီဇူး) ထင်ရှားသော ဓမ္မသတ်ဆရာကြီးတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦး၏ သဘောတရားများမှ ပေါက်ပွားလာသောရလဒ်သည်ကား တခြားမဟုတ်။ အုပ်ချုပ်ရေး ခိုင်မာတောင့်တင်း၍ ယဉ်ကျေးမှုအားဖြင့် မြင့်မားကြီးကျယ်ခဲ့သော ချင်းမင်းဆက်၏ အောင်မြင်မှုများပင်ဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါ ဆွန်ဇူးတပည့်များ၏အယူဝါဒ အတွေးအမြင်များကြောင့် ဆွန်ဇူးအား ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားအချို့က ဆွန်ဇူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို လက်ခံသည်ဆိုသော်လည်း ဓမ္မသတ်ဝါဒ (Legalism) ဖြစ်ပေါ်လာအောင် လမ်းခင်းပေးသူသာဖြစ်သည်ဟု ဝေဖန်ကြသည်။ ဤသို့ဝေဖန်ရခြင်းမှာ ဓမ္မသတ်ဝါဒ ကြီးစိုးသောခေတ် ဘီစီ ၂၁၃ တွင် ရှေးကစာပေကျမ်းများကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးပစ်ကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဆွန်ဇူးကွယ်လွန်ခဲ့သောနှစ်မှာ ဘီစီ ၂၃၈ ဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။

ချောင်ဇူး၊ မိဇူး စသူတို့၏ အတွေးအမြင်များကို သူတို့၏အမည်ဖြင့် စုပေါင်း၍ စာအုပ်အဖြစ် ဖန်တီးခဲ့ကြသကဲ့သို့ ဆွန်ဇူး၏အတွေးအမြင်များကိုလည်း သူ့နာမည်ဖြင့်ပင် စုပေါင်းထုတ်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆွန်ဇူးကျမ်းတွင် ဆောင်းပါး(ကဏ္ဍ)ပေါင်း ၁၂၂ ကဏ္ဍ ပါဝင်သည်။ သို့ရာတွင် တန်မင်းဆက်ပညာရှိ ယန်ချင်းက စုပေါင်းတည်းဖြတ်လိုက်သည့်အတွက် ဆွန်ဇူးကျမ်းမှာ ၃၂ ကဏ္ဍလောက်သာ ပါဝင်တော့သည်။

ဆွန်ဇူးအတွေးအမြင်များကို လေ့လာမှုလွယ်ကူစေရန်အတွက်—

(၁) လူ့သဘာဝ

(၂) လိုအင်ဆန္ဒ

(၃) အသိပညာ

(၄) နိုင်ငံရေး

ဟူ၍ အပိုင်းလေးပိုင်း ပိုင်းခြားလေ့လာသင့်သည်။ လူ့သဘာဝအပိုင်းတွင် ပညာရေးသဘော အယူအဆများ၊ သီဝရီများပါ ပါဝင်သည်။ ဤသို့ထည့်သွင်းလေ့လာရခြင်းမှာ ဆွန်ဇူးအနေနှင့် လူကို မွေးသဘာဝကပင်ကောင်းသည်ဟုမမြင်၊ လူ့သဘာဝကို ပညာပေးပြုပြင်နိုင်သည်ဟုသာ မြင်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။

'လိုအင်ဆန္ဒ'ဆိုသည့် စိတ္တဗေဒပိုင်းကို ဖော်ပြချက်များသည် သူ့အတွေးအမြင်များ၏ မဏ္ဍိုင်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထိုက်သည်။ ဤအပိုင်းတွင် ဂီတ၊ အနုပညာ၊ သုခုမသဘင် အားလုံးပါဝင်သည်။ ထိုအရာများသည် လူ၏ လိုအင်ဆန္ဒများကို မျှတအောင်လုပ်ပေးသည့်အရာများဟု ယူဆခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

အသိပညာ (ဝါ) သိမှုဆိုင်ရာ သီဝရီတွင် ရုပ်ဗဟိဒ္ဓလောကဖြစ်ရပ်များနှင့် လူတို့၏ အာရုံဒွါရများ၌ ဖြစ်ပေါ်သော ပသာဒများ၊ အာရုံများ၏ဆက်စပ်ဖြစ်ပေါ်ပုံကို ဖော်ကြသည်။ ဤအပိုင်းတွင် စိတ်နှင့်ပတ်သက်သောမှု အယူအဆများ 'နာမည်ကောင်းခြင်း'သဘောတို့ ပါဝင်သည်။

နိုင်ငံရေးအပိုင်းတွင် လူတို့၏ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် စီးပွားရေးသဘောတရားများ ပါဝင်သည်။ နိုင်ငံရေးအပိုင်းအောက်တွင် လူတို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရားအမြင်နှင့် စီးပွားရေးအမြင်များကို ထည့်သွင်းသတ်မှတ်ခဲ့ပုံမှာအနောက်တိုင်း တွေးခေါ်ရှင်များထံမှ အာရစ္စတိုတယ်နှင့် များစွာဆင်တူနေပေသည်။ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ ရည်ရွယ်ချက် သဘောသဘာဝနှင့် အကျိုးစီးပွားဆိုင်ရာ ပြဿနာများကို ဆွန်ဇူးရော အာရစ္စတိုတယ်ပါ စဉ်းစားခဲ့ကြသည်။

လူ့သဘာဝအမြင်တရား

ဘုရားသခင်က လူ့လောကကို ထိန်းကိုင်ဖန်တီးပြုပြင်သည်ဆိုသော အယူအဆမျိုးကိုငြင်းပယ်ပြီး ဆွန်ဇူးလက်ထက်တွင် လူ့လောကကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးမှန်သမျှကို ပြုပြင်ဖန်တီးနိုင်သူသည် လူသာလျှင်ဖြစ်သည်ဆိုသော အမြင်တရားကို ချမှတ်ခဲ့လေသည်။ လူ့သဘာဝကို ရှုမြင်နားလည်ရာတွင်လည်း လူ၏ဗီဇတို့ထက် ပတ်ဝန်းကျင်ပဲ့ပြင်သွန်သင်မှုကို ပို၍အရေးထားစဉ်းစားသည်။ လူတွင် မွေးဗီဇက ဘယ်လိုပင်ပါပါ၊ ပဲ့ပြင်သွန်သင်ပေးမှု မရှိလျှင် မိမိလိုရာလူမျိုး ရနိုင်သည်ဟုမြင်သည်။ လူ့သဘာဝကို ဆွန်ဇူး ရှုမြင်ပုံမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

"ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းပေးလိုက်သည်ဆိုသော ပင်ကိုမူရင်းသဘာဝဆိုသည်ကို သွန်သင်လေ့ကျင့်ယူ၍လည်းမရ၊ ယင်းသဘာဝက ဘာမျှလည်းမလုပ်နိုင်ချေ။ လူ့သဘာဝတွင် တကယ်တမ်း ပြုပြင်ဖန်တီးနိုင်သော အရည်အချင်းများသည် သင်ယူရသော အရည်အချင်းများသာဖြစ်ကြသည်။ ယင်းအရည်အသွေးမျိုးကို သွန်သင်လေ့ကျင့်မှုကသာ ရနိုင်သည်"

သို့ဖြစ်ရကား၊ ဘုရားသခင်ကပေးလိုက်သည်ဆိုသော ပင်ကိုသဘာဝသည် လူက မိမိသဘောနှင့် ရွေးချယ်ယူသော သဘာဝမဟုတ်၊ သူ့ဘာသာသူ တိုးပွားလာသော သဘာဝမှာ ရှောင်လွှဲ၍လည်းမရ။ ထို့ကြောင့် ထိုသဘာဝတွင် လူသား၏ရည်ရွယ်ချက်၊ မျှော်မှန်းချက်ဆိုသည့်သဘောတို့ ကင်းမဲ့သည်၊ သို့ရာတွင် ကိုယ်တိုင် ပဲ့ပြင်သွန်သင်ယူရသော လူ့သဘာဝမှာကား မိမိလိုရာဆန္ဒရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်တို့အတွက် လိုအပ်သော ထောက်ကူအခြေအနေများ ပါဝင်သည်။ လူ့သဘာဝကို ဆွန်ဇူးက အောက်ပါတိုင်း ဆက်လက်ဖော်ပြပြန်သည်။

"လူ့သဘာဝကို ကျွန်ုပ်တို့စဉ်းစားကြည့်ကြပါစို့။ မျက်စိနှင့်မြင်ရ၊ နားနှင့်ကြားရသမျှ လူ့သဘာဝချည်းဖြစ်၏။ မြင်ရသမျှသည် မျက်စိအပေါ်မှာသာတည်၍ ကြားရသမျှသည်လည်း နားအပေါ်မှာသာ တည်၏။ ထို့ကြောင့် မျက်စိနှင့်မြင်ရသမျှ နားနှင့်ကြားရသမျှကို သွန်သင်လေ့ကျင့်မှတ်သား၍ မရချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပင်ကိုမူရင်းသဘာဝသည်ကား မူလကတည်းက အပြီးမသတ်သားသော ဝတ္ထုကိုယ်ထည်မျိုးဖြစ်သည်။ ပဲ့ပြင်သွန်သင် တတ်မြောက်ခြင်းသည်ကား စနစ်တကျ အချောကိုင်ပြီး မွမ်းမံပြီးသည့် ဝတ္ထုကိုယ်ထည်မျိုးဖြစ်သည်။

မူလအရင်းခံ သဘာဝဝတ္ထု ကိုယ်ထည်မရှိဘဲနှင့် အချောကိုင် ပွတ်တိုက်ပြီးသားဖြစ်အောင် ပဲ့ပြင်သွန်သင်၍မရချေ။ သို့ရာတွင် အချောကိုင်မှု၊ ပွတ်တိုက်မှုတည်းဟူသော ပဲ့ပြင်သွန်သင်လေ့ကျင့်မှုမရှိဘဲနှင့် ပင်ကိုသဘာဝအတိုင်း ဘယ်အရာမျှ အလိုလို ချောမလာနိုင် လှမလာနိုင်”ဟု ဆွန်ရှူးက ရေးသားဖော်ပြခဲ့လေသည်။

ထို့ကြောင့် လူ့သဘာဝ၏ တိုးတက်ခိုင်မြဲမှု ပြောင်းမြောက်လှပမှုသည် လူသား၏ တိုးပွားအောင်ကြိုးစားမှုအပေါ်တွင် များစွာတည်နေပေသည်။

လူတွင် စိတ်နှင့်ပတ်သက်သော လုပ်ဆောင်ချက်နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ ရိုးရိုးစိတ်ပိုင်းဆောင်ရွက်မှုနှင့် ရှုပ်ထွေးသော စိတ်ပိုင်းဆောင်ရွက်မှုဆိုရာတွင် အထက်ကပြဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မျက်စိအာရုံ၊ နားအာရုံတို့နှင့် ပတ်သက်သည့်အပိုင်းဖြစ်သည်။ ဤလုပ်ဆောင်မှုများမှာ လူ၏ ပင်ကိုသဘာဝထဲတွင် ပါဝင်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ အခြားသောလုပ်ဆောင်မှုများမှ ရှုပ်ထွေးသော ခက်ခဲနက်နဲသော လုပ်ဆောင်ချက်များဖြစ်၍ လူ၏ သဘောကျ ရွေးချယ်မှုအပိုင်းတွင် ပါဝင်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် ပဲ့ပြင်သင်ကြားတတ်မြောက်မှု၊ လေ့ကျင့်မှုအပိုင်းတွင် ပါဝင်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ယင်းသို့ နှစ်ပိုင်းကွဲလျက်ရှိရာ ရှုပ်ထွေးနက်နဲသော စိတ်၏လုပ်ဆောင်ချက်များမှာ ရိုးရိုးစိတ်၏ လုပ်ဆောင်ချက်များက စသည်ဆိုရသကဲ့သို့ ရိုးရိုးရှင်းရှင်းပိုင်းကလည်း ရှုပ်ထွေးနက်နဲသောလုပ်ဆောင်ချက်များ ဖြစ်လာသည်လည်း ရှိသည်။ ဤသို့ သဘောရှိရကား လူသားသည် မိမိ၏ ကြိုးပမ်းလုပ်ကိုင်မှု၊ လေ့ကျင့်သင်ကြားမှု၊ ပဲ့ပြင်မှုများအားဖြင့် မိမိသဘာဝကို တိုးပွားခိုင်မာပြောင်မြောက်လာအောင် ဖန်တီးနိုင်သည်ဟု ဆွန်ရှူးယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ခံ့ညားသော ဥပဓိရုပ်နှင့် တည်ကြည်သော လုပ်ဆောင်မှုများသည် အတွေ့အကြုံက သွန်သင်လာမှုပေါ်တွင် များစွာတည်သည်ဟုလည်း ဆိုခဲ့သည်။

“သူတော်သူမြတ်တို့သည် ပင်ကိုသဘာဝကို လွန်မြောက်၍ ကောင်းစွာလေ့ကျင့်သင်ကြားယူအပ်သော ဣန္ဒြိယသံဝရသီလဖြင့် ပြည့်စုံသူများ ဖြစ်ကြ၏။ လူသားသည် မိမိ၏သိက္ခာကို တည်ဆောက်ပြီးသောကာလ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ ကျင့်ထုံး(သီလဝိနည်း)နှင့် အညီ ကျင့်နိုင်ခြင်းရှိပြီး ကျင့်ထုံး(သီလ၊ ဝိနည်း)ရှိသော ကာလ၊ တရားဥပဒေကြီးစိုးပြီး ဤသို့သော လူမှုရေးထုံးဓလေ့အစဉ်အလာများကို ရှေးသူမြတ်တို့ ပြုစုပျိုးထောင်ယူခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏”ဟုလည်း ဖော်ပြပြန်သည်။

ဆွန်ရှူး၏ အတွေးအမြင်များ၌ လူလူချင်းမတူနိုင် ကွဲပြားခြားနားမှုများ ရှိသည်ဆိုသောအချက်ကို အသိအမှတ်ပြုမှုများလည်း ပါသည်။ ဤသို့နှင့် လူနှင့် လူ့အရည်အသွေး ကွဲပြားခြားနားရခြင်းသည် လူ၏ပင်ကိုသဘာဝကြောင့်လော။ မဟုတ်။ လူ၏ ဖြည့်ဆည်းခဲ့ရသော အသွန်အသင် အဆုံးအမပေါ်တွင် တည်၏။ ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ အတွေ့အကြုံများပေါ်တွင် တည်၏ဟု ဆွန်ရှူးဆိုသည်။

“သို့ဖြစ်၍ လူသည် ကောင်းမွန်ပြီး ဆင်ခြင်တုံတရားကို နှလုံးသွင်းထားသည်ဆိုစေဦး။ လူသည် ဆရာကောင်းထံ ဆည်းကပ်ရမည်။ မိတ်ဆွေကောင်းနှင့် ပေါင်းဖက်ရမည်။ ဆရာကောင်းတို့ထံမှ ရှေးက မင်းမြတ်များဖြစ်သော ယိုး၊ ရွှန်း၊ ယူးနှင့် တန်တို့အကြောင်း နာကြားကြရမည်။ မိတ်ဆွေကောင်းတို့ထံမှာမူ သစ္စာရှိခြင်း၊ ကြည်ဖြူခြင်း၊ ချိုးမြှင့်ခြင်းနှင့် နှိမ့်ချခြင်း အမူအကျင့်တို့ကို ရှုမြင်ကြရမည်။ လူတို့သည် မိမိတို့စိတ်နှလုံးအတွင်း လူဆန်သော အမူအကျင့်များ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားများ ခိုဝင်ကိန်းဝပ်နေသည်ကို အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့နေတတ်၏။ မိတ်ဆွေယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဖက်သောအခါ ယင်းတို့ထံမှ ကြားရသမျှ အနိဋ္ဌာရုံများ၊ မြင်ရသမျှ တဏှာ (အဝိဇ္ဇာ)များသာ ဖြစ်ချေမည်”

ဆွန်ရှူးက ဤသို့ဆို၍ သူ့အတွေးအမြင်များ၌ ပတ်ဝန်းကျင်ကို အရေးကြီးကြောင်းဟောကြားရခြင်းမှာ လူ့သဘာဝအတွက် အကျိုးဆိုလိုသောကြောင့်သာဖြစ်လေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းသော လူ့သဘာဝ၌လည်း ကောင်းမှုတို့သာ ပွားများလာသည်။ လူ့သဘာဝ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အနှစ်သာရအားဖြင့် ယုတ်မာသည်ဟုလည်း ဆွန်ဇူး ရှုမြင်သည်။ ဤအမြင်၌ ဆွန်ဇူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်တပည့်ရင်းဖြစ်သည်ဆိုစေကာ မင်းစီးယပ်နှင့်ရှုလုံးလုံး ဆန့်ကျင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ လူ့သဘာဝ၏ အလိုအလျောက်ဖြစ်နေသော သဘောလက္ခဏာအားလုံးသည် ဆိုးယုတ်သည်မှန်သော်လည်း လူ၏ ပဲ့ပြင်သွန်သင်လေ့ကျင့်ကြိုးပမ်းမှုများမှာမူ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးများကို လူတွင်ဖြစ်စေသည်။ သဘာဝလွန်ဆန်၍ လူဖန်တီးယူလာသမျှ အကောင်းချည်းသာဖြစ်သည်။ အောက်ပါကောက်နုတ်ချက်သည် အထက်ပါသဘောကို အကျဉ်းချုံးဖော်ပြနေသည်။

"လူ့သဘာဝအမှန်ကို စူးစမ်းလေ့လာကြည့်ကြပါကုန်။ လူသည် မွေးဇာတိစိတ်အားဖြင့် တဏှာ၊ လောဘနှင့် အမြတ်ရလိုမှုစိတ်သာရှိသည်။ ဤတဏှာ၊ လောဘ၊ အမြတ်ဆိုသော ဆန္ဒနောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သောအခါ လူသည် နှိမ့်ချခြင်းတရား၊ ရိုးသားခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားအားလုံးကို အရေးမထား၊ မလေးစားတော့ဘဲ အမြတ်အတွက် ဘာမဆိုလုပ်ဖို့ ဝန်မလေးတော့ပေ။ ဤလောဘရမ္မက်နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်သောအခါ လူသည် သစ္စာရှိခြင်း၊ ကြည်ဖြူခြင်း(သဒ္ဓါ)တရားတို့ကင်းမဲ့ကာ သူတစ်ပါး၏ ပျက်စီးမှုကိုသာ ရှေးရှုလာတတ်ကြပေသည်။ မွေးဇာတိအားဖြင့် လူသည် မျက်စိအာရုံ၊ နားအာရုံ၌ တပ်မက်သော တဏှာရှိ၏။ ဤအာရုံ တဏှာတို့နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ကြသောအခါ၌ လူသည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းနှင့် ကျင့်ထုံးဝိနည်းတို့ကို မကျင့်မနာ၊ ယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းအစဉ်အလာကိုပါ ပျက်အောင်လုပ်တတ်ကြပေသည်။ ဤကဲ့သို့ လူ၏ဆိုးသွမ်းသော သဘာဝ၊ လောဘ၊ ဆန္ဒ၊ ခံစားမှုနောက်သို့ လိုက်ကြခြင်းကြောင့် အသိမဖက် ယဉ်ကျေးမှုမပါဘဲ လူလူချင်း ရန်ပြုဖက်ပိုင်အနိုင်လုနေကြခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ လူတို့သည် တရားဥပဒေနှင့် ကျင့်ဝတ်ကျင့်ထုံးများ၏ အချုပ်အကိုင်အားဖြင့်သာလျှင် လူတို့အား ရိုးသားခြင်း၊ ဆင်ခြင်တုံတရားပြည့်ဝခြင်း၊ တရားနှင့်အညီကျင့်ခြင်း၊ အလေ့အထဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်သည်။ အထက်ပါနိဒါန်းများကို မှတည်၍ လူသည် သဘာဝအားဖြင့် မကောင်းဟူ၍လည်းကောင်း

ကောင်းပါသည်ဆိုငြားအံ့၊ ထိုသို့ကောင်းမွန်ခြင်းသည် ပြုပြင်ခြင်း၊ သွန်သင်ခြင်း၊ ကျင့်ကြံနာယူခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်ဟု နိဂုံးဆိုရပေမည်"

လူသားသည် မိမိကိုယ်ကို တိုးတက်လာအောင် ဖန်တီးနိုင်ခွင့်ရှိသည်မှန်သော်လည်း လူမှာ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသောဘက်၌ ပိုမိုအားကောင်းအောင် ဖန်တီးပိုင်ခွင့်ရှိသည်။

"ယစ်ကောက်ကိုကွေး၍ဆန့်သော် စန့်နိုင်၏။ တုံးသောသတ္တုကို သွေးခြင်းအားဖြင့် ထက်အောင်လုပ်နိုင်၏။ ယုတ်ညံ့သောလူ့သဘာဝကိုလည်း တရားဥပဒေအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမိန့်ဩဇာအားဖြင့်လည်းကောင်း ကျင့်ထုံးနှင့်အညီကျင့်၍ ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်လာအောင် ထိန်းချုပ်ပဲ့ပြင်လျှင် ရနိုင်ပေသည်"

ဤကဲ့သို့ လူ့သဘာဝကို ပဲ့ပြင်သွန်သင်၍ ပြင်ဆင်နိုင်သည်ဟု ဆွန်ဇူးယုံကြည်ခြင်းမှာ သူ၏အတွေးအမြင်တွင်ပါဝင်သော သီဝရီတစ်ရပ်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ယင်းသီဝရီမှာ အခြားမဟုတ်၊ လူသည် မွေးကတည်းက ဆင်ခြင်တတ်သော ဉာဏ်စွမ်းဉာဏ်စပါသည်။ ယင်းဉာဏ်စွမ်းဉာဏ်စကြောင့် လူသားသည် သူ၏ကြမ်းတမ်းခက်ထရော်သော သဘာဝကို ပြုပြင်၍ သိမ်မွေ့သော သဘာဝဖြစ်လာအောင် ပြောင်းလဲနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူသည် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သောသူဖြစ်လာအောင် ပြုစုပျိုးထောင်နိုင်သည်။ ဤကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ပြုပြင်ပျိုးထောင်နိုင်သည်ဆိုသော အယူအဆသည် လူ၏အဆင့်အတန်း ခွဲခြားမှုကိုလည်းဆန့်ကျင်သည်။ ဆွန်ဇူးအနေနှင့် လမ်းပေါ်ကလူပင်ဖြစ်စေ၊ လူ့နှလုံးထား ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊ တရားဥပဒေကို လေးစားရိုသေနိုင်သော စွမ်းအားများရှိသည်ဖြစ်ရကား ထိုသူသည်ပင် ရှေးကမင်းမြတ်ဖြစ်သူ 'ယူး'ကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။

မင်းစီးယပ်ကမူ မည်သူမဆို ရှေးမင်းမြတ်များဖြစ်သော ယိုးနှင့်ရှွန်းတို့ကဲ့သို့ ဖြစ်လာနိုင်သည်မှာ သူတို့၏မွေးဗီဇနှင့် ကောင်းမြတ်သောသဘောတို့ ပါနေခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ ဆွန်ဇူးကမူကား ထိုသို့မယုံကြည်။ လူသည် အဆင့်အတန်းမြင့်မားအောင် လုပ်နိုင်ခြင်းမှာ မွေးကတည်းက ဉာဏ်ပါလာသောကြောင့်သာဖြစ်သည်။ လူ၏ မွေးဗီဇသဘာဝ [illegible] သည်ဖြစ်စေ၊ သူ့တွင်ပါလာသောဉာဏ်ဖြင့် ကျင့်ထုံးနှင့်အညီ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကောင်းမွန်သောလူဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်သည်။ ဤကား လူနှင့်ပတ်သက်သော ဆွန်ဇူး၏ အတွေးအမြင်ဆိုင်ရာ အခြေခံသဘောကို အမြွက်မျှ ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။

စိတ်ဆန္ဒ (ကိုယ်ကျင့်တရား)အမြင်

ဆွန်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များသည် သူ၏လူ့သဘာဝဆိုင်ရာ အမြင် တရားပေါ်တွင် အခြေခံသည်ဆိုရစေကာ ထိုအမြင်တရားသည်ပင် ယ ဖော်ပြအပ်သော သူ၏ 'စိတ်ဆန္ဒ'(Desire) ဆိုင်ရာ အမြင်တရားအပေါ်တွင် အခြေခံသည်ကို တွေ့ရသည်။

လူ့သဘာဝ စတင်သည့်အချိန်ကစ၍ လိုအင်ဆန္ဒနှင့် စခဲ့ခြင်းဖြစ် သည်။ လူတွင် လိုအင်ဆန္ဒနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ဖြစ်စသည် လူ့သဘာဝ စတင် ခြင်းပင်တည်း။

တစ်ဖန် လိုအင်ဆန္ဒဆိုသည်ကိုမူ တမင်လုပ်ယူစရာမလိုပေ။ ဘုရား သခင်က မွေးကတည်းက ပေးလိုက်သည့်အရာသာဖြစ်ချေသည်။ ဆန္ဒသည် လူ၏ ပင်ကိုသဘာဝ၌ မွေးကတည်းကပါလာသောအရာဖြစ်၍ လူတိုင်း လူတိုင်းတွင်ရှိသောအရာလည်း ဖြစ်ရကား ဤဆန္ဒကို လုံးဝဖြတ်တောက် ပစ်ရမည်ဆိုသည်မှာ မဖြစ်နိုင်ချေ။ လူသည် သဘာဝကပါလာသော ဆန္ဒကို လုံးဝပစ်ပယ်ခြင်းငှာ မတတ်သာဟု ဆိုလိုသည်။ ဤကဲ့သို့ ပစ်ပယ်၍မရ သည့်နည်းတူ လိုအင်ဆန္ဒများကို လုံးဝကျေနပ်အောင်လုပ်ဖို့ရန်မှာလည်း မဖြစ်နိုင်ချေ။

ဤသဘောကို ဆွန်ဇူးက အောက်ပါတိုင်း ဖော်ပြသည်။

> "လူတစ်ဦးသည် တံခါးစောင့်(ဒရဝမ်)ပင်ဖြစ်စေ၊ သူ၏လိုအင် ဆန္ဒများကို ကုန်စင်အောင် စွန့်ပစ်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ အကြောင်း မူကား လိုအင်ဆန္ဒဟူသည် လူ့သဘာဝ၏ အခြေခံတရားဖြစ်သည်။ အလားတူပင် လူတစ်ဦးသည် မင်းဧကရာဇ်ပင်ဖြစ်စေ၊ သူ၏လိုအင် ဆန္ဒများကို ပြီးပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွမ်းခြင်းငှာ မတတ်သာချေ"

ဆွန်ဇူး၏သူ့သဘောအယူအဆမှာ လူတွင် ယုတ်ညံ့သောသဘော၊ ဆိုးသွမ်းသောသဘောတို့ ဖြစ်ပေါ်နေရခြင်းမှာ တခြားကြောင့်မဟုတ်၊ လိုအင် ဆန္ဒများကြောင့် ဖြစ်ရသည်။ သို့ရာတွင် လူသည် လိုအင်ဆန္ဒကို မကောင်း

မှန်းသိလျက် မစွန့်နိုင်ခြင်းမှာ ဤလိုအင်ဆန္ဒများသည် လူ၏မွေးဗီဇသဘာဝ တွင် တွယ်ငြိနေသောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ လူသည် ကောင်းမြတ်စင်ကြယ် သောဘဝကို ရလိုမူကား လူ၏လိုအင်ဆန္ဒ(လောဘ)များကို ကျင့်ဝတ် ထုံးတမ်းနှင့်အညီ ပြုပြင်ရပေမည်။ ဤနေရာ၌ ဆွန်ဇူးစနစ်နှင့် ကွန်ဖြူးရှပ် စနစ်တို့၏ တူညီသောသဘောတို့ကို နှလုံးသွင်း၍ ဆင်ခြင်ရသည်။ ဤ ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးစလုံးတွင် ကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်းနှင့် ဂီတသည် အရေးပါသောအခန်း က ပါနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဆွန်ဇူးနှင့် ကွန်ဖြူးရှပ် ကွဲလွဲလာသောအပိုင်း မှာ ဆွန်ဇူးက ဆင်ခြင်ဉာဏ်အပေါ်တွင် အခြေစိုက်လာသည့်အပိုင်းဖြစ်သည်။

လူ၏ဆန္ဒ လောဘတရားတို့ကို ကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်း ဓလေ့များဖြင့် ပဲ့ပြင်ပေးရမည်။ သို့ဆိုလျှင် ထိုကျင့်ဝတ်ထုံးတမ်း ဓလေ့(သဘင်)များသည် ဘယ်သောအခါ ပေါ်လာကြသနည်း။ အဖြေမှာကား ဤသို့တည်း။ လူသည် မွေးစကတည်းက လိုအင်ဆန္ဒနှင့် စတင်မွေးဖွားလာခြင်းဖြစ်၏။ 'လူ၏ လိုအင်ဆန္ဒများ မပြည့်ဝ မစုံလင်၍ မကျေနပ်လျှင် လူသည် ဤသို့ မကျေနပ်သည့်အတိုင်း မပြည့်ဝဘဲ မနေနိုင်ပေ။ ဤကဲ့သို့ မပြည့်ဝသော ကြောင့် ပြည့်ဝအောင် ကျေနပ်မှုကိုရှာရာ၌ အတားအဆီး အကန့်အသတ် မထားတတ်ကြတော့။ ထိုသို့မထားခြင်းကြောင့် ပဋိပက္ခများဖြစ်လာလျှင် ပြည်မှုရွာရေး မအေးမငြိမ်တော့ပေ။ ပြည်ရွာ မအေးမငြိမ် လှုပ်ရှားဆန်ခပ် ဖြစ်သော အရာရာအစစ ပိတ်ပင်တားဆီးသလိုဖြစ်တော့သည်။ ရှေးက မင်းမြတ်တို့သည် ထိုကဲ့သို့ ပြည်ရွာမငြိမ်သက်သော အခြေအနေမျိုးကို မလိုလားတတ်ကြပေ။ သို့ဖြစ်၍ လိုအင်ဆန္ဒ လောဘကို အတောသတ်စေ ခြင်းငှာ (ဝါ) ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်နိုင်စေသောငှာ ထုံးတမ်းဓလေ့ ပွဲလမ်း သဘင်တို့ကို ဖန်တီးခဲ့ကြရသည်။ သို့သဘင်ပွဲလမ်း ထုံးတမ်းကျင့်ရိုးနှင့်အညီ လူတို့၏လောဘကို ကန့်သတ်၍ လူတို့အား သိမ်မွေ့စေခဲ့ကြသည်။

ထုံးတမ်းဓလေ့ (သဘင်)ဆိုရာ၌ လူနှင့်စပ်သော လုပ်ငန်းသုံးရပ် ရှိသည်။ ယင်းတို့မှာ ရှိသမျှကို သုံးစားလိုသော လူ၏လိုအင်ဆန္ဒ(လောဘ) ကို ကန့်သတ်ရေး၊ လိုအင်ဆန္ဒနောက်သို့လိုက်ပြီး တစ်ပါးသူ၏ ပစ္စည်း ကြောင်းတရားကို မကျင့်မကြံမိစေရန် ထိန်းချုပ်ရေးနှင့် လူ၏ လိုအင်ဆန္ဒ (လောဘ)နှင့် လိုဘကို ဖြည့်ဆည်းရန် လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ ပေါ်များ စေခြင်းဖြင့် အံ့ကြွမှု(သပိတ်) မဖြစ်စေရေးတို့ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူတို့သည် အရာဝတ္ထုတစ်ခုတည်းကို လိုလားသည့်နည်းတူ မှန်းတီးခြင်း မလိုလားခြင်းလည်းရှိ၏။ လူတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒများကား များပြားလှ၏။ သို့ရာတွင် လိုသောအရာဝတ္ထုတို့ကား နည်းပါးလှသည်။ သို့နည်းပင်နည်းသော်လည်း ယင်းတို့ကို မရမဖြစ် လုယက်ယူငင်ကြမည်သာ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လူတို့၏လိုအင်ဆန္ဒကို ကန့်သတ်၍ ရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲသင့်သည်ဟု ဆိုရုံသာမက ရောင့်ရဲနိုင်စွမ်းရှိအောင်လည်း မဖြစ်မနေ လုပ်ကြရမည်သာဖြစ်သည်။ လူတို့ကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ရောင့်ရဲခြင်းဖြစ်လာအောင် ပြုလုပ်ရေးအပိုင်းသည် ကျင့်ထုံးဓလေ့ဆိုင်ရာ အဓိကအပိုင်းဖြစ်ပေသည်။ သို့မှလည်း လူသားတို့ကို အယုတ်အလွန်ကျင့်ကြံခြင်းမှ ကားဆီး၍ တာဝန်ဝတ္တရားရှိရှိ မှန်ကန်သည့်လမ်းတွင် လျှောက်သွားအောင် လုပ်နိုင်ပေမည်။

လူတို့၏ လိုအင်ဆန္ဒ(လောဘ)များကို ဂီတဖြင့် ထိန်းချုပ်ညီမျှစေရမည်ဆိုရာ၌–

"ဂီတသည် ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း၏ ထင်ရှားသော လက္ခဏာတစ်ရပ် ဖြစ်၏။ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းသည်ကား လူတို့၏ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်ခြင်းဟု မတတ်သာသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ လူသည် ပျော်ရွှင်ခြင်းနှင့် ကင်း၍မနေသာ ဤဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်းသည် ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာတို့ဖြင့် ပွင့်ထွက်လာတတ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ပေါက်ကွဲထွက်လာသည့် ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာတို့ကို ကောင်းစွာထိန်းကိုင်ခြင်း၊ သွန်သင်ညွှန်ပြခြင်းမရှိလျှင် အဓိကရုဏ်းကိုသာ မုချဖြစ်ချေမည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးအခါ မင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့သည် ယာနှင့်ဆွန်း အမည်ရှိ ကဗျာစာအုပ်များဖြင့် ဂီတကို တီထွင်ပေးခဲ့လေသည်။ ဂီတသည် အသံအားဖြင့် လူ၏ ပျော်ရွှင်ခြင်းဆန္ဒကို ဖော်ထုတ်သည်။ သို့သော် ယင်းသို့ဖော်ထုတ်ခြင်းဖြင့် အဓိကရုဏ်း မဖြစ်စေနိုင်ပေ။ ဂီတတွင်ပါဝင်သော အသံစဉ်ညီညွတ်မှုသည် လူ၏ ကောင်းမြတ်သော အတွေးအမြင်များကို ရှင်သန်ပေါက်ပွားစေပြီး မကောင်းသောစိတ်ယုတ်များကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျင့်ထုံးဓလေ့နှင့် ဂီတသည် လူကိုပြုပြင်ရာ၌ အလွန်စွမ်းအားထက်သန်သော ပညာပေးအင်အားဖြစ်သည်။

ဆွန်ရှူး၏စကားနှင့်သာ ဖော်ပြရသော်–

"ရှေးအခါက ဘုရားကျောင်းကန်များ၌ တီးမှုတ်သော ဂီတသံသာတို့သည် မင်းမှူးမတ်တို့၏ စိတ်နှလုံးကို သိမ်မွေ့၍ ချစ်ကြည်သဒ္ဓါပွားများစေခဲ့၏။ ဂီတကို အိမ်တွင်း၌ တီးခတ်စေခြင်းဖြင့် လင်နှင့်မယား သားနှင့်အမိ ချစ်ခင်မေတ္တာ ပွားများစေနိုင်၏။ မြို့ရွာအတွင်း၌ ဂီတသံသာ ကြားရသောအခါ၌ ပြည်သူပြည်သားတို့ မိတ်သင်္ဂဟစိတ် ပွားများစေနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဂီတသည် ညီညွတ်မှုကို ဖြစ်စေသည်။ ဂီတသည် လူ့ဘဝ၏အလှကို ဖြစ်စေ၏"

ကျင့်ထုံးဓလေ့(သဘင်) စသည်တို့နှင့် ဂီတတို့၏ ခြားနားချက်မှာ ကျင့်ထုံးဓလေ့(သဘင်)သည် လူ၏ဆန္ဒ(လောဘ)ကို ကန့်သတ်ချုပ်ချယ်ခြင်းဖြင့် လူ၏ ဗဟိဒ္ဓ အပြင်ပန်း ကိုယ်အမူအရာကို ပြုပြင်၏။ ဂီတသည် လူ၏အလိုအင်ဆန္ဒ(လောဘ)ကို ကန့်ကွက်ခြင်းဖြင့် လူ၏ အဇ္ဈတ္တအတွင်းသန္တာန်မှ စိတ်အမူအရာကို ပြုပြင်၏။

ဆွန်ရှူးအတွေးအမြင်အရ လိုအင်ဆန္ဒကို သတိသပ္ပဇဉ်၊ ဉာဏ်ယှဉ်၍ ထိန်းချုပ်နိုင်လျှင် အုံကြွမှုဖြစ်လာတတ်၏။ ဉာဏ်ကို စိတ်ကထိန်း၏။ ထို့ကြောင့် လူတို့လိုအင်ဆန္ဒများ၌ ရောင့်ရဲခြင်းကို ဖြစ်စေသည်မှာ စိတ်သာဖြစ်လေသည်။

စိတ်ကထိန်းချုပ်ခြင်းကြောင့် လူတွင် လိုအင်ဆန္ဒ၊ လောဘရမ္မက်တို့ကို သင့်တင့်မျှတရသည်။ လူတွင် မည်မျှပင် လောဘရမ္မက်တို့ များပြားကြစေကာ စိတ်က ဉာဏ်နှင့်ညှိလျှင် ညီညွတ်မျှတမှုရှိရသည်သာ။ တစ်ဖက်ကကြည့်မူ စိတ်ကထိန်းသောကြောင့် လူသည် အလိုမပြည့်ဘဲ မကျေမနပ်ဖြစ်တတ်၏။ ထိုအခါမျိုး၌လည်း စိတ်ကြောင့်ပင် ဒုက္ခရောက်ရသည်။ လူတွင် စိတ်က ဆင်ခြင်တုံတရားနှင့် ဆန့်ကျင်၍လုပ်လျှင် ရမ္မက်လောဘနည်းစေကာ မညီမညွတ်၊ မမျှမတမှုများ ဖြစ်လာတတ်၏။

"စိတ်သည် ကိုယ်နှင့် ဝိညာဏ်ဓာတ်ကို အစိုးရသောသူတည်း။ သူကား အမိန့်ပေးသူသာဖြစ်၍ အမိန့်ကိုနာခံသူမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ထိန်းချုပ်မှုမှန်သမျှသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်မှု၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်စည်းမှုချည်း ဖြစ်ပေသည်"

သို့ဖြစ်ရကား စိတ်သည် တွေးတောခြင်းအလုပ်တစ်ခုတည်းကိုလုပ်ရန်သာ မဟုတ်ချေ။ စိတ်သည် အမှားအမှန်ကို ခွဲခြားဝေဖန်၍ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့်အညီ လိုက်နာမှုကို စေ့ဆော်ရသည်။ စိတ်က ဆင်ခြင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အညီ ထိန်းကိုင်သောအခါ လူတို့၏ လောဘရမ္မက်တို့သည် လူသား မျှတညီညွတ်ခြင်းရှိသော မျှော်လင့်ရည်မှန်းချက်များ ဖြစ်လာရသည်။ နေရာတွင် မှန်ကန်သောသဘောကို ရောက်ရှိစေရန်မှာ လူတွင် စိတ္တ ရှိရမည်ဟုလည်း ဆွန်ရှူးက ရှုမြင်ခဲ့ပေသည်။

အသိပညာဆိုင်ရာ သီဝရီ

တွေးခေါ်ရှင်တစ်ဦးအနေနှင့် ဆွန်ရှူးသည်လူနှင့်ပတ်ဝန်းကျင်(လောကတို့ ဆက်စပ်ရာမှ လောကကြီးအကြောင်းကို လူက သိမြင်နား လာပုံကို ပြဆိုသော သိမှုပညာသဘောကိုလည်း စဉ်းစားခဲ့လေသည်။

သိမှုပညာဟုခေါ်သော အသိပညာဖြစ်ပေါ်ပုံပြ သဘောတရားသ အနောက်တိုင်း အတွေးအမြင်ပညာတွင် ဖြစ်စေ၊ အရှေ့တိုင်းအတွေးအ တွင် ဖြစ်စေ အရေးပါသော အခန်းကဏ္ဍတစ်ရပ်ဖြစ်၏။

ဆွန်ရှူးတင်ပြခဲ့သော သိမှုပညာသဘောကို မတင်ပြမီ သူ့ခဲ့ တင်ပြခဲ့သော အာရုံ၌ဖြစ်သော **ပသာဒရုပ်**နှင့် **တကယ့်ရုပ်ဝတ္ထု**တို့ ခြား ပုံကို ဦးစွာညွှန်းဆိုတင်ပြမှ သင့်ပေမည်။

ဆွန်ရှူးက ပသာဒရုပ်ဟုဆိုအပ်သော ပုံသဏ္ဌာန်တစ်ခုသာ အ အမှန်တရားဖြစ်၍ ကျန်သောအသွင်သဏ္ဌာန်များမှာ အရိပ်အရောင်များသ ဖြစ်သည်ဆို၏။ တစ်နည်းဆိုသော ပုံသဏ္ဌာန်ရုပ်တစ်ခုတည်းသာ ပရမ ဖြစ်၍ ကျန်အားလုံးသည် ပညတ်များချည်းဖြစ်ကြသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လောကတွင် တစ်ခုတည်းသော အမှန်တရား(ပရမတ္ထသစ္စာ)သာရှိပြီး ကျ အားလုံးသည် ယင်းအမှန်တရား၏အပေါ်ရံအသွင်သဏ္ဌာန်များသာ ဖြစ် ကြသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ပုံစံပြရသော် သစ်ငုတ်သည် သူ၏ မူရင်းသဘာ ဖြစ်သော သစ်ငုတ်ပျောက်ကွယ်၍ လူရိပ်လူယောင်မြင်ရခြင်း၊ လမ်းပေါ်၌ ကျရောက်နေသော တုတ်ချောင်းကို တုတ်ချောင်းသဘာဝအတိုင်း မမြင်ဘဲ မြွေယောင်မြင်ခြင်းမျိုးဖြစ်သည်။ ဤသို့ အစစ်အမှန်ကို အစစ်အမှန်အတိုင်း မမြင်ဘဲ ထင်ယောင်မှားရခြင်းသည် လူသား၏စိတ်ချောက်ခြားမှုကြောင့်သာ ဖြစ်ရကား ထိုကဲ့သို့မြင်ယောင်ခြင်းများသည် သဘာဝရုပ်၏ ပင်ကိုသဘော သဘာဝအမှန်မဟုတ်ချေ။ ယင်းတို့သည် အာရုံ၌ဖြစ်ပေါ်တတ်သော ပသာဒ ရုပ် (ထင်ယောင်မြင်ယောင်မှု)များသည် သဘာဝရုပ်က ဖြစ်လာသောအရာ

မျှား မဟုတ်မူဘဲ လူ့စိတ်ထဲက အမှန်ကိုဖုံးကွယ်ပြီး ကွန့်မြူးဖန်တီးရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသာဖြစ်သည်။

လူတစ်ဦးသည် တစ်စုံတစ်ရပ်သော အခြေအနေ၌ ဒေါသသို့ယင် ၍ စိတ်၏လမ်းကြောင်း ပျောက်ကွယ်သောအခါ သူသည် အပြင်အပ လောကထဲတွင်ရှိသော အရာဝတ္ထုတို့ကို ရှုမြင်ရာ၌ ကြည်လင်ပြတ်သားခြင်း မရှိတော့ပေ။ ယင်းသို့ လူ၏စိတ်က မကြည်လင် မပြတ်သားသောအခါ အမှန်နှင့် အမှား၊ အစစ်နှင့်အတု၊ အကောင်အထည်နှင့် အရိပ်အယောင်ကို မခွဲခြားနိုင်တော့ပေ။ လူသည် အဝေးမှဖြစ်စေ၊ အလင်းအမှောင် မကွဲသော အချိန်၌ဖြစ်စေ၊ သစ်ငုတ်ကို လူရုပ်၊ တုတ်ကောက်ကို မြွေဟု ထင်မြင် ယောင်မှားရခြင်းသည် သူ၏ စက္ခုပသာဒမှာ မကြည်မလင် ဝိုးတဝါးဖြစ်နေ သောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ အရက်မူးနေသောသူသည် ကျယ်သောမြောင်းကို ကျဉ်းသည်ထင်၍ ခုန်ကျော်၏။ မြို့တံခါးဝကြီးကိုပင် အိမ်တံခါးပေါက်ထင် ၍ ငုံ့လျှိုးဝင်ခြင်းအမှုမျိုး လုပ်တတ်၏။ ဤသို့လုပ်ခြင်းသည် သူ့စိတ်ကို အရက်က နှောက်ယှက်ရှုပ်ထွေးစေသောကြောင့် ဖြစ်၏။ လူသည် မျက်စိကို ပိတ်၍ ကြည့်မြင်သော် လူနှစ်ဦးကို တစ်ဦးတည်းအဖြစ် မြင်ချင်မြင်မည်။ နားကိုပိတ်၍ နားထောင်လျှင်လည်း မိုးခြိမ်းသည်ကိုပင် ငြိမ်သက်နေသည်ဟု ထင်ယောင်ပေမည်။

ဤကဲ့သို့ဖြစ်ရခြင်းသည်ကား သူ့စိတ်အာရုံများကို အပြင်အပ ပယောဂများက ရှုပ်ထွေးပိတ်မှောင်စေသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆွန်ရှူး ဖော်ပြခဲ့၏။

သို့ဖြစ်၍ အပေါ်ရံအသွင်သဏ္ဌာန်တို့သည် သင်္ခါရရုပ်လောက၏ အတွင်းပိုင်း (အဇ္ဈတ္တ)သည်ကား အစစ်အမှန်တရားဖြစ်သည်။ အမှန်တရား သည် အရာဝတ္ထုတို့၏ အနှစ်သာရပိုင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍ လူတို့၏ မျက်စိအာရုံ နားအာရုံဖြင့် မမြင်နိုင်၊ မကြားနိုင်၊ အစစ်အမှန်တရားကို စိတ်ဖြင့်သာ သိနိုင်၊ မြင်နိုင်သည်ဟု ဆွန်ရှူးက ယုံကြည်ခဲ့လေသည်။ အမှန်တရားကို စိတ်ပိုင်းကသာ ထွင်းဖောက်ရှုမြင်နိုင်သည်ဆိုကာမှုဖြင့် အမှန်တရားသည် အသိတရားပေါ်၌ တည်သည်။ သိနိုင်သောအရာတို့သည်သာ အမှန် ဖြစ်၏။ အစစ်အမှန်တရားတိုင်း သိမှုနှင့်ယှဉ်၍ဖြစ်၏ဟုဆိုသော နိုင်ငံသား တွေးခေါ်ရှင်များနှင့် ဆွန်ရှူး မတူချေ။ ဆွန်ရှူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောက၏ အစစ်အမှန်ပိုင်းသည် အပေါ်ရံအလွှာ၌မရှိ အတွင်းအနှစ်သာရ ပိုင်းသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အပေါ်ရံလွှာကိုသာ မြင်နိုင်သော မျက်စိဖြင့် အစစ်အမှန်တရားကို ကြည့်မြင်ချင်၍ မရနိုင်ဆိုခြင်းမှာ အမှန်တရားသည် စိတ်ပေါ်တွင် တည်သည်ဟုမယူ အမှန်တရားသည် သဘာဝရုပ်လောက ကြီး၏ အတွင်းပိုင်းတွင် သူ့ဘာသာသူ တည်ရှိနေ၏။ အမှန်တရားကား ယထာဘူတဝါဒသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုသင့်သည်။

> "လူ၏အတွင်းပိုင်း၌ရှိသော လောကကိုသိနိုင်သော အပိုင်းကို ကား သိမှုဆိုင်ရာ အဆောက်အဦပိုင်း၊ ယင်းသိမှုဆိုင်ရာ အဆောက် အဦပိုင်းမှ အပြင်ပန်း ဗဟိဒ္ဓလောကရှိ ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့နှင့် ဆက်စပ် ခြင်းအားဖြင့် အသိပညာဖြစ်လာသည်"

အသိပညာဖြစ်နိုင်သော အဆောက်အဦတွင် အပိုင်းနှစ်ပိုင်းရှိသည်။ ပထမပိုင်းမှာ အာရုံဒွါရပိုင်းဖြစ်၍ ဒုတိယပိုင်းမှာ စိတ်ပိုင်းဖြစ်သည်။ ထို့ ကြောင့် ဆွန်ဇူးသည် စိတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရုပ်ကိုလည်းကောင်း အရှိတရား များအဖြစ် မှတ်ယူသည်ကို သိမြင်ရသည်။ စိတ်နှင့်ရုပ်သည် သီးခြား တည်နေသည်ဟုလည်း ဆွန်ဇူးမြင်ယောင်၏။

အာရုံဒွါရပိုင်းသည် ဗဟိဒ္ဓလောကဖြစ်ရုပ်များနှင့် ဆိုင်၏။ စက္ခု အာရုံ၌ အဖြူ၊ အနီ၊ အကြောင်အကြား စသည့်အရောင်အဆင်းတို့ကို ရှုမြင် ခွဲခြား၏။ သောတအာရုံ၌ သံညှင်းသံသာ၊ သံဝါ၊ သံပြင်း စသည့်အသံတို့ကို ကြားနာခွဲခြား၏။

စိတ်မူကား ထိုသို့မဟုတ်၊ အတွင်းပိုင်းနှင့်ဆိုင်သော အလုပ်ကိုသာ လုပ်၏။ အပြင်ပလောကထံက ရလာသောအာရုံ အမှတ်သညာများကို စိတ်ပိုင်းက ခွဲခြား၍ အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်ပေးသည်။ အာရုံငါးပါးက အမှတ် သညာပြုရုံသာပြု၏။ ထိုအခါ စိတ်ကခွဲခြား၍ အဖြူ၊ အနီ၊ အယုတ်အလတ် အမြတ်ခွဲ၍ အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ်၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ထိုသို့အဓိပ္ပာယ်သတ်မှတ် ရန် ပျက်ကွက်လျှင် အသိပညာ မရနိုင်တော့ပေ။

အထက်သဘောတို့ကိုခြုံ၍ယူလျှင် စိတ်သည် အပြင်လောကမှပေး သော အာရုံအမှတ်သညာများကို အာရုံဒွါရများက စုစည်းပေးသည်ကို အသိပညာအဖြစ် ရှုမြင်နားလည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤနေရာတွင် ဆွန်ဇူး၏ အမြင်မှာ အသိပညာဖြစ်ပေါ်မှုသည် အသိတစ်ခုတည်းအပေါ်မှာသာ မတည်၊

စိတ်က ပါဝင်ရသောအခန်းများလည်းရှိသည်။ စိတ်ပိုင်းရုပ်ပိုင်း နှစ်ခုစလုံးက လုပ်ဆောင်ချက်ဖြင့်သာ အသိပညာဖြစ်နိုင်သည်ကို အသိအမှတ်ပြုသည်။ တစ်ဖန် စိတ်က အာရုံများကို စုစည်းရှုမြင်ခြင်းသည် အတ္တနောမတိအရ မဟုတ်။ အတွေ့အကြုံကပေးသည့်အတိုင်း မြင်သည်ဟုသာ ရှုမြင်နားလည် သည်။ မြင်သာသောပုံစံတစ်ခုကို ပြရသော် ကလေးတစ်ဦးသည် မီးကိုမြင် သောအခါ ကိုင်ကြည့်၏။ ဤသို့ ကိုင်ကြည့်ခြင်းမှာ သူ့စိတ်က မီးသည် ပူသည်ဟု မသိသောကြောင့်ဖြစ်ပေသည်။ မီးကိုကိုင်ကြည့်ပြီး လက်ချောင်း ကလေးများပူမှသာ သိခြင်းဖြစ်သည်။ ကလေးသည် ဤအတွေ့အကြုံရှိပြီးမှ သူ့စိတ်က မီးသည် ပူသည်ဟု သိလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ အတွေ့ အကြုံကိုမှတည်၍သာ လူတွင် အသိပညာဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည်ဆိုသောအယူ ကိုယူရသည်။ ဆွန်ဇူးအား အတွေ့အကြုံ ပဓာနဝါဒီဟုဆိုမည်ဆိုက ဆိုနိုင် ကောင်းသည်။

ဆွန်ဇူး၏ ထူးခြားချက်မှာ အသိပညာဖြစ်ပေါ်ရာ၌ စိတ်တွင် အစွဲ များ ရှိနေလျှင် အမှန်ကိုအမှန်အတိုင်း မမြင်နိုင်သောကြောင့် အသိပညာကို ရလိုလျှင် စိတ္တဝိသုဒ္ဓိရှိအောင် လုပ်ထားရမည်ဟု ရှုမြင်သည်။

လိုအင်ဆန္ဒ လောဘရမ္မက်များကို အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြတ်ဖြေပြီးကာ မှ လူသား၏ စိတ်ဝိညာဏ်သည် ကြည်လင်ပြတ်သားလာမည်။ ယင်းသို့ ကြည်လင်ပြတ်သားလာမှသာ လူသားသည် လောကခြင်းရာများကို အမှန် အတိုင်း ရှုမြင်နားလည်နိုင်သည်ဖြစ်၍ မှန်သောအသိပညာကို ရနိုင်သည်။ ဤသဘောကို ဆွန်ဇူးသည် အောက်ပါအတိုင်း သရုပ်ဆောင်ဖော်ပြခဲ့၏။

> "လူ၏စိတ်သည် ရေနှင့်တူ၏၊ ရေသည် ငြိမ်နေသောအခါ ရေတွင်ပါဝင်နေသော မြူမှုန်တို့သည် အနယ်ထိုင်ပြီး ရေသား ကြည်လင်လာ၏။ ထိုအခါမှ ရေပြင်မှန်သားပေါ်၌ ကျွန်ုပ်တို့အရိပ် သည် ပြတ်သားစွာထင်လာနိုင်သည်။ ရေပြင်ပေါ်သို့ လေပြေတိုက်၍ လှိုင်းဂယက်ကလေးများ ထလာသောအခါ ထိုင်နေသော အနယ် အနှစ်တို့ ကြွလာပြီး ရေပြင်နောက်ကျိရပြန်သည်။ ထိုအခါတွင် ရေအပြင်၌ အရာဝတ္ထုတို့၏အရိပ်သည် ပီပီသသ မထင်နိုင်တော့ ပေ။ စိတ်သည်လည်း အလားတူဖြစ်၏။ စိတ်တွင် ပြင်ပ [illegible] တို့ နှောင့်ယှက်သောအခါ၌ စိတ်သည် အမှားအမှန်ကို [illegible] မခွဲခြားနိုင်တော့ပေ"

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူ့အသိပညာ၏ အဆုံးစွန်ရည်မှန်းချက်သည် မြတ်သောတာအို (နည်းလမ်း)ကို သိမြင်နားလည်ရေးဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် တာအိုသည် အမှန်ကိုရှုမြင်သောနည်းလည်းဖြစ်ပေသည်။ တရုတ်လူမျိုးတို့၏ ရှေးက အတွေးအမြင်များတွင် တာအိုဝါဒသည် အခြေခံသဘောတရားဖြစ်၏။ ဤသဘောတရားကို ကွန်ဖြူးရှပ်ကအစ လောင်ဇူး၊ ချောင်ဇူး စသူတို့၏ အတွေးအမြင်များအားလုံးတွင် ပါဝင်သည်။ သို့ရာတွင် လောင်ဇူးနှင့် ချောင်ဇူးတို့၏ သဘောတရားများတွင် ပါဝင်သော တာအိုမှာ ''သဘာဝနည်းလမ်း''ဖြစ်၍ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် သူ့နောက်လိုက်များ၏ သဘောတရားတွင် ပါဝင်သော တာအိုမှာ ''လူ့လောကနည်းလမ်း''ဖြစ်သည်။

ဆွန်ဇူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားဖြစ်သောကြောင့် တာအိုသဘောတရားသည် သူ့အတွက် အဆန်းမဟုတ်ချေ။ သို့ရာတွင် သူ့အမြင်မှာ တစ်ပုံတစ်နည်း၊ တစ်သွေးတစ်ဆင်ရှိ၏။ ဆွန်ဇူးသည် တာအိုသည်သာ တစ်ခုတည်းသော အကြွင်းမဲ့အမှန်တရားဖြစ်၍ တာဝရလည်းဖြစ်ပြီး အရာခပ်သိမ်းတို့တွင် ပါဝင်သည်ဆိုသောအယူကို လက်ခံခဲ့၏။ သို့ရာတွင် သူက ရှေးက အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းတို့သည် တာအိုနှင့်ပတ်သက်၍ တစ်ဖက်သတ်အယူကိုသာ ယူခဲ့ကြသည်ဖြစ်၍ တာအို၏သဘောလက္ခဏာအားလုံးကို မသိမမြင်နိုင်ခဲ့ကြဟု ဆိုသည်။ ဥဒါဟရဏ်အားဖြင့် ''မိုဇူးသည် အသုံးပြုရေး တစ်ခုတည်းကိုသာ အာရုံစိုက်လွန်းသောကြောင့် ယဉ်ကျေးမှု ပျိုးထောင်မှု သဘောကို လျစ်လျူရှုခဲ့သည်။ ချောင်ဇူးကလည်း သဘာဝကိုချည်း ဂရုစိုက်လွန်းသဖြင့် လူပိုင်းကို မေ့ထားခဲ့၏။ အသုံးပြုရေးကို အာရုံပြုသူတို့၏ အမြင်မှာ တာအိုသည် အကျိုးအမြတ်ရရေးသဘောလောက်သာ ရှိတော့သည်။ သဘာဝကိုသာ အာရုံပြုသူတို့ဖက်က ကြည့်ပြန်လျှင်လည်း တာအိုသည် စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ထင်သလိုလုပ်နိုင်သည့်သဘောလောက်သာ ရှိတော့သည်။

ဤကဲ့သို့ ကွဲပြားခြားနားသောအမြင်တို့သည် တာအိုနှင့်ပတ်သက်သော တစ်ဖက်သတ်အမြင်များသာ ဖြစ်ချေသည်။ သို့ရာတွင် တာအို၏ အစစ်အမှန် အနှစ်သာရသဘောသည်ကား အမြဲရှိပြီး အရာဝတ္ထုတိုင်းတွင် ပျံ့နှံ့ပါဝင်၏။ ထို့ကြောင့် တာအိုကို ထောင့်တစ်ထောင့်တည်းက အလုံးစုံ ခြုံငုံမိအောင် ကြည့်ချင်သော်လည်းကြည့်၍မရ။ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ တစ်ပိုင်း

တစ်စလောက်ကိုသာသိသော အသိအမြင်ပညာလောက်ဖြင့် တာအို၏အလုံးစုံသော သဘောကို ရှုမြင်နားလည်ခြင်းငှာ မတတ်သာ။ ထို့ကြောင့် လူတို့သည် မိမိတို့သိသမျှသည် အလုံးစုံပြည့်ဝပြီဟု ထင်ကြသည်။ ဤသို့ထင်မြင်တတ်ကြသောကြောင့်လည်း သူတို့၏အတွေးအမြင်များသည် တစ်ပါးသူတို့အား လမ်းမှားသို့လိုက်စေ၏။ ယင်းသို့မှောက်မှားမှုများသည် အဝိဇ္ဇာတရား၊ မသိနားမလည်မှုများကြောင့်သာ ဖြစ်ရသည်ဟု ဆွန်ဇူးက စွပ်စွဲခဲ့လေသည်။

ဆွန်ဇူး၏အတွေးအမြင်များတွင် ''နာမည်ဂုဏ်ကို ထိန်းသိမ်းရေး'' အမြင်သည်လည်း ပါဝင်သည်။ ယင်းအမြင်ကို ကွန်ဖြူးရှပ်က စတင်ခဲ့သည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်က–

> ''မင်းသည် မင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မှူးမတ်တို့သည်လည်း မှူးမတ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဖခင်သည် ဖခင်သို့လည်းကောင်း၊ သားသည် သားကဲ့သို့လည်းကောင်း ကျင့်ရာသည်''ဟု ဖော်ပြခဲ့၏။ မည်သည့်အမည်နာမမျိုးမဆို ယင်းအမည်ရည်ညွှန်းသော ဂုဏ်တူစု

တစ်ရပ်၏ အနှစ်သာရသဘောကို ဆောင်ကြဉ်းသည်။

တစ်နည်းဆိုသော် လူမှုဆက်ဆံရေးဘဝနှင့် ပတ်သက်သော အမည်များတွင် တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများ အကျုံးဝင်လျက်ရှိ၏။ မင်း၊ မှူးမတ်၊ ဖခင်၊ သားဆိုသော အမည်တို့သည် လူမှုဆက်ဆံရေးကို ဖော်ပြသောအမတ်များ ဖြစ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းအမည်များကို ခံယူသော လူပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် မင်းဆိုလျှင် မင်း၏ဝတ္တရား၊ မှူးမတ်ဆိုလျှင် မှူးမတ်၏ဝတ္တရား၊ ဖခင်ဆိုလျှင် ဖခင်၏ဝတ္တရား၊ သားသမီးဆိုလျှင် သားသမီး၏ဝတ္တရား အသီးသီး အသက အသက ရှိကြစမြဲဖြစ်၏။ ယင်းနာမည်၏ဂုဏ်ကို ထိန်းသိမ်းရေးသဘောတရားသည် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့်ဆိုင်သော အမြင်ပင် ဖြစ်သည်။ ဆွန်ဇူးကမူ ယင်းသဘောတရားသည် ဆင်ခြင်တုံတရား (ဝါ) ယုတ္တိဗေဒနည်းအရဖြစ်သော သဘောတရားရေးအသိပညာနှင့် စပ်ဆိုင်သည်ဟု မြင်သည်။

နာမည်၏ ဖြစ်ပေါ်ပုံအစနှင့် လိုရင်းသဘောကို ဆွန်ဇူးက ရှင်း[illegible] သည်။

> ''နာမည်ဆိုသည် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို သတ်မှတ်ခေါ်[illegible] သည်။ တစ်နည်း အထက်အောက်ခွဲခြားရန်၊ တစ်နည်း [illegible] ခြားနားမှုကို ခွဲခြားသတ်မှတ်ရန်ဖြစ်သည်''

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ဖြစ် ဖြစ်ပေရကား နာမည်များသည် တစ်နည်းလူမှုရေးဘဝထဲတွင် အဆင့်အတန်း ခွဲခြားသတ်မှတ်ရန်ဖြစ်၍ တစ်နည်း တွေးခေါ်ဆင်ခြင်ရာ၌ အယူအဆခွဲခြားသတ်မှတ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဆင်ခြင်မှု(ယုတ္တိဗေဒ)တွင် နာမည်များကို အသုံးပြုပုံနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွန်ဇူးက–

"နာမည်များသည် အရာဝတ္ထုတို့အတွက် သတ်မှတ်ချက်များ ဖြစ်ကြသည်။ ထပ်တူထပ်မျှ တူညီသောအရာများကို အမည်တစ်မျိုး တည်းပေးကြသည်။ မတူညီသောအရာဝတ္ထုတို့ကို သီးခြားနာမည် ပေးကြ၏။ သာမန်ရိုးရိုးဖြစ်သောအရာများကို သာမန်နာမည်ရိုးရိုး ပေးကြ၏။ သာမန်နာမည်များကိုပေး၍ မကိုက်ညီမှသာ ပေါင်းစပ် နာမည်များ ပေးကြသည်။ တစ်ဖန် သာမန်နာမည်များနှင့် ပေါင်းစပ် အမည်များ ရောထွေးလာသောအခါ ဘုံနာမည်ကို ပေးကြသည်။ အကြောင်းမူကား ဘုံနာမည်ကြောင့် ပြဿနာကို မကိုးပွားစေနိုင်။ မတူညီသောဖြစ်ရပ်များတွင် မတူညီသောအမည်များ ရှိကြသည်ကို သိမြင်ပြီးသူများသည် မတူညီသောဖြစ်ရပ်များကို မတူညီသောအမည် များဖြင့် ခွဲခြားသတ်မှတ်ကြသည်သာဖြစ်ရကား ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အဖို့ ရှုပ်ထွေးစရာအကြောင်းမရှိတော့။ အလားတူ တစ်သဘောတည်းရှိ သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို တစ်ခုတည်းသောအမည်ဖြင့်သာ မှတ်ယူသူ တို့တွင်လည်း ပြဿနာမရှိ။ ထို့ကြောင့် ဤလောက၌ အရာဝတ္ထုတို့ မည်မျှပင် ခြားနားကြစေကာ ယင်းအရာဝတ္ထုအဖြစ်အပျက်တို့ကို အထက်နည်းနှစ်နည်းအနက် တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်းဖြင့် အဓိပ္ပာယ် သတ်မှတ်ဖော်ပြကြရာသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် 'အရာဝတ္ထုများ'ဟု ယေဘုယျသဘော ခြုံ၍ခေါ်ကြသည်လည်းရှိ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ 'ငှက်၊ တိရစ္ဆာန်'စသည်ဖြင့် ဝိသေသသဘောယူ၍ ခေါ်ကြသည်လည်း ရှိကြသည်"

ဖော်ပြပါ ဆွန်ဇူး၏စကားကိုခြုံ၍ သုံးသပ်ကြည့်လျှင်–

(၁) နာမည်တူများကို သဘောလက္ခဏာ၊ အမျိုးအစားတူသော အရာများကို ပေးသည်။ နာမည်ကွဲများကို အမျိုးမတူ သဘော လက္ခဏာချင်း ခြားနားသောအရာများကို ပေးကြသည်။

(၂) ရိုးရိုးသာမန်ကိစ္စများတွင် ရိုးရိုးသာမန်အမည်များကို ပေး ကြပြီး ရှုပ်ထွေးသောကိစ္စများ၌ ရှုပ်ထွေးသော(ပေါင်းစပ်) အမည်များကို ပေးကြသည်။ ဥပမာ– 'မြင်း'ဆိုသည် ရိုးရိုး သာမန်အမည်ပေးကြသည်။ အကယ်၍ မြင်းသည် ဖြူသော အဆင်းရှိသည်ကိုပါ ပေါင်းစပ်ဖော်ပြလိုက်သောအခါ 'မြင်းဖြူ' ဟု အမည်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

(၃) ဘုံလက္ခဏာရှိသော အရာဝတ္ထုနှစ်ခုကို ဘုံအမည်၊ (အများပိုင် အမည်)ကို ပေးကြသည်။ ဥပမာ– 'တိရစ္ဆာန်'ဆိုသည့်အမည် သည် မြင်းကိုရော မြင်းဖြူကိုရော ခေါ်နိုင်သောအမည်ဖြစ် သည်။

(၄) အထူးယေဘုယျအမည်များကို အလွန်ကျယ်ပြန့်သောသဘော ရှိသော အရာများကို ပေးကြသည်။ ဥပမာ– 'အရာဝတ္ထု' ဆိုသော အမည်များသည် တောတောင်ရေမြေ အရာခပ်သိမ်း နှင့်ဆိုင်သော အမည်ဖြစ်သည်။

(၅) အထူးဝိသေသ သဘောရှိ အမည်များကို အရာဝတ္ထုတို့၏ ဦးတည်ချက်ကို မူတည်၍ပေးကြသည်။ ဥပမာ– ငှက်၊ လူ စသည်တို့မှာ တစ်ခုတွင် တစ်ခုအကျုံးမဝင်သော သီးခြား သဘောကို ဆောင်နေသည်ကို တွေ့ရမည်။

အထက်ဖော်ပြချက်များကိုကြည့်လျှင် ယုတ္တိဗေဒဆိုင်ရာတွင် ပါဝင် သော ယေဘုယျ(အကြွင်းမဲ့)သဘောနှင့် သီးခြားဝိသေသသဘောတို့ကို ဆွန်ဇူးသည် ခွဲခြားရှုမြင်နိုင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ဆွန်ဇူးသည် အမည်များ ဖွဲ့စည်းရာတွင် ပမာနထားရမည့်အချက်အလက်များကိုလည်း စဉ်းစားခဲ့သေး သည်။

အမည်များမှာ ပုံသေသတ်မှတ်ထားသော စံမရှိချေ။ အမည်တို့ အသုံးပြုရာ၌ သဘောသွားတူညီမှုအပေါ်တည်၍သာ သုံးစွဲကြခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါတွင် သဘောတူညီမှုရပြီးဖြစ်ပါက အစဉ်အလာ ဖြစ်ပြီး ယင်းအစဉ်အလာကိုပင် စံထား၍ အမည်များကိုသုံးလာကြ [illegible] ဖြစ်သည်။ ယင်းသဘောတူညီသော အစဉ်အလာနှင့်မကိုက်ညီ [illegible] သောစံနှင့် ဆန့်ကျင်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့်ယင်းသို့ [illegible] လွဲ၍ အသေသတ်မှတ်ထားသောစံမရှိပေ။ သို့သော် [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမည်များတွင် ကောင်းကွက်ကလေးများကို အသေသတ်မှတ်ချက်ရှိ၏။ ယင်းသတ်မှတ်ချက်ကား အခြားမဟုတ်၊ ဝတ္ထုပစ္စည်းဖြစ်ရပ်များကို ဤသို့ခေါ်ခြင်းကြောင့် သိလွယ်မြင်လွယ်မှု၊ ယင်းသို့ သိလွယ်မြင်လွယ်ခြင်းသည်ပင် ကောင်းကွက်ဖြစ်သည်။ တချို့သောဖြစ်ရပ်များ၌ အမည်တူပြီး သဘောလက္ခဏာ ကွဲပြားချက်များရှိ၏။ တချို့ကလည်း သဘောလက္ခဏာတူပြီး အမည်ကွဲပြားခြားနားသည်လည်း ရှိ၏။ ဤသို့ရှိကြရာ၌ အမည်တူပြီး သဘောကွဲလျှင် ခြားနားသည်ဖြစ်၍ တစ်ခုကတစ်ခုသို့ ကူးပြောင်း၍မရ။ သို့ရာတွင် အမည်ကွဲပြီး သဘောတူနေလျှင်ကား ကူးပြောင်း၍ရသည်။ သို့ဆိုလျှင် ထိုကဲ့သို့ ကူးပြောင်းဖြစ်ပေါ်နိုင်သောအရာသည် နှစ်ခုမဟုတ်တော့ တစ်ခုတည်းသာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤသို့ ဘာသာစကားဆိုင်ရာ ဒဿနိကဗေဒပညာကို အရှေ့တိုင်းတွေးခေါ်ရှင်များအနက် ဆွန်ဇူးစဉ်းစားခဲ့သည်မှာကား အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်၏။ ဘာသာစကားကို စဉ်းစားရာ၌ ဆွန်ဇူးသည် မျက်မှောက်ခေတ်တွေးခေါ်ရှင်များကိုပင် လှုံ့ဆော်နိုင်စွမ်းရှိသည်။ ဤအခန်းမှာပင် ဆွန်ဇူး၏ ဘာသာစကားဆိုင် သီဝရီများကို အကျဉ်းတင်ပြလိုပါသည်။

စကားလုံးဆိုသည် အဘယ်နည်း။ မှတ်ယူချက်များဆိုသည် အဘယ်နည်း။ ယင်းစကားလုံးများ၊ မှတ်ယူချက်များသည် ဘယ်သို့ စတင်ပေါ်ပေါက်လာကြသနည်း။ ဤအယူအဆများနှင့်ပတ်သက်သော အမြင်များ အဘယ်ကြောင့် ဤမျှကွဲပြားခြားနားကြသနည်း။ ဤပြဿနာများကို ဆွန်ဇူးက စတင်စဉ်းစားခဲ့လေသည်။

ရှေးအခါကပင် တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များထဲတွင် "ဒိုင်ယာလက်တစ်ဝါဒီ"များ ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက "ဖြူသောမြင်းသည် မြင်းမဟုတ်"ဆိုသော အဆိုမျိုးကို တင်ပြခဲ့ကြဖူးသည်။ အခြားဂိုဏ်းသားများကလည်း လွဲဟန်ရှိသော အဆိုဝါကျများကို တင်ပြခဲ့ကြဖူးသည်။ ဆွန်ဇူးလက်ထက်တွင် ဖော်ပြပါအဆိုမျိုးများကို စဉ်းစားသည်။ သို့ရာတွင် ပြဿနာများကို စဉ်းစားရာ၌ တစ်ပိုင်းတစ်စစီ စဉ်းစားခြင်းမျိုးကိုလည်း ဆွန်ဇူးမကြိုက်။ ထို့ကြောင့် သူ့လက်ထက်တွင် ပြဿနာကို အရင်းအမြစ်ကအစ ရှာဖွေဖော်ထုတ်ဖို့ ဆွန်ဇူးစဉ်းစားခဲ့လေသည်။ သူသည် ဘာသာစကား၏ ရင်းမြစ်သဘာဝကို နားလည်အောင် စဉ်းစားပြီး ယင်းဘာသာစကားကို

[illegible]ကန်စွာ အသုံးပြုနိုင်ရေးအတွက် စည်းမျဉ်းများ၊ နည်းဥပဒေသများကို [illegible]ည်း ရှာဖွေဖော်ထုတ်ခဲ့၏။

ဘာသာစကားနှင့်ပတ်သက်သော ပြဿနာများကို ဆွန်ဇူး ရှာဖွေ[illegible]ပြီး ယင်းတို့ကို အဖြေရှာခဲ့၏။ အထက်တွင်ပြဆိုခဲ့သော အမည်နာမပေး[illegible]င်း သဘောတို့သည် ဘာသာစကားဆိုင်ရာ အတွေးအမြင်များဖြစ်သည်။

နိုင်ငံရေးအမြင်

တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များ၏ အတွေးအမြင်များတွင် ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော ယေဘုယျလက္ခဏာတစ်ရပ်မှာ နိုင်ငံရေးကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ လူ့သဘာဝကို အခြေစိုက်စဉ်းစားကြသူများဖြစ်စေ၊ သဘာဝ[illegible]ပ်လောကကို အခြေစိုက်စဉ်းစားကြသူများဖြစ်စေ နောက်ဆုံးတွင် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သော အစိုးရနှင့်ပတ်သက်သောအမြင်တရားများကို မတင်ပြသည်မရှိကြ။ နိုင်ငံရေးဂါဒများကို တင်ပြတတ်ကြသည်ချည်းဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ အုပ်ချုပ်သူအစိုးရကောင်းရရှိရေး အမြင်များ ပေါ်ပေါက်လာရခြင်းသည် ယင်းအတွေးအမြင် ပညာရှင်ကြီးများ၏ခေတ်(ဝါ)ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေအရပ်ရပ်၏ လှုံ့ဆော်မှုများကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် ဘယ်ခေတ် ဘယ်အခါဖြစ်ဖြစ် တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များသည် နိုင်ငံရေးနှင့် မကင်းကြတော့သည်မှာ အစဉ်အလာတစ်ရပ်ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။

ဆွန်ဇူးလက်ထက်တွင်လည်း အစိုးရကောင်း၊ မင်းကောင်းရရှိရေးနှင့်စပ်၍ သူ၏ ပင်ရင်းအတွေးအမြင်များ ပေါ်လာပြန်သည်။ ဤအယူများသည် ရှေ့ပိုင်းကတင်ပြခဲ့သော သူ၏'ဆန္ဒသီဝရီ'မှ ဆင့်ပွားအယူအဆများဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ကောင်းသောအစိုးရကို အထက်ပိုင်းအောက်ပိုင်း ခွဲခြားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ မင်းနှင့် မှူးမတ် ရာထူးဌာနန္တရများကို ပီပီသသ ခွဲခြားထားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ရရှိနိုင်သည်။

မင်းက မှူးမတ်ကို အစိုးမရသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အထက်လူကြီးများက လက်အောက်ငယ်သားများအပေါ် အစိုးမရသောအခါ၌[illegible] ကောင်း ဤလောက၌ လောဘရမ္မက်(ဆန္ဒ)တို့သည်သာ ကြီးစိုး[illegible] မည်။ လူတို့၏လိုအင်ဆန္ဒ ရမ္မက်လောဘဟူသည်ကား အန[illegible] စွာ၏။ သို့ရာတွင် လူတို့ လိုချင်တပ်မက်သော ဝတ္ထုပ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လိုအင်ဆန္ဒနှင့်ပစ္စည်းမမျှချေ။ ဤသို့ဖြစ်ရကား လူ့လောကတွင် အို ကို မလွှဲမရှောင်သာ ရင်ဆိုင်ရပေမည်''ဟု ဆွန်ဖူးက ဆိုလေသည်။

ဆွန်ဖူး၏လောကအမြင်များသည် ရှေ့နောက်ကိုက်ညီပြီး စနစ် ရှိသည်။ ယခုတင်ပြသော သူ၏နိုင်ငံရေးအမြင်များသည် အထက်ကတင် သော လိုအင်ဆန္ဒအမြင်နှင့် ဆက်စပ်နေသည်။ နိုင်ငံရေးသည် လူ့သား လောဘရမ္မက်(ဆန္ဒ)များကို ညီမျှအောင် ဖန်တီးပေးရန်အတွက် ဖြစ်ပေါ် ခြင်းဖြစ်သည်ဟုလည်း သူမြင်သည်။

လူသား၏ဆန္ဒနှင့် နိုင်ငံရေးသဘောတရား ဆက်စပ်ပုံကို တင်ပြ ဆွန်ဖူးသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်အတွင်းရှိ လူမှုဆက်ဆံရေးဘောင်ထဲ လူတန်းစားမှု ရှိနေပုံကို ရှင်းပြခဲ့သည်။

"လူသားတိုင်းမှာ အုပ်စိုးသူမင်းဖြစ်ချင်သည့်ဆန္ဒနှင့် လော အစီးအပွား၊ ဥစ္စာနေ ကြွယ်ဝလိုသောဆန္ဒများ ညီတူညီမျှရှိကြသ သာ။ သို့ရာတွင် ဤဆန္ဒအားလုံးကို ပေါင်းစည်းရန်သော်လည်း ကောင်း၊ ပြည့်ဝအောင် ဖြည့်ဆည်းရန်သော်လည်းကောင်း အ ခက်၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးမင်းမြတ်တို့သည် လူတို့၏ လိုအင် လောဘရမ္မက်များကို ကန့်သတ်နိုင်စေရန် ကျင့်ထုံးဓလေ့များ၊ ကျ ကျင့်တရားများကို သတ်မှတ်ခဲ့ကြရသည်။ သို့ဖြင့်အထက်လူကြီး နှင့် လက်အောက်ငယ်သားများ ကြီးသူနှင့် ငယ်သူများ၊ ပညာတ သူနှင့် ပညာမဲ့သူများဟူ၍ ခွဲခြားထားခဲ့ရသည်။

အမှန်မှာ လူသားသည် လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းမရှိဘဲ မနေနိုင် အကယ်၍ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းထဲတွင်လူမှုရေးဆိုင်ရာ အဆင့်အ အစီအစဉ်များ၊ အတန်းအစားများ ခွဲမထားလျှင် ဖက်ပြိုင်မှု အဆမတန်များပြားလာပေတော့မည်။ ယင်းသို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဖက်ပြိုင်အံတုလာသည်နှင့်အမျှ လူ့အဖွဲ့အစည်းကြီးလည်း ဖရိုဖ ဥကွဲသိုက်ပျက် ဖြစ်လာပေတော့မည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် က ကလျားဖြစ်သော် အစစအရာရာ ပျက်စီးဆုံးပါးရချေမည်။ သို့ဖြစ် လူ့ဘောင်ထဲတွင် လူမှုအဆင့်အတန်းများ ခွဲခြားထားခြင်းသည် လူအတွက် အကျိုးများစွာရှိသည်။ အုပ်ချုပ်သူအစိုးရ၌ ယင်းသို့ ခွဲခြားမှုလုပ်နိုင်ခွင့်အာဏာ အပြည့်အဝရှိစေရမည်။ သူကလု

လျှင် တလောကလုံးလှမည်သာဖြစ်၏။ သူက ငြိမ်းချမ်းစေလျှင် လောကအလုံး ငြိမ်းချမ်းကြရမည်သာဖြစ်၏။ သူက ကျေးဇူးပြုလျှင် တလောကလုံး ကျေးဇူးခံစားကြရမည်သာဖြစ်တော့သည်။

ဤသို့ခွဲခြားရာ၌ အထက်လွှာ၊ အောက်လွှာ၊ အထက်တန်းစား၊ အောက်တန်းစားဟူ၍ နှစ်ပိုင်းဖြစ်လာသည်။ အထက်တန်းစားဆိုသူများထဲတွင် အုပ်ချုပ်သူအထက်လူကြီးများ အနည်းစုသာပါဝင်ပြီး အောက်တန်းစားထဲတွင် အများစုပြည်သူများပါဝင်ကြသည်။ ဆွန်ဖူးက ဤသို့ခွဲခြားခြင်းသဘောကို ဖော်ပြရာ၌–

ညီညီမျှမျှခွဲပါက အဆင့်အတန်း ခွဲခြားမှုမရှိတော့။ နေရာဌာနချင်းညီမျှပါက စည်းလုံးမှုမရှိတော့၊ အားလုံး ရှိရှိသမျှ တူညီနေလျှင် စည်းကမ်းစနစ်မရှိနိုင်တော့ပေဟု ဆိုလေသည်။

"ဤလောက၌ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီးပင် ကွဲပြားခြားနားနေရကား အထက်ပိုင်းနှင့်အောက်ပိုင်း"ဟူ၍လည်း ကွဲပြားရပေတော့မည်။

အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်ဆိုင်ခြင်းနှင့် ဆွန်ဖူးက အချုပ်အခြာအာဏာပိုင်အစိုးရသည် ဗဟိုအစိုးရထက် များစွာပိုသည်။ အချုပ်အခြာပိုင်အစိုးရသည် အများပြည်သူနှင့် သီးခြားကန့်သတ်မှုရှိသည်။ အဆင့်အတန်းကွဲသည်မှန်သော်လည်း ဘုရားသခင်က ချပေးသော မိုးကျရွှေကိုယ်များ မဟုတ်ကြချေ။ ယင်းအစိုးရသည် ပြည်သူတို့၏ အများစုဆန္ဒအရ ဖြစ်လာခြင်းသာဖြစ်၍ လူတို့၏ အထက်ကနေရသော်လည်း လူတို့၏အများစုဆန္ဒကိုမူ မလွန်ဆန်နိုင်။ ဤသဘောတရားတွင် ဆွန်ဖူးသည် မင်းစီးယပ်နှင့်လည်းကောင်း၊ ပြင်သစ်တွေးခေါ်ရှင် ရူးဆိုးနှင့်လည်းကောင်း တူသည်။

အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်အစိုးရသည် ပြည်သူတို့ထံသို့ စီးသည့်မြစ်ဖျားတည်း။ မြစ်ဖျားကကြည်လင်လျှင် မြစ်အောက်က ကြည်လင်ပေမည်။ မြစ်ဖျားက နံစော်လျှင် မြစ်ကြေကလည်း နံစော်ပေမည်။

အာဏာပိုင်မင်းဆိုသည်ကား ပန်းကန်ပြားနှင့်တူ၏။ ပန်းကန်ပြားကဝိုင်းလျှင် ရေကလည်း ဝိုင်းပေမည်။ အာဏာပိုင်မင်းဆိုသည်ကား ခွက်နှင့်တူ၏။ ခွက်က လေးထောင့်ဖြစ်လျှင် ခွက်အတွင်းရေကလည်း လေးထောင့်ပုံစံရှိပေမည်။ ထို့ကြောင့် အုပ်ချုပ်သူအာဏာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိုင်မင်းတို့သည်ကား ပြည်သူပြည်သားတို့အတွက် ပုံစံပြယုဂ်ဖြစ်ရပေမည်။ ရှေ့ဆောင်နွားလား ဖြစ်ရပေမည်။

အာဏာပိုင်အစိုးရသူတို့၏ အရည်အချင်းကို ဆွန်ဇူးသည် အောက်ပါစာပိုဒ်ဖြင့် ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

> အာဏာပိုင်မင်းဆိုသည်ကား ပြည်သူကိုအစိုးရနိုင်သူတည်း။ သူသည် ပြည်သူကို ဘယ်သို့အစိုးရနိုင်သနည်း။ မင်းဆိုသည်ကား ပြည်သူ့ဝမ်းဗိုက်ကို ပြည့်တင်းအောင်ဖြည့်ဆည်းမှု၌လည်းကောင်း၊ အုပ်ချုပ်မှု၌လည်းကောင်း၊ ခိုင်းစေမှု၌လည်းကောင်း၊ ကာကွယ်မှု၌လည်းကောင်း ကျွမ်းကျင်သူဖြစ်၏။ ပြည်သူ့ဝမ်းကိုပြည့်အောင်ဖြည့်တင်းမှု၌ ကျွမ်းကျင်သူအား ပြည်သူက ချစ်ချင်ကြပေမည်။ ပြည်သူကို အုပ်ချုပ်မှု၌ ကျွမ်းကျင်သူအား ပြည်သူတို့က ကျေးဇူးပြုကြပေမည်။ ပြည်သူတို့အား စေခိုင်းရာ၌ ကျွမ်းကျင်သူအား ပြည်သူတို့က ကူညီထောက်ပံ့ကြပေမည်။ ပြည်သူတို့အား ကာကွယ်မှု၌ ကျွမ်းကျင်သူအား ပြည်သူတို့က ဂုဏ်ပြုကြပေမည်။ ဤလေးပါးသော ကျွမ်းကျင်မှုရှိသူ အာဏာပိုင်အစိုးရမျိုးကို တလောကလုံးက အထောက်အပံ့ပြုကြပေမည်။ ဤနည်းဖြင့် အာဏာပိုင်တို့သည် ပြည်သူကို သိမ်းပိုက်အစိုးရခြင်းဖြစ်သည်။ **ဤလေးပါးသော ကျွမ်းကျင်မှု ကင်းမဲ့သော အာဏာပိုင်မင်းမျိုးကိုကား ပြည်သူတို့က စွန့်ကြပေလိမ့်မည်။**

အာဏာပိုင်မင်းသည်ကား လောင်းလှေနှင့်တူ၏။ ပြည်သူ့ကား ရေပြင်နှင့်တူ၏။ ရေက လှေကိုသယ်ဆောင်နိုင်သကဲ့ဟု လှေကို မှောက်လှန်နိုင်လေသည်ဟု ဆွန်ဇူးကရေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် မင်းမှာ ကျွမ်းကျင်မှုနှင့်အတူ တာဝန်ဝတ္တရား မြောက်မြားစွာရှိသည်။

ဆွန်ဇူး၏ဝါဒသည် ခေတ်သစ်အနောက်တိုင်း တွေးခေါ်ရှင်များ၏ နိုင်ငံရေးအတွေးအမြင်များနှင့် များစွာတူသည်။

လူ၏သဘာဝအနေအထား သမိုင်းဦးခေတ်သည် ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်များခေတ် (ဝါ) ကသောင်းကနင်း ကစဥ့်ကလျားဖြစ်နေသော အခြေအနေရှိသည့်ခေတ်မျိုးဖြစ်သည်ဟု ဆွန်ဇူးမြင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ တိရစ္ဆာန်ဆန်ဆန်ဘဝမျိုးက ကင်းလွတ်စေရန်အတွက် လူသည် ဆရာကောင်းတို့၏ သွန်သင်ညွှန်ပြမှုကို ခံယူရမည်။ ဥပဒေကျင့်ထုံးများ၏ ထိန်းချုပ်မှုကိုခံယူရမည်။ ပညာရေးနှင့် တရားဥပဒေအားဖြင့်သာ လူလူချင်း 'ကျိုးရှိသေတော့ ဘုတ်ရှိသေ'ဖြစ်အောင် ပြုပြင်ပေးနိုင်သည်ဖြစ်၍ သာယာလှပသော လူ့ဘောင်ကို တည်ထောင်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့လူသားများတွင် အစိုးရ တရားဥပဒေ စသည် ဤကဲ့သို့ မင်းထက်ပြည်သူကို ပို၍ဦးစားပေးသောဝါဒကို ကျင့်သုံးရာ၌ ဆွန်ဇူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို ခြေရာနင်းသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ မင်းကိုထိပ်တန်းတင်၍ပြောရာ၌ သူဆိုလိုသောမင်းမှာ အစိုးရကောင်းဖြစ်နိုင်သည့်နည်းလမ်းကို ရပြီးသူမျိုးသာ ဆိုလိုသည်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ ဆွန်ဇူးသည် ကျွမ်းကျင်မှုလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောမင်းကိုသာ ထိပ်တန်းတင်၍ ချီးမြှောက်ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဆွန်ဇူးက နည်းလမ်းရှိသောအခါ နိုင်ငံရှိ၏။ နည်းလမ်းမရှိသောအခါ နိုင်ငံမရှိဟု ဆိုသည်။

မင်းတို့လိုက်နာအပ်သော နည်းလမ်းဆိုသည်ကား–

> စိတ်ထားကောင်း၍ စွမ်းဆောင်နိုင်သူများကို အလုပ်ပေးအပ်ခိုင်းစေခြင်း၊ ရိုးဂုဏ်နှင့် လေးစားထိုက်သော ဂုဏ်ရှိသူတို့အား မြှောက်စားခြင်း၊ မိဘမဲ့သား မုဆိုးမများကို သနားငဲ့ညှာစွာထောက်ပံ့ခြင်း၊ အကူအကယ်မဲ့သူဆို၏ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းစေခြင်း စသည်အမှုတို့ကို ပြုသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပြည်သူတို့သည် မင်း၏ အုပ်ချုပ်မှုကို ကျေနပ်နှစ်သိမ့်ကြပေမည်။ ပြည်သူတို့ကျေနပ်လျှင် မင်းအစိုးရတို့သည် တိုင်းပြည်ကို ငြိမ်းချမ်းသာယာလုံခြုံစွာ အုပ်ချုပ်နိုင်ပေမည်။ သို့ဖြစ်၍ တိုင်းပြည်ကို ငြိမ်းချမ်းလုံခြုံစွာ အုပ်ချုပ်[illegible]သော မင်းသည် ပြည်သူကိုချစ်ရမည်။ ကောင်းစွာအုပ်[illegible] အကယ်၍ မင်းအစိုးရတို့သည် အချီးအမွှမ်းကိုခံယူလို[illegible] တို့အား အဆောင်အယောင်ဖြင့် ချီးမြှင့်ရမည်။ [illegible] သော် စွမ်းအားရှိသူတို့အား ကောင်းစွာ[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မင်းတို့တွင်လိုအပ်သော ပါရမီများပေတည်း–ဟု ဆွန်ဖူးရေးသားခဲ့သည်။

ဤနေရာ၌ တရားမင်းတို့၏ ကျင့်ထုံးအတိုင်း မင်းတို့သည် လက်နက်အင်အားဖြင့် တိုင်းပြည်ကို ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်ခြင်းမပြုရ စိတ်စေတနာဖြင့်သာ အုပ်ချုပ်ရာသည် ဆိုသည်မှာ ဆွန်ဖူးသာမက ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် မင်းစီးယပ်တို့လည်း ကျင့်သုံးခဲ့သောဝါဒဖြစ်၏ သူတို့၏ လက်သုံးစကားမှာ "မင်းသည် လေနှင့်တူ၏။ ပြည်သူသည် မြက်ပင်နှင့်တူ၏။ လေတိုက်ရာဘက်သို့ မြက်ပင်တို့သည် ယိုင်လဲကြရမည်သာဖြစ်၏"။ ယင်းသို့ မင်းကျင့်တရားနှင့် အညီကျင့်သော မင်းတို့၏ သိမ်းသွင်းတတ်သောအမှုအရာကို ဆွန်ဖူးက လက်ခံသော်လည်း လူသည် အမြဲအစဉ်မကောင်း၊ ဆိုးယုတ်သောသဘောရှိသည်ကိုလည်း အသိအမှတ်ပြုခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ပညာရေးတွင် ကိုယ်ကျင့်တရားပိုင်းနှင့် ဂီတပိုင်းကို ထည့်သွင်းခဲ့ရုံသာမက လူ၏ဖောက်ပြန်မှုများကို ထိန်းချုပ်ရန်အတွက် ဆရာသမားများ တရားဥပဒေများ လိုအပ်ကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြခဲ့လေသည်။ ယင်းကဲ့သို့ အထိန်းအကွပ် အတားအဆီးများရှိမှသာ လူသားသည် မိမိ၏ပင်ကိုသဘာဝကို ကျော်လွန်နိုင်ပေမည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ကဲ့သို့ပင် ဆွန်မူးကလည်း နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏အခြေခံသည် စီးပွားပြည့်စုံ၍ ပျော်ရွှင်သောပြည်သူများဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

"နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးတိုးတက်မှု၊ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုသည် အသုံးအဖြုန်း ခြိုးခြံမှု၊ ပြည်သူတို့ ကြွယ်ဝစေမှုနှင့် အပိုအလျှံများကို ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းမှုများဖြစ်၏"

ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဆွန်ဖူးတင်ပြသော လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ပုံနည်းလမ်းမှာ ပြည်သူတို့အား သောကရောက်စေသော ကြီးလေးသည့် အခွန်အတုပ်များကို လျှော့ပေါ့ရန်နှင့် တိုင်းပြည်၏ အမျိုးသားကုန်ထုတ်စွမ်းအားစုများကို တိုးပွားအောင်ဆောင်ရွက်ရန်တို့ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် လယ်ယာစီးပွားရေးနှင့်ပတ်သက်သော ခေတ်မီနည်းလမ်းများနှင့် အတတ်ပညာကျွမ်းကျင်မှုတိုးတက်ရေးကိုလည်း တိုက်တွန်းခဲ့၏။

"မြေ၏အနေအထားကို ကောင်းစွာတိုင်းတာရမည်။ မြေဆီ ဩဇာ၏ သဘောလက္ခဏာကိုလည်း စနစ်တကျလေ့လာရမည်။

မျိုးစပါး(၅)မျိုးကိုလည်း စစ်ဆေးရမည်။ ဤသို့လုပ်ခြင်းဖြင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းတိုးတက်ပြီး ဆန်စပါးအထွက်များလာသည်။ လယ်ယာနှင့်ပတ်သက်သောလုပ်ငန်းဆောင်တာများကို အချိန်အခါအလျောက် လုပ်ထိုက်သည့်အတိုင်း လုပ်ခြင်းအားဖြင့် လယ်သမားများ လုပ်အားတက်ပြီး ကျေနပ်ကြပေသည်။

ပြည်သူ့စီးပွားတိုးတက်ရေးအတွက် အရေးကြီးဆုံးသော အာမခံချက်မှာ အစိုးရကောင်းရရှိမှုဖြစ်သည်။ အစိုးရထဲတွင်လည်း ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းတွေများလွန်းလျှင်လည်း တိုင်းပြည်မွဲရသည်။ လက်မှုပညာသည်များ၊ ကုန်သည်များ များလွန်းလျှင်လည်း ပြည်မွဲသည်သာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် တိုင်းပြည်ထဲတွင် အမှုထမ်းများ၊ ကုန်သည်များ၊ လက်မှုပညာသည်များ၊ အတတ်ပညာရှင် အသိပညာရှင်များအားလုံးသည် အိုးနှင့်ဆန် တန်ရုံသာ အချိုးအစားအလိုက် ညီမျှစွာရှိသင့်သည်ဟု ဆွန်ဖူးခံယူခဲ့လေသည်။

ဆွန်ဖူး၏ အတွေးအမြင်များကို တစ်ပိုင်းစီခွဲခြားတင်ပြခဲ့ပြီးနောက် သူ့လောကအမြင်အားလုံးကို ယေဘုယျအားဖြင့် ခြုံ၍ဆဖန်သုံးသပ်သင့်သည် ဖြစ်၍ ဤအခန်းမှာပင် တစ်ဆက်တည်းဖော်ပြလိုပါသည်။

ဆွန်ဖူးသည် လူ့သဘာဝကို ပင်ကိုအား ဆိုးယုတ်သည်ဟု မြင်သည်ဖြစ်၍ လူ့သဘာဝကို ကောင်းမွန်လာအောင် ပညာပေးရမည်ဟုလည်း ယုံကြည်ခဲ့သည်၊ ပညာပေးရမည်ဆိုရာ၌လည်း ဆရာကောင်း သမားကောင်းထံတွင် ချဉ်းကပ်၍ ပဲ့ပြင်သွန်သင်ကြရမည်ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် သူ့အတွေးအမြင်များ၌ အခါမလပ် ပြယုဂ်သဖွယ် ကင်ပြတတ်သော ရှေးသူတော်စင် မင်းကောင်းမင်းမြတ်များသည် မည်သည့်ဆရာထံတွင်မျှ သင်အံလေ့ကျက်ခဲ့ခြင်းမရှိ၊ မိမိတို့ဘာသာ ပြုပြင်ခဲ့ကြသည်။ ပညာကို ရအောင် လေ့လာဆည်းပူးခဲ့ကြသည်ဟု ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဝန်မခံသော်လည်း သွယ်ဝိုက်သောနည်းဖြင့် ဝန်ခံရာကျချေသည်။ ရှေးသူမြတ်တို့သည် ဆရာမရှိဘဲ မိမိတို့ဘာသာ ကိုယ်ကို ပြုပြင်ထိန်းချုပ်ခဲ့ကြသော်လည်း သူ့ခေတ်လူသားများမှာ ဆရာမရှိဘဲ သင်ကြားတတ်မြောက်နိုင်သည်ဟု ဆွန်ဖူးမယုံကြည်ခဲ့ပေ။ လူ[illegible] ရှေးသူမြတ်ကဲ့သို့ပင် မွေးဗီဇအားဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုပြုပြင်လျှင် ဖြစ်နိုင်သော အစွမ်းသတ္တိပါသည်ကို ဆွန်ဖူးမငြင်းနိုင်သော်လည်း ခုခေတ်လူ[illegible] အစွမ်းသတ္တိဖြင့် ဆရာမရှိဘဲ အသိပညာရလာနိုင်သည်ဆို[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငြင်းပယ်သည်။ ဤအချက်သည် ဆွန်ဇူးအတွေးအမြင်များ၏ ချွတ်ယွင်းချက် ရှေ့နောက်မကိုက်ညီချက်တစ်ရပ် ဖြစ်တော့သည်။ ဆွန်ဇူးလက်ထက် သူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဂိုဏ်းသားများကလည်း မြင်၍ ထောက်ပြခဲ့၏။ ယင်းသို့ ဆင်ခြေတက်သည်ကို ဆွန်ဇူးချေရန်လည်း ကြိုးစားခဲ့သည်။

ဆွန်ဇူးက တချို့သောသူတို့က ရှေးသူမြတ်တို့သည် ဆရာမရှိ ဘဲ မိမိတို့ဘာသာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုနိုး၍ ကြိုးစားခဲ့ကြသောကြောင့် ဆရာတစ်ဆူဖြစ်နိုင်ခဲ့ကြလျှင် ယခုခေတ်လူတို့သည်လည်း အဘယ် ကြောင့် မဖြစ်နိုင်သနည်းဟု မေးချင်မေးကြပေမည်။

၎င်းအဖြေကား ဤသို့တည်း။ ခုခေတ်လူတို့သည် ယင်းသို့ ဆရာမရှိ ဘဲ ဆရာတစ်ဆူဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်သည်ကားမှန်၏။ သို့ရာတွင် ယင်းသို့ မလုပ်ကြတော့။ သိမ်နုပ်သူပင်ဖြစ်စေ သူတို့သည် လူကြီးလူကောင်းများ ဖြစ်လာနိုင်သော်လည်း ဖြစ်အောင်မလုပ်ကြတော့။ အမှန်မှာ ဘာမဆို ဖြစ်နိုင် ကြသည်ကားမှန်၏။ သို့သော် ယင်းသို့ဖြစ်မြောက်အောင် မလုပ်နိုင်ကြသည် သာ ပြဿနာဖြစ်နေ၏ဟု ဖြေသည်။

အမှန်မှာ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့် အပေါင်းအပါတို့သည် ပညာသင်ကြားရေး ၌ ဆရာသခင်ပညာရှင်များကို ထိပ်တန်းကတင်၍ ပြောခဲ့ဟောခဲ့ကြသော် လည်း ကွန်ဖြူးရှပ်ကိုယ်တိုင်မှာမူ ဆရာမရှိခဲ့ပေ။ သို့ရာတွင် ဤသို့ဟောရ ခြင်းသည် သူ့ခေတ် သူ့အခြေအနေအရပ်ရပ်၏ လှုံ့ဆော်မှုများကြောင့် ဖြစ်ပေရကား ဆွန်ဇူးက အပြစ်မဆိုသာချေ။

တရုတ်လူမျိုးတို့၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသမိုင်းတွင် ကွန်ဖြူးရှပ် ချပေးခဲ့သော အုတ်မြစ်ကို အဆောက်အအုံကြီးဖြစ်လာအောင် ဆောက်လုပ်ခဲ့ သူများမှာ မင်းစီးယပ်နှင့် ဆွန်ဇူးတို့ဖြစ်ကြသည်။ မင်းစီးယပ်နှင့် ဆွန်ဇူး နှစ်ဦးစလုံးကပင် ရှေးသူမြတ်(မင်း)များကို သူတို့၏အတွေးအမြင်များတွင် စံပြု ပြယုဂ်အဖြစ် ထားခဲ့ကြသည်။ ခြုံကြည့်လျှင် ဤတွေးခေါ်ရှင်ကြီးနှစ်ဦး စလုံးသည် အစိုးရကောင်းရရှိရေးနှင့် တိုင်းပြည်၏စီးပွားရေးစနစ် ခိုင်မာမှု အတွက် စိတ်ဝင်စားပြီး ကြိုးပမ်းမှုရှိခဲ့ကြသည်။ ဤကဲ့သို့ တူညီမှုများရှိသော် လည်း မင်းစီးယပ်နှင့် ဆွန်ဇူးတို့၏ ကွဲပြားခြားနားမှုများလည်း အများအပြား ရှိခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် မင်းစီးယပ်နှင့် ဆွန်ဇူးတို့၏ စိတ်နေစိတ်ထားကစ၍ ခြားနားသည်။ အဓိကခြားနားမှုမှာ မင်းစီးယပ်၏ လူ့သဘာဝအမြင်တွင်

လူသည် သဘာဝအားဖြင့် ကောင်းမွန်သည်ဟု ယုံကြည်သော်လည်း ဆွန်ဇူး က လူ့သဘာဝကို ပင်ကိုအားဖြင့် ဆိုးယုတ်သည်ဟုမြင်သည်။

ဆွန်ဇူးသည် မျိုးရိုးလိုက်၍ အဆင့်အတန်းခွဲခြားသော လူတန်းစား စနစ်ကို ငြင်းပယ်ရာ၌ ကွန်ဖြူးရှပ်ထက်ပင် ပြောင်မြောက်သည်ဆိုစေကာ လူမှာ အသိဉာဏ်အားဖြင့် အဆင့်အတန်းကွဲပြားသည်ဆိုကာ လူတန်းစား ခွဲခြားသည့်စနစ်ကိုပင် ပြန်၍လက်ခံခဲ့၏။ ယခုခေတ် အတွေးအမြင်များအရ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် လူတန်းစားခွဲခြားမှုများ ပေါ်လာခြင်းသည် ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းနှင့် ဆက်စပ်သော (ဝါ)စီးပွားရေးဘဝနှင့် ဆက်စပ်သော လူမှုဆက်ဆံရေးစနစ်ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု မြင်သော်လည်း ဆွန်ဇူးကမူ လူ၏ အသိဉာဏ်အဆင့်အတန်းချင်း မတူ၍လည်းကောင်း၊ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်း ထဲတွင် အတန်းအစား မခွဲခြားလျှင် လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ခုလုံး အငြိမ်အသက် အုံကြွလာဖွယ်ရှိသည့်အတွက်လည်းကောင်း ခွဲခြားရသည်ဟု ဆိုသည်။

တချို့တစ်နေရာတွင် ဆွန်ဇူး၏လောကအမြင်များသည် တာအို ဂိုဏ်းသားတို့၏ ဝါဒနှင့်လည်း တူသည်ကို တွေ့ရ၏။ သူ့အသက်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကာလ (ခေတ်)၏သဘောလက္ခဏာများကိုကြည့်လျှင် ယခုခေတ်နှင့် လည်းတူသည်။ လူများမှာ အကျင့်ပျက်လျှင် စစ်ရေးမက်ရေးများကိုလည်း ခဏခဏ ကြားမြင်နေရကား စိတ်ဓာတ်မကြည်လင် အစဉ်စိုးရိမ်ထိတ်လန့် နေရသည်။

လူများမှ ယင်းသောကများ၊ ဗျာပါဒများမှ မည်သည့်နည်းနှင့် ကင်းဝေးနိုင်မည်ကို ရှာကြံနေကြသည့်အချိန်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအချိန် ၌ တာအိုဝါဒက လူတို့ကို ရောင့်ရဲလွယ်သောနည်းကိုပေးသည်။ ဆွန်ဇူး ကလည်း ရောင့်ရဲလွယ်သောနည်းကိုပေးသည်။ သို့ရာတွင် လူသည် လိုအင် ဆန္ဒအားလုံး ပြည့်ဝစုံလင်မည်ဟူ၍ကား ဆွန်ဇူးမယုံကြည်ခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် လူတို့၏ဆန္ဒကို ပညာပေးခြင်း၊ ပွဲပြင်ဖျောင်းဖျခြင်း၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း (လီ) တရားတို့ဖြင့် ထိန်းချုပ်ပြုပြင်ရမည်ဟု သူကဆိုသည်။

ဆွန်ဇူးသည် သူ့လောကအမြင်များတွင် ဘာသာရေးအယူအဆ မှန်သမျှ လုံးဝကင်းရှင်းအောင် ထုတ်ပယ်ခဲ့သူသာဖြစ်၏။ သူကား တံတရား (ယုတ္တိဗေဒ)ကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်သူသာဖြစ်၏။ ဆွန်ဇူးကား စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်မာကျော၏။ ထို့ကြောင့် လွယ်လွယ်နှင့်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ခဲ့ပေ။ 'လူတွေက မိုးရွာစေရန် ဆုတောင်းကြသောကြောင့် မိုးရွာ အဘယ်ကြောင့် မိုးရွာပါသနည်း ယုတ္တိမရှိချေ။ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် မိုးရွာခြင်း ဘယ်သို့ဆက်စပ်သည်ကို စဉ်းစား၍ပင်မရချေ။ အမှန်မှာ မိုးသည် ဆုတောင်း တောင်း၊ မတောင်းတောင်း ရွာမည့်အချိန်တွင်ရွာမည်သာဖြစ်ပေသည်'ဟု ဆွန်ဇူးက တင်ပြခဲ့လေသည်။

တစ်ဖက်ကကြည့်လျှင် 'ပုဂ္ဂလိက လွတ်လပ်မှုနှင့် ပြည်သူ့အ သာယာရေး'ဟူသော ကာလကြာရှည်စွာ တည်ရှိခဲ့သည့် ဆန့်ကျင်ဘက် အမြင်နှစ်ရပ်က ဆွန်ဇူးအား ဤပြဿနာကို ဆက်လက်စဉ်းစားအောင် ဖန်တီးခဲ့လေသည်။ အထက်အမြင်များတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားများနှင့် ဓမ္မသတ်ဝါဒီများမှာ အမြင်ချင်းမတူကြပေ။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားများက ပြည်သူတို့အား ဥပဒေနှင့် ချုပ်နှောင်ခြင်းထက် ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့်အုပ်ချုပ် ခြင်းက ပို၍ကောင်းသည်ဟုမြင်သည်။

"လူများကို တရားဥပဒေဘက်ကြည့်ပြီး တရားဥပဒေများ၏ မောက်တွင် အားလုံးအညီအမျှဖြစ်၍ အပြစ်ခံရသောအခါလည်း အညီမျှဖြစ်စေရမည်ဆိုလျှင် လူများအနေနှင့် အမှားအယွင်းလုပ်မှု နည်းချင်နည်းသွားပေမည်။ သို့ရာတွင် လူတို့သည် ဟီရိသြတ္တပ္ပ တရား ကင်းမဲ့လာပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ ယင်းသို့ ဥပဒေများ အပြစ်ပေးခြင်းများဖြင့် မခြောက်လှန့်ဘဲ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့်အညီ အုပ်ချုပ်လျှင် လူတို့သည် ဟီရိသြတပ္ပတရားကို လက်ကိုင်ထားပြီး မိမိကိုယ်ကို ပြုပြင်လာကြပေမည်"ဟု ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားတို့က ယုံကြည်သည်။

ဓမ္မသတ်ဂိုဏ်းသားတို့ကမူကား လူမှုရေးဘဝသာယာရေးအတွက် အုပ်စိုးသူအစိုးရ၏ အာဏာစက်နှင့် တရားဥပဒေမရှိ၍မဖြစ်ဟု မြင်သည်။

ဤကား ဆန့်ကျင်ဘက်အမြင်နှစ်ရပ်ဖြစ်၏။ ဤအမြင်နှစ်ရပ်ကို ဆွန်ဇူးလက်ထက်တွင် ပေါင်းစပ်ဆင်ခြင်ခဲ့လေသည်။ သူ့အမြင်မှာ လူတို့သည် မိမိတို့၏ကျင့်ဝတ် ကျင့်ထုံး ဓလေ့အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံခြင်းမရှိလျှင် တရားဥပဒေဆိုသော (ဓမ္မသတ်)စာအုပ်ထဲက သတ်မှတ်ချက်များသည် တကယ်တမ်း လူအထဲတွင် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိမည်ကား မဟုတ်ပေ။ လူတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုပျိုးထောင်ရာတွင် ကိုယ်ကျင့်တရားများနှင့် တရား

ဥပဒေများသည် မပါ၍မဖြစ်သော အရာများသာဖြစ်ကြသည်ဟု ဆွန်ဇူး ဆင်ပြခဲ့သည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်က သူ့အတွေးအမြင်များထဲတွင် "ရန်"ခေါ် လူ့စိတ်နှလုံးထားရှိရေးကို ဟောကြားပြီး မင်းစီးယပ်က သူ့အတွေးအမြင်များထဲတွင် 'ယီ'ခေါ် ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ဟောခဲ့သည်။ ဆွန်ဇူးကမူ 'လီ'ခေါ် ကျင့်ထုံးသည်သာ လူမှုရေးဘဝ၏အခြေခံဖြစ်၍ ကျင့်ထုံး'လီ'ရှိမှသာ 'ရန်'နှင့် 'ယီ'သည် ကောင်းစွာဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ထို့ကြောင့် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသည် ဆိုခဲ့ပြီးသော 'ရန်''ယီ'နှင့် 'လီ'တရားများအပေါ် အခြေခံ၍ပေါက်ပွားသည်ဟု ဆိုသော် မှားအံ့မထင်။ ယင်းတရားများမှာ လူတို့၏အပြုအမူနှင့်ပတ်သက်သော တန်ဖိုးဖြတ်သည့် 'စံ'(မှတ်ကျောက်)များဖြစ်၍ တရုတ်လူမျိုးများမှာ နှစ်ပေါင်းထောင်ချီ၍ လိုက်နာခဲ့သောတရားများလည်း ဖြစ်ကြသည်။

ခြုံ၍ကြည့်လျှင် အပေါ်လွင်ဆုံးအချက်တစ်ရပ် ရှိသေးသည်။ ယင်းအချက်မှာ ကွန်ဖြူးရှပ်၊ မင်းစီးယပ်နှင့် ဆွန်ဇူးတို့၏ အတွေးအမြင်များအားလုံးသည် လူ့ဘဝနှင့် ဆက်စပ်သော ကိုယ်ကျင့်တရားကို ပဓာနထား၍ စဉ်းစားသော လောကအမြင်များဖြစ်ကြသည်ဟူသော အချက်ဖြစ်၏။ ဤကဲ့သို့ လူတို့၏ကိုယ်ကျင့်တရားကို စံထားစဉ်းစားကြရာ၌ လူမှုဆက်ဆံရေး၊ လူမှုရေးတာဝန်မှအစ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ ကိစ္စများနှင့်ပါ ဆက်စပ်နေသည်ကိုလည်း သတိပြုရာသည်။

လူ၏လက်ငင်းဘဝ (လောကီရေး)အရေးကိုသာ ဆွန်ဇူး အဓိကထား စဉ်းစားခဲ့လေသည်။ သူ၏ 'ဆွန်ဇူး'အမည်ပါကျမ်းတွင် "ကောင်းကင်ဘုံ" အမည်ဖြင့် အခန်းတစ်ခန်းပါသည်။ ယင်းအခန်းသည် ကောင်းကင်ဘုံစံ ဘုရားသခင်၏ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ဖြစ်သော လူတို့အသိခက်သော တန်ခိုးတော် အနန္တကို ချီးကျူးရန်ရေးသားထားခြင်းမဟုတ်။ သို့ရာတွင် ယင်းအခန်းမှာ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဝိညာဏက၊ နာနာဘာဝ၊ ဝိဘာဝ စသည်တို့ကို ငြင်းပယ်ရန် အတွက် ရေးသားခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြပြီးခဲ့သည့်အတိုင်း ဆွန်ဇူးသည် သူ၏အတွေး အမြင်များထဲမှ ဘာသာရေးအယူအဆများကို ထုတ်ပယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

"လူ့ဘဝတွင် မှန်ကန်သောဘဝလမ်းကို ပြုစု
ပါက ကောင်းကင်နိုင်ငံက မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အောင်မလုပ်နိုင်။ မိုးခေါင်ခြင်း၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း သောကြောင့်လ

ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးမည်မဟုတ်။ ပူလွန်း၍လည်း ဒုက္ခမရောက်

အေးလွန်း၍လည်း ဒုက္ခမရောက်ပြီ။ ဘယ်သို့သောတန်ခိုးတော်ရှ

လူတို့အား ဒုက္ခမရောက်အောင် မလုပ်နိုင်တော့''ဟု–

ဆွန်ဇူးက သူ့အယူကိုဖော်ပြလေသည်။ အမှန်မှာ လူသားသ

မိမိတာဝန်ကို ဂရုမစိုက် ပျက်ကွက်မှသာ ကောင်းကင်ဘုံက ဘာမျှမကူ

မကယ်နိုင်တော့ပေ။

ဤနည်းဖြင့် ဆွန်ဇူးသည် သဘာဝမကျသော ဝိညာဏတန်ခိုးသ

အယူအဆများကို သူ့အတွေးအမြင်များထဲက ဖယ်ရှားလိုက်ခြင်းဖြင့် ကွန်

ရှုပ်ဝါဒကို ''သဘာဝကျသော လူသားဝါဒ'' (NATURALISTIC HU

MANISM) အဖြစ် ထူထောင်နိုင်ခဲ့ပေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟန်ဖိုင်ဇူး

၈။ ဟန်ဖိုင်ဇူး
HAN FEI TZU

တရုတ်ပြည် ချောင်မင်းဆက်လက်ထက်တွင် အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်း အမြောက်အမြား ပေါ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ခဲ့ရပြီ။ အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းအားလုံး လိုပင် အလွန်ငြိမ်းချမ်းသာယာသော လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းကြီးဖြစ်ပေါ်လာမှု ကိုသာ အရေးထား၍ စဉ်းစားကြကြောင်းလည်း တွေ့ခဲ့ရပြီ။ ကွန်ဖြူးရှပ် ဂိုဏ်းမှာဆိုလျှင် ကွန်ဖြူးရှပ်၊ မင်းစီးယပ်၊ ဆွန်ဇူး စသူတို့ပါဝင်ပြီး သူတို့က ဤဝါဒထွန်းကားရေးအတွက် ကြိုးပမ်းခဲ့ကြကြောင်းလည်း တွေ့ခဲ့ရပြီ။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားများသည် အလွန်သာယာသော လူ့ဘောင်ဖြစ်ပေါ်မှု အတွက် ရှေးထုံးဓလေ့နှင့်အညီ သဘာင်အခမ်းအနားများ ကျင်းပရေး၊ ယင်းတို့ကလည်း မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ ကျင့်ကြံရေးတရားကို ဟောခဲ့ ကြသည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရပြီ။

နောက်ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းဖြစ်သည့် တာအိုဂိုဏ်းတွင် ထင်ရှားခဲ့သူများမှာ လောင်ဇူးနှင့် ချောင်ဇူးတို့ဖြစ်ကြသည်။ တာအိုဂိုဏ်းသားတို့သည် ကွန်ဖြူးရှပ် ဂိုဏ်းသားတို့နှင့် အလွန်သာယာသော လူ့ဘောင်ဖြစ်ပေါ်ရေးဆန္ဒချင်းကား တူညီသည်။ သို့ရာတွင် ယင်းလူ့ဘောင်ရအောင် လုပ်ပုံလုပ်နည်းတွင်မတူ။ ကွာခြားသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားတို့က အဆောင်အယောင် သဘင်ပွဲ များကို ဦးစားပေးသည်။ တာအိုဂိုဏ်းသားများကမူ လောကအဆောင် အယောင်မှန်သမျှ ပစ်ပယ်ရမည်ဟုဆိုကြသည်။ ဤဂိုဏ်းသားဆို့သည် လူတို့ဖန်တီးယူအပ်သော ယဉ်ကျေးမှုအဆောက်အအုံကြီးကို ပစ်ပယ်၍ သမိုင်းဦးခေတ်ကကဲ့သို့ လူသည် သဘာဝနှင့်တစ်သားတည်း တစ်ထပ် တည်းကျအောင် နေဖို့ကို တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့ အစွန်းတစ်ဖက်စီသို့ရောက်နေကြသော အမြင်နှစ်ရပ်ကြား ထဲတွင် တစ်ပုံစံဖြင့်ပေါ်လာသော အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းများလည်း ရှိသည်။ ယင်းဂိုဏ်းတို့၏ ခေါင်းဆောင်များမှာ မိုဇူးနှင့် ယန်ချူးတို့ပင်ဖြစ်သည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးအနက် ယန်ချူးက လူ့ဘဝသာယာရေးသည် [illegible] မိမိတို့အာရုံတောင့်တရာ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားနိုင်ရေးအပေါ်တွင် [illegible] မြင်သည်။ အစားဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ၊ အဝတ်ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒုက္ခအဖုံဖုံမှကင်း၍ ဂီတနှင့် အလှအပကို ခံစားနိုင်ရေးသည် လူ့ဘောင်၏ သာယာရေးဖြစ်သည်။ ဤကား ယန်ချူး၏အမြင်။

မိုဇူးကမူ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏အရေးပါသောကဏ္ဍကို အထူးယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ လူ့အဖွဲ့အစည်းသာယာရေးသည် တလောကလုံးကို မေတ္တာထားရေးဝါဒအပေါ်တွင် အခြေတည်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။

ယင်းသို့ ကွဲပြားသောအမြင်များဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော တရုတ်တို့၏ အတွေးအမြင်သမိုင်းတွင် ရုပ်လုံးပေါ်စေရန် ကျန်ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း အကြောင်းသာ လိုပေတော့သည်။ တရုတ်ပြည်တောင်ပိုင်းသားတို့သည် လောင်ဇူးနှင့် ချောင်ဇူးတို့ အတွေးအမြင်များကို စွဲလမ်းကြသည်။ အလယ်ပိုင်း မြေညီဒေသမှ လူများမှာ ကွန်ဖြူးရှပ်နှင့်အပေါင်းပါတို့၏ လူသာပဓာနဝါဒကို စွဲလမ်းကြသည်။ မြောက်ပိုင်းတောင်ပေါ်သားများ ခေါင်းမာသူများကမူ ပျော့ပျောင်းသောဝါဒကိုမကြိုက်။ ဓမ္မသတ်ဝါဒီတို့၏ အာဏာစက်နှင့် တရားဥပဒေဖြင့် ချုပ်ကိုင်ရေးဝါဒကိုသာ လက်ခံကြသည်။

ခရစ်မပေါ်မီ နှစ်ပေါင်းသုံးရာလောက်က တရုတ်ပြည်တွင် ပဒေသရာဇ်မင်းတို့၏ 'တစ်တော၊ တစ်ဖ'ဝါဒနှင့် နီးစပ်ရာ ခွပ်ကြသည့်စစ်ပွဲများမှာ အပြင်းထန်ဆုံးအပိုင်းသို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဆုတ်ယုတ်သော အခြေအနေ၌ သဘင်ပွဲလည်း ကျင်းပရေးအမြင်တရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တဇဆန်သော တန်ခိုးတော်ရှင်ကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သောဝါဒတို့သည်လည်းကောင်း ရုပ်ပိုင်းအခြေအနေများနှင့် အံဝင်ခွင်ကျမရှိတော့။ ယင်းသို့ အံမဝင် ခွင်မကျဖြစ်နေသည့်အတွက် ဓမ္မသတ်ဝါဒီတို့သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်အတွင်း အခြေအနေအရပ်ရပ် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးအတွက် တင်းကျပ်သောတရားဥပဒေနှင့် ချုပ်ကိုင်အုပ်ချုပ်ရေးမှာ မရှိမဖြစ်လိုအပ်ချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်ဟု မြင်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကျင့်တရားလောက် ဘာသာရေးကျင့်ဝတ်များလောက်နှင့် လူ့ဘောင်ကို ထိန်းကွပ်၍ မရတော့ပြီကို နားလည်သော ဓမ္မသတ်ဝါဒီတို့သည် လူတို့ဖန်တီးအပ်သော 'တရားဥပဒေ'ကို ဖော်ထုတ်လာကြရလေသည်။ ဓမ္မသတ်ဝါဒဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော တရားဥပဒေကြီးစိုးရေးသည်သာ ပဓာနဟူသောဝါဒ၏အခြေခံအချက်မှာ နိုင်ငံအတွက်၊ ကိုယ်ကျိုးကိုယ့်ဆန္ဒဟူသော ပုဂ္ဂလစွဲများကို စွန့်လွှတ်ရေးဖြစ်သည်။

ဓမ္မသတ်ဝါဒီများထဲတွင် ထင်ရှားဆုံးဟု ဆိုထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဟန်ဖိုင်ဇူး (HAN FEI TZU) ဖြစ်၏။

ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် အခြားပုဂ္ဂိုလ်များကဲ့သို့ပင် အတွေးအမြင်သစ်တစ်ရပ်ကို စတင်တီထွင်သူဖြစ်သည့်ပြင် ရှေးဆရာတို့၏ အမြင်များကို စုပေါင်းပြီး 'လမ်းရိုးပေါင်းတွင် ထပ်ခါ'ထွင်တတ်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုအပ်လှသည်။ ဓမ္မသတ်ဝါဒီတို့၏ ဂိုဏ်းကြီးတစ်ဂိုဏ်းကို စတင်သူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဟု ဆိုစေကာ သူ့အတွေးအမြင်များဖြစ်လာအောင် လှုံ့ဆော်ခဲ့သောဝါဒများမှာ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒ၊ တာအိုဝါဒနှင့် မိုဇူးတို့၏ဝါဒများပင် ဖြစ်ကြသည်။

ဘဝနှင့် စာပေ

ဟန်ဖိုင်ဇူးကား သာမန်မျိုးရိုးထဲကမဟုတ်၊ ဟန်ပြည်နယ်မှာ ထင်ရှားသော မှူးမျိုးမတ်နွယ်ထဲက ဆင်းသက်လာသူဖြစ်သည်။ သူ၏မွေးသက္ကရာဇ်ကိုလည်း အခြားပုဂ္ဂိုလ်များနည်းတူ တိတိကျကျမသိရသေး။ သို့သော် သူ အနိစ္စရောက်သောကာလသည် ဘီစီ ၂၃၃ လောက်ကဖြစ်သည်ဟူ၍ မှတ်ရသည်။ သူသည် အသက် ၅၀ လောက်တွင် အနိစ္စရောက်သည်ဟုလည်း ဆိုကြသည်။ အဆိုအမိန့်အရပ်ရပ်ကို ထောက်ချင့်၍ သူ၏မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ဘီစီ ၂၈၂ နှင့် ၂၈၀ အကြား ဖြစ်တန်ရာသည်ဟု ယူရပေမည်။ ဟန်ဖိုင်ဇူးနှင့် ချင်မင်းဆက် (၂၅၆-၂၂၁ ဘီစီ)တွင် ပထမဧကရာဇ်လက်ထက် ထင်ရှားသော နန်းရင်းဝန်ကြီးလီဆူတို့သည် ဆွန်ဇူး၏တပည့်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဆွန်ဇူးတပည့်ဖြစ်ခဲ့သည်နှင့်အညီ ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ ဓမ္မသတ်ဝါဒတွင် ဆွန်ဇူး၏လူ့သဘာဝအမြင်သည် စိတ်ပိုင်းအခြေခံချက်များ ဖြစ်လာသည်။ ပြောင်းလဲသည်မှာ ဆွန်ဇူး၏ 'ကိုယ်ကျင့်တရားဥပဒေ'ကို ဟန်ဖိုင်ဇူးက အစားထိုးခဲ့၏။ ဤသို့အစားထိုးရခြင်းမှာ ကသောင်းကနင်းဖြစ်နေသော အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ထိန်းချုပ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝသည် နေရင်းဒေသဖြစ်သော ဟန်ပြည်နယ်တွင် အထူးမငြိမ်မသက်ဖြစ်ရသောအချိန်နှင့် ကြုံကြိုက်ခဲ့သည်။ ဟန်ပြည်နယ်သည် တစ်ပါးပြည်နယ်များနှင့် နိုင်းစာလျှင် သေးငယ်သော ပြည်နယ်ကလေးတစ်ခုသာဖြစ်သည်။ ဘီစီ ၅၀၀ လောက်တွင် ...

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပြည်နယ်ဖြစ်သော 'ဇင်'(TSIN) ပြည်နယ်က ဟန်ပြည်နယ်ကို ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရသည်။ သိမ်ငယ်သောတိုင်းပြည်ကလေးဖြစ်ရကား စစ်တပ်အင်အားကလည်းမကောင်း၊ ဖိနှိပ်လာသမျှဒဏ်ကို အလူးအလဲခံစားကြရသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ဟန်ပြည်နယ်မှာ ပြည်နယ်ကြီးများ၏လက်ထဲတွင် 'ကျားသနားမှ နွားချမ်းသာ'မည့်အဖြစ်သို့ ဆိုက်ရောက်နေလေတော့သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် ပြည်တွင်းအခြေအနေကလည်း ဆိုးဝါးနေ၏။ မင်းညီမင်းသား အနွယ်တော်များမှာ အချင်းချင်း အာဏာဖက်ပြိုင်နေကြသည်။ ယင်းအခြေအနေအရပ်ရပ်သည် ဓမ္မသတ်ဝါဒီတို့၏ အတွေးအမြင်သမိုင်းတွင် များစွာအရေးပါသော ရောင်ပြန်ဟပ်မှုများဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

ဘဝရော၊ အသိကပါ အခွင့်ထူးခံလူတန်းစားဘဝနှင့် ယင်းလူတန်းစားအသိသာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရကား ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် လူမှုရေးငြိမ်ဝပ်မှုကို ထိန်းကိုင်မည့်တရားဥပဒေကို ပမာနထားသော အခွင့်ထူးခံလူတန်းစားတို့ ကြီးစိုးသည့်အစိုးရ ဖြစ်ပေါ်ရေးဘက်က အခိုင်အမာရပ်တည်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူ့လက်ထက်တွင် ဟန်ပြည်နယ်ရင်ဆိုင်လာရသော ဆားရန်များကို ဟန်ဖိုင်ဇူး မြင်နေသည့်အတွက် ယင်းအခြေအနေဆိုးများမှ လွတ်ကင်းအောင် ချက်ချင်း အရေးယူလုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်ကြောင်းကိုလည်း သဘောပေါက်ခဲ့၏။ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို စဉ်းစားပြီး သူသည် ဟန်ပြည်နယ်ဘုရင်ခံထံ သွား၍ ဟန်ပြည်နယ်ကို ယခုအခြေအနေအတိုင်း ဆက်လက်၍ လက်ပိုက်ကြည့်နေရန်မှာ မဖြစ်တော့ကြောင်းပြောသည်။ သို့သော် ပြည်နယ်ဘုရင်က သူ့စကားကို မနာယူသည့်ပြင် သူ့ကိုလည်း အမှုတော်ထမ်းခွင့် မပေးခဲ့ပေ။ ယင်းကဲ့သို့ ငြင်းပယ်ခံရသည့်အတွက် စိတ်ပျက်ပြီး ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် မိမိဘာသာ သုတေသနပြုရင်း သမိုင်းမှတ်တမ်းများကို ပြုစုနေခဲ့လေသည်။

ဆူမာချိန်း၏ သမိုင်းမှတ်တမ်းတွင် ဟန်ဖိုင်ဇူးအကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့၏။

"ထိုအချိန်ကစ၍ ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် တရားဥပဒေ၏အာဏာစက်မင်း၏အရှိန်အဝါ အာဏာစက်တို့ဖြင့် အုပ်ချုပ်ခြင်းကင်းသော မင်း၏အပြုအမူများကို များစွာစိတ်ပျက်သွားလေသည်။ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏ အင်အားသည် ကောင်းမြတ်၍ အစွမ်းထက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား အရာအထူးပေး၍ ခန့်ထားခြင်းအပေါ်၌ တည်ပါလျက် မင်းသည် အသုံးမကျသူများကိုသာ မြှောက်စားနေခဲ့၏။

တိုင်းပြည်အေးချမ်း ငြိမ်သက်သောအခါ မင်းများသည် ပညာရှင်များကို မြှောက်စားကြ၏။ စစ်မက်ဖြစ်ပွားသောကြောင့် တိုင်းပြည်ဆူသောအခါ မင်းများသည် စစ်သည်တို့ကို အသုံးပြုကြ၏။ သို့ဖြစ်ရကား မြှောက်စားခဲ့ရသူများကား အသုံးပြုခဲ့ရသူများမဟုတ်၊ အသုံးပြုခံရသူများလည်း မြှောက်စားခံရသူများမဟုတ်ချေ။ ကောင်းမြတ်သောသူများ သစ္စာရှိသောသူများကို ကောက်ကျစ်သောမှူးမတ်များက ဆန့်ကျင်နေခဲ့ကြသည်။ ယင်းသို့သော အတိတ်ကအတွေ့အကြုံများကို မှတည်၍ ဟန်ဖိုင်ဇူးက သူ၏အတွေးအမြင်များကို ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူ၏စာပေများတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားများသည် အချိန်ကာလအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေသော တကယ့်အစစ်အမှန် အခြေအနေများနှင့် လူတို့၏ ချွတ်ယွင်းချက်များကို ဖော်ပြနိုင်ခြင်းမရှိသည့် ပညာရေးသက်သက် အမြင်သာရှိသူများဟု ဟန်ဖိုင်ဇူးကဆိုသည်။ သူ့အယူမှာ အစိုးရမှန်သမျှသည် လောက၏မျက်မှောက်ဖြစ်သော ပြဿနာများကို အခြေစိုက်ရမည်ဟူ၏။ ရှေးကဆိုခဲ့ကြသော လက်တွေ့မပါသော သဘောတရားသက်သက်သည်ကား အသုံးမကျဟု ဟန်ဖိုင်ဇူးမြင်သည်။

"ယခုခေတ်ပညာရှင်တို့သည် ရှေးက အစိုးရတို့၏ အကောင်းအဆိုးတို့ကိုသာ ပြောဆို၏။ လက်ငင်းဖြစ်သော အစိုးရအကြောင်းမူကား လျစ်လျူရှုကြသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လက်ရှိဥပဒေများကိုလည်းကောင်း လက်ငင်း ပြည်သူတို့၏အခြေအနေများကိုလည်းကောင်း မလေ့မလာ မစူးမစမ်းဘဲ ရှေးက အစဉ်အလာများကားဤသို့ရှိ၏ဟုသာ ဆိုနေကြသည်။

ရှေးကမင်းတို့၏ အမူအကျင့်တို့ကိုပြ၍ ပညာရှိတို့သည် အစိုးရသောမင်းတို့အား 'ငါတို့၏အဆုံးအမကို ခံယူကြကုန်သော[illegible] မဟုတ်မူကား သင်တို့သည် မင်းဆိုးမင်းညစ်များ ဖြစ်ရချေမည်[illegible] သာ နှစ်သိမ့်သောစကားတို့ကို ဆိုနေကြ၏။ ယင်းစကား[illegible] ကား နတ်မိစ္ဆာတို့အား ပူဇော်ပသရာတွင် ရွတ်ဆိုသော [illegible] သာ တူ၏။ ထက်မြက်သောမင်းတို့သည်ကား [illegible] အဆုံးအမစကားတို့ကို လက်ခံကြချေမည်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အသိဉာဏ်ရှိသော မင်းတို့သည်ကား ယထာဘူတသဘောကိုသာ အရေးထားလေးစားကြ၏။ အသုံးမကျသောစကားတို့ကို ယူကြမည် မဟုတ်'ဟု ဟန်ဖိုင်ဇူးက ဆိုသည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ သင်ကြားချက်များကိုလက်ခံ၍ တရုတ်ပြည်ကြီးကို လက်တွေ့စည်းရုံးရန် ကြိုးပမ်းခဲ့သူမှာ ချင်မင်းဆက်၏ ပထမဧကရာဇ်ပင် ဖြစ်သည်ကိုတွေ့ရသည်။ ဆူမာချိန်း၏ သမိုင်းမှတ်တမ်းများတွင် မှတ်တမ်းတင်ထားချက်များအရ ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ "အဖော်မဲ့ဒေါသ"နှင့် "ရန်သူတိရစ္ဆာန်ငါးကောင်"အမည်ရှိ စာတမ်းများကို အမှတ်မထင်ဘဲ ဧကရာဇ်မင်းက ဖတ်မိသွားရာ ဧကရာဇ်က သူ့မှူးမတ်များအား–

"ငါ နှစ်ပေါင်းများစွာ ရှာဖွေနေခဲ့သောအရာများကား ဤအရာများ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ဤစာတမ်းများကို ရေးသားသူသာ ငါ၏နန်းတော်သို့ ရောက်လာခစားမည်ဆိုပါက ငါ၏တစ်သက်တာ၌ ဘယ်သောအခါမျှ နောင်တရ ရတော့မည်မဟုတ်"ဟု ညည်းတွားပြောဆိုခဲ့သောဟူ၏။

ချင်ပြည်နယ်သည် အိမ်နီးနားချင်းပြည်နယ်များမှ ပညာရှင်များကို လိုက်လံရှာဖွေပြီး ရာထူးများခန့်ထားရေးပေါ်လစီကို စွဲကိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဘီစီ ၃ ရာစုအလယ်လောက်တွင် ချင်နန်းတော်သို့ ကြေးစားပညာရှင်များ စုဝေးရောက်ရှိလာခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ချူပြည်နယ်သား လီဆူသည် ချင်နန်းတော်တွင် ဝန်ကြီးဖြစ်လာသည်။ ဟန်ဖိုင်ဇူးကမူ မိမိပြည်နယ်မှာပင် မျိုးချစ်စိတ်အရင်းခံနှင့် ဘယ်မျှမရွေ့မပြောင်းဘဲ နေခဲ့လေသည်။ သို့ရာတွင် ဟန်ပြည်နယ်ကမူ ဟန်ဖိုင်ဇူးအား ခေါ်ယူမြှောက်စားခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ ထိုအချိန်အထိ ဖိုင်ဇူးသည် မိမိပြည်နယ်နှင့် ဖက်ပြိုင်နေသော ချင်ပြည်နယ်သို့သွား၍ အမှုမထမ်းဘဲနေခဲ့လေသည်။

ဘီစီ ၃ ရာစုအလယ်လောက်တွင် ချင်ပြည်နယ်သည် ပြိုင်ဖက်ဖြစ်သော ချူပြည်နယ်ကို ကျူးကျော်တိုက်ခိုက်ပြီး ချူပိုင်နက်ထဲမှ နယ်များကို သိမ်းယူခဲ့လေသည်။ နောက်ဆုံး ဟန်ဖိုင်ဇူး၏တပည့်ရင်းဖြစ်သော လီဆူ၏ အကူအညီဖြင့် လုံးဝအောင်နိုင်လိုက်လေသည်။ ချင်းအင်ပိုင်ယာတည်ထောင်ရန်အတွက် တိုက်ခိုက်သိမ်းသွင်းရဦးမည့် အနီးစပ်ဆုံးပြည်နယ်မှာ ဟန်ပြည်နယ်ဖြစ်၏။ လီဆူ၏ အဓိကရည်မှန်းချက်မှာလည်း ဟန်ပြည်နယ်ကို

[illegible]မ်းပိုက်ရန်ဖြစ်၏။ ဤအကြံအစည်ကို လီဆူသည် ဟန်ပြည်နယ်၏ [illegible]ကြည်ရေးသံအဖြစ် ရောက်လာသော သူ့ဆရာဟန်ဖိုင်ဇူးနှင့် တွေ့ဆုံသည့် အချိန်အထိ ဆုပ်ကိုင်ထားခဲ့လေသည်။ ဟန်ဖိုင်ဇူးကဲ့သို့သော ပညာရှင်တစ်ပါး ကြွလာသည့်အတွက် ချင်ပြည်နယ်က ကြီးကျယ်သောအခမ်းအနားနှင့် ကြိုဆိုရာ လီဆူအပါအဝင် မှူးမတ်အများစုကပင် မနာလိုဖြစ်ခဲ့ရသည်ဆို၏။

မှူးမတ်များက ဧကရာဇ်အား ဝိုင်းဝန်းကုန်းချောကြသည့်အတွက် မြှောက်စားခံခဲ့ရသော သံကြီးတမန်ကြီးများမှာ သစ္စာဖောက်အဖြစ် အကျဉ်းချခြင်းခံလိုက်ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် လီဆူက သူ့ထံသို့ အဆိပ်ခွက်ပို့ပြီး မိမိကိုယ်ကိုသတ်သေရန် တိုက်တွန်းသည်။ ဟန်ဖိုင်ဇူးလည်း မိမိအခြေအနေမှန်ကို ဘုရင့်ရှေ့မှောက်တွင် တင်ပြလိုသည်။ သို့ရာတွင် ဘုရင်ကို တွေ့ခွင့်မရခဲ့ပေ။ နောက်ဆုံး ဘုရင်မင်းမြတ်သည် အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို အကြောင်းခြင်းရာစုံကို သိ၍ နောင်တကြီးစွာနှင့် ဟန်ဖိုင်ဇူးအား လွှတ်မိန့်ပေးသောအချိန်၌ ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် ထောင်ထဲမှာပင် ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ဟန်ဖိုင်ဇူးဘဝသက်တမ်းတစ်လျှောက် ကြုံဆုံရသောအဖြစ်အပျက်များသည် ချောင်မင်းဆက်ကျဆုံး၍ ချင်မင်းဆက်ကောင်းစားလာသော အပြောင်းအလဲကာလဖြစ်ပေသည်။ ဤပြောင်းလဲမှုကား သာမညပြောင်းလဲမှု မဟုတ် တရုတ်ရာဇဝင်တွင် စနစ်အခြေခံကပါ ပြောင်းလဲခဲ့သော ပြောင်းလဲမှုကြီးတစ်ရပ်ဖြစ်ပေသည်။ ဘီစီ ၂၅၀ လောက်ကစ၍ 'ချင်'သည် စီးပွားရေးအရ တောင့်တင်းသော ပြည်နယ်ကြီးတစ်ပြည်နယ် ဖြစ်လာရုံသာမက ပြည်တွင်း၌ ပဒေသရာဇ်မင်းငယ်တို့ 'တစ်တော တစ်ဖ' မင်းမူသည့်စနစ်ကိုလည်း သုတ်သင်ပြီးဖြစ်လေသည်။ ချင်ပြည်နယ်ကို ဓမ္မသတ်ဝါဒီတို့၏ သဘောတရားအတိုင်း စီးပွားရေးစနစ်သစ်၊ လူမှုရေးစနစ်သစ်ဖြင့် ပြောင်းလဲအုပ်ချုပ်ခဲ့၏။

နောင်အခါ ချင်ပြည်နယ်ကောင်းစားခဲ့ရသည်မှာ ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ လောကအမြင်များပေါ်တွင် အခြေခံခဲ့သောကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များကို သူ့အမည်ဖြင့် ပေါင်းစု[illegible] ထားသောကျမ်းတွင် အားလုံးစုပေါင်းရေးသားခဲ့သည်။ ဤကျမ်း[illegible] ပေါင်း ၅၅ ခုပါဝင်သည်။ ဤစာတမ်းများတွင် ဓမ္မသတ်[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမြင်ဆိုင်ရာ အနှစ်သာရသဘောကို အပြည့်အစုံဖော်ပြကြသည်။ ဟန်ဖိုင်
၏ အတွေးအမြင်များကို ရှေ့ဆက်မလေ့လာသေးမီ သူ၏ဓမ္မသတ်ဝါဒီမျ
ဂိုဏ်းအကြောင်းကို ခြုံ၍သိထိုက်လှပေသည်။

ဓမ္မသတ်ဝါဒီကြီးများနှင့် ဂိုဏ်းကွဲများ

ဓမ္မသတ်ဝါဒီများဂိုဏ်းကို တကယ့်တကယ် စတင်စိတ်ကူးခဲ့သူ
ဟန်ဖိုင်ဖူးမဟုတ်ချေ။ အများပညာရှိတို့ အယူအရ ဓမ္မသတ်ဝါဒကို စတ
စဉ်းစားခဲ့သူမှာ ဘီစီ ၇ ရာစုလောက်က 'ချိ'ပြည်နယ်တွင် ထင်ရှားခဲ့သေ
အမတ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ 'ကွန်ချုံး'ဖြစ်သည်ဆို၏။ ကွန်ချုံးလက်ထက်တွင်
ဆားနှင့် သံအပေါ်တွင် အခွန်တော်များကောက်ခံပြီး ချိပြည်နယ်ချမ်းသာလ
အောင် လုပ်ခဲ့သည့်ပြင် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရာတွင်လည်း အထိရောက်ဆုံး
သော အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို ချပေးနိုင်ခဲ့သည်ဟုလည်း အဆိုရှိသည်။သို့ရာတွင်
ကွန်ဖူး အမည်ဖြင့် ရေးသားထားသောကျမ်းပါ လောကအမြင်များသည်
ယခုဖော်ပြသော ကွန်ချုံး၏ အတွေးအမြင်များဖြစ်သည်ဟု ယူဆရန်မှာ
သံသယဖြစ်ဖွယ်အချက်များရှိနေသည်။ ကွန်ဖူးကျမ်းကို ရေးသားသူအမည်
နှင့်တကွ ဘယ်ခေတ် ဘယ်အခါက ရေးသားခဲ့သည်ကို တိတိကျကျမသိ
ရပေ။ အများက ယုံကြည်နေကြသည်မှာ ဤကျမ်းကို ဘီစီ ၂၅၀ စစ်မက်
ရေးရာခေတ်တွင် ဒမ္မသတ်ဝါဒီများက စုပေါင်းထုတ်ဝေသည်ဟူ၍ဖြစ်၏။
အေဒီ ၁ လောက်က လီယူအင်၏စာရင်းအမှတ်အသားတွင် ကွန်ဖူးကျမ်း
ပါဝင်သော စာတမ်းပေါင်း ၈၆ ခုရှိသည်။ သို့သော် (၁၀)ခု ပျောက်နေသည်
ဟု အဆိုပြုသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ကွန်ချုံးသည် နိုင်ငံရေးသမားကောင်းတစ်ဦးဖြစ်ပြီး
သူသည် ကွန်ဖြူးရှပ်အတွေးအခေါ်ထဲတွင် ပါဝင်သော တရားမျှတခြင်း၊
ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ တရားနည်းလမ်းကျခြင်း၊ မြိုးမြဲခြင်း သဘောတရားများကို
ပင် အခြေခံထားပြုစဉ်းစားခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။ သူသည် တိကျခိုင်မာသော
အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်ကို အားပေးပြီး တရားဥပဒေကြီးစိုးရေးကို လိုလားခဲ့သူ
ဖြစ်သည်။ ဓမ္မသတ်ဝါဒကို လက်ကိုင်ထားရာ၌ ကွန်ချုံးသည် ချောင်ဘုရင်ခံ
ချောင်ကုံးနှင့်လည်းတူသည်။ ဟန်ဖိုင်ဖူးသည် သူ၏အတွေးအခေါ်များ၌
ကွန်ချုံးအကြောင်းကို လေးလေးစားစား ဖော်ပြခဲ့လေသည်။

ဓမ္မသတ်ဝါဒနှင့် ဆက်စပ်သော ထင်ရှားသူတစ်ဦးမှာ **ရှူချန်း**ဖြစ်၏။
ရှုချန်းသည် ချင်း(CHENG)ပြည်နယ်၏ နန်းရင်းဝန်ဖြစ်သည်။ ရှူးချန်း
လက်ထက် (ဘီစီ–၅၃၆)လောက်တွင် တရုတ်လူမျိုးတို့၏ ပထမဆုံးဓမ္မသတ်
ကျမ်းကို ရေးသားခဲ့သူဖြစ်၏။ ဤကား ပထမဆုံး အက္ခရာနှင့် ကဗျည်းတင်
ကျမ်းတစ်စောင်ဖြစ်၏။ သူ့အာဏာကြီးစိုးမှု လူတိုင်း သူ၏ပြုပြင်ပြောင်းလဲ
ရေးလုပ်ငန်းများကို အားရဝမ်းသာ လက်ခံခဲ့ကြသည့်ပြင် သူက ပိတ်ပင်
ဘားဆီးသည်များကိုလည်း မည်သူမျှ ချိုးဖောက်ဆန့်ကျင်သည်မရှိခဲ့ကြချေ။
ပြည်တွင်းတရားဥပဒေနှင့် အမိန့်အာဏာစက်သည့်အပြင် သောပန်းနိုင်ငံများ
ကလည်း သူ့ပြည်နယ်ကို ရိုသေလေးစားမှု ရှိခဲ့ကြသည်။

ဓမ္မသတ်ဝါဒကို တိတိကျကျ ရုပ်လုံးပေါ်အောင် ဖော်ခဲ့ကြသူများ
အနက် ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးမှာ လက်တွေ့အားဖြင့် ရှေ့ဆောင်ခေါင်းရွက်ပြုခဲ့
ကြသူများဖြစ်၏။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များမှာ **ရှဲင်တာအို၊ ရှဲင်ပူဟိုင်နှင့် ရှန်ယန်း** တို့
ဖြစ်ကြသည်။ ရှဲင်တာအိုမှာ ချာအိုပြည်နယ်မှဖြစ်၏။ ရှဲင်ပူဟိုင်းက ဟန်
ပြည်နယ်မှဖြစ်၍ ရှန်ယန်သည် 'ဝိ'ပြည်နယ်သားဖြစ်သည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်
များမှာ ဘီစီ ၄၀၀ လောက်က ထင်ရှားထဲ့ကြသော ဓမ္မသတ်ဝါဒီများ
ဖြစ်ကြ၏။

ရှဲင်တာအိုကို ရှဲင်ဖူးဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ သူသည် ချာအိုပြည်နယ်
သားဖြစ်သည်ကိုသာ သိရ၏။ သူ၏ မွေးသက္ကရာဇ်များကိုမူ မသိကြတော့
ပေ။ သို့ရာတွင် အများက ယူဆကြသည်မှာ သူနှင့်မင်းစီးယပ်တို့သည်
ခေတ်ပြိုင်ပေါ်ပေါက်လာသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟူ၏။ ဓမ္မသတ်ဝါဒီတို့၏
ဂိုဏ်းဝင်များအနက် သူသည် 'အစိုးရကိစ္စများ၌ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံရေးကိစ္စများ၌
ဖြစ်စေ ရှိ(SHIH)ခေါ် 'အမိန့်အာဏာ'သည် အဓိကအရေးပါဆုံးဖြစ်သည်
ဆိုသောအမြင်ကို လက်ခံသူဖြစ်သည်။ ဟန်ဖိုင်ဖူးကျမ်းတွင်လည်း ရှဲင်တာအို
ထံမှ ရှိနှင့်ပတ်သက်သောသဘောကိုယူ၍ အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြခဲ့လေ
သည်။

> ကောင်းမှုနေရာတွင် မကောင်းမှု၊ ကောက်ကျစ်မှုများ
> ခြင်းသည် အာဏာစက်လျော့ပါးမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ အ
> မသောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ အုပ်စိုးမှုအခြေ ယိမ်း
> ဖြစ်သည်။ အမိန့်အာဏာစက် တည်ကြည်ခိုင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျစ်စဉ်းလဲသူများပင် ကောင်းမွန်လာရပေသည်။ ရှေးကပေါ်ခဲ့ဖူးသော သူမြတ်မင်း'ယို'လက်ထက်တွင် နေရာတကာ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် အုပ်ချုပ်သောကြောင့် လူသုံးယောက်လောက်ကိုပင် နိုင်အောင်မအုပ်ချုပ်နိုင်။ အလားတူပင် ချိုင်ယာခေါ် မင်းဆိုးလက်ထက်တွင်လည်း တလောကလုံး အုတ်အော်သောင်းသဲဖြစ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏အမြင်မှာ ရှိခေါ် အာဏာစက်နှင့် အရှိန်အဝါတရားသည်သာ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရာတွင် မရှိမဖြစ် လိုအပ်ချက်ဖြစ်၏။ မေတ္တာဗြဟ္မာစိုရ်တရား အသိဉာဏ်ပညာတို့ကိုအားကိုးပြီး တိုင်းပြည်ကိုမအုပ်ချုပ်ရာ။ လေကာ ကူပင့်သော်လည်း ပျော့ညံ့သောလေးနှင့် အမြင့်ဆုံးရောက်အောင် ပစ်နိုင်ခြင်းငှာမစွမ်းရာ။ ရှေးကမြင်ခဲ့ဖူးသောသာဓကများအရ ယိုမင်းမြတ်သည် သာမန်ဘဝတွင်ရှိခဲ့စဉ်က ပြည်သူတို့သည် သူ့အမိန့်ကိုမနာယူဘဲ ရှိခဲ့ကြ၏။ ကေရာဇ်ဖြစ်သောအခါမှသာ ပြည်သူတို့ကို သိမ်းပိုက်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ပြည်သူတို့အားသိမ်းပိုက်အုပ်ချုပ်ရာတွင် အသိပညာ၊ စေတနာသည် အဓိကမဟုတ်၊ အမိန့်အာဏာသည်သာ အဓိကဖြစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့၏။

အစိုးရသောမင်းတို့၏ သိမ်းပိုက်စိုးမြန်းခြင်းအရာကို အမိန့်အာဏာ(ရှိ)ကသာ စွမ်းဆောင်ပေးသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤသဘောကို ကွန်ဖြူးကျမ်းတွင်လည်း တွေ့နိုင်ပေသည်။

"အသိပညာ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကြီးသော မင်းတို့သည် အကြွင်းမဲ့အာဏာကို အသုံးပြု၍ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်တတ်ကြ၏။ ထိုသို့အုပ်ချုပ်သောကာလ မှူးမတ်ဝန်ကြီးဝန်ငယ်တို့သည် မှားယွင်းသောအမှုမှန်သမျှကို ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ကြ၏။ မှူးမတ်တို့သည် သစ္စာဖောက်ခြင်း၊ အကျင့်ပျက်ယွင်းခြင်းလည်း မရှိကြကုန်။ မင်းခစားတို့ သစ္စာတည်ကြည် အကျင့်မဖီ၊ သီလ၊ သံဝရ မြဲကြသည်မှာ မင်းကိုချစ်သောကြောင့်မဟုတ်။ မင်း၏အာဏာစက်ကို စိုးရွံ့သောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ပြည်သူတို့ကလည်း မင်းကိုလည်းကောင်း၊ တိုင်းပြည်ကိုလည်းကောင်း အလုပ်အကျွေးပြုကြ၏။ ပြည်သူတို့ တိုင်းကျိုးပြည်ကျိုး ဆောင်ရွက်ကြခြင်းမှာလည်း မင်းကိုချစ်သောကြောင့်မဟုတ်။ မင်း၏အာဏာစက်ကို ရွံ့သောကြောင့်သာ ဖြစ်

ကြသည်။ ဤအခါ၌ အသိပညာဉာဏ်အမြော်အမြင်ကြီး၍ ဘုန်းတန်ခိုးအာဏာစက်ကြီးမားသော မင်းတို့သည် တိုင်းပြည်ကိုကောင်းစွာ အုပ်ချုပ်နိုင်လေသည်။ မှူးမတ် စသူတို့ကအစ မင်းခစားများကိုလည်း တရားနှင့်အညီကျင့်အောင် ထိန်းချုပ်နိုင်လေသည်။ မင်းဘုန်းကြီးသောကာလ တိုင်းပြည်တွင်း၌ တရားဥပဒေကြီးစိုးသည်။ မှူးမတ်တို့ကလည်း ရိုညွတ်ကြရသည်။

ထို့ကြောင့် "မင်းဘုန်းကြီးသောအခါ မှူးမတ်တို့ ရိုညွတ်ပိပြားကြကုန်သည်မှာ မင်းကိုချစ်၍မဟုတ်၊ မင်း၏အာဏာစက်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်" (ဘုရင်တို့ဘုန်း မိုးသို့ချွန်း၊ လူပုန်းတောမှာ မနေသာ) ဟူဘိသကဲ့သို့ဖြစ်သည်။ ဓမ္မသတ်ဂိုဏ်းသားအချို့ကမူ သက်ဦးဆံပိုင် ပဒေသရာဇ်စနစ်၏ အခြေခံရာသည် မင်း၏ဘုန်းတန်ခိုးအာဏာစက်ဖြစ်သည်ဟု အဆိုပြုကြသည်။

ဓမ္မသတ်ဝါဒီ၏ ဂိုဏ်းကွဲတစ်ခုမှာ ရှဲင်ဒူးခေါင်းဆောင်သောဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ် အသက်ထင်ရှားရှိ၍ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးလုပ်ငန်းများနှင့် နိုင်ငံရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့သောကာလမှာ ဘီစီ ၄ ရာစု အနှောင်းပိုင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ သူ့အတွေးအမြင်များ၌ 'ရှူ' (SHU) သည် အစိုးရတစ်ခု၏ အခြေခံဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ 'ရှူ'ဆိုသည်မှာ အစိုးရအတတ်ပညာဟု ဆိုရပေမည်။ ယင်းအတတ်မှာ မင်းက လက်အောက်ခံပြည်သူများကို မိမိအကျိုးအတွက် ကွပ်ကဲစေခိုင်းခြင်းအတတ်ဖြစ်သည်။ 'ရှူ'သဘောတရားနှင့်အညီ တိုင်းပြည်ကိုအုပ်ချုပ်ရမည်ဆိုရာ၌ ရှဲင်ဒူး (ရှဲင်ပူဟိုင်းသည် တာအိုဂိုဏ်းသားများနှင့် တူပေသည်။)

ရှဲင်ဒူးက– "နားကိုပိတ်ထားလော့၊ နားမထောင်ဘဲနှင့်လည်း သင်ကြားရပေလိမ့်မည်။ မျက်စိကိုလည်း ပိတ်ထားလော့၊ မရှုမကြည့်ဘဲနှင့်လည်း သင်မြင်နေရပေလိမ့်မည်။ အသိဉာဏ်ကိုလည်း မစေစားနှင့်။ ယင်းသို့နေသောကြောင့် သင့်မှာ ဘာအသိပညာမျှ မရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်"

ယင်းသို့သော သုံးပါးသောအရာကိုစွန့်ခြင်းသည်ပင် အစိုးရသူတို့၏ အုပ်ချုပ်ပုံအုပ်ချုပ်နည်းဖြစ်သည်။ ယင်းတရားသုံးပါးကို သိ[illegible] တိုင်းနိုင်ငံအတွင်း၌ တရားမဲ့၊ ဓားမဲ့ အခြေအနေမှာ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်။ နားအာရုံ၊ မျက်စိအာရုံနှင့် ဆင်ခြင်တုံတရားတို့သည် မှိခိုအားထား စရာ ပစ္စည်းများမဟုတ်ကြချေ။ မျက်စိ၊ နား ဆင်ခြင်ဉာဏ်တို့အားဖြင့် ရလာသော အသိပညာတို့သည် ခိုင်မာခြင်းမရှိ၍ အားမကိုးလောက်ပေ။ ယင်းသို့ အားမကိုးလောက်သော၊ မခိုင်ခန့်သော အသိပညာသည် ဘဝကို ရှေ့ဆောင်ခြင်းငှာ မတတ်သာ။ သို့ဖြစ်ရကား အလွန်ပညာရှိသိသည်။ အသိဉာဏ် ဆင်ခြင်ဉာဏ်ကို စွန့်လိမ့်မည်။ အကြင်နာတရား ဖြဟ္မစိုရ်တရား ပွားများနေသူသည် ဖြဟ္မစိုရ်တရားကို မေ့ပျောက်နေပေမည်။ ပါရမီရှိသူသည် လည်း ပါရမီအကြောင်း စဉ်းစားဖို့မလိုတော့ပေ။ တတ်နိုင်သလောက် မပြော မဆို ငြိမ်သက်စွာနေ၍ ဘာကိုမျှမစဉ်းစားလေနှင့် အချိန်ကာလကိုခြင့်၍ အထိုက်အလျောက်နေပါက နောက်ဆုံးတွင် အောင်နိုင်သူဖြစ်ရပေမည်။ သူတစ်ပါး အကြံဉာဏ်ကို မလိုသောမင်းတို့သည် ဤတရားကို လက်ခံ ကြမည်။ ရှေ့ဆောင်မှုမလိုသောမင်းတို့သည်လည်း ဤတရားကို လိုက်နာ ကြပေလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးအခါက မင်းကောင်းမင်းမြတ်တို့သည် တစ်စုံတစ်ရာ ထူးထူးခြားခြား ဆောင်ရွက်သည်မရှိခဲ့ပါဘဲလျက် အမှုကိစ္စ မှန်သမျှ ပြီးပြေနိုင်ဆုံးသောတရားသည်ကား 'ရှူ'တရားပင်တည်း။ ငါ သင်ကြားလိုသည်ကား လျစ်လျူရှုခြင်းနှင့် တစ်စုံတစ်ရာမျှ မဆောင်ရွက်ဘဲ နေနိုင်ခြင်းသည် အသိပညာနှင့် လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်သည်တို့ထက် ပိုမို ကောင်းမြတ်၏။ ဤကား မင်းတို့ကျင့်အပ်ရာတရားနည်းလမ်းပင်တည်း”ဟု ဆိုသည်။

ဤသဘောတရားကို ရှေးက တာအိုဂိုဏ်းသားတို့၏ 'ဝူဝီ'သဘော တရား၌လည်း လေ့လာတွေ့ရှိခဲ့ရပေပြီ။ ဓမ္မသတ်ဂိုဏ်းသားတို့အနက် နောက် ထပ်ထင်ရှားသူတစ်ဦးမှာ ရှန်ယန်းဖြစ်သည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား နိုင်ငံရေးပညာ အတွက် ဒုက္ခများစွာခံ၍ သုတေသနပြုခဲ့သူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည် ဇာတိအားဖြင့် ဝီပြည်နယ်ဘုရင်မျိုးနွယ်ထဲက ဖြစ်လင့်ကစား သူ့တစ်သက် တာတွင် 'ချင်'ပြည်နယ်တွင်သာ အနေများသည်။ သာမန်ပြည်သူတို့ကြား တွင် ကြီးပြင်းရသူဖြစ်သည်။ ရှန်ယန်း၏ ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုကြောင့် ချင်ပြည် နယ်သည် ၎င်း၏အောင်မြင်ခြင်း အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်လာမှုအတွက် တန်ခိုးအင်အား ပြည့်စုံခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူ့လက်ထက်တွင် ပြုပြင် ပြောင်းလဲမှုများစွာကို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ စစ်တပ်အတွင်း စည်းကမ်းထိန်း

သိမ်းမှုမှအစ လယ်ယာမြေပိုင်ဆိုင်မှုအထိ ပြုပြင်မှုများ ဆောင်ရွက်သည်။ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးနှင့် အုပ်ချုပ်မှုခိုင်မြဲရေးအတွက်လည်း များစွာဆောင် ရွက်ခဲ့လေသည်။

သူ့လက်ထက်တွင် 'လယ်ယာစိုက်ပျိုးခြင်း အတတ်ပညာနှင့် စစ် သေနင်္ဂဗျူဟာအတတ်'များကို တီထွင်ခဲ့သည်။ ရှန်ယန်း၏ အယူဝါဒအရ အားနပ်ရိက္ခာထုတ်လုပ်မှုနှင့် စစ်ရေးပြင်ဆင်မှုများသည် တိုင်းပြည်က လုပ်ရ မည့်ကိစ္စဖြစ်သည်။

လယ်သမားနှင့်စစ်သား လုပ်ငန်းစားများသည် တိုင်းပြည်ကအားပေး ရမည့် လုပ်ငန်းစားဖြစ်သည်။

ရှန်ယန်း၏ အဓိကအတွေးအမြင်ဆိုင်ရာ ဆောင်ရွက်ချက်မှာ 'ဖ'(Fa) ခေါ် ဥပဒေနှင့် တင်းကျပ်စွာအုပ်ချုပ်ရေးဖြစ်သည်။ သူကိုယ်တိုင် ဥပဒေ (ဓမ္မသတ်)များကိုလည်း ချမှတ်ပြဋ္ဌာန်းခဲ့သည်။ ယင်းဓမ္မသတ်များတွင် အပြစ်ရှိသူဖြစ်က အဆင့်အတန်းမခွဲ အပြစ်ဒဏ်ပေးရန်၊ ဆန္ဒ၊ ဒေါသ၊ ဘယာ၊ မောဟ စသည့်အဂတိသို့ ဥပဒေမျက်မှောက်တွင် မလိုက်ကြရန် အတိအလင်း ချမှတ်ခဲ့သည်။ သူ့ခေတ်အခါသည် ပဒေသရာဇ်တို့၏တန်ခိုး အာဏာ ကျဆုံးချိန်ဖြစ်ရကား ဥပဒေအာဏာစက် ကည်မြဲရန်အတွက် အချိန်ကောင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေသည့်အချိန်တွင် ဩဇာညောင်း၍ အပေါ်စီးရခဲ့သောသူများမှာ ကွန်ဖြူး ရှပ်ဂိုဏ်းသားများမဟုတ်ဘဲ ဓမ္မသတ်ဂိုဏ်းသားများ ဖြစ်ကြသည်။ ဓမ္မသတ် ဂိုဏ်းသားများသည် နိုင်ငံရေးရာတွင် ရှေ့တန်းက နေရာရခဲ့လေသည်။

ဖော်ပြခဲ့သော ရှင်ဖူး ရှင်ပူဟိုင်းနှင့် ရှန်ယန်းတို့၏ အတွေးအမြင် များကို အခြေခံ၍သာ ဟန်ဖိုင်ဇူး၏လောကအမြင်များကို လေ့လာကြည့် သင့်ပေသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်(၃)ဦး၏ 'ရှီ' 'ရှူ'နှင့် 'ဖ'သဘောတရားများကို ဟန်ဖိုင်ဇူး၏အတွေးအမြင်၌ ပေါင်းစည်းပြီး မိမိကိုယ်ပိုင်လောကအမြင်ဖြစ် အောင် လုပ်ခဲ့သည်။

“တိုင်းပြည်တစ်ပြည်သည် အမြဲတမ်းတောင့်တင်းခိုင်မာနေမည် မဟုတ်သကဲ့သို့ အမြဲတမ်း အင်အားချိနဲ့နေမည်ပုလည်း မဆိုသာ။ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်သည် မိမိ၏ တရားဥပဒေနှင့်အညီ [illegible] အုပ်ချုပ်နိုင်လျှင် အင်အားတောင့်တင်းလာသည်။ ဥပဒေ [illegible] သောအခါ တိုင်းပြည်အင်အားချိနဲ့လာတော့ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟန်ဖိုင်ဇူးက ဆိုသည်။ သူ့အမြင်မှာ စနစ်တကျအုပ်ချုပ်မှုမရှိသော တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏ အခြေခံသည် တိတိကျကျ ဆောင်ရွက်မှုရှိသော တရားဥပဒေမှုသတ် ဖြတ်ထုံးများပင်ဖြစ်သည်။ မှုသတ်ဖြတ်ထုံးမှာလည်း တိတိကျကျ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရှိရမည်။ အကယ်၍ တရားဥပဒေများ၊ မှုသတ်ဖြတ်ထုံးများကို အကျဉ်းချုံး၍ဖော်ပြထားလျှင် ဥပဒေကိုလိုက်နာရ သူများက အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး လှည့်ပတ်ပြောဆိုကြလိမ့်မည်။ ပြည်သူများက ချဉ်းချုံ့လွန်းသော ဥပဒေ၏ဆိုလိုရင်းအနက်ပေါ်တွင် ဝိဝါဒကွဲပြားကြပေ မည်။ ထို့ကြောင့် ရှေးသူကောင်းတို့သည် စာတစ်စောင် ကျမ်းတစ်ဖွဲ့ပြုစု ကြသောအခါတိုင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖော်ပြတတ်ကြသည်။ အသိပညာ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကြီးသော မင်းတို့သည်လည်း ဥပဒေမှုသတ် များကို ပြုစုပြဋ္ဌာန်းသောအခါ၌ လိုရင်းအချက်တို့၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်များကို အသေးစိတ် ရှင်းလင်းဖော်ပြရာသည်။

ထို့ပြင် တရားဥပဒေများ၌ ချမှတ်ပြဋ္ဌာန်းသော အပြစ်ဒဏ်များကို လည်း ကြီးလေးစွာ ချမှတ်ထားရမည်ဟူ၏။

"ရှန်ယန်းသည် အသေးအဖွဲ့ အမှားအယွင်းကိစ္စများမှာပင် ကြီးလေးသော အပြစ်ဒဏ်ကို ပေးခဲ့သည်။ ကြီးလေးသောရာဇဝတ်မှု ကား တစ်ခါတစ်ရံသာဖြစ်တတ်၏။ အမှုအခင်းငယ်များမှာမူ အခါ မလပ် တရစပ် ဖြစ်တတ်လေသည်။ အစိုးရကောင်းတို့၏ပေါ်လစီမှာ ပြည်သူတို့အား လွယ်သောအမှုကိုလည်း ရှောင်ကြစေ၊ ကြီးသောအမှု ခက်ခဲသောပြဿနာများကိုလည်း မကျူးလွန်စေရာ။ အကယ်၍ အမှုအခင်းငယ်များပင် ကင်းမဲ့လျှင် အမှုအခင်းကြီးများလည်း ဖြစ် တော့မည်မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် ကုံးဆွန်ယန်း(ရှန်ယန်း)က အကယ်၍ အပြစ်ဒဏ်များ ကြီးလေးစွာပေးထားလျှင် မည်သူမျှ ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ရဲကြတော့မည်မဟုတ်။ သို့ဖြင့် ရာဇဝတ်မှုခင်းများကို လျော့ပါးအောင် လုပ်နိုင်သည်"ဟု ဆိုလေသည်။

သို့ရာတွင် ဥပဒေဆိုသည်ကား စက်ကဲ့သို့ သူ့ဘာသာသူ လည်ပတ် ဖြစ်ပေါ်နေမည်မဟုတ်။ လူက ဥပဒေကို အသက်ဝင်အောင်လုပ်ကြရသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းဥပဒေကိုကိုင်ဆောင်သူတို့သည် 'ရှု'ခေါ် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မှုအတတ်၌ ကျွမ်းကျင်ကြရမည်။

"ရှဲင်ပူဟိုင်းက 'ရှု'ခေါ် တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်မှုအတတ်ကို အလေး အနက် ဟောကြားသည်။ ရှန်ယန်းက 'ဖ'ခေါ် တရားဥပဒေကို အလေး အနက်ဟောကြားသည်။ 'ရှု'ဆိုသည်မှာ တိုင်းပြည်လိုအပ်သောရာထူးဌာနတို့ရ များကို နေသားတကျစီမံခြင်းအလုပ်နှင့် တာဝန် ကန့်သတ်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းကို ဖြစ်၏။

သို့ဖြင့် တရားဥပဒေကို စနစ်တကျကိုင်ဆောင်၍ အုပ်ချုပ်ခြင်းအား ဖြင့် မှူးမတ်စသူတို့အား တရားနှင့်အညီ ကျင့်စေရာသည်။ ဤတရားဥပဒေ ကိုင်ဆောင်ခွင့်အာဏာသည် မင်း၌တည်စေရာသည်။ 'ဖ'ဆိုသည်မှာကား ဖြတ်ထုံးမှုသတ်၊ ရာဇသတ်ကျင့်ထုံး အားလုံးအကျုံးဝင်၏။ တရားဥပဒေကို လေးစားလိုက်နာသူတို့အား ချီးမြှင့်ခြင်း၊ တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်သူတို့ အား အပြစ်ပေးခြင်းကိုလုပ်ရမည်။ ဤအမှုကိုကား မှူးမတ်စသူတို့ လိုက်နာ ကြရမည်။ အုပ်စိုးသူအာဏာပိုင်မင်း၌ 'ရှု'မရှိလျှင် အစိုးရအတွင်း ဘေးဥပဒ် များ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။ မှူးမတ်စသူတို့က စ၍ 'ဖ'နှင့်အညီ မကျင့်လျှင် ပြည်သူတို့ အုံကြွကြလိမ့်မည်။

'ဖ'နှင့် 'ရှု'သာမက 'ရှီ'သဘောတရားကိုလည်း အတိအကျ လိုက်နာရန် လိုသည်။ 'ရှီ'ဆိုသည်ကား မင်း၏ဘုန်းအာဏာစက်ဖြစ်သည်။ ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ အတွေးအမြင်များအရ 'ရှီ'သည် မင်းတို့တွင် တရားဥပဒေစိုးမိုး အောင် လုပ်ဆောင်ရာ၌ မရှိမဖြစ်လိုအပ်သောအရည်အချင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဘုန်းအာဏာစက် (ရှီ)မရှိသောမင်းသည်ကား သာမန်လမ်းပေါ်က လူနှင့် ခြားနားမှုမရှိချေ။ ထိုအခါ၌ သူသည် တရားဥပဒေကြီးစိုးအောင် လုပ်နိုင်သည့် တန်ခိုးသတ္တိမရှိတော့ပေ။ 'ရှီ'ခေါ်သောမင်း၏ ဘုန်းအာဏာ စက်သည် မင်းဖြစ်ခြင်းအားဖြင့် အလိုလိုရလာသော အာဏာစက်ဖြစ်၏။ ယင်းအာဏာစက် ဘုန်းရိပ်ဖြစ်လာစေရန် ကိုယ်ကျင့်တရား၊ ဗြဟ္မစိုရ်တရား စသည်မလို။

ဤဘုန်းအာဏာစက်သဘောမှာ သစ်၊ ကျားတို့၏ ချွန်ထက်သော အစွယ်နှင့်တူသည်ဟု ဟန်ဖိုင်ဇူးက ပုံခိုင်းပြခဲ့လေသည်။ ဘုန်းအာဏာ[illegible] ကင်းသောမင်းသည်ကား အစွယ်မဲ့သော တောသတ္တဝါများကဲ့သို့ [illegible] ရန်သူပြုသမျှ နရသည့်အဖြစ်ကို ရင်ဆိုင်ရတတ်လေသည်ဟုလည်း [illegible] က ပေါ်လွင်အောင် ဖော်ပြခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ ဓမ္မသတ်ဂိုဏ်းအတွေးအမြင်များသည် တရုတ်ပြည်သူတို့၏ နိုင်ငံရေးအမြင်များ၌ အမြဲအစဉ် လွှမ်းမိုးနေသောတရားများ ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူး လောကအမြင်များ၏ ယေဘုယျလက္ခဏာများ

ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် စာပေပရိယတ္တိ၌ အလွန်လေ့လာလိုက်စားသူဖြစ်သည်။ ဟန်ဖိုင်ဇူးအား ဓမ္မသတ်ဝါဒီများဂိုဏ်းတွင် ထည့်သွင်းထားသော်လည်း များသောအားဖြင့် လူ့အတွေးအခေါ်များမှာ တာအိုဂိုဏ်းသားတို့၏ အတွေးအခေါ်များနှင့်တူသည်။ အထူးသဖြင့် သဘာဝနှင့် တစ်သားတည်းကျအောင်နေခြင်း၊ မလုပ်ဘဲပြီးမြောက်ခြင်းတရား 'ဝူဝီ'ကို လက်ခံရာ၌တူသည်ဟု ဆိုရမည်။

"နေလအစုံတို့ ထွန်းပမြဲဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥတုရာသီစက်ဝန်းလည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လေမိုးတိုက်ခိုက်မြဲဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း မင်းတို့သည်လည်း မိမိတစ်ကိုယ်တော် အကျိုးစီးပွားအရေးအတွက် မိမိစိတ်နှလုံး၌ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးသဖွယ် မဖြစ်စေရာ၊ မင်းတို့မည်သည် တရားဥပဒေအာဏာစက်ဖြင့် အုပ်ချုပ်ရာသည်။ အကောင်းအဆိုး အမှုကိစ္စမှန်သမျှအတွက်လည်း ကောင်းသူကို ချီးမြှင့်ပြီး အကောင်းသူကို ဒဏ်ခတ်ရာသည်။ တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်ရာ၌ ချိန်ခွင်ညှာညီစေရေးအတွက် အလေးအပေါ့ကို ချိန်ဆလုပ်ဆောင်ရာသည်"

ဆိုလိုသည်မှာ အုပ်စိုးသူတို့သည် တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်သော အုပ်ချုပ်မှုယန္တရားကို ပိုင်ဆိုင်ပြီးဖြစ်ရကား ဖြစ်လာသမျှ အခြေအနေအရပ်ရပ်သည် သူ့ထိုက်နှင့်သူ ဖြစ်လာကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် ကွန်ဖြူးရှပ်၏တပည့်ဖြစ်သူ ဆွန်ဇူးထံ၌ ပညာသင်ကြားခဲ့ဖူးသည်ဖြစ်ရကား သူ၏အတွေးအခေါ်များထဲတွင် ဆွန်ဇူးနှင့် ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူအဆများ ရောပါနေလေသည်။

ရှေ့က ပဒေသရာဇ် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် သူကောင်းမျိုးတို့အား 'လီ'ခေါ် ကျင့်ထုံးတရားများဖြင့် အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြ၏။ သာမန်ပြည်သူတို့ကိုသာ အပြစ်ပေးအုပ်ချုပ်သည့်နည်းဖြင့် အုပ်ချုပ်ခဲ့လေသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်လက်ထက်

တွင် အပြစ်ဒဏ်ခတ်သည့်သဘောကိုပယ်၍ လူတိုင်းကို ကျင့်ထုံးတရားလေ့ထုံးစံများဖြင့် အုပ်ချုပ်ရန် ဟောကြားခဲ့လေသည်။ ဤသဘောကိုယူ၍ ဟန်ဖိုင်ဇူးကလည်း တရားဥပဒေဖြင့် အုပ်ချုပ်ရာတွင် တရားဥပဒေသည် မှုတန်းစားမခွဲခြားဘဲ အညီအမျှဖြစ်စေရမည်ဟု ဆိုသည်။

"မှူးမတ်ဆိုတိုင်းလည်း အပြစ်ရှိလျှင် အပြစ်မပေးဘဲမထားရာ၊ သာမန်ပြည်သူပင်ဖြစ်စေ ကောင်းမှုပြုသော် မမြောက်စားဘဲ မထားရာ"ဟု ဆိုလေသည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် အထက်တန်းစားများကိုလည်း နှိမ့်ချ၍ တရားဥပဒေနှက်မောက်၌ အညီအမျှဖြစ်စေခဲ့သည်။ တစ်ဖန် ဟန်ဖိုင်ဇူး၏လောကအမြင်များနှင့် မိုဇူး၏လောကအမြင်များ တူညီနေကြသည်လည်းရှိသည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူးက–

"အသိပညာ ဉာဏ်အမြော်အမြင်ကြီးမားသောမင်း အုပ်ချုပ်သော တိုင်းပြည်၌ သမရိုးကျအစဉ်အလာထုံးစံဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေးကို ပယ်၍တိကျပြတ်သားသောတရားဥပဒေ(ဓမ္မသတ်)များ အခိုင်အမာရှိကြသည်။ ယင်းသို့သော တိုင်းပြည်တွင် ရှေးမင်းတို့အုပ်ချုပ်ပုံကို ပယ်၍ အစိုးရမင်းမှုထမ်းများကို အရာအထူးနှင့်တကွ အပ်နှံအုပ်ချုပ်ကြသည်။ ပြည်တွင်း၌ ဆူပူတိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခွင့်မပြုသော်လည်း စစ်ဖြစ်သောအခါ၌ကား ပြည်သူတို့ကို ပါဝင်တိုက်ခိုက်စေကြသည်။ ယင်းသို့သော တိုင်းပြည်၌ မည်သူမဆို တရားဥပဒေကို ရိုသေလေးစားမှုရှိကြသည်။ တိုင်းပြည်အတွက် ကြိုးစားအလုပ်လုပ်မှုရှိကြသည်။ တိုင်းပြည်အတွက် တိုက်ပွဲဝင်ကြသည်"ဟုလည်းဆိုသည်။

အထင်အမြင်သည် မိုဇူး၏ အယူဝါဒများနှင့် ကိုက်ညီမှုရှိသည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူး၏လောကအမြင်များအနက် သူ၏**သမိုင်းအမြင်**မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည်။ သမိုင်းသည် ဘယ်တော့မှမပြောင်း၊ တစ်ပုံစံတည်းဖြစ်နေသည်ဟူသောအမြင်ကို ဟန်ဖိုင်ဇူးက ငြင်းပယ်သည်။ လောကကြီးတစ်ခုလုံးသည် ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်တိုးတက်နေသည်ကို သူမြင်သည်။ အမြင်သာဆုံးအချက်မှာ တရုတ်ပြည်၌ပင် ရှေးက စနစ်ဟောင်းခေတ်ဟောင်းတစ်ခန်းရပ်ပြီး စနစ်သစ်ခေတ်သစ် ဖြစ်ပေါ်နေ၏။ သူ့အတွေးအမြင်[illegible] ရှေးက အုပ်ချုပ်ပုံစနစ်များကို ပယ်၍ ပြောင်းလဲလာသောပတ်[illegible]

www.burmeseclassic.com

အနေနှင့် ဟပ်မိသော လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးစနစ်များဖြစ်အောင် လုပ်ရမည် ယူဆခဲ့သည်။

ဆိုခဲ့ပြီးသောသူ၏ 'ရန်သူတိရစ္ဆာန်ငါးကောင်'အမည်ရှိ စာတမ်းတွ သမိုင်း၏တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုသဘောကို ဖော်ပြခဲ့၏။ တစ်ကြိမ်ကမူ လူ သည် သားရဲတိရစ္ဆာန်များဘေးက ကာကွယ်ရန် သစ်ပင်များပေါ်၌ အိမ် ဆောက်လုပ်နေခဲ့ကြရာ မိမိတို့အကြံအစည် အောင်မြင်သဖြင့် ဝမ်းသာ ကြဖူးသည်။ အလားတူစွာ တစ်ကြိမ်ကမူ လူတို့သည် သစ်ကိုင်းနှစ်ခု ပွတ်တိုက်ရာမှ မီးရလာသည်ကို တွေ့မြင်သိရှိခြင်းကြောင့် တအံ့တသြဖြ ကြရဖူးသည်။ သို့ရာတွင် ယခုလိုခေတ်မျိုးရောက်ကာမှ သစ်ပင်ပေါ်၌ သော လူများနှင့် သစ်ကိုင်းပွတ်၍မီးရှာနေသူများကိုမူ ဝေဖန်ခဲ့၏။ ဤသ ဝေဖန်ပုတ်ခတ်ရခြင်းမှာ မျက်မှောက်ကမ္ဘာတွင် ပိုမိုကောင်းမွန်လာသေ တိုးတက်မှုများရှိခဲ့ပြီဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

> "သို့ဖြစ်ရကား ယခုလိုခေတ်မျိုးတွင် ရှေးကပေါ်ပေါက်ခဲ့ သော သူမြတ်မင်းတို့အကြောင်းကို ရှေ့တန်းတင်၍ပြောဟော ကြလျှင် ခေတ်လူများက ရယ်မောကြရုံသာရှိချိမ့်မည်။ မင်းကော တို့၏ တကယ့်တာဝန်များမှာ ရှေးအစဉ်အလာစည်းမျဉ်းများ လေ့လာရန်မဟုတ် မျက်မှောက်ဖြစ်သော ခေတ်ရေးများကိုလေ့လ ပြီး ခေတ်အခြေအနေနှင့် ကိုက်ညီသော ဆောင်ရွက်မှုနည်းလမ်းမျ ရှာဖွေကြရုံသာရှိသည်"ဟု ဟန်ဖိုင်ဇူးကဆိုသည်။

ရှေးက တွေးခေါ်ရှင်များဖြစ်ကြသော ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းသားမျ တာအိုဂိုဏ်းသားများ မိုဇူးနောက်လိုက်များသည် ရှေးကအစဉ်အလာများ သာ အဓိကထား၍ပြောနေကြခြင်းမှာ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အနေနှင့် လူ့သမိုင်း အပြောင်းအလဲကို မရှုမမြင်ကြသောကြောင့်သာဖြစ်သည်။ လူ့သမိုင်းကို တစ်ပုံစံတည်းမှတ်ယူကြသောကြောင့်သာ ရှေးက ဤသို့ဖြစ်လျှင် ယခုလည်း ဤသို့ပင်ဖြစ်မည်ဟု တွက်ဆနေကြခြင်းဖြစ်၏။ ရှေးက အတွေးအမြင် အယူအဆများသည် ထိုခေတ် ထိုအခါက အခြေအနေများနှင့် သင့်မြတ် ရှိစေကာ မျက်မှောက်ခေတ်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အတွေးအမြင် အယူအဆ များနှင့်ကား ဗီလာဆန့်ကျင်ဖြစ်တတ်ပေသည်။ ရှေးအမြင်၊ ရှေးအတွေးများ ကြောင့် လက်ငင်းဘဝ တိုးတက်မှုလမ်းကြောင်းတွင် အနှောင့်အနှေး အတား

အဆီးများဖြစ်လာတတ်သည်။ ဟန်ဖိုင်ဇူးက သမိုင်းဟူသည် အစဉ်ပြောင်းလဲနေသော ဖြစ်စဉ်ကြီးတစ်ရပ်သာဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။

သမိုင်းသည် ရပ်မနေ၊ သမိုင်းခေတ်များသည်လည်း တစ်ပုံစံတည်း မဖြစ် အစဉ်ပြောင်းလဲနေသည်။ အသစ်အသစ်များဖြစ်ပေါ်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်အတွင်းရှိ တရားဥပဒေများမှာလည်း တရားသေဖြစ်၍ မရ၊ ကာလပြောင်းလဲစဉ်နှင့်အတူ (ဝါ) ခေတ်အပြောင်းအလဲများနှင့်အတူ ပြောင်းလဲနေရမည်။ အစိုးရတို့၏ ပုံသဏ္ဌာန် အနှစ်သာရမှန်သမျှသည်လည်း မျက်မှောက်ခေတ်အခြေအနေအရပ်ရပ်နှင့် ဘောင်ဝင်အံကျရှိစေရမည်။

အတိတ်ကို တမ်းတခြင်းနှင့်ပတ်သက်သော မိုက်မဲမှုတစ်ရပ်ကို ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် အောက်ပါအတိုင်း သရုပ်ဖော်ပြခဲ့ဖူးသည်။

တစ်ချိန်တုန်းက ဆွန်းပြည်နယ်မှာ လူတစ်ယောက်ရှိသည်။ ထိုသူသည် သူ့လယ်ကိုထွန်နေစဉ် လယ်ကွင်းအလယ်၌ သစ်ငုတ်တိုတစ်ခုကို တွေ့ရသည်။ တစ်နေ့တွင် ယုန်တစ်ကောင်သည် အရှိန်ပြင်းစွာဖြင့်ပြေးလာရာ ယင်းသစ်ငုတ်တွင် ဦးခေါင်းတိုက်မိပြီး လည်ဆစ်ကျိုး၍ သေလေသည်။ ထိုအခါ လယ်သမားသည် ထွန်လက်စလယ်ကိုပစ်ထားခဲ့ပြီး နောက်ထပ်ယုန်များ ယင်းသစ်ငုတ်နှင့်တိုက်မိ၍ သေအံ့နီးနှင့် သစ်ငုတ်အနီးတွင် ထိုင်စောင့်နေခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် နောက်ထပ်ယုန်မရတော့ပေ။ ထိုအခါ ဆွန်းပြည်သားတို့သည် ထိုလယ်သမားကိုကြည့်ပြီး ရယ်မောခဲ့ကြဖူးလေသည်။ အကယ်၍ ယခုခေတ်ပြည်သူများကို ရှေးကမင်းတို့အုပ်ချုပ်သည့်နည်းအတိုင်း အုပ်ချုပ်လိုပါမူ လယ်သမားမိုက်ကဲ့သို့သာ ဖြစ်ချေမည်။ ဆင်ခြင်စရာကား လူ့အဖြစ်အပျက် အခြေအနေတို့သည် အချိန်နှင့်အမျှ ပြောင်းလဲနေကြ၏။ ထို့ကြောင့် ခေတ်နှင့်လျော်ညီစွာ ပြုပြင်နေတတ်ဖို့မှာ လွန်စွာအရေးကြီးလှသည်။

အထက်တွင် အမြွက်မျှဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ လူ့သဘာဝအမြင်တရားမှာလည်း မွေ့သတ်ဂိုဏ်းသားတို့၏ အယူအဆများတွင် စိတ်ငိုး အခြေခံများဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ အမှန်မှာ ဟန်ဖိုင်ဇူး၏ လူ့သဘာဝအမြင် မတည်ငြိမ်သော လူမှုရေးပတ်ဝန်းကျင်မှ စေ့ဆော်မှုများကြောင့် သော အမြင်များပင်ဖြစ်သည်။

ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် လူ့သမိုင်းကိုလေ့လာရာမှာ အေးချမ်း မရှိသော ပြည်နယ်တို့၏ နိုင်ငံရေးဖြစ်ပေါ်မှုများကို

www.burmeseclassic.com
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

များလည်းခွင့်ရခဲ့သည်။ ယင်းအမြင်ကြောင့်လည်း သူ့အနေနှင့် လူသားသည် သဘာဝအားဖြင့် ကိုယ်ကျိုးရှာတတ်ပြီး လောကီရေးကိုသာ အဓိကထားသည်ဟု အမြင်ဆိုက်ရောက်လာသည်။ နောက်ဆုံး သားသမီးနှင့် မိဘအကြားရှိ ဆက်ဆံမှုသည်ပင် အကျိုးမျှော်ကိုးမှုပါသော ဆက်ဆံရေးမျိုးသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလာသည်။ မိဘများနှင့် သားသမီးများ ဆက်စပ်ရာတွင် မေတ္တာတရား အပြင် တခြားရှိသေးသည် ဆိုကြပါစို့။ သားယောကျ်ားကလေးမွေးလျှင် လွန်စွာ အားရဝမ်းသာဖြစ်ပြီး ကောင်းချီးပေးကြ၏။ မိန်းကလေးကိုမူ မလိုချင်ကြပေ။ အမှန်တော့ သားဖြစ်ဖြစ်၊ သမီးဖြစ်ဖြစ် သည်အမိဝမ်းဗိုက် တစ်ခုတည်း မွေးဖွားလာရသည်သာဖြစ်ပါလျက် မေတ္တာခြင်းကားမတူ။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ မိဘများသည် သားကိုပို၍မက်ကြခြင်းမှာ နောင်ရေး အကျိုးစီးပွားကို မျှော်ကိုးမှုကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မိဘနှင့် သားသမီး ဆက်ဆံရေးမှာပင် အကျိုးအမြတ်မျှော်ကိုးမှုများ ရှိနေသည်မှာ ထင်ရှားလှသည်-ဟု လူ့သဘာဝနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ အာဏာပိုင်မင်းတို့သည် မိမိ၏မှူးမတ်ဝန်ကြီး စသူတို့အပေါ်၌ စိတ်ချလက်ချ မယုံစားရာ။ ယုံစားမိလျှင် ဒုက္ခကြီးစွာရောက်တတ်သည်။ သူတစ်ပါးကို ယုံစားသူသည် သူတစ်ပါး၏ဩဇာလွှမ်းမိုးခြင်းကိုခံရတတ်သည်။ မှူးမတ်သူကောင်းမျိုးတို့သည် ဘုရင်မင်းမြတ်အား အလုပ်အကျွေးပြု၍ အမှုထမ်းနေသည်မှာ စိတ်ရင်းစေတနာနှင့် အမှုထမ်းနေကြခြင်းမဟုတ်။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်လှုံ့ဆော်မှုများကြောင့်သာ အမှုတော်ကုန်ဆောင်ရွက်နေကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် မှူးမတ်တို့သည် မိမိအရှင်သခင်၏စိတ်ဓာတ်ကို အမြဲအကဲစမ်းလျက်ရှိတတ်သည်။ အကယ်၍ အရှင်သခင်က သားသမီးအပေါ်၌ ကောင်းစွာယုံကြည်စိတ်ချမှုရှိမှန်းသိလျှင် မှူးမတ်များကို ထိုသားတော်သမီးတော်များကို ချဉ်းကပ်၍ မိမိတို့အကျိုးစီးပွားအတွက် အသုံးချတတ်သည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်က မိမိ မိဖုရားအပေါ်၌ ကောင်းစွာ စိတ်ချယုံကြည်မှုရှိလျှင် ကောက်ကျစ်သော မှူးမတ်တို့သည် မိဖုရားကို မိမိတို့အလိုသို့ပါအောင် ဆွဲဆောင်၍ အသုံးချတတ်ကြသည်။ အကယ်၍ ဘုရင်မင်းမြတ်က မည်သူ့အပေါ်တွင်မျှ စိတ်ချယုံကြည်မှုမရှိလျှင် ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဘုရင်ကလွဲ၍ မည်သူ့အပေါ်တွင် မှီခိုကြမည်နည်း။

ဤဆင်ခြေကို ဟန်ဖိုင်ဇူးသည် ပြယုဂ်အမျိုးမျိုးဖြင့် သရုပ်ပေါ်အောင် ဖော်ပြခဲ့သေးသည်။

"အခြေခံတို့သည် အရှင်သခင်ကို ပြုစုလုပ်ကျွေးကြခြင်းမှာ ချစ်၍မဟုတ်၊ မိမိအလုပ်အတွက် ထိုက်သင့်သောလုပ်ခကိုရသောကြောင့်သာဖြစ်ချေသည်။ အလားတူစွာ အရှင်သခင်က အစေခံတို့အား ထောက်ပံ့သည်မှာလည်း ကြင်နာလွန်း၍မဟုတ်၊ သူတို့၏ အလုပ်အကျွေးပြုခြင်းခံရသောကြောင့်သာ ဖြစ်ချေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့၏အသည်းနှလုံးသည် အသုံးချမှုအပေါ်တွင်သာ တည်နေသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်နှစ်မျိုးစလုံးသည် တစ်ဦးအတွက် တစ်ဦး အလုပ်အကျွေးပြုမှုသဘောတရားကို လက်ခံနေကြသူများဖြစ်၏။

လူတိုင်းလူတိုင်းသည် မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက် အပေးအယူလုပ်နေကြခြင်းသာဖြစ်သည်။ လူတို့တွင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ခင်မင်ရင်းနှီးမှု မရှိကြစေကာ တူညီသောအကျိုးစီးပွားရှိလျှင် ညီညွတ်ကြမြဲဖြစ်ပေသည်။ အကယ်၍ အကျိုးစီးပွားခြင်းသာမတူပါက ဖအေနှင့်သားပင်ဖြစ်စေ ညီညွတ်မှုမရှိဘဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဖက်ပြိုင်လာကြမည်"

သို့ဖြစ်၍ ဖြစ်လာသမျှသော ပေါက်ကွဲမှုများ မတည်ငြိမ်မှုများ မညီညွတ်မှုများအားလုံးသည် လူ့သဘာဝအခြေခံပေါ်တွင်တည်၍သာ ဖြစ်ကြကုန်သည်။ ဥပဒေနှင့် တင်းကျပ်သောအပြစ်ဒဏ် ပြဋ္ဌာန်းထားမှုရှိမှသာ လူတို့သည် ညီညွတ်ငြိမ်းချမ်းစွာနေကြပေမည်။ ထို့ကြောင့် မင်းတို့သည် မိမိ၏ ဩဇာအာဏာနှင့် အုပ်ချုပ်မှုအောက်တွင် ချမ်းအေးငြိမ်သက်သော လူ့အဖွဲ့အစည်းမျိုးကို ရလိုလျှင် မေတ္တာဗြဟ္မာစိုရ်တရားများကို ဟောကြားမနေသင့်။ တရားဥပဒေ အာဏာစက်တို့ဖြင့်သာ ကြပ်ကြပ်မတ်မတ် ထိန်းချုပ်ကွပ်ကဲရာသည်။ ဤကား ဟန်ဖိုင်ဖူး၏ဝါဒဖြစ်သည်။

ဓမ္မသတ်ဝါဒီတို့သည် မင်းစီးယပ်နှင့် အမြင်ချင်းကွာခြားကြသော်လည်း မင်းစီးယပ်နှင့် ဓမ္မသတ်ဝါဒီတို့သည် ပြည်သူတို့၏ စားဝတ်နေရေးကိစ္စကို ဦးစားပေးစဉ်းစားရာ၌ သဘောထားခြင်းတူကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဟန်ဖိုင်ဖူးအမြင်အရ တိုင်းပြည်တစ်ပြည်၏ အခြေခံအကျ[illegible] မှာ စီးပွားရေးတောင့်တင်းသော ပြည်သူများရှိရေးပင်ဖြစ်သည်။

"ရှေးအခါက လူတို့သည် လယ်ယာထွန်ယက်[illegible] မရှိသော်လည်း လူများမှာ သဘာဝတရားက[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သောက်စရာများ ပေါများခဲ့၏။ မိန်းမများအနေနှင့် ဗိုင်းငင့်ချည်ငင် မလုပ်ရဘဲ ဝတ်စရာသားမွေးများ ပေါများခဲ့၏။ အလုပ်မလုပ်ရဘဲ စားစရာတောင်ပုံ ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ယင်းသို့ရှိနေခဲ့ခြင်းမှာ စားစရာ သောက်စရာကများပြီး လူဦးရေက နည်းပါးနေခဲ့သောကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် လူလူချင်း အခင်းပွားစရာ၊ အငြင်းပွားစရာ အကြောင်းများလည်း မပေါ်ခဲ့ပေ။ ထိုစဉ်က အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် လူတို့တွင် တရားဥပဒေများ၊ အပြစ်ဒဏ်များ အထူးမလိုသေးပေ။ ဥပဒေများ၊ အပြစ်ဒဏ်များ အထူးသတ်မှတ်ပြဋ္ဌာန်းထားခြင်း မရှိစေကာ လူများမှာ စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်သော အခင်းဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိရကား ငြိမ်းချမ်းစွာ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ကြ၏။ အကယ်၍ လူတစ်ဦးတွင် သားသမီးငါးဦး ရှိသည်ဆိုပါစို့။ ယင်းသားသမီးများတွင် နောက်ထပ် သားသမီး ငါးဦး ရကြသည်ဆိုပါစို့။ အဘိုးလက်ထက်တွင် ဤမျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်သူနှစ်ဆယ့်ငါးဦးရှိပြီး ဤနည်းဖြင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် ရုတ်ချည်း ပွားစည်းလာပြီး လူကများ ပစ္စည်းကရှားလာခဲ့လေသည်"

လူများမှာ အလုပ်များများလုပ်လျက်လည်း အစားဆင်းရဲနေကြရသည်။ ဤအခြေအနေသည် လူတို့အတွင်း၌ အငြင်းပွားမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ယခုခေတ်တွင် လူလူချင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားနေရခြင်းသည် စင်စစ် ကောက်ကျစ်သောကြောင့်မဟုတ် ပစ္စည်းများရှားပါးခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသည်ဟူ၍ ဟန်ဖိုင်ဖူးက ဟောကြားခဲ့လေသည်။

အထက်ပါစားဝတ်နေရေး စသည် ရုပ်ပိုင်းဘဝပေါ်၌ ဟန်ဖိုင်ဖူး အရေးထားစဉ်းစားခဲ့ခြင်းသည် စင်စစ် အသစ်အဆန်းဝါဒမဟုတ်ချေ။ ကွန်ဖြူးရှပ်ကလည်း ပြည်သူတို့၏ စီးပွားချောင်ချိရေးတရားကို ဟောခဲ့ဖူးသည်။ မင်းစီးယပ်ကလည်း ပြည်သူ့စီးပွားတိုးတက်ရေးနှင့်ပတ်သက်၍ လယ်ယာမြေ ပြုပြင်ရေးများ၊ အခွန်အတုပ်လျှော့ပေါ့ရေးကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်ခဲ့ဖူးသည်။ ဆွန်ဖူးကလည်း လူတို့၏လိုအင်ဆန္ဒနှင့် စားသုံးပစ္စည်းများ မျှတရေးကို ဟောကြားခဲ့လေသည်။ မိုဖူးသည် ပြည်သူ့ဘဏ္ဍာ ခြိုးခြံသုံးစွဲရေးကို တိုက်တွန်းခဲ့သည်လည်း ရှိ၏။

ဟန်ဖိုင်ဖူးလက်ထက်တွင် လယ်ယာစီးပွားတိုးတက်ရေးနှင့် တိုင်းပြည် အင်အားတိုးတက်ရေးကို တစ်ပြိုင်နက်စဉ်းစားခဲ့သည်။

လယ်ယာလုပ်သူများမှာ စီးပွားဖြစ်ကြမည်။ စစ်တိုက်သူများမှာ တန်ခိုးအာဏာရှိကြမည်။ ဆိုသည်မှာ ဟန်ဖိုင်ဖူး၏ ဟရားဖြစ်သည်။ ဟန်ဖိုင်ဖူးဝါဒအရ တစ်ဖက်က စီးပွားရေးဖောင့်တင်းအောင်လုပ်ပြီး ကျန်တစ်ဖက်ကမူ စစ်အင်အားတိုးတက်အောင် လုပ်ရမည်။ သို့မှသာ တိုင်းပြည်အနေနှင့် အရေးကြုံလျှင် သက်လုံကောင်းနိုင်ပေမည်။

စံပြလူ့အဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ အမြင်တရား

တစ်ပါးသောတွေးခေါ်ရှင်များက လူဦးရေများခြင်းကို တိုင်းပြည် (ဝါ) လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်၏ အခြေခံလိုအပ်သောအချက်တစ်ရပ်ဖြစ်သည် ဟုယူဆကြသည်။ ဟန်ဖိုင်ဖူးကမူ လူဦးရေအဆမတန်များခြင်းနှင့် တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်မာတ်သည် လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်အတွင်း ဘေးဒုက္ခများဖြစ်လာအောင် ဖန်တီးသောအရာများ ဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

တစ်ဖန် လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲတွင် ကာယလုပ်သားတို့၏ ချွေးနည်းစာကို အခွန်ကောက်ပြီး ရှင်ဘုရင်က ထောက်ပံ့မြှောက်စားခြင်းကို ခံနေကြရသော ပညာရှင်သုခမိန်များကို ဟန်ဖိုင်ဖူးက ပြင်းထန်စွာပုတ်ခတ်ခဲ့၏။ ယင်းသုခမိန်ဆိုသူများ စာအုပ်ကြီးများကြားတွင် နစ်မွန်းပြီး တခြားပြင်ပလောကအကြောင်းကို ဘာဆိုဘာမျှမသိပါဘဲလျက် အခြောက်တိုက် အတ္တစွဲ၍ မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးနေသူများဟုလည်း သူကဆိုသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်များ (ပညာရှိသုခမိန် အသိပညာရှင်)သည် ကာယအလုပ်မှန်သမျှကို လွန်စွာ သိမ်နုပ်သည်ဟု အထင်အမြင်သေးတတ်သူများသာ ဖြစ်ချေသည်။

"ယနေ့မျက်မှောက်ကာလတွင် အစိုးရအကြောင်းကို ဝေဖန်ပြောဆိုသူများကား အဆမတန်များလှပါဘိ။ သို့သော် ကွန်ဖူးရှန်းဖူး စသူတို့ချမှတ်ခဲ့သောတရားဥပဒေနှင့်အညီ ကျင့်ကြံလိုက်နာနေတတ်သူများက အိမ်ထောင်စုငယ်တစ်ခုမျှပင်ရှိသည်ကို မတွေ့ရ။ မြေယာများလည်း စိုပြည်စိမ်းလန်းမရှိ တဖြည်းဖြည်း ခြောက်ကပ်မွဲတေနေသည်ကိုသာ တွေ့နေကြသည်။ ယင်း[illegible] ဖြစ်ရခြင်းမှာ ယခုခေတ်တွင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးအကြောင်း [illegible] သာများကြပြီး တကယ်တမ်း အလုပ်လုပ်သူကား မရှိသလော[illegible] သောကြောင့်ဖြစ်၏။ ပြည်နယ်အတွင်း စစ်အကြောင်းကိုလည်း [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိပြီး လက်တွေ့အလုပ်မရှိသဖြင့် စစ်တပ်အင်အားလည်း ဆုတ်ယုတ်သထ ဆုတ်ယုတ်နေသည်။ ယင်းသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာလည်း စစ်တိုက်သည့်အကြောင်း ပြောသူက တကယ်တမ်း စစ်ထွက်တိုက်သူထက် များနေသောကြောင့်ဖြစ် သည်ဟု ဟန်ဖိုင်ဖူးကဆိုရာ၌ အထက်ကဖော်ပြခဲ့သော ပညာရှိသုခမိန်များ ရည်ညွှန်း၍ဆိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ပညာရှိဆိုသူတို့ကား အာပေါင်အာရင်း ကျယ်လောင်စွာဖြင့် ပြောတတ်သူများသာဖြစ်ပြီး တကယ်တမ်းလက်တွေ့ လုပ်နိုင်သူများမဟုတ်ဟု ဆိုလိုသည်။

တစ်နည်းဆိုလျှင် တိုင်းပြည်တွင် အပြောများပြီး လက်တွေ့အလုပ် နည်းနေခြင်းသည် ပညာတတ်ဖောင်းပွမှုဖြစ်ခြင်းမည်၏။ ယင်းပညာတတ် ဖောင်းပွမှုသည် တိုင်းပြည်အတွင်း အခြေအနေများကို ရှုပ်ထွေးလာစေတတ်ရုံ သာမက မယုံကြည်မှုများလည်း နိုးကြားလာတတ်သည်ဟု ဟန်ဖိုင်ဖူးက ဖော်ပြခဲ့ပေသည်။

သူ့စကားအရ ဖော်ပြရလျှင်–

အုပ်စိုးသူအာဏာပိုင်မင်း စသူတို့မှာ ပညာရှိသုခမိန်တို့၏ သမားဂုဏ်ပြ၊ ဟန်ရေးပညာဖြင့် ကျမ်းကြီးကိုး ဆွေးနွေးအကြံပေး သင်ပြမှုတို့ကိုသာ နားထောင်နေကြ၏။ ထိုအခါ၌ ဘယ်အမှုအခင်း သည် ကောင်း၏ဆိုး၏ လက်တွေ့ခွဲခြားနိုင်သောစံနှုန်း ဘောင် စည်းမျဉ်းများလည်း တိတိကျကျမရှိတော့ ရေခဲနှင့် ကျောက်မီးသွေး နွေနှင့်ဆောင်းတို့သည် တစ်နေရာတည်း တစ်ချိန်တွင်းတွင် တစ်ပြိုင် နက် မဖြစ်နိုင်။ အလားတူစွာ တစ်ယောက်တစ်လမ်း ယူဆနေသော အတွေးအခေါ် ပညာရှင်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဂိုဏ်းများ၏ အယူ အဆများမှာလည်း တစ်ပြိုင်နက် နှစ်ခုစလုံးမှန်ပါသည်ဟု ဆိုသည်။ သို့ရာတွင် မင်း(အုပ်စိုးသူ)တို့က ဝါဒချင်းမတူသော ဆရာသမား ကြီးများ တရားများကို နားယောင်ပြီး တိုင်းရေးပြည်ရေးဆောင်ရွက် ကြသောကြောင့် အမှုကိစ္စများမှာ ချွတ်ချော်အံ့လွဲဖြစ်ရသည်။ ဦးနှင့် ပဲ့ မညီဖြစ်ရသည်။ ထိုသို့လုပ်နေလျှင် အံ့ကြွမှုများမဖြစ်ဘဲ အဘယ် မှာ နေချိမ့်မည်နည်း။

ဟန်ဖိုင်ဖူး၏ စံပြလူ့အဖွဲ့အစည်း (ရွှေပြည်သာ)စီမံကိန်းတွင် ပထမ ဦးစားပေးလုပ်ဆောင်ရမည့်အချက်မှာ လယ်ယာစီးပွားရေးဖြစ်၍ လယ်ယာ

လုပ်သားများ ပိုပေးရေး၊ မြေယာခွဲဝေနေရာချထားရေးများ ပါဝင်သည်။ ဒုတိယ အချက်မှာ တရားဥပဒေနှင့် အမိန့်အာဏာစက်ကြီးစိုးရေးဖြစ်သည်။ တတိယ ဆောင်ရွက်ချက်မှာ စစ်တပ်များကိုထောက်ပံ့ရေး၊ တိုင်းပြည်ဘဏ္ဍာတိုးတက် ရေး ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးဘေးမှ ကာကွယ်ရေးတို့အတွက် အခွန်ကောက်ခံ ရေးနှင့် စတုတ္ထဆောင်ရွက်ချက်မှာ စစ်တပ်၏စစ်ရေးကျွမ်းကျင်မှု တိုးတက် ရေး နည်းပရိယာယ်ကြွယ်ဝရေး၊ ရန်သူကို အောင်မြင်အောင် ချေမှုန်းနိုင်ရေး တို့ဖြစ်သည်။ သူ့နိုင်ငံရေးအမြင်ကို အကျဉ်းချုပ်ဖော်ပြရလျှင် ပထမ ပြည်သူ့ စီးပွားရေး၊ ဒုတိယ တရားဥပဒေကြီးစိုးရေး၊ တတိယ ဘဏ္ဍာရေး(အခွန်)နှင့် စတုတ္ထ စစ်ရေးတို့ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ ယေဘုယျအတွေးအမြင်ကို အခြေခံ၍ ဟန်ဖိုင်ဖူးသည် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို နှစ်မျိုးနှစ်စားခွဲခြားသည်။ ယင်းတို့မှာ အသုံးကျသော လူတန်းစားများနှင့် ပိုနေသော လူတန်းစားများဟူ၍ဖြစ်သည်။ ပထမအတန်း အစားများမှာ လယ်သမားနှင့် စစ်သားများဖြစ်သည်။ ယင်းလူတန်းစားများ သည်သာ တိုင်းပြည်က ဂုဏ်ပြုအားပေးထိုက်သူများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဒုတိယအတန်းအစားတွင်ပါဝင်သူများမှာ ဖောက်ပြန်သော မှူးမတ် များနှင့်ယထာဘူတအမြင်မဲ့သော လက်တွေ့မပါသော သဘောတရားဆရာ (ပညာရှိသုခမိန်)များဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဟန်ဖိုင်ဖူးက မင်းကောင်းမင်းမြတ် တို့သည် လက်တွေ့မပါသော သဘောတရားဆရာတို့၏ သမားဂုဏ်ပြ ဟိတ်ထုတ်သောပညာများကို ပြည်သူတို့၏ကောင်းမှုကို မျှော်ကိုးပြီး နှိပ်ကွပ် ရာသည်ဟု ဆိုသည်။ ဟန်ဖိုင်ဖူး၏ လူမှုရေးသဘောတရားများ၏ လိုရင်း အချက်မှာ လယ်သမား၊ စစ်သားလူတန်းစားများကို တိုင်းပြည်၏ အဓိက ပင်မကျောရိုး လူတန်းစားများအဖြစ် ရှေ့တန်းတင်ရေးဖြစ်၍ အဆောင် အယောင်နှင့် ဝင့်ကြွားနေသော သဘောတရားရေးဆရာများကို နှိမ့်ချရေး ဖြစ်သည်။ ဟန်ဖိုင်ဖူး၏ သဘောတရားများသည် ရှေးက မြေရှင်ပဒေသရာဇ် ၏လူမှုဆက်ဆံရေးလောကထဲတွင် အသုံးဝင်မည်မဟုတ်သော်လည်း ပြောင်း လဲလာသော ခေတ်အခြေအနေများနှင့်ကား လွန်စွာဟပ်မိသည်။ သူ့အတွေး အမြင်များသည် မြေရှင်စနစ်ကျဆုံးရေးတွင် များစွာ အထောက်အပံ့ပြု၏ ချင်ပြည်နယ်သူပြည်နယ်သားများသည် သူ့အပေါ်လစီကို လက်ခံပြီး ခဲ့ကြသောကြောင့် လယ်ယာစီးပွားရေးနှင့် စစ်ရေးတွင် ထိုး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောက်ခဲ့လေသည်။ စီးပွားရေးနှင့်စစ်ရေး တောင့်တင်းခိုင်မာခဲ့သောကြော င့်လည်း ချင်ပြည်နယ်သည် အခြားပြိုင်ဘက်ပြည်နယ်များကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု တိုက်ခိုက်သိမ်းယူနိုင်ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး တရုတ်ရာဇဝင်တွင် တရုတ်ပြည်၏ စည်းလုံးခြင်းကို ပထမဆုံး တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ပေတော့သည်။

၉။ ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်

တရုတ်လူမျိုးတို့၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသဘောတရားသမိုင်းတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်မှစ၍ ဟန်ဖိုင်ဇူးအထိ အတွေးအမြင် ပညာရှင်များသည် မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အတွေးအမြင်ဂိုဏ်းများကို ထူထောင်နိုင်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ခရစ်မပေါ်မီက ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသော ပညာရှင်ကြီးများ ဖြစ်ကြ၏။

ခရစ်အပေါ်မီ နှစ်ပေါင်းငါးရာကျော် ကွန်ဖြူးရှပ်ထက်စောစွာကပင် အိန္ဒိယပြည်တွင်လည်း အတွေးအခေါ်ပညာဂိုဏ်းကြီးများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသည်။ ယင်းဂိုဏ်းများမှာ ကိုးဂိုဏ်းရှိသည်။ အိန္ဒိယဂိုဏ်းများအနက် ဗုဒ္ဓဝါဒ ဂိုဏ်းလည်း အပါအဝင်ဖြစ်သည်။

အိန္ဒိယတိုင်းသားတို့၏ အတွေးအမြင်များကို အစဦးစွာ သူတို့၏ 'ဗေဒ'ခေါ် မန္တာန်များမှ လေ့လာရသည်။ အိန္ဒိယလူမျိုးတို့မှာ အင်ဒို၊ အာရိယန်လူမျိုးများမှ ဆင်းသက်လာသူများဖြစ်သည်။ ရှေးအိန္ဒိယလူမျိုးတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုကို လေ့လာကြည့်ပါက သူတို့သည် ဘဝအတွက် ပူပင်သောက ကင်းပြီး ပျော်ရွှင်မှုကိုသာ အရေးထားနေခဲ့ကြကြောင်း သိရသည်။ ဤသဘောများသည် နောင်အခါ ဟိန္ဒူဝါဒသို့လည်း ကူးစက်လွှမ်းခြုံလာသည်။ အိန္ဒိယတိုင်းသားတို့သည် ဘာသာရေးကိုးကွယ်မှု၌ လွန်စွာ အထုံဝသီပါ ကြပါသည်။ ရှေးဗေဒကျမ်းများမှာပင် 'အတ္တ'ရှိသလော မရှိသလောဟူသော ပြဿနာကိုပင် စဉ်းစားကြောင်း အစအန တွေ့ရသည်။

ဟိန္ဒူဝါဒ အထင်အရှားဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ၌မူကား အတွေးအမြင် ဆိုင်ရာ သဘောလက္ခဏာများမှာ ပီပီသသ ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်ဖြစ်လာကြ သည်။ များသောအားဖြင့် အိန္ဒိယအတွေးအမြင်ပညာ ဂိုဏ်းသားများသည် တမလွန်ဘဝ၌ ဇာတိထပ်ပြန်ဖြစ်ခြင်းသဘောကို အခြေခံထား၍ စဉ်းစားခဲ့ ကြသည်။ အိန္ဒိယပြည်တွင် ယခုထက်တိုင် (လူတိုင်းလိုလို)ပင် သံသရာအစ ဆက်ကို ယုံကြည်ကြသည်။ ယခုမျက်မှောက်ဘဝသည် ဘဝအစဉ်အဆက် ဆက်မှ တစ်ဘဝမျှသာဖြစ်သည်ဟုလည်း ယုံမှတ်ကြ၏။ လူ့နတ်ပြဿနာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သတ္တဝါမှန်သမျှ သံသရာ၌ ဇာတိထပ်ပြန်ဖြစ်နေရာ၌ လူ့ဘဝ တိရစ္ဆာန်ဘဝ အမျိုးမျိုးတွင် ကျင်လည်ကြရကုန်သည်ဟု ဆိုသည်။

ဘဝများစွာ၌ ထပ်ခါတလဲလဲ ဇာတိထပ်ပြန်ဖြစ်၍ မကျွတ်တမ်း မလွတ်တမ်း အဘယ်ကြောင့် ကျင်လည်နေကြရသနည်း။ အကြောင်းရှိ၏။ ဟိန္ဒူများကလည်း သံသရာ၌ ဇာတိဘဝ၊ ဗျာဒိ မရဏအားဖြင့် အထပ်ထပ် ဖြစ်နေကြရခြင်းသည် ရှေးဘဝများက ကုသလ၊ အကုသလ ကမ္မဝါစရေ ကြောင့် ဖြစ်ရသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤကျမ်းတရားကို ကံ၊ ကမ္မသကာဟု လည်း ဆိုသည်။ ကမ္မအကျိုးဆက်သည်ကား လူနတ်မခွဲ၊ ဆင်းရဲချမ်းသာ မကွဲ သတ္တဝါမှန်သမျှ ခံစားကြရသည်။

ကမ္မအကျိုးဆက်ဖြင့် သံသရာ၌ အခါခါ ဇာတိဖြစ်ခြင်းဖြင့် ကျင်လည်ရသောဘဝမှ ကင်းလွတ်ကြောင်းကို ကြံဆကြရာ၌ ဟိန္ဒူဂိုဏ်းသားများ သည် အမျိုးမျိုးသောနည်းလမ်းများကို ပေးခဲ့ကြ၏။ ယင်းသံသရာ၌ ဇာတိ ကင်းခြင်းတရားကို ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းသားများကမူ 'နိဗ္ဗာန်'ဟု ခေါ်ကြလေသည်။ နိဗ္ဗာန်သည် ဇာတိ၊ ဘဝဒုက္ခစပ်သိမ်း ချုပ်ငြိမ်းခြင်း မည်ပေသည်။

'နိဗ္ဗာန်'သည် အရပ်ရပ်ချုပ်ငြိမ်းခြင်းတရားဖြစ်၏။ ဤသံသရာ၌ ဖြစ်လာသမျှသော ဘဝတိုင်း၌(မည်မျှပင် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်စေကာ) ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် မလွတ်ကင်းသာချေ။ အဆုံးမဲ့သောဇာတိဘဝများ၌ အတ္တ ဟူသည် မရှိ၊ အတ္တချည်းသာဖြစ်ကြ၏။ ထာဝရဟူသည်မရှိ၊ သင်္ခါရချည်း သာဖြစ်ကြ၏။ သံသရာ၌ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း စသည် သင်္ခါရတရား တို့မှ ကင်းဆေးရာကို ကြံဆကြရာ၌ အိန္ဒိယတိုင်းသားတို့သည် အမျိုးမျိုးသော အမြင်များကို ဆောင်ယူကြ၏။ မိမိကိုယ်ကို ဗြဟ္မာကြီးနှင့် တစ်သားတည်း ဖြစ်အောင် ကျင့်ခြင်း စသည် တရားကိုလည်း ဟောကြားကြ၏။ ဗုဒ္ဓဝါဒက မူကား နိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင် အစစဖြစ်မှု ပျက်မှု ချုပ်ငြိမ်းရာဟု ယုံကြည် ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒ စတင်ပေါ်ပေါက်လာရသော အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို နား လည်နိုင်စေရန် ဟိန္ဒူဝါဒနောက်ခံကိုလည်း နားလည်ရပေဦးမည်။ ဗုဒ္ဓ မွေးဖွားစင်ရာနှစ်ကို ပညာရှင်များက ဘီစီ ၅၆၀ ဖြစ်သည်ဟု သဘောတူ ကြသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုချိန်မှာ ဘီစီ ၄၈၀ ခန့်က ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ကွန်ဖြူးရှပ်ထက် အနည်းငယ်စောသည်။

များသောအားဖြင့် အနောက်တိုင်းပညာရှင်များက ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ အနှစ် သာရသဘောသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို မဝေခွဲတတ်ကြဘဲရှိသည်။ အမှန်မှာ ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ အနှစ်အသားသည် သစ္စာလေးပါးတရားဖြစ်သည်ဟု အရှေ့တိုင်းသားများက ယူသည်။ ဤတရားများကို အုပ်ချုပ်၍ယူသော် ဗုဒ္ဓဝါဒတစ်ခုလုံးကို စဉ်းစားတွေးမြင်ရာ၌ ကြောင်းကျိုးဆက်သွယ်မှုနိယာမ ကို အခြေခံခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

ဇာတိဘဝဖြစ်ခြင်းမှန်သမျှ ပယ်ရမည်ဟု ဗုဒ္ဓရှုမြင်သည်။ ဇာတိဘဝ စသည်၏အကြောင်းရင်းကား အဘယ်နည်း။ ဇာတိဘဝတို့၏အကြောင်းရင်း အမှန်သည် အဝိဇ္ဇာတဏှာတို့ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် အဝိဇ္ဇာတဏှာတို့ကို ပယ်နိုင်ရမည်။ သို့မှသာ ဘဝဇာတိတို့မှ လွတ်ကင်းပေမည်။ ဒုက္ခ၏ကင်း ဝေးကြောင်းတရားကို သိပြီးသော် ယင်းဒုက္ခတို့မှကင်းရာ မဂ္ဂင်လမ်းအတိုင်း လိုက်ကြရမည်ဟုဆိုသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒသည် အိန္ဒိယပြည်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးနောက် ခရစ်နှစ်အစ ပိုင်းတွင် တရုတ်ပြည်သို့ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ တရုတ်ပြည်သို့ ဦးစွာရောက်ခဲ့ သော ဗုဒ္ဓဘာသာသည် ဟိနယာန ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူဖွယ် အကြောင်းရှိသည်။ တရုတ်ပြည်သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘယ်သို့ရောက်ရှိလာသည်။ ဘယ်အချိန်က ရောက်ရှိလာသည်ဟု အတိအကျပြောရန်မလွယ်ချေ။ အစဉ် အလာဆိုရိုးစကားများအရ သိရသမျှမှာလည်း ယုံလောက်ဖွယ်မရှိ ဖြစ်ပြန် သည်။

အစဉ်အလာစကားအရ ပြောကြသည်မှာ တရုတ်တို့၏ အတွေး အမြင်သမိုင်းတွင် ထင်ရှားခဲ့သော လောင်ဇူးနှင့်ချောင်ဇူးတို့၏ တာအိုဝါဒ သည် ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် တူညီမှုရှိသည်။ ယင်းသို့ တူနေရခြင်းမှာ တရုတ်ပြည်သို့ ရှေးအိန္ဒိယအတွေးအခေါ်များ စိမ့်ဝင်မှုရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်ဟုလည်း ပညာရှိများ အဆိုအမိန့်ရှိသည်။ မည်သို့ဆိုစေ ခရစ်နှစ်အစတွင်မူ ဗုဒ္ဓဝါဒတို့ တရုတ်ပြည်တွင် လက်ခံနေကြပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့်ပတ်သက်၍ အေဒီ ၂၀၀ လောက်က ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော "မောင်ဇူး" (MOU TZU) ကျမ်းမှာ လွန်စွာစိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသည်။ ဤကျမ်းကို ပြုစုသူမှာ မောင်ဇူးပင်ဖြစ်သည်။ မောင်ဇူးသည် [illegible] ကျမ်းဂန်စာပေများ၌ လွန်စွာနှံ့စပ်သူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူသည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တာအိုဝါဒကိုလည်း ကုန်စင်အောင်လေ့လာခဲ့သူဖြစ်၏။ နောက်ဆုံးတွင် ဗုဒ္ဓဝါဒများကို အပတ်တကုတ် လေ့လာရင်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဗုဒ္ဓဝါဒီစစ်စစ် ဖြစ်လာသူဖြစ်၏။ မောင်ဇူး အဆိုအမိန့်အရ သူ့ခေတ်သူ့အခါကမူ ဗုဒ္ဓဝါဒကို တရုတ်ပြည်မှ အထက်တန်းစားအခွင့်ထူးခံများက နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် လေ့လာလိုက်စားခြင်းမရှိဆိုသည်။ ယင်းသို့ လေ့လာလိုက်စားခြင်းမရှိရုံသာမက မောင်ဇူးကိုယ်တိုင်ပင် မမွန်မြတ်ရာယ်ဟု အစွပ်စွဲခံရကြောင်း အဆိုရှိသည်။ မိမိတို့၏ တရားဝင်ဘာသာကို မယူဘဲ အမေကျော်ဒွေးတော်လွမ်းသည်ဟု အစွပ်စွဲခံရကြောင်း မောင်ဇူးသည် ဗုဒ္ဓဝါဒကို လူတိုင်းနားလည်စေရန် ရှင်းလင်းဖော်ပြကြစေ။ ဗုဒ္ဓဝါဒကို ကာကွယ်ရာလည်း ကျစေရန် ကျမ်းတစ်စောင်ကို ပြုစုခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

သူ့ကျမ်းထဲတွင် ဗုဒ္ဓဝါဒကို သူ့ခေတ်အခါက ဝေဖန်ခဲ့ကြပုံများကိုလည်း ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့၏။ ဗုဒ္ဓဝါဒသည်ကား အရိုင်းတို့ဘာသာဖြစ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇာတိထပ်ပြန်ခြင်းဆိုသည်လည်း မဖြစ်နိုင်ဟူ၍လည်းကောင်း ဆိုသည်။ အကယ်၍ ဗုဒ္ဓသည် ဘုရားစင်စစ် ထူးမြတ်ဆုံးသော ပုဂ္ဂိုလ်စင်စစ်ဖြစ်သော် အဘယ်ကြောင့် ရှေးသူမြတ်များဖြစ်ကြသော ယိုး၊ ရှွန်း၊ ကွန်ဖြူးရှပ် စသူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဗုဒ္ဓနောက်သို့ မလိုက်မပါကြကုန်သနည်း။ အထက်မေးခွန်းတို့ကို မောင်ဇူးသည် ကျမ်းကျင်စွာဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့ပေသည်။

မောင်ဇူးသည် ဗုဒ္ဓဝါဒီတစ်ဦးဖြစ်လာစေကာ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒအယူများကိုလည်း လုံးဝပစ်ပယ်သည်မဟုတ်။ ကွန်ဖြူးရှပ်၏အယူဝါဒများက အပွင့်နှင့်တူ၍ ဗုဒ္ဓဝါဒကမူ အသီးနှင့်တူသည်ဟု သူကဆိုသည်။

မောင်ဇူးသည် ဗုဒ္ဓဝါဒများကို ရေးသားဖော်ပြသောအခါတိုင်း သူ့အတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေရန် လောင်ဇူး၏အရေးအသားများကို ကိုးကားဖော်ပြတတ်ပေသည်။ ဥပမာ ဗုဒ္ဓဝါဒမှ 'နိဗ္ဗာန်'ကို ဖော်ပြသောအခါတိုင်း လောင်ဇူး၏ တာအိုဝါဒမှ ဘာမျှမလုပ်ဘဲ ငြိမ်းမြောက်၏တရား 'ဝူဝိ'ဆိုသော စကားကို သုံးနှုန်းဖော်ပြခဲ့သည်။ ဤစကားလုံးအပြင် အခြားစကားလုံးများလည်း ဗုဒ္ဓဝါဒကို တရုတ်တို့လက်ခံလာစေရန် ထုတ်ယူသုံးနှုန်းခဲ့လေသည်။ အမှန်မှာ မောင်ဇူးကိုယ်တိုင်က ဗုဒ္ဓဝါဒသည် ရှေးကျသော တာအိုဝါဒတစ်မျိုးဖြစ်သည်ဟု ယူလိုယောင်ရှိသည်။

တရုတ်လူမျိုးတို့၏စိတ်ထဲတွင် တာအိုဝါဒနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒတို့သည် မသဲမကွဲ ရောထွေးလက်ခံနေတတ်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကို တရုတ်ဘာသာစကားသို့ ပြန်ဆိုရာတွင်လည်း တာအိုဝါဒမှ ဝေါဟာရများကို ဖလှယ်၍ သုံးနှုန်းဖော်ပြထားမှုကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် တာအိုဝါဒသည် အတူတူကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ တရုတ်ပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းသားများကလည်း တာအိုဂိုဏ်းသားများနှင့် ရောရောနှောနှောရှိသည် မခွဲခြားကြပေ၏။

တာအိုဂိုဏ်းသားများကလည်း ချောင်မင်းဆက် နှောင်းခေတ်နှင့် ဟန်မင်းဆက်ခေတ်တွင် ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းသားများကို အတုယူပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းများ၊ ဘုန်းကြီး ရဟန်းများ ပြုလုပ်လာကြပေသည်။

ပိဋကတ်များကိုလည်း ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းသားများကဲ့သို့ပင် ပြုစုထားကြသည်။ သို့ရာတွင် တာအိုဂိုဏ်းသားများမှာ ဗုဒ္ဓဝါဒမှ များစွာအမွေခံခဲ့သည်မှန်လျက် ယင်းသို့ဖြစ်ရခြင်းကို လက်မခံချင်ကြသည်များလည်းရှိသည်။ သူတို့က လောင်ဇူးသည် တစ်ချိန်က အိန္ဒိယပြည်သို့သွားရောက်ပြီး ဗုဒ္ဓကို သူ့အတွေးအမြင်များ သင်ကြားပြသခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ ဗုဒ္ဓဝါဒသည် တာအိုဝါဒနှင့်တူနေရခြင်းဖြစ်သည်ဟု တစ်ဖက်သတ်ယူဆခဲ့ကြသည်လည်းရှိသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ ရှေးအကျဆုံးအယူမှာ ဟီနယာနဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပြီး နောင်အခါ ပေါ်လာသောဂိုဏ်းကိုမူ မဟာယာနဟု ခေါ်ကြသည်။ မဟာယာန၏ အဓိပ္ပာယ်ရင်းမှာ ယဉ်ကြီးဖြစ်၏။ လိုရင်းအချက်မှာ ဗောဓိသတ္တအကျင့်ဖြစ်၏။ ဗောဓိသတ္တဆိုသည်မှာ ဘုရားအဖြစ်ကို ယခုလက်ငင်းဘဝ၌ပင် ရနိုင်သော ပါရမီအရင့်အမာရှိသော်လည်း ဘုရားအဖြစ်ကိုယူ၍ နိဗ္ဗာန်မဝင်သေးဘဲ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ကျွတ်တမ်းဝင်ရန် ကြိုးပမ်းသော ဘုရားလောင်းကျင့်စဉ်ဖြစ်သည်။ နောင်အခါ၌ မဟာယာနဂိုဏ်းကို လူကြိုက်များလာခဲ့သည်။ ဟီနယာဂိုဏ်းကိုမူ တစ်ကိုယ်တည်း နိဗ္ဗာန်ရအောင်ကျင့်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်သောဝါဒဖြစ်ခြင်းကြောင့် အတ္တဟိတဝါဒဟု [illegible] ကြသည်။ သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင်က (မာလွန်ကျပုတ္တသုတ် [illegible]) မိစ္ဆာဝါဒဟု အတိအလင်းကြေညာခဲ့သော တက္ကကအမြင်များကို မဟာယာန ဂိုဏ်းသားတို့က လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့ကြသည်။

တရုတ်ပြည်တွင် ဦးဆုံးတရုတ်ဘာသာသို့ ကူးယူခဲ့သော [illegible] များမှာ ဟီနယာနကျမ်းများဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် မဟာယာန [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လည်း အေဒီ ၂၀၀ မတိုင်မီကပင် ကူးယူခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။ အေဒီ ၅၀၀ နောက်ပိုင်းတွင်ကား မဟာယာနကျမ်းများကိုသာ အများဆုံး တရုတ်ဘာသာသို့ ကူးပြောင်းယူခဲ့ကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒသည် တရုတ်ပြည်သို့ ခရစ်နှစ်အစပိုင်းနှင့် ယင်းနှစ်များ မတိုင်မီကပင် ရောက်ရှိခဲ့သည်ဆိုစေ တရုတ်ပညာရှင်တို့ကမူ ဗုဒ္ဓဝါဒကို အရေးတယူ မရှိခဲ့ကြသေးပေ။ အေဒီသုံးရာလောက်အထိ တရုတ်စာပေနယ်တွင် ဗုဒ္ဓဝါဒကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဖော်ပြခြင်းမရှိကြသေးပေ။ သို့ရာတွင် သာမန်လူထုထဲတွင်ကား ဗုဒ္ဓဘာသာသည် တစိမ့်စိမ့်ဝင်ပြီး တစစပျံ့နှံ့နေလေတော့သည်။ နောင်အခါ ကေရာဇ်မင်းမှအစ ပြည်သူများပါမကျန် ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ သက်ဝင်ကြသည်။ အေဒီ ၃၈၂ ခုနှစ်လောက်တွင် တရုတ်ပြည် အနောက်မြောက်ပိုင်းနယ်တွင် လူပေါင်း ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်လာကြသည်။ အေဒီ ၄၀၀ ကျော်လောက်တွင် အိန္ဒိယမှ ဗုဒ္ဓဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးဖြစ်သော ဦးကုမာရဇီဝသည် ဆီယန်မင်းဆက်လက်ထက်တွင် တရုတ်ပြည်သို့ အစိုးရဧည့်သည်အဖြစ် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဦးကုမာရဇီဝသည် ဗုဒ္ဓပိဋကတ်များကို တရုတ်ဘာသာသို့ပြန်ဆိုရန်အတွက် ဘုန်းတော်ကြီးပေါင်းများစွာ ပါဝင်သော အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဖွဲ့ပြီး ကြိုးစား၏။ ယင်းအချိန်မှာပင် ဧကရာဇ်မင်းတစ်ပါးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ သက်ဝင်လာပြန်သည်။

နောက်နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်ကြာ သက္ကရာဇ် ၅၀၂ မှ ၅၄၉ အထိ အုပ်စိုးခဲ့သော 'ဝု'ဧကရာဇ်သည် အစပိုင်းတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်စေကာ မကြာမီပင် သူလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းခဲ့လေသည်။ ဧကရာဇ် 'ဝု'ကိုယ်တိုင်မှာ ဗုဒ္ဓတရားတော်များကို ဟောကြားခဲ့သည်။ သူ့လက်ထက်မှာပင် ဗုဒ္ဓဝိနည်းတော်များကို စုပေါင်းရေးသားစေခဲ့၏။ ကိုယ်တိုင်သည်ပင် သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဒုလ္လဘရဟန်းခံခဲ့သောဟူ၏။ သူ့လက်ထက်တွင် ဗုဒ္ဓ၏ သူတစ်ပါးအသက်ကို မသတ်ရဆိုသည့်တရားနှင့် ညီစေရန် နိုင်ငံတော်အတွင်း တိရစ္ဆာန်များကို မသတ်ရအမိန့်ကို ထုတ်ဆင့်ခဲ့လေသည်။ နောင်းခေတ်များ၌ တရုတ်ပြည်တွင် မင်းမိဖုရားအများအပြားပင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်ခဲ့ကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာလှုပ်ရှားမှုမှာ အရှိန်ရလာသည်နှင့် ခရစ်နှစ်ငါးရာအတွင်းမှာပင် ပညာရှိအပြားအပြားသည်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာသို့သက်ဝင်လာကြသည်။

၁၁ ရာစုတွင် နိုင်ငံရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးသမားတစ်ဦးဖြစ်သူ ဝမ်၊ အန်ရှီက ပညာရှင်များသည် ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် တာအိုဝါဒနောက်သို့ လိုက်ပါကြသည်မှာဝမ်းနည်းဖွယ်ရာကောင်းကြောင်း ရေးသားခဲ့သော်လည်း သူ၏သားဖြစ်သူကိုယ်တိုင်မှာပင် ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် တာအိုဝါဒကျမ်းဂန်များကို ပြုစုရေးသားလာခဲ့လေသည်။ ၁၂ ရာစုနှစ်အတွင်း၌ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို ရှေ့ဆောင်သူ ချူးဆီ (CHU HSI) က ပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် နောက်ဆုံးတွင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာများနှင့်စပ်၍ ဗုဒ္ဓဝါဒနှင့် တာအိုဝါဒများကို လက်ခံသွားတတ်ကြကြောင်း အဆိုအမိန့်ပြုသည်။

တရုတ်ပြည်တွင် ဗုဒ္ဓဝါဒကြီးကျယ်စည်လာရခြင်းမှာ တရုတ်သမိုင်း၌ ခေတ်ပျက်ခေတ်ဆိုးကြောင့် ဒုက္ခကို ပြက်ပြက်ထင်ထင်မြင်လာရခြင်းကြောင့်သာမဟုတ် တရုတ်ပြည်တွင် ဟန်မင်းဆက်လက်ထက်ပိုင်းကာလသည် နိုင်ငံရေးအရ တည်ငြိမ်သောကာလဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်မျိုး၌ ပညာရှင်တို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ သုညဝါဒနှင့် တာအိုဝါဒသို့ လိုက်ပါကုန်ကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ယင်းသို့ ဒုက္ခရောက်နေသောပြည်သူများသည် တာအိုဂိုဏ်းသားတို့၏ အဆင့်အတန်းမခွဲခြားရေး အဆင့်တူအရည်တူ ချမ်းသာရေးဝါဒဘက်သို့ လိုက်လာကြသည်။

လယ်ယာမြေများကို စုပေါင်းလုပ်ကိုင်ပြီး ဘုံစနစ်နှင့် စားသောက်ကြသည်။ သူတို့ကို ခေါင်းပေါင်းဝါများဟု ခေါ်ကြသည်။ ထိုသူတို့သည် ခရစ်နှစ် ၁၈၄ ခုလောက်တွင် လက်နက်ကိုင်ပုန်ကန်ကြသည်။

ပုန်ကန်မှုကို ငြိမ်သက်အောင် နှိမ်နင်းနိုင်ခဲ့သော်လည်း တရုတ်ပြည်ကြီး၏ အခြေအနေ ပြောင်းလဲသွားသည်။ ပြည်နယ်သုံးခုကွဲပြားလာသည်။ ပြည်ရွာမငြိမ် ဖြစ်လာသည်။ နောင်နှစ်တစ်ရာအတွင်း တရုတ်ပြည်ကြီးမှာ မြောက်ဘက်မှ လူရိုင်းတို့၏ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ခံရသည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀ နှင့် ၅၈၉ အတွင်း ၂၄ နှစ်တာမျှသောအချိန်ကလေး တစ်ချိန်တွင် တရုတ်လူမျိုးတို့၏ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကို ရရှိခဲ့၏။ ထို[illegible] တစ်ဖန် ပြည်နယ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာ ကွဲပြားသွားပြန်သည်။

ယင်းသို့ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေချိန်မျိုးတွင် မည်သူမဆို [illegible] ကိုရှာသော ဗုဒ္ဓဘာသာ၌ ခိုလှုံဝင်ရောက်လာကြပေမည်။ [illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ ခိုဝင်သူများထဲတွင် မောင်ဖူးလည်း ပါဝင်သည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းကြီးကျောင်းများမှာ ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်ဘုံမှ နိဗ္ဗာန်တမျှ အေးချမ်းသာယာသည်ဟု မှတ်စရာဖြစ်နေကြောင်း အနောက်နိုင်ငံသားများ ရေးကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ဝင်လာသူများထဲမှ ဘုန်းကြီးရဟန်းဖြစ်လာသူအချို့ရှိသော်လည်း ကျန်လူများမှာ အရပ်သူအရပ်သားများဖြစ်ကြသည်။ အရပ်သား ဝတ်ကြောင်ဘဝနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်နေနိုင်ခြင်းသည် တရုတ်ပြည်သူတို့အဖို့ အထူးအဆန်း ဖြစ်နေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကလည်း ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင်များ အကုန်အစင်ဖတ်ခိုင်းသည်။ တာအိုဝါဒကလည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုရသည်။ ထိုသို့လုပ်ရန်မှာ ခက်ခဲသည်။

အထူးသဖြင့် မဟာယာန ဗုဒ္ဓဝါဒကမူ လူတိုင်းလူတိုင်းအား စိတ်ကျေနပ်မှုကိုပေးသည်။ အသက်ရှင်လျက် နိဗ္ဗာန်ရောက်နိုင်ကြောင်းကိုအထင်အရှား ပြသည်။ သေပြီးမှသာ တရုတ်တို့က နိဗ္ဗာန်ရောက်မည်ထင်ခဲ့သော အထင်အမြင်များနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒသည် အတန်ခြားနားနေသည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒက လူတို့အား နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာနှင့်ပတ်သက်၍ မျှော်လင့်ချက်များပေးထားနိုင်သည်။ အဆင့်အတန်းလည်းမထား၊ လူမှန်သမျှ မည်သူမဆို နိဗ္ဗာန်ကို မျှော်လင့်နိုင်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာသည် တရုတ်ပြည်သူတို့၏ စရိုက်အကြိုက်နှင့်လည်း ကိုက်ညီသည်။ ဗုဒ္ဓကိုယ်ကျင့်တရားဝါဒ(သီလခန်း)မှာလည်း သီလကို အရေးထားသူတို့အဖို့ လွယ်လွယ်နှင့် လက်ခံနိုင်သောသဘောရှိသည်။

ခရစ်ယန်ဘာသာတွင် ဂိုဏ်းကွဲများရှိနေသကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတွင်လည်း ဂိုဏ်းကွဲများရှိသည်။ ယင်းဂိုဏ်းကွဲများအနက် ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းကို ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက (၇)ရာစုခေတ်ဦးတွင် တရုတ်ပြည်သို့သွင်းယူလာခဲ့သည်။ ဤဂိုဏ်းသည် တက္ကိကဝါဒဘက်သို့ ယိုင်သည်။ 'စကြဝဠာကြီးတစ်ခုလုံးသည် စိတ်စေတသိက်အစဉ်ကြီးသာ ဖြစ်သည်ဟု ဟောသည်'

နောက်ထပ်တစ်ဖန် ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကိုဟောကြားသော ဗုဒ္ဓဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း ထပ်မံရောက်ရှိလာပြန်လေသည်။ ဤဂိုဏ်းသည် တရုတ်ပြည်သူတို့၏ အတွေးအခေါ်များကို လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့သည်။

ဤဂိုဏ်း၏အမည်မှာ သက္ကတဘာသာအားဖြင့် 'ဈာန'ဂိုဏ်း၏ အလုပ်မှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ဖြစ်သည်။ ဂျပန်တို့က ဤဂိုဏ်းကို 'ဇင်'ဂိုဏ်းဟု ခေါ်သည်။ မြန်မာဘာသာအားဖြင့်ဆိုပါက 'ဈာန်'ဂိုဏ်းဟု ဆိုရပေမည်။

ဈာန်ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်း၏ လိုရင်းသဘောမှာ ဗုဒ္ဓလောကသည် ကျွန်ုပ်တို့ တခြားတစ်ကမ္ဘာ၌တည်ရှိသည်မဟုတ် မိမိတို့နှင့်အတူတည်ရှိသည်။ 'ကြိုးစားလျှင် ဘုရားဖြစ်နိုင်သည်'ဆိုသကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓသဘာဝသည် ပါရမီရှိသူတိုင်း၏ ကိုယ်တွင်း၌တည်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒကို ဆန့်ကျင်သူများပင်ဖြစ်စေ ကျင့်ကြံနိုင်လျှင် 'ဗုဒ္ဓ'အဖြစ်ကို ရရှိနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ဈာန်ဝါဒသဘောအရ ဗုဒ္ဓဉာဏ်ကိုရရှိနိုင်စေရန် ကမ္မဋ္ဌာန်းမှုကို ကိုယ်တိုင်ပြုရမည်။ ဤဝါဒ တရုတ်လူမျိုးများစွာ လက်ခံကျင့်သုံးခဲ့ကြသေလည်း။

ဟန်မင်းဆက်နှောင်းခေတ်သို့ရောက်သောအခါ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသည် ရှေးအစဉ်အလာနှင့် ပူဇော်သက္ကာရမှုကို အထူးဦးစားပေးကာ တာအိုဝါဒီတို့၏ တက္ကိကဝါဒဘက်သို့ ယိုင်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။

သမိုင်းအရ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသည် အများပြည်သူတို့ လက်ခံသောဝါဒဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ခေတ်ပျက်ကြီးအတွင်း၌ ဒုက္ခနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသောလူများ၏ စိတ်ချမ်းသာမှုကို မပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့ချေ။ ဗုဒ္ဓဝါဒကမူ လူတို့၏ ဒုက္ခကင်းဝေးကြောင်းတရားကို ဟောကြားသည်။ တမလွန်ဘဝ ချမ်းသာကြောင်းတရားကို ဟောသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒသည် တရုတ်တို့၏ အတွေးအခေါ်အားလုံးကို လွှမ်းမိုးနိုင်သောဝါဒဖြစ်လာသည်။

တန်မင်းဆက် (၆၁၈–၉၀၆)လက်ထက်တွင် အစိုးရအရာရှိများ၏ ဝန်ထမ်းစာမေးပွဲအတွက် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ဂန္ထဝင်ကျမ်းများကို လေ့လာကြပြန်သည်။ ထိုအချိန်၌ ဗုဒ္ဓဝါဒသည် တရုတ်ပြည်တွင် အရှိန်အဝါအကြီးမားဆုံး ဖြစ်နေလေပြီ။ အစိုးရပိုင်းကလည်း ဗုဒ္ဓဝါဒကိုပင် အသိအမှတ်ပြု လက်ခံထားပြီးဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာကို အစိုးရပိုင်းက ဦးစားပေးနေသည့် အကြောင်းပြု၍ ဘုန်းကြီးများသည် နိုင်ငံရေးကိစ္စများတွင် ပါဝင်လာကြ သည့်ပြင် ဝိနည်းနှင့်ဆန့်ကျင်သော အပြုအမူများကို ပြုလုပ်လာကြသည် ဥစ္စာပစ္စည်း များစွာကို ပိုင်ဆိုင်လာကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒ အငြင်းပွားမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးများ၏အပြုအမူကို မကြိုက်သဖြင့် ဗုဒ္ဓဝါဒ၏အရှိန်အဝါလည်း ကျဆင်းလာသည်။ ထိုအခါ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသည် ပြန်လည်၍အခြေခိုင်လာပြန်သည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒတွင် တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးတွင်လည်းကောင်း၊ လက်တွေ့အမှုကိစ္စများတွင်လည်းကောင်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ လုပ်လာကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာသည် တရုတ်တို့နှင့် နေရင်းအရ အလှမ်းဝေးသော ဘာသာဖြစ်စေကာ ဈာန်ဝါဒ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝါဒများကြောင့် တရုတ်တို့လက်ခံလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသဘောကို ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်တွင် လက်ခံလာသည်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို ပြန်လည်ထူထောင်လာသူများက ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားအားထုတ်ခြင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓဖြစ်မလာနိုင် အရိယာသူတော်စင်သာ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဟောကြားလာသည်။

ဤတရားကို တရုတ်လူမျိုးတို့ လက်ခံလာကြသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာကဲ့သို့ လောကီကိစ္စများကိုစွန့်ပြီး လောကုတ္တရာကြောင်းသက်သက်ချည်း လုပ်စရာလည်း မလိုတော့ပေ။

မိမိတို့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရင်း အစိုးရမင်းမှုမင်းရေး ဆောင်ရွက်ရင်းလည်း အရိယာသူတော်စင်ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းလာနိုင်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒအရမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်းဝိပဿနာတရား အားထုတ်ခြင်းဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရန်ဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာန်ဟူသည် ဇာတိထပ်ပြန်ခြင်းမရှိသောအဖြစ်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တရုတ်လူမျိုးများမှာ အစဉ်အလာထုံးတမ်းဓလေ့များအရ ဇာတိထပ်ပြန်ခြင်းသဘောကို လက်လည်းမခံ နားလည်းမလည်ခဲ့ကြချေ။

ခရစ်နှစ် ၉၆၀ မှ ၁၂၇၉ အထိ မြဲခဲ့သော တရုတ်ပြည် ဆွန်မင်းဆက်လက်ထက်တွင် **'ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်'**သည် အတွေးအခေါ်ဂိုဏ်းတစ်ခုအဖြစ်ပေါ်လာသည် အမှန်။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ် စတင်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သောအချိန်မှာ တန်မင်းများလက်ထက်ကတည်းက ဖြစ်သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်က ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသည် ဗုဒ္ဓဝါဒတွင် ပါဝင်သော နှစ်သက်ဖွယ်အယူအဆများအားလုံး အပြည့်အဝပါရှိသောဝါဒဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့၏။ ပထမဆုံးအနေနှင့် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်သည် ဗုဒ္ဓရှင်သော စကြဝဠာ စတင်ဖြစ်ပေါ်ပုံသဘောတရားနှင့် ကိုက်ညီသောသဘောကို တင်ပြသည်။ ဒုတိယအနေနှင့် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ကိုယ်ကျင့်တရား၊ အယူဝါဒနှင့် လောကီဖြစ်ရပ်များကို ဟောကြားသည်။ တတိယအနေနှင့် အထက်သဘောတရားတို့ကို အခြေခံပြီး လူ့ဝတ်ကြောင်နှင့်ပင် သာယာချမ်းမြေ့သောဘဝကို ရအောင်ကြိုးပမ်းနိုင်သော အခွင့်အလမ်းနှင့် နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေးများကို ဆောင်ရွက်ခြင်းသဘောတို့ကို ရှင်းပြခဲ့လေသည်။

ဆွန်မင်းဆက်လက်ထက်တွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသော ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်မှာလည်း ဂိုဏ်းကွဲများရှိသည်။ ယင်းတို့အနက် ဂိုဏ်းနှစ်ခုမှာ ထင်ရှားသည်။ ဂိုဏ်းသစ်တစ်ခု၏ ခေါင်းဆောင်မှာ ချူဆီ (CHU HSI) ဖြစ်သည်။ ချူဆီ (၁၁၃၀–၁၂၀၀)သည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို ထူထောင်ခဲ့ကြသူများအနက်တွင် အထင်ရှားဆုံး တွေးခေါ်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချူဆီ (၁၁၃၀–၁၂၀၀)

ချူဆီ (CHU HSI)

ချူဆီသည် စာပေလိုက်စားသူ မိဘများမှ ဆင်းသက်သူဖြစ်သည် ငယ်စဉ်ကပင် စာပေကို ကြောင်ပုစွန်စား ကျွတ်ကျွတ်ဝါးဆိုသလို အပေ တကုတ် လေ့လာအားထုတ်သည်။ အသက်ပင်ငယ်သော်လည်း သူသည် တာအိုဝါဒနှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒကို လေ့လာခဲ့ရာ အားလုံးနားလည်သဘောပေါက် လေသည်။ တချို့ကမူ သူသည် တစ်ချိန်က ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဘုန်းကြီးတစ်ပါ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်ဟု ဆိုကြသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ချူဆီသည် ငယ်စဉ်ကပင် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကိုသာ စွဲမြဲယုံကြည်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူသည် အရေးပါသော အစိုးရရာထူးတစ်နေရာ ကို ရရှိသောအခါ ကျောင်းသားများနှင့် ကောလိပ်များတွင် ပညာရေး တောင့်တင်းခိုင်မာမှုအတွက် အထူးဦးစားပေးဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

ချူဆီသည် ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်ပြီး စကားပြောအလွန်ကောင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ရှေးဂန္ထဝင်ကျမ်းများစွာကို ပြန်လည်တည်းဖြတ်ရာ အစိုးရက အသိအမှတ်ပြု၍ လက်ခံခဲ့လေသည်။ ချူဆီတည်းဖြတ်သောကျမ်းများကိုသာ အစိုးရထန်ထမ်းရွေးချယ်ရေး စာမေးပွဲအတွက် ၁၃၁၃ ခုမှ ထိုစာမေးပွဲများကို ဖျက်သိမ်းသည့် ၁၉၀၅ ခုနှစ်အထိ အသုံးပြုခဲ့လေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ကြသော ရှေးကတွေးခေါ်ရှင် များ၏ အယူဝါဒများကို ချူဆီလက်ထက်တွင် စုပေါင်းပြီး သူ၏အတွေး အမြင်များဖြင့် ထပ်လောက်ဖြည့်စွက်ခဲ့သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်တွင်လည်း 'လီ'ပူဇော်သက္ကာယာမှုဆိုင်ရာမူဝါဒ သည် ပင်မအတွေးအခေါ်ဖြစ်သည်။ 'လီ'ဆိုသောစကားသည် ခေတ်စကား နှင့် မြန်မာပြန်ယူလျှင် 'သဘင်' ပူဇော်ပွဲ စသည့်အဓိပ္ပာယ်သို့ရောက်သည်။ သို့ရာတွင် ဤစကား၏အဓိပ္ပာယ်သက်ရောက်မှုမှာ ကျွန်ုပ်တို့နားလည်နေကျ နှင့် မတူချေ။ အနီးစပ်ဆုံးပြန်ယူရလျှင် (သင်္ချာရကျမ်းအလို) 'မူဝါဒ' (Principle) ဟု ပြန်ရပေမည်။

ချူဆီ၏ လောကအမြင်အရ ဩကာသလောကအလုံးတွင် ဖြစ်တည် နေကြကုန်သော အရာခပ်သိမ်းသည် 'လီ'နှင့် 'ချီ'ခေါ်သဘောနှစ်ရပ် ပေါင်းဖွဲ့ဖြစ်ပေါ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်ဟု မြင်သည်။ ('ချီ'ဆိုသည့်စကားကို

လည်း မြန်မာသို့ တိုက်ရိုက်ပြန်ဆိုရန်ခက်ခဲလှသည်။ အနီးစပ်ဆုံးသဘော သွားသို့ လိုက်၍ပြန်ရသော် ဒဿနိကဗေဒအလိုအားဖြင့် 'ဒဗ္ဗအခြေခံ'ဟု ပြန်ထိုက်သည်)။

လီနှင့် ချီသဘောကို ဖော်ပြပါဦးမည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သစ်ရွက်ကလေးများနှင့် ပန်းပွင့်ကလေးများ ခြားနား နေသည်ကိုတွေ့ရ၏။ ယင်းဝတ္ထုကလေးတို့ ဘာကြောင့်ခြားနားကြသနည်း။

ချူဆီသဘောမှာ သစ်ရွက်နှင့် ပန်းပွင့်တို့၏ 'ချီ' (ဒဗ္ဗအခြေခံ)ကို 'လီ'ခေါ် 'မူဝါဒ'သဘောက ချုပ်ကိုင်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ရှင်းရှင်းဆို လျှင် ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ခြားနားကွဲပြားရခြင်းသည် မူကွဲ၍ဖြစ် သည်။ 'လီ'တရားကြောင့် ကွဲပြားခြားနားရသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤလောက၌ ကျောက်ခဲ၊ သဲပွင့်မှအစ အရာဝတ္ထုခပ်သိမ်းသည် 'ချီ'တရားနှင့် ပေါင်းစပ်၍သာ ဖြစ်ပေါ်နေကြ၏။ ဝတ္ထုပစ္စည်းတိုင်းတွင် ဤတရားနှစ်ပါး ပါဝင်နေကြ၏။ သို့ရာတွင် ဤလောကအတွင်း၌ ဒဗ္ဗရုပ် ဝတ္ထုပစ္စည်းများ မပေါ်ပေါက်မီ ရှေးပဝေသဏီကပင် 'လီ'တရားသည် တည်ရှိနေပြီးဖြစ်သည်။ 'လီ'ကား နာမ်တရားဖြစ်ချေသည်။ မိဘနှင့် သား သမီးကြားရှိ ဆက်စပ်နေပုံသဘော (Relationship) သည်ပင် 'လီ'ကို အခြေခံ၍သာ ဖြစ်ရသည်ဟု ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို ယုံကြည်သူတို့ လက်ခံ ကြသည်။

'လီ'တရားကို ဖန်တီးဖြစ်ပေါ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဖျက်ဆီး သုတ်သင်ပစ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း မည်သူမျှမတတ်သာ။ လီသည် နိစ္စ၊ သဘာဝရတရားသာ ဖြစ်ချေသည်။ လီသည် အနာဒိအနန္တတရားသာဖြစ်ချေ သည်။ အဆုံးအစမထင်သော အခေါင်အချုပ်တရားဖြစ်၍ 'လီ'ကို ချူဆီသည် တစ်ခါတစ်ရံ၌ 'တာအို'တရားနှင့် နှိုင်းယှဉ်တင်စားပြောဖူးလေသည်။

သူ့အမြင်တွင် လီသည် တစ်ဘဝ တလောကအဖြစ်လည်း ရှုမြင် သည်။ ယင်းလောကကား အကောင်အထည်မဲ့၊ ပုံသဏ္ဌာန်မဲ့၊ ဝတ္ထုပစ္စည်းမဲ့ သော (ဝါ) ဘာမျှဖြစ်ပေါ်ခြင်းမရှိသော လောကအဖြစ် မြင်သည်။ ချီတရား မှာကား (သဘောအားဖြင့် ရုပ်တရား) ဩကာသလောကထဲရှိ အရာဝတ္ထုတို့ ဖြစ်ပွားပေါ်ပေါက်ရာ ဒဗ္ဗအခြေခံတရားဖြစ်သည်။ ရုပ်ဝတ္ထုများကား ပြောင်း လဲ ဖြစ်ပျက်နေကြမည်သာဖြစ်သည်။

ချူဆီသည် ဤသဘောတရားကို လက်ခံရာ၌ အိန္ဒိယ[illegible] ၏ အတွေးအခေါ်စက်ရိုပ် သူ့အပေါ် လွှမ်းမိုးမှုမကင်း[illegible]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လောက၌ မပြောင်းလဲသော ဓာဝရသစ္စာတရားသည်သာ ကောင်းမြတ်သောတရားဖြစ်သည်။ ဟူသောအယူကို အထက်ပါသဘောမှ ဆွဲယူနိုင်သည်။

လူ၏သဘာဝသည် သူ့ကိုယ်တွင်း၌တည်သော လီတရားပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လူတိုင်းသည် လီသဘောတရားတွင် အတူတူသာဖြစ်ကြသည်။ သို့ရာတွင် လူတို့တွင် ‘ချီ’တရားကမူ အခြားနားကြီးခြားနားသည်။

အနောက်တိုင်းသားတွေးခေါ်ရှင်ကြီး၏ အတွေးအခေါ်များကို ဖတ်ဖူးသူတို့သည် ဤအမြင်များကို ဖတ်ရသောအခါ ချူဆီသည် ပလေတိုနှင့်တူကြောင်း တွေ့ရပေမည်။ ချူဆီ၏ လီတရားသည် ပလေတို၏ ဝိညာဏပုံစံများနှင့် တူနေသည်ကို တွေ့ရပေမည်။

နိုင်ငံရေးအတွေးအမြင်များတွင်လည်း လီ(မူဝါဒ)တရားသည် အချက်အချာဖြစ်သည်ဟု ချူဆီယုံကြည်သည်။ လီတရားသည် နိုင်ငံရေးဆောင်ရွက်ချက်အားလုံး၏ ‘စံ’တရား ဖြစ်သင့်သည်ဟု သူမြင်သည်။

အကယ်၍ အစိုးရတစ်ခုသည် လီတရားကိုသာ လိုက်နာကျင့်သုံးမည်ဆိုပါက ယင်းအစိုးရသည် စံပြအစိုးရဖြစ်သည်။ ‘လီ’ကိုလိုက်သော အစိုးရသည် ကောင်းမြတ်သောအစိုးရဖြစ်၍ လီနှင့်ဆန့်ကျင်သောအစိုးရသည် ညံ့ဖျင်းသောအစိုးရ ဖြစ်ချေမည်။ သို့ရာတွင် ဤလမ်းစဉ်သည် လူလုပ်သော လမ်းစဉ်မဟုတ်၊ သဘာဝအလျောက် ဓာဝရတည်ရှိသောလမ်းစဉ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖျက်ဆီးလိုလျှင်လည်း ဖျက်ဆီးရန်မတတ်သာဟု ချူဆီက ဆိုသည်။

ချူဆီ၏ဝါဒများမှာ နောက်ပိုင်းတွင် လောကီမှုကို ပယ်လိုသော သဘောတို့ လွှမ်းလာသည်။ ရှေးက တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီးများနှင့် ခြားနားလာသလောက် ဗုဒ္ဓဝါဒဘက်သို့ ပိုမိုယိုင်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ဂိုဏ်းသည် ဗုဒ္ဓဝါဒကို အကြောင်းပြုပြီး ပေါ်လာသည့်အဆုံးတွင် ဗုဒ္ဓဝါဒဘက်သို့ ပြန်လည်ဆိုက်ရောက်သွားသည်။

ချူဆီ၏ပြိုင်ဘက် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ဂိုဏ်းများ ရှိသေးသော်လည်း အသေးစိတ်မဖော်ပြတော့ပြီ။

၁၀။ အနောက်တိုင်းအတွေးအခေါ်များ လွှမ်းမိုးလာခြင်း

ဗုဒ္ဓဝါဒသည် တရုတ်ပြည်တွင် ယခုထက်တိုင်အရေးပါအရာရောက်သော ဘာသာအဖြစ် တည်နေသေးသည်။ တရုတ်ပြည်သူများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်လက်ခံကြသည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒသည် တရုတ်နိုင်ငံတွင်မန်ချူးမင်းဆက်ကို ပြန်လည်တော်လှန်သော တော်လှန်ရေးတွင် သဘောတရားရေးအင်အားစုတစ်ခုအဖြစ်လည်း ပါဝင်နိုင်ခဲ့လေသည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒ၏ အရှိန်အဝါမှာ မကြာမီကမှ တရုတ်နိုင်ငံတွင် ကျဆင်းသွားခြင်းဖြစ်သည်။

အေဒီ ၅၀၀၊ ၁၆၀၀ လောက်တွင် အင်အားစုကြီးနှစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လေသည်။ ယင်းအင်အားစု နှစ်ခုအနက် တစ်ခုမှာ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို ပြန်တိုက်သည့် အင်အားစုဖြစ်ပြီး ကျန်အင်အားစုတစ်ခုမှာ အနောက်တိုင်းအတွေးအခေါ်များ စိမ့်ဝင်လာပြီး တဖြည်းဖြည်း လွှမ်းမိုးလာခြင်းဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်းအတွေးအခေါ် အင်အားစုများမှာ အစပိုင်းတွင် အစိကပိုင်းက ပါဝင်ခြင်းမရှိခဲ့သေးသော်လည်း နောက်ကြာလာသောအခါ တရုတ်ပြည်သူများအပေါ်တွင် များစွာလွှမ်းမိုးလာခဲ့သည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို တုံ့ပြန်တိုက်ခိုက်မှုများလည်း ပေါ်ပေါက်လာသည်။

ဟန်မင်းဆက်လက်ထက် ကေရာဇ်‘ဝူ’သည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒကို နိုင်ငံရေးနှင့် လူမှုရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများအတွက် ‘အား’အဖြစ် အသုံးပြုခဲ့သည်။ သက်ဦးဆံပိုင်မင်းစနစ်ကို ထူထောင်ရန် အသုံးပြုခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ထင်သလောက် မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။ မအောင်မြင်စေကာ နောင်တွင် မင်းဆက်တိုင်းလိုလိုပင် ‘ဝူ’အပြုအမူအတိုင်း ပြုမူခဲ့လေသည်။

ကွန်ဖြူးရှပ်အတွက် အရာရာကိုစွန့်လွှတ်ရန် ဘုရင့်အမိန့်နှင့် စေစားခဲ့လေသည်။ ဤအပြုအမူများကို မန်ချူးမင်းဆက်လက်ထက်တွင်လည်း မြှောက်ပင့်ပေးခဲ့သည်။ တစ်စတစ်စနှင့် ယခင်က ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒတွင် အရိပ်အရောင်သန်းခဲ့သော ဒီမိုကရေစီဝါဒအရိပ်ပင် ပျောက်ကွယ်ပြီး သက်ဦးဆံပိုင်စနစ်ကိုသာ အားပေးအားမြှောက် ပြုလာလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တစ်ဖန် ဒုတိယမန်ချူးကောရာစ်မင်းလက်ထက်တွင် ကွန်ဖြူးရှပ်၏ ဂန္ထဝင်ကျမ်းများကို တည်းဖြတ်ရန် ဘုတ်အဖွဲ့တစ်ခုဖွဲ့ပြီး သက်ဦးဆံပိုင်စနစ်ကို ဆန့်ကျင်သည့် ကွန်ဖြူးရှပ်၏တရားများကို သုတ်သင်ခိုင်းသည်။

ထိုအချိန်ကစ၍ ပုဂ္ဂလိကလွတ်လပ်ခွင့်ရှိသော တွေးခေါ်ရှင်များက ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို ဝေဖန်ပုတ်ခတ်လာကြသည်။ အစိုးရအရာထမ်းများကို ရွေးချယ်ရာတွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ကျမ်းများကို အဓိကထား၍ စစ်ဆေးသည်ကိုလည်း လူများမနှစ်သက်တော့ချေ။ ယင်းသို့ မနှစ်သက်ရခြင်းမှာ ထိုခေတ်ပြုပြင်ထားသောကျမ်းများကိုဖတ်ပြီး ထိုစာမေးပွဲများကို ဖြေဆိုလျှင် အစိုးရအသိအမှတ်ပြု အတွေးအခေါ်ကို လက်ခံရာကျသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် အတွေးအခေါ်ပညာရှင်များမှာ ဘုရင့်နန်းတော်ရိပ်နှင့်ဝေး၍ သွေးစိမ်းလာသည်နှင့်အမျှ ဝေဖန်မှုများမှာ ပိုကဲလာသည်။ မင် မင်းဆက်လက်ထက်တွင် ဝေဖန်ပုတ်ခတ်မှုများ ပို၍နက်ရှိုင်းလာသည်။

မင်မင်းဆက် နောက်ပိုင်းမင်းများမှာ အင်အားချိနဲ့ပြီး ညီညွတ်မှုကင်းမဲ့လာသည်။ ၁၆၄၄ ခုနှစ်တွင်ကား မင်မင်းဆက်ပြုတ်ပြီး မန်ချူးများ ကျူးကျော်မင်းပြုလာကြလေတော့သည်။

ပထမတွင် မန်ချူးများသည် တရုတ်ပြည်ကြီးကို စိတ်ချလက်ချ အုပ်ချုပ်၍မရနိုင်ဘဲရှိသည်။ မန်ချူးမင်းများကလည်း နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကြံဖန်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ ပြည်သူများမှာ အသက်ပေါင်းများစွာ အဆုံးအရှုံးခံပြီး ခုခံတိုက်ခိုက်နေခဲ့သေးသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒဟောင်းအတိုင်း တရုတ်အစဉ်အလာ မပျက် ထိန်းသိမ်းနေလိုသူများ ရှိသကဲ့သို့ မင်းနားစိုးနီး၊ မင်းလိုလိုက်၊ မင်းကြိုက်လုပ်လိုသူများကမူ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို ထူထောင်လာခဲ့သည်။ ချူဆီ၏ တည်းဖြတ်သုတ်သင်ချက်များပါသော ကွန်ဖြူးရှပ်ကျမ်းစာအုပ်များကို ရုံးသုံးလုပ်ခဲ့သည်။ ဝန်ထမ်းစာမေးပွဲအတွက် သင်ရိုးကျမ်းများအဖြစ် ကျောင်းသုံးပြဋ္ဌာန်းပေးခဲ့သည်။

ထိုစဉ် အနောက်တိုင်းအတွေးအခေါ်များမှာ တရုတ်ပြည်တွင်းသို့ စိမ့်ဝင်စရှိသေးသည်။ သက်တမ်းအားဖြင့် နုနယ်သေး၏။ သက်တမ်းနုစေကာ တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို တုံ့ပြန်နေသည်လည်းရှိသည်။

ချင်မင်းဆက် အစပိုင်းလောက်ကစ၍ တရုတ်ပြည်တွင် တော်လှန်ရေးအတွေးအခေါ်များ စတင်ပေါ်ပေါက်လာသည်။ တော်လှန်ရေးအတွေးအခေါ်များကို တရုတ်ပြည်တွင် စတင်လှုံ့ဆော်ဖော်ထုတ်ခဲ့သူမှာ 'ကုယင်ဝု' (KU YEN-WU) ဖြစ်သည်။

ကုယင်ဝုကို ၁၆၁၃ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် တွေးခေါ်တတ်သူဖြစ်သည်။ သူ့ခေတ်တွင် ပေါ်ပေါက်သော တွေးခေါ်ရှင်များအနက် စီစစ်ဝေဖန်မှု၌ အလွန်အထုံဝါသနာပါသူဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်ကပင် စီးပွားရေးနှင့် စစ်ရေးသေနင်္ဂဗျူဟာပညာများကို ဘာသာလေ့လာတတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။

၁၆၇၉ ခုနှစ်တွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ မန်ချူးများကို တိုက်ခိုက်ပြီးနောက် အနားယူကာ တောရွာတစ်ရွာတွင် စာပေသင်ကြားပို့ချနေထိုင်ခဲ့သည်။

တွေးခေါ်ရှင်တစ်ဦးအနေနှင့် **ကုယင်ဝု** သည် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ခေါင်းဆောင်များဖြစ်သော လူဆီယန်ရှန်နှင့် ဝမ်ယန်မင်းတို့အား သဘောတရားအရ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။

ကုယင်ဝုက လူဆီယန်ရှန်နှင့် ဝမ်ယန်မင်းတို့၏ ဝါဒသဘောတရားများသည် မြေရှင်ပဒေသရာဇ် သက်ဦးဆံပိုင်စနစ်ကို အလုပ်အကျွေးပြုသည့် သဘောတရားများ ဖြစ်သည်ဆိုကာ ပြစ်တင်ရှုတ်ချခဲ့၏။ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်ကို တိုက်ခိုက်ဝေဖန်မှုများမှာ အတောမသတ် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။

၁၈ ရာစုနောက်ပိုင်းနှင့် ၂၀ ရာစုအစပိုင်းအချိန်တွင်ကား တရုတ်ပြည်တွင် ရှေးကနှင့်မတူ အပြောင်းအလဲကြီးများ ပေါ်ပေါက်လာသည်။

အပြောင်းအလဲများမှာ နိုင်ငံရေးအဆောက်အအုံတွင်လည်းကောင်း၊ လူမှုရေးအဆောက်အအုံတွင်လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးဘဝတွင်လည်းကောင်း၊ အဘက်ဘက်တွင်ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေးများဘက်က ပြောင်းလဲလာသည်နှင့်အမျှ 'တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသဘောတရားဘက်ကလည်း လိုက်ပါပြောင်းလဲလာလေတော့သည်။

တရုတ်ပြည်အနေနှင့် ရှေးကမူ ကမ္ဘာပေါ်တွင် တရုတ်တို့သာ အကြွယ်ဝဆုံး၊ အချမ်းသာဆုံး၊ အယဉ်ကျေးဆုံးဟု ယူဆကာ တံခါးပိတ်၍ နေခဲ့ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၁၆ ရာစုနှစ်ပိုင်းလောက်ကစ၍ အနောက်နိုင်ငံသားကုန်သည်တို့သည် တရုတ်ပြည်သို့ ရောက်လာကြသည်။ ၁၈၄၂ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှလူမျိုးများနှင့် တရုတ်တို့ ပဋိပက္ခဖြစ်ပြီး တရုတ်တို့ရှုံးနိမ့်သွားရာ တရုတ်ပြည်တံခါးစတင်ပွင့်လင်းသွားသည်။

ထိုအချိန်ကစ၍ တရုတ်ပြည်ကို အနောက်သားတို့ ဝင်ရောက်ချယ်လှယ်လာကြသည်။ တရုတ်တို့သည် ခေတ်အဆက်ဆက် အထင်ကြီးနေခဲ့မှုများ လျော့ကျသွားသည်။ တရုတ်တို့၏ ဂုဏ်သိက္ခာ အကြီးအကျယ်ကျဆင်းလာသည်။

တရုတ်ပညာရှင်များအနက် ရှေးမူရှေးဟန်အတိုင်း စာပေလေ့လာလိုက်စားခဲ့သူများမှာ ရှေးဆန်မြဲဆန်နေကြပြီး သူတို့အထဲမှအချို့သာ ခေတ်အလိုက်မီအောင် လိုက်လာကြသည်။

ပထမဆုံး အနောက်ဆန်လာသူမှာ **ယင်ဖူး**(၁၈၅၄–၁၉၂၁)ဖြစ်သည်။ သူသည် အီဒင်ဘာရာ တက္ကသိုလ်မှ ပညာကတ်မြောက်လာပြီးနောက် အနောက်တိုင်း အတွေးအခေါ်များကို တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်၍ဖြန့်ဖြူးခဲ့လေသည်။

ယင်ဖူးသည် ဟာ့(ခ)လေ၊ ဂျွန်စတူဝပ်မီး(လ)၊ ဟားဘတ်စပင်စာ၊ အာဒမ်စမစ်နှင့် အခြားပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ၏ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေးအတွေးအခေါ်များကို တရုတ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့သည်။

၁၉ ရာစုအတွင်းပိုင်းသို့ ရောက်လာသောအခါ အနောက်တိုင်းမှ နိုင်ငံရေး၊ သချင်္ချာဗေဒ၊ သိပ္ပံပညာများကိုလည်း တရုတ်တို့ လေ့လာလိုက်စားပြီး တရုတ်ဘာသာသို့အရောက် ပြန်ဆိုယူကြသည်။ တရုတ်ပညာရှင်အချို့ကိုလည်း အနောက်နိုင်ငံများသို့ သွားရောက်ပညာသင်စေခဲ့သည်။

ကြည်းတပ်၊ ရေတပ်များကိုလည်း အနောက်မှုအနောက်ဟန်အတိုင်း ပြုပြင်သည်။ သင်္ဘောကျင်းများ၊ စက်ရုံများကိုလည်း တည်ထောင်သည်။

စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး အခြေအနေများက ပြောင်းလဲလာလေလေ လူမှုရေးဘဝအခြေအနေများမှာလည်း ရှုပ်ထွေးလိမ်ယှက်လာလေလေဖြစ်၏။

တရုတ်ပြည်သူများအနေနှင့်လည်း ရှေးကကဲ့သို့ တရုတ်မူတရုတ်ဟန်နှင့်ချည်း နေလို၍မရတော့ပြီကို သိလာကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အမေရိကန်နှင့် ပြင်သစ်တော်လှန်ရေးဂယက်များကလည်း တရုတ်ပြည်ပေါ်သို့ ပျံ့နှံ့လာသည်။

ဆွန်ယက်ဆင်လက်ထက်တွင် တရုတ်အတွေးအခေါ်များမှာ အနောက်ဘက်၊ ဒီမိုကရေစီသဘောတရားများ ပါဝင်ကြောင်း ထုတ်ဖော်လာသည်။ ရေစ်ယာန်သာသနာပြု အဖွဲ့များကလည်း ဒီမိုကရေစီသဘောတရားများ ပွားများလာအောင် ဆောင်ရွက်ကြသည်။

တရုတ်တို့သည် တဖြည်းဖြည်း သိပ္ပံပညာနှင့် ဒီမိုကရေစီဝါဒကို ယုံကြည်လက်ခံလာကြသည်။ ဤယုံကြည်ချက်သည် တရုတ်ပြည်သူတို့အား လမ်းသစ်ပေါ်သို့ တွန်းပို့လိုက်သည်နှင့်တူသည်။

၁၉၁၇ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် တရုတ်ပြည်၌ "တရုတ်ပြည် ရီနေးဆန်း"ခေတ်ဟု ခေါ်သော အတွေးအခေါ်လှုပ်ရှားမှုကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ယင်းလှုပ်ရှားမှုတွင် ပါဝင်သူများအနက် "ဟူရှီ"ဆိုသူမှာ အမေရိကန် တွေးခေါ်ရှင်ကြီး ဂျွန်ဂျူဝီ၏ တပည့်ရင်းဖြစ်သည်။ သူက လက်တွေ့ပဓာနဝါဒကို တရုတ်ပြည်တွင် ဟောကြားလာခဲ့လေသည်။

၁၉၂၁ ခုနှစ်တွင်ကား တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို တည်ထောင်ခဲ့လေတော့သည်။

တရုတ်ပြည်တွင် ကွန်မြူနစ်ဝါဒ လွှမ်းမိုးလာခြင်းမှာ တရုတ်ပြည်သူတို့သည် ခေါင်းပုံဖြတ်မှုအမျိုးမျိုးအောက်တွင် ဆင်းရဲမွဲတေနေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဆိုသည်။

တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီတည်ထောင်စကမူ ကွန်မြူနစ်သဘောတရားရေးအရ တရုတ်ပြည်သူများ၊ လယ်သမားများကို မြို့နေအလုပ်သမားလုတန်းစားတို့က ဦးဆောင်၍ လူမှုတော်လှန်ရေးကို ဆင်နွှဲရမည်ဆိုသည့် သဘောတရား ခေတ်စားနေခဲ့၏။ သို့ရာတွင် လယ်သမားများမှာ ကွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှုများကို အင်တိုက်အားတိုက် ထောက်ခံလျက်ပင်ရှိလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆွန်ယက်ဆင် ချန်ကေရှိက်တို့နှင့် ခေတ်ပြိုင် **မော်စီ**တုန်း ပေါ်ပေါက်လာလေသည်။

---

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မော်စီတုန်း

၁၁။ မော်စီတုန်း

MAO TSE-TUNG

ပြည်သူ့တရုတ်ပြည်ကြီး၏ ဦးစီးရှေ့ဆောင် ခေတ်သစ်တွေးခေါ်ရှင်ကြီး မော်စီတုန်းသည် ဆင်းရဲသားမျိုးရိုးမှ ဆင်းသက်ပေါက်ဖွားလာသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မော်စီတုန်းကို ၁၈၉၃ ခုနှစ်တွင် ဖွားမြင်သည်။

ငယ်စဉ်ကပင် တော်လှန်ရေးအတွေးအခေါ်မှန်သမျှကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုလေ့လာခဲ့သည်။ ကျောင်းနေစဉ်ကလည်း မြေအောက်တော်လှန်ရေးသမားများ၏ အစိုးရနှင့်ဆန့်ကျင်သော စာပေများကို မရမကလိုက်ရှာပြီး ကျောင်းတွင် ယူဖတ်သည်။

ဖခင်ဖြစ်သူမှာ မြေရှင်၊ အရင်းရှင်စိတ်ဓာတ်ရှိသူဖြစ်သည်။ မိခင်ကွယ်လွန်သည့်အချိန်ကစ၍ အိမ်မှထွက်ကာ ပီကင်းမြို့တွင် သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့သည်။

၁၉၂၀ ခုနှစ်တွင် လီနင်ဦးဆောင်၍ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံတကာ ကွန်မြူနစ်ညီလာခံကိုကျင်းပသည်။ ထိုညီလာခံမှ ကမ္ဘာတစ်ဝှန်းလုံးတွင် လယ်သမား ဆိုဗီယက်အသင်းအဖွဲ့များ ထူထောင်ရန် လီနင်လမ်းစဉ်ချမှတ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် မော်စီတုန်းသည် မာ့က်(စ)ဝါဒီတစ်ဦး ဖြစ်နေလေပြီ။

၁၉၂၁ ခုနှစ်မေလတွင် တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို တည်ထောင်ရာ မော်စီတုန်းသည် ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်ဖြစ်လာသည်။

တရုတ်ကွန်မြူနစ်ပါတီ တည်ထောင်ရေးအတွက် အခြေခံလုပ်ငန်းစဉ်များကို ရှန်ဟဲမြို့တွင် ခုနစ်ဦးကော်မီတီက ရေးဆွဲချမှတ်သည်။ ယင်းခုနစ်ဦးအနက် 'ချင်တုဆု' ဆိုသူမှာ အဓိကပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။

အလားတူခုနစ်ဦးအဖွဲ့များကို ပီကင်း၊ ကင်တုန်၊ ဟူနမ်၊ ဟိုနမ် စသည့်နယ်များတွင်လည်း ၁၉၂၀ ခုနှစ် ကုန်ခါနီးကစ၍ ထူထောင်ပြီးဖြစ်သည်။ ယင်းအဖွဲ့များကို တိုကျိုနှင့် ပဲရစ်မြို့များရှိ တရုတ်ကျောင်းသားများကလည်း ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ကြလေသည်။

ပထမပိုင်းတွင် မော်သည် တက်ကြွသော စည်းရုံးရေးသမားအဖြစ် လုပ်ဆောင်သည်။ နောက်လေးနှစ်အကြာတွင် မော်နှင့် အပေါင်းပါ ကွန်မြူ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှစ်ပါတီဝင်လေးဦးအား ကောအမ်တီ ဗဟိုအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ အလှည့် အဖွဲ့ဝင်အဖြစ် ရွေးချယ်ခြင်းခံရသည်။

၁၉၂၄ ခုနှစ်တွင် အမ်တီအဖွဲ့ ပထမညီလာခံကို ကင်တုန်ဒ ကျင်းပသည်။

၁၉၂၆ ခု ဇန်နဝါရီလတွင် ကင်တုန်တွင်ကျင်းပသော ဒုတိ အကြိမ်မြောက် ကွန်မင်တန်(ကောအမ်တီ)အဖွဲ့ သတင်းနှင့်ဝါဒဖြန့်ချိရေး တွင် ဌာနကြီးမှူးအဖြစ် မော်အားရွေးချယ်ခြင်းခံရပြန်သည်။

၁၉၂၆ ခုနှစ်မှာပင် ကွမ်တုန်နယ် ကောအမ်တီအဖွဲ့၏ 'လယ်သ လှုပ်ရှားမှုသိပ္ပံကျောင်း' (နန်မင်းယွန်းတုံရှိုင်ဆီဆို)ကို မော်စီတုန်း အုပ်ချု သင်တန်းပေးသည်။ ထိုအချိန်ကစ၍ မော်စီတုန်းသည် မာ့က်(စ)ဝါဒအတ အခေါ်များနှင့်ပတ်သက်သော စာတမ်းများကို စတင်ရေးသားလေ့ သည်။

၁၉၂၆ ခုနှစ် မတ်လတွင် မော်စီတုန်း ပထမဆုံးရေးသားသေ စာတမ်းမှာ 'တရုတ်လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှ လူတန်းစားအသီးသီးစစ်တမ် (Analysis of the Various Classes in Chinese Society)ဖြစ်သည်။

မော်စီတုန်းသည် တရုတ်ပြည်သူ့တပ်မတော်ကြီးနှင့် တော်လှန်ရေ ကြီးကို ဘယ်သို့ သည်ပိုးရွက်ဆောင်၍ ၁၉၄၉ ခုနှစ်တွင် အောင်ပွဲရအော တိုက်ခိုက်တော်လှန်ခဲ့သည်ကို ဤစာစောင်တွင် နေရာမရရှိ၍ မဖော်ပြသာပြ

ဤစာစောင်တွင် သူ၏အတွေးအခေါ်များကိုသာ အကျဉ်းရုံး၍တင်ပြ လိုက်ရပေသည်။

မော်စီတုန်းသည် ၁၉၅၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့အထိ နိုင်ငံရေးနှင့် စစ်ရေးအတွေးအခေါ် ပညာရှင်အဖြစ် ထင်ရှားခဲ့ပြီး ထိုနှစ် နောက်ပိုင်းတွင်ကား မာ့က်(စ်)ဝါဒီများအနက် အလွန်ထင်ရှားသော ဒဿနိ ကယ်နာရှင်(တွေးခေါ်ရှင်)ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လာသည်။

၁၉၅၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့တွင် ပရားဗဒါသတင်းစာက မော်စီတုန်းရေးသားသော **'လက်တွေ့'** (On Practice)ခေါ် အတွေးအခေါ် စာတမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ 'ဤစာတမ်းသည် မာ့က်(စ်)လီနင်တို့၏ ဒိုင်ယာ လက်တစ် ရုပ်ဝါဒတွင် အခြေခံတိုးတက်မှုတစ်ရပ် အမှန်ဖြစ်တော့သည်'ဟု ချီးကျူးရေးသားလိုက်လေသည်။

မော်စီတုန်း အတွေးအခေါ်ကျမ်းများအနက် 'လက်တွေ့'ဟူသော ကျမ်းငယ်မှာ အလွန်ထင်ရှားသည်။ အမှန်မှာ မော်စီတုန်းသည် လက်တွေ့ ကျမ်းကို ၁၉၃၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လကတည်းက ရေးသားခဲ့သောကျမ်းဖြစ်သည်။

"လက်တွေ့"ကျမ်းကို သိပ္ပံနည်းကျ ဒဿနိကအသင်းဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သူ သိဘာကလည်း 'ဤကျမ်းသည် လက်တွေ့သဘောနှင့် ပတ်သက်၍ မာ့(စ) လီနင်တို့၏ သဘောတရားရေး တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်သည်'ဟု ရေးသားဖော်ပြခဲ့၏။

လီနင်သည် မာ့က်(စ်)ဝါဒက လက်ခံသော လူတို့၏ အသိပညာ ဖြစ်ပေါ်ပုံသဘောတရားကို သူ၏တွေးခေါ်မြော်မြင်ရေးသဘောတရား မှတ် တမ်းစာအုပ်တွင် ဖော်ပြရာ၌ လူသည် ဒဗ္ဗလောကမှရသော အာရုံသိမှ တစ်ဆင့် စိတ္တဇသဘောတရားများသို့ တက်လှမ်းရသည်။ ထို့နောက် ယင်း စိတ္တဇသဘောတရား (သိဝရီ)များကို လက်တွေ့ဘဝတွင် ပြန်သုံးရသည်။ ဤသည်ပင် သိမှုပညာဆိုင်ရာ ဒိုင်ယာလက်တင်လမ်းစဉ်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြ ခဲ့၏။

မော်စီတုန်းသည် လီနင်၏ သိမှုပညာသဘောတရားကို တိုးပွား အောင်ကြံဆောင်ရာ၌ အသိဖြစ်ပေါ်ရာဖြစ်စဉ်တွင် အဆင့်နှစ်ဆင့်ရှိကြောင်း ခွဲပြနိုင်ခဲ့သည်။

ယင်းအဆင့်နှစ်ဆင့်မှာ 'အာရုံသိမှ ဉာဏ်သိသို့တက်လှမ်းပြီး ဉာဏ် သိမှတစ်ဖန် လက်တွေ့သို့ ကူးပြောင်းရန် ဖြစ်သည်။ မော်သည် ပထမအဆင့် ဖြစ်သော အာရုံသိသည် အသိပညာစခန်းတွင် အဆင့်နိမ့်သော အသိပညာကို သာ ပေးနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြသည်။

လိုရင်းမှာ လူတို့၏အာရုံဒွါရများမှတစ်ဆင့် သိသောအသိပညာသည် အမြင်အားဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသည်။ တသီးပုဂ္ဂလဆန်သည် ယေဘုယျ သဘောတရားများကို အာရုံနှင့်ထိတွေ့၍မရ ကိုယ်မြင်သမျှ ကြားသမျှ လောကကိုသာ အသိအဖြစ် ခံယူရသည်။ ထို့ကြောင့် အာရုံမှသိသောအသိ သည် ကျယ်ပြန့်သောအသိမဟုတ်၊ နက်ရှိုင်းသောအသိမဟုတ် တိမ်သော အသိသာဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဒုတိယအဆင့်မှာ ဉာဏ်သိဖြစ်သည်။ ဤအဆင့်တွင် ကြားရသမျှလောကသာမက မြင်ရကြားရသမျှကို ဆင်ခြင်

www.burmeseclassic.com

နိုင်သည်ဖြစ်၍ လောကအကြောင်းကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်သိသည်။ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း သိသည်။ ဉာဏ်သိသည် မြင့်မားသောအသိဖြစ်ပေသည်။

အထက်ပါသဘောကို မော်သည် သူ၏'လက်တွေ့'ကျမ်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားခဲ့သည်။

ဤနေရာတွင် အချက်နှစ်ချက်ကို အထူးဦးစားပေး၍ အလေးအနက် စဉ်းစားရန်လိုသည်။

ပထမအချက်မှာ ဉာဏ်သိ(ဆင်ခြင်သိ)သည် အာရုံသိပေါ်တွင် တည်မှီနေပုံ ပြဿနာဖြစ်သည်။

ဝိညာဏဝါဒီတို့ကမူ ဉာဏ်သိသည် အာရုံသိပေါ်တွင် တည်မှီနေစရာမလို။ တသီးတခြားဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်ဟု ယူဆကြသည်။ ကမ္ဘာ့တွေးခေါ်မှု သမိုင်းတွင်လည်း အသိပညာအမှန်ကို ရလိုလျှင် ဆင်ခြင်ဉာဏ်၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရဉာဏ်ကိုသာ အမှီပြုရမည်ဟု ဟောကြားခဲ့ကြသော 'ဆင်ခြင်ဉာဏ်ပဓာနဝါဒ'ဟူသော ဝါဒတစ်ခု ပေါ်ပေါက်ဖူးသည်။ ယင်းဝါဒသည် အတွေ့အကြုံကို မှန်သည်ဟု မယူခဲ့ကြချေ။

အမှန်မှာ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ကရသောအသိကို ယုံကြည်လက်ခံလောက်သော အကြောင်းတစ်ရပ်သာရှိသည်။ ယင်းအကြောင်းတစ်ရပ်မှာ ဆင်ခြင်သိသည် အာရုံသိမှ ထုတ်ယူရသောအသိဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အသိပညာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာတိုင်း အာရုံသိကစ၍ ဖြစ်သည်။ အတွေ့အကြုံသည်သာ အစပထမအဆင့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကမူ လူမှုရေးဘဝ လက်တွေ့လုပ်ရပ်များ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုများကသာ လူ၏အသိပညာများ တိုးပွားဖြစ်ပေါ်အောင် လှုံ့ဆော်ပေးသည်။ လူသားအားလည်း ပကတိအတိုင်း တည်နေသော သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်လောကကြီးကို အာရုံနှင့်ထိတွေ့သိမြင်သဖြင့် အသိများကို ရရှိစေသည်။

ထို့ကြောင့် အသိပညာသည် အတွေ့အကြုံကစသည်ဟု ဆိုရမည်။ ဤကား သိမှုပညာသိဝရီနှင့်ပတ်သက်သော ရုပ်ဝါဒဖြစ်ချေသည်။

ဒုတိယအချက်မှာ အသိပညာကို နက်ရှိုင်းသည်ထက် နက်ရှိုင်းအောင်လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်း အာရုံသိကို ဉာဏ်သိအဆင့်သို့ တက်လှမ်းအောင် လုပ်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဤကား သိမှုပညာဆိုင်ရာ ဒိုင်ယာလက်တစ်တရားဖြစ်သည်ဟု မော်စီတုန်း ရေးသားခဲ့သည်။

မော်စီတုန်းအလိုအရ လက်တွေ့များလေလေ အသိပညာတိုးပွားလေလေ ဖြစ်သည်ဟု ယုံကြည်သည်။

အိန်ဂျယ်နှင့် လီနင်တို့၏ ပရမတ္ထသစ္စာသဘောနှင့် သမုတိသစ္စာသဘောတို့ကို မော်စီတုန်းလက်ထက်တွင် ရှင်းလင်း၍ တိုးပွားအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့လေသည်။

မော်စီတုန်းရေးသားခဲ့သော ဒုတိယအတွေးအခေါ်ကျမ်းမှာ 'ဝိရောဓိ' ကျမ်းဖြစ်သည်။ (Ou Contradiction) ကျမ်းဖြစ်သည်။ ဤကျမ်းသည် အရေးပါသောကျမ်းဖြစ်သည်၊ ၁၉၅၂ ခုနှစ် ဧပြီလ ၁ ရက်နေ့တွင် ထုတ်ဝေခဲ့သော ကျမ်းဖြစ်သည်။

"ဝိရောဓိ"ကျမ်းသည် မာ့က်(စ်)၊ အိန်ဂျယ်၊ လီနင်ဝါဒကို တိုးပွားနိုင်ခန့်အောင် ဆက်လက်ထူထောင်သောကျမ်းဖြစ်သည်။အထူးသဖြင့် ဒိုင်ယာလက်တစ်နည်းမှ ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏ ဒွန်တွဲလွှန်ဆွဲမှု နိယာမသဘောတရားဖြစ်သည်။

ဒိုင်ယာလက်တစ်(အညှမည) သဘောတရားတွင် ဆန့်ကျင်ဘက်တို့၏ အစဉ်ဒွန်တွဲ လွန်ဆွဲ(ပေါင်းစည်းရန်းကန်)နေသည်ကို လီနင်လက်ထက်တွင် အထင်အရှားထုတ်ဖော်ခဲ့၏။ မော်စီတုန်းသည် လီနင်၏သဘောတရားကို ဆက်ခံထူထောင်သည်။

ဤကျမ်းတွင် မော်စီတုန်းသည် ဒိုင်ယာလက်တစ်သဘောတရားတွင် ပါဝင်သော ဆန့်ကျင်ဘက်(ဝိရောဓိ)တရားများကို ထပ်မံ၍ အနုစိတ်ခွဲပြသည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်(ဝိရောဓိ)တရားများတွင် အတွင်းဝိရောဓိတရားအပြင် ဝိရောဓိတရားဟူ၍ ရှိနိုင်ကြောင်း မော်က ခွဲပြနိုင်သည့်ပြင် အတွင်းဝိရောဓိတရားနှင့် အပြင်ဝိရောဓိတရားတို့ ဆက်စပ်ကာ လောက၏တိုးတက်မှုကို ဖန်တီးနေပုံကိုလည်း ထုတ်ဖော်နိုင်ခဲ့၏။ အပြင်ဝိရောဓိတရားကို မော်က အပြင်အကြောင်းတရားဟုလည်း ခေါ်သည်။

မော်၏ သဘောတရားအရ လောကထဲရှိအရာဝတ္ထုဖြစ်ရပ်များ အစဉ်တိုးတက်ဖြစ်ပေါ်မှုမှန်သမျှကို ထိုအရာဝတ္ထုဖြစ်ရပ်များအတွင်း[illegible] ကျင်ဘက်တရား(ဝိရောဓိ)များက ဖော်ဆောင်ဖန်တီးသည်။ ဝိ[illegible]သည် တိုးတက်မှုများ၏ အခြေခံဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အရာဝတ္ထုများ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်တုံ့ပြန် အညမညဆက်ဆံခြင်းကား တိုးတက်မှု၏ ဒုတိယအကြောင်းတရား သာမညအကြောင်းတရားသာ ဖြစ်ချေသည်။

တစ်ဖန် အပြင်(ဗဟိဒ္ဓ)အကြောင်းတရားများမှာ ပြောင်းလဲမှုကို စေ့ဆော်သောအခြေအနေပေးများသာဖြစ်ကြပြီး အတွင်း(အဇ္ဈတ္တ)အကြောင်းတရားတို့သည်သာ ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်မှုများ၏ အခြေခံတရားများဖြစ်ကြသည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့အတွင်း၌ဖြစ်ပေါ်လာသော ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုများသည် ဖြစ်ပေါ်သည်မှ ဆုံးခန်းတိုင်သည်အထိ တစ်ဆက်တည်းဖြစ်ပေါ်ပြီး ဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို အခြားဖြစ်စဉ်တစ်ခုသို့လည်း ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်။

ဝိရောဓိတစ်ခုအတွင်း ဖြစ်နေသော ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုများသည် နေရာတကာတွင်ဖြစ်ပေါ်နေပြီး ယင်းသို့ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းသည် ကာလမရွေး ဒေသမရွေး အကြွင်းမဲ့ဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကို မော်သည် သူ၏ "ဝိရောဓိတရား" ကျမ်းတွင် ထုတ်ဖော်ရေးသားခဲ့လေသည်။

ဒိုင်ယာလက်တစ်ရုပ်ဝါဒနှင့်ပတ်သက်၍လည်း မော်၏အတွေးအခေါ်များမှာ ထူးခြားမှုရှိခဲ့သည်။

ဝိရောဓိတရားတစ်ခုတွင် ဆန့်ကျင်ဘက်နှစ်ဘက်ရှိရာဘက်တစ်ဖက်မှာ ပဓာနကျသော ဝိရောဓိဖြစ်၍ ကျန်တစ်ဖက်မှာ သာမညကျသော ဝိရောဓိဖြစ်သည်။

ယင်းတို့တွင် ပဓာနကျသော ဝိရောဓိကသာ ပေါလွင်ချုပ်ကိုင်နိုင်ပြီး အရာဝတ္ထု အဖြစ်အပျက်တို့၏ သဘောလက္ခဏာအရည်အသွေးကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသည်။ ဤသဘောနှင့် ဆက်၍ဆိုနိုင်သည်မှာ အရာဝတ္ထု တစ်ခုအတွင်းရှိ ဝိရောဓိဖြစ်စဉ်မှ ပဓာနကျသောဝိရောဓိ ပြောင်းလဲသွားလျှင် အရာဝတ္ထု၏အရည်အသွေး ဂုဏ်လက္ခဏာများလည်း လိုက်ပါပြောင်းလဲသွားသည်ဟူ၍ မှတ်ရာသည်။

အမှန်မှာ မော်စီတုန်း၏အတွေးအခေါ်များသည် မာ့က်(စ)လီနင်ဝါဒ အပေါ်တွင်အခြေခံ၍ တိုးပွားလာသောအတွေးအခေါ်များ ဖြစ်သည်။ တရုတ်ကွန်မြူနစ်တို့သည် မော်စီတုန်းအတွေးအခေါ်များကို မော်စီတုန်းဝါဒဟု မခေါ် မော်စီတုန်းအတွေးအခေါ်များဟုသာ ခေါ်သည်။

မော်စီတုန်းသည် မာ့က်(စ)လီနင်ဝါဒအခြေခံကိုယူပြီး သူ၏ ပင်ကိုအတွေးအခေါ်များဖြင့် ပေါင်းစပ်ကာ တရုတ်ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ထူထောင်နိုင်ခဲ့သူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပင်ဖြစ်သည်။

သူ၏အတွေးအခေါ်များမှာ ဆန်းသစ်တီထွင်မှုရှိပြီး တရုတ်ပြည်သူတို့၏ဘဝနှင့် ဟပ်မိသည်။

တရုတ်ပြည်သည် မြေရှင်ပဒေသရာဇ်တို့ကြီးစိုးပြီး လယ်သမားလယ်နိုင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မော်စီတုန်း၏ တော်လှန်ရေးလမ်းစဉ်တွင် ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို အလုပ်သမားလူတန်းစားက ဦးဆောင်တည်ထောင်ရမည်ဆိုသော တရားသေသဘောတရားကိုမယူဘဲ တရုတ်ပြည်တွင် လယ်သမားများသာလျှင် ပစ္စည်းမဲ့တော်လှန်ရေး၏ အဓိကအင်အားစုဖြစ်သည်ဟု ခံယူခဲ့သည်။ ခေတ်နောက်ကျသောနိုင်ငံများတွင် ဖြစ်ပေါ်သော တော်လှန်ရေးများသည် လယ်သမားတော်လှန်ရေးသာဖြစ်ရမည်။ ဆင်းရဲသားလယ်သမားအများစုသာလျှင် ယင်းတော်လှန်ရေးများကို ဆောင်ကြဉ်းသော အဓိကပင်မအင်အားစုကြီးဖြစ်ရမည်ဟု မော်စီတုန်း ချမှတ်ခဲ့လေသည်။

တွေးခေါ်ရှင်တစ်ဦးအနေနှင့် မော်စီတုန်း၏ သဘောတရားများမှာ ကျယ်ဝန်းနက်ရှိုင်းမှုရှိသည်။ အခြေနေနှင့် ဟပ်မိသည့် စာပေအနုပညာရေးရာများနှင့်ပတ်သက်၍လည်း မော်စီတုန်းတွေးခေါ်မှုများရှိခဲ့၏။ သို့ရာတွင် ဤစာစောင်တွင် အပြည့်အစုံဖော်ပြရန်မှာ ဖြစ်နိုင်သောကိစ္စမဟုတ်၍ ချန်ခဲ့ရပါသည်။ ယခုတင်ပြထားသော တရုတ်တွေးခေါ်ရှင်များ၏ အကြောင်းအရာများမှာ နိဒါန်းမျှသာရှိပါသည်။ ဆက်လက်လေ့လာ၍ အသိပညာတိုးပွားနိုင်ကြပါစေ။

ဆန်းလွင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဝေါဟာရရှင်းတမ်း

၁။ Ai လောကမေတ္တာစာတ် (တလောကလုံးကို အညီအမျှ ဖြန့်ဝေရေး တရား)

၂။ Chan (ဂျပန်အခေါ် ဇင်) သတ္တဋ္ဌာနစျာန်။

၃။ Chang မူလဘူတအခြေ။ (သဘာဝအတိုင်း အတိအကျလိုက်နာရေး ဝါဒ)

၄။ Chanism ဈာန်ယာဉ်ဝါဒ ဝိပဿနာဝါဒ။

၅။ Cheng ရိုးသားခြင်း၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သစ္စာရှိခြင်း။

၆။ Cheng wing နာမည်ကောင်းအောင်ပြုပြင်ခြင်း ကွန်ဖြူးရှပ်၏ သဘောတရားဖြစ်သည်။

၇။ Chi ဘဝအင်အား သက်စောင့်(ဇီဝ)ဓာတ် ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်တွင် Li (ထာဝရသဘော)နှင့် တွဲသုံးသောစကားဖြစ်သည်။ Chi မှာ ရုတ်ဓာတ်အင်အားစုဖြစ်သည်။

၈။ Chi wan wu တလောကလုံးညီမျှရေးတရား တာအိုဝါဒကိုဏ်းသားတို့၏ ရည်မှန်းချက်။

၉။ Chih ဉာဏ်ပညာ။

၁၀။ Chung shu chung ကိုယ့်ကိုယ်ကို သစ္စာရှိရေးတရား။

၁၁။ Fa ဓမ္မသတ်၊ ဖြတ်ထုံး၊ ဥပဒေ။

၁၂။ Fa chia ဓမ္မသတ်ဝါဒီဂိုဏ်း။

၁၃။ Fo chiao ဗုဒ္ဓဘာသာ။

၁၄။ Fo Lsueh ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မ၊ ဗုဒ္ဓဝါဒ။

၁၅။ Hsiao Ti Hsiao မိဘမေတ္တာ။

၁၆။ Hsin ပါရမီငါးပါး။

၁၇။ Jen လူပီသမှု၊ လူ့စိတ်နှလုံးထား။

၁၈။ Ko Wu အရာဝတ္ထုတို့ကို စူးစမ်းလေ့လာခြင်း၊

၁၉။ Li သဘင်၊ ပွဲလမ်း၊ ပူဇော်သက္ကာယ။

၂၀။ Li Hsueh Chia လူမှုရေးကျင့်ထုံးကို လေ့လာသောဂိုဏ်း၊ ကွန်ဖြူးရှပ်ဝါဒသစ်။

၂၁။ Ming ကြမ္မာ

၂၂။ Ming Chia ဆိုဖီဂိုဏ်း၊ ယုတ္တိဗေဒဂိုဏ်း။

၂၃။ Mang Feng လူမှုရေးအဆင့်အတန်း၊ အနေအထား ပညတ်ချက်။

၂၄။ Mo Chia မိုဟစ်ဂိုဏ်း၊ မိုဇူးဝါဒဂိုဏ်း။

၂၅။ Ba Kua ပုံရှစ်ခုပါသော စကြဝဠာထဲရှိ မဟာဘုတ်ဓာတ်များပြပုံ။

၂၆။ Pu အဆင်တန်ဆာမဲ့ ရိုးသားစင်ကြယ်မှု မူလသဘာဝအနေအထား။

၂၇။ Shang Tung အထက်လူကြီးများနှင့် သဘောကိုက်ဆိုင်မှု (မိုဇူးအမြင်)

၂၈။ Sheng Jen သူတော်စင်၊ အရိယာ။

၂၉။ Sheng Wang မင်းကောင်းမင်းမြတ်။

၃၀။ Shih အာဏာစက်။

၃၁။ Shih fei အမှား၊ အမှန်။

၃၂။ Shu မှုးမတ်၊ ပြည်သူတို့ကို အုပ်စိုးမှုအတတ်။

၃၃။ Shu Tuan ပဓာနတရားလေးပါး၊ အမြဲတေ ၄ ပါး၊ ၎င်းတို့မှာ (၁) လူ့စိတ်နှလုံးထား၊ (၂) ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်ခြင်းတရား၊ (၃) ပူဇော်သက္ကာယ၊ (၄) ဉာဏ်ပညာတို့ဖြစ်သည်။

၃၄။ Ta Tao မဟာထွက်ရပ်လမ်း၊ မဂ္ဂ။

၃၅။ Ta Tung မဟာသမဂ္ဂ။

၃၆။ Tai Chi အနန္တ။

၃၇။ Tao မဂ္ဂ၊ သဘာဝနိယာမ (ကွန်ဖြူးရှပ်၏တာအိုဝါဒမှာ လူတို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရားနှင့် စပ်ဆိုင်ပြီး တာအိုဂိုဏ်းသားတို့၏အယူအဆမှာ လောကနိယာမနှင့်ဆိုင်သည်။)

၃၈။ Tao Chia တာအိုဂိုဏ်း၊ လောင်ဇူးဝါဒဂိုဏ်း။

၃၉။ Tao Chiao တာအိုဝါဒ၊ တာအိုဘာသာ။

၄၀။ Te ပါရမီ၊ တန်ခိုးသတ္တိ။

၄၁။ Tien ကောင်းကင်ဘုံ။

၄၂။ Tien Si ဘုရားသခင်၏ပညတ်များ၊ ကောင်းကင်ဘုံ၏အလိုတော်များ။

၄၃။ Tien ming ဘုရားသခင့်၏အမိန့်အတိုင်း လူသားများကို ဘုရင်အား အုပ်စိုးခြင်း။

၄၄။ Tie. Ti ကောင်းကင်ဘုံနှင့် မြေမဟီ၊ စကြဝဠာဘဝ၏ အစ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄၅။ **Tgu Jan** သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပျက်ခြင်း။

၄၆။ **Wang Tau** အစိုးရကျင့်ထုံးဥပဒေ၊ မင်းကျင့်တရား။

၄၇။ **Wu Ching** ဂန္ထဝင်ငါးကျမ်း၊ **Shu** (သမိုင်း)၊ **Shih** (ကဗျာလင်္ကာ)၊ **Yi**(သင်္ချိုင်)၊ **Si**(သင်္ဂြိုဟ်)၊ **Chun Chiu** (ဆောင်းဦးပေါက်၊ နွေဦးပေါက်)။

၄၈။ **Wu hsing** မဟာဘုတ်ဓာတ်ကြီးငါးပါး၊ ရေ, မီး, သစ်သား, သတ္တု, မြေ။

၄၉။ **Wu lun** ဆက်ဆံရေးငါးသွယ်၊ မင်းနှင့်ပြည်သူ ဆက်ဆံရေး၊ ဖခင်နှင့်သားဆက်ဆံရေး၊ လင်နှင့်မယား ဆက်ဆံရေး၊ ညီအစ်ကို မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်း ဆက်ဆံရေး။

၅၀။ **Wu Wei** ဘာမျှမတုန့်မလှုပ် တုဏှိဘာဝေနေခြင်း၊ ဥပေက္ခာပြုခြင်း။

၅၁။ **Yi** ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား (Yi) ကို တစ်ခါတစ်ရံ ကိုယ်တွင်း ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်မှုသဘောအဖြစ်လည်း တာအိုဂိုဏ်းသားများ သုံးသည်။

၅၂။ **Yin Yang** စကြာဝဠာလောကထဲရှိ ဖိုဓာတ်၊ မဓာတ်။

၅၃။ **Yu Wu** ဖြစ်ခြင်းနှင့်ပျက်ခြင်း၊ အတ္တနှင့် အနတ္တ။

ကိုးကားသည့်ကျမ်းများ

1. The Way of Lao Tzu— Wing-Tsit Chan. (The Bobbs-Merrill Company Ine. New York)
2. The Spirit of Chinese Philosophy— Fung Yu-Lan. Translated by E.R. Hughes. (Rout ledge and Kegan Paul Ltd. London)
3. Chinese Thought From Confucius to Mao-Tse Tung— H.G. Creel. (A Mentor Book)
4. The Sayings of Confucius Translated---James R. Ware: (A Mentor Book)
5. A History of Chinese Philosophy—Fung Yu-Lan. Translated by Derk Bodde. (Princeton University)
6. The Story of Chinese Philospphy— Chu Chai. (Washington Square Press Inc. New York)
7. The Development of Neo-Confucian Thought. — Carsun Chang. (Bookman Associated New York)
8. A Short History of Chinese Philosophy.—Fung Yu-Lan Translated by Derk Bodde. (Macmillan. New York.)
9. The Chinese: Their History and Culture—K.S. Latourette. (Macmillan. New York)
10. The Wisdom of China and India.— Lin Yu Tang. (Random House. New York)
11. Confucius, His Life and Time.—Liu Wu-Chi. (Philosophical Library. New York)
12. A Brief History of Chinese Philosophy— D.T. SuZuki. (Probsthain. London)
13. Studies in Chinese Thought—A.F. Wright. (University of Chicago Press.)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

14. The Writings of Chuang Tzu. Translated by James Legge, in The Text of Taoism.
(Julian Press. New York)
15. The Complete Work of Han Fei Tzu. Vols. I, II, Translated by W.K Liao. (Probsthain. London)
16. The Work of Hsun Tzu—Translated by Homer, H. Dubs. (Probsthain. London)
17. The Communism of Mao Tse-Tung).—Arthur A. Cohen. (University of Chicago Press).
18. Mao Tse-Tung-—Selected Work. Vol. IV.
(Foreign Language Press Peking)
19. —On Practice.
(F.L.P. Peking)
20. —On Contradiction.
(F.L.P. Peking).

www.burmeseclassic.com